

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Nordisk

NORDISK
SKAKTIDENDE,

STIFTET AF

P. MALMQVIST,

UDGIVEN OG REDIGERET AF

S. A. SØRENSEN

UNDER MEDVIRKNING AF

A. ARNELL OG G. NIELSEN.

SJETTE AARGANG 1878.

KJØBENHAVN.

WILHELM PRIORS HOFBOGHANDEL.

1878.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
5 93298
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.
R 1917 L

NOV 18 1917
LIBRARY
TRADE

Indhold.

	Side		Side
Th. Jensen, Nekrolog med Billede og Opgaver 659—661	1	Brevvexling	96
Partier 470—477	7	Rettelse	96
Dr. C. Schwede ctr. S. Norby..	16	Skakkongres i Paris:	
Nyeste Post	17	I. Mefistofeles paa Kon-	
Løsninger af 620—625	21	gressen.....	97
Opgaver 662—671.....	22	II. Program m. m.	111
Brevvexling	24	2den Udligningsturnering i Kjø-	
Skaktheori for Begyndere (Forts.)	25	benhavns Skakforening med	
Parti-Studier	30	Partier 502—506.....	113
Løsninger af 626—646	32	Partier 507—509	123
Slutspil 25.....	37	Skak i Grønland med Partier	
Partier 478—484.....	38	510—511	126
Nyeste Post.....	45	Løsninger af 672—681	129
Opgaver 672—681.....	46	Slutspil 26.....	130
Brevvexling	48	Nyeste Post.....	131
Rettelse	48	Opgaver 703—713	133
Skaktheori for Begyndere (Forts.)	49	Brevvexling	136
Løsninger af 647—658	55	Rettelse	136
Nyeste Post.....	57	Mellemgambit mod Løbergambit	
Skakfest i Københavns Skak-		af Borén og Svenonius	137
forening	61	Partier 512—520.....	144
Partier 485—489	64	Løsninger af 682—702	156
Odgaver 682—691	70	Opgaver 714—727	159
John Cochrane †.....	72	Skakkongres i Paris III.....	163
Brevvexling	72	Nyeste Post.....	165
Skakkamp pr. Telegraf mellem		Den allernyeste „Neuerung“, af	
Kjøbenhavn og Kristiania		G. Nielsen	167
(Parti 490)	73	Brevvexling.....	168
Analytiske Studier (II)	80	Skakkongres i Paris:	
Løsninger af 662—671	82	IV. Breve fra Kongressen..	169
Cochrane Partier II (491—501).	83	V. Partier 521—532.....	176
Opgaver 692—702.....	93	VI. Turneringens sidste	
Nyeste Post.....	96	Rundgang.....	190
		Opgaver 728—731	192

IV

	Side		Side
Partier 533—535.....	193	Dødsfald (med Opgave 762)	241
Løsning af Slutspil 24.....	199	Nyeste Post.....	244
Opgaver 732—740	200	Nye Turneringer	250
Partistudier V.....	203	„S“-Problemturneringen	251
Løsninger af 703—713 og 4 Op- gaver i Marts-Heftet.....	204	Partier 550—553.....	252
Skakkongres i Paris:		Brevvexling	256
VI. Partier 536—539	206	Literatur (med Opgaver 763—765)	257
VII. Tilbageblik	212	Skaktheori for Begyndere (Forts.)	261
Problemturnering for nordiske Problemforfattere.....	215	Løsning af Slutspil 26.	265
Brevvexling	216	Løsninger af 719—740	266
Partier 540—549.....	217	Partier 554—558.	268
Det svenske Forsvar i Løber- gambiten, af V. Nielsen ...	229	Nyeste Post.....	273
Løsninger af 714—727	232	„S“-Problemturneringen med Op- gaver 766—769	274
Opgaver 741—755	234	Opgaver 770—772	275
Detroit Free Press Problemtur- nering med Opgaver 756—761	238	Redaktionsskifte.....	276

Sag- og Navne-Register.

- A—t.** 39.
 Abela, A. 161.
 Alapine. 13. 252.
 Allen, G. 259.
 Analytiske Studier. 80. 137.
 Anderssen. 10. 179. 180. 183. 189.
 Anthony, E. 192.
 Arnell, A. 22. 59. 70. 134. 234. 238.
 276.
 Arntzen, L. 122.
 Ascharine. 13. 252.
- B—k.** 153.
 Barber. 14.
 Berger, J. 71. 168.
 Berggreen, F. 82.
 Bezukronny. 123.
 Bird. 187. 206.
 Bjørnwall, A. 197. 221. 222. 270.
 Blackburne. 185. 206.
 Blehr, F. V. 21. 32. 35. 46. 55.
 56. 82. 94. 129. 156. 160.
 204. 222. 234. 266.
 Bock. 221.
 Boden. 12.
 Borén, P. G. 39. 131. 144. 146.
 148. 153. 154. 165. 229. 269.
 Borgen, C. 119.
 Budde, O. C. 21. 32. 55. 56. 82.
 93. 159.
 Bunch. 121.
 Bussy. 14.
 Braune, R. 162.
- Brevvexling. 24. 48. 72. 96. 136.
 168. 216. 256.
 Bronzini. 68.
 Bäcklin, E. 82. 160.
- Callander, C.** 237.
 Carlborg, J. A. 59. 82. 129. 156.
 160. 204. 216. 232. 235. 266.
 Carlborg, R. 82. 129. 156. 266.
 Carlqvist. 146.
 Carpenter, G. E. 239.
 Chocoulos, G. 23.
 Coates, W. 337.
 Cochrane, J. 83. 86. 87. 88. 89.
 90. 91. 92.
 Coker. 67.
 Cordel, O. 253.
 Crum, J. 166.
- Dahl, C.** 18. 46. 62. 64. 94. 200.
 202. / .
 Delannoy, A. 110.
 Deschappelles. 87.
 Dobrusky, J. 135. 162.
 Down, Fru og Frøken. 254.
 Dubois, S. 58.
 Duus, A. 226. 227. 228.
 Düben, H. v. 46. 202. 266. 275.
- E.** 155.
 Earnshaw. 12.
 Eichhorn. 220.

- Elson, J. G. 219.
 English. 179. 187.
 Evans. 92.
- F**inlinson, J. H. 236.
 Freeborough. 253.
 Furniwall, W. 135.
- G.** Å. 266.
 G. Fr. 56. 82.
 Gelbfuhs, O. 23.
 Geijersstam, Fr. af. 22. 80. 133. 200.
 Gifford. 41. 42. 183.
 Gilberg, C. A. 95.
 Gjersing, H. E. 64. 201.
 Gold, S. 22. 134.
 Grosdemange. 162. 242.
 Grønlandsk Skak. 126.
- H.** A. 145.
 H. J. G. 21. 32. 82. 129.
 Hartford W. Times. 20. 59.
 Hartmann. 232.
 Healey, F. 71.
 Hjeltstrøm, S. A. 199. 203.
 Hollandske Skakforhold. 247.
 Houghton. 268.
 Hgz. 55. 159.
- J**enkin.
 Jensen, Th. 1. 7. 8. 70. 133. 200.
 Jespersen, J. 129. 156. 232. 235.
 266.
- K**ärner, L. 23.
 Kennedy, H. A. 243.
 Kjerrumgaard. 76.
 Kjøbenhavns Skakforening. 61. 73.
 113. 193. 205. 246. 273.
 Klett, P. 47. 131.
 Knoff, G. v. 135.
 Knoff, C. A. 197. 222.
 Knudsen, S. 21. 32. 82. 129. 156.
 322.
- Korrespondance-Partier. 150. 273.
 Krause. 166.
 Kristiania Skakklub. 73. 150. 151.
 245.
 Kvolsgaard, C. 202. 232.
- L.** 198.
- L**-n. 153.
 Labourdonnais. 88.
 Lamb, F. E. 236. 237.
 Landmark, A. 22. 201.
 Lange, M. 43. 44. 45.
 Lasa v. d. 30. 247.
 Lehner, H. 162.
 Lemke, C. F. 235.
 Lewis, W. 86.
 Lindehn, H. A. G. 217. 219. 220. 221.
 268.
 Literatur. 131. 257.
 Loyd, S. 47. 71.
 Løsninger. 21. 32. 35. 55. 82.
 129. 156. 204. 232. 266.
 Løwenthal. 57.
- M**ackenzie. 20. 176. 178. 180. 217.
 Madrazzo. 42.
 Marriott. 253.
 Martindale, F. W. 47.
 Mason. 182. 206.
 Mats. 131.
 Mefistofeles. 97. 124.
 Mehrrens, G. 71.
 Mejdell, G. T. 17. 33. 157.
 Menzies, J. 95.
 Meyer, H. F. L. 70. 95. 133. 238.
 Minchin. 125.
 Minckwitz, J. 260.
 Morel, C. 41. 113. 123.
 Motz. 35. 55. 118. 232.
 Møller, P. 38. 40. 63.
 Möser, W. 135.
- N**ationaltidende. 18.
 Nielsen, G. 38. 60. 116. 166. 168.
 221. 225. 270. 272.
 Nielsen, Vilh. 35. 38. 55. 134. 229.
 234. 272.
 Nielsen Vald. 156.
 Norby, S. 16. 21. 32. 35. 56. 156.
 204.
 Norlin, A. 129. 267.
- O.** Augusta. 82. 129. 156. 201.
 204. 232. 266.
 Obermann, I. 161.
 Ohlsson, B. 21. 32. 35. 46. 55. 56.
 82. 93. 129. 156. 159. 204.

VII

- Pariser-Skakkongres.** 96. 97. 111.
 163. 167. 169. 190. 212. 249.
Parti-Studier. 30. 203.
Paulsen, L. 10.
Perry. 5.
Pierce, W. J. 95.
Popert. 91. 92.
Porst. 70.
Potter. 254.
Pradignat. 275.
Problemturneringer:
 Amarikansk. 19.
 Britiske Skaksamfund. 236.
 Chess Pl. Chr. 251.
 Detroit Free Press. 238.
 Fransk. 249. 273.
 Italiensk. 58. 131. 161. 166.
 Løwenthals. 57.
 „S.“ i Nord. Sk. 215. 251. 273. 274.
 Vesttysk. 59.

Raadslagnings-Partier. 60.
Ranken, C. E. 57. 67.
Rettelser. 48. 96. 136.
Rivista, n. d. Sc. 58. 257.
Rosenthal. 41. 42. 58. 176. 178. 188.
 273.
Rowley. 66. 67.
Ruben, H. 64. 270.
Ruben, sen. 270.
Rudge, Frøken. 37.

S. C. J. 126. 127.
S. F. 36. 55. 156.
Saccardi. 68.
Sander, C. 253.
Schalopp, E. 18. 131.
Schierstedt, J. v., Frøken. 45.
Schoumoff, E. 69.
Schrüfer, F. 59. 95. 192.
Schwede, C. 16. 192.
Shinkmann, W. A. 47.
Sickel. 44.
Skakmatni Listock. 60. 80.
Skaktheori for Begyndere. 25. 49.
 261.
Skakturnering i Grantham. 57.
Skilling-Magazin. 45.

Skipworth. 66.
Slutspil. 37. 130. 199. 265.
Sprega, L. 192.
Staunton, H. 88. 89. 90.
Stockholms Skakklub. 150. 151. 160.
 245.
Stratégie, la. 250.
Svenonius, L. 131. 144. 145. 148.
 154. 155. 198. 229. 269.
Svenska Familj-Journalen. 45.
Sørensen, B. 126. 127.
Sørensen, S. A. 7. 8. 25. 38. 40.
 49. 63. 94. 118. 119. 121.
 122. 226. 227. 228. 261.

Taylor, J. P. 237.
Tchigorine. 80.
Telegrafparti. 73.
Therkelsen, A. 63. 64. 82. 116.
 129. 156. 276.
Thorold, E. 15. 37. 67.
Timme, E. 129. 156.
Tinsley. 124.
Turf, Field & Farm. 20.

Ude og hjemme. 18.
Udligningsturneringer. 113. 132.
Upsalaposten. 131.

W. Chr. 21. 56.
W. C. af Sunbury. 71. 162.
W. P. F. 156.
W. P. L. 156.
Walker, G. 90. 91.
Valle, G. B. 135. 161. 257. 275.
Wayte. 125.
Wennberg, C. F. 19. 46. 93.
Vesttyske Skakforbund. 132.
Wiens Skakklub. 19. 59.
Wilmers, R. 23. 47. 242.
Winawère, S. 69. 186. 188. 206.
 208. 210.
Winschoten. 193.
With, L. 225.
Wittrup. 82. 156. 232. 265. 266.

Zukertort. 182. 183. 185. 186. 189.
 208. 210.
Østtyske Skakforbund. 132.

VIII

Oversigt over Partierne.

Træk.						Side.
1	2	3	4	5	6	
e2-e4 e7-e5	Sg1-f3 Sb8-c6	Lf1-c4 Lf8-c5	c2-c3 Sg8-f6	d2-d4 e5+d4	c3+d4	197.
			Dd8-e7 d2-d3 d7-d6	Lc5-b6 Sb1-c3 Sg3-f6	0-0 Sc3-e2	40. 41.
			b2-b4 Lc5-b6	a2-a4 a7-a6	0-0	69.
			Lc5+b4	c2-c3 Lb4-a5	0-0	89.
					d2-d4	222.
			Sf3-g5 Sg8-f6	e4+d5 d7-d5 Sf6+d5	Sg5+f7	124.
				Lc4+f7+	d2-d3	12.
		d2-d4 e5+d4	Sf6+e4 Lf1-c4 Lf8-c5	Kc8-e7 Sf3-g5 Sg8-h6	Dd1-h5	220.
				Sc6-e5 0-0	Lc4+f7+	87.
				d7-d6 c2-c3	c2-c3	252.
			Lf8-b4+	d4+c3	b2+c3	91.
					0-0	92.
			Sf3+d4 Lf8-c5	Lc1-e3 Dd8-f6	c2-c3	225. 270.
				Sd4-f5 d7-d5	Sf5+g7	125.
				Sd4-b5	Lc1-d2	123.
			Dd8-h4	Lf8-b4+	Dd1-f3	151.
				Lf8-c5 Dd1+d4	Lf1-d3	221.
			Sc6+d4	Sg8-f6		

IX

Track.						Side.
1	2	3	4	5	6	
e2-e4	Sg1-f3	d2-d4	Sf5+e5	Lf1-c4	0-0	90.
e7-e5	Sb8-c6	Sc6+d4	Sd4-e6	c7-c6		
		Lf1-b5	0-0	d2-d4	Dd1-e2	210.
		Sg8-f6	Sf6+c4	Lf8-e7		
			Lb5-a4	0-0	Tf1-e1	66. 150.
		a7-a6	Sg8-f6	Sf6+e4		
				b7-b5	La4-b3	13. 269.
					La4+c6	64.
				b7-b5		
				d2-d4	0-0	178.
				e5+d4		
				Sb1-c3	0-0	185.
				Lf8-b4		
					Sf3+e5	188.
				Lf8-c5		
					0-0	208.
			Sf3+d4	0-0	f2-f4	207.
		Sc6-d4	e5+d4	b7-b5		
			Sb1-c3	Sc3+b5	Sb5-c3	9.
			Sd4+b5	c7-c6		
		Sb1-c3	Sf3+e5	d2-d4	d4+e5	10.
		Lf8-c5	Sc6+e5	Lc5-d6		
			Lf1-b5	Sc3-d5	d2-d3	183.
		Lf8-b4	Sg8-f6	Lb4-c5		
		Sf3+e5	Se5-f3	d2-d3	d3-d4	127.
	Sg8-f6	d7-d6	Sf6+e4	Se4-f6		
		d2-d4	Dd1+d4	Lf1-b5	Lb5+c6	68.
	d7-d6	e5+d4	Sb8-c6	Lc8-d7		
		Sf3+e5	d2-d4	Sb1-c3	Sc3+d5	88.
	d7-d5	Dd8-e7	f7-f6	f6+e5		
		e4+f5	Lf1-e2	Sf3-d4	Le2-h5+	226.
	f7-f5	d7-d6	e5-e4	Dd8-f6		
	Lf1-c4	d2-d3	Lc1-e3	Le3+b6	Sg1-f3	198.
	Sg8-f6	Lf8-c5	Lc5-b6	a7+b6		
			e4+d5	Sg1-f3	0-0	153.
		d7-d5	Sf6+d5	Sb8-c6		
		Sb1-c3	Lc4+b5	Lb5-c4	e4+d5	44.
		b7-b5	c7-c6	d7-d5		

X

Træk.						Side.
1	2	3	4	5	6	
e2-e4	Lf1-c4	Sb1-c3	d2-d3	h2-h3	Sg1-f3	67.
e7-e5	Sb8-c6	Lf8-c5	d7-d6	h7-h6		
	Sb1-c3	f2-f4	Sg1-f3	Lf1-c4	0-0	45.
	Sb8-c6	e5+f4	g7-g5	g5-g4		
				d2-d4	e4-e5	42.
			Sg8-f6	d7-d5		
		Sg1-f3	Lf1-b5	d2-d4	Sf3+d4	176.
		Sg8-f6	d7-d6	e5+d4		
			d2-d4	Sf3+d4	Lc1-e3	179.
		g7-g6	e5+d4	Lf8-g7		
d2-d4	c2-c3	Lf1-c4	Lc1+b2	Sb1-c3		120. 268.
e5+d4	d4+c3	c3+b2	Lf8-b4+			
		e4-e5	c3+d4	Sg1-f3		253.
		d7-d5	Lc8-f5	c7-c5		
			Lf1-c4	Lc4+f7+	Dd1-h5+	9.
	Sb8-c6	Lf8-c5	Ke8+f7			
	Dd1+d4	Dd4-d1	Lf1-d3	Sg1-f3		254.
	Sb8-c6	Sg8-f6	Lf8-c5			
	f2-f4	Sg1-f3	Lf1-d3	0-0		272.
	Lf8-c5	Sb8-c6	d7-d6			
f2-f4	Sg1-f3	Lf1-c4	Sf3-e5	Ke1-f1		88.
e5+f4	g7-g5	g5-g4	Dd8-h4+			
		h2-h4	Sf3-g5	Sg5+f7		270.
		g5-g4	h7-h6			
			Sf3-e5	Lf1-c4		221.
			Sg8-f6			
			h7-h5	Lf1-c4		92.
				Dd1+g4		91.
				Lf8-e7		
	Lf1-c4	Lc4+d5	Ke1-f1	Sg1-f3		186.
	d7-d5	Dd8-h4+	g7-g5			
				Sb1-c3		148.
				d2-d4		144.
				Lf8-d6		
				Sb1-c3		145.
				Sg1-f3		146.

XI

Træk.						Side.
1	2	3	4	5	6	
e2-e4	f2-f4	Lf1-c4	Sb1-c3	e4-f5	d2-d3	194.
e7-e5	e5-f4	f7-f5	Sg8-f6	Sb8-c6		
		Sg1-f3	b2-b4	c2-c3	Lf1-c4	76.
	Lc8-f5	d7-d6	Lc5+b4	Lb4-c5		
	d2-d4	Sb1-c3	e4+d5	Lf1-d3	Sg1-f3	182.
e7-e6	d7-d5	Sg8-f6	e6+d5	Sb8-c6		
			Lc1-g5	e4-e5	Lg5+e7	206.
			Lf8-e7	Sf6-d7		
	e4+d5	Sb1-c3	d2-d4	Lf1-c4	Sg1-f3	217.
d7-d5	Dd8+d5	Dd5-d8	Lc8-f5	e7-e6		
	Sg1-f3	Sb1-c3	d2-d4	Sf3+d4	Lf1-e2	189.
c7-c5	e7-e6	Sb8-c6	e5+d4	a7-a6		
					Lc1-c3	39.
		d2-d4	Sf3+d4	Sd4-b5	Sb5-d6	7.
		c5+d4	Sb8-c6	a7-a6		
	Lf1-c4	f2-f4	Sg1-f3	0-0	d2-d4	90.
	e7-e5	Sb8-c6	e5+f4	g7-g5		
	f2-f4	Sg1-f3	e4-e5	c2-c3	Lf1-b5	219.
•	e7-e6	d7-d5	Sb8-c6	f7-f6		
	d2-d4	Lf1-d3	Sg1-f3	c2-c3	c3+d4	187.
b7-b6	e7-e6	Lc8-b7	c7-c5	e5+d4		
f2-f4	Sg1-f3	e2-e3	b2-b3	Lc1-b2	Sb1-c3	253.
c7-c5	e7-e6	Sb8-c6	Lf8-e7	Le7-f6		
d2-d4	c2-c4	Sg1-f3	e2-e3	Lf1+c4	Sb1-c3	183.
d7-d5	d5+c4	e7-e6	b7-b6	Lc8-b7		
		e2-e3	a2-a3	Sb1-c3	Sg1-f3	38.
	e7-e6	Sg8-f6	c7-c5	Sb8-c6		
c2-c4	Sb1-c3	g2-g3	Lf1-g2	e2-e4	Sg1-e2	154.
c7-c5	Sb8-c6	e7-e6	Sg8-f6	d7-d6		
a2-a3	e2-e3	Lf1-b5+	Lb5+d7+	f2-f4	Sg1-f3	180.
d7-d5	c7-c5	Lc8-d7	Sb8+d7	e7-e6		
Udlig-	Bonde og Træk.					14.
nings-	Bonde og 2 Træk.					15. 116. 118. 119. 121. 122. 228.
spil.	Springer.					155. 227.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.
R 1910 L

Thomas Jensen,

født i Kjøbenhavn den 3. Marts 1824, død i Ranum den
22. December 1877.

I Begreb med at give et Omrids af Skaklivet i det Aar, der nys er gaaet i sin Grav, fik vi paa en af Aarets sidste Dage Kundskab om, at et Menneskeliv var gaaet til Hvile, at en af de Udvalgte i vor egen Vennekreds, den Kreds vor Beretning netop skulde gjælde, var vandret didhen til det store Samlingssted for forudgangne og efterlevende Venner. Vi kunde da ikke fastholde vor første Tanke, vi maatte forlade det almindelige for at dvæle ved det særlige; i Stedet for at tale til de mange, maa vi tale om den ene, om vor fælles kjære Ven Thomas Jensen, i korte, simple Træk skildre hans Livsbane. Maatte nu her i Vennernes Øjne den gode Villie opveje noget af den skortende Evue!

Th. J. var baade paa fædrene og mødrene Side af sønderjydske Æt — hans Fader var den ansete Portrætmaler Christian Albrecht Jensen og hans Moder, Cathrine Lorentzen, var en Søster til „ham, der vedblev at tale Dansk“, til den bekendte dygtige, trofaste Forkæmper for de danske Sønderjyders Ret, Peter Hjort Lorentzen — men Kongeriget var hans Fødeland, og i Kjøbenhavn, hvor Faderen var Professor ved Kunstakademiet, tilbragte han sin Barndom og Ungdom. Efter at have nydt en omhyggelig Undervisning, demitteredes han fra Metropolitanskolen til Universitetet og tog 1849 theologisk Embedsexamen. Denne, som han nærmest for at imødekomme Faderens Ønske havde underkastet sig, tænkte han dog ikke paa at benytte til at søge gejstlig Virksomhed; det var derimod Naturvidenskaberne, navnlig Botanik og særlig Studiet af de lavere Planter, der fængslede

ham, og som han i en Række af Aar, fra 1849—58, kastede sig over med dem ham egne Iver og Livfuldhed. Medens han i dette Tidsrum tjente sit Brød som Timelærer i de københavnske Skoler, færdedes han idelig i Ferierne paa botaniske Udflugter rundt om i Danmarks Skove, Heder og Moser, undersøgte Plantevæksten paa Bornholm, paa Færøerne og i Norge. Frugten af disse Studier findes nedlagt i Afhandlinger i „Botanisk Tidsskrift“ og i et lille Værk, betitlet „*Bryologia Danica*“¹⁾ og „Mos-Jensen“, som han almindelig kaldtes, ansaaes for en Autoritet og stod i Forbindelse med lærde Botanikere herhjemme, i Frankrig, Belgien, Tyskland og Finland. Mærkeligt nok havde man ved Universitetet ingen Brug for Jensens omfattende og grundige Kundskaber, livlige Fremstillingsevne og varme, velvillige Hjerte, Egenskaber i Forening, der nok synes egnede for en Universitetslærer, og da Stillingen som Timelærer i Længden blev ham for trang, modtog han i 1858 fast Ansættelse som Lærer i Naturvidenskab, Mathematik og Tegning ved Ranum Seminarium. Samtidig med sin Lærervirksomhed der vedblev han stadig og med Iver at dyrke sin Specialitet, Mosserne og Lavarterne, indtil hans Øjne vare blevne saa svækkede, at Lægen forbød ham Brugen af Mikroskop og han derved blev tvunget til at standse med dette sit Ungdoms og Manddoms Yndlings Studium.

Det Savn, han følte herved, førte ham i Armene paa Skakspillet! Ikke dog saaledes at forstaa, at han først da lærte det; thi allerede som Student spillede han ret godt og var ogsaa noget hjemme i Theorien, men nu kastede han sig først med Alvor over det, gjorde det til en „Kjephest“ i sine ledige Timer. „Ethvert Menneske burde“ — udtalte han engang til sin mangeaarige og trofaste Ven, Seminarielærer Petersen i Ranum, hvis Velvillie disse Oplysninger for en stor Del skyldes, — „have sin Kjephest i Livet“. og det blev Skakspillet ret egentlig for ham og jo længere han levede, jo mere, da hans Øjne tilsidst heller ikke taalte Læsning. Det laa nær at slutte, at Jensen, engang kommen til at fordybe sig i Skakspillets utallige og tiltrækkende Kombinationer, paa et for Skak saa eneboeragtigt Sted som Ranum, hvor P., en dygtig Praktiker, vel var den eneste Modstander, fortrinsvis vilde dyrke Problemet; dets be-

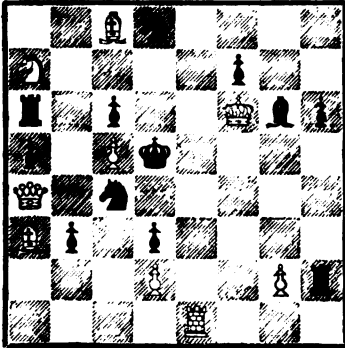
¹⁾ eller „*De danske Bladmøsser*“. 216 Oktavsider stort, med 9 kobberstukne Tavler. København 1856.

grændsede og afsluttede Ramme, indenfor hvilken han frit og upaavirket af ydre Indflydelser kunde give sine Fantasier Tøjlen, laa ret for hans Naturel — han havde atter en Specialitet i det specielle! Det er med en vis Stolthed, men og med desto større Vemod, at jeg, medens jeg nedskriver disse Linier, erindrer, at ogsaa jeg havde nogen Andel i, at disse prægtige Problemer, der skulde blive en Pryd for vort Norden, fremkom. Efter J.s Sigende havde nemlig nogle Opgaver, jeg i Begyndelsen af Treds, dels anonymt, dels under Navn, indrykkede i „Illustreret Tidende“, særlig interesseret ham, og endnu personlig ukjendte for hinanden, indledede J. en efterhaanden ofte livlig fortsat Brevveksling med mig, hvori han bad mig om mine Raad, ønskede min Betænkning over sine første Produktioner. Et Par Aar senere, da vi personlig mødtes, havde jeg ikke mere at lære ham i Problemerkunsten, saavel i Produktivitet som i Originalitet havde Lærlingen overgaaet Læremesteren, og ved sin Død dannede han, alle os andre ufortalte, sammen med Arnell og Vilh. Nielsen, ustridigen Nordens ypperste Trekløver blandt Problemforfatterne! Skulde jeg fremhæve det karakteristiske og udmærkede blandt Jensens mangfoldige Opgaver, Læserne velbekjendte fra Illustreret Tidende, Deutsche Schachzeitung og nu senest Nordisk Skaktidende,¹⁾ da blev det ikke det elegante og slanke i Bygning som Arnells, ej heller det imponerende i storartede Offerkombinationer som Vilh. Nielsens, men derimod det forunderlig skarp-sindige, snilde og dybe i Anlæget, saa det som oftest er ad tilsyneladende ulogiske Veje, hvorigjennem den altid smukke, tidt originale Idé, korrekt og ront fremstillet, skal finde sin Løsning. Dette labyrintiske, der gjorde J.s Opgaver saa svære, havde imidlertid ogsaa til Følge, at det blev overordentlig vanskeligt at kontrollere deres Rigtighed, og den Omstændighed maa det atter tilskrives, at J. i flere af de Problemturneringer, hvori han deltog, ikke havde den Lykke, som hans Talent borgede. Hvor ofte har saaledes ikke F. Søborg, ogsaa en af J.s mange gode Venner og en af de skarpsindigste Løsere, jeg kjender, og jeg i Forening forgjæves brudt vore Hoveder med at udfinde, om en eller anden af hans projekterede Turneringsopgaver havde Biløsning eller ikke, ja om den overhovedet var løselig — der

¹⁾ Her alene findes 38 af Jensens Opgaver.

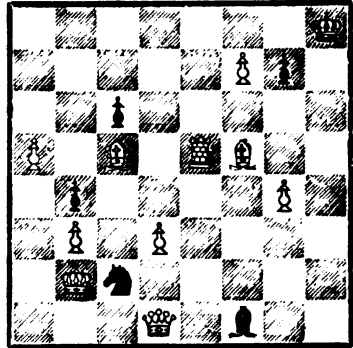
hørte tidt mere Lykke end Forstand til for at komme til et Resultat, og tidt maatte man lade dem gaa paa det uviste. Ifjor konkurrerede J. baade i Leipzig og Köln og vilde, som det vel nu utvivlsomt viser sig, paa førtnevnte Sted have erholdt Præmie, hvis Dommøren ikke, dog neppe der med skjellig Grund, var falden i den samme Grube, idet han fejlagtig antog det ene Problem for at være uløseligt. Hans tvende Kölner Opgaver havde langtfra samme Værdi og høre overhovedet til hans svagere Produkter, men da de hidtil ikke have været offentliggjorte og selvfølgelig ere meget præsentable, meddele vi dem nedenstaaende i Forbindelse med en ligeledes utrykt 5 Trækker fra den engelske Turnering, der turde være typisk for hvad vi ovenfor have kaldt det labyrintiske i Jensens Problemstil.

659.

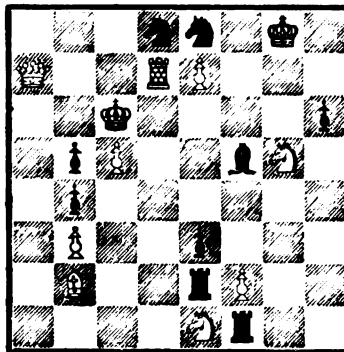
Mat i 4 Træk.

660.

Mat i 3 Træk.

661.

Mat i 5 Træk.

Som praktisk Skakspiller havde J. vel ikke samme Betydning, idet hans letbevægelige Gemyt ofte forledte ham til An-

greb, der kun kunde holdes vedlige ved stærke Ofre og sluttelig viste sig overilede, men det vil let forstaaes, at man netop af den Grund stedse maatte være paa' sin Post for ikke at blive faldet i Flanken, og man havde i ham altid en højst respektabel Modstander. Da hans Fantasi og Kombinationsevne var stærkt udviklet, spillede han ulige bedre i Korrespondancepartiet, hvor han havde Tid til at korrigere sine Træk, og hævdede sig her næsten i Højde med Spillere af 1ste Rang. I vor nordiske Skaktidende ¹⁾ findes enkelte smukke og stærke Prøver paa hans Spil, og for ogsaa i den Retning her at forevige hans Minde meddele vi under „Partier“ endnu et Par velførte Spil, vi have fundet liggende blandt vore Papirer.

Har vi nu saaledes givet et om end kun svagt Billede af de aandelige Evner J. ejede, af hvad Hjernen formaaede at præstere, lad os da supplere det med et Par Ord om den Hjortets Fylde og Følelsens Inderlighed, som han ogsaa i rigt Maal besad og som gjorde ham til den elskelige Personlighed han var; lad os mindes hans aabne og ærlige Færd, hans aabne Øje for det gode og det skønne, hvorledes han med sit ildfulde Temperament henreves til Extase, naar Talen var om noget ophøjet og stort, til Vrede' over det usle og lave, hvor varmt hans Hjerte slog for Danmarks Sag. Lad os med Kjærlighed og Vemod sige ham Farvel som den trofaste Ven, der altid var redebon til, at hjælpe, altid gjæstfri, altid taknemlig som faa for den mindste Velvillie. der vistest ham, som den nidkjære og dygtige Lærer, der ved sin livlige, friske Undervisning gjorde sig elsket og afholdt af sine Elever, som den kjærlige og omhyggelige Ægtefælle og Fader. Thi ogsaa dette var han i Sandhed! Hans lykkelige, elleveaarige Ægteskab med Anna Marie Frederikke Wulff, Datter af Justitsraad Wulff til Østergaard, blev vel-signet med 9 Børn, hvoraf det yngste fødtes 12 Dage før hans Død; det var hans Glæde og Lyst at sysle med sine Smaa, gjøre dem fromme og troende, bevare deres Hjerters Enfold og Uskyld, men stærke Skygger skulde desværre formørke denne Lykke for ham paa hans Livs Aften. Henvist til med en saa stor Børneflokk at leve af den beskedne Løn, som Seminariet kunde byde, vare hans Kaar mere end tarvelige, og om end

¹⁾ Partierne Nr. 244, 245, 246 og 283 i 1875 og 330 i 1876.

den kjærlige Hustru ved sin trofaste Støtte gjorde, at dette kunde bæres, maatte dog Tanken om, hvorledes det gik mere og mere tilbage med hans Synskraft, fremkalde alvorlige Bekymringer for Familiens fremtidige Skjæbne. Og snart skulde endnu mere ængstende Symptomer støde til; et for 2 Aar siden pludselig indtrædende epileptisk Anfald, der gjentog sig med længere og kortere Mellemlum, svækkede hver Gang mere og mere hans saa klare Aandsevner, især Hukommelsen, saaledes at han saa sig nødsaget til at søge om og fik Tilladelse til at holde Substitut, da han tilsidst ikke kunde taale den mindste aandelige Anstrængelse. Sidste Sommerferie brugte han Strømbade, og det saa ud, som han var ved at gjenvinde sit Helbred, men da han i afvigte September Maaned kom hjem, gik det atter saa stærkt tilbage, at Arnell, der i det sidste Aar havde staaet i fortrolig Brevvexel med Jensen og gennem denne Korrespondance faaet ham saare kjær, skrev til mig, at han frygtede det Værste. Han foreslog mig tillige, at vi skulde virke hen til, at nordiske Skakvenner sendte den geniale, haardt prøvede Problemforfatter en lille Julepresent som Bevis paa deres Højagtelse og Medfølelse, hvilken smukke Tanke det er mig en særlig Glæde at fremhæve fandt en saadan Tilslutning baade i Norge, Sverig og Danmark, at Arnell til Juleaften kunde sende Jensen en Kande, indeholdende noget over 400 Kroner i Guld. Sørgeligt nok skulde det ikke være forbeholdt J. at se sig saaledes mindet, det vilde dog have glædet ham saameget; hans Tilstand var i November bleven foruroligende slettere — den 18de November havde Arnell endnu et Brev fra ham, dejligt og rørende, som man ikke uden at gribes af den dybeste Vemod kan læse, men hvoraf man aner, at hans skrøbelige Ler snart maa være brudt, og saa skulde det i Virkeligheden være; den 16de December slog en Forkjølsesfeber sig til, og den 22de December om Morgenen Kl. 3 hensov han stille, rolig og gudhengiven. Den 28de December jordfæstedes han paa Bjørnsholm Kirkegaard. Fra hans dybt sørgende Enke have vi modtaget følgende:

„Til Seminarielærer Th. Jensens Skakvenner i Norden.
 „Alle de kjærlige Venner, som have bidraget til den smukke
 „og værdifulde Julegave til min Mand, men hvis Modtagelse

„han ikke oplevede, da han døde den 22de December, bedes
„herved modtage min og alle Børnenes hjerteligste og mest
„dybtføjte Tak.

Marie Jensen, f. Wulff.“

som vi ikke vide nogen smukkere Plads at give end her i hendes
Mands Eftermæle.

Et veltruffet Træssnit, vi have ladet gjøre og stillet i Spidsen
for denne Aargang, vil ogsaa for Efterverdenen bevare Trækkene
af den ædle Personlighed, vi her have sagt Farvel og nu ønske
Guds Fred.

Kjøbenhavn, i Januar 1878.

S. A. S.

Partier.

470. Siciliansk Parti.

(Spillet i Ranum Efteraar 1872.)

S. A. S.	Th. Jensen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	8. . . .	f7—f5
1. e2—e4	c7—c5	9. e4—e5	De7—c5!
2. Sg1—f3	e7—e6	10. Lc1—e3	. . .
3. d2—d4	c5+d4	Dette Træk giver Anledning til livlige Kombinationer fra begge Sider; i v. Bilguer 5. er Lc1—f4 udført som det bedste.	
4. Sf3+d4	Sb8—c6	10. . . .	Dc5—b4†!
For stærkere anses Sg8—f6.		11. c2—c3	Db4—g4
5. Sd4—b5	. . .	Korrekt spillet. Havde Sort slaaet b2 med Dronningen, følger 12. Dg3+g7 Db2+a1; 13. Lf1—d3! og Hvid er i Fordel.	
Første Gang anvendt af Szen i Londoner Turneringen 1857.		12. f2—f4	g7—g5
5. . . .	a7—a6		
6. Sb5—d6	Lf8+d6		
7. Dd1+d6	Dd8—e7		
8. Dd6—g3	. . .		
Theorien formener, at Hvid nu skal have lidt Overvægt i Stil- lingen.			

Hvid.	Sort.
Et uventet Modangreb, der isolerer Hvids Bønder i Midten. Sorts Spil er helt igjennem fra 8de Træk og til Enden mesterligt.	
13. Sb1—d2	Sg8—h6
14. Dg3—f2	g5+f4
15. Le3+f4	Sh6—f7
16. Df2—e3	d7—d6
17. Lf1—e2	Dg4—g6
18. e5+d6	e6—e5!
19. g2—g4	...
Dette Offer forstærker Hvids Angreb, uden dog at kunne bryde Sorts haardnakkede Modstand.	
19. . . .	f5+g4
20. Le2—d3	Lc8—f5
21. d6—d7 †!	Ke8+d7
22. Ld3+f5 †	Dg6+f5
23. De3—b6	Sf7—d6
24. Lf4—e3	Ta8—d8
25. Th1—f1	Df5—g6
26. Sd2—b3	Kd7—c8
27. Sb3—c5	Th8—g8!
Ved dette stærke, fjertliggende	

Hvid.	Sort.
Træk tilintetgjør Hvids Anslag.	
28. 0—0—0	Tg8—g7
29. Sc5+a6	Sd6—c4
30. Td1+d8	Sc6+d8 †
31. Db6—c5 †	Dg6—c6
32. Dc5+c6 †	...
Hvid havde handlet klogere i at spille Sa6—b4, hvorpaa Stillingen vel var bleven lige.	
32. . . .	Sd8+c6
33. Tf1—f8 †	Sc6—d8
34. Sa6—c5	Sc4+e3
35. Kc1—d2	Se3—c4 †
36. Kd2—d3	Sc4—d6
Langt stærkere end Sc4+b2 †. Stillingen paa d6 sikrer Sort Sejren.	
37. Tf8+d8 †	Kc8+d8
38. Sc5—e6 †	Kd8—e7
39. Se6+g7	Ke7—f6
40. Sg7—h5 †	Kf6—g5
41. Sh5—g3	e5—e4!
og Partiet er ureddelig tabt for Hvid, hvorledes han end spiller.	

471. Spansk Parti.

(Spillet i Ranum Efteraar 1872.)

S. A. S.	Th. Jensen.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	Sc6—d4
Dette Træk, som Englænderen	

Hvid.	Sort.
Bird forøvrigt som bekjendt med Forkjærlighed anvender, anses for et mindre godt Forsvar; Hvids Svar herpaa er neppe heller det stærkeste, og Partiet	

Hvid.	Sort.
faar fra Begyndelsen af et uregelmæssigt Præg, som gaar helt igjennem. Ved opmærksomt Gjennemspil vil man alligevel finde, at der fra begge Sider er tænkt endel over Trækkene, og at det ikke er saa ganske ilde et Exempel paa vor afdøde Vens ihærdige Færdighed i at tumle med Brikkerne.	
4. Sb1—c3	Sd4+b5
5. Sc3+b5	c7—c6
6. Sb5—c3	Dd8—a5
7. 0—0	Lf8—d6
8. d2—d4	Sg8—e7
9. d4+e5	Ld6+e5
10. Sf3+e5	Da5+e5
11. f2—f4	De5—c7
12. f4—f5	b7—b5
13. Lc1—f4	Dc7—b6 †
14. Kg1—h1	b5—b4

Hvid.	Sort.
15. Sc3—a4	Db6—b5
16. c2—c3	Lc8—a6
17. Tf1—f2	b4+c3
18. b2+c3	Db5—c4
19. Lf4—d6	Se7—c8
20. Ta1—b1	Sc8+d6
21. Dd1+d6	Dc4+a4

Sort har naturligvis intet at frygte af Tb1—b8 †.

22. f5—f6	g7+f6
23. e4—e5	Da4—e4
24. Tb1—d1	De4+e5
25. Dd6+d7 †	Ke8—f8
26. Dd7+c6	La6—e2!
27. Dc6+a8 †	Kf8—g7
28. Td1—d8	De5+c3!
29. g2—g3	Le2—f3 †
30. Kh1—g1	Th8+d8
31. Da8+d8	Dc3—c1 †

og Sort gjør Remis ved evig Skak.

472. Ikke modtaget Nord. Gambit.

(Spillet ifjor i Philadelphia.)

M. A. Lindohn.	J. Elson.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. d2—d4	e5+d4
3. c2—c3	Sb8—c6
4. Lf1—c4	Lf8—c5
5. Lc4+f7 †	...

Som velbekjendt fra det skotske Gambit, ender denne Manøvre næsten altid med, at Hvid mister Angrebet.

Hvid.	Sort.
5. . . .	Ke8+f7
6. Dd1—h5 †	g7—g6
7. Dh5—d5 †	...

Skak eller ikke Skak førend Løberen slaas, er det stedse omstridte Spørgsmaal; her skulde vi næsten være mest tilbøjelige til at undlade den.

7. . . .	Kf7—g7
8. Dd5+c5	d7—d6

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
9. Dc5—c4	Dd8—e7!	vidunderligt nok, Stilling!	den bedste
10. Sb1—d2	Sg8—f6	22. . . .	Lc8—f5
11. Dc4—d3	d6—d5	23. Se2—g3	De4—g4
12. c3+d4	d5+e4	24. Sg3+f5 †	Dg4+f5
13. Dd3—c3	Sf6—d5	25. Te1—e5	Df5—d7
14. Dc3—c5	De7—e6	26. Sf3—g5	Ta8—e8
Det er naturligvis fristende ikke at svække det kraftigt indledede Angreb ved Dronningafbytning, men Sort vilde aabenbart ogsaa efter De7+c5; 15. d4+c5 Sc6—d4 o. s. v. have havt en overlegen Stilling.		Det var Th8, der skulde have været brugt.	
15. Sg1—e2	e4—e3	27. Dd1—e2	Sb4—c6
16. Sd2—f3	e3+f2 †	Rollerne ere fuldstændig omskiftede; nu er det Sort, der gaar tilbage paa hele Linien.	
17. Ke1+f2	Sc6—b4	28. Sg5—e6 †	Te8+e6
18. Dc5—c4	b7—b5!	Sort giver Kvaliteten for ikke at faa Th8 lukket inde.	
19. Dc4—b3	a7—a5	29. Te5+e6	Sc6+d4
Saa stærkt dette end ser ud, er det dog neppe den rigtige Fortsættelse, idet Hvid faar Tid til at faa sit Taarn i Spillet; der skulde strax have været trukket De6—h4!		30. De2—e5 †	Kg7—f7
20. Th1—e1	a5—a4	31. De5+h8	Dd7+e6
21. Db3—d1	De6—e4	32. Dh8+h7 †	Kf7—e8
22. Kf1—g1	. . .	33. Dh7—h8 †	Ke8—d7
Hvids Tilbagetog har været et xenophonsk — han har nu,		34. Lc1—d2	Sd4—c2
		35. Ta1—f1	Sd5—e3?
		36. Tf1—f6	De6—c4
		37. Ld2—c3	Se3—g4
		38. Dh8—h3	Dc4—c5 †
		39. Kg1—h1	Sc2—e3
		40. Tf6—f4	og Hvid vinder

473. Springerspil. (D. Sz.)

(Fra Matchen ml. Anderssen og Paulsen i Leipzig Juli 1877.)

(Noterne ere af Schwede.)

L. Paulsen.	Anderssen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	3. Sb1—c3	Lf8—c5
1. e2—e4	e7—e5	4. Sf3+e5	Se6+e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6	5. d2—d4	Lc5—d6

	Hvid.	Sort.
6.	d4+e5	Lc6+e5
7.	Sc3—d5	...
	Denne Fortsættelse er neppe stærk.	
7.	...	c7—c6
8.	Sd5—e3	Sg8—f6
9.	Lf1—c4	0—0
	Paa Sf6+e4 vilde følge Lc4 +f7.	
10.	Dd1—d3	Tf8—e8

Dette Træk kommer for tidlig naar først den hvide Løber ved b7—b5 var drevet til b3 saa var Tf8—e8 et godt Træk, thi da Sort truer med Sf6+c4, saa kan Hvid hverken rokere eller trække Lc1—d2, men er nødt til at svække sin Stilling ved f2—f3.

11.	Db3—b3	...
	Sort faar nu en isoleret Bonde paa d-Linien.	
11.	...	d7—d5
12.	e4+d5	c6+d5
13.	Lc4—b5	Te8—e6
	De hermed indledede Taarnmanøvrer hidføre sluttelig en daarlig Stilling for Sort. 13... Te8—e7; 14. 0—0 d5—d4; 15. Se3—d1 a7—a6 og senere Lc8—e6 og b7—b5 forekommer os at give Sort en god Udvikling.	
14.	0—0.	Te6—b6
15.	Db3—d3	a7—a6
16.	Lb5—e4	Tb6—b4
17.	La4—b3	Tb4—d4
18.	Dd3—e2	Td4—e4

	Hvid.	Sort.
19.	f2—f3	Te4—h4
20.	g2—g3	Th4—h5
21.	c2—c3	Le5—d6
22.	Se3—g2	Le8—h3
23.	Lc1—e3	Dd8—c7
24.	De2—f2	Ta8—e8
25.	Tf1—e1	Lh3+g2
26.	Kg1+g2	Te8—e6
27.	Le3—d4	Sf6—d7
28.	f3—f4	Te6—h6

Sort overvurderer sit Angreb paa Hvids Kongefløj, hvad de følgende Træk bevise.

29.	Te1—e8 †!	Sd7—f8
30.	h2—h4	Th6—g6
	Der er ikke noget bedre; trækkes Th6—e6, saa bytter Hvid af og har den bedste Stilling.	
31.	Lb3—c2	f7—f5
	Herved bliver Spillet hurtigt afgjort; Tg6—e6 havde sat Sort istand til at kunne gjøre længere Modstand.	
32.	Df2—f3	Dc7—f7
33.	Ta1—e1	Th5—h4

Hvis Sort spiller Th5—h6 saa følger 34. Lc2—b3 Tg6—e6; 35. Te8+e6 Sf8+e6, 36. Df3 +d5 Se6—d8; 37. Te1—e8 † og Hvid vinder.

34.	Lc2—b3	Ld6+f4
	Partiet er saagodtsom tabt; paa 34. ... Kg8—h8 følger: 35. Df3+d5 Df7+d5; 36. Lb3 +d5 h7—h5; 37. Ld4—e5 Ld6—e5; 38. b2—b4 og Hvid vinder.	

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
35.	Df3+d5	Tg6+g3 †	38. Kf1—e2	Th1—h2 †
36.	Kg2—f1	Kg8—h8	39. Ld4—f2 og	Sort opgiver
37.	Dd5+f7	Th4—h1 †		Partiet.

474. Preussisk Parti. (Westm. Papers.)

(Spillet i London Skakdivan.)

Noterne ere af Potter.

Boden.	Earnshaw.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	15. Ke1—f1	c7—c6
1. e2—e4	e7—e5	Paa Le6+h3 følger: 16. Lb3	
2. Sg1—f3	Sb8—c6	+d5 † Kf7—f8 17. De2—d2;	
3. Lf1—c4	Sg8—f6	Sf6+d5!; 18. Sc3+d5 og Hvid	
4. Sf8—g5	Sf6+e4	beholder Overvægten.	
Denne aandrige, skjændt i		16. De2—f3	Dd8—c7
Praxis sjældent anvendte Maade		17. Lc1—d2	Te8—e7
at føre Forsvaret paa fører		Dette i Forbindelse med de 2	
til Stillinger, baade nye og		følgende Træk danner en Kom-	
interessante. (Se Skaktheori		bination, der er ganske for-	
X. S. A. S.)		træffeligt udtænkt.	
5. Lc4+f7 †!	Ke8—e7	18. Ta1—e1	Ta8—f8
6. d2—d3	Se4—f6	19. g2—g4	Kf7—e8
7. Lf7—b3	d7—d5	20. g4—g5	Sf6—e4
8. Sb1—c3	...	21. Df3+f8 †	Ke8+f8
f2—f4 er densædvanlige Maade		22. d3+e4	Le6—g8
at fortsætte Angrebet paa.		Her forsømmer Sort at trække	
8. ...	h7—h6	fuld Nytte af sin Stilling. Ld6	
9. Sg5—f3	Lc8—g4	—f4 vilde saaledes have gjort	
10. h2—h3	Lg4—e6	det meget vanskeligt for hans	
11. Dd1—e2	Ke7—f7	vældige Modstander at undgaa	
12. Sf3+e5 †	...	Nederlaget.	
Tømmelig dristigt. Lc1—d2		23. g5+h6	g7+h6
havde været mere korrekt.		Atter havde Ld6—f4 været	
12. ...	Sc6+e5	det korrekte Træk.	
13. De2+e5	Lf8—d6	24. Ld2+h6 †	Kf8—e8
14. De5—e2	Th8—e8	25. Lh6—g5	Te7—e6

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
26.	h3—h4	Ld6—f4	30. Kf1+e1	Dc7—e7 †
27.	Th1—g1	Lf4+g5	31. Ke1—f1	Dc7—d7
28.	Tg1+g5	Lg8—h7	32. Tg5—g3	Spillet her hævet som Remis.
29.	d4+d5	Te6+e1 †		

475. Spansk Parti. (Skakmatni Listock.)

(Spillet i St. Petersburg i Juni 1877.)

(Noterne ere af Tchigorine.)

Acharino.	Alapno.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Et kraftigt Træk, som Sort neppe kan modstaa.	
1. e2—e4	e7—e5	19. . . .	Dd8—d7
2. Sg1—f3	Sb8—f6	20. Tf1—f3	Tf8—f7
3. Lf1—b5	a7—a6	21. Tf3—g3	Kg8—f8
4. Lb5—a4	Sg8—f6	Paa Kg8—h7 følger 22. Tg3 +g7 † osv.	
5. 0—0	b7—b5	22. Ld4+g7 †!	Tf7+g7
6. La4—b3	Lf8—c5	23. Dh3+h6	Dd7—f7
7. Sf3+e5	Sc6+e5	Paa Lb7+d5 følger 24. Lc2 +f5 Dd7—e7; 25. Lf5—e4 og Hvid vinder (!!)	
8. d2—d4	Lc5+d4	24. Tg3—g5	Kf8—g8
9. Dd1+d4	Se5—c6	25. Lc2+f5	Lb7—c8
10. Dd4—d3	0—0	Der er intet bedre Træk.	
11. Sb1—c3	h7—h6 ?	26. Lf5—h7 †	Kg8—f8
12. f2—f4	d7—d6	27. f4—f5	Df7—e7
13. Sc3—d5	Lc8—b7	28. f5—f6	De7—e3 †
14. c2—c3	Sf6+d5	29. Kg1—h1	De3+g5
15. e4+d5	Sc6—a5	30. f6+g7 †	opgivet.
16. Lb3—c2	f7—f5		
17. Lc1—e3	Sa5—c4		
18. Le3—d4 !	Sc4+b2		
19. Dd3—h3	. . .		

476. Udligningsparti. (Westm. Papers.)

(Spillet i Londonerklubbens Udligningsturnering 9/11 1877.)

(Noterne ere af Potter.)

Barber.	Bussy.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort-f7.	17. Ta1-d1	Lf6-g5
1. e2-e4	c7-c5	18. Sd5-b6	Lc8+h3
Ved dette Bondeoffer vindes vel lidt i Stilling, men dog ikke saameget, som e-Bonden er værd.		En meget interessant Kombination; det er langtfra let at se, hvad Sort vil opnaa ved sit Offer. Man vil dog faa at se, at i en af Varianterne kan Hvid faa det bedste Spil.	
2. Lf1-c4	...	19. Sb6+a8	Tf8+f3
Hvid undlader at tage Bonden (ved Dd1-h5 + osv.), hvad han dog ifølge forrige Note skulde have gjort.		20. g2+f3	...
2. ...	e7-e6	Her er Vendepunktet; Hvid har flere Træk at vælge imellem, saasom: Lc4-ft, Td1-d3, Lc4-e6, Lc4-e2 og Db3-b6, men kun det sidstnævnte Træk fører til et bedre Resultat end det valgte; Sorts bedste Træk vil da være Tf3-f8, og Hvid har en Kvalitet mere.	
3. Sg1-f3	Sb8-c6	20. ...	Lg5-f4
4. d2-d3	Lf8-e7	21. Lc4-e6	Dd8-g5 +
5. Sb1-c3	Sg8-f6	22. Lc6-g4	h7-h5
6. Lc1-f4	...	23. Td1+d6	...
Hvid benytter ikke sin Stilling videre godt.		Paa Db3+e6 følger Sg6-h4.	
6. ...	0-0	23. ...	h5+g4
7. 0-0?	Sf6+e4	24. Td6-d8 +	Kh8-h7
8. d3+e4	Tf8+f4	25. Db3-g8 +	Kh7-h6
9. Lc4-d3	e6-e5	26. Kg1-h1	g4+f3
10. Sc3-d5	Tf4-f8	opgivet.	
11. Ld3-c4	Kg8-h8		
12. Tf1-e1	d7-d6		
13. h2-h3	a7-a6		
14. a2-a4	Le7-f6		
15. c2-c3	Se6-e7		
16. Dd1-b3	Se7-g6		

477. Udligningsparti. (Ch. Pl. Chr.)

(Spillet for nylig i Clifton-Skakklub.)

(Noterne ere af Ranken.)

Perry.	Thorseld.	Hvid.	Sort.
	Hvid. Sort+(Bf7+2 Træk.)	trukket Ld3—e2 og hvis da	
1.	e2—e4 d2—d4	c7—c5	h7—h6 svaret med h2—h4.
	Sort skaffer sig nogen Luft ved dette Offer.	10. . . .	h7—h6
2.	d4+c5 . . .	11. Sg5—f3	d7—d5!
	Bedre, og som det synes uden Fare kan Hvid tage den anden Bonde saaledes: 2. Dd1—h5 + g7—g6; 3. Dh5+c5 Sb8—c6; 4. c2—c3 o. s. v.	12. c5+d6	Le7+d6
2.	. . . Sb8—c6	13. Sf3—h4	. . .
3.	Lc1—e3 Sg8—f6		Det havde været klogere at bringe Dronningtaarn og Springer i Virksomhed.
4.	Lf1—d3 . . .	13. . . .	Kh8—h7
	Vi havde foretrukket at dække med Springeren og beholde Løberen til fri Raadighed.	14. h2—h3	Lc8—e6
4.	. . . e7—e5	15. Db3—c2	g7—g5
5.	c2—c3 . . .	16. Sh4—f5	Lc6+f5
	Vilde Hvid forhindre Sc6—b4, var a2—a3 heldigere, men Sb1—c3 er maaske det bedste.	17. e4+f5	Ta8—c8!
5.	. . . Lf8—e7	18. a2—a3	Dc7—c6
6.	b2—b4 0—0	19. f2—f3	Ld6—b8
7.	Sg1—f3 Dd8—c7	20. g2—g4	. . .
8.	Dd1—b3 + Kg8—h8		Hvid burde uopholdelig have frigjort sine Officerer paa Dronningsiden ved c3—c4.
9.	Sf3—g5 Sc6—d8	20. . . .	e5—e4!
10.	0—0 . . .	21. f3+e4	Dc6—d6
	Vi have her et Exempel paa, hvorledes et for tidligt begyndt Angreb, navnlig i Haanden paa en mindre erfaren Spiller gaar i Stykker. Hvid skulde have	22. Tf1—f3	Sd8—f7
		23. Le3—d4	Sf7—e5
		24. Ld4+e5	Dd6+e5
		25. Ta1—a2 .	h6—h5
			Sort, hvis Spil hele Partiet igjennem er ganske fortrinligt, fortsætter Angrebet med stor Kraft og indsævrer tilsidst fuldstændig de Hvide.
		26. Dc2—g2	h5+g4
		27. h3+g4	Kh7—g7

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
28. Tf3—h3	Tf8—h8	34. Kf1—e2	Sf6—d5 !
29. Th3+h8	Tc8+h8	35. Df3—g3	Sd5—f4 †
30. Dg2—f3	Th8—h4	36. Ke2—d2	De5—d6 †
31. Ta2—g2	a7—a6 !	37. Lc2—d3	Th1+h1
32. Ld3—c2	...	38. Kd2—c2	Tb1—a1
Det er daarligt hvad Hvid saa end gjør.		39. Kc2—b2	Ta1—d1
32. . . .	Lb8—a7 †	40. Ld3—c2	Sf4+g2
33. Kg1—f1	Th4—h1 †	Hvid opgiver Spillet.	

Dr. C. Schwede contra S. Norby

betræffende Th. Jensens Leipziger-Opgaver.

Saalidt som vi ynde at rippe op i en „fait accompli“ af den foreliggende Natur, fordi en fortsat Diskussion neppe bliver frugtbar og let bitter, finde vi dog al Anledning til at bemærke, at Dr. Schwedes Gjensvar til S. Norby i Deutsche Schachz., December f. A., selv fra det reserverede Standpunkt, vi ere os bevidste at have indtaget i denne Sag, forekommer os alt andet end fyldestgjørende og ikke værende i sin Orden. Dr. S. siger nemlig *for det Første* atter deri, at da han 4 Uger efter Problemernes Publikation har „abgelegt“ Kopierne, er han ude af Stand til at kontrollere Opskriftens Rigtighed, men han taler ikke et Ord om, hvorfor han saa ikke satte sig i Forbindelse med Hr. Zwanzig, der som Turneringens Formand jo maa være i Besiddelse af Originalerne; thi disse ere dog vel neppe „abgelegt“! Denne Fremgangsmaade laa saa nær, at Undladelsen deraf for selve Sagens Skyld ikke kan forsvares af Prisdommeren Schwede, og mod os, der i fornødent Fald havde søket Hr. Zwanzigs Forklaring, bliver en forhaabentlig ikke tilsigtet Fornærmelse af Redaktøren Schwede. *For det Andet* siger Dr. S., at det udelukkende var Jensens egen Skyld, hvis han virkelig skulde være brøsthølden ved den fældede Dom: han kunde jo have meldt sig i Tide, da der var

givet 4 Ugers Frist til alle Slags Indvendinger! Hvad mon Dr. S. egentlig har tænkt sig, da han saaledes greb til Offensiven og skrev denne ildeklingende og ukloge Frase! Han kan ikke have villet godtgjøre, at J. saa lovformelig ikke kunde gjøre Fordring paa nogen Pris, thi det var fuldstændig at spilde sit Krudt, eftersom dette jo ikke er faldet J. eller Norby eller noget andet Menneske herbjemme ind i Drømme engang, endsige skrevet; han kan heller ikke have villet være naiv og troet, at han derved blev fritaget for Ansvar, thi en Prisdommer. der hverken behøvede at tage Hensyn til, om Problemerne vare løselige eller biløselige, vilde dog være komisk. Vi ville lade det staa hen som en uløst Opgave hvad Dr. S. har tænkt sig!

Red.

Nyeste Post.

Norge. Fra Kristiania er tilsendt os en ny Bog „*Tankevirksomhedens Love Studier af G. Th. Meidell*,“¹⁾ hvori Forfatteren forsøger at analysere og fremstille de Tankebevægelser, der gaa for sig ved Løsningen af Problemer, hvis Behandling kræver kombinatoriske Betragtninger. Efter disse Studiers Indhold ligger det udenfor Skaktidendens Omraade at anmelde Bogen i sin Helhed, hvor megen Interesse den end frembyder for den opmærksomme Læser, men den bør dog finde Omtale her, fordi der blandt de Exempler, Forfatteren anfører for at illustrere sine Undersøgelser. gives Løsningen af to Skakopgaver saaledes, at der vises, hvorledes Løseren arbejder sig frem fra de første famlende Forsøg, hvorledes han ved at gennemgaa forskellige Kombinationer, der strande, efterhaanden faar udelukket hvad der ikke kan fremme Løsningen og derved faar et saadant klarere Syn paa Opgaven, at han kan naa det rette Resultat. Vi tro ganske vist, at Forfatteren i det Væsentlige har Ret i sin Fremstilling af Tankevirksomheden overfor Opgaver fra Brædspillet. Men naar Forfatteren synes at gaa ud fra, at man ved Løsningen af slige Problemer først forsøger de Træk, der uden Hensyn til andet end Brikkernes Opstilling skulde antages at ligge nærmest for, turde der dog maaske dertil gjøres

¹⁾ H. J. Jensens Bogtrykkeri. Kristiania 1877.

den Bemærkning, at der praktisk i Reglen indkommer andre, Positionen ivedkommende Momenter, som gjøre sig gjældende i Forsøgene. Den, der løser en Opgave, vil bl. A. altid strax se efter, hvem dens Forfatter er, og hvis han derefter har Grund til at vente en „god“ Opgave, vil han gribe den anderledes an, end om det er et Begynderarbejde, han har for sig. Kan han forudsætte, at Opgaven tilfredsstillende de vedtagne Fordringer til et „godt“ Problem, vil han maaske netop ikke forsøge Begyndelsestræk, der ellers kunde være naturligt Spørgsmaal om, men for hvilke han kan se, at den Løsning, de skulde føre til, ikke vilde blive smuk. Han vil desuden overfor en saadan Opgave i Reglen ikke i første Træk slaa nogen Brik, og heller ikke give Skak strax. Den Tankevirksomhed, der er Gjenstand for Forfatterens Analyse, vil saaledes blive paavirket og uden Tvivl modificeret ved forskjellige Hensyn, som Forfatteren har ladet ude af Øje, men det maa paa den anden Side indrømmes, at Forfatterens Grundbetragtning ikke derfor taber sin Gyldighed. — Idet vi anbefale vore Læsere at gjøre sig bekendt med disse, i hvert Fald ganske mærkelige Studier, tilføjes, at vi i næste Hefte skulle give et Billede af, hvorledes Forfatteren fremstiller Opgaveløserens Arbejdsmaade, ved et Exempel, hentet fra Skaktidendens egen Opgavesamling.

Danmark. Efter at have omtalt det for Skakspillet temmelig exceptionelle Felt, som saaledes er erobret i Norge, glæder det os tillige at kunne berette, at ogsaa vor nordiske periodiske Skaklitteratur er i voxende Fremgang, idet der foruden de bestaaende velbekjendte og renommerede Skakspalter i „Ny Illustrerad Tidning“ og „Allehånde för Folket“ i Sverig og Ny Illustreret Tidende i Norge fra dette Aars Begyndelse er kommet tvende nye til her i Danmark, nemlig i „Ude og Hjemme“ redigeret af C. Dahl og i „Nationaltidende“, redigeret af T—n. Den elegante og nydelige Udstyrelse, der allerede har skaffet førstnævnte illustrerede Blad saa megen fortjent Anerkjendelse, og Nationaltidendens store Udbredelse borger for en talrig Læsekreds, som vi ikke tvivle om at de fra den kjøbenhavnske Skakforening velkjendte, opadstræbende Talenter, der redigere de nævnte Skakspalter, ville vide i enhver Henseende at tilfredsstille.

Tyskland. Decemberheftet af *D. Schachzeitung* indeholder en interessant analytisk Artikel af E. Schallopp om det spanske

Parti, hvori han tager Ordet for at Hvid, efter 1. e2—e4 e7—e5; 2. Sg1—f3 Sb8—c6; 3. Lf1—b5 a7—a6; 4. Lb5—a4 Sg8—f6; 5. 0—0 Sf6+e4, i Stedet for de to hidtil brugte Angrebsmaader, d2—d4 eller Tf1—e1 nu skal spille 6. Sb1—c3, som formentlig givende et livligere og mere vedholdende Angreb for Hvid.

— Samme Blad mener, at den fortrinlige Selvmat, hvormed vor svenske Problemforfatter, Wennberg, konkurrerede i den franske Selvmatturning (Nord. Skaktid. Opg. Nr. 643) og som fik „hæderlig Omtale“, langt overgaar Townsends med 2den Præmie belønnede og maaske staar i Højde med Klausinskys.

— I Berliner Skakklub, hvorfra man i de senere Aar kun har hørt lidet, spilles der i Vinter en Turning mellem 11 Deltagere, af hvilke foruden Schallopp, V. Knorre og Roccamora ere os bekendte som gode Spillere.

Østerrig. Skakklubben i Wien, hvis Udligningsturning ifjor talte 26 Deltagere, og hvori 1ste Pris blev vundet af B. Englisch, afholder atter i Vinter en lignende, dog saaledes, at den kun omfatter Klasserne II—V, medens I Klasse spiller for sig i en „Mesterturning“. Bestyrelsen bestaar fremdeles af S. A. Baron v. Rotschild som Præsident, M. v. Gomperz som Vicepræsident, L. Weinbrenner som Sekretær og Kasserer.

Amerika. Det Skakforbund, som vor „nyeste Post“ Septbr. f. A. omtalte var under Dannelselse, er nu allerede traadt i Virksomhed og har udstedt følgende Program for „*The first grand problem tourney of the American Chess and Problem Association*“.

1) Turneringen er aaben for alle og uden Indsats. Men da Præmiernes Størrelse vil afhænge af Forbundets, indbydes Konkurrenterne til at indtegne sig som Medlemmer, hvorved de blive stemmeberettigede i alle vigtige Spørgsmaal og holdes à jour med Forbundets Affærer. Indskuddet er da en Dollars. 2) Ingen kan konkurrere med flere end en Sending. 3) Hver Sending forsynes med et Motto og kan sendes til en hvilken-somhelst Skakredaktør i de forenede Stater; han sørger saa for at tilstille Forbundets Sekretær en korrekt Copi. Men det er ogsaa tilladt og var at ønske, at Fofatterne sendte en Opgave af Sendingen til en Redaktør, en til anden, o. s. v., da det vilde fremme Bedømmelsen og lette Arbejdet. I saa Tilfælde skal en forsegleet Konvolut indeholdende Motto og Forfatterens Navn og Adresse sendes direkte til Sekretæren, J. B. Mc. Kim,

Cleveland, Ohio. 4) Problemerne ville blive sammenlignede og bedømte efter følgende Tabel:

	fejl	slet	tarvelig	god	mg	smuk	fortræffelig
Skjønhed i Idé	0	1	2	3	4	5	6
Naturlighed i Stilling	0	1	2	3	4	5	6
Duelighed i Udarbejdelse	0	1	2	3	4	5	6
Vanskelighed i Løsning	0	1	2	3	4	5	6

De forskellige Værdier, et Problem kan faa, falde altsaa mellem 0 og 24. 5) Dommerkomitéen vil bestaa af 3 Medlemmer, udvalgte af Forbundets Bestyrelse. 6) Turneringen er aaben indtil 31. Marts d. A. Der udsættes 6 Præmier, hvis virkelige Størrelse kommer til at rette sig efter Indskuddene og hvis relative er følgende: for det bedste originale Problem 25 pCt., for den bedste Sending af 3 originale Problemer i 2, 3 og 4 Træk, 25 pCt., for 2den, 3die, 4de og 5te bedste Sending henholdsvis 20, 15, 10 og 5 pCt.

— Medens saaledes efter ovenstaaende Forbundet tilsigter Decentralisation ved Offentliggjørelsen af Problemerne, kan man ikke fortænke den enkelte Skakredaktør i. at han søger at samle saamange af Opgaverne som muligt paa sin Haand, for sit Blad alene, og med det for Øje har „*Turf, Field & Farm*“, hvis Skakspalte som bekjendt redigeres af den berømte Mackenzie, strax søgt at tage Luven fra de andre Blade, idet vi ere blevne opfordrede til at meddele, at en Skakven i New-York udsætter en Extrapræmie paa 20 Dollars i Guld for Turneringens bedste Sending, forudsat at den er bleven indsendt til „*Turf, F. & F.*“

— Den samme splendide Skakven har udsat en Præmie paa 100 Dollars for en Raadslagnings-Kamp mellem 3 Spillere, udvalgte af ham, paa hver Side, saaledes at 3 vundne Partier gjør Udslaget og Kampen udfægtes i „*Café international*“. Efter „*Hartford W. Times*“ se vi, at det første Parti, der endte med Remis, allerede er spillet, og at Sammenstillingen af de Kæmpende var følgende: Mackenzie, Delmar og Teed, 3: en Engländer og to Amerikanere paa den ene Side, og Mason, Brenzinger og de Vaur. Amerikaner, Tydsker og Franskmand, paa den anden. Vi antage i næste Hefte at kunne bringe disse Partier, der sandsynligvis ville blive et smukt Tillæg til vor Samling af Raadslagningskampe i forrige Aargang.

Løsninger ¹⁾

til Opgaverne i Nr. 10 (Oktober 1877).

620. Af Porst. Mat i 3 Træk. — 1. Dg1—a1, Sf4—e6;
2. Da1—h1 osv. — Rigtig løst af: S. Knudsen, B. Ohlsson, Blehr,
J. G. H., O. C. Budde, Norby, Chr. W.

621. Af Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Da8—g8, c3—c2!;
2. Sd6—b5 osv. — Rigtig løst af: B. Ohlsson, J. G. H., Budde,
Norby („Baade denne og den foregaaende Opgave af Porst fore-
komme mig meget vellykkede og instruktive for Begyndere“),
Chr. W.

622. Af Sandegren. Mat i 3 Træk. — 1. Le7—d6, Lg3
+d6!; 2. Dh7—e7, ligeg.; 3. D. ell. S. †. — Rigtig løst af:
Knudsen, Ohlsson, Blehr („en god Opgave“), J. G. H., Budde,
Norby, Chr. W.

623. Af Wennberg. Mat i 4 Træk. — 1. Te1—e4, T+T;
(A) 2. c2—c4, Te5—e2 † (a) 3. S+T osv. 2. — (a) Th2 †, 3. Ka1
osv. 1. — (A) fe. (ell. B.) 2. Ld7 osv. 1. — (B) L+T; 2. Se2
osv. — Rigtig løst af: Blehr („en vanskelig og original Firtrækker“),
Budde, Norby, Chr. W.

624. Af Jensen. Mat i 4 Træk. — 1. Db2—b7, Sf6+h7!;
2. Sc2—b4, Ld6+b4 (a); 3. Se2—c3 †, Ke4+c3; 4. Lf7—b4 †.
2. — (a) Kc4—c5; 3. Se2—c3; 4. S. †. — Rigtig løst af: Blehr,
Budde, J. G. H., Norby, Chr. W.

625. Af Willmers. Mat i 5 Træk. — 1. Td3—d4, Ke5—
f5!; 2. Th4—g4, Sc2—c3 (a); 3. Td4—d5 †, c6+d5; 4. Sb3—d4 †,
Kf5—e5; 5. Sf2—d3 †. 2 — (a) Ke5; 3. Tf4, S+d4; 4. Sd3 †
osv. Rigtig løst af: Blehr („en god Opgave, men efter min
Mening overgaas den af mange af W's tidligere Opgaver“, Norby,
Chr. W.

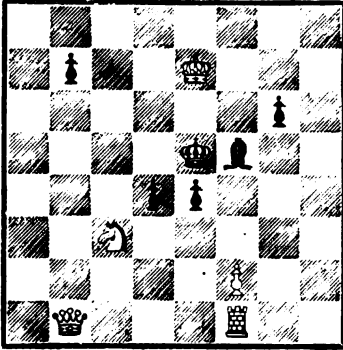
¹⁾ Af Mangel paa Plads maa de resterende Løsninger udsættes til næste Hefte. Vi notere kun foreløbig, at Opgave Nr. 629 af Karner, der stammer fra Leipzigerturneringen og af Prisdommeren var erklæret korrekt, har ikke mindre end to Biløsninger, fundne af F. W. Blehr.

Opgaver.

(Opgaverne 664 og 665 ere fra vesttyske Problemturnering 1877.)

662.

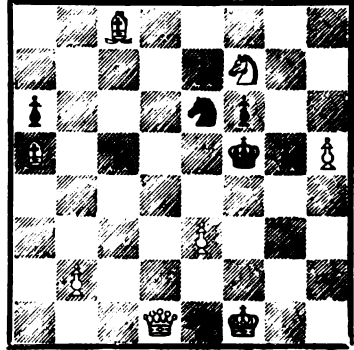
A. Landmark, Kristiania.

Mat i 2 Træk.

663.

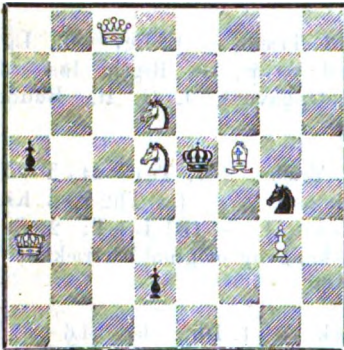
S. Gold, Wien.

Mat i 3 Træk.

664.

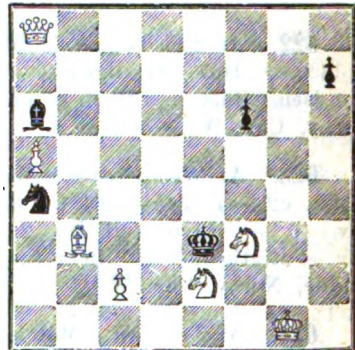
A. Arnell.

Mat i 3 Træk.

665.

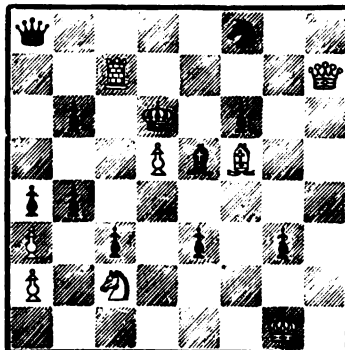
A. Arnell.

Mat i 4 Træk.

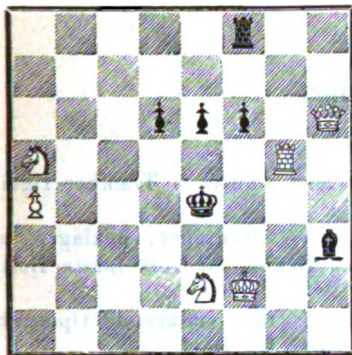
666.

Fr. af Geijerstam, Upsala.

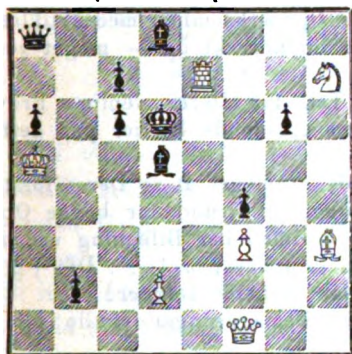
Mat i 4 Træk.

667.
L. Karner.
(Stratégie.)

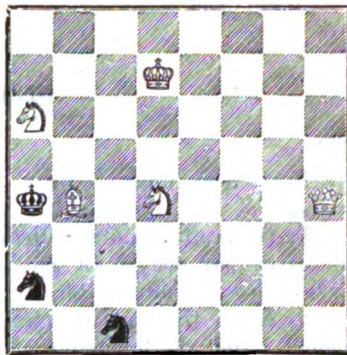
Mat i 3 Træk.

669.
A. E. Studd.
(Westm. Papers.)

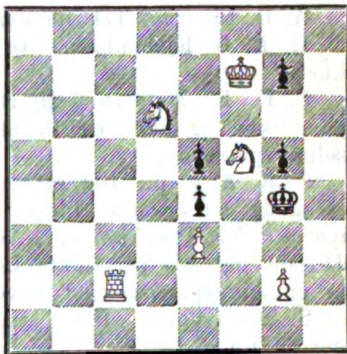
Mat i 3 Træk.

668.
G. Chocholows.
(D. Sz.)

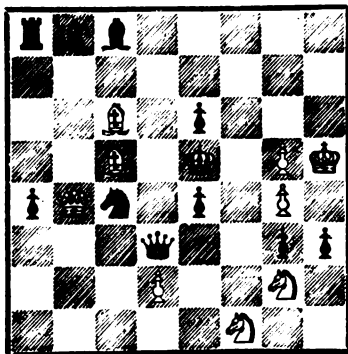
Mat i 3 Træk.

670.
R. Willmers.
(Wiener Salonblatt.)

Mat i 4 Træk.

671.
O. Gelbfuhs.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 5 Træk.

Brevvexling.

P—t. Kjøbenhavn. Brev af $\frac{2}{1}$ med ændret 5 Trækker rigtig modtaget.

P. G. B. Stockholm. Brevkort af $\frac{8}{1}$ modtaget; beklager, at Julenissen har drevet sit Spil, af den Grund, at vort første Hefte derved bliver mindre interessant!

S. A. H. Upsala. Hjertelig Tak for den smigrende Opmærksomhed. Det var glædeligt atter at høre fra Dem.

Fr. G. Ackkärn. Deres Anerkjendelse af vor Gambit Leonardo-Møller glædede os saare — det er en af vore smaa Kjæledægger!

M. P. V. Hartford. Megen Tak for deres Tilbud, som vi dog især ikke se os i Stand til at kunne gaa ind paa.

A. B. Livorno. Tak for den viste Opmærksomhed med Artiklen.

H. E. G. Kjøbenhavn. Opgaven nu korrekt og — meget vellykket.

C. E. R. Malvern. Hjertelig Tak for Deres venlige Brev. Heller ikke vi finde Kritik af de paagjældende Partier paa dette Stadium passende.

C. K. Aistrup. Det interesserede os meget at se Deres første Forsøg og det er nete Ideer, der ligge til Grund for begge Opgaverne. Nr. I er korrekt; Nr. II derimod har Biløsning ved 1. Td4—d3 og den paatænkte Løsning strander paa 1. . . Df2+g3. Vær endelig sparsom med Anvendelsen af hvide Bønder!

S. N. Nyborg. Deres træffende Bemærkninger skulle blive taget til Følge.

G. H. M. New-York. Rigtig og med Tak modtaget det paagjældende Nr. af T. F. & F.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adressere: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Skaktheori for Begyndere.

Af S. A. S.

(Fortsat fra Majheftet f. A.)

XII.

Spillet's Aabning. (1ste Gruppe.)

1.	(e2—e4)	(e7—e5)
2.	(Sg1—f3)	(Sb8—c6)
3.	(Lf1—c4)	(Lf8—c5)

Vi udtalte sidst, at vi næste Gang vilde gaa over til at fremstille Kampen, der bliver en Følge af Fortsættelsen **4. c2—c3**, hvormed Hvid indleder Truselen om at bemægtige sig Spillet's Midte med sin Konge- og Dronningbonde, og hvorved det egentlige italienske Parti fremkommer. Berøres maa det dog forinden, at Hvid selvfølgelig ikke behøver at gaa ind paa denne Kamp; han kan saaledes baade ved **4. d2—d3** og ved **4. Sb1—c3** udvikle sit Spil sikkert og godt, men ligesom det er indlysende, at han derved giver Afkald paa Erhvervelsen af Centrum, saaledes vil ogsaa den Fordel, han skulde have af Fortrækket, let fuldstændig udviskes. Et strax angribende Træk har han derimod i **4. d2—d4**, men Sort bliver i Fordel, naar denne Bonde slaas med Løberen, ikke med Bonden, og endelig kan han ved **4. 0—0** først bringe Kongen i Sikkerhed, inden han angriber. Vi gjøre udtrykkelig opmærksom paa, at ved ikke korrekt Spil fra Sorts Side er denne Maade egentlig den farligste, da Hvid nu har meget frie Hænder, og flere Forfattere have derfor ogsaa stærkt taget Ordet for Rokaden. Forsvarer Sort sig imidlertid med **4. . . Sg8—f6!**, klares det Hele, nemlig: a) **5. Tf1—e1 0—0**; **6. c2—c3 d7—d6**; **7. d2—d4 Lb5—b6** o. s. v. b) **5. d2—d4**

Lc5+d4!; 6. Sf3+d4 Sc6+d4!; 7. f2-f4 d7-d6; 8. f4+e5 d6+e5; 9. Lc1-g5 Lc8-e6! o. s. v. c) 5. c2-c3 Sf6+e4!; 6. d2-d4 d7-d5!; 7. Lc4-b5! e5+d4; 8. c3+d4 Lc5-d6! o. s. v. d) 5. b2-b4 Lc5+b4; 6. c2-c3 Lb4-e7!; 7. d2-d4 0-0! o. s. v.

Italiensk Parti.

4. c2-c3 . . .

Vi skulle nu i Rækkefølge, henholdsvis som 1ste, 2det, 3die og 4de Forsvar, fremstille Trækkene f7-f5, d7-d6, Dd8-e7 og Sg8-f6! som de der kunde være Tale om for Sort, for at hindre eller sprænge det Centrum, Hvid er i Færd med at opstille.

1ste Forsvar.

4. . . . f7-f5

Meningen hermed er tydelig nok; Sort vil strax rydde Kongebonden afvejen; imidlertid kan dette Modangreb ikke med Held gennemføres her, ligesaa lidt som andre endnu kjendte Arter af Baghaandsgambit.

5. d2-d4 f5+e4 (a)

Vil Sort først slaa d-Bonden, kommer Spillet til at stille sig saaledes:

(a)

5. . . .	e5+d4
6. Sf3-g5	d7-d5!
7. Lc4+d5	Sg8-f6 (b)
8. Sg5-f7	Dd8-e7
9. Sf7+h8	Sf6+d5
10. 0-0 og Hvid maa vinde.	

(b)

7. . . .	f5+e4
8. Ld5+g8	Th8+g8 (c)
9. Dd1-h5 †	g7-g6
10. Dh5+h7	Sc6-e7
11. Dh7-f7 †	Ke8-d7
12. Sg5+e6 og Hvid vinder.	

(c)

8. . . .	e4-e3
9. Dd1-h5 †	g7-g6

10. Lg8—f7 † Ke8—e7 †
 11. Dh5—h4 e3+f2 †
 12. Dh4+f2 og Hvid maa vinde.

6. Sf3+e5 Sc6+e5!

Paa d7—d5 vilde følge 7. Lc4—b5 og paa Lc5—b6 eller d6, 7. Dd1—h5 † og Hvid vinder.

7. Dd1—h5 † Se5—g6
 8. Lc4+g8 Th8+g8
 9. Dh5—d5 Ke8—f8
 10. d4+c5 Dd8—e7
 11. Lc1—g5 De7—e6
 12. Dd5+e6 d7+e6
 13. Sbl—d2 og Hvid vinder en Bonde

med bedst Spil.

2det Forsvar.

4. . . . d7—d6

Dette Træk ser naturligt og godt ud og blev ogsaa helt til den nyere Tid betragtet som det bedste. Et fortrinligt Korrespondanceparti, som Paris i 1839 vandt mod London, rokkede imidlertid Troen paa dets Godhed, idet man kom til Erkjendelse om, at Hvids Centrum ikke kunde sprænges.

5. d2—d4 e5+d4
 6. c3+d4 Lc5—b6 (a)

Dette er det bedste Træk; Lc5—b4 † giver dog Anledning til nogle mærkelige Betragtninger, som vi her skulle anføre.

(a)

6. . . . Lc5—b4 †

7. Ke1—f1 . . . Hvid kunde godt stille Springerens imellem, men han lægger her an paa at vinde en Officer! Vi bede Begynderen om at notere sig dette Tilfælde!

7. . . . Lc8—g4 (b)

Herved taber Sort en Officer helt ud!

8. Dd1—a4! Lg4+f3
 9. g2+f3 Dd8—d7
 10. Lc4—b5 0—0—0
 11. Kf1—g2 og Hvid vinder.

(b)

7. . . . Dd8—d7 (c)

Dette koster en Kvalitet.

8.	Dd1—a4	Lb4—a5
9.	Sb1—a3	La5—b6
10.	Lc4—b5	a7—a6
11.	d4—d5	a6+b5
12. Da4+a8 og Hvid maa vinde, da Sort ikke kan slutte Dronningen inde og ellers ikke har nogen Fordel, der kan opveje det materielle Tab.

(c)

7. . . . Lb4—a5
Nu slipper Sort med en Bonde.

8.	Dd1—a4	Lc8—d7!
9.	d4—d5	Sc6—e5
10.	Da4+a5	Se5+c4
11.	Da5—c3	o. s. v.

7.	Sb1—c3	Lc8—g4
8.	Lc4—b5	Lg4+f3
9.	g2+f3	. . .

Man lægge Mærke til, at i disse Spil er det næsten aldrig Skade at g-Linien saaledes blottes, selv om man vil rokere til den Side. Forstærkningen af Midtebønderne opvejer fuldt ud denne Blottelse.

9.	. . .	Dd8—h4
10. 0—0! og Hvid har et stærkt og overlegent Spil.

3die Forsvar.

4.	. . .	Dd8—e7

Maaske det ældste Forsvar man kan opvise i det italienske Parti; det anvendtes meget af de store Spillere Ruy Lopez, Leonardo, Polorio, og kjendtes endnu før deres Tid. Det er interessant, forsaavidt som det hviler paa en hel anden Ide end de øvrige Forsvar, det gaar ikke ud paa som disse at sprænge et dannet Centrum, men paa at forhindre det dannet o: paa at fastholde Punktet e5. Som Følge deraf bliver det modsat de hidtil kjendte Springerspil mere Fløjbønderne end Midtebønderne, hvis rette Anvendelse, resp. til Gjennembrud og Modangreb, det mest kommer an paa.

5.	d2—d4	Lc5—b6!

Dette Træk er uadskillelig knyttet til det valgte Forsvar, der som anført gaar ud paa at holde e5 besat. Bortset fra dette

Princip vilde ovenkjøbet i dette Øjeblik det sædvanlige Træk e5+d4 være en Fejl, idet Hvid rokerer og med Opoffrelse af en Bonde faar en overvældende Angrebsstilling, som vi ikke her nærmere skal gaa ind paa.

6. 0—0 d7—d6

7. a2—a4 (d) . . .

Hvids bedste Fortsættelse; det ligger imidlertid nær at forsøge Lc1—g5, og da derved er enkelte Ting at bemærke, udføre vi dette under (d). Med Hensyn til et her noget overilet Angreb, Sf3—g5, henviser vi til det lille lette Parti Nr. 480.

(d)

7. Lc1—g5 f7—f6

Sort søger konsekvent at holde sin engang valgte Forsvarsplan skarpt for Øje og sætter derfor Bonden, ikke Springerens, imellem, for yderligere at støtte e5, uanset Ulemperne ved den aabne Linie c4—g8.

8. Lg5—h4 . . .

Dette Sted plejer at være et godt Retrætopunkt for Løberen; her havde det imidlertid været sikrere at gaa til e3, hvorved Spillet var blevet omtrent lige.

8. . . . h7—h5!

Et godt Træk, idet der nu trues med at afskjære eller erobre Løberen ved g7—g5 o. s. v. Der maa her lægges Mærke til, thi slige Stillinger indtræffe ofte, at hvis Sort vilde have gjort disse Træk i omvendt Orden, altsaa først g7—g5, hvilket ser nok saa naturligt ud, kommer han let tilkørt, idet Hvid da ofrer sin Springer paa g5 og dernæst med Skak paa h5 med Dronningen bringer Sort i den yderste Forlegenhed.

9. h2—h3! g7—g5

10. Lh4—g3 h5—h4

11. Lg3—h2 g5—g4

12. h3+g4 Lc8+g4

13. Lc4—b5 0—0—0

Sorts Stilling er nu rigelig saa god som Hvids, og vi antage, at Midtespillet vil vise, at Sort kommer først og har størst Udsigt til med Held at gennemføre sit Rokadeangreb.

7. . . . a7—a5

Nødvendigt; vilde Sort, hvilket ofte i lignende Tilfælde netop kan være det Rette, trække a-Bonden et Skridt, faar Hvid

Fordelen saaledes: 8. b2—b4 Sg8—f6; 9. a4—a5 Lb6—a7; 10. b4—b5 a6+b5; 11. Lc4+b5 o. s. v.

8. h2—h3

Sg8—f6

9. Tf1—e1

h7—h6

10. Sbl—a3

...

I den Hensigt at gaa til c2, dernæst rykke frem med b-Bonden og bringe Løberen paa a3.

10.

0—0

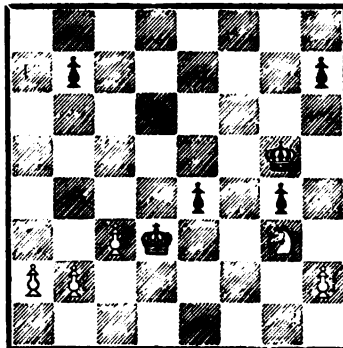
Hvid har unægtelig en langt friere Stilling, men et holdbart Forsvar er ikke udelukket for Sort. Nærmere at paavise dette vilde imidlertid blive altfor besværligt paa Grund af de meget udviklede Stillinger; vort Maal har kun været at angive Karakteren af Forsvaret 4... Dd8—e7, der tiltaler os personlig meget og afgiver en frugtbar Jordbund for Dyrkingen af Midtespillet; næste Gang skulle vi i 4de Forsvar 4. Sg8—f6 vise den letteste og bekvemmeste Maade at udvikle Spillet paa.

(Fortætttes.)

Parti-Studier.

III.

Sort.

Hvid.

I ovenstaaende Stilling, der er et Billede af Parti Nr. 470 efter Sorts 41de Træk, gik vi ud fra, at Spillet var tabt for Hvid, naar den sorte Konge efter Springerafbytning avancerede ned mod Bh2. Hr. v. d. Lasa meddeler os imidlertid, at dette saa langt fra fore-

kommer ham at være Tilfældet, at Hvid (efter Sorts sidste ubesindige Bondeoffer) endog bliver den vindende! Den store Mesters Bemærkninger ere i den Grad træffende og i al deres Korthed et saa velvalgt lille Kursus i Slutspillet, som vi alle kunne have godt af, at de upaatvivlelig ville blive læste med Interesse. V. d. L. skriver „ Hvid maa naturligvis spille 1. Sg3+e4 † og Sort kan nu vælge enten strax, ved at ofre Springer d6, at vende sig mod Bonden h2, eller gjøre dette et Moment senere, naar han har afbyttet Springer. I begge Tilfælde maa Hvid holde for Øje, at han er sikker paa at vinde, hvis det lykkes ham at slaa eller spærre de sorte Bønder paa højre Fløj; hans egne hvide Bønder trænge da igjennem paa venstre Fløj, naar der blot ikke begyndes med b2—b4 som Spids, idet da b7—b5 stopper Fremrykningen. Saasart den sorte Konge begiver sig over til den enkelte Bonde, indtage de hvide Bønder en sikker Stilling, hvilket de altid kunne, selv om den sorte Konge allerede stod paa e3. Der fulgte da a2—a4 Ke3—d3, samt a4—a5 Kd3—c4; b2—b4 og Sort tør ikke slaa c3, men maa give den hvide Konge Tid til, selv om den er nok saa fjernet, at komme op. Vilde den sorte Bonde, ved b7—b6 gaa Fjenderne j møde (i Stedet for Ke3—d3), saa kommer det hurtigt til en Afbytning, og Hvid beholder tilbage to skilte Bønder paa c og a Linien, mod hvilke den sorte Konge heller intet kan foretage sig.

Hvid behøver derfor kun i Spillet at have sin Opmærksomhenvendt paa sin højre Fløj. Sæt nu, at Sort ofrer sin Springer

og strax trækker 1. Kg5—h4, saa følger: 2. $\frac{Se4+d6}{Kh4-h3}$ 3. $\frac{Sd6-f5}{Kh3+h2}$

4. $\frac{Kd3-e4}{g4-g3}$ 5. $\frac{Sf5-e3}{h7-h5}$ (5. $\frac{\quad}{g3-g2}$ 6. $\frac{Se3+g2}{\quad}$) 6. $\frac{Ke4-f3}{h5-h4}$

7. $\frac{Kf3-g4}{\div}$ †. Bytter Sort derimod Springereren af paa e4, følger:

2. $\frac{Kd3+e4}{\quad}$ og Hvid, forekommer det mig, vinder endnu lettere,

nemlig: 2. $\frac{Kg5-h4}{\quad}$ 3. $\frac{Ke4-f5}{Kh4-h3}$ (3. $\frac{\quad}{h7-h5}$ 4. $\frac{Kg6}{etc.}$) 4. $\frac{Kf5-g5}{h7-h6†}$

5. $\frac{Kg5-h5}{\div}$ † eller 3. $\frac{\quad}{g4-g3}$ 4. $\frac{h2+g3}{Kh4+g3}$ 5. $\frac{Kf5-g5}{b7-b5 a)}$ 6. $\frac{b2-b3}{etc.}$

eller a) 5. $\frac{Kg3-f3}{}$ 6. $\frac{a2-a4}{b7-b6}$ 7. $\frac{b2-b4}{Kf3-e4}$ 8. $\frac{a4-a5}{b6+a5}$ 9. $\frac{b4+a5}{Ke4-d5}$
 10. $\frac{c3-c4 \dagger}{Kd5-c6}$ 11. $\frac{Kg5-h6}{Kc6-c5}$ 12. $\frac{Kh6+h7}{etc.}$

Den hvide Konge paralyserede de sorte Bønders Fremrykning paa Kongefløjen derved, at han gik bag om dem. Det er en noget sjelden Manøvre, men et Exempel vil De dog finde i Bilguer 1874 S. 617 Spalte 1 nederst.“

IV.

M. H. t. Parti Nr. 457, Nord. Skaktid. S. 252 f. A., bemærker v. d. Laasa, at hvis Hvid i 18de Træk havde spillet Le4+d5, vilde han ikke være kommen til at staa saa daarligt og have hindret de sorte Bønders Gjennembrud, idet han kan fortsætte med Le6 † samt Lh3 og saaledes indespærre den sorte Dronning, hvis denne i 18de Træk fuldfører sin Trusel med at slaa Bh2 (!). Det er os en stor Fornøjelse ved samme Lejlighed at notere, at v. d. L. med megen Anerkjendelse udtaler sig om den hele Samling Baghaandsgambiter, hvortil det omtalte Parti hører, særlig om Hertzsprungs kraftige Føring af Korrespondancepartiet, ligesom han m. H. t. selve Aabningen sendte os nogle analytiske Notitser, som vi en anden Gang skulle komme tilbage til.

Løsninger

til Opgaverne 626-631 i Nr. 10 (Oktober 1877.)

626. Af Shinkmann. Selvmat i 2 Træk. — 1. Sd3—e1, T+S (A); 2. Tc8—c4 †, L+T ‡. 1. — (A) Sf6; 2. Df4, K+D ‡. — Rigtig løst af: Knudsen, Ohlsson, Blehr, Budde, J. G. H.

627. Af Schwarz. Mat i 3 Træk. — 1. Le2—d3, cd!; 2. Dg1—f1 osv. — Rigtig løst af: Knudsen, Ohlsson, Blehr, Budde, J. G. H.

628. Af Pilnaczek. Mat i 3 Træk. — 1. Ta6—c6, La7+d4 (A. B. C.); 2. Dg6—f5 †, ef.; 3. Sh4—g6 ‡. 1. — (A) Lb5+c6; 2. Sf6—d7 † osv. 1. (B) Lb5—a6; 2. Sf6—g4 † osv. 1. — (C) h6—h5; 2. Dg6—g5 † osv. — Rigtig løst af: Knudsen, Ohlsson, Blehr („Har visselig været en af Turneringens bedste Tretrækkere“), Budde, J. G. H., Norby („fortræffelig“).

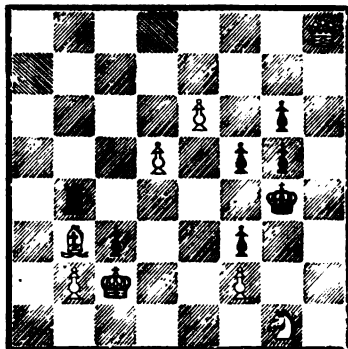
629. Af Karner. Mat i 4 Træk. — 1. Dc1—d1, de!; 2. Tf3 +e3 †, de; 3. Dd1—d7 †, K+T; 4. Lg6—f5 †. — Rigtig løst af: Blehr, Budde, J. G. H.

Endvidere — sammenhold vor Notits i Januarheftet Side 21 — paaviser Blehr, at Opgaven har tvende Biløsninger, nemlig 1. Sc8 —b6 osv. og 1. Lg6—f7 † (!)

630. Af Gelbfuhs. Mat i 4 Træk. — 1. Da4—b5, Sb7—c5 (!); 2. Db5—d3, S+D; 3. Sh4—g2 †, K. ligeg.; 4. L. †. — Rigtig angivet af: Blehr („overordentlig god!“), Budde, Norby („Meget smuk“).

631. Af Loyd. Mat i 4 Træk. — 1. Kc2—d3, Th4—d4 † (A); 2. Kd3+c3, Td4—e4 (a); 3. Dh8—h3 †, Kg4—f4; 4. Dh3—g3 †. 2. — (a) T. ∞; 3. K. ell. L+T osv. 1. — (A) Kf5; 2. Dh2 †, Kg5; 3. Dh3 osv. — Rigtig løst af: Blehr („Tiltaler mig ikke“), Budde, J. G. H., G. Th. Meidell i Kristiania.

Følgende Løsning af Opgaven, som vi nedenstaaende gjen-give i Diagram, er af G. Th. Meidell i Kristiania. — Se vort Januarhefte Side 17.

Jeg tager foreløbig for mig de Alternativer, hvorved Hvid kan sætte den sorte Konge Skak i 1ste Træk. Altsaa 1) Dh8—h5; 2) D—h4; 3) D—h3; 4) D—d4. Af disse Alternativer ligger Nr. 3 nærmest at vælge. Gaar jeg følgelig foreløbig ud fra, at Dh8—h3 er Hvids 1ste Træk, bliver Sorts 1ste Træk: k g4—f4. Hvids 2det Træk maatte da blive Dh3—g3, og Sorts 2det Træk: k f4—e4. Derefter laa det nærmest for Hvid at vælge som 3die Træk: Dg3—f3, hvorefter Sorts 3die Træk vilde blive a) enten k e4—d4, b) eller k e4—e5. I Tilfældet a bliver Sort mat gennem Sorts 4de Træk: Dd3—e3. I Tilfælde b viser det sig derimod, at Sort slipper fri.

Hvis jeg derefter undersøger de ovenfor som Nr. 1, 2 og 4 opstillede Alternativer, vil jeg ligeledes let se, at disse ikke føre

til noget Resultat. (Gjennem Undersøgelsen af Nr. 4 (Dh8—d4) vil jeg imidlertid blive opmærksom paa, at hvis jeg tænker mig *t* b4 fjernet og *k* flyttet fra *g*4—*f*4 vilde Trækket bevirke mat, en Erfaring som senere hen — se nedenfor — kan komme mig til Nytte. Paa samme Maade vil det under Undersøgelsen af Nr. 3 lettelig være faldet i Øjnene, at hvis jeg tænker mig *b* f5 forinden flyttet til *f*4, vilde Trækket Dh8—h3 have bevirket Mat).

Da (efter en foreløbig Undersøgelse) hverken Alternativerne Nr. 1, 2, 3 eller 4 leder til noget Resultat, maa jeg (idetmindste foreløbig) gaa ud fra, at 1ste Træk fra Hvids Side ikke bestaar i at sætte den sorte Konge Skak. Naar Hvids 1ste Træk ikke bestaar heri, vil 1ste Træk fra Sorts Side kunne være: *k* g4—*f*4. Dette Træk kan dog forhindres derved bl. A., at Hvid som 1ste Træk vælger f. Ex. Dh8—h2. Hovedspørgsmaalet bliver da: skal Hvid paa Forhaand forhindre Sorts Træk: *k* g4—*f*4 eller skal det tilstedes Sort at foretage dette Træk? Herom kan a priori Intet med Bestemthed siges.

Lad mig følgelig foreløbig gaa ud fra, at det nævnte Træk ikke skal hindres af Hvid. Sæt altsaa, at det er mig bekendt, at Sort paa 1ste Træk vælger: *k* g4—*f*4. Det vil da lettelig falde Enhver ind at vælge som Hvids 1ste Træk Kc2—d3 (hvored følgelig Sort hindres fra som 2det Træk at gjøre *k* f4—e4). Vælger derefter Hvid 2det Træk: Dh8—h2, bliver Sorts 2det Træk *k* f4—*g*4. 3die Træk fra Hvid bliver derefter: Dh2—h3, hvorefter Sorts 3die Træk er: *k* g4—*f*4, og Hvids 4de Træk endelig bliver: Dh3—g3 og Sort er mat.

Man har altsaa nu set, at under en enkelt Forudsætning vil Hvids 1ste Træk Kc2—d3 fremkalde Mat. Gaar jeg følgelig ud fra, at Hvids 1ste Træk er dette: Kc2—d3, vil Sort foruden 1) det allerede omhandlede Alternativ: *k* g4—*f*4, fremdeles have følgende Alternativer: 2) *b*. c3—b2; 3) *b* f5—*f*4 4) forskellige Træk med Taarnet.

ad 2. Sort mat ved Hvids 2det Træk: Dh8—h3 og 3die Træk: Dh3—g3.

ad 3. Sort mat ved Hvids 2det Træk: Dh8—h3.

ad 4. Foretager Taarnet noget andet Træk end b4—d4, vil paa samme Maade som nævnt under ad 2 og 3 Sort blive mat.

Taarnet maa altsaa nødvendigvis foretage dette Træk: b4—d4, hvis Mat overhovedet skal kunne hindres. Vælger Sort følgelig dette som 1ste Træk, har Hvid kun følgende Alternativer: a) Kd3—d4; b) Dh8—d4; c) Kd3—c2; d) Kd3—c3 [og e): Kd3—e3. Red.].

ad a. Sort vil kunne drage: *k* g4—*f*4. Her kan der for Hvid kun være Tale om to Alternativer: a) Dh8—e5, β) Dh8—h2. I Tilfældet α trækker Sort *k* f4—*g*4. Hvids 4de Træk blev da: De5—g3, men Sort undslipper her ved Trækket: *k* g4—h5. Paa lignende Maade vil det i Tilfældet β ses, at Sort undslipper, idet Sort som 3die Træk drager *k* f4—*g*4. Naar Hvid som 4de Træk drager enten Dh2—h3 eller Dh2—g3, undslipper Sort enten

ved $k\ g4-f4$ eller $k\ g4-h5$, hvorved det først i 5te Træk lykkes Hvid at bevirke Mat.

ad b. Sort vil kunne drage $b\ f5-f4$ og hindrer dermed Matten, idet den sorte Konge, naar Hvid i 3die Træk spiller $Dd4-h8$ undslipper ved: $k\ g4-f5$, hvorved Hvids paafølgende 4de Træk: $Dh5-h3$ bliver virkningsløst. Om Sort i Stedet for $b\ f5-f4$ vælger $k\ g4-h5$, vil ogsaa, som let ses, i dette Tilfælde Hvids Angreb blive virkningsløst.

ad c. Om dette Træk kan der fornuftigvis ikke blive Tale.

ad d. Af det Foregaaende følger, at dette er det eneste Alternativ, der for Hvid er igjen. Bevirker ikke dette Alternativ Mat, vilde dermed være bevist, at Opgavens 1ste Træk ikke vilde være $Kc2-d3$. Ved Undersøgelse viser det sig imidlertid, at det nævnte Alternativ bevirker Mat, og dermed vil Opgavens Løsning være funden.

Gaar man nemlig ud fra, at Hvids 2det Træk bliver fornævnte $Kd3-c3$, saa har Sort kun følgende Alternativer: 1) $k\ g4-f4$; 2) $b\ f5-f4$; 3) Taarnet gaar fra $d4-e4$ eller $f4$; 4) Taarnet foretager forskellige andre Træk.

ad 1. Sort mat gennem Hvids 3die Træk: $Dh8-d4$.

ad 2 og 3. Sort mat saaledes som ovenfor er beskrevet.

ad 4. Hvadsomhelst Taarnet her trækker, vil Hvid kunne bemægtige sig samme enten med Løberen eller med Kongen, hvorefter Sort kun har Alternativerne: enten: $k\ g4-f4$ eller $b\ f5-f4$, hvorefter Hvids 4de Træk bliver enten $Dh8-d4$ eller $Dh8-h3$.

Opgavens Løsning er altsaa nu funden. Hvids Træk i Hovedspillet bliver 1. $Kc2-d3$; 2. $Kd3-c3$; 3. Taarnet tages; 4. a) $Dh8-d4$; b) $Dh8-h3$.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 11 (November 1877).

632. Af Th. Jensen. Mat i 4 Træk. — 1. $K+B$, $Le2+f3\ \ddagger$; 2. $Kc6-c5$, $L+D$ (a); 3. $Ld7-b5\ \ddagger$, $Kd3-e4$; 4. $d2-d3\ \ddagger$.
2. — —, (a) $Lf3-c6$ 3. $S+L$ og 4. \ddagger . — Rigtig angivet af: Blehr, Norby, Motz, Vilh. Nielsen.

633. Af Geijerstam. Mat i 3 Træk. — 1. $Te3-b3$, $S+D$ (A); 2. $Lh7-e4\ \ddagger$, ligeg.; 3. S ell. T . \ddagger . 1. — —, (A) cb ; 2. $De5\ \ddagger$, $K+S$; 3. $Db5\ \ddagger$. — Rigtig angivet af: Blehr, Norby, Motz, Vilh. Nielsen, B. Ohlsen.

634. Af Geijersstam. Mat. i 4 Træk. — 1. Se6†c5, T†T!; 2. Sc5—e4, T+L; 3. De7—d6 †, K — ligege.; 4. D gjør Mat. — Rigtig løst af: Blehr, Norby, Motz, Vilh. Nielsen.

635. Af Berger. Mat i 3 Træk. — 1. Le8—c6, Ke4—d3 (A); 2. Lc6+b5 †, Kd3—c2 ell. e4; 2. Da8—a4 † ell. Sd5—e7 †. 1. — (A) Lf1+h3 (B); 2. S+e3 †, K+S; 3. D—a3 †. 1. — (B) e1 D; 2. S+f4 †, K+S; 3. D—f8 †. — Rigtig løst af: Blehr, Norby, Motz, Vilh. Nielsen, B. Ohlsen.

636. Af Berger. (Med sort Konge paa d4). Mat i 4 Træk. 1. Tg2—g8, S+S!; 2. De8—f6, Kd4—c5; 3. Df6+c6 †, K+D; 4. Tg8—c8 †. — Rigtig angivet af: Blehr, F. S. i Aalborg, Motz.

637. Af Minckwitz. Mat i 3 Træk. — 1. Tb3—b4, K+B!; 2. Dc2—b3; 3. Spr. gjør Mat. — Rigtig løst af: Blehr, F. S., Vilh. Nielsen, B. Ohlsen.

638. Af Minckwitz. Mat i 4 Træk. — 1. Tf1—f7, Tg2—e2!; 2. Dh8—c8, S+D; 3. Tf7—a7 †, S+T; 4. b6—b7 †. — Rigtig løst af: Blehr, F. S., Motz.

639. Af E. Lindqvist. Mat i 3 Træk. — 1. Lc7—d8, c3—c2 (A); 2. Se7—c6 osv. 1. —, (A) K—f4; 2. T—d4 † osv. — Rigtig løst af: Blehr, F. S., Vilh. Nielsen, B. Ohlsen.

640. Af H. v. Düben. Mat i 4 Træk. — 1. Sc6—e7, Sf5 †e7 (A); 2. Sd4—e6 †, Kc5—d6 (a) 3. Db7+d7 †, K+D; 4. Th8—d8 †. 2. — (a) d7+e6; 3. Db7—b4 † osv. 1. — (A) Kc5+d4; 2. Db7—b4 †, Kd4—e3; 3. Th8—c8 osv. — Rigtig angivet af: Blehr, F. S., Norby.

641. Af Klausinski. Selvmat i 6 Træk. — 1. Lb1—h7, Da1—g1 (Hovedspil); 2. Lh6—g7 †, Se8—f6 (!); 3. Sf8—g6 †, Ke5—e4; 4. Tc3—e3 †, K+T; 5. Dd7—d3 †, K+T; 6. Dd3—e2 †, K+D †. — Rigtig løst af: F. S., Motz, Vilh. Nielsen.

642. Af Townsend. Selvmat i 6 Træk. — 1. Tb7—b8 †; 2. cd †; 3. Sh8—f7 †; 4. D+B, B, ell. S, ell. T+D; 5. Th2—c2 †; 6. Sb4—d5 †, D, ell. L+S †. — Rigtig angivet af: F. S., Norby, Motz.

643. Af Wennberg. Selvmat i 4 Træk. — 1. Tg3—d3, Te4—h4, (A); 2. Td3—h3 †, T+L (a); 3. Lg7—f8, T∞; 4. Da3—b2 †, K+D †. 2. (a) Th4—e4; 3. Da3—g3 osv. 1. — (A) Th4—c4; 2. Td3—h3 †, Tc4—c2; 3. Lh8+a1, Kb1+a1; 4. Da3—c1 †, T+D †. — Rigtig løst af: F. S., Vilh. Nielsen, Motz.

644. Af Nawkins. Selvmat i 5 Træk. — 1. Ld3—h7, Sh8—f7 (A); 2. Df6—g7, S∞; 3. Dg7—a7 †; 4. D—d4 †; 5. T—d1 †, T+T †. 1. — (A) Sh8—g6; 2. T—a2 †; 3. D—f1 †; 4. D—e1; 5. D—d1, T+D †. — Rigtig angivet af: F. S., Norby, Vilh. Nielsen.

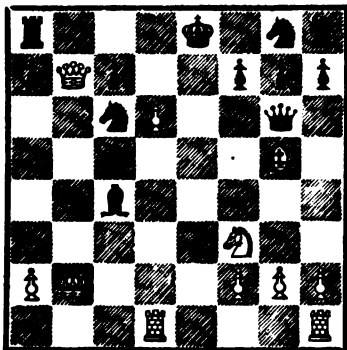
645. Af Lamouroux. Selvmat i 5 Træk. — 1. Da3, D+f2 (Hovedspil); 2. T—e4 †, L+T; 3. D—c3 †, D—d4; 4. D—c7 †, D—d6; 5. D+g7 †, D. ell. T. †. Rigtig angivet af: Motz, Vilh. Nielsen og F. S. Sidstnævnte Løser har tillige fundet følgende Biløsning: 1. Db5 † 2. Td5 † 3. Td7 † osv.

646. Af Schoumoff. Selvmat i 5 Træk. — 1. S—e2 †, K+c4; 2. K—c2, g2+f1 L!; 3. S—g3, T+S; 4. L—e2 †, L+L; 5. D—d3 †, ed. †. — Rigtig angivet af: F. S., Motz, Norby.

Slutspil.

25.

Af en Række Partier, der for Tiden spilles mellem E. Thorold og „The Albion Lady Chess Champion“, Frøken Rudge, saaledes at Sidstnævnte faar Springer forud, gik et af de sidste saaledes: Hvid (T.) ÷ Sb1. Sort (R.). 1. e4, e5; 2. d4, d4; 3. Sf3, Lc5; 4. Lc4, d6; 5. c3, c3; 6. Db3, Df6; 7. Lg5, Dg6; 8. 0—0—0, b2 †; 9. Kb2, Sc6; 10. e5, Le6; 11. d6, Lc4?; 12. Db7 (!)

hvorpaa Sort trak Ta8—b8 og blev Mat i 3 Træk. Er der imidlertid nogen Mulighed for Sort ved et hvilket som helst andet Træk at holde Partiet?

Partier.

478. Ikke modtaget Dronninggambit.

(Spillet i Kjøbenhavn $\frac{3}{12}$ 77.)

P. Møller & raadslaa G. Nielsen &
S. A. S. mod Vilh. Nielsen.

	Hvid.	Sort.
1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	e7—e6
3.	e2—e3	Sg8—f6
4.	a2—a3	c7—c5
5.	Sb1—c3	Sb8—c6
6.	Sg1—f3	d5+c4

En Afvigelse fra den normale Udvikling. Sort havde neppe havt noget bedre end det simple Træk a7—a6, der alligevel bliver nødvendigt senere. I det Hele taget er det neppe afvejen at gjøre den Bemærkning, at a-Bonden et Skridt i alle sluttede Spil er næsten en Nødvendighed og sjældent kan gjøres for tidligt — noget der som bekjendt ikke er almindelig tilraadeligt med h-Bonden.

7.	Lf1+c4	c5+d4
8.	e3+d4	Lf8—e7

Det vilde ikke være tilraadeligt at gaa til d6, hvorvel Løberen

	Hvid.	Sort.
	skal derhen og saaledes et Tempo tabes paa en Maade.	
9.	0—0	0—0
10.	b2—b4	a7—a6
11.	Lc1—b2	b7—b5
12.	Lc4—a2	Lc8—b7
13.	Dd1—d3!	Le7—d6
14.	Ta1—d1	Dd8—c7
15.	La2—b1	Sc6—e7

Fraregnet den Afvigelse, vi foran omtalte, have begge Parter udviklet deres Spil endogsaa meget godt, og en interessant Kampstilling er fremkommen paa begge Sider. Forskjellen

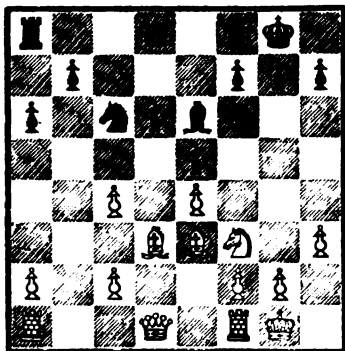
Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
<p>bestaar kun i, at Hvid har Dronningen foran Løberen, medens Sort har den bagved, o: som Angrebsstilling er Hvids den stærkeste baade i Almindelighed og vel ogsaa i dette særlige Tilfælde.</p>		<p>Sort har svært ved at trække og bestemmer sig vist med Rette til at ofre Kvaliteten for at forhindre det truende Træk h2—h4, eventuelt Td1—d4.</p>	
16. d4—d5!	e6+d5	21. Lb1+e4	d5+e4
<p>Hertil en Time. Hvid ventede, at deres Modstandere vilde have spillet e6—e5, og dette Træk tykkes os fremdeles det mindst farlige for Sort.</p>		22. Sf3—g5	Ld6+h2 †
17. Sc3+b5	a6+b5	Paa h7—h6 følger 23. Sg5—e6.	
18. Lb2+f6	Se7—g6	23. Kg1—h1	e4—e3!
19. Lf6—b2	Ta8—e8	Paa h7—h6 følger 24. Td1—d7 og hvad enten Sort nu gaar med Dronningen til b8, c2 eller f4, spiller Hvid 25. Df5 +g6 og vinder (!)	
20. Dd3—f5	...	24. Df5—h3	h7—h6
<p>Hertil 1 Time. Dronningen indtager paa f5 en ualmindelig god Stilling og synes i alle Tilfælde at sikre Hvid Overvægten.</p>		25. f2+e3	Lh2—d6
20. ...	Te8—e4	26. Sg5+f7	Tf8+f7
		27. Tf1+f7	Dc7+f7!
		28. Td1+d6	Df7—f1 †
		29. Kh1—h2	Sg6—h4!
		30. Dh3—g4	og Hvid vinder sluttelig.

479. Siciliansk Parti.

(Spillet i Upsala den 3/1 1872.)

P. Borén.	A—t.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	b4; 7. Sb5—d6 †	Ke8—e7 og
1. e2—e4	c7—c5	Sort har en ret god Stilling.	
2. Sg1—f3	Sb8—c6	6. Lc1—e3	Lf8—b4
3. Sb1—c3	e7—e6	7. Lf1—d3	Lb4+c3
4. d2—d4	c5+d4	8. b2+c3	Sg8—f6
5. Sf3+d4	a7—a6	9. Sd4—f3	e6—e5
Bedre er Sg8—f6, hvorpaa		10. c3—c4	d7—d6
kan følge 6. Sd4—b5 Lf8—		11. h2—h3	Lc8—e6

Hvid. Sort.
12. 0—0 0—0

Stillingen er nu omtrent lige;
Vi foretrække dog Hvids
uanset den isolerede Dobbelt-
bonde.

13. Ta1—b1. Ta8—b8
14. Le3—b6 Dd8—c8
15. c4—c5 d6—d5

Hvid. Sort.
Hvids sorte Løber er kun tilsyne-
ladende ude af aktiv Tjeneste.

16. e4+d5 Sf6+d5
17. Sf3—g5 Sd5—f4?

Et svagt Træk; Sort tror at
kunne faa Angreb, men for-
regner sig slemt; Sd5—f6
havde været bedre.

18. Ld3+h7 † Kg8—h8
19. Lh7—e4 f7—f6
20. Sg5+e6 Dc8+c6
21. g2—g3! . . .

Smukt spillet; Sorts bedste
Træk er De6+h3, hvorved
Springeren strax gaar tabt.

21. . . . Sf4+h3 †
22. Kg1—g2 og vinder.

480. Italiensk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn den 11/12 76.)

P. Møller. S. A. S.
Hvid. Sort.

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. Lf1—c4 Lf8—c5
4. c2—c3 Dd8—e7

Se foran under „Skaktheori“.

5. d2—d4 Le5—b6
6. 0—0 d7—d6
7. Sf3—g5 . . .

Se foran under „Skaktheori“.

7. . . . Sg8—h6
8. f2—f4 e5+d4
9. Kg1—h1 Lc8—g4

Hvid. Sort.
10. Dd1—d3 0—0—0

Vovelig, men dog vel ikke
absolut ukorrekt.

11. Lc4—d5 De7—f6
12. a2—a4! . . .

Dette stærke Træk forhindrer
Sort i, hvad der egentlig laa
i hans Plan, at trække Sc6
—e7.

12. . . . d4+c3
13. b2+c3 Sc6—b4

Sort maatte her foretage en
længere Beregning for at komme

Hvid.

Sort.

til Klæthed om, hvorvidt Dronningen uskadt kunde slippe ud af den farlige Situation paa a1, der maatte blive en naturlig Følge af det valgte Springertæk. I Betragtning af det stærke 15de og navnlig 18de Træk maa Kombinationen vist anses for berettiget.

14.	c3+b4	Df6+a1
15.	Sb1-c3	c7-c6!
16.	Ld5+f7	Th8-f8
17.	Lf7-e6 †	Lg4+e6
18.	Sg5+e6	Sh6-g4

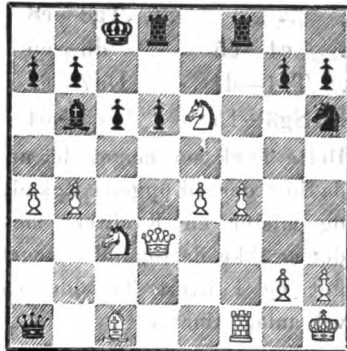
Dette Træk er vindende!

19.	Sc3-e2!	Sg4-f2 †
20.	Tf1+f2	Lb6+f2
21.	Se6+f8	Td8+f8
22.	Dd3+d6	...

Derved fremskyndes ganske

Hvid.

Sort.

Stilling efter Hvids 18de Træk.

vist Nederlaget, men paa hvilket som helst andet Træk vinder ellers Sorts numeriske Overlegenhed uden Vanskelighed.

22.	...	Tf8-d8
23.	Dd6-e6 †	Kc8-b8
24.	De6-b3	Da1-a2

Hvid opgiver Spillet.

481. Giuoco piano. (La Stratégie.)

(Spillet i Paris den ²⁰/₁₂ 1877.)

(Noterne ere af Rosenthal.)

Rosenthal, spiller
samtidig flere Part.

Camille Morel og
Gifford raadslaa.

	Hvid.	Sort.
1.	e2-e4	e7-e5
2.	Sg1-f3	Sb8-c6
3.	Lf1-c4	Lf8-c5
4.	d2-d3	d7-d6
5.	Sb1-c3	Sg8-f6
6.	Sc3-e2	Sc6-e7
7.	Se2-g3	Se7-g6
8.	e2-c3	Lc8-e6

	Hvid.	Sort.
9.	Lc4-b3	h7-h6
10.	0-0	Dd8-d7
11.	d3-d4	e5+d4
12.	c3+d4	Lc5-b6
13.	d4-d5	Le6-g4
14.	Lb3-a4	c7-c6
15.	d5+c6	b7+c6
16.	Dd1-c2	...

Hvid har vistnok nu en ret god Stilling.

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
16.	...	Ta8—c8	23.	Dc2+d1	Sg6—e5
17.	e4—e5	d6+e5	24.	Lc1—f4?	...
18.	Tf1—d1	Dd7—c7	Løberen skulde hellere være gaaet til e3.		
19.	Sg3—f5	e5—e4	24.	...	Se5—d3
Dette Træk ser meget slet ud, da Sort derved opgiver Rckade og mister en Kvalitet, men det er ikke destomindre meget fint og i hvert Tilfælde en vel anlagt Snare.			25.	Sd4+c6	Lb6+f2+
20.	Sf5—d6 †	Ke8—f8	26.	Kg1—h1	...
21.	Sd6+c8	...	Kf1 havde ikke været bedre paa Grund af Dc8—a6.		
Hvid gaar i Fælden; Sd6+e4 havde været nok saa godt og givet Hvid den bedste Stilling.			26.	...	Lf2—c5
21.	...	Dc7+c8	27.	Lf4—g3	Sf6—g4
Hele Slutningen af Partiet er glimrende spillet af Sort.			28.	Dd1—c2	Dc8—f5!
22.	Sf3—d4	...	29.	h2—h3	...
Hvid maa allerede give Kvaliteten tilbage; h2—h3 vilde have været ødelæggende.			Paa Ta1—d1 følger Sg4—f2+;		
22.	...	Lg4+d1	30.	Lg3+f2	Df5+f2; 31. Td1—b1 og Sort har alligevel bedst Spil.
			29.	...	Sd3—f2 †
			30.	Lg3+f2	Sg4+f2 †
			31.	Kh1—h2	Df5—f4 †
			32.	g2—g3	Df4—f5
			Opgivet.		

482. Wiener Parti. (La Stratégie.)

(Spillet i Thomsons Salon den 14/12 1877.)

(Noterne ere af Camille Morel.)

Rosenthal, spiller samtidig 8 Partier uden Brikker og Bræt. Gifford og de Madrazzo raadslaa.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Sb8—c6
3.	f2—f4	e5+f4
4.	Sg1—f3	Sg8—f6

Det rigtige Træk er her g7—

Hvid. Sort.
g5, men Sort haaber ved et ikke theoretisk Træk at forvirre Modstanderen.

5.	d2—d4	d7—d5
6.	e4—e5	Sf6—h5
7.	Lf1—b5	Lf8—b4
8.	0—0	Lc8—g4

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
9. Sc3—e2	...	Begyndelsen til et vel gennem-	tænkt og vel udført Angreb.
Hvid har allerede en god		17. . . .	Dd7+f5
Stilling.		18. Sf3—h4	Df5—e6
9. . . .	Dd8—d7	19. Sh4—f5	De6—g6
10. Se2+f4	Sh5+f4	20. Tf1—f3	Le7—g5
11. Lc1+f4	0—0	21. Le3+g5	Dg6+g5
12. h2—h3	Lg4—e6	22. Dd1—d3	Sc6—e7
At ofre Løberen for to Bønder		23. Ta1—f1	Se7+f5
havde ikke givet noget alvor-		24. Tf3+f5	Dg5—e7
ligt Resultat, da Hvid forhindrer		25. Tf1—f3	De7—d7
ethvert Angreb ved Dd1—e2.		26. Tf3—g3	Te8—e6
13. Lb5—d3	Le6—f5	27. Tf5—f6	Kg8—h8
14. c2—c3	Lb4—e7	Sort forsvarer sig meget godt,	men kan ikke komme ud af
15. Lf4—g5	...	den trykkede Stilling, som han	har været i lige siden Spillet
Dette Træk er kun tilsyne-		Begyndelse.	
ladende Tempotab; Hvids An-		28. Dd3—d2	Kh8—h7
greb faar nemlig sin egentlige		29. Dd2—f4	c7—c6
Kraft derved, at Sorts h-Bonde		30. Df4—f5 †	g7—g6
er fremrykket.		31. Tg3+g6	Te6+f6
15. . . .	h7—h6	32. Tg6—g7 †	Kh7+g7
Det bedste Træk.		33. e5+f6 †	opgivet.
16. Lg5—e3	Ta8—e8		
17. Ld3+f5	...		

Nord. Skaktid. er ikke stærk i Skakspøg; et Par Gange have vi slaet os løs med et Par humoristiske Opgaver, men i Partifaget have vi vedligeholdt en urokkelig Alvor. Efterfølgende, der findes i Max Langes fortrinlige lille „*Samlung neuer Schachpartien*“, kunne dog maaske til Forandring fryde. I det første Parti er Betingelsen den, at ingen af de Spillende maa give Skak uden at sætte Mat med det samme; i det andet paatager Hvid sig at sætte Mat med Sb1. Dette maa altsaa erindres ved Gjennemspillet. De enkelte Noter ere Uddrag af Max Langes.

483. Løberspil.

(Spillet den ¹⁰/₁₂ 1856.)

Sikkel.	Max Lange.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	18. Kf2—e3	Th8—f8
1. e2—e4	e7—e5	19. Sg1—e2	Sf6—e4
2. Lf1—c4	Sg8—f6	20. Se2—c3	...
3. Sb1—c3	b7—b5	Det havde været farligt at	
4. Lc4+b5	c7—c6	trække d3+e4, da Kongen	
5. Lb5—c4	d7—d5	bliver stærkt indsnævret.	
6. e4+d5	c6+d5	20. ...	Se4—f2
7. Lc4—b3	Lc8—a6	21. Th1—f1	Sf2+d3
8. f2—f3	...	22. Tf1—f5	Ld6—b4
Man lægge Mærke til, hvor-		23. Sc3—e4	h7—h5
ledes Hvid tragter efter at		24. a2—a3	Lb4—a5
bringe sin Konge ud, Sort paa		25. Se4—d6	h5+g4
at forhindre det. Betydningen		26. Sd6+e8	Sd3+c1
af disse Forholdsregler frem-		27. Se8—d6	...
gaar klart af Hvids næste		Hvid tør hverken slaa Taarn	
Kongetræk, saavel som af Sorts		eller Springer, da den sorte	
12te Træk. Ikke sjelden er		Dronning truer med Mat paa	
den her ukrænkelige Majestæt		d4!	
sine Undergivnes bedste Skjærm.		27. ...	Sc1+b3
8. ...	Dd8—b6	28. Dd1+b3	Tf8+f5
9. d2—d3	Lf8—b4	29. Sd6+f5	Db6—d8
10. Ke1—e2	d5—d4	30. d4—d5	Dd8—f8
11. Ke2—f2	Sb8—c6	31. Ke3—e4	La5—b6
12. Sc3—a4	Ke8—d7	32. Ta1—c1	Sc6—e7
13. Lb3+f7	Ta8—f8	33. Db3+b6	a7+b6
14. Lf7—b3	g7—g5	34. Ke4+e5	...
15. c2—c3	Lb4—d6	Eneste Maade at undgaa Mat-	
16. c3+d4	g5—g4	ten paa.	
17. f3+g4	Tf8—e8	34. ...	Se7+f5
Taarnet forlader f-Linien, da		35. Tc1—e1	Kd7—e7
g4—g5 truer med at erobre		36. Te1—e4	La6—d3
Springeren. En Opdækkerskak		37. Te4+g4	Df8—b8±.
er her ingen Fornøjelse ved.			

484. Østerrigsk Parti.

(Spillet i Halle Oktbr. 1856.)

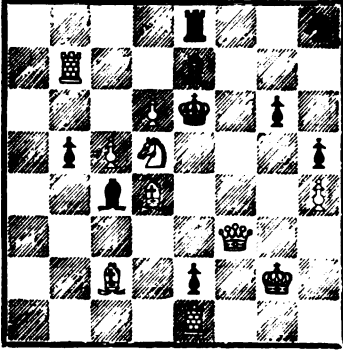
Max Lange. Frk. J. v. Schierstedt.		Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
		9. Dd1—h5 †	Kf7—g7
1. e2—e4	e7—e5	10. Tf1+f4	Sg8—h6
2. Sb1—c3	. . .	11. Lc1—e3	d7—d6
Hvid bringer strax den vigtige		12. Sc3—e2	Dd8—e7
Springer ud for at forlede til		13. Kg1+g2	Lc8—e6
overilet Jagt paa den, hvilket		14. Ta1—f1	Le6—f7
dog ikke lykkes.		15. Dh5+h6 †	Kg7+h6
2. . . .	Sb8—c6	16. Tf4—g4 †	Kh6—h5
3. f2—f4	e5+f4	17. Se2—g3 †	Kh5+g4
4. Sg1—f3	g7—g5	18. Tf1—f5	h7—h6
5. Lf1—e4	g5—g4	19. h2—h3 †	Kg4—h4
6. 0—0	g4+f3	20. Tf5—h5 †	Lf7+h5
7. d2—d4	f3+g2	21. Sg3+f5 †. (!)	
8. Lc4+f7 †	Ke8+f7		

Nyeste Post.

Norden. I Fortsættelse af vor Notits i „nyeste Post“ for Januar, glæder det os at kunne meddele, at vor nordiske periodiske Skaklitteratur er endnu større end der omtalt. Fra Norge have vi saaledes faaet tilsendt et smukt udstyret, 16 Kvartsider stort, Billed-Blad „*Skilling-Magazin*“, der hver Uge bringer en Skakopgave, og som endogsaa er den nordiske Skaklitteraturs Nestor, idet sidste Opgave har Nr. 508. Bladet udkommer i Kristiania og redigeres af H. Lassen. Endvidere indeholder det svenske Maanedsskrift „*Svenska Familj-Journalen*“ nu ogsaa en Skakspalte, der redigeres af vor Medarbejder A. Arnell. Vi anbefale begge disse Blade til vore Skakvenners Opmærksomhed.

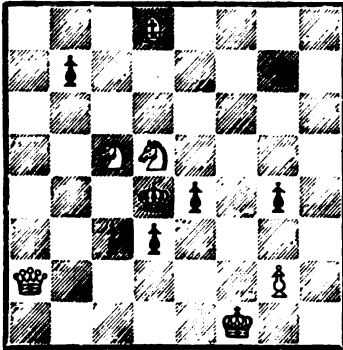
Opgaver.

672.
C. Dahl, Kjøbenhavn.
(For Beg.)

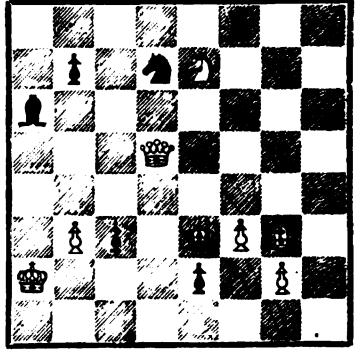
Mat i 2 Træk.

674.
F. V. Blehr, Kristiania.

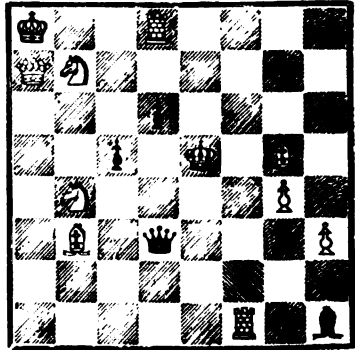
Mat i 3 Træk.

673.
B. Ohlsson, Lommarp.

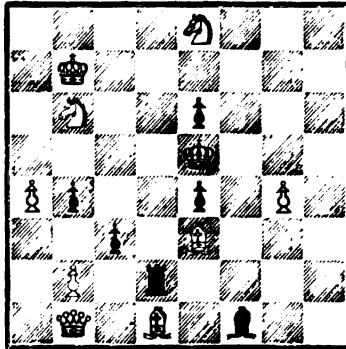
Mat i 3 Træk.

675.
C. F. Wennberg, Barnarp.

Mat i 4 Træk.

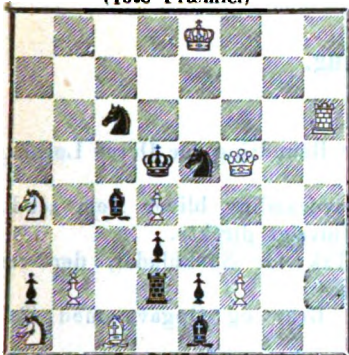
676.
H. v. Düben, Karlberg.

Mat i 4 Træk.

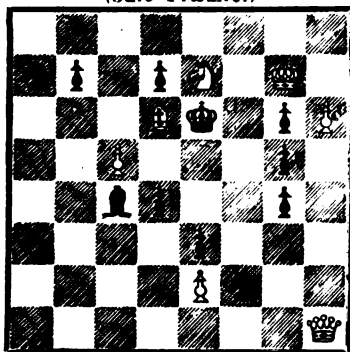
(Opgaverne 677, 678 og 679 ere fra „Cleveland Voice“¹⁾ Problemturnering 1877.)

677.
F. W. Martindale.
(1ste Præmie.)

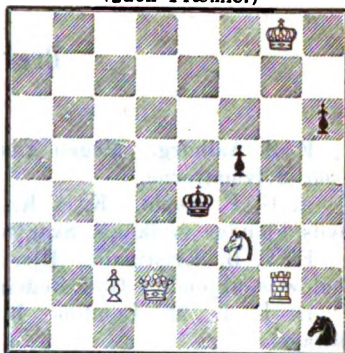
Mat i 3 Træk.

679.
W. A. Shinkmann.
(3die Præmie.)

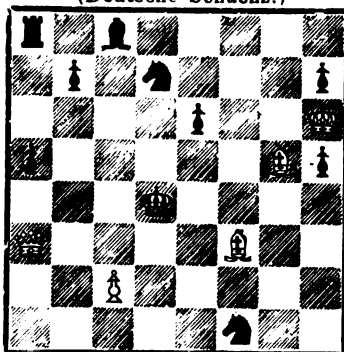
Mat i 3 Træk.

678.
S. Loyd.
(2den Præmie.)

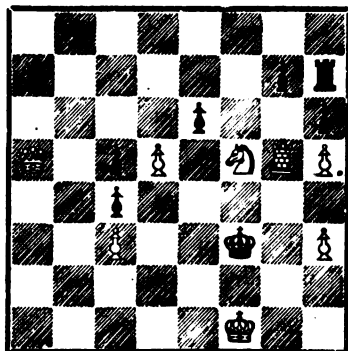
Mat i 3 Træk.

680.
P. Klett.
(Deutsche Schachz.)

Mat i 4 Træk.

681.
R. Willmers.
(Illustr. Zeit.)

Mat i 5 Træk.

¹⁾ En amerikansk Avis.

Brevvexling.

F. S. Aalborg. Megen Tak; vor Beundring for Deres Løsning af alle Selvmatterne.

A. G. F. Vexjø. K. & K.s Opgavesamling bliver Dem sendt, Loyds kjender vi ikke. Svar følger isvrigt direkte.

F. V. B. Kristiania. Hjertelig Tak for Skakbladet, der var os aldeles ukjendt. God Bedring.

H. F. L. M. London. Billede, Brev og Opgave med Tak modtaget.

P. L. W. Torslev. Undskyld endelig vor skammelige Forglemelse af Analysen, først nu rinder den os i Hu.

C. D. Kjøbenhavn. Hovedspillet i Deres 4-Trækker Kg2, e4 kan omgaaes ved 1. Se5; 2. De3 † og 3. D+S †.

T—n. Kjøbenhavn. A. A. takker for „Nationaltidende“.

P—t. Kjøbenhavn. Den ændrede Form af Deres 5-Trækker har Biløsning ved 1. Df4, g5!; 2. D+S †; 3. D+e6 † o. s. v.

B. O. Lommarp. Tak for Løsningerne. Deres Opg. Nr. 1 har i den nye Form Biløsning ved 1. Sf4 † ef.; 2. Lc3 o. s. v.

P—n. Ranum. Tak for Tilbudet. Svar afgaar direkte.

Rettelser.

Vi beklage meget *tvende* uheldige Trykfejl i Opg. Nr. 660 og 661. I den første skal Bonden g7 være sort *Leber* og i den anden skal Bonden e7 være *sort*.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Skaktheori for Begyndere.

Af S. A. S.

Ad. XII. (Februarhefte d. A.)

Vi skulle nu i korte Træk forsøge paa at vise, hvorledes
4de Forsvar

4. . . . Sg8--f6!

nogenlunde let overvinder de Vanskeligheder, Hvid vil berede
Sorts Spil ved en truende Opstilling af Midtebønderne.

5. d2—d4 . . .

Følgerigtigt Træk som Fortsættelse af c2—c3. Af andre
Træk kunde der være Tale om b2—b4, d2—d3, 0—0 og Sf3—g5.
Det første Flankeangreb er imidlertid kun lidet nyttigt paa
dette Trin af Spillet, d2—d3 er som tidligere omtalt vel sikkert,
men aldeles ikke angribende; paa 0—0 kommer Sort i Fordel
ved Sf6+e4! (ikke ligeledes Rokade — se Parti Nr. 139 N. Sk.
T.) 6. Lc4—d5 Se4+f2; 7. Tf1+f2 Lc5+f2 †; 8. Kg1+f2
Sc6—e7, og endelig er Sf3—g5 overilet, idet der følger 0—0;
6. f2—f4 d7—d5! og Sort faar snart det bedste Spil.

5. . . . e5+d4

Der er nu tre Hovedveje for Hvid at gaa; enten benytte
den nu friblevne Kongebonde til Angreb paa Springerens, e4—e5,
eller først binde Springerens, Lc1—g5, eller strax slaa Bonden,
c3+d4. Det mellemste af disse Alternativer, Lc1—g5, er imid-
lertid for ikke længe siden gjort til Gjenstand for en interessant
Behandling, hvortil vi kunne henvise, af vore svenske Medarbejdere,

og vi behøve derfor kun nærmere at tage Hensyn til de tvende andre, som vi ville undersøge henholdsvis under Angreb I. og III.

Angreb I.

6. e4—e5 d7—d5! (a)

(a)

6.	Sf6—e4
7. Lc4—d5!	Se4+f2
8. Kg1+f2	d4+c3 † .
9. Kf2—g3!	c3+b2
10. Lc1+b2	Sc6—e7

Spillet er i Hvids Fævor. Ved det at Kongen i 9de Træk gik til g3, og ikke til e1. bliver han i Stand til hurtigt at udvikle sig og med Held bekæmpe de 3 Bønder, Sort har imod Officeren.

7. Lc4—b5! (a) . . .

Dette er Hvids bedste Fortsættelse. e5+f6 ser imidlertid saa tillokkende ud, at det er nødvendigt at blotte dets mindre gode Sider.

(a)

7. e5+f6	d5+c4
8. f6+g7	Th8—g8
9. Lc1—g5!	f7—f6
10. Dd1—e2 †	Dd8—e7
11. Lg5+f6	Dc7+e2
12. Ke1+e2	d4+d3 † og

Sort staar bedst.

7.	Sf6—e4
8. c3 †d4	Lc5—b6
9. Sbl—c3	0—0
10. Lb5+c6	b7+c6

Spillene staa omtrent lige, men i Praxis viser det sig, at Sorts snarest er det overlegne, idet den dobbelte Bonde saalidet er skadelig, at den endog — som forøvrigt i mangfoldige lignende Tilfælde — bliver en frygtet og ubehagelig Stormbrækker mod Punktet d4. Tilmed vil det ofte i dette Spil lykkes Sort at indtage en højst truende Stilling mod Hvids Rokade med de forenede Løbere paa a6 og b6. (Se Parti Nr. 67 i N. Sk. T.)

Angreb II.

6. **Lc1—g5** (Se Nord. Skakt. 1877 S. 169 o. fig.)

Angreb III.

6. **c3+b4** . . .

Vi anse dette for solidere og sikrere end e4—e5.

6. . . . **Lc5—b4 †**

Som den opmærksomme Læser alt i mange tidligere indtrufne Tilfælde vil have lagt Mærke til, bliver det ofte vanskeligt at afgjøre, om Sort, naar Hvid som her tvinger Løberen ud af Stilling, skal gaa tilbage med den til b6 eller give Skak paa b4. Det er en af den Slags Ting, der ikke i sin Almindelighed kan lovbindes ved nogen Theori, det ligger, om man kan betjene sig af et sligt Udtryk for Tankens Virksomhed, i Haandelaget. Her skal man saaledes give Skak, i Angreb I. ovenfor under højst lignende Forhold, derimod ikke (!) I Parti Nr. 43 af N. Sk. T. findes et Exempel paa det uheldige i at gaa til b6.

7. **Lc1—d2!** . . .

Bedst; gaar Springerens imellem paa c3, følger Sf6+e4; 8. 0—0 Lb4+c3 (ikke Se4+e3 — se Parti Nr. 51 i N. Sk. T.); 9. b2+c3 d7—d5, og Sort beholder en Bondes Overvægt med sikker Stilling.

7. . . . **Lb4+d2 † (b)**

Den korrekte Fortsættelse. Interessant er imidlertid som man vil se.

(b)

7. . . .	Sf6+e4
8. Ld2+b4	Sc6+b4
9. Lc4+f7 †	Ke8+f7
10. Dd1—b3 †	d7—d5
11. Sf3—e5 † (β)	Kf7—e6! og Stillingen

er, trods den fremskudte Stilling med Kongen, meget god, naar de korrekte Træk vælges; f. Ex. 12. Db3+b4 c7—c5; 13. Db4—a4 Dd8—b6!; 14. Se5—f3 Lc8—d7; 15. Da4—d1 Ld7—b5 o. s. v. Hvid havde derfor gjort bedre i at undlade Skakken i 11te Træk og spille saaledes som omstaaende vises under (β), hvilket giver ham en god og lettere Udvikling end Sort.

(β)

11.	Db3+b4	Th8—e8
12.	0—0	a7—a5
13.	Db4—b3	Ta8—a6
14.	Sb1—c3	og Hvid staar godt.

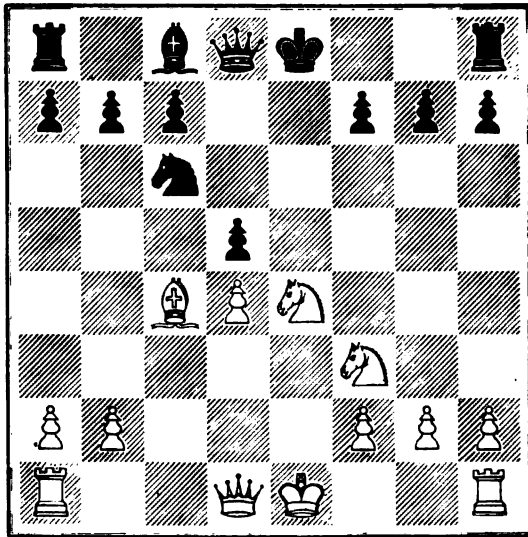
Endnu mindre godt i 7de Træk end Sf6+e4 vilde Rokade have været, Parti Nr. 219 i N. Sk. T. viser da Udviklingen.

8. Sb1+d2 Sf6+e4!

Den almindelige Udvikling har her hidtil været d7—d5, men, som Zukertort først med Styrke har gjort gjældende, turde dette midlertidige Springer- Offer først være nok saa godt, idet 8. d7—d5 ikke ganske tilfredsstillter Fordringerne til lige Spil, som jo Forsvaret 4. Sg8—f6 har lovet. (Se bl. A. Partierne Nr. 351 og 412 i N. Sk. T.).

9. Sd2+e4 d7—d5

Stillingen er nu saaledes:

Hvid har nu øjensynligt mange forskjellige Maader at fortsætte Spillet paa, og det vilde føre for vidt og være stridende med vor for disse Artikler afstukne Plan at analysere disse under Aabningstrækkene, men derimod vilde en lille Udvikling under

Spillets Midte

i Stedet for Exempelpartier formentlig være ret passende. De nu følgende Variantet skulde da vise, at Sort i ovennævnte Stilling har mindst lige Spil og saaledes godtgjøre Godheden af Springerofferet i 8de Træk.

1ste Variant.

10. Lc4+d5 Dd8+d5

11. Se4—c3 . . .

Rokerer Hvid følger Lc8—g4 samt lang Rokade.

11. . . . Dd5—e6 †

12. Dd1—e2! De6+e2 †

13. Sc3+e2 . . .

Slaar Kongen, følger atter Lc8—g4 og lang Rokade og Sort staar bedst.

13. . . . Lc8—g4

14. Sf3—e5 Lg4+e2

15. Se5+c6 Le2—b5

16. Sc6—e5 f7—f6

17. Se5—f3 0—0—0

18. 0—0—0 Lb5—e2

19. Td1—d2 Le2+f3

20. g2+f3 Td8—d7

21. Td2—d3 Th8—d8

22. Th1—d1 Td7—d5

og Sort har det bedste Spil.

2den Variant.

10. Dd1—e2 0—0

11. 0—0 Lc8—g4

12. Lc4+d5 . . .

Paa Ta1—d1 følger Tf8—e8.

12. . . . Dd8+d5

og Sort vinder nu en Bonde med godt Spil.

3die Variant.

10. Dd1—b3 d5+c4; 11. Db3

+c4 Lc8—e6; 12. Dc4—c5!

Le6—d5; 13. Se4—d2 b7—b6;

14. Dc5—c3 0—0; 15. 0—0

Tf8—e8 og Sort har mindst en

lige Stilling.

4de Variant.

10. Lc4—d3 . . .

Dette Tilbagetog er vist Hvids bedste Træk.

10. . . . d5+e4; 11. Ld3+e4!

Sc6—e7; 12. 0—0 0—0!; 13.

Dd1—b3 Ta8—b8; 14. Tf1—d1

Lc8—g4; 15. Ta1—c1 Kg8—

h8!; 16. Db3—c3 f7—f5; 17.

Ld3—b1 c7—c6; 18. b2—h3

Lg4+f3; 19. Dc3+f3 Dd8—d5;

20. Df3+d5 Se7+d5; 21. Td1

—e1 g7—g6 og Spillet synes

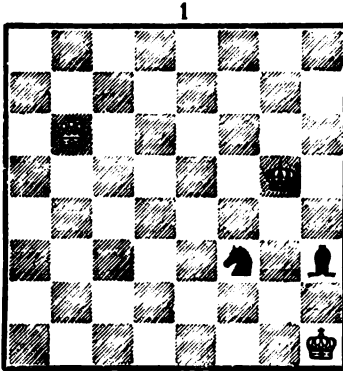
utvivlsomt at maatte blive remis.

Spillets Slutning. (2den Klasse.)

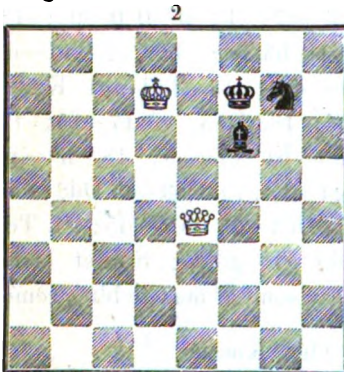
d) Dronningen mod Springer og Løber.

Medens vi saa, at 2 Springere paa en Maade endog var fuldt saa stærke som 2 Løbere ligeoverfor Dronningen, er Springer og Løber derimod afgjort svagere, og paa Grund af deres uensartede Gangmaade og deraf følgende vanskeligere Behandling vil det

sjeldnere her lykkes at holde remis. Imidlertid er Muligheden dog tilstede i ikke faa Tilfælde. Hovedreglen lyder: kan den fjendtlige Konge nærme sig saameget, at den direkte kan angribe en af de paagjældende smaa Officerer, taber disse Spillet, hvis ikke, er det remis.

I denne Stilling er der saaledes en klar Remis, idet Sort, hvis Springereren angribes, dækker denne med Kongen og gaar frem og tilbage mellem f1 og h3 med Løberen, hvis denne angribes.

Ogsaa i denne Stilling, som man gjør vel i at indprænte sig, fordi den hører til farligere og vanskeligere, kan Sort holde Remis, hvilket vi skulle antyde.

1. Dc4—d5 † Kf7—g6

2. Dd5—g2 † Kg6—f7

3. Dg2—g4 . . .

Sort tvinges nu til at forandre Stilling, hvilket naturligvis maa ske med Forsigtighed og med Stræben efter, paany at indtage en lignende.

3. . . . Lf6—e5

4. Dg4—c4 † Kf7—g6

5. Dc4—e4 † Kg6—f6

6. Kd7—c6 Sg7—f5

7. De4—f3 Kf6—e6

8. Df3—d5 † . . .

Gaar Kongen til c5, trækker Hvid Le5—d6 † efterfulgt af Sf5—e7 og indtager en lignende Stilling som fra Begyndelsen.

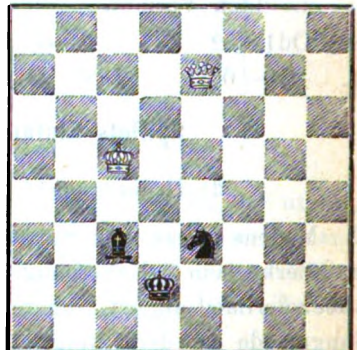
8. . . . Ke6—f6

9. Kc6—d7 Sf5—g7

10. Kd7—d8 Sg7—e6 †

11. Kd8—c8 Kf6—f5

12. Kc8—d7 Se6—f4 osv.

- Hvis Hvid har Trækket her, vinder han, idet den hvide Konge ikke kan forhindres i at naa b3 o: direkte angribe den ene af Officererne. Har Sort Trækket, er det derimod Remis, hvilket let ses uden nærmere Forklaring!
1. Kc5—b5	Kd2—e2	4. Ka4—a3	Ke2—d2
2. De7—e4	Ke2—d2	5. Ka3—b3	Lc3—h8!
3. Kb5—a4	Kd2—e2	6. De4—h4	Lh8—e5!
		7. Dh4—d8 †	Kd2—c1
		Paa Kd2—e2 vinder Dd8—e8	
		o. s. v.	
		8. Dd8—d3	Ld5—f4
		9. Dd3—d4	Lf4—h6
		10. Dd4—h4	Lh6—g7
		11. Dh4—g3 og Hvid har nu	
		let ved at vinde.	

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 12 (December 1877).

647. Af Arnell. Mat i 3 Træk. — 1. Sf5—e3, Ke5—d4!; 2. Se4—c3 †, K — ligeg.; 3. S. ell. T. †. — Rigtig løst af: — B. Ohlsson („svår och sinrik“), Blehr, Motz, Vilh. Nielsen, Budde, F. S. i Aalborg.

648. Af Sandegren. Mat i 3 Træk. — 1. Sb7—d6, La4—b5!; 2. Se7—g6 osv. — Rigtig løst af: — Ohlsson („en väl utarbetad uppgift“), Blehr, Motz, Vilh. Nielsen.

649. Af Bäcklin. Selvmat i 3 Træk. — 1. Sa7—c8, K+S; 2. Lg4+e6 †, K+T; 3. Da2—a7 † K+D †. — Rigtig løst af: — Ohlsson („en liten nätt sjelfmattsuppgift“), Blehr, Motz, Vilh. Nielsen, Budde, F. S.

650. Af Hzg. Mat i 3 Træk. — 1. Dg5—f5, e6+f5!; 2. Lb7—d5 osv. — Rigtig løst af: — Ohlsson („mycket lät men rätt nöjsam“), Blehr, Motz, Vilh. Nielsen, Budde, F. S.

651. Af Dahl. Mat i 4 Træk. — 1. Dh5—f3, Td1—d3!; 2. Te1—b1, T+D (a); 3. b4—b5 †, K+S; 4. La5—b6 †. 2. — (a) c4—c3; 3. D+T osv. — Rigtig løst af: Hzg. Vilh. Nielsen, F. S.

652. Af Blehr. Mat i 4 Træk. — 1. Dg8—f7, e7—e6 (!); 2. Df7+d7, e6+f5; 3. Ld5—c6; 4. D ♣. — Rigtig løst af: Hgz., Motz, Norby.

653. Af Callander. Mat i 2 Træk. — 1. Sd6—b7 og 2. ♣. — Rigtig løst af: Ohlsson, Blehr, Hgz., Motz, Vilh. Nielsen, Budde.

654. Af Gelbfuhs. Mat i 3 Træk. — 1. Kg7—h7, La8—b7!; 2. Db1—g1; 3. D ♣. — Rigtig løst af: Ohlsson, Blehr, Hgz., Motz, Budde.

655. Af Valle. Mat i 3 Træk. — 1. Kd7—e8, c6—c5; 2. Dc7—b8 †. Kd5—e6; 3. Db8—f8 ♣. — Rigtig løst af: Blehr, Vilh. Nielsen, Budde, Ohlsson.

656. Af Bayer. Mat i 4 Træk. — 1. Tg3—g5, hg (!); 2. Td2—d5, K+T; 3. Dc1+g5 †; 4. D. ell. Spr. ♣. — Rigtig løst af: Ohlsson, Blehr, Motz, Vilh. Nielsen, Budde.

657. Af Loyd. Mat i 4 Træk. — 1. Td5—d8, K+S (A. B.); 2. La3—b4 †, d3—d2; 3. Td8—f8; 4. L ♣. 1. . ., (A) Kd1—d2; 2. Lf1—h3, Kd2—c3; 3. T+B † osv. 1. . ., (B) d3—d2; 2. Lf1—h3, e3—e2; 3. Lh3—d7 o. s. v. — Rigtig løst af: Motz, Vilh. Nielsen.

658. Af Campbell. Mat i 5 Træk. — 1. Dg3—e1, Lh2—e5 †!; 2. Td2—d4, L+T †; 3. Dc1—c3, L+D †; 4. Kb2—b3, ∞; 5. S ♣. — Rigtig løst af: Blehr, Motz, Vilh. Nielsen.

Efterat saaledes samtlige Løsninger for Aaret 1877 ere meddelte, glæder det os at kunne tilføje, at de tvende smaa udsatte Præmier ere vundne, henholdsvis af F. W. Blehr i Kristiania, der har løst 141 af Bladets 153 Opgaver, og Chr. W. i Kjøbenhavn, der har løst 115. Derefter følger Fr. G. med 94, Ohlsson med 74, Budde med 72 o. s. fr. nedad.

Red.

Nyeste Post.

England. Vi fik ikke Plads til i forrige Hefte efter *Westm. Papers* at meddele, hvorledes gamle Løventhal ogsaa efter sin Død virker for Skakspillet's Udbredelse, som han saa troligt gjorde i levende Live. I sit Testamente har han nemlig bestemt, at hans lille opsparede Kapital, der beløber sig til henved 5000 Kroner, skal anvendes til Præmier i Skakkampe og Problemturneringer, og St. Georges Klubben, hvoraf han i saa mange Aar var et fremragende Medlem, er bemyndiget til, Tid efter anden, at foranstalte Turneringer for det praktiske Spil, hvorved der saalænge Kapitalen slaar til, udsættes et Sølvbæger til Værdi 100 Guineer. Ogsaa *Problemerne* kommer det tilgode, og en lille *Turnering* med Præmier henholdsvis paa 5, 3 og 2 £ er allerede udskreven for 3 Opgaver i 2, 3 eller 4 Træk, at indsende for de europæiske Forfatteres Vedkommende inden 20de Maj til Redaktionen af *Westm. Papers*. Dommerne ere DHrr. Duffy og Pierce. Som extra Præmier til denne Turnering, hvorpaa vi henlede vore nordiske Skakveuners Opmærksomhed, har Hr. Studd udsat 2 £ for den bedste 2 Trækker og Redaktionen af *Westminster Papers* samtlige udkomne Bind, ialt 10, af dette fortræffelige Tidsskrift.

— I Grantham har der fundet en Skakforsamling Sted, hvor Programmet var meget righoldigt. Det glæder os at kunne meddele herfra, at vor gode Ven og Kollega C. E. Ranken vandt 1ste Pris i Udligningsturneringen, Ensor i Turneringen for 1ste Klasses Spillere (til denne Pris havde H. K. H. Prinds Leopold fejlet et smukt Sølvbæger) og i en Kamp, hvor Springere og Løbere havde vexlet Plads, samt Skipworth en særlig af Howard Taylor udsat Præmie for det mest glimrende Parti i Turneringen. Vi meddele efterstaaende dette samt et af de

Raadslagningspartier, der ogsaa bleve spillede ved samme Lejlighed.

Frankrig. M. H. t. den forventede internationale Skakturnering i Paris under Udstillingen i Sommer, meddeler det sidst udkomne Hefte af „*La Stratégie*“, at det vel endnu ikke kan bringe Programmet, men at de nødvendige Forberedelser i den aller nærmeste Fremtid ville være tilendebragte, og anmoder derfor bl. A. Problemforfatterne til at være rede med deres Opgaver, saaledes at de kunne indsende dem med den kortest mulige Frist.

— Om den Kamp paa 8 Partier, som Rosenthal uden Hjælp af Bræt og Brikker udfægtede den 10de Februar i Le Mardelays Salon, og hvortil Entréen var 5 Fr. for almindelige, 10 Fr. for reserverede Pladser, bemærker vor ærede franske Samtidige bl. a. følgende: „Rosenthal vandt alle Partierne paa et nær med Ridray og Moreau, der blev remis. Naar vi i næste Hefte offentliggjøre de fleste af disse Partier, ville vore Læsere kunne komme til at se, hvilken Klarhed i Tanken og mægtig Kombinationsevne, R. gav Prøver paa ved denne mærkelige Soiré. Han overgik sine Venners dristigste Forventninger og gjorde bogstavelig talt dem, der for første Gang saa ham saaledes spille iblinde, fuldstændig maalløse. De gjentagne og livlige Bifaldsraab, der lød, viste ogsaa, at Tilskuerne vare med, forstode, hvilket vanskeligt Arbejde der skulde udføres, beundrede den Hukommelse og det hurtige Overblik, der ikke et Øjeblik svigtede Kunstneren“. „*La Stratégie*“ lover sig meget af denne Forestilling, ikke mindst for blandt det parisiske Publikum at have vakt en Interesse, der kan blive heldbringende for den forestaaende internationale Turnering.

Italien. „*N. Rivista d. Scacchi*“ for Februar meddeler, at der ogsaa i Livorno i Vinter efter engelsk Mønster spilles en Handicap („Udlignings“) Turnering. Deltagerne, hvoraf de mest fremragende ere Bronzini, Marchettine og Orsini, ere 16 i Tallet og delte i 4 Klasser, saaledes at 1ste Kl. giver Fortrækket til 2den, Bonde og Træk til 3die og Springer til 4de, altsaa som man ser en ny Variation af Themaet. — I Rom, hvor, som vel forøvrigt i hele Italien, S. Dubois hersker uindskrænket paa Skakbrættet, findes foruden ham flere meget betydelige Spillere, saasom Seni, Bellotti, Sprega, Tonetti m. fl., hvis

Samlingssted nu er *Cafe S. Andrea della Valle*. Vi meddele nede- staaende et af Partierne spillet for nylig i Livorno. — *Rivista* fort- sætter med Offentliggjørelsen af de indsendte Problemer til dens ifjor udskrevne Turnering og en dermed jævnsides gaaende Ned- slagtning af disse. Heldigvis for Dommerne indeholder hver Sending kun et Problem, thi Sendingerne Antal ses allerede at have naaet Tallet 97! Naar Dommen er falden, skulle vi fia denne Turnering, hvori nordiske Problemvenner, saa vidt vi vide, ogsaa deltage, naturligvis som sædvanligt meddele de bedste præmiebelønnede Stykker.

Tyskland. Prisdommerne fra vesttyske Problemturnering ifjor DHrr. Kohtz & Kockelkorn meddele i det sidst ud- komne Hefte af *D. Sz.*, der foruden den stedse fortrinlige Op- gavesamling, indeholder flere gode Partier fra Leipzigerturneringen, analytiske Studier, Skaksange m. m., en skematisk Fortegnelse over de til Turneringen indsendte Opgaver med Forfatterens Navne og Angivelse af, hvilke der vare uløselige eller biløselige, etc. Dommerne bemærke, at næst de præmiebelønnede indtage Schrüfers og A. Arnells Sendinger den 4de og 5te Plads i Rækken, navnlig roses en 4-Trækker af Schrüfer som værende endog samtlige andre overlegen. Næste Gang skulle vi bringe denne Frømtoning. Af Skemaet ses at Wennbergs 3-Trækker var korrekt, 4-Trækkeren derimod biløselig, hvilket ligeledes gjælder Jensens 4-Trækker — Nr. 659 i Januarheftet —, og at samme Forfatters 3-Trækker — Nr. 660 i Januarheftet — er uløselig, hvilken bedrøvelige Meddelelse alt i forvejen var til- gaaet os, idet en af Skaktidendens Løsere J. A. Carlborg, har udfundet, at den tilsigtede Løsning 1. Dal etc. strander paa 1. . . Lf8! etc.

Østerrig. En Match udfægtes i denne Tid i Wiener Klubben mellem Philip Meitner og A. Schwartz. Klubbens Formand, Baron A. v. Rothschild, har udsat 100 Gylden for den Vindende, 50 for den Tabende. Meitner er foreløbig i Fordel.

Amerika. Den literære Skaktturnering, som Redaktøren af *Hartford W. Times*, Hr. Belden, foranstaltede og hvis Program vi meddelte i sin Tid, er nu afsluttet, og blev, blandt den tal- rige Skare af Konkurrenter, J. Wainwright, Fru Hazeltine og A. Delannoy tilkjendt Præmier henholdsvis for Fortællingen „The two Knights defence“, Digtet „The final mate“ og Afhand-

lingen „The worlds chess champions“. Vi haabe ved Lejlighed at faa Plads til en Gjengivelse af nogle af disse Ting.

— Raadslagningskampen i New-York hvorom vi gav Meddelelse i Januarheftet, er vunden af Mackenzies Parti med 3 vundne mod 1 tabt og 1 Remisparti.

Rusland. Det er os en Fornøjelse at kunne konstatere, at „*Skakmatni Listock*“, den ved elegant Udstyrelse og værdifuldt Indhold lige fortræffelige Skaktidende, trods den formidable Krig og den deraf fremkaldte større eller mindre Forstyrrelse af de vanlige Samfundsforhold, med det os i Hænde komne November-Decemberhefte har kunnet slutte sin 2den Aargang, og saaledes forhaabentlig overstaaet de uundgaaelige Børnesygdomme. Der hersker i Vinter i Petersborg et betydeligt Liv i Skakkredsene, man forbereder sig til en Korrespondancekamp med Moskou, og 5 af de stærkeste Spillere af den yngre Skole, hvis Navne ikke ere ubekjendte for Skaktidendens Læsere, Alapine, Acharine, Klementez, Schiffers og Tchigorine, have begyndt en Turnering, hvorfra man maa vente sig flere smukke Partier. Af en Match, der fandt Sted i Efteraaret 1875 i Petersborg mellem den berømte Polak Winawere og Schoumoff, Petroffs og Jaenischs gamle Modstander, bringer det russiske Organ en Samling smukke Spil, hvoraf vore Læsere ville finde et gjengivet som Nr. 489.

Danmark. Som vi oftere har haft Lejlighed til at omtale, har Raadslagningspartiet altid staaet i høj Kurs blandt de stærkere Spillere i Kjøbenhavn, hvilket tildels skyldes G. Nielsen, der særlig ynder det. I Vinter er denne Kampmaade særlig sat i System, dog privat og udenfor Foreningen, hvor jo „Udlignings-turneringen“ lægger Beslag paa samtlige Deltagende, idet G. Nielsen, V. Nielsen, P. Møller og S. A. S. spille i en Rundgang med skiftende Fortræk og Makkere og med Benyttelse af Sanduhre til Kontrol af Tiden, og C. Dahl, Gjersing, Ruben og Therkelsen i en anden. Fra den første Cirkel have vi alt meddelt Partierne 462 og 478, fra den anden bringe vi efterstaaende Nr. 485, hvorom vi imidlertid udtrykkelig maa bemærke, at det er spillet i den utrolig korte Tid af 30 Træk i Timen — en Frist, der naturligvis er altfor ringe til at man med nogenlunde Overblik kan magte Kombinationerne. Sandsynligvis vil ogsaa i de følgende Spil den af de fire førstnævnte Spillere

antagne Betsænkningstid — 1 Time til hver 15 Træk, hvilket maa anses for ret passende, blive bragt i Anvendelse.

— Det allernyeste vi imidlertid have at meddele herhjemme fra er Beretningen om

Skakfesten i Københavns Skakforening,

som Foreningens Medlemmer i al Tarvelighed foranstaltede den 21de dennes til Ære for Bestyrelsen, DHrr. G. Nielsen, Hertzsprung og Motz, som en ringe Aerkjendelse for den udmærkede Maade, hvorpaa den administrerede Foreningens Anliggender. Sammenkomsten, hvori næsten samtlige Foreningens Medlemmer deltog, var meget vellykket og helt igjennem præget af den Humor og Hjertelighed, der som bekjendt er karakteristisk for Foreningen. Formanden blev ført til Bords af C. Dahl og V. Jessen, Næstformanden af S. A. S. og Kassereren af A. Therkelsen. Efterat Dahl i velvalgte Ord havde budt Gjæsterne velkommen, udbragte S. A. S. Hædersgjæsternes Skaal, der selvfølgelig blev modtagen med Akklamation, og hvorpaa Hertzsprung svarede ved i Bestyrelsens Navn at bringe Foreningen en smuk Tak for den viste Opmærksomhed. Ordet gaves nu frit og en Mængde Taler afløste hinanden, af hvilke navnlig V. Jessens højst vittige Skaal for „Nordisk Skaktidende“ satte Forsamlingen i den mest animerede Stemning, der ikke blev formindsket ved Oplæsningen af et fra Dr. Goldschmidt indløbet Telegram, dateret Skakparadiset, hvori der med uforlignelig Pathos meldtes om Lyngby Skakforenings blide Hensoven, eller ved Afsyngelsen af følgende kvikke Sang af en „femte Klases Spiller“.

Erindrer De, det er i Kongens Have

Man drikker Brønd, naar Vintren er forbi,

Naar man med Punsch har ødelagt sin Mave

Og man for Middagsfedtet vil sig fri.

„Med en Veninde gaar man under Løvet,“

Men Carlsbaderen det er et Lax-

Ativ, derfor man sige maa bedrøvet:

Tillad min Frøken, men — jeg kommer strax. ∴

Ja i at drikke bør man Ingen hindre,

Naar han om Somren er en dydig Krop.

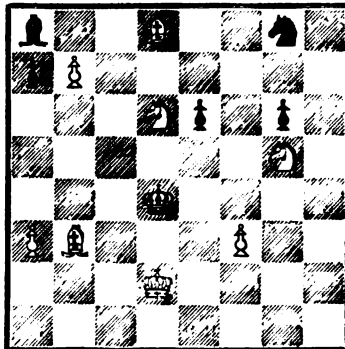
Jeg er saa glad for vore lange Vintre, —
 Om Sommeren, saa tør „Charenten“ op. .
 Snart kommer Sommeren, snart kommer Svalen,
 Et Svaleapparat det bringer den,
 ∴ Derfor iaften tømme vi Pokalen:
 Til Sommer svede vi den ud igjen. ∴:

Paa Folk som Jer, kan ei slig Tale passe.
 I drikke ei, I spiller bare Skak.
 Men ak, jeg Stakkel er i „femte Klasse“,
 Jeg ene drak, fordi jeg daarligt trak.
 Kontorchef Nielsen trækker saa ædrulig,
 „Med god Samvittighed“ — men, kjære Børn,
 ∴ Han blev som jeg til Skakspil vist udulig:
 Ifald han skulde trække med en Bjørn! ∴:

I store Aander: Hertzprung, Motz og Nielsen,
 Neptuns Trefork i denne Fischerhal!
 Modtag den Tak, modtag den varme Hilsen,
 Som lyder fra en femte Klasses Skjald:
 I samler Alle under samme Vinge,
 I hygger kjærhigen om vor Passion,
 ∴ Se netop derfor vil jeg nu udbringe:
 Et Leve for vor brave Direktion! ∴:

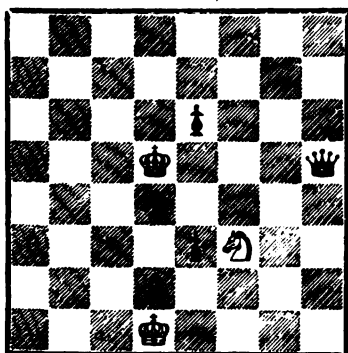
Megen Lykke gjorde Deserten, den bestod af en udmærket Wiener-Tærte i Skakbrætform med indlagte Tavl og prydet med følgende Opgave, der paa en meget god og tydelig Maade var gjengivet med hvide og røde Skakbrikker af Frugtsukker.

C. Dahl.

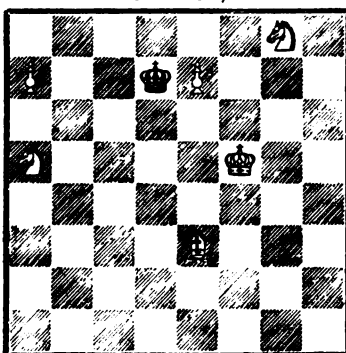

Mat i 3 Træk.

Denne smukke lille Opgave, der gjorde tortjent Lykke, var tillige særlig aftrykt paa et Probleblad, tilegnet Hædersgæsterne, i Forbindelse med hosstaaende mere eller mindre dristige Skakspøg, som vel egentlig kun blev bifaldet paa Grund af den herskende muntre Stemning, men som vi dog tillade os at indrømme en lille Plads.

P. M.¹⁾

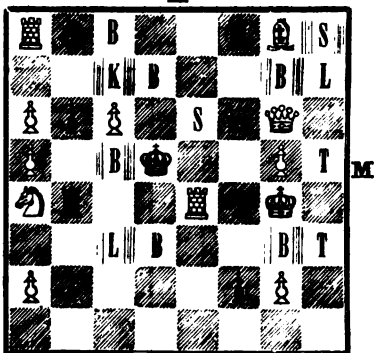
Hvid har tremtvunget Selvpat i 2 Træk. Hvorledes var Stillingen før Sorts 3die sidste Træk!

S. A. S.²⁾

Hvorledes skal Hvid gjøre Mat i 3 Træk uden at føre nogen af sine Bønder til *Dronning*?

A. T—n.³⁾

H

N

N begynder og tvinger H til at gjøre sig (N) og M Mat i 2 Træk.

¹⁾ Det bemærkes, at havde Sort ikke trukket som han gjorde, kunde Hvid have sat Mat i næste Træk, samt at Sorts Bønder vare dobbelte før hans 3die sidste Træk.

²⁾ Frit efter det frie Amerikas frie Ideer.

³⁾ De Hvide forestille N, de Sorte H, den 3die Farve, der skulde forestille M, er erstattet ved Bogstaver. Ingen af Farverne ere allierede; M kommer fra Højre.

Partier.

485. Spansk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn den 1²/₃ 78.)**H. Ruben & raadslaa C. Dahl & Gjersing** mod **Therkelsen.**

Hvid.

Sort.

1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—-a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	h7—h5

En vistnok i det alvorlige spanske Parti hidtil ukjendt Invention, der skyldes Dahl. Efter Sædvane, naar noget saa afgjort Nyt fremkommer, skulle vi ikke fordriste os til strax at fælde nogen afgjørende Dom, men blot bemærke, at hvorvel det ikke er rimeligt, at det i Længden holder Stik, giver det dog, som man vil se, Anledning til Kombinationer, der kunne blive temmelig faretruende for Hvid.

6. La4+c6	d7+c6
7. Sf3+e5	Lc8—e6
8. d2—d3	Sf6—g4!
9. Se5—f3	Lf8—d6
10. d3—d4	...

Hvid.

Sort.

Dette Træk ser helt godt og naturligt ud, men bereder i Virkeligheden Hvid nogle højst fatale Ulemper.

10. . . .	Le6—c4!
11. Tf1—e1	Ld6+h2 †!
12. Sf3+h2	Dd8—h4
13. Sh2—f3	Dh4+f2 †
14. Kg1—h1	...

14. . . .	Df2—g3

Her havde upaatvivlelig strax h5—h4 givet Sort vundet Spil; i Hastigheden, hvormed der som foran anført spilles, er det undskyldeligt, at det kunde

Hvid. Sort.
 overses, at Kombinationerne
 15. Dd1—d2 Df2—g3; 16.
 Dd2—f4, der var en af de
 mest frygtede, strax strander
 paa Sg4—f2 † o. s. v.

15. Lc1—e3 h5—h4
 16. Dd1—d2 h4—h3
 17. Kh1—g1! h3—h2 †
 18. Kg1—h1 Sg4—f6
 19. Le3—f4 . . .

Det korrekte Træk havde været
 Le3—f2. Sort faar nu Lej-
 lighed til ved en virkelig smuk
 og glimrende Manøvre at re-
 dressere sit 14de Træk.

19. . . . Sf6—h5!
 20. Lf4—g5 Dg3+f3!
 21. g2+f3 Sh5—g3 †
 22. Kh1—g2 Lc4—f1 †!
 23. Te1+f1 Sg3+f1
 24. Lg5—h6 . . .

Det er næsten komisk, at Hvid,
 trods sin overvældende Over-
 magt, er reduceret til et saa
 fortvivlet Træk.

24. . . . Sf1+d2.
 25. Sb1+d2 Th8+h6
 26. Ta1—h1 0—0—0

Hvid. Sort.
 27. c2—c3 Td8—h8
 28. Sd2—f1 Kc8—d7
 29. a2—a3 Kd7—d6
 30. c3—c4 c6—c5
 31. d4—d5 . . .

Hertil en Time.

31. . . . c7—c6
 32. Sf1—g3 g7—g6
 33. f3—f4 f7—f6
 34. e4—e5+! f6+e5
 35. Sg3—e4 † Kd6—c7

Hertil en Time.

36. f4+e5 c6+d5
 37. c4+d5 b7—b6
 38. Se4—g3 . . .

Hvids Spil med Bønderne har
 hidtil været meget godt, men
 her havde det været bedre og
 dog et Forsøg værd, ved e5—e6
 samt d5—d6 at indtage den
 dog noget truende Position
 paa 6te Række.

38. . . . Th6—h4
 39. Th1—e1 h2—h1 †!
 40. Te1+h1! Th4+h1
 41. Sg3+h1 Th8—h5.
 og Hvid opgiver Spillet.

486. Spansk Parti. (Westm. Papers.)

(Spillet i Grantham Turnering 1878.)

Rowley.	Skipworth.	Hvid.	Sort.
		at Angrebet nødvendigvis maa	
		holdes, hvis det skal føre til	
		noget, og at det her ikke	
		kommer an paa en Officer	
		mere eller mindre.	
1. c2--c4	e7--e5	18. c3+b4	f7+e6
2. Sg1--f3	Sb8--c6	19. Te1+e6	...
3. Lf1--b5	a7--a6		
4. Lb5--a4	Sg8--f6	Denne Bonde var af de giftige,	
5. 0--0	Sf6+e4	Stillingen begynder nu at blive	
6. Tf1--e1	d7--d5	mindre misundelsesværdig.	
		19. ...	Dd8--d7
Et Fejltræk, der burde have		20. Dd1--e2	Ta8--e8
kostet en Bonde. Springerens		21. Te6+e8	Tf8+e8
skal gaa til c5.		22. Lc1--e3	...
7. d2--d4	...	Derved gaar Partiet tabt, Dron-	
Hvid skulde have trukket La4		ningen burde uden Tøven have	
+c6 efterfulgt af d2--d3 og		været ofret.	
Sf3+e5.		22. ...	Dd7--h3 †
7. ...	b7--b5	23. Kf1--e1	Sh4+f3 †
8. La4--b3	Lc8--g4	24. Ke1--d1	Dh3--h1 †
9. h2--h3	Lg4+f3	25. Kd1--c2	Sf3--d4 †
10. g2+f3	Sc4--g5	26. Kc2--d2	Sd4+c2
11. d4+c5	Sg5+h3 †	27. Kd2+e2	Kg8--h8
Dette Træk koster en Officer		28. Kc2--d2	d5--d4 !
-- men Modet belønnes.		29. Lc3+d4	Te8--d8
12. Kg1--g2	Sc6--c7	30. Kd2--c3	Dh1--e1 †
13. Kg2+h3	c7--c6	og Sort vinder.	
14. Kh3--g2	Se7--f5		
15. e5--e6	Sf5--h4 †		
16. Kg2--f1	Lf8--b4		
17. c2--c3	0--0		
Skipworth mener med Rette			

487. Løberspil. (Ch. Pl. Chronicle.)

(Spillet i Grantham Turnering 1878.)

(Noterne ere af Ranken.)

Therold & Rowley	raadslaa mod	Ranken & Coker.	Hvid.	Sort.
			16. Kg1—h2	0—0
			Sort antog senere, at g7—g5 efterfulgt af 0—0—0 havde været bedre; det bedste var vel La7+e3 og derefter Dd7—c6.	
			17. g2—g4	...
			Ved dette Træk mister Hvid en Bonde. Paa b2—b3 var fulgt La7+e3 og b7—b5.	
			17. ...	La7+e3
			18. Ld2+e3	Dd7—c6
			19. De2—f3?	...
			De2—c2 var det eneste rette.	
			19. ...	f7—f5
			20. g4—g5	h6+g5
			21. Le3+g5	f5+e4
			22. Df3—h5	Tf8—f3
			23. Lg5—h4	...
			Paa h3—h4 fulgte e4—e3.	
			23. ...	Tf3+h3 †
			24. Kh2—g2	Ta8—f8
			25. Ta1—e1	Th3—f3
			Sort overseer den hurtigste Maade at afgjøre Spillet paa, nemlig Tf8—f4, hvorved Løberen vindes.	
			26. Lh4—g3	e4—e3
			27. Kg2—h2	Tf8—f6
			Opgivet.	
1. e2—e4		e7—e5		
2. Lf1—c4		Sb8—c6		
3. Sb1—c3		Lf8—c5		
4. d2—d3		d7—d6		
5. h2—h3		h7—h6		
6. Sg1—f3		Sc6—a5		
7. Dd1—e2		...		
Da Hvid maa faa en Dobbeltbonde, naar Løberen slaas, foretrække flere stærke Spillere at lade Løberen slaa paa c4 fremfor at trække den tilbage til b3; der vindes et Tempo, og d-Linien aabnes, men vi antage dog Lb3 for bedre.				
7. ...		Sa5+c4		
8. d3+c4		Lc8—c6		
9. Lc1—d2		Sg8—e7		
10. a2—a3		...		
Langt bedre var 10. Sc3—a4, Lc5—b6; 11. c4—c5.				
10. ...		Se7—c6		
11. Sc3—d1		a7—a6		
Dette skulde have været gjort tidligere, nu synes det ikke af nogen Betydning.				
12. Sd1—e3		Sc6—d4		
13. Sf3+d4		Lc5+d4		
14. c2—c3		Ld4—a7		
15. 0—0		Dd8—d7		

488. Fransk Springerspil. (N. Rivista d. Scacchi.)

(Spillet i Livorno ²³/₁₀ 1877.)

(Noterne efter „Rivista“.)

Bronzini.	Saccoardi.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	19. Sd1—e3	b6—b5
1. e2—e4	e7—e5	20. Se3—d5	Lb7+d5
2. Sg1—f3	d7—d6	21. e4+d5	Dc7—b7
3. d2—d4	e5+d4	22. Dg4—f3	a5—a4
4. Dd1+d4	Sb8—c6	23. Te1—e6	Ta8—d8
Bedre er Bodens Træk Lc8		24. Sd2—e4	Td8—d7
—d7, hvorpaa følger 5. Lc1			Skjøndt dette Træk ikke er
—e3 eller 5. Lc1—f4; ogsaa			godt, findes der dog næppe
5. Lc1—g5 kan spilles.			noget bedre.
5. Lf1—b5	Lc8—d7	25. Se4+f6 †	...
6. Lb5+c6	Ld7+c6		Se4+d6 havde maaske været
7. Lc1—g5	Sg8—f6		bedre.
Paa f7—f6 vilde følge 8. Lg5		25. . . .	g7+f6
—h4, Sg8—h6; 6. 0—0, Lf8		26. Tf1—e1	Kg8—g7
—e7; 10. Sb1—c3, Dd8—d7;		27. Te1—e3	Tf8—h8
11. Ta1—d1, 0—0; 12. Dd4—		28. Df3—h5	Th8—f8
c4 † osv. og Hvid staaer bedst.		29. Te3—h3	Kg7—g8
8. Sb1—c3	Lf8—e7	30. Te6+f6	...
9. 0—0	0—0		Et smukt, men voveligt Træk.
10. Ta1—e1	b7—b6		Sort kan slaa Taarnet uden
Tempotab.			Fare og faa lige Spil paa føl-
11. Sf3—d2	Lc6—b7		gende Maade: 30. . . . Tf8
12. f2—f4	c7—c5		+f6; 31. Dh5—g5 †, Td7—
13. Dd4—f2	Sf6—g4		g7; 32. Dg5+f6, Db7+d5;
Et svagt Træk, som fremmer			33. Df6—e6 †, Dd5+e6; 34.
Hvids Spil.			f5+e6, Tg7—e7 og Bonden
14. Df2—h4	f7—f6		kan da ikke holdes.
15. Dh4+g4	f6+g5	30. . . .	Te7—g7
16. f4—f5	Le7—f6	31. Tf6+d6	Db7—e7
17. Sc3—d1	Dd8—c7	32. Td6—e6	De7—b7
18. c2—c3	a7—a5	33. f5—f6	Tg7—g6
		34. Te6—e7	opgivet.

489. Ikke modt. Evansgambit. (Skakm. Listock.)

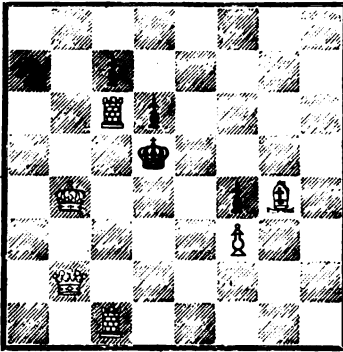
(Spillet i St. Petersburg Skakklub, Novbr. 1875.)

(Noterne ere af Tchigorine.)

S. Winawérs.	E. Scheumoff.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	19. La4—b3 †	Lc8—e6
1. e2—e4	e7—e5	20. Db4+b7	Le6+b3
2. Sg1—f3	Sb8—c6	21. Db7+b3 †	Kf7—g6
3. Lf1—c4	Lf8—c5	22. Db3—e6	...
4. b2—b4	Lc5—b6	Unægtelig spillet med en let	
5. a2—a4	a7—a6	Haand alt dette, lige fra 13de	
6. 0—0	d7—d6	Træk! Det er noget af det	
7. a4—a5	Lb6—a7	nydeligste, vi mindes nogen-	
8. b4—b5	a6+b5	sinde at have set af Dronning-	
9. Lc4+b5	Sg8—e7	Mangværing!	
10. d2—d4	0—0		(S. A. S.)
Sort skulde have spillet e5+d4.		22. . . .	Tf8—f7
11. d4+e5	Sc6+e5	23. Lf6+e5	h7—h6
12. Sf3+e5	d6+e5	24. Sb1—d2	Kg6—h7
13. Lc1—a3!	c7—c6	25. Le5—f4	Se7—g6
Bytter Sort Dronningen af, maa		26. De6—f5	La7—d4
han dernæst trække c7—c5,		27. Ta1—a3	Tf7—a7
hvilket vilde genere ham meget.		28. Sd2—f3	Ld4—e5
14. Lb5—a4	Dd8—e8	29. Lf4+e5	Ta7+a5
15. Dd1—d6	...	Paa f6+e5 følger 30. Sf3—h4	
Ved dette Træk vinder Hvid,		samt Ta3—g3.	
meget elegant, væsentlige		30. Ta3+a5	Ta8+a5
Tempo.		31. Tf1—a1	De8—d8
15. . . .	Se7—g6	32. h2—h4	Ta5+a1 †
16. Dd6—d2	Sg6—e7	33. Le5+a1	Dd8—d1 †
17. La3—d6	f7—f6	34. Kg1—h2	Dd1+a1
18. Dd2—b4	Kg8—f7	35. h4—h5	Da1—a8
Som de foregaaende og nærmest		36. Sf3—h4	Da8—b8 †
efterfølgende, er dette Træk		37. g2—g3	og Hvid vinder.
tvunget for at undgaa betyde-			
lige Tab.			

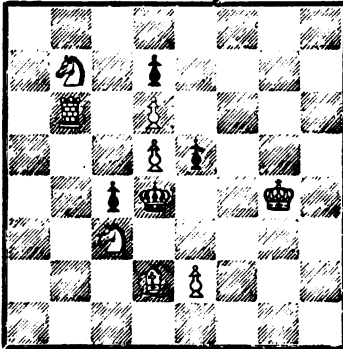
Opgaver.

682.
Th. Jensen.

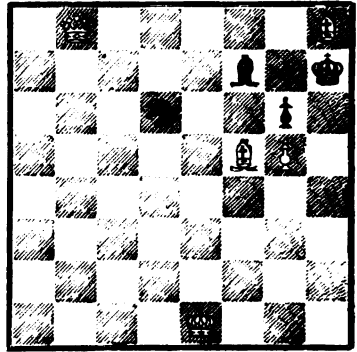
Mat i 2 Træk.

684.
H. F. L. Meyer.

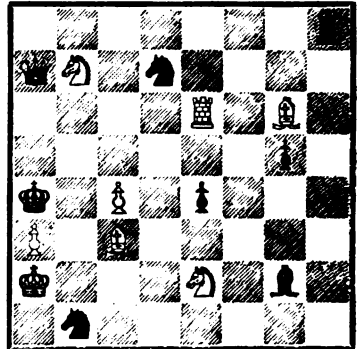
Mat i 3 Træk.

683.
A. Arnell.

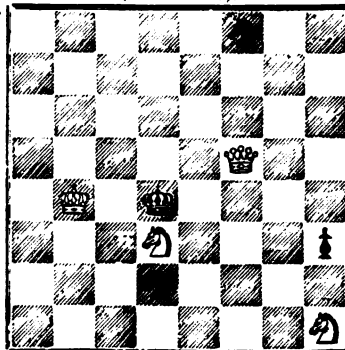
Mat i 3 Træk.

685.
Porst.

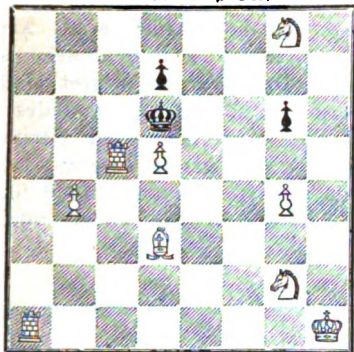
Mat i 4 Træk.

686.
Fr. af Gøttersdam.
Tilegnet Prisdommerne ved vesttyske Problemturnering 1877
(af D. Sz.).

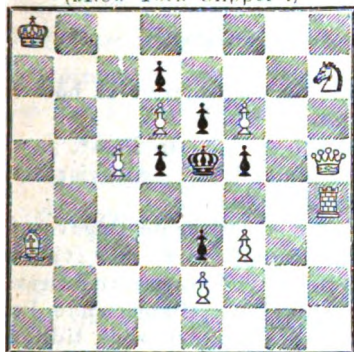
Mat i 4 Træk.

687.
F. Healey.
(Westm. Papers.)

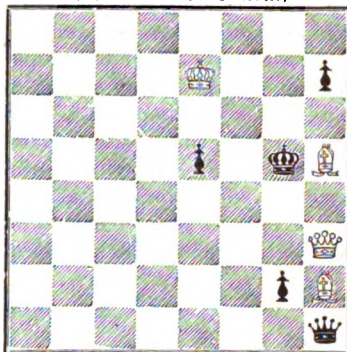
Mat i 5 Træk.

689.
G. Mehrrens.
(„New York Clipper“.)

Mat i 5 Træk.

688.
S. Loyd.
(Americ. Ch. Journ.)

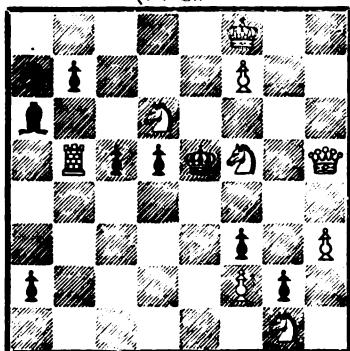
Mat i 5 Træk.

690.
C. W. „of Sunbury“
(Ch. Pl. Chron.)

Mat i 4 Træk.

691.
J. Berger.
Tilgnet Prisdommerne ved vesttyske Problemturnering 1877.
(D. Sz.)

Mat i 4 Træk.

John Cochrane,

den berømte engelske Skakspiller, er, ifølge en lige tilgaaet Efterretning, død i London den 4. Marts i den høje Alder af 81 Aar. C. hvis første Bedrifter som bekjendt falder i Begyndelsen af Tyverne og som endnu paa sine sidste Dage var en frygtet Modstander for Medlemmerne af St. Georges Klubben, har saaledes i over 50 Aar sin Plads blandt Skakspillets Ypperste — et tilvisse næsten ukjendt Særsyn i vore Aarbøger. Den gamle Veteran, hvis glimrende Spil Nord. Skaktid. allerede i første Aargang ydede fortjent Hyldest, blev ledsaget til sit sidste Hvilested af en talrig Skare af engelske Skakspillere.

Brevvexling.

P—t. Kjøbenhavn. Skal paany vorde undersøgt — send for en Sikkerheds Skyld nyt Diagram.

S. K. Brønderslev. Det glædede os meget atter at høre fra Dem — vedbliv nu at være standhaftig.

H. G. M. Aalborg. Tak for Brevet og „nyeste Post“.

Edw. B—n. Nykøping. Tak for Slutspillene, som vist have deres Rigtighed paa den af Dem antydede Maade.

Fr. G. Ackkärn. Hjertelig Tak for de tilsendte Opgaver og for den viste Opmærksomhed. Det er muligt, men ikke vist, at Hvid i den omhandlede Stilling staar bedst. Nærmere ved Brev.

F. W. B. i Kristiania.

Chr. W. i Kjøbenhavn.

M. H. t. de Dhrr. tilkommende Præmier anser Red. det som tidligere rettest at give Dem frit Valg og har derfor truffet Aftale med Boghandler Prior om, at han paa Anfordring uopholdelig franco tilstiller Dem de Skakbøger til det paagjældende Beløb, som De maatte ønske.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adressere: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Skakkamp pr. Telegraf

mellem

Skakforeningerne i Kristiania og Kjøbenhavn.

Efter at Dagspressen har gjort det store Publikum bekendt med, at denne ejendommelige Turnering, den første i de nordiske Lande, har fundet Sted, og Ugebladene vel endog har bragt selve Partiet, staar det til os for vor snevrere Kreds at bringe de nærmere Detailler, saavel m. H. t. de forberedende Skridt, som ved selve Kampens Gang og de Oplysninger, som de enkelte Træk udfordre.

Anledningen hertil var en Udfordring til at spille tvende Korrespondancepartier, som den ifjor oprettede Kristiania Skakklub, paa hvis Medlemmers smukke Spil Nord. Skaktid. som bekendt allerede har bragt flere Prøver, i Begyndelsen af Vinteren tilstillede Kjøbenhavns Skakforening, men som denne ikke troede sig i Stand til for Tiden at modtage, da den allerede var indviklet i en lignende Kamp med Holland og en større Udligningsturnering indenfor Foreningen desuden lagde stærkt Beslag paa Medlemmernes Tid og Kræfter. Derimod erklærede Foreningen sig parat til et hurtigt Vaabenskiifte, hvis dette f. Ex. ved Telegrafens Hjælp kunde finde Sted, og henstillede dette til nærmere Overvejelse. Denne Tanke, som Formanden for Kbhvns. Skakforening for nogle Aar siden forgjæves søgte at realisere ligeoverfor Skakklubben i Stockholm, vandt strax Gjenklang i Kristiania, og fra begge Sider satte man sig nu i Forbindelse med de resp. Regjeringsmyndigheder, der viste Sagen den største Forekommenhed, og som tillod, at Statstelegrafens paa Linien Kjøbenhavn—Fredericia—Arendal—Kristiania med nødvendigt Personel og tilhørende Materiel og Lokaler mod en moderat

Godtgjørelse stilledes til Foreningernes Disposition en Nat fra Kl. 12—6. De skaklige Forhold vare snart ordnede. Der skulde spilles et Spil efter de sædvanlige Spilleregler, med 5 Minuters Betænkningstid for hvert Træk og Tilladelse til 3 Gange i Partiet at bruge 10 Minuter. Der spilledes ikke om Indsats, men Godtgjørelsen til Telegrafan skulde udredes af den, der tabte, og i Tilfælde af Remis af hver med Halvdelen. Var Partiet ikke endt til Kl. 6 Morgen, skulde Stillingen bedømmes af en Voldgiftsmand, hvilken Funktion, som Kampdommerens i det Hele taget, var overdraget til og med vanlig Forekommenhed modtaget af Hr. v. Heydebrand u. d. Lasa. Ved Lodtrækning, foranstaltet af denne, fik Kjøbenhavn Fortrækket. Kampen blev bestemt at skulle finde Sted Natten mellem den 30te og 31te Marts, og Kl. 12 præcise gav Hs. Exc. Kampdommeren og den kjøbenhavnske Spillekomité, bestaaende af følgende fem Medlemmer: S. Hertzsprung, P. Møller, G. Nielsen, V. Nielsen og S. A. S., samt en talrig Skare af Skakvenner Møde paa den herværende Telegrafstation og efterat de nødvendige Arrangements vare truffne, indleddes Kampen med følgende Telegram: „Komiteen samlet; venlig Skakhilsen; Kampdommeren til Stede“, hvorpaa øjeblikkelig indløb følgende Svar fra den norske Komite, bestaaende af DHrr. Bjørnwall, F. W. Blehr, A. Christensen, A. Landmark og Ursin: „Venlig Gjenhilsen; brændende Kamplyst; alt i Ordeu“. Under Forsamlingens lydløse Stilhed befordredes nu Kl. 12,23^m ad det over 100 Mile lange Kabel Kongens stridsvante Bonde 2 Skridt (e2—e4) ledsaget af Komiteens stille Bøn om, at hans værdigste Modstander kjækt vilde standse ham paa hans Bane, et Haab, der gik i Opfyldelse, idet de ridderlige Normænd galant svarede med e7—e5, hvorved et livligt Parti sikredes. Men det varede længe, inden denne glædelige Efterretning kom! Ledningen, hvis Strøm hidtil ved de udvexlede Hilsener havde gjort Indtryk af at være særdeles kraftig og god, begyudte pludselig i Ordets bogstavelige Forstand at stamme, da den skulde bringe Normændenes 1ste Træk, idet den kun med synligt Besvær frembragte ... E... 7....., men derpaa forstummede pludseligt og lod det staa hen som en uløst Gaade, hvad den kjære Kongebonde egentlig vilde. Endelig efter 20^{ms} spændende Venten, Kl. 12,45, fra hvilket Klokkeslet Partiets Begyndelse altsaa egentlig bør regnes, kom klart og tydeligt

Norges 1ste Træk c7—c5, og nu, efterat de resp. Telegrafstationer havde besluttet sig til at benytte Ledningen over Göteborg, gik Partiet, Træk for Træk, for sig med en overordentlig Præcision, uden at en eneste Afbrydelse, Misforstaaelse eller Fejltagelse fandt Sted, noget der ikke noksom kan fremhæves som en udmærket Ros for de paagjældende Telegrafembedsmænd, naar man betænker, at der den Nat blev expederet henved 170 Telegrammer mellem de 2 Stationer af en dog temmelig exceptionel Art. Der blev fra hver Side ialt gjort 42 Træk, er 84, men hvert Træk blev øjeblikkelig svaret tilbage, saasnart det var modtaget, er altsaa 168, foruden de øvrige, der udvexledes. Fra det Øjeblik, der saaledes var svaret tilbage, regnedes Kontrollen m. H. t. Betænkningstiden, og Foreningens Sekretær, L. Motz, havde her i Kjøbenhavn det yderst besværlige Hverv at kontrollere Klokkeslettene for Afsendelse og Modtagelse saavel for Ven som Fjende, samt nedskrive Originalpartiet.

Paa Slaget 6 havde Kjøbenhavnerne Spillet i Haanden og saa sig i Stand til at telegrafere: Hvid forkynder Mat i 3 Træk, Kristiania sænkede Kaarden komplimenterende, Kjøbenhavn tilbød ved given Leilighed Revanche, og Kampen var tilende.

Nedenstaaende følger nu selve Partiet. Til de udførlige Noter, hvormed vi ledsage dette, skulle vi her kun yderligere bemærke, at det forekommer os i sin Helhed betragtet at være et Spil, som begge Parter kunne være bekjendte at have givet Navn til; der findes ikke et eneste Træk, som kan siges at være daarligt, end sige slet, raskt og kousekvent fortsættes Angrebet, sikkert og godt ledes Forsvaret. Deane Anskuelse deltes ogsaa af de talrige Tilskuere, der med Brætterne for sig ivrigt men med mønsterværdig Ro gennemgik Varianterne, naar Trækket høit var bleven dem forkyndt af Komiteen, og af Hs. Exc. Kampdommeren, der viste Foreningerne den store Ære at overvære det hele Parti lige til det Sidste, og som i Skrivelse til os Dagen efter udtalte sin Tilfredshed og Anerkjendelse.

Efter hvad vi senere har erfaret, er der i Kristiania Skakklub Stemning for at modtage den fra kjøbenhavnsk Side tilbudte Revanche ved at forsøge et nyt Telegraf-Parti, dog vel neppe før senere hen paa Aaret.

490. Ikke modtaget Gambit.

(Spillet pr. Telegraf d. $3\frac{1}{3}$ 1878 Morgen Kl. 12—6.)

Kjøbenhavn.	Kristiania.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	Lf8—c5

Det for bedst ansete Træk, naar man ikke vil modtage Gambiten og udsætte sig for det deraf flydende stærke Angreb, hvilket neppe var aldeles tilraadeligt under de forhaandenværende Forhold. Se imidlertid Noten til Hvids 4de Træk.

3. Sg1—f3	d7—d6
4. b2—b4	. . .

Dette Træk er hidtil kun bleven skjænket en meget ringe Opmærksomhed. I v. Bilguers „*Handbuch 5*“ findes det anført med følgende Bemærkning: „Forekommer først „*Chess Review 53, S. 316*“ i et Parti mellem Løwenthal og Harrwitz og skal stamme fra Schuller, en tysk Skakspiller“, og Haandbogen afslutter den her tilhørende Variant i det 16de Træk saaledes: „Hvid har stedse endnu en bedre, maaske dog ikke den ofrede Bonde ganske opvejende Stilling.“ Løwenthal, Forhaanden, tabte det citerede Parti, hvoraf Varianten er taget. I Wormalds „*Chess Openings 1875*“ siges: „det bedste Svar paa 4. b2—b4 er sandsynligvis Lc5—b6, skjøndt Bonden ogsaa kan

Hvid. Sort.
 slaas med Sikkerhed“, og i Stauntons „*Chess theori and practice*“ der blev udgivet af Wormald 1876, siger han, efter at have gengivet den omhandlede Variant efter Bilguers Haandbog: „Hvid har vel en angribende Stilling, men han er minus en Bonde og har i Virkeligheden ikke bedre Spil end Sort.“ W. maa altsaa antages at anse det for daarligt. Foruden Løwenthals Parti, hvortil altsaa i Virkeligheden samtlige nævnte Udtalelser referere sig, kjender den ganske Skaklitteratur, saavidt vides, før nu dette, kun et Parti til, hvor Trækket er forekommet, nemlig Nr. 440 i Nord. Skaktid. 1877. hvor Kjerrumgaard spillede de Hvide, men da K.s Modstander allerede i 6te Træk begik en betydelig Fejl, kan intet sluttes derfra. For os stiller Sagen sig nu saaledes, at Hvid, hvis det tilbudte Bondeoffer bliver modtaget, faar et Angreb, der i Styrke og Varighed ikke overgaas af noget andet, hvor Bonde ofres, — og hvis ikke, i høj Grad svækker sin Modstanders Forsvarsevne, idet den sorte Dronningspringer nu strax kan forjages, naar den indtager den dækkende Stilling paa c6.

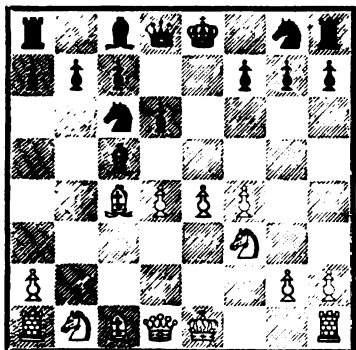
Hvid. Sort
 4. Lc5+b4
 M. H. t. Lc5—b6 se Slutningen
 af Noten lige ovenfor.

5. c2—c3 Lb4—c5
 Løberen kan ikke gaa til a5,
 idet der da bl. A. kunde følge
 6. Dd1—a4 † samt 7. f4+e5
 o. s. v.

6. Lf1—c4 Sb8—c6
 Gaar Løber c8 til g4 følger
 f4+e5 o. s. v. som i Parti
 440.

7. d2—d4 e5+d4

8. c3+d4

8. Lc5—b6

Der kunde her være Tale om
 Lc5—b4 †. Sker dette, gaar
 den hvide Konge til f1! og
 et interessant Spil fremkommer,
 hvor Hvid stærkt truer med
 at vinde en Officer og i alle
 Tilfælde beholder Overtaget.
 Vi give et Par Antydninger:

9. Ke1—f1 Lc8—d7 a)

10. Dd1—b3 Dd8—f6

Dækker Sort f-Bonden paa
 anden Maade, følger d4—d5
 o. s. v.

Hvid. Sort.
 11. e4—e5 d6+e5
 12. d4—d5 og Hvid vin-
 der en Officer.

a)

9. Sg8—f6

10. d4—d5 Sf6+e4

11. d5+c6 b7+c6

12. Lc4+f7 † Ke8+f7

13. Dd1—b3 † d6—d5

14. Sf3—e5 † Kf7—e8

15. Db3+b4 Lc8—a6 †

16. Kf1—g1 og Sorts 2

Bønder ville ikke ret længe
 kunne holde ud mod Officeren,
 tilmed da den sorte Konge
 ikke kan bringes i Sikkerhed
 ved Rokade.

9. 0—0 Lc8—g4

10. Lc1—b2 Lg4+f3

Spillets Karakter vil næppe
 undergaa nogen væsentlig For-
 andring, hvis Sort forinden
 havde bragt sin Kongespringer
 ud.

11. Tf1+f3 Sg8—f6

12. Kgl—b1 0—0

Havde Sort slaaet e4 med
 Springeren, følger d4—d5 med
 stærkt Spil for Hvid.

13. d4—d5 Sc6—a5

14. Lc4—d3 Sf6—g4

15. Dd1—e1 f7—f6

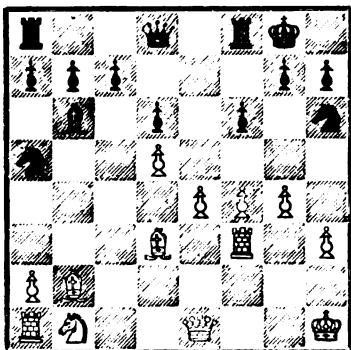
En generende, men temmelig
 nødvendig Dækning. Det er
 paafaldende, saa meget Partiet
 nu ligner de bekjendte Stil-
 linger i Evansgambit, hvor
 f-Bonden-ogsaa gaar et Skridt,
 men det er neppe nogen heldig

Hvid. Sort.
 Lighed for Sort, idet Kongespringeren er ugunstigere stillet og Dronningbønderne ikke saa disponible til Fremrykning. Var forøvrigt her som i Evansgambiten c-Bonden gaaet 2 Skridt, følger h2—h3 samt g2—g4, hvis Springeren gaar til h6, og h2—h3 samt e4—e5, hvis Springeren gaar til f6.

16. h2—h3 . . .
 Her trak Løwenthal Sb1—d2, bragte dernæst Dronning til g3 og førte Ta1 frem. I Stedet for denne korrekt udseende Methode, hvorved alle Officererne først gjøres disponible, foretrækker Hvid strax at gribe an med Bønderne og efterhaanden bringe Officererne frem, hvilken dristige Plan det nok tør siges gennemføres konsekvent.

16. . . . Sg4—h6

17. g2—g4 . . .

17. . . . Dd8—d7

Harde Sort ved c7—c6 forsøgt at bryde Hul i Midten, i Reglen det korrekte Svar paa et Flan-

Hvid. Sort.
 keangreb, kunde følgende elegante Kombination komme paa Tale:

17. . . . c7—c6

18. Tf3—g3 c6+d5

19. g4—g5 f6+g5

20. f4+g5 Lb6—f2

21. g5+h6 Lf2+e1

22. Tg3+g7† Kg8—h8

23. Tg7—g6† og Hvid

vinder.

18. Dd1—h4 c7—c6

Til dette Træk brugte Sort de første 10 M.

19. Sb1—d2 Ta8—e8

Godt spillet; Sort bør ikke endnu gaa til d8 med Løberen, dels for ikke at afskjære Taarnets Virkekreds, dels for ikke at tillade det hvide Taarn i et Tempo at naa g1.

20. g4—g5 . . .

Her brugte Hvid 10 M. Der var nemlig Tale om Ta1—f1, men Hvid undlod det for ikke at levne Sort Tid til at bemægtige sig Punktet e3.

20. . . . f6+g5

21. f4+g5 Tf8+f3

22. Sd2+f3 Te8—f8!

23. Ta1—f1 Lb6—d8!

24. Dh4—g3 . . .

Samtlige Hvids Officerer indtage nu en smuk Position.

24. . . . Sh6—f7

25. Sf3—d4! . . .

10 M. En velberegnet, sikkert vindende Manøvre. Trækker

Hvid. Sort.
Hvid h3--h4, skaffer Sort sig
Luft ved c6+d5 samt Sf7—e5.

25. . . . Sf7+g5

10 M. Sorts Spil er overordentlig svært, og der skal vanskeligt kunne paavises noget bedre Træk. c6+d5; 26. e4+d5 havde snarere forværret end forbedret Situationen, og paa Sf7—e5 følger 26. Tf1+f8+Kg8+f8; 27. Sd4—e6+Kf8—g8; 28. Lb2+e5 d6+e5; 29. Dg3+e5. Sort kan nu mærkværdigt nok ikke væрге sig mod det truende De5—b8, da der efter 29. . . . c6+d5 30. e4+d5 nu ogsaa trues med De5—f5 o. s. v.

26. Sd4—f5

Her havde Hvid ogsaa kunnet forcere Spillet til sin Fordel saaledes:

26. Tf1+f8 Kg8+f8
27. h3—h4 Dd7—h3+!
28. Dg3+h3 Sg5+h3
29. Sd4—e6+ K ∞
30. Kh1—g2 o. s. v.

26. . . . h7—h6

10 M. Paa Ld8—f6 følger 27. Lb2+f6 g7+f6 28. h3—h4 o. s. v.

27. h3—h4 c6+d5

Gaar Springer til h7, vinder Hvid ved 28. Dg3—g4 o. s. v.

28. h4+g5 Ld6+g5

29. e4+d5 Sa5—c4

30. Sf5+h6+ . . .

Hvid. Sort.
10 M. Hvid overvejede Kombinationerne, der vilde følge paa 30. Lb2+g7, hvilke ikke vare afgjort gunstige. Derimod havde vel nok Dg3—g4 været det mest afgjørende.

30. . . . Lg5+h6

31. Tf1+f8+ Kg8+f8

32. Ld3+c4 b7—b5

33. Lc4—e2 Dd7—e7

34. Dg3—f3+ Kf8—g8

35. Df3—g4 De7—e8

36. Lb2—c3! . . .

Simpel Afbytning ved Skak paa e6 havde ogsaa givet vundet Spil; dette er imidlertid en baade interessantere og hurtigere Spillemaade.

36. . . . a7—a6

37. Kh1—g2 Kg8—h8

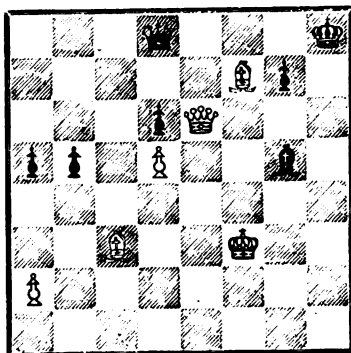
38. Le2—d3 Kh8—g8

39. Ld3—g6 De8—d8

40. Dg4—e6+ Kg8—h8

41. Kg2—f3 a6—a5

42. Lg6—f7 Lh6—g5

Hvid forkynder Mat i 3 Træk.

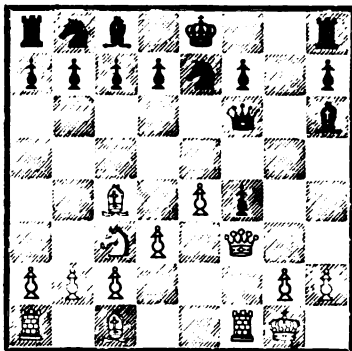
Analytiske Studier.

II.

Medens som bekendt, inden L. Paulsen fandt det reddende Træk for Forsvaret i Muzio Gambiten, eller som vi nu kalde den *Poleriogambit*, en Mængde Analytikere forgjæves søgte at tømme dens vilde Angreb, have efter den Tid ikke færre, endnu ligesaa forgjæves, bestræbt sig for at gjenindsætte Poleriogambiten i dens tidligere Herligheder og Rettigheder. Den sidste Anstrængelse i den Retning er sket i Februarheftet af „*Skakmatni Listock*“, hvis talentfulde Redaktør Tchigorine har behandlet dette Æmne i nogle instruktive Analyser. Vi kunne imidlertid, efter at have kastet et ganske vist kun hurtigt Blik paa den første af disse, ikke ret forstaa Konklusionen og appellere derfor til vore Læseseres Hjælp for at faa Rede herpaa. En anden Gang skulle vi maaske saa nærmere gaa ind paa flere unægtelig interessante Varianter i dette mærkelige Spil, som der oprulles for os. Der spilles nu for det Første saaledes.

1. $\frac{e2-e4}{e7-e5}$ 2. $\frac{f2-f4}{e5-f4}$ 3. $\frac{Sg1-f3}{g7-g5}$ 4. $\frac{Lf1-c4}{g5-g4}$ 5. $\frac{0-0}{g4-f3}$ 6. $\frac{Dd1+f3}{Dd8-f6}$!

7. $\frac{d2-d3}{Lf8-h6}$ (nok saa almindeligt for Hvid, skjøndt det kan komme til at løbe ud paa det Samme, er 7. e4-e5, efterfulgt af d2-d3, men Russeren vil nemlig vise, at 7. Lf8-h6, ikke er, som det har været anset for, korrekt.) 8. $\frac{Sb1-c3!}{Sg8-e7}$ og i denne Stilling,

hvor der nu som bekendt er Valg mellem Hovedangrebet e4-e5,

eller Lc1—d2 eller at bytte af med Lc1+f4, vælges sidstnævnte Methode, nemlig:

9. Lc1+f4 Lh6+f4

Nok saa korrekt er Df6+f4, men her kommer det til at løbe ud paa det samme.

10. Df3+f4 Df6+f4

11. Tf1+f4 d7—d6

I en Mængde Varianter, som vi her forbigaa, vises, at hverken c7—c6, d7—d5, f7—f5, 0—0 er godt.

12. Lc4+f7 † Ke8—d8

Denne Stilling har hidtil været anset for fordelagtig for Sort.

13. Ta1—f1 Sb8—c6!

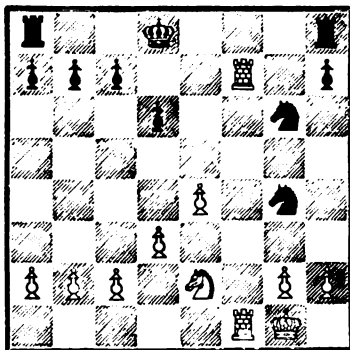
14. Sc3—e2! Sc6—e5!

15. Lf7—h5 Se7—g6

16. Tf4—f6 Lc8—g4

17. Lh5+g4 Se5+g4

18. Tf6—f7.

I denne Stilling afsluttes Varianten som gunstig for Hvid, idet der bemærkes, at den hvide Springer nu over d4 og e6 truer med at trænge ind i Spillet.

Men det er netop det, vi i en Hast ikke kunne se, og hvor vor ærede Kollega tror at kunne slutte, synes vi passende at kunne begynde. Det er nemlig aabenbart, at for at Hvid skal kunne, vi vil ikke sige, vinde, men dog have gode Udsigter til Remis, maa det enten lykkes ham vedblivende at beholde den overlegne Stilling eller der maa vindes en 3die Bonde med lige Spil! Men kan dette Enten — Eller naas, naar Sort nu ganske simpelt avancerer videre med sin Springer, Sg4—e3!? Hvor skal nu Tf1 hen? Ja lige strax troede vi det givet, at det maatte blive paa f-Linien, men det har neppe været Autors Mening alligevel, thi bortset fra, at en Bonde gaar tabt, forhindrer netop Sc2 den hvide Springer i at naa det forjættede Land d4. Vi antage altsaa, at Taarnet maa gaa til e1. Men herpaa lader vi Sort svare med 19. Th8—g8!, et godt men temmelig skjult Træk, som der er en Mulighed for, at Tch. kan have overset, og som vi i hvert Fald, indtil vore Læsere overbevise os om det Modsatte, formene saavel paa 20. Tf7+h7, eller Se2—d4 eller g2—g3 eller Kg1—h1, bringer Sort *et overlegent Spil*.

S. A. S.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 1 (Januar 1878).

662. Af Landmark. Mat i 2 Træk. — 1. Db1—d3 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: Blehr, B. Ohlsson, Augusta O., F. Berggren i Nøseud, J. A. Carlborg, S. Knudsen, R. Carlborg, Wittrup i Assens, Therkelsen, J. G. H., Budde, F. F. G.

663. Af Gold. Mat i 3 Træk. — 1. b2—b3, Kf5—e4!; 2. Dd1—d5 † osv. — Rigtig angivet af: Blehr, Ohlsson, Augusta O., J. A. Carlborg, Berggren, Knudsen, Therkelsen, J. G. H., Budde, F. F. G.

664. Af Arnell. Mat i 3 Træk. — 1. Sd5—b6, Ke5—d4 (A); 2. Dc8—c3 † osv. 1. — (A) K+S; 2. Sd7 osv. — Rigtig angivet af: Ohlsson („en väl utarbetad uppgift!“), J. A. Carlborg („en genialisk uppgift!“), Therkelsen, J. G. H., Budde, Blehr („meget smuk og vellykket“), F. F. G.

665. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Lb3—d5, K+S!; 2. Da8—b8, Ke2—e3 (a); 3. Db8—h2; 4. D. gjør Mat. 2. —, (a) Ke2—d1; 3. Db8—b1 † osv. — Rigtig angivet af: Ohlsson („elegant och ytterst svar“), J. A. Carlborg („förträfflig!“), Augusta O., F. Berggren, Edw. Bäcklin, Blehr („en forträffelig komponeret Opgave med vanskelige og interessante Varianter“).

666. Af Geijersstam. Mat i 4 Træk. — 1. Lf5—g4, S+D (A); 2. Tc7—d7 †, Kd6—c5; 3. a3+b4 †; 4. Lg4—e2 †. 1. — (A) De8; 2. De7 †, D+D; 3. T—c6 †; 4. Lf3 †. — Rigtig angivet af: Blehr, J. A. Carlborg, Ohlsson, Therkelsen, J. G. H., Budde.

667. Af Karner. Mat i 3 Træk. — 1. Tg5—d5, e6+d5 (A. B.); 2. Se2—d4 osv. 1. — (A) e5; 2. Df4 † osv. 1. —, (B) K+T; 2. Sc3 † osv. — Rigtig angivet af: Blehr, J. A. Carlborg, Ohlsson, Berggren, Knudsen, Therkelsen, J. G. H., Budde.

668. Af Chocholeous. Mat i 3 Træk. — 1. Dh4—h2, Sa2+b4 (A); 2. Sa6—c5 † osv. 1. — (A) Se2; 2. Db8 osv. — Rigtig angivet af: Blehr, J. A. Carlborg, Ohlsson, Berggren, Therkelsen, J. G. H., Budde, F. F. G.

669. Af Studd. Mat i 3 Træk. — 1. Df1—c4 Ld5+c4 (A. B.) 2. Te7—d7 † osv. 1. — (A) K+T; 2. Dc5 † osv. 1. —, (B) L+T; 2. D+f4 † osv. — Rigtig angivet af: Blehr, J. A. Carlborg, Ohlsson, Berggren, Knudsen, Therkelsen.

670. Af Willmers. Mat i 4 Træk. — 1. Tc2—c1, g7—g6 (A); 2. Tc1—g1, g6+f5; 3. Sd6+f5, Kg4+f5 4. g2—g4 †. 1. — (A) Kh5; 2. Th1, Kg4; 3. Th3 osv. — Rigtig angivet af: Blehr, Ohlsson, J. A. Carlborg, Berggren, Therkelsen, J. G. H., Budde.

671. Af Gelbfuhs. Mat i 5 Træk. — 1. Db4—b1, D+D; 2. d2—d4, e4+d3; 3. Sf1—d2, S+S; 4. Sg2—h4, ∞; 5. Sh4—g6 †. — Rigtig angivet af: Blehr, J. A. Carlborg.

Cochrane-Partier.

II.

Ved vor korte Meddelelse i forrige Hefte om den berømte Skakspillers dødelige Afgang hentydede vi til, at Skaktidenden havde gjort Læserne bekendt med nogle af hans Partier. Disse findes i Bladets Aargang 1873 S. 196 og udgjør et skjønsomt lille Udvalg af hans aandrigste og smukkeste Spil med Brahminerne i Indien, hvor han i saa mangfoldige Aar opholdt sig og hvor Tyngdepunktet for hans skakspillende Virksomhed maa søges. Men for at fuldstændiggjøre Billedet af hans Spil, for at faa et rigtigt Begreb om, hvilken overordentlig Kraft denne Skakverdenens forovneste Spiller, under hvis Hænder selv de tørreste Spil, som Petroffs Forsvar, forvandlede sig til de lystigste Gambiter, forstod at lægge i Angrebet, hans alt, hans jeg, maa man ogsaa se ham lige overfor Modstandere, der vare ham jævnbyrdige, ja overlegne. Og da det nu træffer sig saa heldigt, at han paa sin ualmindelig lange Skakbane, trods den forholdsviis korte Tid, han tilbragte i sit Fædreland, har stødt sammen med næsten alt hvad der var stort og udmærket i England og Frankrig — og Aarhundredets første Halvdel var en mer end almindelig glimrende Skaktid for disse Lande —, vil sikkert efterfølgende lille Samling, hentet fra hans Ynglings, Manddoms og Oldings-Alder, med tilknyttede historiske og personlige Notitser, finde

Interesse. I Spidsen findes et Parti fra 1820, hvori W. Lewis, der sandsynligvis lige saa vel var Læremester for ham, som han faktisk og paa en saa udmærket Maade var det for den endnu berømtre Macdonnell sen. og for det halve England, giver Springer forud. L. vinder dette Parti, men forøvrigt er det ikke rimeligt, at Gradsforskjellen i Virkeligheden var saa stor imellem dem dengang (snarere er det tabte Parti at betragte som en enkeltstaaende Virkning af det noksom bekjendte moralske Tryk, Læreren udøver paa Eleven, ofte endog længe efter at denne er bleven hin jævnbyrdig); thi allerede Aaret efter spiller han Match med lige Brikker mod Labourdonna's og med Bonde og 2 Træk mod Deschappelles, og sidstnævnte skulde vist meget have frabedt sig at blive stillet under Lewis. Ganske vist kunde han ikke paa disse Betingelser hamle op med de tvende franske Matadorer, men han havde dog den Triumf at vinde mere end Trediedelen af en Række Matchpartier med lige Brikker, som D. bagefter nedlod sig til at spille med ham.¹⁾ Et af disse Partier som og et af dem, han vandt fra Labourdonna's, er opbevaret og gjengivet nedenfor. Der er det mærkelige ved det første Parti, at det er en *skotsk* Gambit, et af C.s Yndlingspil, spillet flere Aar forinden den Kamp fandt Sted med Skotland, hvorefter Spilleaabningen fik Navn, og ved det andet, at det i Forbindelse med et Par andre velspillede Partier, hvormed C. suplerede sin 1822 udkomne Bearbejdelse af „*Traité des Amateurs*“, forskaffede Aabningen, en Variation af *Salviogambit*, Cochranes Navn. 1824 var C. en af Hovedlederne i den da begyndende store Korrespondancekamp mellem London og Edinburg, der blev epokegjørende som Stammoder for de nu saa almindelige Korrespondancepartier. Det var C. der skal have foreslaaet Spilleaabningen, *skotsk* Gambit, og i det Hele taget Angrebsplanen i det første Parti, der ogsaa blev gennemført med udmærket Raskhed og Energi fra Londons Side indtil det 25de Træk, da man som bekjendt forspildte Sejrens Frugter ved overmodigt at afsende 3 Træk paa engang og lod Skotterne finde en reddende Planke. C. var sagesløs heri, thi kort forinden var han afrejst til Indien og erfarede her til sin store Ærgrelse sine Landsmænds

¹⁾ I et af de næste Hefter, hvori der bringes en Biografi over Deschappelles, vil man finde Forklaring til dette Udtryk.

Kortsynethed. I 1841 vender han tilbage til England og tilbringer her et Par Aar. Han finder Macdonnell sen., med hvem han forøvrigt, kedeligt nok, ingensinde vides at have spillet, død og Lewis tilbagetrukket fra det praktiske Spil; han spiller med Alverden og slaar Alverden undtagen en, Howard Staunton, da paa Højdepunktet af sjælelig og legemlig Kraft, ham kan han ikke magte; men han frygter ham ikke, og en Række nydelige Partier, maaske de smukkeste der ere blevne spillede mellem to indfødte Englændere, hvert med Paré af en Guinea, udfægtes mellem de tvende Mestre. Fra dette toaarige Ophold finder Læseren nedenfor glimrende Exempler. Endelig i 1869 vender han tilbage for bestandig og er fra nu af og til 2 Dage før sin Død en daglig Gjæst i St. Georges Klubben, med hvis stærkeste Medlemmer han frygtløs paa sin vante Vis bryder Landse. Uden egentlig at det skulde være en Match, thi paa alvorlige Turneringspartier indlod han sig som rimeligt var nu ikke, aftalte han og Løwenthal, at de vilde foretage en Holmgang med hinanden paa 200 Partier, en tilvisse dristig Tanke for Oldinge, der bevægede sig henimod de Firs, og som sikkert maa være undfanget i Cochranes fantasirige Hjerne. Løwenthals Død for et Par Aar siden forhindrede, at der kom noget Resultat paa denne mærkelige Kamp, men en Mængde Partier blev dog spillet og, efter at være nedskrevet af Løwenthal, senere overgivet til Cochrane. Men de ere ikke endnu offentliggjorte.¹⁾

Saaameget om Cochranes egentlige Skakliv. Vi skulle nu blot sluttelig tilføje, at man mærkelig nok i England ikke synes at være paa det Rene med hans virkelige Alder, og det maa derfor foreløbig staa hen, hvorvidt den Alder, 81 Aar, vi efter „L. Ill. N.“ opgav, er rigtig eller ikke. Hans Dødsdag var ikke den 4de, men den 2den Marts; Cochrane hørte til den berømte og ansete skotske Æt, hvis Overhoved Jarl Dundonald er. I sin Ungdom blev han bestemt for Søen, men den store Reduktion, der fandt Sted i den engelske Flaade efter Kæmpekrigenes Ophør 1815, og de væsentlig forandrede og mindre gunstige Forhold, der nu indtraadte med Hensyn til Avancement, bevirkede i Forening, at Cochrane forlod Britens „Vej til Ros

¹⁾ Partier fra hans seneste Periode vil derfor først senere af os blive meddelte.

og Magt“ for at kaste sig over Juraen, hvilken Virksomhed han fra 1824, da han blev udnævnt til Advokat, og til sin Dødsdag helligede sig til med den ham egne Iver og Dygtighed, og hvorom han har skrevet betydelige og gode Værker, navnlig betræffende de indiske Retsforhold. Hvor ung han end var, da Kadettens krigerske Trøje saaledes blev ombyttet med den mere fredelige Students, skulde C. dog opleve den store Mærkelighed at være Deltager i den historiske Begivenhed, der gjorde Ende paa de krigerske Storme, der havde rystet Evropa, thi da Bellerophon overførte den store Kejser til St. Helena, var John Cochrane tjenstgjørende Midshipman ombord! Har den unge Kadet i Frastand fulgt Napoleons dristige Træk, naar han spillede Skak paa Dækket, og har det været som en Inspiration for ham? John Cochrane blev som Napoleon den forvovneste Spiller, der har eksisteret, han kunde, siger Englænderne, hvis han havde villet, være bleven Verdens stærkeste!

491. Udligningsparti.

(Spillet i England d. 15. Marts 1820.)

William Lewis.	J. Cochrane.	Hvid.	Sort.
Hvid—Sb1.	Sort.	14. Lc4—b5 †	Kc8—f8
1. e2—e4	e7—e5	15. Ta1—d1	a7—a6
2. Sg1—f3	Sb8—c6	16. Lb5—a4	Lc5—d4
3. Lf1—c4	h7—h6	17. Df3—c4	c7—c5
4. d2—d4	e5+d4	18. b2—b4	f7—f5
5. 0—0	d7—d6	19. e5+f6	Dc7+e4
6. h2—h3	Sc6—e5	20. Lf4—d6 †	Kf8—f7
7. Sf3+e5	d6+e5	21. f6+g7 †	Kf7+g7
8. f2—f4	d4—d3	22. d3+c4	Lc8—e6
9. c2+d3	Lf8—c5 †	23. b4+c5	Ld4—c3 ?
10. Kgl—h1	Dd8—h4	24. Td1—d3	Lc3—16
11. Dd1—f3	e5+f4	25. Td3—g3 †	Kg7—h7
12. Lc1+f4	Dh4—f6	26. e4—e5 og	Hvid vinder.
13. e4—e5	Df6—c7		

492. Skotsk Gambit.

(Spillet i St. Cloud 1821.)

J. Cochrane.		Deschappelles.		Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.			
1.	e2—e4		e7—e5	15.	d6+c7 † Kf8—f7
2.	Sg1—f3		Sb8—c6	16.	Sc3+d5 Le8—d7
3.	d2—d4		e5+d4	17.	0—0 Ta8—c8
4.	Lf1—c4		Lf8—c5	18.	La3—d6! . . .
5.	Sf3—g5		Sc6—c5	Udmærket Manøver.	
Den store Praktiker, der ellers aldrig spiller med lige Brikker med nogen, er her inde paa et for ham fuldstændig ukjendt Terrain og bukker under, men hæderligt, for sin unge Modstanders større theoretiske Viden og voldsomme Anløbskraft. Sg8—h6 er som vi nu vide det rette Forsvar.					
6.	Lc4+f7 †		Se5+f7	18.	. . . Kf7—e6
7.	Sg5+f7		Lc5—b4 †	19.	Ld6—g3 Ld7—c6
8.	c2—c3		d4+c3!	Slaas Springereren, følger Tf1—d1 † o. s. v.!	
9.	b2+c3		Lb4+c3 †	20.	Ta1—d1! Le6+d5
10.	Sb1+c3		Kc8+f7	21.	Tf1—c1 † Kc6—f6
11.	Dd1—d5 †		Kf7—f8	22.	Td1+d5 Sg8—h6
12.	Lc1—a3 †		d7—d5	23.	Td5—a5 Sh6—f5
13.	e4—e5		Dd8—g5	24.	Ta5—c5 Sf5 †g3
14.	e5+d6		Dg5+d5	25.	h2+g3 Kf6—f7
				26.	Te1—d1 Th8—e8
				27.	Td1—d6 Te8—e7
				28.	Te5—f5 † Kf7—e8
				Bedre K. til g8, hvorefter dog følger 29. Td6—d8 †, Te7—e8;	
				30.	Td5—d7 osv.
				29.	Td6—d8 † Tc8+d8
				30.	Tf5—f8 † Ke8+f8
				31.	c7+d8 (D) Opgivet.

493. Cochranes Gambit.

(Spillet 1821 i St. Cloud i Matchen mellem Deschappelles, Labourdonnais og Cochrane.)

Labourdonnais.	Cochrane.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	16. Dd1—f1	...
1. e2—e4	e7—e5	Hvid maa tabe hvorledes han end spiller.	
2. f2—f4	e5+f4	16. . . .	Lc8—f5
3. Sg1—f3	g7—g5	17. Df1+g2	Se4—f2 †
4. Lf1—c4	g5—g4	18. d2—d3	f3+g2
5. Sf3—e5	Dd8—h4 †	19. Th1—g1	Ta8—d8
6. Ke1—f1	f4—f3	20. Lc1+h6	Sg8+h6
Danner Cochranes Gambit.		21. Tg1+g2	Sf2+d3
Forekommer forøvrigt første		22. Sc5+d3	Lf5+d3 †
Gang hos Cazenove 1817 — se		23. Kc2—c1	Th8—f8
tillige de indledende Bemær-		24. Sb1—d2	Sh6—f5
ninger foran.		25. Lb3—d1	Sf5—e3
7. g2—g3	Dh4—h3 †	26. Tg2—g1	Ld3—f1
8. Kf1—f2	Dh3—g2 †	27. b2—b3	...
9. Kf2—e3	Lf8—h6 †	Paa Ld1+g4 følger ligeledes	
10. Ke3—d3	d7—d5	Tf8—f2.	
11. Lc4+d5	Sb8—a6	27. . . .	Tf8—f2
12. e2—c3	c7—e6	28. Tg1+f1	Se3+f1
13. Ld5+f7 †	Ke8—e7	29. Sd2+f1	Td8+d1 †
14. Lf7—b3	Sa6—c5 †	og Sort vinder.	
15. Kd3—c2	Sc5+e4		

494. Springerspil.

(Spillet under Cochranes Ophold i England 1841—42.)

J. Cochrane.	H. Staunton.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	4. d2—d4	f7—f6
1. e2—e4	e7—e5	5. Sb1—c3	...
2. Sg1—f3	d7—d5	Hvid kan her spille Se5—g4	
3. Sf3+e5	...	og faa en ubetydelig Fordel i	
e4+d5 anses nu for noget		Stillingen, men gaa tilbage,	
stærkere.		aldrig! — før dø!	
3. . . .	Dd8—e7	5. . . .	f6+e5

Hvid.	Sort.
6. Sc3+d5	De7-f7
I et andet Parti mellem de samme Modstandere spillede Staunton De7-d6, hvorpaa fulgte 7. d4+e5 Dd6+e5; 8. Lf1-d3 Lf8-d6; 9. f2-f4 osv. og Cochrane vandt sluttelig Partiet.	
7. Lf1-c4	Lc8-e6
8. 0-0	c7-c6
9. f2-f4	c6+d5
10. f4+e5	Df7-d7

Sort kunde have slaaet Løberen og altsaa faaet 4 Officerer (hvoriblandt et Taarn) for Dronningen, men Hvid havde faaet et meget stærkt Centrum, som rimeligvis havde

Hvid.	Sort.
sikret Partiet; Df7-c7 havde vist været det bedste.	
11. e4+d5	Lc6+d5
12. e5-e6!	...
Derved vindes den ene Officer tilbage.	
12. ...	Dd7-c6
13. Dd1-h5 †	g7-g6
14. Dh5+d5	Sg8-e7
15. Dd5-e5	Dc6+c4
16. De5+h8	Se7-f5
17. Le1-h6!	...
Elegant Slutning.	
17. ...	Dc4-b4
18. Dh8+f8 †	Db4+f8
19. Lh6+f8	Ke8+f8
20. g2-g4	opgivet.

495. Evansgambit.

(Spillet under Opholdet i England 1841/42.)

H. Staunton.	J. Cochrane.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	12. d4+e5	Sc6-a5
1. e2-e4	e7-c5	13. e5+f6!	...
2. Sg1-f3	Sb8-c6	Cochranes egne Vaaben ere her vendte imod ham.	
3. Lf1-c4	Lf8-c5	13. ...	Sa5+b3
4. b2-b4	Lc5+b4	14. Tf1-e1 †	Ke8-d8
5. c2-c3	Lb4-a5	15. La3-e7 †	Kd8-e8
6. 0-0	La5-b6	16. f6+g7	Th8-g8
7. Lc1-a3	d7-d6	17. Le7-f6 †	Dd7-e6
8. d2-d4	e5+d4	18. Lc4+e6	Lc8+c6
9. c3+d4	Sg8-f6	19. a2+b3 og Hvid vinder.	
10. e4-e5	d6+e5		
11. Dd1-b3	Dd8-d7		

496. Siciliansk Parti.

(Spillet under Opholdet i England 18^{41/42}.)

J. Cochrane.		H. Staunton.		Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.			
1.	e2-e4		c7-c5	11.	Sb1-c3 Ld4+c3
2.	Lf1-c4		e7-e5	12.	b2+c3 Sg8-e7
Derved forsvinder Fordelen af den sluttede Aabning.				13.	g2-g3 d7-d5
3.	f2-f4		Sb8-c6	14.	Lc4+d5 Lc8-h6
4.	Sg1-f3		e5+f4	15.	Dd1-h5!
5.	0-0		g7-g5	Man lader sig ikke Angrebet tage fra!	
6.	d2-d4		c5+d4	15.	. . . Lh3+f1
7.	c2-c3		Lf8-c5	16.	Dh5+f7 † Ke8-d8
8.	c3+d4		Sc6+d4	17.	Lc1-a3 Th8-e8
9.	Sf3+d4		Dd8-b6	18.	Ta1-d1! Lf1-e2
10.	Kg1-h1		Lc5+d4	19.	Ld5-b6 † Le2+d1
				Hvid gjør Mat i 4 Træk.	

497. Skotsk Gambit.

(Spillet under Opholdet i England 18^{41/42}.)

J. Cochrane.		G. Walker.		Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.			
1.	e2-e4		e7-e5	Et af de berømte Ofre paa f7, som Nutiden nok kjender, navnlig fordi vi har lært dem af -- Cochrane!	
2.	Sg1-f3		Sb8-c6	7.	. . . Ke8-f7
3.	d2-d4		Sc6+d4	8.	Lc4+e6 † Kf7+e6
4.	Sf3+e5		. . .	9.	e4-e5 Sf6-d5
Mindre solidt, men mere overensstemmende med C.s Attake-Stil end Sf3+d4.				10.	c2-c4 Sd5-b6
4.	. . .		Sd4-e6!	11.	Kg1-h1 h7-h5
5.	Lf1-c4		c7-c6	12.	f2-f4 g7-g6?
6.	0-0		Sg8-f6	13.	f4-f5! Ke6+e5
7.	Se5+f7!		. . .	14.	Lc1-f4 † og Hvid vinder.

498. Kieseritsky Gambit.

(Spillet under Opholdet i England 1841/42.)

G. Walker.	J. Cochrane.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	12. Ke2-f1!	...
1. e2-e4	e7-e5	Ved fortræffeligt Spil lykkes det Hvid at holde Partiet.	
2. f2-f4	e5-f4	12. ...	f4-f3
3. Sg1-f3	g7-g5	13. g2-f3	Dg5-g3
4. h2-h4	g5-g4	14. Th1+h4!	Dg3+f3 †
5. Sf3-e5	Lf8-e7?	15. Kf1-e1	Df3-g3 †
6. Dd1+g4	d7-d6	16. Ke1-e2	Sb8-c6
Det koster, men man maa jo have Angrebet!		17. c2-c3	0-0-0
7. Dg4-g7	d6+c5	18. Dh8+h7	Dg3-g2 †
8. Dg7+h8	Le7+h4 †	19. Ke2-d1	Dg2-f1 †
9. Ke1-d1	Lc8-g4 †	Og Spillet bliver remis ved evig Skak.	
10. Lf1-e2	Lg4+e2 †		
11. Kd1+e2	Dd8-g5		

499. Skotsk Gambit.

(Spillet under Opholdet i England 1841/42.)

J. Cochrane.	Popert.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	8. Dd1-b3	Dd8-e7
1. e2-e4	e7-e5	9. 0-0	d6+e5
2. Sg1-f3	Sb8-c6	10. Lc1-a3	De7-f6
3. d2-d4	e5+d4	11. Sb1-d2	Lc8-f5
4. Lf1-c4	Lf8-b4 †	12. Sf3+e5!	Sc6+e5
5. c2-c3	d4+c3	13. Db3-b5 †	Se5-c6
6. b2+c3	Lb4-a5	14. Tf1-e1 †	Lf5-e6
7. e4-e5!	d7-d6	15. Lc4+c6	f7+e6
Som bemærkes i „v. Bilguer 5“,		16. Db5+b7	Ta8-d8
er Sg ^a -e7 eller d7-d5 nødvendigt her, hvis Angrebet ikke skal blive altfor overvældende.		17. Db7+c6 †	Ke8-f7
		18. Sd2-e4	Sg8-e7
		19. Se4-g5 †!	og Hvid vinder.

500. Skotsk Gambit.

(Spillet under Opholdet i England 18^{41/42}.)

J. Cochrane.		Popert.	Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.		
1.	e2—e4	e7—e5	9.	Lc4—d5 Lb4—c5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6	10.	Lc1—g5 Sg8—f6
3.	d2—d4	e5+d4	11.	Ld5+c6 † b7+c6
4.	Lf1—c4	Lf8—b4 †	12.	Sb1—c3 0—0
5.	c2—c3	d4+c3	13.	e4—e5! d6—e5
6.	0—0	...	14.	Sc3—e4 Lc8—a6
C. vælger her den anden Angrebsmethode.			15.	Tf1—e1 Ta8—b8
6.	...	c3—c2	16.	Db3—c2 Lc5—d6
At slaa paa b2 er som bekjendt meget farligt.			17.	Sf3—d4! La6—b7
7.	Dd1+c2	d7—d6	18.	Sd4—f5 De7—e6
8.	Dc2—b3	Dd8—e7	19.	Sf5+g7 Kg8+g7
			20.	Lg5+f6 † Kg7—g8
			21.	Se4—g5 og Hvid vinder.

501. Kieseritzky Gambit.

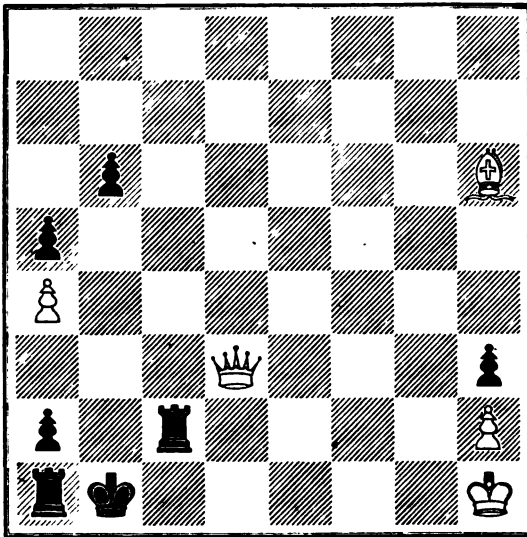
(Spillet under Opholdet i England 18^{41/42}.)

J. Cochrane.		Capt. Evans.	Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.		
1.	e2—e4	e7—e5	Derved faar C. en forønsket Lejlighed til endnu at give en Officer. f4—f3 havde sikret det sorte Spil.	
2.	f2—f4	e5+f4	10.	Lc1+f4! Lh6+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5	11.	0—0 Dd8+h4
4.	h2—h4	g5—g4	12.	Tf1+f4 † Sg8—f6 ?
5.	Sf3—e5	h7—h5	13.	e4—e5 d7—d5
6.	Lf1—c4	Th8—h7	14.	Tf4+f6 † Kf7—g7
7.	Se5+f7	Th7+f7	15.	Dd1—d2! og Hvid vinder.
8.	Lc4+f7 †	Ke8+f7		
9.	d2—d4	Lf8—h6		

Opgaver.

692.

C. F. Wennberg, Barnarp.

Selvmat i 4 Træk.

693.

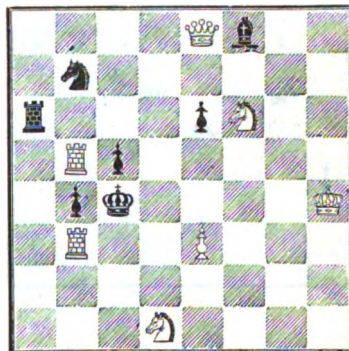
O. C. Budde, Kristiania.

Mat i 2 Træk.

694.

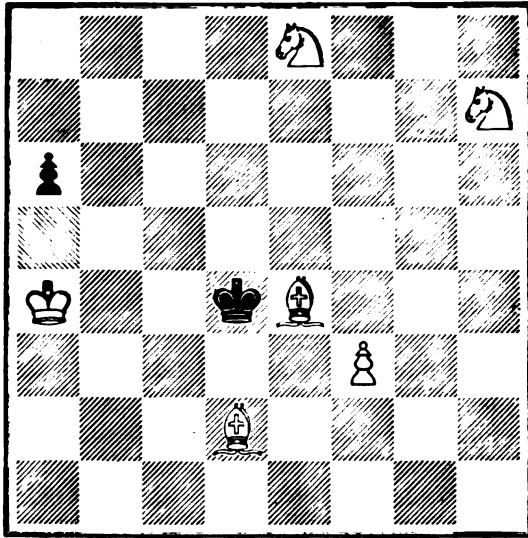
B. Ohlsson, Lommarp.

Mat i 3 Træk.

695.

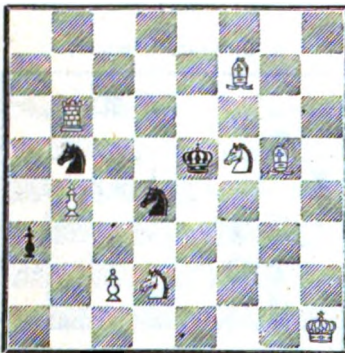
C. Dahl, Kjøbenhavn.

Mat i 5 Træk.

696.

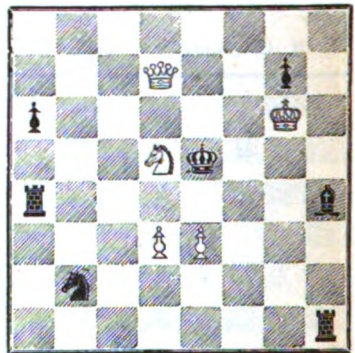
F. W. Blehr, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

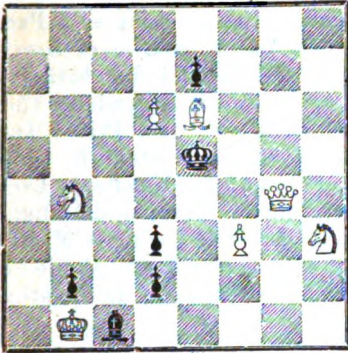
697.

S. A. S.

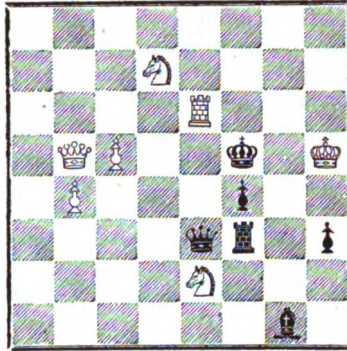
Mat i 3 Træk.

698.
C. A. Gilberg.
(Hartf. Times.)

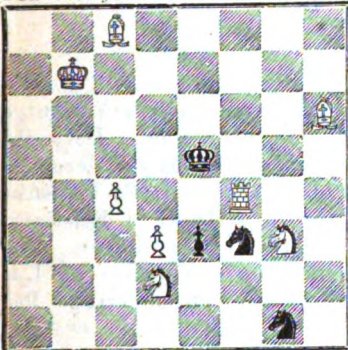
Mat i 3 Træk.

699.
J. Menzies.
(Engl. Ch. Probl.)

Mat i 3 Træk.

700.
F. Schrifer.
(Fra vesttyske Problemturn. 1877.)

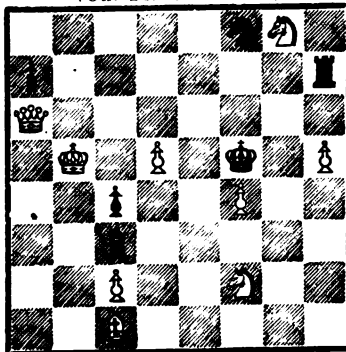
Mat i 3 Træk.

701.
F. Schrifer.
(Fra vesttyske Problemturn. 1877.)

Mat i 4 Træk. *)

702.
H. F. L. Meyer & W. J. Pierce.
(Ch. Pl. Chronicle.)

Mat i 4 Træk.

*) Se Notits i „Nyeste Post“ i Marts.

Nyeste Post.

Det endelige Program for den internationale Kongres i Paris i indeværende Sommer er endnu ikke fastslaaet, men af et Brev i „La Stratégie“ Martshæfte fra Camille Morel maa det dog betragtes som afgjort, at den kommer i Stand og tager sin Begyndelse 15de Juni. Man venter, at den franske Regjering som 1ste Pris i Turneringen vil udsætte en Kunstgjenstand til Værdi 6000 fr. Indskuddet for at deltage bliver 100 fr. Formand for Komiteen, hvem Ordningen er overdraget, er General og Senator, Marquis d'Audigné, og Sekretær er C. Morel, Adresse 38, Rue Laborde Paris. — M. H. t. Problemturneringen. om hvilken intet endnu foreligger, skulle vi, hvis nødvendigt, i rette Tid gjøre Meddelelse gennem de ugentlige Skakblade.

Brevvexling.

O. B. Kristiania. Tak for Opgave og Løsninger.

L. H. R. Giebichenstein v. Halle. Den omhandlede Variant er aldeles ny og findes ingensteds tidligere bearbejdet. Det vilde glæde Nord. Skaktid. meget at modtage en lille Analyse derom.

A. O. Lommarp, F. B. Nøsum, J. A. C. & R. C., Ekøsum, S. K. Brønderslev, W. Assens, F. W. B. & J. G. H. i Kristiania, A. T. i Kjøbenhavn. Rigtige Løsninger med Tak modtagne.

J. n. Faareveile. Den dobbelte Sending af Opgaver og Løsninger med megen Tak modtaget. Vi skulle nu undersøge Problemerne.

B. O. Lommarp. Opgaver og Løsninger modtagne med Tak. Opgave Kg1/d5 har Biløsning ved 1. Df7; 2. Ta7 osv.

Fr. G. Ackkärn. Samtlige Opgaver korrekte og skulle anvendes.

Rettelse.

I Opgave 691 af Berger, der er gengivet efter „D. Sz.“, skal den hvide Springer paa g1 være *sort*.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adressere: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel).

International Skakkongres Paris 1878.

I. Mefistofeles paa Kongressen.

(Oversat efter „La Stratégie“ for April 1878.)

Der existerer oppe i Skotland, i Højlandet, et Grevskab, som Skaberen synes at have udvalgt sig for i dette at gjøre det første Udkast til sine Arbejder. Der findes i Virkeligheden dér Prøver paa Amerikas Indsøer, paa Niagaras Vandfald, paa Californiens Klippeformationer, paa Thibets og Himalayas Bjergtoppe og paa Schweitz's Dale; der findes dér Prøver paa nøgne Stepper, paa Skove, paa afrikanske Sandørkener; der findes kort sagt baade alle Naturens Herligheder og alle dens Rædsler.

Naar man ved Solens Opgang gennemstrejfer dette Landskab, hvor Trylleri synes at følge paa Trylleri, føler man uvilkaarlig en ubeskrivelig Begejstring, en Beundring, der ikke lader sig forklare. Og naar Solens sidste Straaler dekorere disse imponerende Tableauer med deres hvidlig glødende Nuancer, og saa at sige reproducerer Himlens Pragt, føler Mennesket, som befinder sig midt i en absolut Stilhed, der forøger Scenens Størhed, sit Intet, han fordyber sig i sig selv, han beder!

Men Scenen skifter. De samme Solens Straaler besørge Sceneforandringen. Trængende ind igjennem Skyerne, der hænge som Klaser over Bjergtoppene, forvandles det Gyldne og Rosenrøde til mørkere Nuancer, til en Slags Blodfarve, der giver Skyerne de mest fantastiske Former. Skiftevis vise sig enorme Løver, der med aabent Gab som for at sluge Alt ligge henstrakte over Bjergtoppene, Slinger, bevingede Drager, Kæmper, Sylfider,

Uhyrer med Kvindehoved og Fiskekrop og ildsprudende Vulkaner; alle Helvedes Rædsler og selv dets Hersker, Satan, viser sig; Vinden piber, Stormen nærmer sig, Lynene gennemfare og sønderskære Himlen, Tordenen buldrer og Mennesket føler endnu mere sit Intet, han skælver og bliver bange; og paany bliver han tankefuld og beder!

Naar Synet af disse imponerende og varierende Tableauer og i det Hele denne exceptionelle Naturs Poesi maa udøve en uundgaaelig Indflydelse paa den studerede Mand, paa Filosofen og den Lærde, med hvilken Styrke maa den saa ikke gribe en Befolkning, der paa en Maade er vild, og som selv indtil vore Dage har bevaret Kjærligheden til det Overnaturlige, til Fee-Legender og de overtroiske Sagn, som saadanne ere fulde af; en Befolkning, som endnu troer paa Troldmænd, Dæmoner, Spøgelsers, Aander, ja paa Djævelen selv og hans tilfældige Promenader paa vor Jord. Og selv de mere dannede i denne Egn, Folk med aandelig Beskæftigelse, Advokater, Dommere, Skribenter, Lærere eller Læger, lade sig undertiden hilde i disse besynderlige Trossætninger eller i deres Fantasis Gøglebilleder.

Du trækker paa Skulderen, kjære Læser, Du ler, Du tænker Dig, at jeg selv paa samme Maade lader mig hilde i min Fantasi, og at jeg overdriver kolossalt. Vel! Hvad vil Du da sige, naar Du hører, at jeg selv, som dog tiltror mig en nogenlunde kraftig Aand og nogen Erfaring, eftersom jeg har fyldt mit 72de Aar; jeg, som afskyer alle sorte Tanker og Mystificationer ikke mindre end de brave Landboeres latterlige Fortællinger; jeg, som, tro mod den Viseste af de Vises, Kong Salomons, Forskrift, elsker Sang, Latter og Vin; hvad vil Du sige, naar Du hører, at jeg ikke blot er bleven paavirket af disse Historier i Almindelighed, men at jeg endogsaa har befundet mig i Selskab med Satan selv, at Satan selv har foreslaaet mig et Parti Skak, og at jeg uden at kjende min ærede Modspiller har modtaget hans Tilbud og er bleven Mat i 12 Træk!

Og hvad vil du sige, om Mørkets Konge, givende efter for en meget naturlig Nysgjerrighed efter at betragte den franske Udstillings Seværdigheder eller maaske snarere fordi han veed, at han vil kunne vinde mange Sjæle (den Karl kjender sine

Pappenheimere), har foresat sig et Ophold i Paris forat præsentere sig for den parisiske Befolkning og udæske alle de Skakspillere, som ville bryde en Landse med ham.

Du ler stadig, kjære Læser, du vil ikke tro mig! Nu vel, saa læs da følgende Fortælling; naar den har overbevist dig, vil du maaske tro mig.

Midt i det heurivende Land, som vi have beskrevet, ligger det skotske Højlands Hovedstad, Inverness, en By paa 14-15000 Indbyggere, som endnu er fuld af Minder om Stuarternes Vanskæbne, deres Tilhængeres blodige Nederlag, Macbeths Troldkvinde og denne af Shakespeare udødeliggjorte Helts Misgjerninger.

Interessen for Skak, der jo er saa almindelig udbredt i Storbritanniens 3 Kongeriger, havde ogsaa fundet Vej til den højlandske Hovedstad, og Skakvennerne havde endelig ved Hjælp af Taalmodighed, Iver og Anstregelser — og Gud skal vide det kostede Anstregelser, thi i Skotland er det vanskeligt at faa nogen Reform sat igjennem — opnaaet at organisere en Skakklub: „The City of Inverness Chess Club“.

Blandt Medlemmerne af denne Klub, — Folk, som forøvrigt snarere trak med Skakbrikker end spillede Skak og som altsaa endnu vare Begyndere — befandt sig nogle Amatører, der virkelig vare begejstrede af Skakspillets hellige Ild, som med Lidenskab dyrkede Spillet og regelmæssig hver Dag besøgte Klubben.

Disse Amatører vare: først og fremmest Mairén i Inverness, en fuldkommen kuglerund Person, som fuldstændig havde faaet Udseende af en rigtig John Bull, navnlig ved en umaadelig Nydelse af Roastbeef, Budding, Kartofler, Øl og The og som syntes at befinde sig særdeles vel ved de 300 Pund, som udgjorde hans Existens, og ved den Værdighed, hans Stilling som Maire gav ham. Han var en langsom, alvorlig, ikke meget stærk Spiller, men han forfulgte med utrættelig Haardnakkethed den Plan, han engang havde sat sig.

Dernæst maa nævnes hans sædvanlige Modstander, Notaren paa Stedet, en lille gammel Mand, tør og gulagtig at se paa, men forøvrigt en livlig, utaalmodig og biløs Person. Uden at tage Spor af Hensyn til den lige for ham siddende Øvrigheds-person hoppede og sprang han af Utaalmodighed paa sin Stol, naar han maatte vente paa sin Modspillers Træk, og havde han

gjort et daarligt Træk eller viste sig Frugtesløsheden af en Kombination, som han havde anset for afgjørende, væltede han alle Brikkerne og henvendte endogsaa til sin Modstander mindre høflige Bemærkninger omtrent af denne Art:

„Ja, De har vundet, men det er fordi De ikke kan spille.“
 — „Hvorledes det“ — „Jo naturligvis, dersom De blot havde kjendt Begyndelsesgrundene, vilde De have set, at dette Parti nødvendig maatte blive remis“ — „Men jeg har jo vundet det“
 — „Ja, fordi De har gjort mig utaalmodig med deres Langsomhed. Jeg havde jo blot behøvet at trække saadan og saadan og Partiet havde været remis. Ser De det!“ —

Den betydeligste Gruppe af Medlemmerne bestod af rige Forpagtersønner, som vare sendte til Glasgow eller Edinburgh for at studere og vare vendte tilbage uden Kundskaber, men stærkt opfyldte af en tredobbelt Kjærlighed til Øl, Tobak og Genever; de vare ikke vrede over at have et Paaskud, der tillod dem i Mag at hengive dem til deres Tilbøjeligheder. Forresten bestod Klubben af nogle Øvrigheds- og Bestillingsmænd, Egnens „dandys“ med nedslaaet Halskrave; Rørstok og Savoyard-Hat, samt nogle gamle Rentiers, som kom og sov blidelig ind under Betragtning af Partierne.

Dog besad Klubben i Inverness et Medlem af højere Rang, en Læge, Kemiker, Dr. Faustin Lewis.

Denne Doktor, som var en erfaren Mand, kundskabsrig, arbejdsom, klart Hoved, fantasirig og dybsindig, havde fattet en sand Lidenskab for Skak. Denne Lidenskab, der ikke fik Næring som den attraaede, var bleven ham en Trang, en Nødvendighed og det var den, som havde tilskyndet ham til at gjøre de første Skridt til Skakklubbens Oprettelse. I denne regjerede han som Hersker, og dog var hans Ærgjerrighed ikke tilfredsstillet. Han besad en prægtig Samling Skaklitteratur, abonnerede paa alle Tidender og Tidsskrifter, som beskæftigede sig med dette Spil, læste dem, studerede dem med Begjærlighed, men begreb, at han havde langt tilbage at studere, før han kunde naa op til Me-strenes Talent, hvorpaa disse Tidsskrifter gav ham en Prøve. Han vilde have givet 20 Aar af sit Liv, maaske endog sin Formue for at kunne kæmpe mod en Staunton, en Anderssen, en Löwenthal eller en Morphy. Da han kun havde svage Modstandere imod sig, kunde han ikke nøjagtigt vurdere sin Styrke.

Endelig fik han en Idé: Det var, at organisere en Turnering, hvor Sejrherren skulde have en Præmie, stor nok til at trække Samtidens Skak-Celebriteter til Inverness.

Henrykt over denne Plan, giver vor Doktor sig strax til Arbejdet. Han travrer omkring, løber fra Dør til Dør og forsømmer sine Patienter for sin Plans Skyld. Han gjør gjældende, hvilken Ære der nødvendigvis vil komme til at omstraale den højlandske By, hvilken størartet Interesse og, mere endnu, hvilken Glæde Enhver vil føle paa de forskjellige Stadier af denne gigantiske Kamp, og da han selv indskyder et temmeligt stort Bidrag, lykkes det ham endelig at faa Turneringen i Stand.

Ved Efterretningen om denne Turnering gik der en Skjelven gjenuem Byen Inverness lige til dens mindste Kvarterer. En Turnering, lød det overalt, vi skal have en Turnering! Og de brave Folk, som ikke kjendte til Skak, troede, at Ridderskabets skjønne Dage vare komne igjen, og saa allerede i Aanden en eller anden sort Prinds nedstige paa Arenaen, bevæbnet fra Top til Taa, med en flagrende Fane prydet med Byens Vaaben, medens han ser sig om for at hugge sønder og sammen den første Ubesindige, der skulde vove at udæske ham.

Værer kun rolige, gode Borgere, paa Skakbrædtots Arena gives hverken Kaarde- eller Landsestød eller udgydt Blod; dér er kun Hæder at heste saavel for den Besejrede som for Sejrherren.

Den fastsatte Dag indtraf. Flere af de første Byer i Skotland havde sendt Delegerede med det Paalæg at opretholde deres respektive Flags Ære. Forsigtighed forbyder mig at nævne Navnene paa disse vædle Stridsmænd. Ved Aabningen af det første Møde oplæstes Betingelserne for Adgangen, som bl. A. fastsatte en vis Betaling i Entré og Forpligtelse til, for at erholde Præmie, at slaa Sejrherrerne i de forskjellige Klasser med Forgave i Forhold til Styrken.

Man havde sluttet Listen paa Kombattanterne. Der var kun en Spiller tilbage uden Modpart. Man bestemte da, at den første, der meldte sig, skulde være hans Modstander. Enhver tog Plads, da Døren aabnedes og ind traadte en Person af særdeles høj Væxt, som præsenterede sig fuldstændig som en Gentleman og forlangte Dr. Lewis i Tale, til hvem han havde

et Brev at levere. Denne Begivenhed sinkede for et Øjeblik Turneringens Begyndelse. Man er nysgjerrig i de skotske Provinser som i de franske; man vilde vide hvem den Fremmede var.

Brevet var fra en af Doktorens intime Venner i Glasgow og anbefalede ham Hr. Macfire, stor Skakamatør, som denne Ven havde den mest levende Interesse for. Doktoren modtog følgelig den Nysankomne paa det Hjerteligste og spurgte ham, om det behagede ham at deltage i Kampen. Hr. Macfire indvilligede og fik da til Modstander den Spiller, der var bleven tilovers.

Denne Spiller var en af de stærkeste i Skotland. I flere Matcher havde han udmærket sig, navnlig ved det Korrekte i sit Spil, ved en overordenlig Fantasirigdom og især ved Antallet af sine vundne Spil. -- „Hvorledes skulle vi spille?“ spurgte han den Fremmede. „Jeg modtager aldrig forud,“ var Svaret. Partierne kom i Stand; efter nogle Timers Kamp, vare de forskellige Partier til Ende; kun var tilbage det mellem Skotten fra Glasgow og Hr. Macfire.

Enhver bestræbte sig for at følge Detaillen i denne Kamp, hvor Hr. Macfire udfoldede lige saa stor Dygtighed i Forsvaret som hans Modstander i Angrebet. Med Undtagelse af nogle skumle Blink, der fra Tid til anden viste sig i den førstes Øjne, bevarede hans Ansigt en rolig Urokkelighed, der overraskede Forsamlingen. Hans Modstander syntes derimod at tabe Koldblodigheden. Aarerne i hans Pande, der vare opsvulmede paa Grund af Tankearbejdet og Sindsbevægelsen, vare blevne mørkerøde og violette; man kunde mærke, hvorledes hans Tanke anstrængtes og begyndte at trættes. Hos Modstanderen syntes derimod Sejren allerede at udfolde sine Vinger. Interessen voxede. En fuldstændig Stilhed herskede mellem Tilskuerne, som knap aandede af Frygt for at forstyrre Spillerne. Endelig maatte, efter 5 Timers haardnakket Kamp, den udmærkede skotske Spiller bide i Græsset paa Grund af en Kombination af hans Modstander, der var ligesaa brillant som sindrig, og Hr. Macfire blev proklameret som Sejrrherre.

Skjøndt enhver af de Tilstedeværende havde fulgt denne Kamp med stor Interesse, havde dog ingen vist mere Deltagelse end Dr. Lewis. Han lykønskede Hr. Macfire i overordenlig

varme Udtryk, og det gjorde han af to Grunde. For det Første var han vis paa, at hans Gjæst vilde slaa sine Modstandere, og hans Egenkærlighed fandt særlig Behag i denne Tanke; for det Andet haabede han at kunne beholde denne Skakspiller nogen Tid hos sig og saaledes profitere af hans Nærværelse ved at raadsperge ham.

Efter derfor endnu engang levende at have fornyet sine Komplimenter, indbød han ham hjem med sig til Aften. Hr. Macfire tog derimod, og de forlode da Klubben, efterladende Tilskuerne og navnlig de britanske Celebriteter i fuld Forbauselse over Kampens Resultat. Man spurgte hinanden, hvem denne Hr. Macfire dog kunde være. Man udfrittede alle dem, der havde Bopæl i Glasgow. Ingen kunde give den mindste Oplysning. Nogle beklagede sig efter hans Bortgang over en ejendommelig stinkende Lugt i Salen; men man antog det hidrørte fra den store Mængde Tilstedeværende og talte ikke mere derom. —

Dr. Lewis og hans Gjæst kom hjem. Bordet var allerede dækket og Aftensmaden sat frem. Denne bestaar ordenligvis i Skotland af Steg, Muslinger, Tvebakker, Frugter og det uundgaelige Thevand; endvidere spansk eller portugisisk Vin og Spirituosa, som hædres med Titelen Kognak eller Rom fra Jamaica, men som i Almindelighed er fabrikeret i Skotland, hvor denne Industri har opnaaet en sand Fuldkommenhed.

Doktoren lod en Kuvert bringe ind, lod fylde paa Karafjerne, der allerede vare en Smule medtagne, og de to ny Venner satte sig til Bords.

Hr. Macfire rørte neppe ved Retterne, som dog lod til at være ganske tiltalende. Der var skotske Roastbeef-Skiver, stegte just som det skal være og endnu lidt blodige og trancherede med denne højlandske Behændighed, som ikke har sin Lige, og endelig en kold Gaas. — Een Gaas, til een Mand! — Ja, kjære Læser, een Gaas til een Mand. Du kjender ikke en skotsk Maves Dybde. Der er et Ordsprog i dette Land, som siger: Een Gaas er en generende Ret; det er en Smule for meget for Een og det er ikke nok til To. — Endvidere var der en Bakke, hvorpaa koket var opstillet fire Smaakander, indeholdende disse kinesiske, indianske, russiske og engelske

Saucer, som frembringe en Torpedos Virkning i Ens Indvolde, men som Skotterne ere meget begjærlige efter.

„Men De spiser jo ikke, kjære Ven, smager Maden Dem ikke“ — „Den er fortrinlig; jeg vilde ikke afslaa Deres Indbydelse, men jeg spiser sjelden noget om Aftenen“. — „Nu, som De vil. Et Glas Madeira i det Mindste?“ — „Tak, det drikker jeg gjerne.“ — Maaltidet varede kun kort; der blev taget af Bordet, idet man dog lod Karaferne, Cigarer og Doktorens antødiluvianske Pibe blive tilbage.

Snart hvirvlede Røgskyerne sig i vellugtende Spiraler fra Piben og Cigaren; man nippede til Glassene og Samtalen kom i Gang.

„Veed De, at De er frygtelig stærk, min kjære Hr. Macfire! Hvilken vidunderlig Slutning paa Partiet! Hvilken Modstand mod Angrebet, og til Slutning, at lade Deres Modstander faa sin anden Dronning for bedre at knuse ham! Det er ligefrem guddommeligt! Jeg kan ikke finde noget bedre Udtryk. Hvad vilde jeg ikke give for at have Deres Talent! Jeg har nu slidt i 20 Aar for at komme ud af den gamle Slendrian, for at hæve mig til en Stjernes Rang af 3die Grad, og jeg er endnu kun en Begynder, et Barn i Sammenligning med Dem! Og dog, jeg tilbøder Skakspillet; undertiden tror jeg mig i Stand til at gjøre nogle Fremskridt, men nej! Det er Skuffelse Altsammen. Jeg vilde give 20 Aar af mit Liv, Halvdelen af Alt hvad jeg ejer — hvad siger jeg, jeg vilde give min hele Formue for at kunne spille med Deres Styrke.“ — „Virkelig!“ — „Paa Ære.“ — „Nu vel, De skal komme til det, og det skal endda ikke blive Dem saa dyrt.“ — „Hvordan! Tror De, jeg vil kunne besejre alle Klubmedlemmerne?“ — „Ja.“ — „Og de skotske Spillere.“ — „Ja.“ — „Vil jeg ku... ku... kunne komme til at sl... slaa deres Modspiller fra idag?“ — „Som ingenting.“ — „Og paa hvor lang Tid?“ — „Strax.“ — „Aa, De spøger, De gjør Nar af mig for min Naivetet og min Lidenskab for Skak.“ — „Jeg spøger aldrig, Doktor.“ — „Tror De da jeg vil blive af første Rang?“ — „Ja, jeg gjentager det.“ — „Tillad, kjære Ven, at jeg omfavner Dem! Af første Rang! Jeg skal blive af første Rang! Hvordan skal jeg bevidne Dem min Taknemmelighed?“ — „Simpelthen derved, at De underskriver mine Betingelser.“ — „Jeg antager dem ubeset.“ — „Vist

ikke, De skal høre dem. De sagde, at De vilde give 20 Aar af Deres Liv; jeg forlanger kun 10. Jeg er træt; De skal følge mig i disse 10 Aar, De skal spille for mig, og langtfra at gjøre Deres Formue mindre, skal jeg fordoble den. Før at bevise Dem Sandheden af, hvad jeg har sagt, og paa samme Tid gjengjælde Dem Deres Gjæstfrihed, samtykker jeg i, før De svarer mig, alene for 24 Timer at forlene Dem med den nødvendige Overlegenhed til at slaa Deres Modstandere. Gaa imorgen i Klubben, udæsk hvem De vil, og De vil slaa ham. Imorgen Aften kommer jeg igjen for at spise hos Dem og De kan da give mig Deres definitive Svar.“ — Doktoren vilde svare, da Penduluhret begyndte at slaa 12. Hr. Macfire gjennemrystedes af en let nervøs Gysen, rejste sig hurtigt fra sin Stol, tog sin Hat, hilste sin Vært og forsvandt uden saa meget som at trykke Doktorens Haand eller sige ham Farvel.

„Nej,“ udraabte Doktoren, „det var dog en besynderlig Person! Hans Manerer forstaar jeg ikke, men saa meget er vist, at de ikke ere meget høflige. Ligemeget, imorgen gaar jeg i Klubben, for at se, om han holder Ord. Hvordan! Skulde jeg blive en Autoritet! En stor Mester. Skakkonge maaske! Nej, han har naturligvis gjort Nar af mig; det var forresten kjedeligt; han interesserede mig. Naa, vi faa at se!“ Og den gode Doktor, der kastedes frem og tilbage mellem Tvivl og Haab, hengav sig til de populære Ideer og overtroiske Legender, som ikke hele hans Filosofi fuldstændig havde kunnet faa Bugt med. Han tænkte paa Enkethederne ved Hr. Macfires Tilstedeværelse i Klubben, hans brillante Kombination, som havde gjort ham til Sejrherre, hans mysteriøse Underholdning, hans Holdning ved Bordet, hans Øjne, i hvilke mørke Glimt af og til oplyste de kulsorte Pupiller, hans nervøse Rystelse ved det første Slag af det Klokkeslet, da Aanderne begynde deres Omvanken paa Jorden, hans uhøflige Bortgang, og alle disse Enkeltheder syntes at bestyrke ham i hans Formodning. Han havde at gjøre med et overnaturligt Væsen. Endelig bragte en sidste Iagttagelse Resten af hans Tvivl til at forsvinde. Hr. Macfire havde ikke taget sine Handsker af, ikke engang ved Bordet eller for at tænde sin Cigar, og fra denne Cigar var der uddunstet en særdeles ubehagelig Lugt, en Lugt, som

hverken havde noget tilfælles med Havana eller Virginia, men snarere med Vesuv eller de sicilianske Miner.

Saaledes betagen af sin Fantasi eller snarere givende efter for de Hallucinationer, som man havde fortalt ham, mens han laa i Vuggen, som han havde kjælet for i sin Ungdom og saa at sige bevaret i sin Manddom, udraabte vor brave Doktor: „Ja, det er med Djævelen, at jeg har spist til Aften!“ Da dette engang var slaaet fast, var der tilbage at undersøge, hvilken Fremgangsmaade der burde følges under saa delikate Omstændigheder. Trods øjeblikkelige Aandssvagheder var Dr. Faustin Lewis kløgtig, aadfuld og opfindsom og fuld af Taalmodighed. En Smule anstrængt af de modstridende Sindsbevægelser, Kampen mellem hans Forstand og hans Illusioner, gik han i Seng i det Haab, at en vælgjørende Søvn skulde afkjøle hans Blod. Han tog fejl, han kunde ikke sove. Forventningerne om, hvad næste Dag vilde bringe, Resultatet af det Forsøg, som han var bestemt paa at gjøre, og Glansen af hans fremtidige Berømmelse — alt dette holdt ham vaagen. Han gav sig da til at søge at udfinde et Middel, der kunde skaffe ham i hans Magt denne besynderlige Person, som havde givet ham saa meget at tænke paa. Han grublede, han tænkte og han tænkte længe. Intet kunde han finde paa. At sætte sig op mod Satan, at bringe ham i sin Magt er ikke nogen let Sag! Udmattet, misfornøjet, utaalmodig følte han sit Hoved synke ned paa Hovedpuden, da det pludselig gav et Sæt i ham og han sprang ud af Sengen med det Raab: „Jeg har det, jeg har det! Heureka! Jeg har fundet det, vi skal snart faa at se! Ho! ho! Hr. Macfire! Jeg skal faa at vide hvem De er, og selv om De er en Udsending fra Helvede, ja Djævelen selv, saa har jeg Vaaben at bekæmpe Dem med, maaske til at besejre Dem Frisk Mod! Til Værket!“

Han aabnede sit Bogskab, der, som alt sagt, indeholdt en næsten fuldstændig Samling af alle Bøger og Tidsskrifter vedrørende Skak. Da ingen Lecture interesserede ham saa meget som denne, og da han helligede hele sin Fritid (og i Skotland har Doktorerne meget af denne; Folk ere der ved beundringsværdigt godt Helbred) til at gennemgaa Partier, Problemer og opløse de sidste, vel at mærke ved Hjælp af de angivne Løsninger (vor Ven var ikke saa stærk, at han selv kunde finde

paa Løsningerne), huskede han engang at have set et Problem, en 4-Trækker, hvor en yderlig pudsigt Stilling efter 4de Træk dannede Formen af et Kors. Efter de herskende overtroiske Sagn og Legender føler Helvedes Hersker sig som lammet, nedfalden fra sin Magt, tilintetgjort, naar han staar foran Frelsens Tegn. „Vi skal faa at se, Hr. Macfire.“ sagde han, „om De kan knuse det Problem.“ Og han gav sig til at gennemblade og undersøge alle sine Bøger. Han vidste vel, at han havde set Opgaven, men hvor? Han endevendte hele Bogskabet saa at Bindene tilsidst bedækkede hele hans Gulv, men han fandt ikke hvad han ønskede. Fortvivlet var han ved at opgive sin Søgen, da han, idet han med en sidste Anstrengelse rev et af Brædderne i Bogskabet løs, saa en ganske lille Bog, indeholdende Opgaver paa Sanskrit, falde til Jorden. „Ak,“ sukke han, „der er den. Det er dér, jeg skal finde hvad jeg søger.“ Efter en kort Undersøgelse var han tilfreds. Da skulde man have set ham springe i Vejret af Glæde, danse, kysse den endnu ganske støvede Bog, kaste sig paa Knæ for at bede og takke Gud og Englene og alle Paradisets Helgene. Han triumferede allerede, jublede og svømmede i fuldstændig himmelsk Lyksalighed. Han fremtog sit Skakbrædt, opstillede og fastklistrede Brikkerne for at de ikke skulde komme i Uorden, og lagde sig igjen i Seng; men i Stedet for at sove, beskæftigede han sig med de Betingelser, som han paa sin Side skulde stille Hr. Macfire, hvis denne foregivne Herre ikke kunde sætte ham Mat. Han tænkte længe, og tænkte endnu, da han givende efter for Naturens Love udstødte et sidste Suk og sov ind. Under hans Søvn kom rimeligvis en eller anden god Aand ham til Hjælp og indgav ham den Tanke at betale Hr. Macfire med hans egen Mønt. Han vaagnede og gned sig i Hænderne. „Udmærket, glimrende, superb!“ raabte han, „det skal blive morsomt, Hr. Sa... Hr. Macfire!!

Paa den Tid, da Skakspillerne plejede at forsamles, begav Dr. Faustin Lewis sig til Klubben, ivrig efter at gøre sin Gjæsts Ord fra Gaarsdagen til Sandhed. Han mødte dér en Modstander fra Dundee, halv Mester; han var en Bekjendt af Doktoren, men meget stærkere end denne. Denne Spiller havde hørt Tale om Turneringen og vilde deltage i den, men var kommen for sent.

Efter at de sædvanlige Høflighedsytringer vare udvekslede, foreslog denne Herre Doktoren et Parti: — „Oh, De er altfor stærk, kjære Ven.“ -- „Jeg vil give Dem forud.“ — „Det holder jeg ikke af at modtage.“ — „Oh, De ønsker ikke at spille om nogen Indsats! Ja, saa er der jo ingen Fare ved ikke at modtage noget forud.“ — „Men lad os kun spille om noget, hvis De ønsker det.“ — „Skal vi spille om en Shilling?“ — „Lad gaa.“

Partiet kom i Stand, og Doktoren slog hurtig sin Modstander. — „Jeg maa have Revanche; skal vi spille om en halv Sovereign? De har vundet ved min Ubesindighed.“ — „Antaget.“ Paany vandt Doktoren. „For Pokker, De har jo gjort enorme Fremskridt, kjære Doktor; tidligere slog jeg Dem altid. De maa have studeret voldsomt?“ — „Jeg! jeg har ikke aabnet en Bog siden De sidst besøgte mig.“ — „Det var besynderligt. Saa maa jeg have spillet letsindigt. Vent, jeg fordobler Indsatsen, en Sovereign?“ — „Gjerne, vær saa god at trække!“ Den Fremmede tabte igjen; han blev hidsig; Stivsindetheden er et af de mest fremtrædende Træk i den højlandske Karakter; han tabte 2, 3, 10 Pund Sterling. Denne Kamp havde samlet Tilskuere om de Stridende. Man var slaaet over Doktorens Spil, man kunde ikke komme sig af sin Forbauselse. Præcision, Korrekthed, Dristighed, Forvovenhed, Inspiration, Utvungethed, kort sagt alt, hvad Intelligens og praktisk Sands kan finde paa, blev anvendt af Doktoren med en forbausende Lethed. Hr. Macfire's Modstander, den store Mester fra Skakklubberne i Edinburgh og Glasgow, som var bukket under Dagen iforvejen, komplimenterede levende Doktoren og bad om Æren at maatte maale sig med ham. — „Jeg er en Smule træt, min Herre, men jeg vil dog ikke afslaa Deres Tilbud.“

Man stiller Brikkerne op, og der indgaas Væddemaal i relative Proportioner. Man holder med 3, 4, 10 mod 1 paa den Fremmede. Dr. Lewis, der selv var bestyrtet over sit Held og som nu stolte trygt paa Hr. Macfire's Ordholdenhed, indgaar alle Væddemaalene. Vandt han, androg deres Beløb for ham henved 200 Pund. Han risikerede neppe at tabe 50.

Man vil begribe den Interesse, der fulgte dette Parti.

Trækket tilfaldt den Fremmede. Hans livlige Angreb modstod Doktoren med en mærkværdig Koldblodighed. Hans

Modstanders Træk kunde intet udrette mod den solide Modstand, som snart gik over til et voldsomt Udfald, hvor Doktorens 2 Springere gjorde saadanne Vidundere, at de fuldstændig overvældede de stakkels Officerer, der forfærdede løb ind i Midten af Kamppladsen og forbleve staaende der uden Liv. Endelig, efter 2 Timers forbitret Kamp, blev den Fremmede nødt til at strække Gevær for som den Første at proklamere sin Modstanders Triumf.

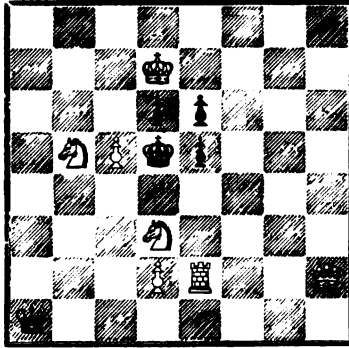
Forbauselsen var storartet og Beundringen almindelig, dog med Undtagelse af dem, der havde tabt deres Væddemaal. Fantastiske Gisuinger begyndte at udøve deres Indfyldelse. Der var noget magisk i hele denne Sag, ligesom Tilstedeværelsen af en usynlig Aand eller en Pagt med Dæmoner.

Aftenen nærmede sig. Doktoren lod dem tale, svarede hverken paa de Spørgsmaal eller de Bemærkninger, som man henvendte til ham, modtog med rolig Værdighed Lovprisningerne, tog Afsked fra Forsamlingen og naaede hjem.

Klokken var 9. Det bankede paa Døren og sit Løfte tro viste Hr. Macfire sig.

„Naa, kjære Doktor, hvad er der sket?“ — „Jeg har slaet dem alle og er gaaet hjem med 200 Pund i Lommen.“ — „Der kan De se, nu er De ligesaa stærk som jeg. Har De tænkt over mit Forslag, mine Betingelser?“ — „Ja.“ — „Hvad siger De til dem? Har De fattet en Beslutning?“ — „Ja, men jeg har paa min Side en Betingelse at stille Dem.“ — „Og det er?“ — „De har jo let ved at løse Opgaver?“ — „Det er kun Barneleg for mig.“ — „Nu vel, jeg har en at vise Dem, en Mat i 4 Træk. Dersom De paa Skakbrættet kan gjøre den sorte Konge mat i 4 Træk, modtager jeg deres Tilbud, jeg er saa til deres Tjeneste. Hvis De derimod ikke kan sætte mat, saa skal De være min Tjener, De skal adlyde mig, i 10 Aar.“ — „Antaget.“ — „Tør De sværge paa det?“ — „Jeg sværger aldrig, mit Ord er nok; det kan jeg ikke bryde.“ — „Lad gaa; jeg sværger paa, at jeg vil holde mit Ord.“ — „Vel, lad os saa faa en Ende paa det!“

Doktoren stillede Brikkerne saaledes op:

Hr. Macfire undersøgte Opgaven eller kastede snarere et ligegyldigt Blik paa den. Han trak rask de 3 første Træk; derpaa standsede han. Det spottende Smil, som krusede hans Læber, forvandlede pludselig til en frygtelig Grimace, hans Øjne sank tilbage under de tykke Øjenbryn, Ansigtstrækkene forandrede sig og Panden bøjedes som betynget af uheldsvangre Tanker. Hans ubevægelige og stive Legeme forraadte hans Aandsforvirring. En Magt, mægtigere end hans egen, bandt hans Hænder. Han kunde ikke forme det Kors, som dannede Matten. Doktoren havde vundet.

Mere overtroisk end nogensinde, har han villet, at Frankrig skulde være Vidne til hans Triumf. Han har bragt sin Slave med sig til Verdensudstillingen i Paris. Kun har han villet efterligne Goethe, og poetisere Satans Navn ved at forandre det til Mefistofeles.

Alp. Delannoy.

* * *

Westminster Papers underretter os i sit Aprilhefte om, at der i London er bleven forfærdiget en Skakautomat. Lige fra v. Kempelen fremstillede sin berømte skakspillende Maskine for Kejsersinde Maria Theresia og til vore Dage, have slige Automater vakt en overtroisk Beundring, og den simple Forklaring, indlysende for almindelig Menneskeforstand, at et Menneske maatte være skjult i Maskinen, har det store Publikum aldrig villet tage for gode Varer. Man har absolut villet have et Mysterium ud af en sindrig Teknik. Der vil nu blive Lejlighed

til ny Forbauselse, thi den nye Skakautomat, som Opfinderen naturligvis paastaar er en virkelig Automat, skal om muligt overgaa sine Forgængere i kunstig og indviklet Konstruktion og arbejder med stor Sikkerhed og Præcision. „Mefistofeles“ saaledes er Automaten døbt, har allerede spillet med flere stærke Skakspillere i England og vundet fra dem og vil nu utvivlsomt høste mere Berømmelse under sin Optræden paa Pariserudstillingen. Det er sandsynligvis denne „Mefistofeles“, der har givet Delannoy Ideen til ovenstaaende med sædvanlig Esprit skrevne Fortælling, hvormed, efter vor Plan, en fortløbende Række Notitser og Skildringer af Kongressen skulde indledes.

Red.

II. Program m. m.

Efter det fantasirige Forspil kommer nu det nøgterne, med Virkeligheden overensstemmende.

Kongressen vil falde i 2 Dele: Den egentlige Skakturnering og Problemudskrivningen.

Turneringen tager sin Begyndelse den 17de Juni og fortsættes saalænge, indtil samtlige Deltagere have spillet 2 Partier med hverandre, hver mindst 4 Partier om Ugen. Betænkningstiden er 30 Træk i 2 Timer.

Den første Præmie tilkjendes den, der har de fleste vundne Partier, 2den den der har de næstfleste o. s. fr. Et Remisspil tæller halv vundet for hver. Staa to eller flere Spillere lige, finder Omspil Sted, saaledes at to vundne Spil, Remis her ikke medregnet, afgjør. Der udsættes mindst 4 Præmier af følgende Størrelse:

1. Sévres Porcelain Værdi 5000 Fr. + 1000 Fr. i Penge.
2. En Kunstgjenstand c. 2000 Fr. + c. 500 Fr.
3. c. 1200 Fr. og 4de Præmie c. 600 Fr.

For at faa Ret til at deltage i Turneringen maa et Indskud af 100 Fr. indsendes til Kongreskomiteens Sekretær, Mr. Camille Morel, 38, rue de Laborde, Paris, inden 1ste Juni. Dette Indskud giver tillige Ret til at indtræde som Medlem af Kongressens raadgivende Kommission og til fra 1ste Juni at tage

Ophold i det Lokale, Komiteen har erhvervet i Industripaladset. Hver Deltager bliver tilstillet en fuldstændig Beretning om Kongressens Gang, affattet af Komiteens Sekretær. Et Indskud af 20 Fr. berettiger til at overvære Kongressen. Journalister gives ikke Adgang.

Problemudskrivningen omfatter a) Problemer b) Slutspil. Af Problemer maa indsendes 4, et i 2, et i 3, et i 4 og et i 5 Træk, direkte Mat.

Den bedste Sending præmieres med 400 Fr., den næstbedste med 300 Fr., den 3die med 200 Fr. og den 4de med 100 Fr. Muligen ville disse Præmier blive forhøjede. Af Slutspil fordres 3 pr. Sending; for den bedste er udsat 250 Fr., for den næstbedste 150 Fr. Samtlige Sendinger skulle inden 1ste August være tilstillede fornævnte Sekretær, under Iagttagelse af de sædvanlige Former for Indsendelsen.

— Samtidig med at udsende dette her i Korthed gjengivne Program, der forekommer os baade smukt, vellykket og praktisk, har Komiteen ved med fransk Artighed konciperede Indbydelsesskrivelser til Skakspillere i de forskjellige Lande søgt at vinde saa stor Deltagelse og Tilslutning til Kongressen som muligt. Til vor skandinaviske Kreds er sendt følgende, i Oversættelse gjengivne Indbydelse:

*Komité for den internationale
Skakkongres 1878.*

Paris, 7. Maj 1878.

Hr. S. A. Sørensen.

Paa Komiteens Vegne har jeg først den Ære at indbyde Dem, min Herre, til at give Møde paa den forestaaende internationale Turnering, om hvis Detailler De tilforn er bleven sat i Kundskab. Dernæst skulde jeg anmode om, at De i Komiteens Navn vil indbyde fremragende Spillere blandt Deres Landsmænd til ligeledes at tage Del i Turneringen.¹⁾

Man skulde nemlig meget beklage, om Danmark og Sverig-Norge ikke bleve repræsenterede paa vor Turnering, og det saa meget mere som Hr. From i 1867 efterlod sig det smukkeste Minde i Paris.

¹⁾ Meddelelse herom blev uopholdelig tilstillet Skakspalterne i de illustrerede Blade samt Nationaltidende.

Desuden skal Modtagelsen her af Dem og Deres Landsmænd blive af den Natur, at den forhøventlig vil lade dem glemme den anstrængende Rejse.

Jeg beder Dem ved samme Lejlighed avertere Forfatterne af Problemer og Slutspil. En Sum paa mindst 1400 Fr. vil blive holdt tilbage i dette Øjemed.

Modtag, højstærede og kjære Herre, Forsikringen om min særdeles Agtelse.

Camille Morel.
Komitéens Sekretær.

2den Udligningsturnering

i

Kjøbenhavns Skakforening.

Vi kunne nu give et kortfattet Referat af denne lige sluttede Turnering, der i det forløbne Vinterhalvaar har vakt saa stor Interesse i Foreningen og været til megen Nytte og Belæring for Medlemmerne. Antallet af de Spillende var efter vore Forhold et meget stort, nemlig 20, og disse, der hver skulde spille et Parti med hinanden, bleve inddelte i 5 Klasser saaledes at der spilledes lige i hver Klasse, men første gav Bonde og Træk forud til anden, Bonde og 2 Træk til tredje, Springer til fjerde og Taarn til femte o. s. fr., de øvrige Klasser i Analogi hermed. Grupperingen var saaledes:

I. Klasse.	V. Nielsen og S. A. S.
II. „	C. Dahl, L. Hartmann, H. Ruben og R. With.
III. „	L. Arntzen, C. Borgen, Bunch, D. Jensen,
L. Motz og A. Therkelsen.
IV. „	H. C. Ahrentzen, Meyer, Rievers og M. With.
V. „	Glückstadt, V. C. Jessen, Larsen og Mohr.

Hvert vundet Parti talte 1, hvert Remisparti $\frac{1}{2}$, og den, der naaede den største Sum af Points, var første Sejrherre o. s. fr. Saa nogen af de Deltagende sig nødsaget til at udtrede af Turneringen forinden dens Slutning, bleve de Partier, han ikke

havde spillet, talte som vundne for dem, han skulde have spillet med. Stod nogen af dem, der kunde komme i Betragtning til Præmier, lige, fandt Omspil Sted, saaledes at et vundet Parti gjorde Udslaget. Foreningen havde for de Sejrende udsat 4 Præmier, hvoraf den

1ste tilfaldt S. A. S. (I) med 19½ vundne Partier.

2 ^a , 3 ^a og 4 ^a	} Arntzen (III)	} hver med 16	”	”	
til Konkurrence					} Motz (III)
mellem					

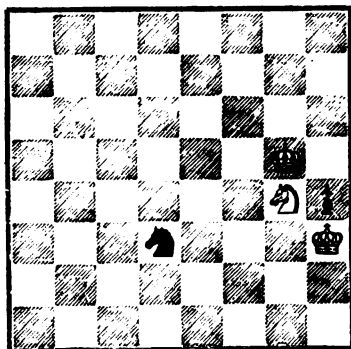
Ved Omspil tilfaldt 2den, 3die og 4de Præmie henholdsvis Motz, Arntzen og Nielsen.

De nærmest efterfølgende, der havde over Halvdelen af de spillede Partier vundne, vare Therkelsen (III) med 15, Ruben (II) med 14, Dahl (II) med 12½, Bunch (III) med 12, Meyer (IV) med 12 og Hartmann (II) med 10½.

Stemningen var under hele Kampen ganske fortrinlig og gav atter et godt Billede paa det smukke Sammenhold, vi oftere have omtalt finder Sted i Foreningen. Uden, som det nu hedder i de internationale Turneringsprogrammer, at være „forpligtet ved deres Ære“, kæmpede alle, selv de, der lede størst Nederlag, med til det Sidste og til det Yderste for om muligt at fravriste deres lykkeligere Medbejlere et Point og bringe et „lille Lam paa det Tørre“, og det lykkedes virkelig ogsaa af og til! Omtrent da noget over Halvparten af Partierne vare spillede, begyndte det allerede at blive klart, at de 4 ovennævnte Præmie-tagere samt Therkelsen sandsynligvis ville blive dem, der gik af med Sejren. I høj Grad gjaldt dette Motz, der vandt de første 14 Partier i Rad og som, da Nielsen og Therkelsen ogsaa hørte til de Besejredes Tal, med Rette betragtedes som selvskreven til den 1ste Præmie; men da glippede Lykken ham i det 15de — se Parti Nr. 503 — og da Ulykken sjelden kommer alene, maatte han af sine resterende 5 Partier endnu aflevere de 3 som tabte. Nielsen debuterede med at tabe de 2 første Partier, til Bunch og R. With, men tilkjæmpede sig nu med voxende Overlegenhed Sejren 12 Gange efter hinanden, tabte dernæst til Motz og vandt af de sidste 5 Partier de 4. I et af disse, det udmærket smukke Parti, der findes nedenfor som Nr. 502, distancerede han Therkelsen og ved at gjøre det

sidste Parti, med S. A. S., remis, fik han Udsigt til at naa 2den Præmie. Arntzen var under hele Kampen en frygtet Modstander ved den overordentlige Ro og Præcision, hvormed han ledede sine Spil og hvoraf Parti Nr. 506 giver et godt Billede. Var han ikke i et Parti faldet som Offer for en af de Dolke, der som anført stedse lurede i Haanden paa femte Klasses Spillere, havde i hvert Fald 2den Præmie været ham sikret. M. H. t. S. A. S., der vandt de 19 første Partier i Træk og gjorde det 20de og sidste mod Nielsen remis, da er det indlysende, at der maa Held til for at opnaa et saadant Resultat, og at dette var til Stede og kan være til Stede i Skakspillet, hvor meget det end fra forskjellige Sider benægtes, viser hosstaaende Diagram ret morsomt. Efter en lang og forbitret Kamp med den velkendte hvasse Klinge, der føres af de Hvide, er der byttet af til Skjorten, som man siger, og følgende Stilling fremkommen; Hvid skal trække og den hvide Springer maa flyttes; den har 6 Steder, men paa h6 og f6 vil

S. A. S. Sort.

C. Dahl. Hvid.

den blive erobret i 2det Træk og paa e5 og f2 slaet i første Træk, uden at Hvid faar det tilstrækkelige Ækivalent, Bh4; tilbage er e3 og h2; paa e3 vilde Remis være sikret, idet Sort utvivlsomt ikke kan bringe Bonden længere end til næstnederste Række, men Springerens gik paa h2, og Sort fik Lejlighed til at sætte den kuriøseste Mat, der maaske nogensinde er forekommet i det praktiske Spil!! Ogsaa Partiet mod R. With (II) blev vundet paa en Maade, der hørte under Tilfældighedernes Kategori, ved at nævnte stærke Spiller i Slutningen af Midtespillet, med fuldstændig lige Stilling og sin Bonde mere, saaat Remis i hvert Fald var afgjort, berører et Taarn, der maa stilles en prise! — Sluttelig tilføje vi som Appendix nogle af de Partier, der ere spillede i Turneringen, og skulle ved Lejlighed mulig fremdrage flere, tilligemed enkelte interessante Stillinger, der ere optegnede uafhængigt af det paagjældende Parti. Som Forgavepartier kunne de gjøre Fordring paa en vis Skaansomhed i Kritiken,

og pletfrie ere de naturligvis ikke, men i det vanskelige, herhjemme kun lidet kjendte Forgavespil med Bonde og 2 Træk ville de dog formentlig kunne give endel ret nyttige Vink.

Partier.

502. Udligningsparti.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening, Januar 1878.)

A. Therkelsen. **Vilh. Nielsen.**
Hvid. Sort:—(Bf7+2 Træk.)

1. e2—e4	} Sb8—c6
2. d2—d4	
3. f2—f4	c7—e6
4. Lf1—c4	...

I den Slags Aabninger er det ikke noget rigtig heldigt Sted at anbringe Løberen paa; den drives ogsaa snart tilbage hvor den hører hjemme, paa d3. Fraregnet dette aabner Hvid Partiet fortrinligt.

4. ...	Sg8—h6
5. Sg1—f3	Sc6—e7
6. 0—0	d7—d5
7. e4+d5	e6+d5
8. Lc4—d3	Lc8—f5
9. Sf3—e5	Dd8—d6
10. c2—c4	Dd6—b6
11. Lc1—e3	...

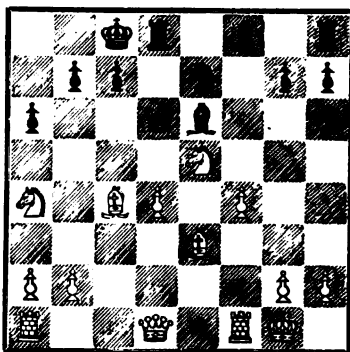
Da Fjenden utvivlsomt tænker paa at rokere langt, kan Bonden rolig opgives.

11. ...	d5+c4
12. Ld3+c4	0—0—0
13. Sb1—c3	a7—a6
14. Sc3—a4	Db6—b4
15. Sa4—c3	...

Hvid. Sort.

Her kunne vi ikke ret forstaa, hvorfor Hvid gaar tilbage, da han dog umiddelbart efter gaar frem igjen; heller ikke forstaa vi, hvorfor Sort, der vil til d6, lægger Vejen om ad b4. Mulig foreligger her her en Fejlskrift. Invertfald er det Indledningen til nogle højst nydelige Månsvr. er.

15. ...	Db4—d6
16. Sc3—a4	Lf5—e6

17. Lc4+a6! ...

Et smukt, og i denne Stilling meget overraskende Offer, der sætter Sort i den største Forlegenhed.

Hvid.	Sort.
17. . . .	b7+a6
Slaar Sort med Dronningen,
er han ødelagt saaledes:	
18. Sa4—c5	Da6—d6 el. b6
19. Dd1—a4	Kc8—b8
20. d4—d5	o. s. v.

18. Ta1—c1	Sh6—f5
19. d4—d5!	. . .

Visselig en højst glimrende og
aandfuld Fortsættelse af An-
grebet.

19. . . .	Sf5+e3
20. Dd1—d4!	Kc8—b8!

Sort spiller ogsaa paa sin Side
udmærket; et nøje Studium af
disse højst interessante Stil-
linger vil vise, at dette Konge-
træk i Forbindelse med det
endnu sværere 22de Træk,
ganske bestemt er den eneste
Redningsplanke.

21. Dd4+e3	Le6+d5
22. Tf1—d1	Se7—c8!
Se forrige Note.	
23. Se5—c6 †	. . .

Vi ere ikke fuldt paa det Rene
med, om dette er den bedste
Fortsættelse.

23. . . .	Ld5+c6!
24. Td1+d6	Td8+d6
25. Sa4—c5	Le6—b7
26. De3—b3	Sc8—b6
27. Db3—f7	Td6—d1 †

Atter godt spillet. Ved dette
Kvalitetsoffer faar Sort Over-
vægt i Stillingen.

28. Tc1+d1	Lf8+c5 †

Hvid.	Sort.
29. Kg1—f1	Th8—f8
30. Df7+g7	. . .
Hvid, der nu neppe kan tænke
paa mere end Remis, burde
have slaæet Taarnet; Remis
maatte da have været sikret.	
30. . . .	Tf8+f4 †
31. Kf1—e1	Lb7—c6
32. Td1—d8 †	Kb8—b7
33. Dg7—g8	Lc5—b4 †
34. Ke1—d1	Tf4—f1 †
35. Kd1—c2	a6—a5
36. a2—a3	Tf1—f2 †
37. Kc2—c1	Lb4—d6
38. Td8+d6	. . .

Hvid frygter for at blive klemt
inde og regner vel ogsaa paa
Dronningens frie Virksomhed,
for at kunne holde Remis
ved evig Skak. Den frie d-
Bonde bliver imidlertid øde-
læggende.

38. . . .	c7+d6
39. Dg8+h7 †	Sc6—d7
40. Dh7—d3	d6—d5
41. Dd3—b3 †	Sd7—b6
42. Db3—c3	Tf2+g2
43. Dc3+a5	Tg2+h2
44. Da5—e1	Th2—h7
45. De1—f2	Th7—d7
46. Df2—d4	Sb6—c4
47. Kc1—c2	Td7—e7
48. Kc2—c3	Te7—e3 †
49. Kc3—b4	Te3—e4
50. Dd4—g7 †	Kb7—b6
51. b2—b3	Sc4—e5 †
52. Kb4—c3	d5—d4 †
53. Ke3—d2	Se5—f3 †

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Det hele vanskelige Slutspil føres fortræffeligt af Sort.		56. Dg3+e1	Sf3+e1
54. Kd2—d1	d4—d3	57. Kd1+e1	Kb6—c5
55. Dg7—g3	Te4—e1 †	Hvid opgiver Spillet.	

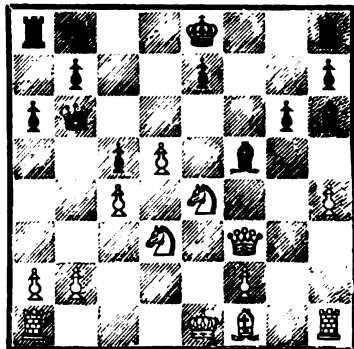
503. Udligningsparti.

(Spillet i Kbhavns Skakforening 17/1 78.)

L. Motz.	S. A. S.
Hvid.	Sort+(Bf7+2 Træk7.
1. e2—e4}	c7—c5
2. d2—d4}	
3. d4—d5	...
3. ...	d7—d6
4. Sg1—f3	a7—a6
5. e4—e5	d6+e5
6. Sf3 e5	Sg8—f6
7. c2—c4	g7—g6
8. h2—h4	Dd8—d6!
9. Lc1—f4	...

Dette tilsyneladende saa gode Træk bliver i sine Følger meget uheldsvangert, idet Partiets Tab væsentlig stammer herfra og Udsigten for Motz til 1ste Præmie nu betydelig forringes.

Hvid.	Sort.
9. ...	Sf6—h5!
10. g2—g3	...
10. ...	Sh5+f4
11. g3+f4	Lf8—h6
12. Sb1—c3	Lh6+f4
13. Se5—d3	Lc8—f5
14. Dd1—f3	Lf4—h6
15. Sc3—e4	Dd6—b6!

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
16.	h4—h5	...	21.	Lh3+g4	Lf5+g4
	Slaar Hvid i ovenstaaende		22.	h5+g6	h7+g6
	Stilling Se4+c5, fremkommer		23.	Th1—g1	Lg4—f5
	et meget interessant Spil,		24.	Sd3—f4	Lh6+f4
	hvori Sort faar fuld Erstatning		25.	De5+f4	e7—e5!
	for den ofrede Bonde ved et			Ved dette Bondetræk lykkes	
	stærkt Angreb, indledet med			det endelig Sort at tilbagevise	
	Rokade, eller maaske bedre			Hvids sidste Angrebsforsøg og	
	Th8—f8.			drive ham over i en udeluk-	
16.	...	Db6—a5 †	26.	Df4—d2	Th8—h4
17.	Se4—c3	Sb8—d7	27.	b2—b3	Th4—d4
18.	Df3—g3	Sd7—f6	28.	Dd2—b2	Td8—h8
19.	Dg3—e5	0—0—0	29.	Ta1—d1	Th8—h3
20.	Lf1—h3	...	30.	Tg1—g3	Th3—h1 †
	Paa d5—d6 svarer Sort med		31.	Ke1—e2	Td4+d1
	20. Td8+d6.			og Hvid opgiver Spillet.	
20.	...	Sf6—g4			

504. Udligningsparti.

(Spillet i Kbhavns Skakforening, Marts 1878.)

C. Bergen.		S. A. S.			Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	†(Bf7+2 Træk.)			
1.	e4—e4}			10.	Dd1—b3	Df6—g5
2.	d2—d4}		e7—c5		Dette skete ene og alene for	
3.	d4—d5		d7—d6		at forhindre Hvid i at rokere	
4.	c2—c4		Sg8—f6		kort. At forhindre en god	
5.	Lf1—d3		g7—g6		Rokade, antage vi i Forgaves-	
6.	Sg1—e2		e7—e5		spil mod III. og IV. Klasses	
7.	Lc1—g5		h7—h6		Spillere maa være en Officer	
	Vi anse det i Forgavespil for				værd paa det nærmeste.	
	en umaadelig Fordel snarest			11.	Se2—g3	h6—h5
	at faa de fjendlige Løbere af-			12.	Sd2—f3	Dg5—f4
	byttede med Springere.			13.	h2—h4	0—0
8.	Lg5+f6		Dd8+f6	14.	Db3—c2	Lg7—h6
9.	Sb1—d2		Lf8—g7		For at forhindre det truende	
					Dc2—d2, der vilde have givet	
					Luft.	

Hvid.	Sort.
15. Sg3—f1	Lc8—g4
16. Sf1—d2	...

Hvid kan heller ikke nu bringe Dronningen til d2 uden at miste en god Bonde.

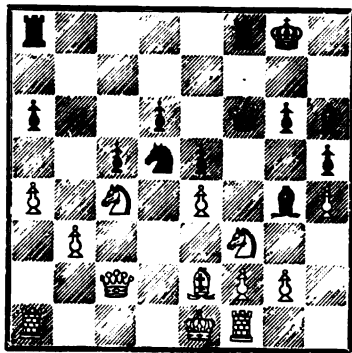
16. ...	Sb8—a6
17. a2—a3	Sa6—c7
18. Th1—f1	a7—a6!
19. Ld3—e2	b7—b5
20. b2—b3	b5+c4
21. Sd2+c4	Df4—f6!

Sorts Position er nu meget smuk.

22. a3—a4	...

Dette Træk, der gjøres for at forhindre Sc7 i over b5 at trænge ind i Spillet, koster en Bonde.

22. ...	Sc7+d5

23. e4+d5	e5—e4
24. Sf3—e5	...

Synes at være Hvids bedste Fortsættelse. Paa Dc2—b2

Hvid.	Sort.
bytter Sort simpelt Dronningen af og slaar Sf3.	

24. ...	Lg4—f5!
25. Dc2—b2!	d6+e5
26. Tf1—h1	...

Bedste Træk. Hvid maa nødvendigvis gardere Bh4. Paa Dr. eller Spr+e5 gaar en Officer tabt.

26. ...	Lf5—d7
27. Le2—f1	Ta8—b8

Truende med Tb8+b3 o. s. v.

28. Ta1—a2!	Tb8—b4
29. Sc4—c3	...

Hvid kan heller ikke nu slaa e5; thi paa Db2+e5 følger

29. Tb4+c4 o. s. v. og paa Sc4+e5 kan følge den interessante Spillemaade: 29. Ld7+a4; 30. Ta2+a4 (a) Tb4+b3 o. s. v. og Sort vinder. (a) 30. Se5—c4 Tb4+b3; 31. Db2+f6, Tb3—b1 † o. s. v. Mat i 2 Træk.

29. ...	Tf8—b8!
- Her vilde Ld7+a4 have været ukorrekt.

30. Lf1—c4	...
- Derved tabes en Officer men hvad er bedre?

30. ...	Lh6+e3
31. f2+e3	Tb4+c4
32. Db2—e2	Tb8+b3
33. De2+c4	Tb3—b1 †
- og Hvid opgiver Spillet.

505. Udligningsparti.

(Spillet i Kbhavns Skakforening, Marts 1878.)

Bunch. S. A. S.
Hvid. Sort—(B17+2 Træk.)

1.	e2—e4}	
2.	d2—d4}	c7—c5
3.	Dd1—h5 +	g7—g6
4.	Dh5 + c5	Sb8—c6
5.	c2—c3	...

Dette skal være en god Fortsættelse.

5.	...	e7—e5
6.	Dc5—c4	b7—b5

Sort ofrer en 3die Bonde for hurtigt at gjøre samtlige Officerer mobile.

7.	Dc4 + b5	Ta8—b8
8.	Db5—d3	e5 + d4
9.	c3 + d4	Sc6—b4
10.	Dd3—c3	...

Maaske havde Dronningen bedst gaet til d1. Sort faar nu et livligt Angreb.

10.	...	Dd8—a5!
11.	Lc1—d2	Sg8—f6
12.	Lf1—d3	...

Løberens Stilling paa d3 viser sig her ikke heldig, og det ganske vist kedelige Træk f2—f3 havde maaske været det ene rigtige. Ogsaa kunde der være Tale om en Offensivbevægelse ved d4—d5.

12.	...	Lc8—b7

Her havde Løber til a6 været den korrekte og afgjørende Fortsættelse.

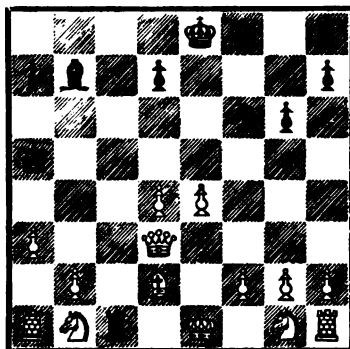
13.	a2—a3	Tb8—c8

Hvid. Sort.

14.	Dc3—b3	...

Hvid venter ikke Sorts Fortsættelse og undlader derfor at ofre Kvaliteten, a3 + b4, hvilket vel havde været det forholdsvis bedste.

14.	...	Sb4 + d3
15.	Db3 + d3	Tc8—c1 +!

16.	Ke1—e2	Da5—h5 +
17.	f2—f3!	Lb7 + e4
18.	Dd3—b3	Tc1—c2
19.	g2—g4	Sf6 + g4
20.	Sb1—c3	...

Paa f3 + e4 følger Sg4—e5, og Hvid vil ikke ret længe kunne undgaa det dræbende Stød. Lige saa lidt nytter det at slaa Sg4.

20.	...	Tc2 + d2 +
21.	Ke2 + d2	Dh5—g5 +

Lh6 + havde ikke ført til noget.

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
22.	Kd2—e1!	Dg5—h4 †	24. Kd1—e2	Le4—d3 †
23.	Ke1—d1!	Sg4—f2 †	Hvid opgiver Spillet.	

506. Udligningsparti.

(Spillet i Københavns Skakforening, April 1878.)

Ladv. Arntzen.	S. A. S.
Hvid.	Sort. (Bf7+2 Træk).
1. e2—e4 }	c7—c5
2. d2—d4 }	
3. Dd1—h5 †	g7—g6
4. Dh5+c5	Sb8—c6
5. d4—d5	e7—e5
6. Dc5—c4	Sc6—d4
7. Dc4—d3	b7—b6!
8. c2—c3	Lc8—a6
9. Dd3—d2	...

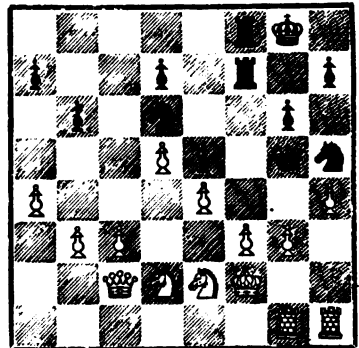
Hvid undlader vist med Rette at slaa Løberen, da det altid vil blive tvivlsomt, om den sorte Springer paa a1 kan fanges; heller ikke ser c3—c4 tilraadeligt ud. Imidlertid faar Sort ogsaa paa det valgte Træk Positionsfordel, og derefter ser det altsaa ud, Korrektheden af 3. Dd1—h5 † o. s. v. stedse forudsat, som om navnlig 5te eller 8de Træk skulde have været erstattet af et andet.

9. ...	La6+f1
10. Ke1+f1	Sd4—b5
11. Dd2—c2	Ta8—c8
12. Lc1—c3	Sg8—f6
13. f2—f3	Lf8—g7
14. g2—g3	0—0
15. Kf1—g2	Dd8—e7

	Hvid.	Sort.
16.	Sg1—e2	Sb5—d6
17.	b2—b3	Tf8—f7
18.	Sb1—d2	Sf6—h5
19.	a2—a4	Lg7—f6
20.	Ta1—g1	Lf6—g5
21.	Kg2—f2	...

Hvid har hertil ført sit meget vanskelige Parti med særdeles Omsigt og Dygtighed. Nu er det hans Plan at komme i Læ med Kongen paa Dronningsiden og mulig selv gribe Offensiven paa højre Fløj, men det havde været raadeligere at tøve et Øjeblik endnu og først dække Løberen med Dronningen.

21. ...	Tc8—f8
22. Le3+g5	De7+g5
23. h2—h4	...

23. ...	Sd6+e4 †
---------	----------

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Sort havde her havt det i sin Magt ved Dg5+d2 at vinde Bønderne tilbage med mindst lige Stilling. Det direkte Offer forekom ham imidlertid altfor tiltalende.		Partiet, er Se4—g5; herpaa kan Sort neppe svare med noget bedre end Tf3—f5 og det er da et Spørgsmaal, om Hvid kan benytte denne øjeblikkelige Standsning til at frigjøre sit Spil!	
24. Sd2+e4	Tf7+f3 †	26. . . .	Tf3—e3!
25. Kf2—e1	. . .	27. Tf1+f8 †	Kg8+f8
Det bedste Sted Kongen kan vælge.		28. Th1—f1 †	Kf8—g8
25. . . .	Dg5—g4	29. Se4—f2	. . .
Den eneste solide Fortsættelse; gaar Dronningen til e3, hvilket nærmest ligger for, vilde Angrebet snart være til Ende.		Paa Se4—g5 følger Sh5+g3 og Hvid opnaar intet Modangreb.	
26. Tg1—f1	. . .	29. . . .	Dg4+g3
Mærkværdigt nok er denne Spillemaade, der ser saa korrekt ud, ødelæggende for Hvid. Det bedste Træk, vi have kunnet udfinde, og upaatvivlelig det eneste, der mulig kunde holde		30. Ke1—d1	Dg3—f3
		31. d5—d6	Sh5—g3
		32. Tf1—e1	Df3+f2
		33. h4—h5	Sg3—e4
		34. Dc2—c1	Te3+e2
		35. Te1+e2	Df2—f1 †
		36. Te2—e1	Df1—d3
		og Mat i næste Træk.	

507. Skotsk Parti. (Journal de l'exposition.)

(Spillet i Paris, Foraar 1878.)

(Noterne ere af Rosenthal.)

Camille Morel.	Bezkrorny.	Hvid	Sort.
Hvid.	Sort.	fordelagtigere for Hvid, idet Sort efter 6. Dh4+e4 †; 7. Lf1—e2 alligevel ikke bliver i Stand til bekvemt at dække Punktet c7 med La5 eller De5 og den sorte Dronning saaledes yderligere udsættes for de smaa Officerers Angreb. S. A. S.).	
1. e2—e4	e7—e5	6. . . .	Dh4+e4 †
2. Sg1—f3	Sb8—c6	7. Lf1—e2	Ke8—d8
3. d2—d4	e5+d4	8. 0—0	Lb4+d2
4. Sf3+d4	Dd8—h4		
Det bedste Forsvar er Lf8—c5.			
5. Sd4—b5	Lf8—b4 †		
6. Lc1—d2	. . .		
(J. Berger har i D. Sz. Majhefte foreslaaet her at stille Springeren imellem som endnu			

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
9. Dd1+d2	...	16. Sa3-c4	De5-c5
Som bekendt	Blackburnes	17. Sc4-e3	d7-d6
Fortsættelse.		18. Tf1-e1	Lc8-e6
9. ...	a7-a6	19. Se3-g4	Le6+g4
10. Sb1-c3	De4-e5	Bedste Træk var	Se7-g6.
11. Sb5-a3	b7-b5	20. Lf3+g4	h7-h5
12. Le2-f3	b5-b4	21. Lg4-f3	Kd8-d7
Steinitz trak her i Matchen		22. Dd2-e2	Th8-e8
mod Blackburne Sg8-e7, hvor-		23. De2+a6	Dc5+c3
paa der efter vor Mening skal		24. Da6-a4 †	Kd7-d8
svares med 13. Tf1-e1, og		25. Lf3+h5	Te8-h8
Hvid kommer til at staa bedst.		26. Lh5-f3!	g7-g6
13. Lf3+c6	b4+c3	27. Ta1-d1	Se7-f5
14. b2+c3	Ta8-b8	28. Te1-c4	Tb8-b6
15. Lc6-f3	...	29. Td1-e1	Tb6-c6
Nok saa energisk havde Sa3		Partiet er tabt hvorledes der	
-c4 været, idet der paa De5		spilles, thi paa c7-c6 følger	
-c5! kan spilles 16. Lc6-d5.		30. Da4-a7, og paa Dc3-c6	
15. ...	Sg8-e7	følger 30. Da4+c6 Tb6+c6;	
Vi vilde have foretrukket De5		31. Te4-a4 o. s. v.	
-c5.		30. Te4-e8 †! og Hvid vinder.	

508. Preussisk Parti. (Field.)

(Spillet i London for nylig.)

(Noterne ere af Steinitz.)

Mønstereles („Automaten“). Tinsley.		Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2-e4	e7-e5	7. Dd1-f3 †	Kf7-e6
2. Sg1-f3	Sb8-c6	8. Sb1-c3	Sc6-b4
3. Lf1-c4	Sg8-f6	9. Df3-e4	b7-b5!
4. Sf3-g5	d7-d5	En meget god Vending, som	
5. e4+d5	Sf6+d5	vi ikke erindre før at have	
Som bekendt er	Sc6-a5 det	set anvendt i denne Stilling.	
rigtige Træk.		10. Lc4-b3	Lc8-b7
6. Sg5+f7	Ke8+f7	11. d2-d4	Lf8-d6
		Et daarligt Træk; Sort skulde	

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
have spillet Dd8—d6 og vilde da have faaet et Spil, der nok kunde lade sig holde.		d5 truende med en dødelig Skak paa c6.	
12. d4+e5	...	18. . . .	De6—g6
Hr. Mefistofeles søger det elegante, thi ved a2--a3 kunde han have vundet en Officer. Det valgte Træk er imidlertid ogsaa meget godt og langt det smukkeste.		19. e5—e6	Th8—f8
12. . . .	Ld6—c5	20. Df3—f7 †	...
13. De4—g4 †	Ke6—f7 !	Sorts sidste Træk var svagt, men man ser, at Hvid udmærket forstaar at drage sig det til Nytte.	
14. Lc1—g5	Dd8—e8	20. . . .	Tf8+f7
15. 0—0—0	De8—c6	21. e6+f7 †	Ke8—f8
16. Dg4—f3 †	Kf7—e8	22. Td5+c5	h7—h6
Kf7—g6 synes nok saa godt.		Dg6—d6 havde maaske kunnet forlange Kampen, men Partiet er redningsløst.	
17. Sc3+d5	Sb4+d5	23. Lg5—d2	Dg6+g2
18. Td1+d5	...	24. Th1—e1	Dg2+f2
Godt spillet; hvis Taarnet slaas, svarer Hvid med Lb3+		25. Tc5+c7	Df2+e1 †
		26. Ld2+c1	g7—g6
		27. Le1—b4 †	Kf8—g7
		28. f7—f8 (D) †.	

509. Skotsk Parti. (Westm. Papers.)

(Spillet i Turneringen i St. Georges Klubben 1878.)

(Noterne ere af Potter.)

Minchia.	Wayte.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Rolle, men maa betragtes som forkasteligt.	
1. c2—e4	e7—e5	6. Sf5+g7 †	Ke8—f8
2. Sg1—f3	Sb8—c6	7. Sg7—h5	Dd8—h4 !
3. d2—d4	e5+d4	8. Sh5—g3	Sg8—f6
4. Sf3+d4	Lf8—c5 !	9. e4+d5	...
5. Sd4—f5	d7—d5 !	Lf1—e2 er bedre; men ogsaa herpaa er Lc8—g4 godt.	
Foreslaaet af Zukertort og absolut det bedste Modspil paa Hvids bizarre Angreb, der en kort Tid har spillet en		9. . . .	Lc8—g4
		10. f2—f3	Ta8—e8 †

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
11. Lf1—e2	Sc6—d4	15. Sg3+e2	Sd4+e2
12. Sb1—c3	Lg4+f3!	16. Sc3+e2	Sf6—e4
13. Dd1—d2!	...	17. Dd2—f4	Se4—f2 †
Bedste Træk.		18. Kd1—d2	Lc5—e3 †
13. . . .	h7—h6!	Hvid opgiver Spillet.	
14. Ke1—d1	Lf3+e2 †		

Skak i Grønland.

Efter foran at have omtalt, hvorledes Skakspillets *haute volée* rustet sig til Kamp i den Grad, at endog Hs. infern. Majestæt, der er saa fin. at han spiller Skak med Handsker paa, giver Møde i Civilisationens Centrum, Verdensstaden Paris, finde vi det som Modsætning ret morsomt i efterfølgende tvende Partier at kunne bringe Vidnesbyrd om Skakliv fra Civilisationens Periferi, fra det mærkelige Land, der grænser saa nær op til den stedse tiltrækkende og sig stedse skjulende Nordpol. Det vilde have forøget Interessen, om vi havde kunnet tilføje, at disse tvende første paa Tryk fremkomne grønlandske Partier vare blevne spillede af virkelige Eskimoer eller, hvad der næsten var lige saa godt, af en eller anden grønlandsk Bramin, en Angekok, mod en dansk John Cochrane, men dette maa dog være Fremtiden forbeholdt. Ganske vist er den danske John Cochrane efter vore Forhold lyslevende til Stede i den ene af de Spillendes, vor kjære Ven Dr. Balduin Sørensens Person, men med en Angekok skulde vist den anden Spiller meget have sig frabedt at blive identificeret.

510. Nordisk Gambit.

(Spillet paa Godthaab i Grønland 1877.)

Balduin Sørensen.	C. J. S.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	4. Lf1—c4	c3+b2
1. e2—c4	e7—e5	5. Lc1+b2	Lf8—b4 †
2. d2—d4	e5+d4	6. Sb1—c3	Sb8—c6
3. c2—c3	d4+c3	7. Sg1—f3	d7—d6

Hvid.	Sort.
Som vi oftere have udtalt, har Sg8—f6 vist sig at være et nødvendigt Led i Forsvarskjæden og at skulle ud netop her — se Parti Nr. 428/1877.	
8. Dd1—b3	Lc8—e6
9. Lc4—d5	...
Hvid forsmaar ved Lc4+e6 at vinde den tilbudte Bonde, hvorved Sort havde skaffet sig nogen Lettelse, og fortsætter Angrebet paa en ligesaa energisk som elegant Maade.	
9. ...	Sg8—e7
10. 0—0—0	Lb4+c3
11. Lb2+c3	Le6+d5
12. e4+d5	Sc6—e5
13. Th1—e1	f7—f6
14. Sf3—d4!	Kc8—f7

Hvid.	Sort.
15. h2—h4	h7—h5
16. Te1+e5!	f6+e5!
17. Sd3—e6	Dd8—d7
18. f2—f4	e5+f4
Det er et Spørgsmaal, om Springer til f5 eller g6 havde været bedre; Hvid kan dog ikke forhindres i at aabne f-Linien.	
19. Td1—f1	Se7+d5
Derved paaskyndes Nederlaget, der kunde have været forhalet, men ikke undgaaet ved Se7—g6.	
20. Se6+f4	Ta8—f8
21. Sf4+d5 †	Kf7—e8
22. Tf1—e1 †	Ke8—d8
23. Db3+b7	Tf8—f7
24. Sd5—b4! og Hvid vinder.	

511. Russisk Parti.

(Spillet paa Godthaab i Grønland 1877.)

C. J. S.	Baldvin Sørensen.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sg8—f6
3. Sf3+c5	d7—d6
4. Se5—f3	Sf6+e4
5. d2—d3	Se4—f6
6. d3—d4	d6—d5
7. Lf1—d3	Le8—e6
8. c2—c3	...
Hertil er Partiet aabnet paa en smuk og korrekt Maade, der viser, ligesom ogsaa det ioregaaende Parti, at man er	

Hvid.	Sort.
hjemme i Theorien paa Grønland. Ved det sidste Træk og den derpaa valgte Fortsættelse giver Hvid imidlertid Slippaa Fordelen af Fortrækket, idet det nu ikke bliver ham men Modstanderen, der faar c-Bonden 2 Skridt frem, noget der kan siges at høre sig til i denne Slags Partier.	
8. ...	c7—c5!
9. Ld3—b5 †	Sb8—d7
10. Sf3—e5	Lf8—d6

	Hvid.	Sort.
11.	0 - 0	0 - 0
12.	Lb5+d7	Sf6+d7
13.	Se5+d7	Dd8+d7
14.	d4+c5	Ld6+c5
	Sort har nu en umiskjendelig Overlegenhed i Stillingen.	
15.	Lc1-e3	Lc5-d6
16.	f2-f4	Tf8-e8
17.	Dd1-f3	Le6-f5
18.	Sb1-d2	Dd7-b5
19.	Sd2-b3	Db5-d3
20.	Le3-c5	...

Løber til d4 forekommer os solidere. Sort vinder nu et væsentligt Tempo i næste Træk ved Angreb paa Springeren.

20.	...	Ld6+c5
21.	Sb3+c5	Dd3-c4
22.	Sc5-b3	...

Hvid kan ikke slaa b7, hvad der sandsynligvis har været Tanken i 20de Træk, idet der følger Dc4-c7; 23. Df3+d5; Lf5-e4 o. s. v.

22.	...	Te8-e6
23.	Sb3-d4	Lf5-e4
24.	Df3-d1	Te6-g6
25.	Tf1-f2	f7-f5

En Række af kraftige, vel valgte Træk.

26.	Dd1-b3	Dc4-c7
27.	a2-a4	Ta8-f8
28.	Ta1-e1	Tf8-f7

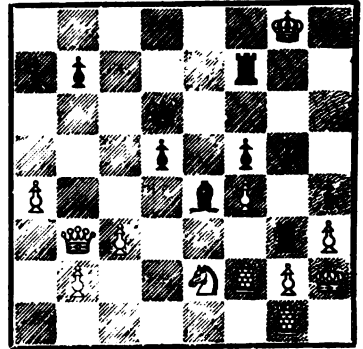
Hvid truede med Te1+e4.

29.	Db3-a3	...
-----	--------	-----

Dette og de tvende næste Træk ere meget svage og giver Sort

	Hvid.	Sort.
	altfor rigelig Tid til at forberede et overvældende Angreb.	
29.	...	h7-h5
30.	h2-h3	Tg6-g3
31.	Da3-b3?	Dc7-d6
32.	Kg1-h2	h5-h4
33.	Te1-g1	g7-g5
34.	Sd4-e2	...

I 31te Træk havde Springeren gjort mere Virkning, nu ændses han med Rette ikke.

34.	...	Tf7-g7!
-----	-----	---------

Sorts Kvalitetsoffer vil man se er ligesaa korrekt som afgjørende.

35.	Se2+g3	...
-----	--------	-----

Hvid er næsten tvunget til at slaa, thi der trues bl. A. med den ødelæggende Kombination g5+f4 samt Tg3+g2 + o. s. v., som Hvid ikke kan manøvrere sig fra med Dronningen.

35.	...	h4+g3+
36.	Kh2+g3	...

Slaas Kongen ikke, vinder Sort let saaledes:

36.	Kh2-h1	g3+f2
-----	--------	-------

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
37. Tg1—f1	Dd6+f4	39. Tg1+g2	Dd6—g3!
38. c3—c4	g5—g4	40. Kh1—g1	Le4+g2 osv.
39. c4+d5	Le4—g2 †	38. . . .	Tg7—h7!!
og Hvid er Mat i 4 Træk.		Dødsstødet!	
36. . . .	g5+f4 †	39. Tg1—e1	. . .
37. Kg3—h2	f4—f3 †	Der gives ingen Udvej til Frelse;	
38. g2—g3	. . .	paa Tg1—g2 følger ogsaa det	
Gaar Kongen til h1 følger:		drøbende 39. . . Th7+h3 osv.	
38. . . .	f3+g2 †	Sort gjør Mat i 3 Træk.	

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 2 (Februar 1878).

672. Af Dahl. Mat i 2 Træk. — 1. Sd5—b4 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: Blehr, Timme, J. G. H., S. Knudsen, J. J—n. Faareveile, A. Norlin, Karlberg, J. A. & R. Carlborg, B. Ohlsson, Augusta O., Therkelsen.

673. Af Ohlsson. Mat i 3 Træk. — 1. Lg3—e1, La6—d3!; 2. Dd5—d4 †; 3. L. ell. S. ‡. — Rigtig angivet af: Blehr („ganske vakker, men ogsaa temmelig let“), Timme, J. G. H., Knudsen, J. J—n., Norlin, J. A. & R. Carlborg, Augusta O., Therkelsen.

674. Af Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Sd5—e3, c3—c2 (A. B.) 2. Da2—b2 †; 3. D. ‡. 1. — (A) K+c5; 2. Dc4 † osv. 1. — (B) Ke5; 2. Sd7 † osv. — Rigtig angivet af: Timme, J. G. H., Knudsen, J. J—n., Norlin, J. A. Carlborg („en utmærkt vakker och ej lätt uppgift!“), R. Carlborg, B. Ohlsson, Augusta O., Therkelsen.

675. Af Wennberg. Mat i 4 Træk. — 1. Tf1—f5 †, Ke5—e4 (A); 2. Da7+c5, Tg3+g4!; 3. Lb3—c2 osv. 1. — (A) D+T; 2. D+a1 †, Ke4; 3. S+d6 †; 4. D. ‡. — Rigtig angivet af: Blehr („en meget kompliceret Opgave, som visselig har voldt sin Forfatter adskillig Bryderi!“), Timme, J. G. H., R. Carlborg, J. A. Carlborg („en sinrik uppgift!“), B. Ohlsson.

676. Af H. v. Düben. Mat i 4 Træk. — 1. Db1—d3, L+D (A); 2. Sb6—d7 †, Ke5—d5; 3. Se8—f6 †, K. ligeg.; 4. L. ell. B. ‡. 1. — (A) T+D; 2. Sc4 † osv. — Rigtig angivet

af: Blehr, J. G. H., Timme, B. Ohlsson, Norlin, J. A. & R. Carlborg, Therkelsen.

677. Af Martindale. Mat i 3 Træk. — 1. Th6—f6, S+Bd4!; 2. Df5—e4 †. K+D; 3. Sa4—c3 ‡. — Rigtig angivet af: Blehr, J. A. & R. Carlborg, B. Ohlsson, Therkelsen.

678. Af Loyd. Mat i 3 Træk. — 1. Dd2—c3, Sh1—f2!; 2. Dc3—d5 †, K+S; 3. Tg2—g3 ‡. — Rigtig angivet af: Blehr, B. Ohlsson, Norlin, Knudsen, J. J—n, J. A. & R. Carlborg, J. G. H., Augusta O., Therkelsen.

679. Af Shinkmann. Mat i 3 Træk. — 1. Dh1+b7, Lc4—a2; 2. Db7—a8 osv. — Rigtig løst af: Blehr („man ser øjeblikkelig, at D. maa gjøre 1ste Træk, desuagtet ikke saa let“), B. Ohlsson, Norlin, J. A. & R. Carlborg, Augusta O, Therkelsen.

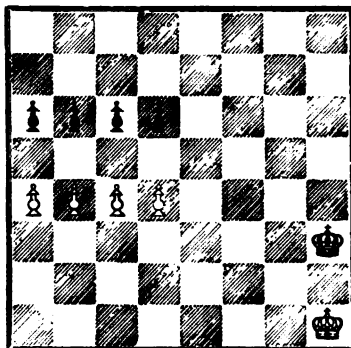
680. Af Klett. Mat i 4 Træk. — 1. Lg5—e7, Kd4—e5!; 2. Lf3—c6. b7+c6; 3. Le7—d6 †; 4. D. ‡. — Rigtig angivet af: Blehr („et udmærket smukt Problem med et vanskeligt og interessant Hovedspil“), J. A. Carlborg, Therkelsen, B. Ohlsson.

681. Af Willmers. Mat i 5 Træk. — 1. Sf5—d6, Kf3—f4!; 2. Tg5—g4 †, Kf4—e5; 3. Sd6—f7 †, Ke5+d5 (a); 4. Tg4—d4 †; 5. S. ‡. 3. — (a) Kf5; 4. Da6—c7 osv. — Talrige og interessante Varianter! — Rigtig angivet af: Blehr („en glimrende Prøve paa Willmers storslagne Stil!“), J. A. Carlborg, B. Ohlsson.

Slutspil.

26.

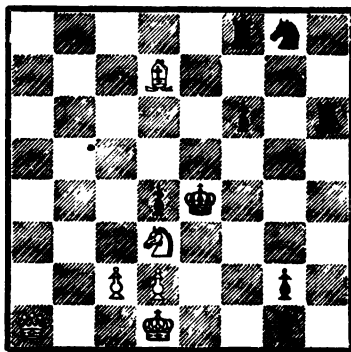
Følgende meget morsomme Stilling

findes i „Chess Record“. Hvid har Fortrækket og vinder.

Nyeste Post.

Sverig. Det er os en Fornøjelse at kunne meddele, at vor periodiske Skaklitteratur yderligere er forøget, idet „*Upsalaposten*“, der tidligere, i Aarene 1868—71 redigeret af afdøde Lemke, har havt en Skakspalte, nu atter har begyndt at publicere Skakopgaver, 1 à 2 ugentlig. Som Prøve meddele vi hosstaaende, vel lette, men tillige nette Problem, hvormed den nye Skakspalte introduceredes den 26. April af den pseudonyme Redaktør, Mats.

Mat i 3 Træk.

— Vi henlede Opmærksomheden paa, at vort Julihefte, der vil blive 32 Sider stort for at supplere det manglende i Maj—Juniheftet og nu er under Trykken, bringer et kraftigt Indlæg af DHrr. Borén & Svenonius i Stockholm til Gunst for Spillemaaden 1. e2—e4 e7—e5; 2. f2—f4 e5+f4; 3. Lf1—c4 d7—d5; 4. Lc4+d5 Dd8—h4 †, betragtet fra en hel ny Side. Det vil ligeledes bl. A. bringe tvende Korrespondancepartier, der i Vinter ere spillede mellem Skakklubberne i Stockholm og Kristiania, og som ere faldne ud til Fordel for førstnævnte.

Italien. Ifølge Meddelelse i „*N. Rivista d. Scacc.*“ er Dommen i Problemturneringen nu falden og Senderne med Motto: „*Scaccomania*“, „*A Study*“ og „*Salut à Livorno*“ tilkjendte henholdsvis 1ste, 2den og 3die Præmie.

Tyskland. Den i Forvejen store tyske Skaklitteratur er for nylig bleven beriget med tvende lige udkomne Arbejder, hvorpaa vi foreløbig henlede Opmærksomheden. Det ene er: „*Schachcongres zu Leipzig 1877*“, indeholdende samtlige paa Anderssens Festen spillede Partier, rigt forsynede med Noter, Anderssens Billede og Biografi, samt de præmiebelønnede Problemer m. m. Udgivet af E. Schallopp. Pris: 4 Rigsmark. Det andet er Philipp Kletts „*Schachprobleme*“, en udvalgt

Samling af denne berømte Mesters fortrinlige Kompositioner, 112 i Tallet, hvoriblandt ikke mindre end 60 nye. Pris: 5 Rigsmark.

— *Vesttyske Skakforbund* afholder i Dagene 27—31 Juli sin 12te Kongres i den gamle Forbundsstad Frankfurt a. M. Programmet er meget righoldigt for det praktiske Spils Vedkommende, idet der vil blive arrangeret en Mesterturnering med tvende Præmier, henholdsvis paa 400 og 150 Mark, en Hovedturnering, tvende mindre Turneringer og en Tombola-Turnering, alle med værdifulde Præmier. Desværre tillader Pladsen os ikke nærmere at gaa ind paa det udførlige Program, som Forbundets Styrelse, i hvis Spidse iaar staar Hr. E. Rosenthal af Frankfurt a. M., med vanlig Opmærksomhed har tilstillet os. Problemturnering omhandles ikke.

— Det nylig stiftede *østtyske Skakforbund* holder ligeledes Kongres i Juli Maaned, nemlig fra den 6—9 i Königsberg.

England. I Londonerklubbens store Udligningsturnering (64 Spillende) vandt Potter (I) 1ste Præmie, Eschivege (III) 2den, Walthew (IV) 3die og Heywood (III) 4de Præmie. — Blackburne fortsætter med sine stødse talrigt besøgte Forestillinger uden Bræt og Brikker mod 6 à 8 Modstandere og taber som sædvanlig kun yderst sjældent mere end et Parti i det Højeste. For nylig har han givet Forestilling i Londons Dame-Skakklub. — I „Löventhal Cup“-Turneringen har Prof. Wayte, Medarbejder af Ch. Pl. Chronicle, tilkæmpet sig Sejren med 11 vundne og 2 Remispartier.

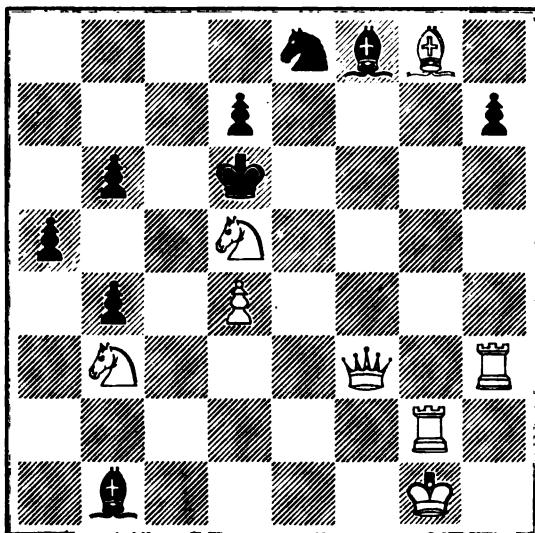
Frankrig. I „*Le journal de l'exposition*“, et nyt illustreret Blad i Paris, udelukkende stiftet med Udstillingen for Øje, har Rosenthal overtaget Redaktionen af en meget omfangsrig Skakspalte, der baade omfatter Partier, Problemer og Nyheder. Af dette interessante Blad, hvori man ogsaa vil finde flere af Rosenthals sidste glimrende „blindlings“ Præstationer, have vi foran gjevnet det 9de Matchparti mellem Bezkrowny og Camille Morel, begge bekjendte som 2 af de stærkeste Pariser Spillere, den sidste Medredaktør af „*La Stratégie*“ og Sekretær ved Skakkongressen. — Af fremmede Spillere skal allerede have meldt sig til Turneringen: Anderssen, Bird, Blackburne, Mason, L. Paulsen, Winawère, af franske: Rosenthal, Bezkrowny, Gifford, Clerc.

Opgaver.

703.

H. F. L. Meyer, London.

Sort.

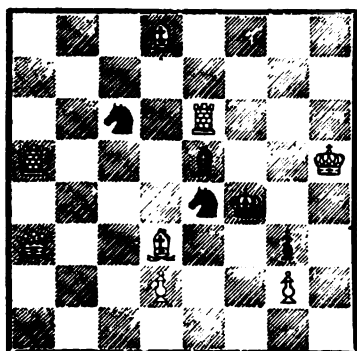

Hvid.

Mat i 5 Træk.

704.

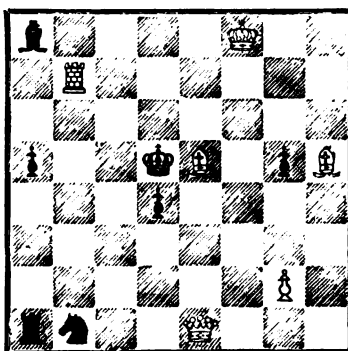
Th. Jensen.

Mat i 2 Træk.

705.

Fr. af Gelfersstam.

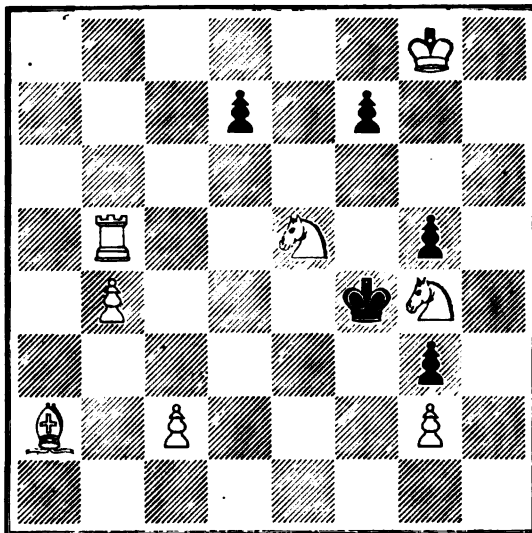

Mat i 3 Træk.

706.

A. ArneH.

Sort.

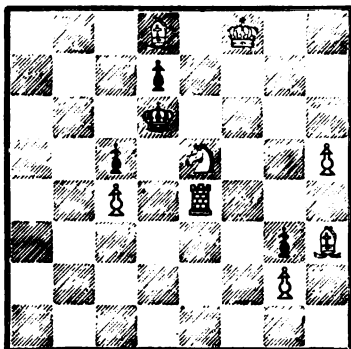

Hvid.

Mat i 4 Træk.

707.

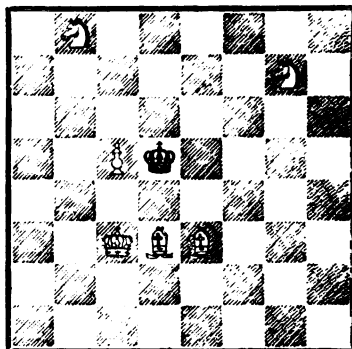
V. Nielsen.

Mat i 3 Træk.

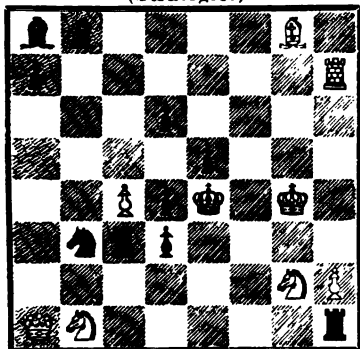
708.

S. Gold.

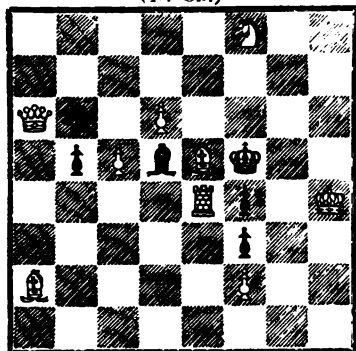
Mat i 4 Træk.

709.
G. B. Vallo.
(Stratégie.)

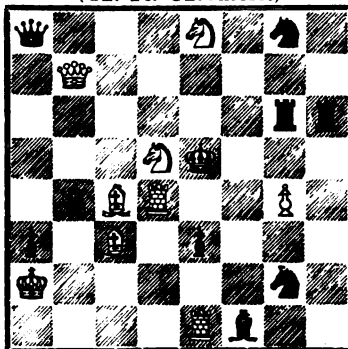
Mat i 3 Træk.

711.
J. Dobrusky.
(D. Sz.)

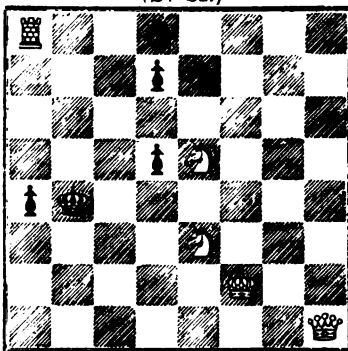
Mat i 3 Træk.

710.
W. Furnalwal.
(Ch. Pl. Chronicle.)

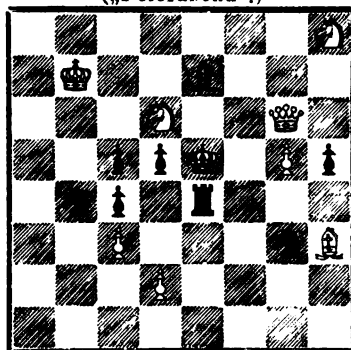
Mat i 3 Træk.

712.
W. Möser.
(Ø. Sz.)

Mat i 4 Træk.

713.
G. von Knoff.
(„Feierabend“.)

Mat i 4 Træk.

Brevvexling.

O. C. B. Kristiania. Deres 3-Trækker bliver anvendt i næste Hefte. Tak.

B. O. Lommarp. I Nr. 680 følger paa 2. Lg2, *Ta8—a6!* og i 690 paa 2. . . D+T; 3. Sf4 † D+S! Deres Forslag om ved Tal at betegne Opgavernes indbyrdes Værdi er ganske vist praktisk, men vil neppe tage sig godt ud paa Tryk. M. H. t. Udstyrelse og Problemfaget er Deutsche Schachzeitung ubestridelig det mest fremtrædende Skakorgan. Prisen er 10 Mark for et helt Aar.

Edw. B—n. Upsala. Selvmatsoppgaven og Nr. 2 af 2-Trækkerne (Ka3/d6) ere under Eftersyn.

H. v. D. Elfzärde. Det omhandlede Hefte af N. Sk. T. skal blive Dem tilstillet.

P. F. W. Bie. Tak for det humoristiske Brev. En Problemforfatter kan kun glæde sig over at blive saa vel forstaaet.

V. O. S. Trykningen af det omspurgte Værk skrider nu rask fremad.

J. J—n. Faareveile. Deres Opgaver vise, af Begynderarbejder at være, meget godt Blik for hvad Hovedvægten bør lægges paa. Endnu ere de dog temmelig lette, med Undtagelse af Nr. 5, hvilken vilde have været anvendelig, hvis den ikke havde haft Biløsning ved 1. Se4; 2. Td5 †; 3. Da8 o. s. v. Selvmatten bliver anvendt. Vær velkommen snart med nye Forsøg! Deres Løsninger af 675 og 681 strander paa Sorts stærkeste Forsvar og i 680 har De overset Hovedspillet 1. . . Ke5! 676 og 677 ere ikke fejlagtige. I Eders Løsning af 688 har I overset, at Sort i 2det Træk kan sige Skak, og i 690, at Lb4 kan slaas af Ba5 i 4de Træk.

M. Upsala. A. A. takker for de ham tilsendte Nr. af U. P.

W—p. Assens. Takker forbindliget — jo meget flink.

H. M. London. Tak for det Tilsendte. Af hvilken ny Samling ere disse Opgaver?

G. E. C. Detroit. „Free Press“ for $\frac{6}{4}$ med Tak modtaget.

S. K. Tversted, E. T., O. C. B., J. G. H., F. W. B. Kristiania; J. C. Arendal; R. C. Norkøping; J. A. C., Eksund. A. N—n, Carlberg, P. F. W. Bie; B. O. Lommarp, Aug. O. Nohleby, J—n Faarevejle, W—p Assens. Løsninger med Tak modtagne.

Fr. G. Upsala. Vær saa god at sende nyt Manuskript til Eders 4-Trækker (Kf5/h4). Skal der virkelig staa en hvid Bonde paa d2 i samme Opgave?

Rettelse.

I Opgave 695 bedes tilsat hvid Bonde paa h5, sort Bonde paa h6.

” ” 700 skal paa a3 staa en sort Løber.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel).

Ännu en gång Mittelgambit emot Löpargambit.¹⁾

Föremålet för följande uppsats är en vändning i Löpargambit, hvilken, så vidt vi veja, ännu aldrig varit underkastad någon granskning, fastän ingen, efter att hafva tagit kännedom af efterföljande analys, torde kunna neka att den förtjenar all uppmärksamhet; ja, den synes till och med, bedraga vi oss icke, gifva rätt åt Zukertorts så mycket omtvistade åsigt om Löpargambiten såsom en inkorrekt spelöppning.

Den väsendtliga skilnaden mellan det ifrågavarande och Zukertort'ska försvaret ligger i Kungslöparens uppställning

¹⁾ I vore Bemærkninger og Noter — Nord. Skakt. 1877 S. 218 o. fig. — til det berømte Parti Nr. 439, hvor Schallopp forgjæves søgte at afvinde det Zukertortske Forsvar i Løbergambiten en gunstig Chance, have vi kortelig rekapituleret vort Standpunkt og citeret de Bidrag, Nord. Skaktid. i sine forløbne Aargange har ydet til Belysning af denne Spillemaade. Vi antydede tillige der, at det sidste Ord dog mulig ikke var talt i denne Sag, idet vi vidste, at vore svenske Skakvenner, navnlig DHrr. Borén og Svenonius, arbejdede ivrigt paa, ad hel anden Vej, der kun havde det første Træk tilfælles med Zukertorts, at finde en Forstærkning af Forsvaret. Nu i disse Dage have de nævnte tvende Skakvenner, hvis analytiske Skarpblik og praktiske Spillestyrke er Tidendens Læsere velbekjendt, nedlagt Resultatet af deres utrættelige og langvarige Forskninger i følgende Analyse, som det er Skaktidenden en stor Glæde at kunne frembære for Skakverdenen, idet det forekommer os, at den paa en mere end almindelig kraftig og dygtig Maade har hævet det paagjældende Gambitforsvars synkende Fane, og at indeholde den stærkeste Opfordring for Gambitangrebets Venner til rustede med deres skarpeste Glavind paany at træde i Skranken.

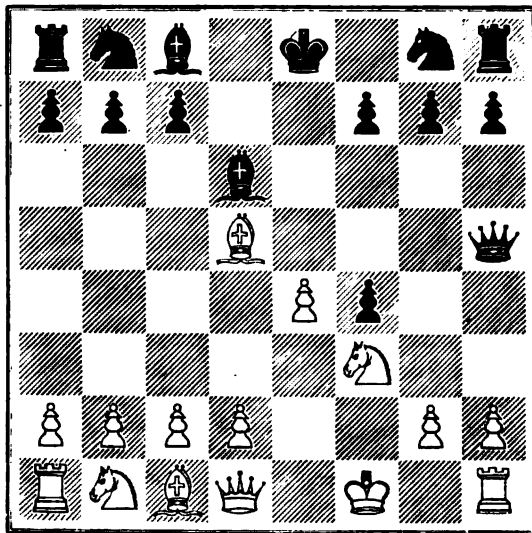
Red.

på d6 i stället för g7 och, i närmaste samband dermed, Kungslöparbondens framryckande ett steg. Genom denna anordning lyckas det Svart att med fördelen af en stark ställning gentemot det fiendtliga centrum förena möjligheten af en snabb utveckling, då han nu genast, utan tempoförlust, täcker den viktiga punkten f4; dertill kommer att Hvit här har långt svårare att spränga de svarta flygelbönderna, som nu i det längsta verka hämmande på hela hans spel. Må emellertid utan vidare ordande analysen tala för sig sjelf.

1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	d7—d5
4.	Lc4+d5	Dd8—h4 †
5.	Ke1—f1	Lf8—d6
6.	Sg1—f3	...

Om springardraget sker nu eller några drag sednare, är af mindre betydelse.

6.	...	Dh4—h5

Hvit. Svart.

I.

7.	e4-e5	Ld6+e5
8.	Dd1-e2 (c1)	Sb8-d7
9.	d2-d4	Sg8-c7

A.

10.	Ld5+f7 †	Dh5+f7
11.	d4+e5	Sd7-b6

Svart har här tydligan en öfverlägsen ställning.

B.

10.	Ld5+b7	Lc8+b7
11.	d4+e5	0-0-0
12.	Lc1+f4	Se7-g6
13.	Lf4-g3	Th8-e8

och Svart står på vinst.

C.

10.	Sf3+e5	Dh5+e2 †
11.	Kf1+e2	Se7+d5
12.	Se5-d3	Sd7-f6
13.	Sd3+f4	...

På 13. Lc1+f4 blir fortsättningen ungefär densamma.

13.	...	Lc8-g4 †
14.	Kc2-f1	0-0-0
15.	c2-c3	Th8-e8
16.	Sb1-a3	g7-g5
17.	Sf4+d5	Td8+d5

Hvit kan ej rädda sig.

D.

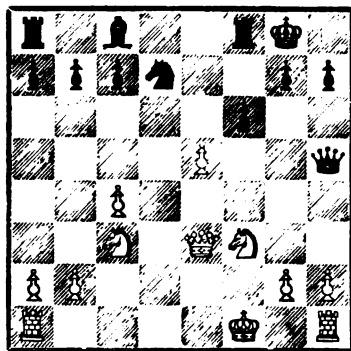
10.	d4+e5	Se7+d5
11.	c2-c4	...

På 11. e5-e6, Sd7-f6; 12. e6+f7 †, Ke8+f7; 13. Sf3-e5 †, Kf7-f8 behåller Svart bonden med godt spel.

11.	...	Sd5-e3 †
12.	Lc1+e3	f4+e3

Hvit. Svart.

13.	De2+e3	0-0
14.	Sb1-c3	f7-f6

15.	e5-e6	Sd7-c5
16.	e6-e7	Tf8-e8
17.	Sc3-d5	Sc5-a6
18.	Kf1-f2	c7-c6
19.	Sd5-f4	Dh5-c5
20.	De3+c5	Sa6+c5
21.	Th1-e1	Kg8-f7

Och bonden faller.

II.

7.	Dd1-e2	f7-f6 (!)

A.

8.	Ld5+g8	Th8+g8
9.	d2-d4	Lc8-g4 (!)
10.	Sb1-c3	Sb8-c6
11.	Sc3-b5	0-0-0
12.	c2-c3	Tg8-e8 (!)
13.	Sb5+d6 †	...

På 13. De2-d3 följer 13. . . f6-f5 14. e4+f5, Lg4+f5; 15. Dd3-g7, g7-g5 (!) och på t. ex. 13. Lc1-d2 . . . Lg4-f5.

13.	...	Td8+d6
14.	Lc1+f4	Td6-e6
15.	De2-d3	...

12*

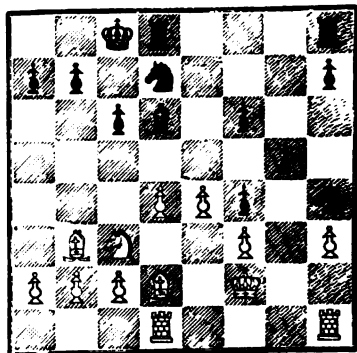
Hvit.	Svart.
Andra drag äro ej bättre.	
15. . . .	Te6+e4
16. Lf4—d2	Lg4—f5
17. Dd3—b5	. . .
17. Kf1—f2 medför damförlust genom 17. . . Te4—e1	
18. Dd3—c4, Sc6--a5; 19. Dc4--b5, a7— a6.	
17. . . .	a7--a6
18. Db5—c4	Sc6—e5
19. Sf3+e5	Te8+e5
20. Ta1—e1	Te4+e1 †
21. Ld2+c1	Te5—e3

Och Hvit är förlorad. Der kunde t. ex. följa: 22. Kf1—f2, Lf5—d3; 23. Dc4—g8 †. Te3—e8; 24. Dg8+g7, Te8—e2 † 25. Kf2—g3, Te2--e3 † och snart matt.

B.

8. d2—d4	. . .
8. De2—b5 † är knappt annat än tempoförlust. Svart spelar naturligtvis derpå 8. . . Sb8—d7.	
8. . . .	Sg8—e7
9. Sb1—c3	c7—c6
10. Ld5—b3	Lc8—g4
11. h2—h3	. . .
Svagare är otvifvelaktigt 11. h2—h4, hvarpå kan följa: 11. . . Sb8—d7; 12. Lc1—d2, 0—0—0; 13. Ta1—d1, h7—h6 eller 13. Ld2—e1, Th8—e8 o. s. v. ¹⁾	
11. . . .	Se7—g6

Hvit.	Svart.
12. Kf1—g1	Lg4+f3
13. De2+f3	Dh5+f3
14. g2+f3	Sg6—h4
15. Kg1—f2	g7—g5 (!)
16. Lc1—d2	Sb8—d7
17. Ta1—d1	0—0—0

Vi afbryta här, då ställningen synbarligen tillåter för många variationer, för att vi skulle kunna ingå på en utförlig analys. För vår del föredraga vi det svarta spelet. Visserligen har Hvit ett centrum, men icke förthy högst ringa utrymme för sina pjäser, hvaremot det synes oss som borde Svart i lämpligt ögonblick kunna genombryta den fiendtliga linien, efter omständigheterna antingen i centrum genom c6—c5, f6—f5 eller ock på flygeln genom h7—h5 etc. Den kritiska positionen åskådliggöres i ofvanstående diagram.

III.

7. d2—d4	Sg8—e7 (!)
----------	------------

¹⁾ Om 11. Lc1—d2 se Parti Nr. 512. Red.

	Hvit.	Svart.
	Var. 1.	
8.	e4—e5	Se7+d5
9.	e5 †d6	0—0 (!)
10.	c2—c4	Sd5—e3 †
11.	Lc1+e3	f4+c3
12.	Sb1—c3	Tf8—e8 (!)
13.	Kf1—e2	..

På 13. d6+c7 följer: 13. . .
Sb8—c6; 14. d4—d5, Sc6—e5;
15. Sf3+e5, Dh5+e5; 16.
d5—d6, De5—f4 † och 17. . .
Df4+d6. På 13. Dd1—e2
blir fortsättningen som i texten.

13.	..	Lc8—g4
14.	Sc3—d5	Sb8—c6
15.	Sd5+c7	..
	15. Sd5+e3 är dåligt för:	
	15. . . Lg4+f3 † 16. g2+f3, Dh5—g5; 17. Dd1—d2, Dg5 —g2 †; 18. Ke2—d3, Dg2+f3; 19. Ta1—e1, Te8—e4.	

15.	..	Tc8—e4
16.	Sc7+a8	Sc6+d4 †
17.	Ke2—d3	e3—e2

Och Svart måste slutligen vinna,
huru Hvit än spelar.

Var. 2.

8.	Sb1—c3	f7—f6
	A.	
9.	Sc3—b5 ¹⁾	Se7+d5
10.	Sb5+d6 †	c7+d6
11.	c4+d5	g7—g5 (!)
12.	Dd1—e2 †	Ke8—d8
13.	De2—d3	..

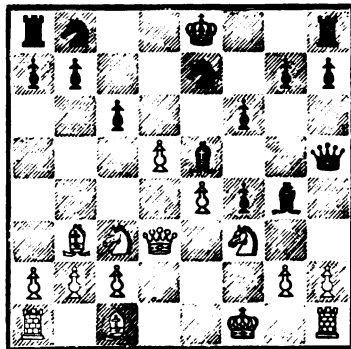
13. c2—c4 är ej bra för 13. . .

	Hvit.	Svart.
	Dh5—g6 (!), hvarigenom Svart fullständigt beherrsakar spelet.	
13.	..	Th8—e8
14.	Dd3—a3	..
	På andra drag kan följa 14. . . g5—g4.	
14.	..	Lc8—f5
15.	c2—c4	Sb8—d7
16.	Lc1—d2	Ta8—c8

Sedan följer med utmärkt attack
g5—g4 och f4—f3.

B.

9.	Dd1—d3	..
	9. Dd1—e2 är behandladt under II. B, ehuru dragföljden der var en annan.	
9.	..	c7—c6
10.	Ld5—b3	..
	På 10. Ld5—c4 kan följa 10. . . b7—b5 jemte 11. . . Lc8—a6.	
10.	..	Lc8—g4
11.	d4—d5	Ld6—e5

12.	Sf3—d4	Sb8—d7
13.	d5+c6	b7+c6
14.	Lb3—e6	Sd7—c5

¹⁾ Om Ld5—b3 se Parti Nr. 513. Red.

Hvit.	Svart.
15. Le6+g4	Dh5+g4
16. Dd3—c4	Ta8—d8

Och Hvit kan ej undgå förlust. — Naturligtvis har spelet kunnat betydligt varieras från och med 11te draget, men vi utföra ej mer än denna variant, helst vi tro det ej möter någon svarighet att äfven i andra fall föra de svarta till seger.

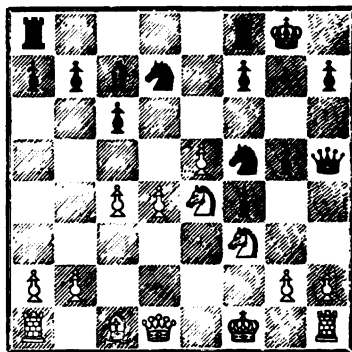
Var. 3.

8. c2—c4	...
Ett drag som rätt väl kan komma i fråga här, just på grund af Löparens ställning på d6.	
8. ...	c7—c6
9. e4—e5	...
Svagare är 9. c4—c5, hvarpå med fördel kan följa: 9. . . Ld6—c7 10. Ld5—c4, 0—0.	
9. ...	Ld6—c7 (!)
10. Ld5—e4	g7—g5
11. Sb1—c3	...
11. h2—h4 (?) har till följd: 11. . . Se7—f5 (!) 12. Le4+f5, Lc8+f5; 13. Kf1—g1, g5—g4; 14. Sf3—e1 (!), Sb8—d7; 15. Lc1+f4, f7—f6; 16. Sb1—c3, 0—0—0 o. s. v.	

11. ...	0—0 (!)
11. . . Se7—f5 här är knappt rådligt, ty genom 12. Le4—c2 (!), Sf5—g3 †; 13. Kf1—g1, Sg3+h1; 14. Sc3—e4 får Hvit en ganska stark, om också ej dödlig attack.	
12. Le4—c2	...

Hvit.	Svart.
Väl det bästa Hvit här kan göra. Andra drag, som kunna komma i fråga, äro 12. d4—d5, som bevaras med 12. . . Se7—f5 (!), och 12. h2—h4 med den afgörande fortsättningen 12. . . h7—h6; 13. Kf1—g1, g5—g4; 14. Sf3—e1, f7—f6; 15. Lc1+f4, f6+e5; 16. Lf4+e5, Lc7+e5; 17. d4+e5, Dh5+e5. Hvit kan nu ej utan stora olägenheter afböja det i högst 4 drag hotande mattet.	

12. ...	Lc8—f5 (!)
13. Lc2+f5	...
På 13. d4—d5 sker 13. . . g5—g4 (!).	
13. ...	Se7+f5
14. Sc3—e4	Sb8—d7

A.

15. Se4+g5	Ta8—e8
Svagare är 15. . . Sf5—g3 †.	
16. Lc1+f4	...
16. Sg5—h3 är väl bättre, men räddar icke spelet; det följer likaledes 16. . . f7—f6.	
16. ...	f7—f6

Hvit.	Svart
17. Sg5—e4	f6+e5
18. d4+c5	Sd7+e5

Och Svarts angrepp är oemotståndligt.

B.

15. Dd1—d3	g5—g4
16. Sf3—g1	...

16. Sf3—g5 är alls icke bättre. Efter 16. . . h7—h6; 17. Se4—f6 †, Sd7+f6; 18. Dd3+f5, h6+g5, och sedan Springaren slagits 19. . . Ta8—d8, kan Hvit lika litet hålla spelet.

16. . . . c6—c5 (!)
Möjligen kunde här 16. . . f7—f6 komma i fråga, men vi lemna derhän, hvem som står bäst efter 17. e5—e6, Sd7—b6 (mähända bättre Sd7—e5!)
18. Sg1—e2, f4—f3; 19. Se2—f4.

17. d4+c5 . . .
På 17. Lc1+f4 sker naturligtvis 17. . . Sf5+d4. Hvit kan nu ej spela 18. Se4+c5 för 18. . . Sd7+c5; 19. Dd3+d4, Sc5—e6; 20. Dd4—e4, Se6+f4; 21. De4+f4, f7—f6 (!). På 17. Sg1—e2 blir fortsättningen: 17. . . Sf5+d4; 18. Se2+d4, c5+d4; 19. Lc1+f4 (19. Dd3+d4 har till följd: 19. . . Lc7+e5 (!); 20. Dd4+d7, Ta8—d8; 21. Dd7—a4, g4—g3!); 19. . . Lc7+e5; 20. Lf4+e5, Dh5+e5; 21. Ta1—d1, f7—f5; 22. Se4—f2, Ta8—e8; 23. g2—g3, f5—f4 etc.

Hvit.	Svart.
17. . . .	Lc7+e5 (!)
18. Dd3+d7	Ta8—d8
19. Dd7—a4	f4—f3

a.

20. Da4—c2	f3+g2 †
21. Dc2+g2	...

På 21. Kf1+g2 är 21. . . Sf5—h4 †; 22. Kg2—f1, Dh5—f5 †; 23. Kf1—e2, Td8—d4 afgörande.

21. . . .	Td8—d1 †
22. Kf1—e2 (!)	g4—g3 †
23. Sg1—f3	Td1+h1
24. Dg2+h1	Dh5—g4

Och Hvit är förlorad.

b.

20. g2—g3	...
-----------	-----

Efter 20. g2+f3, g4+f3; 21. Da4—c2, Dh5—g4 är Hvit fullkomligt under isen; söker han förjaga Damen genom 22. h2—h3, blir följden: 22. . . Td8—d1 †; 23. Dc2+d1, Dg4—g2 †; 24. Kf1—e1, Le5—g3 †; 25. Se4+g3, f3—f2 †.

20. . . .	Sf5+g3 † (!)
21. Se4+g3	Le5+g3
22. Da4—b3 (!)	Lg3—e5
23. h2—h4	Tf8—e8
24. Lc1—e3	...

Har Hvit något bättre drag?

24. . . .	g4—g3
25. Th1—h3	Dh5—g4

Hvit kan ej mer på något vis undgå förlust.

I det vi härmed afsluta vår analys, måste vi framför allt utbedja oss öfverseende för de felaktigheter, som torde hafva blifvit begångna, och våga vi dervid åberopa den omständigheten, att äfven långt kompetentare analytici ej kunnat frigöra sig från t. o. m. ganska grofva villfarelser. Just på grund af denna det enskilda omdömet's osäkerhet spara vi också åt framtiden att fälla utslag öfver det nya försvarets verkliga värde.

Till sist kunna vi ej neka oss nöjet att framhålla det synnerliga intresse, hvarmed den omhandlade spelöppningen omfattats inom Stockholms schacksällskap, bland hvars medlemmar serskildt Grosshandlar Hafström gifvit uppslag till åtskilliga varianter. som eljest torde hafva uteblifvit.

Stockholm i Juni 1878.

P. G. Borén. Ludv. Svenonius.

Partier. ¹⁾

512. Løbergambit.

(Spillet i Upsala, Novbr. 1876.)

Ludv. Svenonius.	P. G. Borén.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	9. . . .	c7—c6
1. e2—e4	e7—e5	10. Ld5—b3	Lc8—g4
2. f2—f4	e5+f4	11. Lc1—d2	. . .
3. Lf1—c4	d7—d5	I Analysen findes under Angreb	
4. Lc4+d5	Dd8—h4 +	II. Var. B. udført h2—h3 som-	
5. Ke1—f1	Lf8—d6	Hvids stærkeste Fortsættelse.	
6. d2—d4	Sg8—e7 }!	11. . . .	Se7—g6
7. Sb1—c3	f7—f6 }	12. Ld2—e1!	Sb8—d7
8. Sg1—f3	Dh4—h5	13. Th1—g1	0—0—0
9. Dd1—e2	. . .	14. a2—a4	Ld6—b8
Se Analysen Angreb II. Var. B.		En god Retræte!	Anderssens

¹⁾ De første 4 Partier bedes sammenholdte med foranstaaende Analyse.

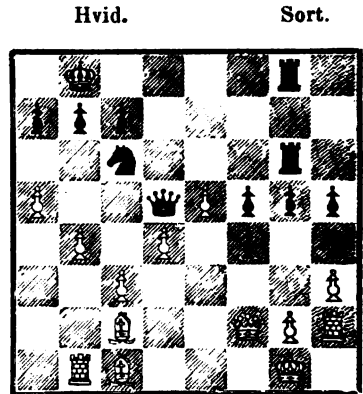
Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
bekjendte Maade at gjemme sin Kongeløber paa.		17. d5 + c6	Se5 + f3
15. a4—a5	a7—a6	18. c6 + b7 †	Kc8—c7
16. d4—d5	...	Sort ender det hele kraftigt førte Parti meget smukt.	
Dette Angreb er overilet; Hvid har sandsynligvis neppe noget bedre end h2--h3.		19. g2 + f3	Lg4 + f3
		20. De2—f2	Dh5—h3 †
16. ...	Sd7—e5!	21. Tg1—g2	Lb8—a7!
		og Hvid opgiver Spillet.	

513. Løbergambit.

(Spillet i Stockholm d. ¹¹/₁₂ 1877.)

A. H.	Ludv. Svenonius.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	hindre en ruinerende Gjennem- brydning paa d4.	
1. e2—e4	e7—e5	13. c2—c3	Se7—g6
2. f2—f4	e5 + f4	Her kunde der ogsaa være Tale om Ld6—c5 eller f6—f5.	
3. Lf1—c4	d7—d5	14. Sb5 + d6 †	Td8 + d6
4. Lc4 + d5	Dd8—h4 †	15. Kf1—g1	Lg4 + f3
5. Ke1—f1	Lf8—d6	16. Dd1 + f3	Dh5—h6
6. Sb1—c3	Sg8—e7	17. Df3—f2	Kc8—b8
7. d2—d4	f7—f6	18. La4—c2	Dh6—g7
8. Sg1—f3	Dd4—h5	19. a2—a4	h7—h5
9. Ld5—b3	...	Det nu fra begge Sider ind- ledede Rokadeangreb gennem- føres fra Sorts Side med møn- sterværdig Energi.	
I Analysen findes under Angreb III. Var. 2. udført Sc3--b5, Dd1—d3 og Dd1—e2. Om sidstnævnte Træk se endvidere Parti Nr. 512.		20. b2—b4	Dg7—f7
9. ...	Lc8—g4	Et stærkt Træk; den sorte Dronning indtager her en truende Stilling.	
10. h2—h3	Sb8—c6	21. Df2—e2	Sg6—h4
11. Lb3—a4	0—0—0	22. a4—a5	f6—f5
12. Sc3--b5	g7—g5	23. e4—e5	Td6—g6
Svenonius bemærker med Rette selv her, at Ld6—e5! havde været et langt stærkere Træk, idet Hvid nu ikke kan for-			13

	Hvid.	Sort.
24.	De2—f2	...
	Svagt spillet. Turde Hvid ikke gaa paa b4—b5, burde han ved Ta1—a3 eller Lc2—d3 have truffet Anstalter til at drive den sorte Dronning ud af den hvide Skraalinie.	
24.	...	Df7—d5
25.	Th1 h2	Th8—g8
	Sort har nu en saa vældig Opstilling at man kan forudse Hvids nær forestaaende Undergang, hvilken ogsaa hidføres i Svenonius bekjendte glimrende Stil.	
26.	Ta1—b1	...
	Se hosstaaende Diagram.	
26.	...	g5—g4!
27.	Df2+h4	g4+h3
28.	Dh4+h3	Tg6—g3
29.	Dh3+g3	f4+g3
30.	Th2+h5	Sc6+d4
31.	c3+d4	Dd5+d4 †
32.	Kg1—h1	Dd4—e5!
33.	Lc1—b2	De5—e2

Stilling efter Hvids 26de Træk.

34.	Th5+f5	De2+c2
35.	Tb1—f1	Tg8—d8
36.	Lb2—e5	...
	Bedre var Løber til d4, men den kan ikke reddes; thi paa Lb2—d4 følger Dc2—d2; 36. Ld4—g7 (36. Tf4 T+L; 37. T+T Dh6 resp. e1 †) Td8—h8 †; 37. Kh1—g1 Dd2—e3 † o. s. v.	
36.	...	Dc2+f5
	Hvid opgiver Spillet.	

514. Løbergambit.

(Spillet i Stockholms Skakselskab d. 21/12 1877.)

	Carlqvist.	P.-G. Borén.	Hvid.	Sort.	
	Hvid.	Sort.	7.	d2—d4	3g8—e7 }!
1.	e2—e4	e7—e5	8.	Sb1—c3	f7—f6 }
2.	f2—f4	e5+f4	9.	Dd1—d3	...
3.	Lf1—c4	d7—d5		Se Noten til Parti Nr. 513.	
4.	Lc4+d5	Dd8—h4 †	9.	...	c7—c6
5.	Ke1—f1	Lf8—d6!	10.	Ld5—b3	Lc8—g4
6.	Sg1—f3	Dh4—h5	11.	Lc1—d2	Sb8—d7

Hvid.

Sort.

12. Tal—e1

0—0—0

Det maa erkjendes, at denne Rokade, der hvergang uden Fare synes at kunne iværksættes, styrker Forsvaret ganske betydeligt. Den Angrebsplan, der fremtidig skal lægges, bør derfor formentlig navnlig gaa ud paa, enten at forhindre Rokaden, eller at gjøre Dronningfløjen mere mobil til en hurtig Fremrykning. Uden forøvrigt allerede nu at skulle tillade os at udtale nogen begrundet Formening, ere vi dog tilbøjelige til at tro, at 8. c2—c4, Angreb III., kan have en Fremtid for sig.

13. Sc3—e2

g7—g5

14. c2—c4

Ld6—c7

15. Ld2—b4

...

Mulig mindre stærkt, da den sorte Springer vel alligevel skal til g6.

15. . . . Se7—g6

16. h2—h3 Sd7—e5

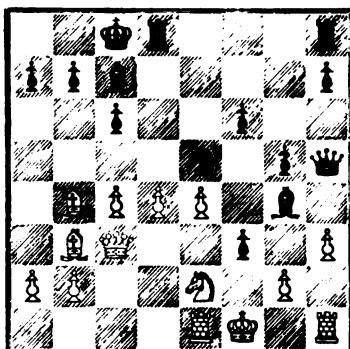
17. Sf3+e5 Sg6+e5

18. Dd3—c3 f4—f3!

Stillingen er nu meget interessant og kritisk, men Sort

Hvid.

Sort.

har afgjort Overtaget og gjør det fortrinligt gjældende.

19. Se2—g1 f3+g2 †

20. Kf1+g2 Se5—g6!

21. Te1—e3! Sg6—f4 †

22. Kg2—f1 Th8—e8

23. e4—e5? . . .

Hvids fleste Officerer ere malplacerede, men dette Forøg gjør kun Ondt værre.

23. . . . f6+e5

24. d4+e5 Lg4—d1!

Meget smukt spillet!

25. Sg1—f3 Td8—d3!

26. Te3+d3 Ld1—e2 †

27. Kf1—f2 Le2+d3

28. Dc3—e1 Ld3—e2

29. De1—c3 g5—g4

30. Dc3—e3 Le2+†f3

og Sort vinder.

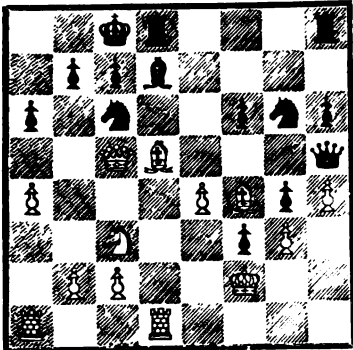
515. Løbergambit.

(Spillet i Upsala i Maj 1875.)

Ludv. Svenonius.	P. G. Borén.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	
1. e2—e4	e7—e5	navnlig herfra Partiet til omhyggeligt Studium.	
2. f2—f4	e5+f4	11. . . .	Lg7+e5
3. Lf1—c4	d7—d5	12. d4+e5	Se7—g6
4. Lc4+d5	Dd8—h4 †	Paa Dh5+e5; 13. Dd1—f1	c7—c6 følger som bekjendt med Fordel 14. Ld5+f7 † og paa 13. . . De5—d4 † 14. Df1—f2 med godt Spil for Hvid.
5. Ke1—f1	g7—g5	13. Dd1—f1	f4—f3
Som man ser af dette Træk, slutter Partiet sig ikke, som de 3 foregaaende, umiddelbart til Analysen, men det bør noteres her, fordi det illustrerer, overordentlig elegant, en interessant Variant i Zukertorts ældste Forsvar mod Løbergambiten.		14. g2—g3	Sg6+c5
6. Sb1—c3	Lf8—g7	I et tidligere Parti havde Sort forinden drevet Løberen tilbage, nemlig:	
7. d2—d4	Sg8—e7	14. . . .	c7—c6
8. Sg1—f3	Dh4—h5	15. Ld5—b3	Sg6+e5
9. h2—h4	h7—h6	16. Lc1—f4	Sb8—d7
Paa g5—g4 spiller Hvid med Fordel 10. Sf3—g5.		17. Df1—c1	Se5—g6
10. Kf1—g1	. . .	18. Lf4—d6	Sd7—c5
Et andet Hovedangreb er e4—e5—se Nord. Skaktid. 1873. S. 97 o. flg.		19. Dc1—e3 og Hvid indtager en fortræffelig Angrebsstilling.	
10. . . .	g5—g4	15. Lc1—f4	Sb8—c6
11. Sf3—e5	. . .	16. Df1—b5!	f7—f6!
Atter her var der 2 Veje at følge, idet Springerens ogsaa kan gaa til e1. Se det i forrige Note citerede Sted, samt S. 178 samme Aargang. Unægtelig er det interessantest og mest offensivt at gaa til e5, som her sker, og vi anbefale		17. Kg1—f2	a7—a6
		18. Db5—c5	Lc8—d7
		19. a2—a4	0—0—0
		Her gaar Rokaden ikke.	
		20. Th1—d1	Se5—g6
		Se omstaaende Diagram.	
		21. Lf4+c7!!	. . .
		En ganske nydelig Kombination, lige saa korrekt, som glimrende.	

Hvid.

Sort.

Stilling efter Hvids 20de Træk.

21. . . . Kc8+c7!

Sort kan aabenbart ikke gjøre noget bedre end at slaa Løberen, da der ellers gaar Tempo tabt med at flytte Taarnet.

22. Sc3-b5 †! a6+b5

Der var her Tale om Kc7-b8, maaske det bedste Træk, og Kc7-c8.* Spillet vilde herpaa stille sig saaledes:

22. . . . Kc7-b8

23. Dc5-d6 † Kb8-a8

24. Ld5+c6 b7+c6(a)

25. Td1-d5 Sg6-e5

26. Sb5-c7 †! Ka8-b7!

27. Ta1-a3 c6+d5!

28. Sc7+d5 Se5-c4!

29. Dd6-c7 † Kb7-a8

30. Dc7+c4 Ld7-c8

31. Ta3-b3 og Sort har

intet reddende Træk mere.

(a)

24. . . . Dh5-e5!

Hvid.

Sort.

25. Lc6+d7 De5+d6!

26. Td1+d6 a6+b5

27. Ta1-d1 og Hvid har

Overtaget.

Paa 22. Kc7-c8 følger: 23. Dc5-b6, Dh5-e5!; 24. Ld5+c6, Ld7+c6 og Hvid gjør Mat i 4 Træk!

23. a4+b5 Td8-c8

Sort kunde ogsaa her forsøge Td8-b8 eller Dh5-e5. Paa førstnævnte Træk følger:

23. . . . Td8-b8

24. b5+c6 Ld7+c6

25. Ta1-a6 Sg6-e5

26. Dc5-b6 † Kc7-c8

27. Ld5-e6 † L. ell. S-d7

28. Ta6-a5 Dh5-e8

29. Td1+d7 S. ell. L+d7

30. Ta5-c5 †.

Paa Dh5-e5 følger:

24. b5-b6 † Kc7-b8

25. Ta1-a4 Ld7-e8!

26. Dc5-a3 Kb8-c8

27. Ld5+c6 o. s. v.

24. b5+c6 Ld7+c6

25. Dc5-a5 † Kc7-b8

26. Da5-a7 † Kb8-c7

27. Ld5+c6 Kc7+c6

28. Td1-d5 og Sort opgiver

Spillet.

Efterfølgende tvende livlige Partier ere spillede pr. Korrespondance mellem nogle norske og svenske Skakspillere (ikke, som i vort sidste Hefte antydet, mellem Skakklubberne) i Kristiania og Stockholm i Tiden fra Oktober 1877 til Maj 1878. Fra norsk Side lededes Partierne af Christensen og Hvistendahl, fra svensk Side af Borén, Carlqvist og Svenonius. Partierne behandle de 2 yndede Angrebsspil, det spanske og skotske, og navnlig det sidste har mere end almindelig Interesse i theoretisk Henseende. idet Svenskerne der med Held anvendte et i den nyere Tid kun lidet agtet og paaskjønnet Forsvar 5. . . Lf8—c5 mod det frygtede Angreb 5. Sd4—b5. Ogsaa det spanske Parti har Betydning for Theorien, idet der yderligere konstateres, at Sorts 8de Træk Lc8—e6 er svagt. I begge Parti, synderlig det skotske, forekommer det os forøvrigt, at vore norske Venner strakte noget for tidlig Gevær.

516. Spansk Parti.

Stockholm.	Kristiania.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	ningløberen imellem, medens	
1. e2—e4	e7—c5	8. Lf8—e7 vilde give Sort	
2. Sg1—f3	Sb8—c6	godt Spil. Vi betragte derfor	
3. Lf1—b5	a7—a6	6. d2—d4 som langt stærkere.“	
4. Lb5—a4	Sg8—f6	Derimod siger Borén & Sve-	
5. 0—0	Sf6 : e4	nonius i et Partierne ledsagende	
6. Tf1—e1	...	Brev til os: „Partiet viser	
De 2 Hovedangreb er som		Styrken af 6. Træk, Tf1—e1,	
bekjendt her det valgte Taarn-		hvilket, man sige hvad man	
træk og 6. d2—d4; men der		vil, forekommer os at være	
hersker stor Uenighed, om		den stærkeste Fortsættelse,	
hvilket af disse tvende Angreb		selv om Sort i 8de Træk vælger	
der er det stærkeste. I sine		det stærkere Lf8—e7 i Stedet	
Noter til de amerikanske Kon-		for Lc8—e6, hvis Svaghed	
gres-Partier, Philadelphia 1876,		er aldeles klar.“ I v. Bilguers	
siger saaledes Henry Sayen:		Haandbog 5. gives begge Spil-	
„Vi anse Tf1—e1 for et skuf-		lene som sideordnede.	
fende og overfladisk Angreb, der		6.	Se4—c5!
kun faar nogen Betydning, naar		7. La4+c6	d7+c6
Sort i 8de Træk sætter Dron-		8. Sf3+e5	...

Hvid.	Sort.
Sayen anser ogsaa her d2—d4 for bedre.	
8. . . .	Lc8—e6 ?
Dette er det foran oftnævnte Løbertræk, som alle ere enige om at dadle og som burde være erstattet af Lf8—e7.	
9. Dd1—h5!	Dd8—e7
Her afviger Partiet fra v. Bilguer 5, hvor det ligeledes utilstrækkelige Dd8—f6 er udført, og man maa altsaa antage, at Sort har tillagt dette nye Dronningtræk en særlig Betydning for Forsvaret, hvilket dog neppe er Tilfældet. Paa 9. . . g7—g6 vilde følge	
10. Se5+g6 f7+g6; 11. Dh5—e5 Th8—g8; 12. d2—d4 o. s. v.	
10. d2—d4	Sc5—d7
11. Lc1—g5	Sd7—f6
12. Dh5—e2	h7—h6
13. Lg5—e3	De7—d8

Hvid.	Sort.
Et trøstesløst Tilbagetog, men lang Rokade havde været altfor vovelig og g7—g5, for dernæst at udvikle Løberen i Diagonalen, lider ogsaa af store Ulemper.	
14. Le3—f4	. . .
Fiint spillet; det trues nu baade med Se5+f7 og Se5—g6, og gaar Dronningen tilbage for at imødegaa dette, er et væsentligt Tempo vundet.	
14. . . .	Lf8—e7
15. Se5—g6!	Th8—g8
16. Sb1—d2	Lc7—d6
17. Sd2—c4	Sf6—d5
Paa Ld6+f4 kunde Sort sandsynligvis fremkalde en større Afbytning, hvilken imidlertid vilde ende med, at Hvid mindst blev en Bonde stærkere.	
18. Sc4+d6!	e7+d6
19. c2—c4 og Sort opgiver Spillet.	

517. Skotsk Parti.

Kristiania.	Stockholm.
Hvid.	Sort.
1. e2—c4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. Sf3+d4	Dd8—h4
5. Sd4—b5	Lf8—c5
Som bekjendt spilles her næsten altid 5. Dh4+e4, undertiden med forudgaaende Løberskak	

Hvid.	Sort.
paa b4. Det valgte Træk findes anført hos v. Bilguer 5, men kun i en Hovedvariant og til Fordel for Hvid. Imidlertid er det aabenbart, at det nye Springertræk, som Stockholm tilfører Forsvaret, styrker dette, og uden endnu at kunne have nogen begrundet Mening	

Hvid. Sort.
om, hvorvidt dette derved bliver holdbart, skulle vi dog anbefale Partiet til indgaaende Studium.

6. Dd1—f3 . . .

Hvid kan ogsaa spille Dd1—e2, der dog ikke er saa farligt for Sort, eftersom den farlige Lc1 da ikke strax kan bringes ud paa f4 og Sort saaledes lettere faar Dækning paa Punktet c7.

6. . . . Sg8—f6!

Det er dette, i hvert Fald for os nye Træk, som vi hentydede til i første Note, og som forekommer os baade kraftigt og smukt. Sort tilsigter nu selv at gribe Offensiven. Paa 6. . . Lc5—b6 kan følge: 7. Lc1—f4, d7—d6; 8. Lf4+d6, c7+d6; 9. Sb5+d6 †, Ke8—e7; 10. Df3+f7 †, Ke7+d6; 11. Sb1—c3, og Hvids Angreb kan trods de 2 tabte Officerer vanskelig modstaas. Paa 6. . .

Hvid. Sort.
Sc6—d4 endelig følger: 7. Sb5+c7 †, Ke8—d8; 8. Df3—f4 (!), Sd4+c2 †; 9. Ke1—d1, Dh4+f4; 10. Lc1+f4 og Hvid staar bedst.

7. Sb5+c7 † Ke8—d8
8. Lc1—f4¹⁾ Sc6—d4
9. Df3—g3 Dh4+g3
10. h2+g3 Sd4+c2 †
11. Ke1—d1 Sc2+a1
12. f2—f3 . . .

At Hvid er nødt til at tøve for at bringe denne Bonde frem, bliver fordærveligt for ham.

12. . . . Ta8—b8
13. Sc7—e6 † f7+e6
14. Lf4+b8 d7—d6
15. e4—c5 Sf6—d5
16. Sb1—a3 Lc8—d7
17. Lf1—d3 Ld7—a4 †
18. Kd1—d2 Lc5—b4 †

Opgivet. (Sort slaar i 19de Træk Springereren paa a3).

¹⁾ Hvis Hvid her havde spillet 8. Sc7+a8, var Fortsættelsen blevet Sc6—d4; 9. Df3—f4, Sd4+c2 †; 10. Ke1—d1, Dh4+f4; 11. Lc1+f4, Sc2+a1. Den bedste Fortsættelse er nu 12. Lf4—c7 †, Kd8—e7; 13. Le7—g3, hvorpaa Sort efter Borrens Meddelelse ikke skal svare med Sf6+e4 paa Grund af 14. Sa8—c7 og 15. Sc7—d5 †, men med 13. . . . d7—d5!; 14. Sa8—c7, d5+e4. Hvid kan nu ikke forhindre Lc8—f5, hvorefter Sa1 befries, og Sort har en Bonde og en fortræffelig Stilling.

DHrr. Svenonius og Borren have forøvrigt i Sinde ved Lejlighed at meddele en nærmere Undersøgelse af Lc8—f5 som Sorts 5te Træk i Skotsk Parti.

Til Slutning endnu følgende trede elegante Partier fra
vore svenske Venner ved Mælarens Strand.

518. Løberspil.

(Spillet i Stockholms Skakselskab 73 78.)

L— & B—k raadsl. mod P. G. Borén.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Lf1—c4	Sg8—f6
3.	d2—d3	d7—d5
4.	e4+d5	Sf6+d5
5.	Sg1—f3	Sb8—c6
6.	0—0	Lc8—g4
7.	h2—h3	Lg4—h5
8.	Lc1—e3	Lf8—e7
9.	Sb1—d2	0—0
10.	Dd1—e1	...

Aabenbart i den Hensigt at trække Springeren til h2 for dernæst at bringe f-Bonden frem. Den hele Manøver er imidlertid af tvivlsom Godhed, og Dronningen begynder i hvert Fald hermed en fortsat uheldig Vandring.

10. ... Sd5—b4

Et godt Træk.

11. De1—c1 ...

Vi have forgjæves søgt efter hvad der kunde være i Vejen f. Ex. for Ta1—c1, der ser ulige naturligere ud.

11. ... Sc6—d4!

12. Lc3+d4 e5+d4

13. a2—a3 Sb4—c6

14. Sf3—h2 Kg8—h8

15. f2—f4 f7—f5

16. Sd2—f3 h7—h6

Hvid. Sort.

17. Dc1—e1 ...

Se Noten til 10de Træk.

17. ... Le7—d6!

18. Sf3—e5 ...

Paa De1—g3 vilde naturligvis følge g7—g5.

18. ... Tf8—e8

19. Se5+c6 b7+c6

20. De1—f2 Te8—e2!

Sort, der helt igjennem har spillet Partiet meget stærkt, hidfører nu med faa kraftige Slag paa mesterlig Maade Af-gjørelsen.

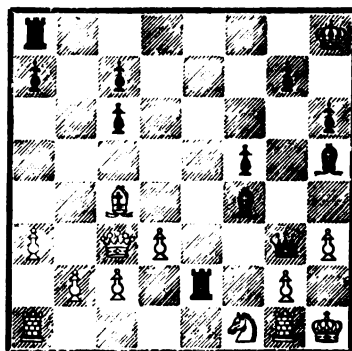
21. Df2+d4 Dd8—e7

22. Dd4—c3 De7—e3 †

23. Kg1—h1 De3—g3

24. Tf1—g1 Ld6+f4

25. Sh2—f1 ...

25. ... • Dg3+h3 †

26. g2+h3 Lh5—f3 †

	Hvid.	Sort.
27.	Tg1—g2	Te2+g2
28.	d3—d4 (!)	...
	Paa Sf1—d2 gjør Sort Mat senest i 5 Træk.	
28.	...	Lf3—e4
29.	Ta1—e1	...
	Noget bedre var Lc4—d3, men der følger Tg2+c2 +; 30. Ld3	

	Hvid.	Sort.
	+e4, Tc2+c3;	31. b2+c3
	f5+e4, og	Sort vinder paa sine Bønder.
29.	...	Tg2+c2 +
30.	Te1+e4	Tc2+c3
31.	Te4+f4	Tc3+c4
	og Sort vinder.	

519. Engelsk Parti.

(Spillet i Upsala ^{5/11} 75.)

Ludv. Svenonius.	Hvid.	Sort.	P. G. Borén.	Hvid.	Sort.
1.	c2—c4	c7—c5			
2.	Sb1—c3	Sb8—c6			
3.	g2—g3	e7—e6			
4.	Lf1—g2	Sg8—f6			
5.	e2—e4	d7—d6			
6.	Sg1—e2	Sc6—d4			
7.	d2—d3	Lf8—e7			
8.	0—0	0—0			
9.	f2—f4	e6—e5			
10.	f4—f5!	Lc8—d7			
11.	Lc1—g5	a7—a6			
12.	h2—h3	b7—b5			
13.	b2—b3	Ta8—b8			
14.	Dd1—d2	Dd8—a5			

Efter Træk for Træk med den Omhyggelighed, som de Spilendes Styrke gjør til en simpel Pligt, at have studeret og gennemgaaet det velaabnede Parti, standsede vi uvilkaarlig her med det Spørgsmaal paa Læberne: „hvorledes mon Hvid

	Hvid.	Sort.
	nu egentlig tænker sig Partiet fortsat? saa kraftigt og hæmmende for ethvert videre Forsøg syntes os Sorts sidste Træk at være. Som man vil se, er der imidlertid et meget skjult, mesterligt Træk, hvorved det hvide Spil faar fornøyet Styrke.	
15.	Kg1—f2!	h7—h6
16.	Lg5—f6	Le7+f6
17.	h3—h4	g7—g5

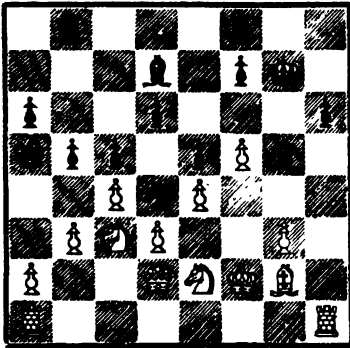
Vi tillade os at tro, at Sort griber fejl af Operationsplanen. Istedetfor at gjøre Modangreb med Kongefløjen vilde vi have holdt igjen med denne, aabnet b-Linien og af al Magt bragt vor Styrke til Angreb paa Dronningfløjen. Vælges imidlertid den første Plan, burde dog ganske sikkert den sorte Dronning ufortøvet kaldes til-

Hvid. Sort.

bage til d8, idet det er ganske forunderligt, hvor uheldig Opstillingen paa a5 nu viser sig at være.

18. Tf1—h1 Kg8—g7
Se Slutningen af Noten til forrige Træk.

19. h4+g5 Lf6+g5

20. f5—f6 †! . . .
Med dette elegante Bondetræk

Hvid. Sort.

forcerer Hvid i glimrende Stil næsten bogstaveligt talt Partiet.

20. . . . Kg7—g6

Tvunget.

21. Se2—f4 †! e5+f4

22. * g3+f4 Tf8—h8

Selv endnu havde Da5—d8 været bedste Træk.

23. f4+g5 h6+g5

24. e4—e5! d6+e5

25. Lg2—e4 † Ld7—f5

26. Td1—g1 Sd4—e6

27. Dd2—e1 Se6—f4

28. Le4+f5 † Kg6+f5

29. Tg1+g5 † . . .

Kroner Partiet!!

29. . . . Kf5+g5

30. De1+e5 † Kg5—g6

31. Th1—g1 † Kg6—h7

32. Tg1—g7 † Kh7—h6

33. De5—g5 †.

520. Udligningsparti.

(Spillet i Stockholm d. 19/10 1877.)

Ludv. Svononius.

E.

Hvid.

Sort.

Hvid—Sb1. Sort.

1. e2—e4 e7—e5

2. Lf1—c4 Sg8—f6

3. Dd1—e2 Lf8—c5

4. f2—f4 d7—d6

5. Sg1—f3 e5+f4

6. d2—d4 Lc5—b6

7. Lc1+f4 Lc8—g4

8. c2—c3 0—0

9. 0—0 Sb8—c6

10. Kg1—h1 Dd8—e7

11. h2—h3 Lg4—h5

12. Ta1—e1 Ta8—e8

13. e4—e5 d6+e5

14. d4+e5 Sf6—d7

15. g2—g4 Lh5—g6

16. Lf4—g5 De7—c5

17. b2—b4 Sc6+b4

18. c3+b4 Dc5+b4

19. h3—h4 h7—h6

20. h4—h5! . . .

Den Bonde marcherer godt.

14*

Hvid	Sort.	Hvid.	Sort.
20. . . .	Lg6--h7	27. Te1-d1	Dd5-f5
21. Lg5-d2	Db4-e7	28. Lb5+d7	Df5-h3 †
22. g4-g5	h6+g5	29. Sf3-h2	Tf8+f1 †
23. Ld2+g5	De7- c5	30. Td1+f1	Lh7-d3
24. h5-h6!	Dc5-c6	31. De2-e5!	g7+h6
25. e5-e6!	. . .	32. Tf1-f8 †	Kg8+f8
		33. De5-h8 †	Kf8-f7
25. . . .	f7+e6	34. Ld7+e8 †.	
26. Lc4-b5	Dc6-d5		

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 3 (Marts 1878).

682. Af Th. Jensen. Mat i 2 Træk. — 1. Kb4-c3 o. 2. †.
— Indsendt af: Blehr, J. A. Carlborg, R. Carlborg, Augusta O., B. Ohlsson, E. Timme, P. F. W., J. Jespersen, P. L. W. i Torslev, Wittrup i Assens, Knudsen i Tversted, Norby, F. S. i Aalborg, Therkelsen, Vald. Nielsen.

683. Af Arnell. Mat i 3 Træk. — 1. Lh8-a1, Lf7-e8!;
2. Db8-b2 osv. — Indsendt af: Blehr, J. A. Carlborg, Augusta O., B. Ohlsson, Timme, P. F. W., Jespersen, P. L. W., Wittrup, Knudsen, Norby, F. S., Therkelsen.

684. Af H. Meyer. — Mat i 3 Træk. — 1. Tb6-b2; 2. Ld2-h6; 3. Lh6-g7 †. — Indsendt af: Blehr, Carlborg, Augusta O., Ohlsson, Timme, P. L. W., Wittrup, Norby, F. S. En Biløsning med 1. e3 †; 2. Tb2 osv. er angiven af J. Jespersen, Knudsen og Therkelsen.

685. Af Porst. Mat i 4 Træk. — 1. Lg6-f5, Lg2-h3;
2. Te6-a6 †, D+T; 3. Lf5+d7, L+L; 4. Sb7-c5 †. — Indsendt af: Blehr, Carlborg, Augusta O., Ohlsson, Timme, Jespersen, Knudsen, Norby („Meget god Opstilling og Fordeling af Kræfter, meget godt første Træk og smuk Matstilling; viser, at Forf. har gjort betydelige Fremskridt“), F. S.

686. Af Geijersstam. Mat i 4 Træk. — 1. Sh1-g3, Sf8-d7!; 2. Sd3-f4, Sd7-e5; 3. Df5-e4 †, S+D; 4. Sg3-f5 †.
— Indsendt af: Blehr, Ohlsson, Carlborg, Jespersen, Norby („Ganske excellent — virkelig noget af det nydeligste og sværeste i den

Stil, der endnu er kommet mig for Øje“), F. S. („Beundringsværdig Præstation af en saa ung Forfatter“), Therkelsen.

687. Af Healey. Mat i 3 Træk. — 1. Ta1—d1, g6—g5; 2. Ld3—f5, Kd6—e5; 3. d5—d6 †. — Indsendt af: Blehr, Ohlsson, Carlborg, Jespersen, Timme, Augusta O., P. L. W., Wittrup, Knudsen, Therkelsen.

688. Af Loyd. Mat i 3 Træk. — 1. Lh5—e2, D+L!; 2. Dh3—f3 osv. — Indsendt af: Blehr, Ohlsson, Carlborg, Jespersen, Augusta O., Timme, P. L. W., Wittrup, Knudsen, Therkelsen.

689. Af Mehrstens. Mat i 3 Træk. — 1. Th4—a4; 2. Dh5—h1 osv. — Indsendt af: Blehr, Ohlsson, Carlborg, Timme, Augusta O., Jespersen, P. L. W., Wittrup, Knudsen, Therkelsen.

690. Af C. W. Mat i 4 Træk. — 1. Dg2—g3, a5†b4!; 2. Sg7—f5, Tg6†e6; 3. Dg3—e5 †, ligeg.; 4. T. ell. S. †. — Indsendt af: Blehr, Carlborg.

691. Af Berger Mat i 4 Træk. — 1. Dh5—h6, L+T!; 2. Sf5—d4, Lb5—d3 ell. d7; 3. Dh6—e6 ell. g7 †, K. ∞; 4. D. †. — Indsendt af: Blehr, Ohlsson, Carlborg.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 4 (April 1878.)

692. Af Wennberg. Selvmat i 4 Træk. — 1. Lh6—c1, b6—b5; 2. Lc1—a3, ba. (a); 3. Dd3—f1 †; 4. Df1—e1, T+D †. 2. — (a); b5—b4; 3. Dd3—h7; 4. Dh7†c2 †, K+D †. — Indsendt af: Jespersen, Blehr, Norby („Sindrig og elegant, som alle denne Forfatters Selvmatskompositioner“), Therkelsen, G. Th. Mejdell i Kristiania.¹⁾

693. Af Budde. Mat i 2 Træk. — 1. Sc4—e5 og Mat i næste Træk. — Indsendt af: Augusta O., Wittrup, J. A. Carlborg, P. L. W., Jespersen, Knudsen, Blehr, Norby, Therkelsen, Mejdell.

694. Af B. Ohlsson. Mat i 3 Træk. — 1. Tb5—a5, S+T ell. K+T; 2. De8—a4 osv. — Indsendt af: Wittrup, J. A. Carlborg, P. L. W., Jespersen, Knudsen, Blehr, Norby, Therkelsen, Mejdell.

695. Af Dahl (med en hvid Bonde paa h5 og en sort

¹⁾ Samtlige Løsninger af G. Th. Mejdell indeholde samtlige Varianter.
Red.

paa h6) Mat i 5 Træk. — 1. Sh7—f8, Kd4—e5!; 2. Ld2—e3, a6—a5; 3. Le4—d3, Ke5—d5; 4. f3—f4, Kd5—c6; 5. Ld3—e4 \neq .
— Indsendt af: J. A. Carlborg, Blehr, Mejdell.

696. Af Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Sf5—g3, Sb5—d6!; 2. Tb5—h5 \dagger osv. — Indsendt af: Wittrup, J. A. Carlborg, Jespersen, Knudsen, Therkelsen, Mejdell.

697. Af S. A. S. Mat i 3 Træk. — 1. Sd5—f6, L \dagger S; 2. Kg6—f7 osv. — Indsendt af: Wittrup, Carlborg, P. L. W., Jespersen, Knudsen, Blehr, Therkelsen, Mejdell.

698. Af Gilberg. Mat i 3 Træk. — 1. Sb4—a6, ed (A); 2. Sa6—c7 osv. 1. — (A) Ke5—f6; 2. Sa6—c5 osv. — Indsendt af: Wittrup, Carlborg, P. L. W., Jespersen, Knudsen, Blehr, Therkelsen, Mejdell.

699. Af Menzies. Mat i 3 Træk. — 1. Db5—b8, De3 \dagger e6 (A); 2. Db8 \dagger f4 \dagger , T \dagger D; 3. Se2—g3 \neq . 1. — (A) K \dagger T; 2. De8 \dagger osv. — Indsendt af: Wittrup, Carlborg, Knudsen, Blehr, Therkelsen, Mejdell.

700. Af Schrüfer. (Med sort Løber paa a3). Mat i 3 Træk. — 1. Lh6—g5, S \dagger L!; 2. d3—d4 \dagger osv. — Indsendt af: Wittrup, Carlborg, Jespersen, Knudsen, Blehr, Mejdell.

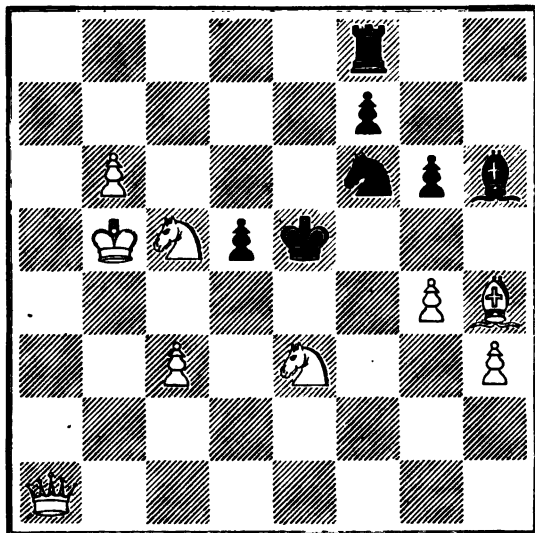
701. Af Schrüfer. Mat i 4 Træk. — 1. Tg6—b6, Lc8—f5!; 2. Tb6—e6, S \dagger T; 3. Se5—d7 osv. — Indsendt af: Ohlsson, Carlborg, Blehr, Mejdell („Det kløgtige ved denne Opgave bestaar væsenlig deri, at den forsætlig er konstrueret saaledes, at der findes en anden Løsning, der passer paa alle Tilfælde med Undtagelse af et eneste. Vælges nemlig som 1ste Træk Tg6—a6, vil man ved nærmere Undersøgelse, der ikke er let, finde, at det eneste Modtræk, der hindrer Løsningen, er 1. . . . e7—e6. Derefter maa Hvid trække 2. Ta6 \dagger a7. Sorts 2det Modtræk bliver Lc8—a6 og tredie Lf8 \dagger a3. Hvis ikke Sort vælger netop disse Modtræk i den Orden, her er nævnt, vil han være Mat i 4 Træk.“)

702. Af Meyer & Pierce. Mat i 4 Træk. — 1. K \dagger B, Lc3—b8 (A); 2. Kc4—d3, Lh8—b2; 3. Kd3—e2 ∞ ; 4. D. ell. S. \neq . 1. — (A) Tc7 \dagger ; 2. Kd3, Lg7; 3. Df6 \dagger , L \dagger D; 4. S. \neq . — Indsendt af: Carlborg, Blehr, Therkelsen, Mejdell.

Opgaver.

714.

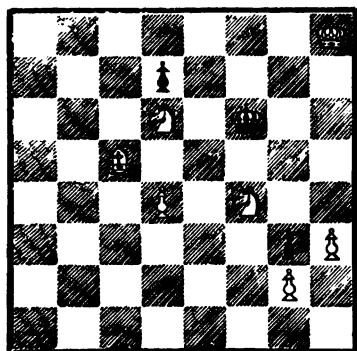
Høj., Kjøbenhavn.

Mat i 3 Træk.

715.

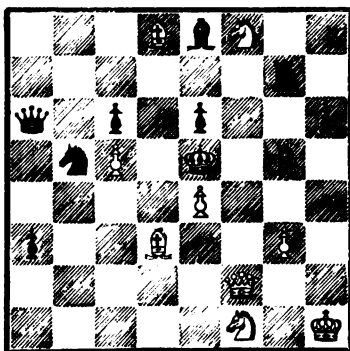
O. C. Budde, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

716.

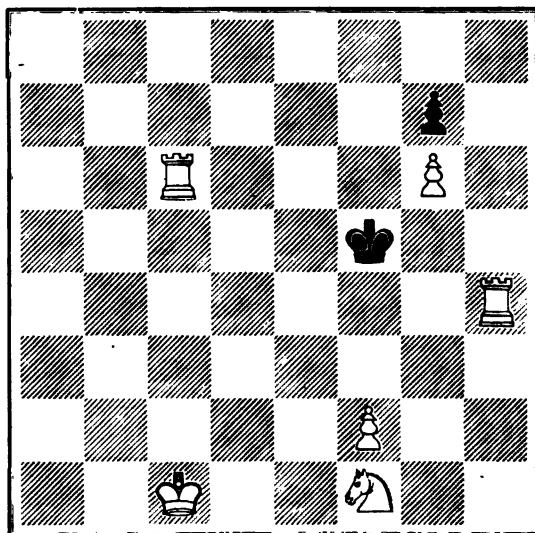
B. Ohlsson, Lommarp.

Mat i 3 Træk.

717.

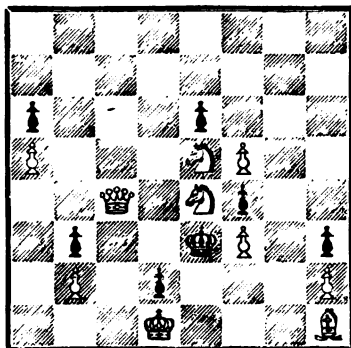
F. V. Blehr, Kristiania.

Mat i 4 Træk.

718.

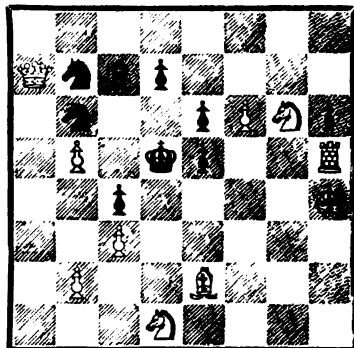
Edw. Bäckerlin, Upsala.

Selvmat i 4 Træk.

719.

J. A. Carlberg, Eksund.

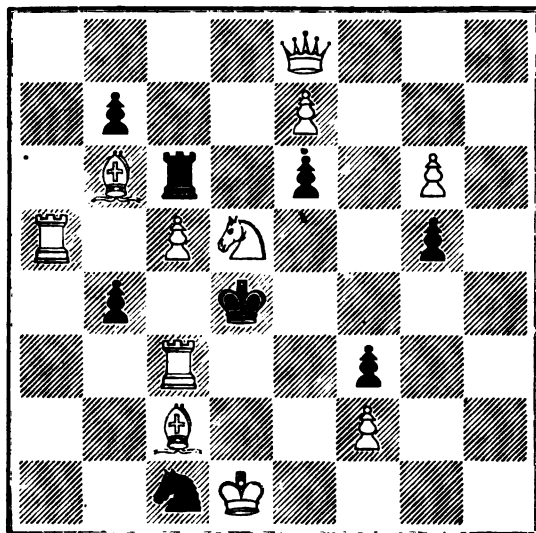
Mat i 4 Træk.

(720—722 ere efter Nuova Rivista degli Scacchi fra den italienske Problemturnering 1877—78.)

720.

1ste Præmie.

Motto: „Scaccomania“.
Af G. B. Valle, Spezzia.

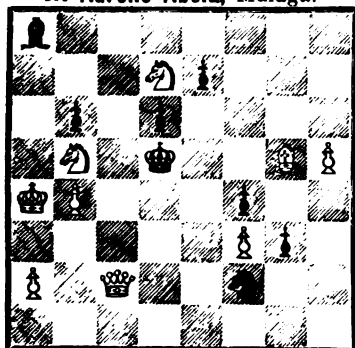
Mat i 3 Træk.

721.

2den Præmie.

Motto: „A study“.

Af Aurello Abela, Malaga.

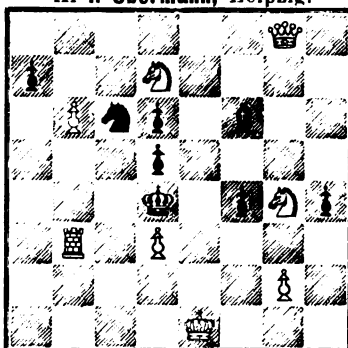

Mat i 3 Træk.

722.

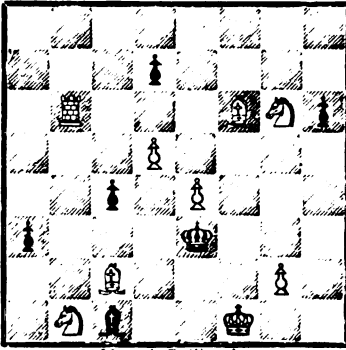
3die Præmie.

Motto: „Salut à Livorno“.
Af I. Obermann, Leipzig.

Mat i 3 Træk.

723.
R. Braune.
(D. Schz.)

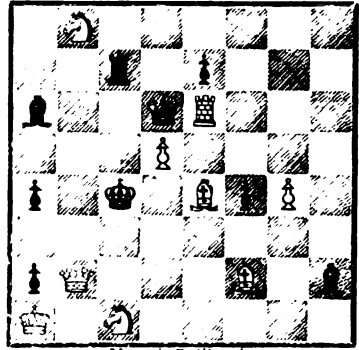
Mat i 3 Træk.

725.
C. W. of Sunbury.
(Ch. Pl. Chron.)

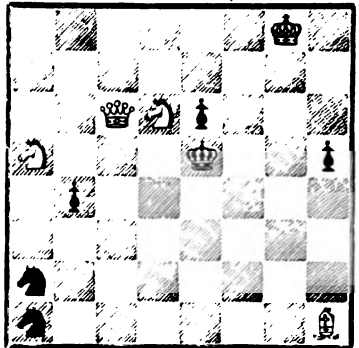
Mat i 3 Træk.

724.
H. Lehner.
(Illustration.)

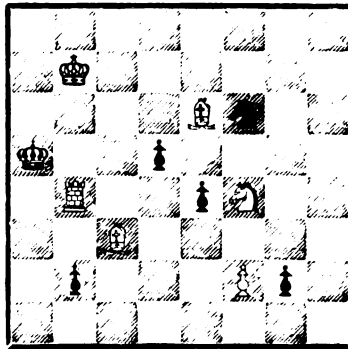
Mat i 3 Træk.

726.
J. Dobrusky.
(Ø. Schz.)

Mat i 4 Træk.

727.
E. Groedemange.
(Stratégie.)

Mat i 4 Træk.

International Skakkongres i Paris 1878.

III. Af Breve fra Kongressen.

1.

Café de la Regence $2\frac{1}{6}$ 78.

Følgende i Hast nedskrevne Notitser om Turneringen kunne maaske komme tidsnok til Juliheftet. Der deltager ialt 12 Spillere, nemlig: Anderssen, Bird, Blackburne, Clerc, English, Gifford, Mackenzie, Mason, Pitschel, Rosenthal, Winawère, Zukertort. Hver skal spille 2 Partier med hver i 11 „Sæancer“, som finde Sted paa følgende Dage: 18—19 Juni, 21—22de, 24—25de, 27—28de, 1—2den Juli, 4—5te, 8—9de, 11—12te, 15—16de, 18—19de, 22—23de, hvilket bliver Mandag, Tirsdag, Torsdag og Fredag i hver Uge undtagen i den første, hvor der om Mandagen kun blev trukket Lod om Spilleordenen. Denne ses for hele Kampen af følgende Skema, hvori Tallene angiver „Sæancen“.

	Anderssen.	Bird.	Blackburne.	Clerc.	English.	Gifford.	Mackenzie.	Mason.	Pitschel.	Rosenthal.	Winawère.	Zukertort.
Anderssen	0											
Bird	4	0										
Blackburne	8	6	0									
Clerc	9	5	10	0								
English	2	9	4	3	0							
Gifford	6	8	2	1	11	0						
Mackenzie	3	10	5	4	8	7	0					
Mason	5	11	1	6	7	10	9	0				
Pitschel	1	7	3	2	10	9	11	8	0			
Rosenthal	11	2	9	7	6	4	1	3	5	0		
Winawère	7	1	11	8	5	3	6	2	4	10	0	
Zukertort	10	3	7	11	1	5	2	4	6	8	9	0

Paa Slaget 12 Form. begynder Kampen. Kl. 4 kunne Spillerne forlange en Times Pause; Kl. 9 igjen en Times Pause; er Partiet ikke færdigt Kl. 12 Aften, opsættes det til næste Dag. Forlader nogen Turneringen naar han har spillet 4 Partier eller derunder, betragtes Partierne som ikke spillede, har han spillet flere, betragtes de ikke spillede Partier som tabte for ham. eller rettere som vundne af Modstående. Opstaaede Tvistigheder kunne, som alt omtalt af Nord. Skaktid., afgjøres af de „Amateurs“, der have betalt 100 Fr. i Indskud, og disse Dommere tilforordner Komitéen saa Arnous de Rivière, Baucher og Steinitz.

I første „Séance“, 18—19 Juni, fik Anderssen 2 vundne Partier mod Pitschel, Bird 2 tabte mod Winawère, Blackburne 1 vundet, 1 remis mod Mason, English 2 remis mod Zukertort, Gifford 1 vundet og 1 tabt mod Clerc, Mackenzie 1 tabt og 1 remis mod Rosenthal. Idag, da 2den Séance begynder, vare 4 af de 6 Partier færdige Kl. 4, nemlig Anderssen 1 vundet mod English, Clerc 1 mod Pitchel, Rosenthal 1 mod Bird og Winawère 1 mod Mason. Det ses saaledes, at Kampen begynder afgjort gunstig for Anderssen og Winawère, ugunstig for Bird og Pitschel.

Om nogle Dage skal De, Hr. Redaktør, faa Brev med Partier og noget Personalhistorie fra H., der ogsaa skriver til Dem idag.

Deres hengivne

T.

2.

Tak for Deres Brev, Hr. Redaktør! At Anbefalingen kom noget senere end beregnet, har ingen Skade gjort, eftersom de franske Skakspillere i Almindelighed og Anbefalingens Adressat, Camille Morel, i Særdeleshed, ere overordentlig elskværdige og imødekommende imod os, saa at en Anbefaling maaske endog ikke var nødvendig. Ved passende Lejlighed præsentere vi den imidlertid for ham.

For Øjeblikket sidder jeg og skriver i Café de la Regence, Paris's Skakcentrum, der jo ogsaa i sin Egenskab af skandinavisk

Café særlig tiltaler os. Under Udstillingen holdes her maanedlige Turneringer, ligesom ogsaa Resultaterne fra den store Turnering opslaaes her. De fleste franske Spillere komme her sammen; vi har spillet med flere af dem, vundet og tabt, men det sidste dog stadig med Hæder. Navnlig gjælder dette om 2 Partier, som T. spillede med en af de stærkeste indfødte franske Spillere, Baucher, der, som en Franskmand sagde til mig, er for „negligent“ til at deltage i Turneringen. T. havde nemlig i 3 Partier slaaet en Franskmand, hvis Navn vi ikke kjende, hvorpaa denne, for at hævne sig, næste Dag pudsede Baucher paa T., som jo ogsaa tabte. Kampen vakte en Del Opsigt, og Ytringer som „interessant début“ og lign. hørtes rundt omkring. — Det andet Centrum for Skaklivet er naturligvis for Tiden Turneringens elegante Lokaler i Palais de l'industrie. Opholdet der er særlig behageligt, ikke blot for Skakspillet Skyld, men ogsaa for den Mængde andre Bekvemmeligheder, der bydes En for de 20 Francs, som Adgangsbilletten til hele Turneringen koster engang for alle. Man har saaledes smuk Udsigt over Champs élysées, „den fine Verdens Corso“, som der saa smukt staar et eller andet Sted, samt i Særdeleshed gratis Adgang til den aarlige Kunstudstilling, „Salonen“, der for Tiden afholdes i Palais de l'industrie. Men Hovedsagen er og bliver dog Skakspillet.

Næste Gang nogle „Studier“.

Deres hengivne

H.

Nyeste Post.

Norden. Fra Stockholm skriver P. G. Borén: . . . „Till sist tar jag mig friheten yttra några ord om „Schachzustände“ här uppe i Norden och får då förtälja, det verksamheten här i Stockholms schachklubb fortgått hela vintern ända till April månads slut (nu hvilat den till Oktober) under ett rätt lifligt deltagande å de fleste ledamöternas sida, samt att sällskapet haft glädjen se tvenne framstående spelare under ett par dagar

gæsta sig, nemlig Hr. Hvistendahl från Christiania och nu sednast Hr. Krause från Hannover. Bägge två fungo pröfva sina krafter med flera af härvarende spelare, och den sistnämnde förundrade sig öfver ett så „reges schachleben“ som vårt och sade, att man sällan träffar så många medelmåttigt goda spelare på en punkt som här i Stockholm. Ännu ett par starka spelare, desse väl af första rang, hafva i vinter besökt Stockholm, enligt hvad sedermera förspordts, men beklagligen ej haft tid eller lust at göra schachsällskapen äran af en visit. De voro Hr. Rosenthal från Paris och Alexander från Hamburg. Med dem skulle särdeles Svenonius och jag haft lust att bryta en lans, äfven om vi antagligen hvarje gång måst „bita i gräset“, och huru mycket mera gäller då icke detta om att fara till Paris i sommar och täfla med vår tids yppersta matadorer. Nog är viljan god alltid. Men vår tids lösen är pengar, pengar och ändå mera pengar. Hade vi blott et par tusen francs att undvara, så skulle det minsann icke töfva länge förr att vi också voro med i leken ¹⁾“

— Ogsaa Kjøbenhavn har fornylig været gjæstet af fremmede Skakspillere. Saaledes blev Formanden i Skakforeningen, G. Nielsen, i Slutningen af forrige Maaned behagelig overrasket ved et Besøg af Hr. John Crum. fra Glasgow, Medredaktør af „Chess Players Chronicle“ og Lederen af dette Blads Opgavespalte. Følgende Parti blev spillet mellem dem: G. N. (Hvid) J. C. (Sort) 1. e2—e4 c7—c5; 2. Sg1—f3 e7—e6; 3. Sb1—c3 Sb8—c6; 4. d2—d4 d7—d5; 5. d4+c5 d5—d4; 6. Sc3—e2 Lf8+c5; 7. Se2—g3 Sg8—e7; 8. Lf1—d3 e6—e5; 9. 0—0 0—0; 10. Sf3—h4 Se7—g6; 11. Sh4—f5 Sg6—h4; 12. Dd1—g4 Sh4+f5; 13. e4+f5 f7—f6; 14. Lc1—h6 Dd8—e7; 15. Sg3—h5 Tf8—f7; 16. Ld3—c4 g7—g5; 17. Lh6—g7 og Sort opgav Spillet. Hr. Crum opholdt sig desværre kun faa Dage i Hovedstaden og spillede der kun dette ene Parti.

Italien. I Juniheftet af „Nuova Rivista d. Sc.“ offentliggjør Prisdommerne DHrr. Bellotti, Sprega og Tonnetti deres Vota i den italienske Problemturnering. Som man foran ser under Opgaverubriken sejrede Sendingerne Nr. 80. „Scaccomania“, G. B. Valle, 41. „A Study“, A. A. Abela, og 64. „Salut à Livorno“,

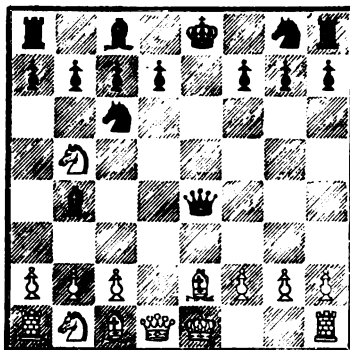
¹⁾ „Ligesaa hos os.“ Red.

J. Obermann resp. med 16, 15 og 14 Points. „Hæderlig Omtale“ blev dernæst i følgende Orden tilkjendt følgende Sendinger: 26. *Thule*, A. Arnell af Gøteborg med 13½ P., 81. *Luni*, 1ste Præmietager, med 13½ P., 2. *Labor et constantia*, P. Viessieux af Florents, med 13 P., 21. *Aus Norden*, Forf. til 26, med 13 P., 44. *Cosa fatta capo ha*, A. Fantacci af Rom, med 13 P., 85. *Saluto*, G. Behrends af Emden, med 13 P., 38. *Jo ú tazás*, K. Kondelik af Prag, med 12 P., 40. *Tout vit*, 2den Præmietager, med 12 P., 43. *Chi non fa non falla*, Forf. til 44, med 12 P., og 58. *Lucia*, D. Melissinos af Patrasso med 12 Points.

Frankrig. Ligesom Tidenden forlader Pressen, kommer Resultatet af de 4½ første „Sæancer“ i Turneringen os i Hænde. Det staar da saaledes: Anderssen + 6, Bird + 4, Blackburne + 7, Clerc + 5, English + 3½, Gifford + 1, Mackenzie + 4, Mason + 2, Pitschel + 0, Rosenthal + 7½, Winawère + 9, Zukertort + 7. Det ser altsaa fremdeles ud til, at Winawère, for hvis Spil vi lige fra hans første glimrende Fremtræden i Pariserturneringen 1867 har næret den største Beundring, bliver den, med hvem Blackburne, Rosenthal og Zukertort kommer til at kæmpe om Sejrens Palme.

Den allernyeste „Neuerung“.

I nedenstaaende, velbekjendte Stilling af det „skotske Parti“, der er fremkommen efter Trækkene: 1. e2—e4 e7—e5; 2. Sg1—f3, Sb8—c6; 3. d2—d4 e5+ d4; 4. Sf3+ d4 Dd8—h4; 5. Sd4—b5 Dh4+ e4 †; 6. Lf1—e2 Lf8—b4 †

synes man i den senere Tid at være mest tilbøjelig til at dække Løberskakken med 7. Lc1—d2 — se f. Ex. saaledes Matchen Blackburne — Steinitz, Partierne Nr. 311, 313 og 315 i Nord. Skaktid. 1876 —. Under Overskriften: „Eine beachtenswerthe Neuerung“ har J. Berger imidlertid i Deutsche Schachz. Majheftet d. A. foreslaaet et *nyt* 7de Træk Sb1—d2 som formentlig ulige bedre for Hvid, idet han urgerer, at Sort alligevel ikke bliver i Stand til bekvemt at dække Punktet c7 med La5 eller De5, og at den sorte Dronning saaledes yderligere udsættes for de smaa Officerers Angreb. Han udfører kun tre Spillemaader for Sort, nemlig 7. . . Lb4—a5, 7. . . De4—e5 og 7. . . Ke8—d8, og viser, at Hvid herved kommer til at staa ret godt.

Alt dette kan nu foreløbig være meget godt — men, spørger jeg, hvad skal det sige, at denne Spillemaade er en Nyhed? I v. Bilguers Haandbog, 5 Udg. Side 146 findes under 13 og 14 udført 2 Varianter med den Bergerske „Neuerung“ 7. Sb1—d2. Begge disse Varianter udfører Haandbogen (og det temmelig vidtløftigt) til Fordel for Sort, men rigtignok ved i 7de Træk at lade denne spille det af Steinitz angivne Træk D e4 + g2, hvilket Berger aldeles ikke omtaler.

Enten maa det altsaa være Tilfældet, at Berger finder de i Haandbogen udførte Varianter saa slette, at de ikke ere Omtale værd, eller ogsaa har han røbet, at han ikke kjender sit eget Fædrelands mest klassiske Skakværk.

G. Nielsen.

Brevvexling.

G. Th. M. Kristiania. Deres omfattende Løsninger til April med megen Tak modtagne. Desværre tillod Pladsen i det tidligt afsluttede Julihefte os ikke nærmere at gaa ind derpaa. Detaillerne ved den Methode, hvorved De har fundet samtlige Løsninger, glæder det os ved Lejlighed at modtage.

H. F. L. M. London. Hjertelig Tak for „The Croydon“, for Brev, Opgaver, og det ganske udmærkede Fotografi. Hilsen overbragt til Skakvennerne, incl. F. S.

J. C. Arendal. Som De vil have set af Aprilheftet, ere de indsendte Løsninger ikke korrekte.

H. L. Wien. A. A. hilser hjerteligst. Brev afgaaet.

C. A. K. Trondhjem. Tak for det tilsendte Parti.

International Skakkongres i Paris 1878.

IV. Brev fra Kongressen.

Palais de l'industrie ²⁰/₇ 78.

Hr. Redaktør! Efter at jeg nu i over en Maaned har været en ret flittig Tilskuer ved Kampen i Palais de l'industrie's Sale, indfried jeg mit Løfte til Dem og sender Dem en efter fattig Evne optagen Studie af de store Skakmesteres Personer, ledsaget af saadanne biografiske Oplysninger, som jeg har kunnet erholde. Som en Slags Indledning eller Illustration til de af Tidenden meddelte Partier fra Turneringen ville disse Smaanotitser forhaabentlig ikke være uden Interesse for Deres Læsere.

Før jeg gaar over til at omtale Personerne, skal jeg blot meddele nogle faa Ord om Turneringen i det Hele og den nuværende Kampstatus. Det er sikkert ikke uden Grund bleven sagt, at denne Turnering uden Sammenligning er den mest storartede, der nogensinde har fundet Sted i Skakverdenen. Hvad det ydre Apparats Pragt angaar, skal jeg ganske vist ikke have nogen bestemt Mening om Forholdet til de øvrige Skaktur-neringer, skjøndt her ikke synes at mangle nogetsomhelst i Henseende til Komfort og Elegance. Men i 2 Retninger overgaar denne Turnering sikkert enhver tidligere, nemlig dels hvad angaar Prisernes Størrelse og Antal — de fire tidligere i Skak-tidenden omtalte Præmier ere blevne forøgede med 2 nye henholdsviis paa 400 og 200 Fr. —, dels naar henses til den Samling af Skakcelebriteter, der her er mødt. Naar undtages Steinitz, der overværer Turneringen som Referent for „The Field“, men ikke deltager i Kampen, og Paulsen, Seirherren fra den sidste

Turnering i Leipzig og Anderssens velbekjendte Rival, er det Meste, der findes af berømte Skakmatadorer i Verden, kommet sammen i Verdens Hovedstad for at kæmpe med Aandens Vaaben paa en Tid, hvor en lignende Kamp i Udstillingen lægger Beslag paa alle Nationernes Kræfter. Ethvert politisk Spørgsmaal, være sig af storpolitisk, europæisk eller specielt fransk Karakter, forsvinder i Nærheden af det Alt forsonende Skakspil. Tydske og Franske, Englændere og Russere omgaas som Brødre, og i den franske Kongreskomité er Præsidenten, Marquis d'Andigné, ivrig Legitimist, Vicepræsidenten, M. Bethmont, ikke mindre ivrig Republikaner, M. Delsol Orleanist og M. Devinck Bonapartist!

I det Øjeblik, dette skrives, er Kampen nær sin Ende, idet hver Deltager kun mangler 2 Partier. Som efterfølgende Tavle viser, er Zukertort og Winawères Chance for 1ste Præmie næsten lige, thi vel har Winawère 1 Point mere, men til Gjengjæld har han Blackburne tilbage at kæmpe med, medens Zukertort kun har Clerc. Af de andre kan endnu Blackburne faa 1ste Præmie, men kun ved Omspil med Winawère. Slutningskampen imødeses med stor Spænding.

Status efter 10de Sæance d. 20/7.	Anderssen.	Bird.	Blackburne.	Clerc.	English.	Gifford.	Mackenzie.	Mason.	Pitschell.	Rosenthal.	Winawère.	Zukertort.	Vundne Partier.
Anderssen ..	0	—	1 1	1 1	1 —	1 —	1 1	1 —	1 1	—	— ^{1/2}	— ^{1/2}	12
Bird.....	1 1	0	1 —	1 —	1 —	1 1	—	1 —	1 1	—	—	—	11
Blackburne ..	—	1	0	1 1	1 ^{1/2}	1 1	1 —	1 ^{1/2}	1 1	^{1/2} 1	—	—	13 ^{1/2}
Clerc.....	—	—	—	0	1 —	1 —	—	1 1	—	1 1	— ^{1/2}	—	8 ^{1/2}
English	—	1	— ^{1/2}	—	0	—	—	1 ^{1/2} ^{1/2}	—	^{1/2} ^{1/2}	—	1 ^{1/2} ^{1/2}	9 ^{1/2}
Gifford	—	1	—	—	1	0	—	—	1 ^{1/2}	—	—	—	3 ^{1/2}
Mackenzie..	—	—	1 1	—	1 —	1 1	0	1 1	—	— ^{1/2}	1 ^{1/2}	1 ^{1/2}	11 ^{1/2}
Mason.....	—	—	— ^{1/2}	—	1 ^{1/2} ^{1/2}	1 1	—	0	1 ^{1/2}	—	—	— ^{1/2}	8 ^{1/2}
Pitschell ...	—	—	—	—	—	— ^{1/2}	—	— ^{1/2}	0	—	—	—	2
Rosenthal ..	—	1	— ^{1/2}	—	1 ^{1/2} ^{1/2}	1 1	1 ^{1/2}	1 —	1 1	0	—	—	10
Winawère... 1 ^{1/2}	1 1	—	1 ^{1/2}	1 —	1 —	— ^{1/2}	1 1	1 1	1 1	1 1	0	1 —	15 ^{1/2}
Zukertort... 1 ^{1/2}	1 1	1 —	—	— ^{1/2} ^{1/2}	1 1	— ^{1/2}	1 ^{1/2}	1 1	1 1	1 1	—	0	14 ^{1/2}

Jeg gaar derpaa over til Personalbeskrivelsen og begynder selvfølgelig — Ære den som æres bør — med „Skakspillet

Nestor“, Veteranen Anderssen, der trods sine 60 Aar og trods sin alt velerhvervede og velfortjente Skakberømmelse ikke har skyet en ny anstrængende Kamp og en lang Rejse for at hædre den parisiske Skakturnering med sin Deltagelse. Til Gjengjæld er han saa naturligvis ogsaa bleven modtagen med stor Pomp og saa megen Hjertelighed, at han sikkert har glemt, at han befinder sig som Tydsk mellem Franske, noget, der ellers ikke altid hører til de misundelsesværdigste Situationer, eftersom Hadet til Tydskland trods den alt pacificerende Verdensudstilling langt fra kan siges at være udslukt i Frankrigs Hovedstad. De fleste af Deres Læsere, Hr. Redaktør, kjende vist allerede af Fotografi Anderssens intelligente Ansigt med den høje stærkt buede Pande og det nu paa Grund af Alderen allerede noget fremskudte Underansigt. Den høje, ærværdige, 60 aarige Mathematikkprofessor fra Breslau synes imidlertid ikke at have tabt noget af sin Spillestyrke, thi skjøndt han ikke overfor de yngre Kræfter vil opnaa nogen af de 2 højeste Priser, staar han dog allerede med et betydeligt Antal vundne Partier, hvoriblandt navnlig 2 vundne mod Blackburne og 2 mod Mackenzie. Heller ikke synes hans Alder at have gjort ham til nogen vranten Olding eller stillesiddende gammel Herre; i al Fald var jeg en Dag efter Partiernes Slutning Vidne til det ret ejendommelige Syn at se ham komme hen og give Zukertort et gemtyligt Slag paa Skulderen med det Spørgsmaal, om de saa skulde gaa sammen paa „Tingeltangel“ (o: Cafés chantants), hvorpaa Zukertort svarede: „Ja, men ikke den samme som sidst“!

For at gaa frem i alfabetisk Orden, komme vi dernæst til Bird, en af de stærkeste engelske Spillere, som dog neppe kan faa mere end 5te eller 6te Præmie, om han overhovedet faar nogen. Det er en stor, imponerende Skikkelse, der med sin uundgaelige korte Pibe i Munden i det Hele gjør et noget sømandsmæssigt Indtryk. Forresten er han ikke Sømand, men vistnok Beregner, Bogholder eller sligt. Han skal tidligere have været rig. Nu beskæftiger han sig mest med Skak og har netop i disse Dage udgivet en Haandbog i Skakspilsaabninger. Hans Triumf i Turneringen er at have besejret Anderssen, medens han derimod har maattet bukke under for Winawere og Zukertort.

Blackburnes Renommé som Skakspiller er for velbekjendt til, at jeg skulde behøve at opfriske det her. At han bliver

Præmietager, er givet, men han faar dog neppe mere end anden eller tredie Præmie. Dette skyldes navnlig hans Nederlag overfor Anderssen og den Omstændighed, at han kun har opnaaet lige Spil med Bird, Mackenzie og Zukertort. Hans Udseende er temmelig uanseligt: Et bredt, firskaarent, ægte angelsachsisk Ansigt og en ligeledes noget firskaaren, middelstor Figur. Han udmærker sig ved den typiske Ro og tilsyneladende Ligegyldighed, der under Spillet præger hele hans Holdning og Ansigt selv under de vanskeligste Situationer. Af Profession er han — Skakspiller. Hans tidligere Liv er mig ubekendt. forresten er han endnu en ung Mand paa en c. 38 Aar.

— Clerc, den eneste indfødte franske Spiller, der deltager i Turneringen, har gjort en særdeles hæderlig Debut og opnaaet lige Spil baade med Bird, Rosenthal, Mackenzie o. fl. Han vil dog ikke kunne faa nogen Præmie. I Samfundet indtager han Stillingen som Dommer ved en Domstol i Bésauçon; han gjør et temmelig vildt eller forsjusket Indtryk omtrent som en distrait Lærd, og synes meget nervøs under Spillet. Han er 48 Aar gammel.

— English er en temmelig ny Stjerne, der er i Opgang og efter kloge Folks Sigende engang vil komme til at straaale med Glans. Det er en ganske ung Wiener af jødisk Herkomst paa nogle og tyve Aar, og det fortælles, at hans Deltagelse i Turneringen skyldes hans Sejr over en anden wiensk Spiller, Schwartz, i en Match, hvis Udfald var bestemt at skulle være afgjørende for hvem af de to, der skulde repræsentere Østerrig i Paris. I Turneringen har han opnaaet lige Spil med Anderssen, Bird, Mackenzie, Rosenthal, Winawère, Zukertort o. fl., men da hans særlige Force synes at være at gjøre Spil remis, ikke at vinde dem, vil han neppe heller blive Præmietager dennegang.

Gifford er en ung Englænder, bosat i Paris og Skakamatør. Han staar næstdaarligst i Turneringen, kun over Pitschell, men han har vundet et efter Sigende særdeles fortrinligt Parti fra Anderssen. Det er en smuk Mand, med et fuldstændigt Gentlemens-Ydre.

Mackenzie, den stærkeste amerikanske Skakspiller, født Skotte og tidligere Kaptajn i den britiske Armé, men nu naturaliseret Amerikaner, gjør ved hele sin Optræden et særdeles behageligt Indtryk. Det er en høj, slank Mand paa noget over 40 Aar, med et smukt, men ganske ejendommeligt komponeret

Ansigt, bestaaende af blond Haar, sorte Øjne, romersk Ørnenæse og røde Mustacher og Fipskjæg. Naar hertil føjes en noget rødlig Teint, blaåt Slips og brun Klædedragt, vil man kunne forstaa, at han gjør et ejendommeligt, men ikke destomindre højest tiltalende Indtryk, nærmest som en elegant Sportsmand, hvad han vist forresten ogsaa er. Det er første Gang, han er traadt i Skranken mod de store europæiske Matadorer, men hans Navn var bekjendt nok fra Amerika, hvor han har vundet i alle Turneringer. Han har baade besejret Winawère og Zukertort, men har tabt mod Anderssen; han synes at have gode Chancer til at faa 4de Præmie.

Mason, den anden i Turneringen deltagende amerikanske Skakspiller, er en ung Mand kun 28 Aar, oprindelig Irlænder, hvis Berømmelse daterer sig fra Filadelfieturneringen, hvor han tog 1ste Præmie. Her har han ikke været saa heldig og vil ikke kunne naa nogen Pris. Det fortjener dog at bemærkes, at han har opnaaet lige Spil baade med Anderssen, Rosenthal o. fl.

Pitschell, tysk Amatør fra Altenburg, Fotograf af Profession, har ikke i denne Turnering spillet nogen særdeles fremragende Rolle, idet han kun har opnaaet at gjøre 2 Spil remis, henholdsvis med Gifford og Mason, og vinde 1 fra English, men det sidste rigtignok kun ved en Distraktionsfejl fra English's Side, idet denne lod et Taarn staa i Slag. Det fortælles mig, at Grunden til hans mange tabte Spil er den, at han ynder at optræde med nye Varianter, som han har udregnet iforvejen. I Reglen har han regnet galt og taber naturligvis saa overfor stærke Spillere. Sammen med Anderssen repræsenterer han Tyskland paa Kongressen.

Rosenthal, hvis Navn er saa velbekjendt og til hvem de franske Skakvenner have knyttet store Forhaabninger, har denne Gang skuffet disse, idet han ganske vist kan, men ikke har nogen synderlig Udsigt til at naa nogen Pris. Dette beror navnlig paa, at han er bleven besejret baade af Winawère, Zukertort og Blackburne, medens han derimod har vundet over Mackenzie. Anderssen har han tilbage. Han er oprindelig polsk Jøde, men betragtes paa Grund af sit lange Ophold i Frankrig som fransk og som Landets fornemste Repræsentant paa Turneringen. Det er en lille, skægløs, mager Mand, paa 39 Aar med et noget melankolsk drømmende Udtryk i de sorte Øjne. Han be-

skæftiger sig kun med Skakspil o: med at give Soireer, hvor han spiller mange Partier samtidig og i blinde, hvilket synes at være hans særlige Styrke, med at redigere Skakspalter og med at give Timer i Skak, hvilket sidste han efter Sigende lader sig betale meget dyrt. Spillet synes at afficere ham stærkt; navnlig kan man i Pauserne iagttage ham vandre op og ned af Gulvet aldeles opfyldt deraf og uden at høre paa de til ham rettede Bemærkninger.

Winawère er, mod de øvrige Skakspilleres Forventning, bleven den, der til Dato staaer bedst og som til Slutning skal kæmpe med Zukertort og maaske med Blackburne om 1ste Præmie 3die Præmie er ham sikker. At man ikke havde ventet at se Winawère i Spidsen, kan forklares af, at han siden Pariseturneringen i 1867, hvor han ligeledes imod alles Forventning gik foran Mestre som Steinitz og Neumann og tog 2den Pris, ikke særlig har gjort sig bemærket som Skakspiller eller Skakskribent ex professo, og f. Ex. heller ingen Pris fik i Baden-Baden Turneringen 1870, hvori han deltog. Men hans glimrende Debut i 1867 og hans senere fortrinlige Spil med de russiske Mestre, navnlig med Schoumoff, vare dog stedse betydningsfulde Varsler i modsat Retning. Han er ligeledes polsk Jøde, har i nogle Aar opholdt sig i Rusland, men er for Tiden ansat ved Børsen i Berlin som Mægler eller lignende. Det er en lille Mand med sort Skjæg og Briller og en vis værdig Holdning og Mine, der ikke forlader ham, medens han spiller. Under Spillet nedsluger han den ene Kop Kaffe efter den anden. Var man overtroisk, kunde man fristes til at søge hans Styrke heri. Han har sejret baade mod Anderssen, Bird og Rosenthal og opnaaet lige Spil med Zukertort. Mackenzie alene har til Dato været ham for stærk. Blackburne har han, som alt sagt, tilbage at spille med. Han kan betragtes som Ruslands Repræsentant.

Zukertort, hvem ligeledes 3die Præmie er sikker, men som rimeligvis faar anden eller første, har som Winawère besejret baade Anderssen, Bird og Rosenthal. Hans Navn som berømt Theoretiker og ikke mindre fortrinlig praktisk Spiller, er allerede for længe siden rodfæstet, og mange havde allerede før Turneringens Begyndelse forudsagt ham som Sejrherre. Han er meget lille, noget skrutrygget, med et magert, rødligt og meget stærkt markeret, skægget Ansigt, der dog langt fra forekommer

en ubehageligt. I hans Øjne kan man læse sig til hans gjennemtrængende Skarpsindighed. Han har i sin unge Alder været tydsk Mediciner og tituleres endnu „Doktor“, men skal ganske have lagt Lægevidenskaben til Side for Skakspillet. Han bor i England, hvor han udelukkende beskæftiger sig med Skak, navnlig theoretiske Analyser. Hvad Indtryk Spillet gjør paa ham, og hvorledes han selv opfatter sin Stilling paa Brættet i et givet Øjeblik, er ikke svært at slutte sig til, naar man betragter hans stærkt bevægelige Ansigtsfræk. Naar jeg vil erfare noget om hans Stilling, ser jeg ikke paa Brættet foran ham, men paa hans Ansigt. Det er for mig en baade sikrere og hurtigere Metode.

Før jeg slutter, skal jeg endnu kun meddele et Par Ord om Steinitz, der, som alt meddelt, opholder sig her som Referent. Om det er for ikke at udsætte sit engang erhvervede Ry som „Skakkonge“, at han afholdt sig fra Kampen, eller om hans Angivelse af svag Helbredstilstand som Grund dertil er sand, skal jeg ikke kunne dømme. Han synes imidlertid for en overfladisk Betragtning at befinde sig særdeles vel, og det er ganske karakteristisk at se den lille Pusling med det vældige Hoved vimse omkring mellem Skakbordene og gjøre sine Optegnelser for derpaa senere, naar Spillene analyseres, at fortælle vedkommende Overvundne, hvorledes de kunde have spillet. Løvrigt er han en særdeles venlig og behagelig lille Herre, og han har bedt mig meddele nordiske Problemkomponister, at han for hver Opgave, som indsendes til „Mr. Steinitz, Field Office, 346 Strand, London“, og som findes værdig til at optages i „The Field“, betaler c. 5 Shilling engelsk. Kun beder han undskylde, om Forespørgsler ikke besvares prompte, da han sædvanlig er meget optaget. — Om det Rygte, der er gaaet, at han efter Turneringens Slutning vilde udfordre Sejrherren til en Match, er sandt eller ej, vil Tiden vise. Kun burde Wina-
wère have Ret, naar han mener, at ingen vil være saa dum at modtage en saadan Udfordring!

Deres hengivne

H.

V. Partier fra Turneringen.¹⁾*Af første Rundgang.*

521. Østerrigsk Parti.

(Spillet d. 18/6 78. Tid: 7 Timer.)

Rosenthal.	Mackenzie.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Man har nu ved Omstilling et spansk Parti: 1. e4, e5; 2. Sf3, Sc6; 3. Lb5, Sf6; 4. Sc3.	
1. e2—e4	e7—e5	4. . . .	d7—d6
2. Sb1—c3	Sb8—c6	Almindeligere og vel ogsaa bedre er Lf8—c5 eller b4; ogsaa a7—a6 kan anses for konsekvent Udvikling.	
3. Sg1—f3	. . .	5. d2—d4	e5 + d4
Naar Kongespringeren allerede nu paa dette Standpunkt skal bringes ud, svinder de betydelige Fordele ved det østerrigske Parti efter vor Formening ind til et næsten Intet. Denne Form for Angrebet er dog nu meget almindelig. Se saaledes Partierne 523, 526 m. fl.		6. Sf3 + d4	Lc8— d7
3. . . .	Sg8—f6	7. Sd4 + c6	b7 + c6
4. Lf1—b5	. . .	8. Lb5—d3	Lf8—e7
		9. 0—0	0—0
		10. b2—h3	Sf6—e8

¹⁾ Ligeledes ved vor elskværdige Korrespondent, Hr. Alb. Heckschers Velvillie og Utrættelighed ere vi i det følgende blevne i Stand til allerede nu at meddele Partier fra de 10 første Sèancer i Turneringen („Sèance“ have vi gjengivet ved „Rundgang“) og forsyne dem med de nødvendigste Noter. Hvor vi undtagelsesvis har benyttet Noter fra fremmede Blade, La Stratègie og Westminster Papers, er dette naturligvis anført. I det følgende Nr. af Skaktidenden vil først den interessante 11te og sidste Rundgang og de sikkert uundgaaelige Omspil blive skænket Omtale, og dernæst ville vi begynde forfra og fra hver Rundgang fremdrage de mærkeligste og betydeligste Partier.

Red.

Hvid.	Sort.
11. f2—f4	f7—f5
12. Dd1—f3	f5+e4

Et uoverlagt Træk, der idetmindste koster en Bonde.

13. Ld3+e4	Dd8—b8
14. Kgl—h2

Fristende for Hvid maa her Lc1—e3 have været. Kongetrækket er imidlertid nok den solideste Spillemaade.

14.	Db8—b7
15. Le4+h7 †

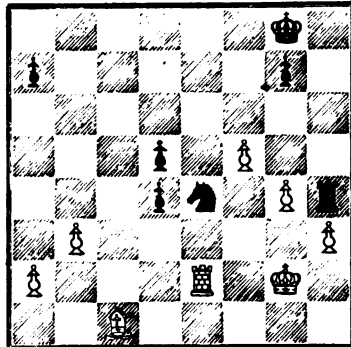
Hvid forglemmer intet Øjeblik at han spiller Turnering, hvori man nøjes med det lidet, men sikre. Ellers kunde der nok være Tale om over d5 at bringe Springereren i Ilden.

15.	Kg8+h7
16. Df3—e4 †	Ld7--f5
17. De4+e7	Sg8 f6
18. De7—e2	Ta8—e8
19. De2—f2

Dronningen er nu som klog General vendt hjem i Sikkerhed med det vundne Bytte, og det fortjener i det følgende særlig at paaskjønnes, med hvilken Ihærdighed Hvid forsvarer dette Bytte, thi oprigtigt talt synes vi nu ellers nok saa godt om Sorts Stilling.

19.	Tf8—h8
20. b2—b3	Kh7—g8
21. Kh2—g1	c6—c5
22. Lc1—b2	Th8--h6
23. Ta1—e1	Db7—c8
24. Te1+e8	Dc8+e8

Hvid.	Sort.
25. Tf1—e1	De8—d7
26. Sc3—d1	Sf6—e4
27. Df2—f3	d6—d5
28. Sd1—e3	c7—c6
29. Se3+f5	Dd7+f5
30. Te1—e2	Th6—g6 ?
31. g2—g4	Df5—d7
32. f4—f5	Tg6—h6
33. Lb2—c1	Th6—h4
34. Kg1—g2	Dd7—d8
35. Df3—d3	Dd8—f6
36. c2—c4	Df6—d4 !
37. Dd3+d4	c5+d4
38. c4+d5	c6+d5

Det nu følgende Slutspil føres fra begge Sider meget smukt, og den fra 43. Træk begyndende Kamp mellem Løber og Springer fortjener særlig Opmærksomhed.

39. Te2—e1	Kg8—f7
40. Te1—d1	Th4+h3
41. Kg2+h3	Se4—f2 †
42. Kh3—g2	Sf2+d1
43. Kg2—f3	Sd1—c3
44. a2—a3	Kf7—f6
45. b3—b4	Kf6—e5
46. Lc1--d2	Sc3—b1

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.	
47.	Ld2-f4 †	Kc5-f6	55.	Lf2-g3 †	Ke5-f6
48.	a3-a4	Sb1-c3	56.	Kf3-c2	Sb5-a7
49.	a4-a5	a7-a6	57.	Kc2-d3	Sa7-c6
50.	Lf4-d2	Sc3-b5	58.	Lg3-d6 !	Kf6-g7
51.	Ld2-e1	Sb5-d6	59.	Ld6-c5	Kg7-f7
52.	Le1-f2	Sd6-b5	60.	b4-b5 og Sort opgiver	Spillet.
53.	Kf3-f4 !	g7-g5 †			
54.	Kf4-f3	Kf6-e5			

522. Spansk Parti.

(Spillet d. 19/6 78. Tid: 6¼ Time.)

	Mackenzie.	Rosenthal.	Hvid.	Sort.	
	Hvid.	Sort.			
1.	e2-e4	e7-c5	13.	Sd4-f5	Se6-f8
2.	Sg1-f3	Sb8-c6	14.	Sf5+e7 †	Dd8+e7
3.	Lf1-b5	a7-a6	15.	f2-f4	Lc8-e6
4.	Lb5-a4	Sg8-f6	16.	Dd1-f3	f7-f5
5.	d2-d4	c5+d4	17.	a2-a3	Ta8-d8
6.	0-0	Lf8-e7	18.	Sc3-e2	De7-f7
7.	e4-e5	Sf6-e4	19.	Ta1-d1	Td8+d1
8.	Tf1-e1	...	20.	Tc1+d1	Le6-d5
	Her anfører Haandbøgerne		21.	Df3-h3	Te8-e6 !
	ogsaa 8. La4+c6, 8. Sf3+d4		22.	Sc2-d4	Te6-g6
	og 8. c2-c3; det valgte Taarn-		23.	Td1-d2	Tg6-g4
	træk anse vi for det stærkeste.		24.	Sd4-f3	h7-h6
8.	...	Se4-c5	25.	e5-e6 !	...
9.	La4+c6	d7+c6		Denne Gjenoptagelse af Offen-	
10.	Sf3+d4	0-0		siven, efter i de sidste Træk	
	I v. Bilguer 5 afsluttes her			at have maattet forsvare sig,	
	denne Variant med Angivelse			er mesterlig, værdig en saa	
	af, at Spillene staa lige. Den			stærk Spiller som Mackenzie.	
	nu følgende Fortsættelse er		25.	...	Df7-f6
	fra begge Sider baade inter-			Paa Dr. eller L+e6 følger	
	essant og værdifuld.		26.	Sf3-e5.	
11.	Sb1-c3	Tf8-e8	26.	e6-c7 !	Df6+e7
12.	Lc1-e3	Sc5-e6	27.	Sf3-e5	Tg4-h4

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
28. Dh3+f5	Ld5-e6	dere og vilde sandsynligvis	
29. Df5-d3	De7-f6	uden Vanskelighed have sikret	
30. Dd3-d8	Th4-h5	Hvid Sejren. Spiller Sort	
31. Dd8+c7	Le6-d5	herpaa Sf8-e6, følger 37. Dd4	
32. e2-c4	Ld5-e4	-c3 samt Td2-f2 og Hvids	
33. De7-d8	...	Stilling er uantastelig.	
Hvid, der har en Bonde mere,		36. ...	Kg8-h7!
kan kun ønske Afbytning og		37. Se5-d7	...
maa desuden værge sig mod		Neppe nødvendigt, Remis er	
Sorts truende Df6-h4.		nu uundgaaelig.	
33. ...	Th5-f5	37. ...	Df4-e3+
34. g2-g4	Tf5+f4	38. Kg1-f1	De3-f3+
35. Le3-f4	Df6+f4	39. Kf1-e1	Df3-h1+
36. Dd8-d6	...	Remis.	
Dd8-d4 forekommer os soli-			

Af 2den Rundgang.

523. Østerrigsk Parti.

(Spillet d. 23/8 78. Tid: 2³/₄ Time.)

Englisch.	Anderssen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	8. 0-0	Sc6-e5
1. e2-c4	e7-e5	Ikke noget heldigt Træk.	
2. Sb1-c3	Sb8-c6	9. Lc4-e2!	f7-f5
Anderssens sædvanlige Mod-		Ikke godt, men temmelig nød-	
træk her har hidtil stedse		vendigt for at imødegaa 10.	
været Lf8-c5.		f2-f4. Sorts Stilling er alt	
3. Sg1-f3	g7-g6	andet end lovende.	
Dette Træk anbefales i Cooks		10. Le3-g5	Sc5-f7
„Synopsis“ som ganske for-		11. Lg5+c7	Dd8+c7
trinligt. Hvorfor er ikke saa		12. e4+f5	Lc8+f5
let lige at se.		13. Sc3-d5	De7-d8
4. d2-d4	e5+d4	14. Sd4+f5	g6+f5
5. Sf3+d4	Lf8-g7	15. Le2-d3	0-0
6. Lc1-e3	Sg8-c7	16. Ld3+f5	c7-c6
7. Lf1-c4	d7-d6	17. Sd5-e3	Sf7-e5

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
18. Dd1—h5	h7—h6	27. De6—e3	...
19. f2—f4	Dd8—b6	Hvid frygter aabenbart for, bemærker Potter, at Veteranen alligevel skal slippe ham ud af Fingrene.	
Sorts Forsøg paa at redressere den kummerlige Stilling strander paa det korrekte Modspil.		27. . . .	Dd4—b4
20. Ta1—e1	Se5—f7	28. h2—h3	Sh8—g6
21. Kg1—h1	Ta8—e8	29. f4—f5	Sg6—h4
22. Dh5—g6	Sf7—h8	30. f5—f6	Db4—e4
23. Lf5—e6 †	Tc8+e6!	Meget morsomt!	
24. Dg6+e6 †	Kg8—h7	31. De3+e4 og Sort opgiver Spillet.	
25. b2—b3	d6—d5		
26. Se3—g4	Db6—d4		

Af 3die Rundgang.

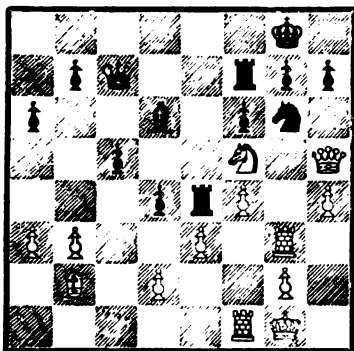
524. Uregelmæssigt Parti.

(Spillet d. 24^e 78.)

(Noterne ere af Preti.)

Anderesen.	Mackenzie.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	dog just ikke som nogen Ros, at disse retrograde Springermandøvrer paafaldende hyppigt forekomme hos de amerikanske Mestre. (S. A. S.)	
1. a2—a3	...	10. c2—c4	a7—a6
Hvid synes for vor Turnering at have adopteret denne Aabning, som han for 20 Aar siden opfandt i sin Match mod Morphy.		11. c4+d5	e6+d5
1. . . .	d7—d5!	12. b2—b3	Sf8—g6
2. e2—e3	c7—c5	13. Lc1—b2	Dd8—c7
3. Lf1—b5 †	Lc8—d7.	14. Se2—g3	0—0
4. Lb5+d7 †	Sb8+d7	15. Sf3—e5	...
5. f2—f4	e7—e6	Sg3—f5 synes mindst lige saa stærkt.	
6. Sg1—f3	Lf8—d6	15. . . .	De7—c7
7. 0—0	Sg8—f6	Sort kunde vinde en Bonde; men udsætter sig derved for et maaske uimodstaaeligt Angreb.	
8. Sb1—c3	Ta8—c8		
9. Sc3—e2	Sd7—f8		
Vi tro at kunne fremhæve,			

Hvid.	Sort.
16. Se5—g4	Sf6+g4
17. Dd1+g4	Tc8—e8
18. Sg3—f5	f7—f6
19. Tf1—f3	Te8—e4
20. Tal—f1	d5—d4
21. Tf3—g3	Tf8—f7
22. h2—h4	Kg8—f8
23. Dg4—h5	Kf8—g8

24. Dh5—f3 . . .

Hvid truer nu med at lade h-Bonden avancere, men 24. Tg3+g6 havde givet en hurtigere Sejr.

24. . . .	Ld6+f4!
25. Df3+e4	Lf4+g3
26. c3+d4	c5+d4
27. Lb2+d4	Lg3—e5
28. Ld4+e5	Dc7+e5
29. De4—c4	De5—c7

Steinitz har godtgjort, at Sg6—e7 var det rette Træk.

Hvid.	Sort.
30. d2—d4	h7—h6
31. h4—h5	Sg6—f8
32. Tf1—e1	. . .
Fra dette Øjeblik af spiller Anderssen i sin bedste Stil, hvert Træk vejer.	
32. . . .	Kg8—h7
33. Te1—e8	Dc7+c4
34. b3+c4	Kh7—g8
35. Sf5—e7 †	Kg8—h7
36. d4—d5	g7—g6
37. h5+g6 †	Sf8+g6
38. d5—d6	Sg6—e5
39. Se7—d5!	Kh7—g6

Hvis Bonden slaas, følger d6—d7! o. s. v. og Hvid vinder.

40. c4 c5	Se5—d7
41. Sd5—f4 †	Kg6—g7!
42. Te8—c8	f6—f5
43. Tc8—c7	Kg7—f6
44. Kg1—f2!	Sd7—c5
45. Kf2—e3	Se5—c6
46. Ke3—d3	Sc6—d8
47. Kd3—c4	Kf6—e5
48. g2—g3	b7—b6
49. Te7—e7 †	Ke5—f6
50. Sf4—d5 †	Kf6—g7
51. Sd5+b6	Kg7—f6
52. Sb6—d7 †	Kf6—g5
53. Kc4—d5 og Sort opgiver Spillet.	

Af 4de Rundgang.

525. Fransk Parti.

(Spillet d. 27/6 78.)

Zukertort.	Mason.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	17. b2-b4	Te8-c8
1. c2 e4	c7 e6	18. Ta1-b1	Db8-c7
2. d2-d4	d7-d5	19. Se3-c2	Sf6-d7
3. Sb1-c3	Sg8-f6	Forfejlet Mængv. Sort bliver nu fuldstændig maset.	
4. e4+d5	e6+d5	20. Df4-h4	Sd7-f8
5. Lf1-d3	Sb8-c6	21. f2-f4	f7-f6
Sort burde først faa Konge- løberen ud for snarest at ro- kere kort.		22. f4-f5	Le6-f7
6. Sg1-f3	Lc8-g4	23. Tf1-f3	De7-c7
7. Lc1-c3	Lf8-d6	24. Tf3 g3	Kg8-h8
8. a2-a3	0-0	25. Tb1-f1	c6-c5
9. Dd1-d2	a7-a6	26. Se2-f4	...
10. h2-h3	Lg4-c6	Det er en Fornøjelse at se en saa præcis Opmarche.	
Sort tør ikke slaa Springerens, da Hvid, efter at have skaffet sig den aabne g-Linie, i saa Tilfælde rokerer langt.		26. . . .	c5-c4!
11. 0-0	Dd8-d7	27. Ld3-c2	De7-e4
12. Le3-f4	Tf8-e8	28. c2-c3!	De4+f5
13. Sf3-e5	Dd7-c8	Strax ødelæggende, men Stil- lingen er naturligvis ikke til at redde.	
Hvid har aabnet Partiet for- træffeligt, har nu en overlegen Stilling og gjør den med Styrke gjældende.		29. Tg3+g7!	Kh8+g7
14. Se5+c6	b7+c6	30. Sf4-h5†	Lf7+h5
15. Lf4+d6	c7+d6	31. Tf1+f5	Lh5+e2
16. Dd2-f4	De8-h8	32. Dh4+f6†	Kg7-g8
		33. Tf5-g5†	Sf8-g6
		34. Df6-e6†	Kg8-g7
		35. De6+c2	Sort opgiver Spillet.

Af 5te Rundgang.

526. Dronninggambit.

(Spillet d. $\frac{1}{7}$ 78. Tid: $2\frac{1}{2}$ Time.)

Zukertort.	Gifford.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Hvid om faa Træk er meget smukt udviklet.	
1. d2—d4	d7—d5	10. a2—a3	Sb8—a6
2. c2—c4	d5+c4	11. Dd1—d3	b6—b5
Mindre vel betænkt lige overfor en saadan Modstander at tage imod Gambiten.		12. Lc4—a2	Sf6—c8
3. Sg1—f3	...	13. Lc1—f4	Sa6—c7
Dette Træk anser Anderssen for en særdeles god Fortsættelse, hvilket vel navnlig maa have sin Grund i, at Sorts ellers stærkeste Parade, e7—e5, nu vanskeliggjøres.		14. Ta1—d1	g7—g6
3. . . .	e7—e6	Svækker, som man vil se, Stillingen betydeligt.	
4. e2—e3	b7—b6	15. Dd3—e3	Sc8—g7
5. Lf1+c4	Lc8—b7	16. Lf4—h6	Tf8—c8
6. Sb1—c3	Sg8—f6	17. Sf3—g5	Le7+g5
7. 0-0	Lf8—e7	18. Lh6+g5	f7—f6
8. Tf1—e1	0—0	19. Lg5—h4	Tc8—f8
9. e3—e4	c7—c6	20. De3—f3	Kg8—h8
Sorts Stilling er nu allerede uhyggelig defensiv, medens		21. c4—e5!	g6—g5
		22. e5+f6	Sg7—f5
		Det havde dog været noget bedre at slaa Løberen.	
		23. Lh4+g5	Tf8—g8
		24. h2—h4	Dd8—d7
		25. La2+e6!	og Hvid vinder.

Af 6te Rundgang.

527. Springerspil.

(Spillet d. $\frac{5}{7}$ 78. Tid: $5\frac{1}{4}$ Time.)

Gifford.	Anderssen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. c2—e4	e7—e5	3. Sb1—c3	Lf8—b4
2. Sg1—f3	Sb8—c6	4. Lf1—b5	Sg8—f6
		Vi have nu det i denne Tur-	

Hvid.	Sort.
nering saa yndede Firspringer- spil, hvortil baade det øster- rigske og spanske Parti kan danne Gjennemgangsledet.	
5. Sc3--d5	Lb4 - c5
6. d2--d3	h7--h6
7. 0--0	0--0
8. Lc1--e3	Lc5+e3
9. Sd5+e3	d7--d6
10. Dd1--d2	Sf6--h5
11. Lb5--c4!	Sc6--e7
12. d3--d4	Sc7--g6
13. d4+e5	d6 † e5
14. Dd2--c3!	Tf8--c8
15. Ta1--d1	Lc8--d7
16. Dc3--b3	Te8--f8
17. Td1--d2	Dd8--c8
18. Tf1--d1	...

Hvid udvikler i dette Spil sine
Brikker nydeligt til Angreb, og
Veteranen har allerede i lang
Tid siddet i en fortrykt Stilling.

18. ...	Lc7 - c6
19. Lc4--d5	Sh5--f6
20. Ld5+c6	b7+c6
21. Db3 - c4	Dc8--b7
22. b2--b3	Ta8--e8
23. Sf3--e1	Te8 - e6
24. Se3 f5	...

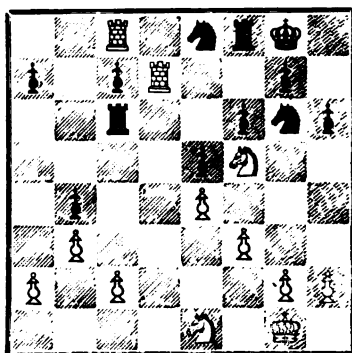
Denne Springer, der under
hele Udviklingen har indtaget
en ualmindelig gunstig dæk-
kende Stilling paa e3, gaar
nu over til en stærkt truende
paa f5.

24. ...	c6--c5
25. f2--f3	Te6--c6

Sort sidder fremdeles smaat i
det.

Hvid.	Sort.
26. Td2--d8!	Sf6--e8
27. Td1--d7	Db7- b4
28. Dc4+b4	c5+b4
29. Td8--c8!	f7--f6

Hvid truende bl. A. med 30.
Sf5--e7 †, Sg6+e7; 31. Td7
+e7 og vinder en Bonde;
det bliver imidlertid nu langt
værre.

30. Td7--e7!	...
Aldeles afgjørende!	
30. ...	Se8--d6
31. Te7+g7†	Kg8--h8
32. Tc8+c7	Tc6+c7
33. Tg7+c7	Sd6--b5
34. Tc7--b7	a7--a6
35. Tb7--b6	Sg6--f4
36. Sf5+h6	Kh8--h7
37. Sh6--g4	Kh7--g7
38. Sg4--c3	Tf8--d8
39. g2--g3	Sf4--e2 †
40. Kg1--g2!	Td8--d2
41. Kg2--h3	Se2--g1 †
42. Kh3--g4	Td2 † h2
43. Se1 - g2	Sg5--h3
44. Tb6--b7 †	Kg7--g8
45. Sg2--h4	Sh5--d4
46. Kg4--h5! og Hvid vinder.	

Af 7de Rundgang.

528. Spansk Parti.

(Spillet den 8de Juli 1878.)

Blackburne.		Zukertort.		Hvid.		Sort.	
Hvid.		Sort.					
1.	e2—e4		e7—e5	paa h2 og begge Taarnene uden Tidsspilde føres over g1.			
2.	Sg1—f3		Sb8—c6	Det er saameget mere nødvendigt, at der gjøres Luft for Kongen, som det er at forudse, at den hvide Diagonal ikke i Længden er til at holde.			
3.	Lf1—b5		a7—a6				
4.	Lb5—a4		Sg8—f6				
5.	Sb1—c3		Lf8—b4				
Firspringersspillet!							
6.	0—0		0—0	16.	...		Se7+f5
7.	Sc3—d5		Lb4—c5	17.	g4+f5		Lc5+c3
8.	d2—d4		...	18.	Df3+e3		g7—g6!
Vi anse det hermed indledede Angreb for at være ukorrekt og ikke den Bonde værd, det koster.				19.	f5+g6		De8+g6 †
8.	...		Sc6+d4	20.	Kg1—h1		...
9.	Sf3+d4		Sf6+d5	Kongen indtager her en sørgelig Stilling — se Noten til 16de Træk.			
10.	Sd4—f5		Sd5—e7	20.	...		Ld7—c6!
11.	Lc1—g5		f7—f6	21.	f2—f3		Dg6—g5
12.	La4—b3 †		Kg8—h8	22.	De3—e2		f6—f5!
13.	Lg5—e3		d7—d6	Sort spiller den hele sidste Halvdel af Partiet med mesterlig, overlegen Energi.			
14.	g2—g4		Lc8—d7	23.	Tf1—g1		Dg5—h6
15.	Dd1—f3		Dd8—e8	24.	Tg1—g3		f5+c4
16.	Ta1—d1		...	25.	f3+c4		Dh6—f4
Dette Taarntræk kommer ikke til at gjøre nogen Nytte. Hvid, der har maattet soutenere sit for tidligt begyndte Angreb med det farlige Træk g2—g4, har nu ikke andet for end energisk at fortsætte ad samme Vej. Taarnbonden maatte derfor nu 2 Skridt, Kongen bringes				26.	Td1—e1		Lc6—e8!
				27.	De2—c4		Le8—g6
				28.	Dc4—b4		c7—c6
				29.	Tg3—c3		d6—d5
				30.	c2—c3		Lg6+e4 †
				31.	Te3+e4		Df4—f3 †
				Hvid opgiver Spillet.			

Af 9de Rundgang.

529. Løbergambit.

(Spillet d. 16/7 78. Tid: 4½ Time.)

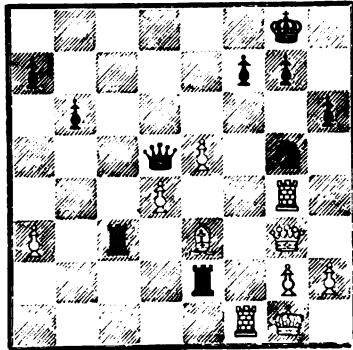
Zukertort.	Winawère.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	
1. e2-c4	e7-e5	Listigt spillet; paa 14. Sh2+	g4 følger Lg7+d4 †; 15. Dd1
2. f2-f4	e5+f4	+d4, Dh4-d1 †; 16. Le2-	f1, Lc8+g4 med godt Spil
3. Lf1-c4	d7-d5	for Sort.	
4. Lc4+d5	Dd8-h4 †		
5. Kc1-f1	g7-g5	14. e4-e5!	f4-f3
Det havde maaske ikke været		15. Sh2+f3	Dh4-d8
saa galt for vor Ven Winawère,		16. Sf3-h2	f7-f5
hvis Juliheftet af Nord. Skak-		17. e5+f6	Lg7+f6
tid. med sin Analyse af det		18. Lc1-e3	h6-h5
nye Træk, Lf8-d6, var kom-		19. Dd1-d2	Lc8-e6
met til Paris blot et Par Dage		20. Sh2-f1	Sb8-d7
tidligere.		21. Sf1-g3	h5-h4
6. Sg1-f3!	Dh4-h5	22. Dd2-d3!	...
7. h2-h4!	...	Det nu meget svære og ind-	
Det er meget morsomt, at Z.		viklede Parti spilles fra begge	
nu baade selv spiller Løber-		Sider ganske fortræffeligt, men	
gambit og paa den i Nord. Skak-		Hvid er i Forspillet.	
tidende anbefalede Maade!		22. ...	Sg6-e7
7. ...	Lf8-g7	23. Sg3-e4	Sc7-f5
8. Sb1-c3	...	24. Le2+g4	Dd8-e7
Her er det som bekjendt, at		25. Ta1-c1	0-0-0
det Nielsenske Kongetræk til		26. Se4+f6	De7+f6
f2 plejer at følge.		28. Tc1-f1	Th8-f8
8. ...	h7-h6	Sort haaber forgjæves ved Hjælp	
9. d2-d4	c7-e6	af Dronningtaarnet at bringe	
10. Ld5-c4	...	Sd7 i Spillet over c5 eller e5	
Det rigtige Sted i disse Spil		og burde hellere have dækket	
for at Løberen i betræffende		med dette end med Kongetaarn-	
Fald kan anvendes paa e2.		net. Kvaliteten gaar nu tabt.	
10. ...	Sg8-e7	28. Sc3-e4	Df6-e7
11. Kf1-g1	g5-g4	29. Le3-g5	De7-g7
12. Sf3-h2	So7-g6	30. Lg4+f5!	Le6+f5
13. Lc4-e2	Dh5+h4	31. Lg5+d8	Kc8+d8

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
32.	Th1+h4	Tf8-g8	38.	Df4-d6	Le6-d5
33.	Dd3-d2	Dg7-e7	39.	Th4-f4	b7-b5
34.	Dd2-f4	De7-g7	40.	c5+b6	a7+b6
35.	Tf1-f2	Lf5-e6	41.	c2-c4	Tg8-e8
36.	Se4-c5	Sd7+c5	42.	Tf4-f8	og Hvid vinder.
37.	d4+c5	Kd8-c8			

530. Græsk Parti.

(Spillet d. ¹⁶/₇ 78. Tid: 4¹/₄ Time.)

English.	BIRD.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Hvid fortsætter herfra Partiet særdeles kraftigt og smukt.	
1.	e2-e4	21.	... Sa6-c7
2.	d2-d4	22.	f4-f5 c6+f5
3.	Lf1-d3	23.	Tf1+f5 Sc7-e6
4.	Sg1-f3	24.	Tc1-f1 Dd7-d5
5.	c2-c3	25.	Dd3-h3 Ta4-c4
6.	c3+d4	26.	Tf5-h5 h7-h6
7.	Dd1-c2	27.	Th5-h4 Tc4-c2
8.	Sb1-c3	28.	Lb2-c1 Tf8-c8
9.	e4-e5	Sort spiller umaadelig forvovent, men dygtigt, og sætter al sin Lid til Modangreb.	
10.	De2-c2!	29.	Lc1 e3 Tc8-c3
11.	0-0	30.	Th4-g4 Se6-g5
12.	b2+c3	31.	Dh3-g3 Tc2-e2
13.	Ld3+e4		
14.	Sf3-g5		
15.	Sg5+c4		
Istedetfor at bytte den gode Løber af vilde vi have foretrukket Dd8+d4; Sort staar da ligesaa godt som Hvid.			
16.	Dc2+e4		
17.	Lc1-b2		
18.	Ta1-c1		
19.	a2-a3		
20.	De4-d3		
21.	f2-f4!		

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
32. Tf1—f3!	Sg5+f3 †	gaaet tabt ved Kg8—f8, da	
33. g2+f3	Tc3+e3	Hvid erobrer Dronning for	
Paa g7—g6 havde Hvid neppe		Taarn og maa vinde paa de	
opnaaet mere end Remis.		2 Midtebønder.	
34. Tg4+g7	Kg8—h8	35. Tg7—g8 † og Mat i næste	
En slem Buk i en Turnering.		Træk.	
Forøvrigt var Partiet ogsaa			

Af 10de Rundgang.

531. Spansk Parti.

(Spillet d. 18/7 78. Tid: 3½ Time.)

Rosenthal.	Winawere.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	11. Le1+b2	De7—b4 †
1. e2—e4	e7—e5	12. c2—c3	Db4+b2
2. Sg1—f3	Sb8—c6	13. e4—e5	...
3. Lf1—b5	a7—a6	Det viser sig uheldigt, at Hvid	
4. Lb5—a4	Sg8—f6	saaledes letter Springerens at	
5. Sb1—c3	...	komme Dronningen til Hjælp.	
Atter Firspringerspillet. Se		13. ...	Sf6 e4
Partierne Nr. 521, 527, 528.		14. Ta1—b1	Db2—a3!
5. ...	Lf8—c5	15. 0—0	...
6. Sf3+e5	Sc6+e5	Hvid opgiver nu fuldstændig	
Man synes nu at være kommen		Ævret; Dd1—d4 havde dog	
til den Erkjendelse, at Lc5+		holdt lidt Angreb tilbage.	
f2 † o. s. v. ikke er synderlig		15. ...	Da3—c5 †
heldigt for Sort.		16. Dd1—d4	Dc5+d4 †
7. d2—d4	Lc5—d6	17. c3+d4	b7—b5
8. d4+e5	Ld6+e5	18. La4—b3	Se4—d2
9. Sc3—e2	Dd8—c7	19. Tb1—c1	Sd2+f1
En forvoven Kombination, der		20. Kg1+f1	c7—c6
imidlertid ser ud til at være		21. Se2—g3	0—0
rigtig og i saa Tilfælde vidner		22. Sg3—e4	a6—a5!
glimrende om Sorts Spille-		23. a2—a3	Lc8—a6
styrke.		24. Kf1—g1	Ta8—b8
10. f2—f4	Le5+b2 †	25. Se4—d6	a5—a4

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
26.	Lb3—a2	b5—b4	30.	c6+d7	Ta2—b2
27.	a3+b4	Tb8+b4	31.	Tc1—c6	La6—b5
28.	d4—d5	Tb4—b2	32.	Sd6—e8	Lb5+c6
29.	d5+c6	...	33.	d7—d8 (D)	Tb2+g2 †
	Hvid spiller med Fortvivlelsens Mod, men det er dog ganske net at se.		34.	Kg1—f1	Tf8+e8
29.	...	Tb2+a2	35.	Dd8—d6	Tg2—c2
			36.	f4—f5	a4—a3
				og Sort vinder.	

532. Siciliansk Parti.

(Spillet d. 19/7 78. Tid: 2½ Time.)

Zukertort.	Anderssen.	Hvid.	Sort.
		nogen Mulighed for efter 14...	
		Da5+e5; 15. Sd2—c4 De5—	
		g7; 16. Sc4—d6 † Ke8—f8	
		at faa den afskyelige Springer	
		forjaget.	
1.	e2—e4	15	Sd2—c4 Da5—c5!
2.	Sg1—f3		Det eneste reddende Træk;
3.	Sb1—c3!		faar Hvid Tid til f2—f4, er
4.	d2—d4		alt Haab ude.
5.	Sf3+d4	16.	Sc4—d6 † Ke8—f8
6.	Lf1—e2	17.	Dd1+h5 Se7—g6
7.	Sd4+c6	18.	Dh5—h6 †
8.	e4—e5		Paa 18. Tf1—e1 følger Sg6+
	Hvid indleder hermed et højst		e5; 19. Sd6+f5, Se5—f3 †!
	interessant Angreb, der dog		og Sort er reddet.
	maaske ikke er aldeles korrekt.	18.	...
8	...		Kf8—g8!
9.	Sc3—e4	19.	Tf1—e1 Sg6+e5
10.	Le2—h5 †	20.	Ta1—d1 De5+f2 †!
11.	Lc1—g5	21.	Kg1—h1 Se5—f7
12.	Se4—d2	22.	Sd6+f7 Kg8+f7
13.	Lg5+e7	23.	Dh6—h5 † Kf7—e7
14.	0—0!	24.	Dh5—g5 † Remis ved
	Det er et Spørgsmaal, om Sort		stadig Skak.
	ikke havde staaet sig ved at		
	slaa e-Bonden Selvfølgelig		
	beror det paa, om der var		

VI. Turneringens Ite Rundgang.

Denne med saa stor Spænding imødesete Dyst — se Tabellen S. 170 — var haard, blodig og tildels uafgjørende. Winawère, hvem baade Zukertort og Blackburne trængte efter at berøve Sejrens Palme, kæmpede mandelig mod Sidstnævnte, idet det lykkedes ham efter en yderst langvarig Kamp at gjøre begge Partierne Remis og saaledes distancere Blackburne fra første og, da Zukertort imidlertid havde vundet begge Partier fra Clerc, — ogsaa fra 2den Pris, medens 3die blev Blackburne sikker. Bird slog Mason i 2 Partier og fik nu pludselig Udsigt til 4de Præmie (5te vis), idet Mackenzie maatte lade sig nøje med 1 vundet og 1 remis mod Pitschell og Anderssen kun gjorde det ene Parti remis mod Rosenthal, men tabte det andet; dette Remisparti var imidlertid nok til at udelukke Rosenthal fra Præmie og sikre Anderssen 6te Præmie. Endelig vandt English begge Partier fra Gifford og naaede derved ligesaa højt Point som Rosenthal, hvilket imidlertid ikke var tilstrækkeligt til Præmie. Da Dysten endelig var tilende, var Status saaledes:

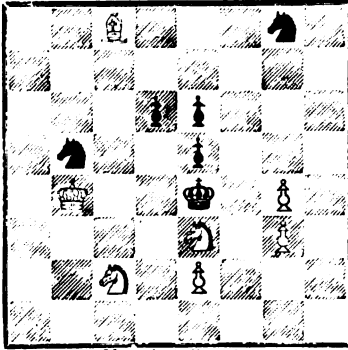
	Partier vundne,	remis,	tabte,	Summa vundne.	
Winawère . . .	14	5	3	16 $\frac{1}{2}$	} 1: og 2: Pris.
Zukertort . . .	14	5	3	16 $\frac{1}{2}$	
Blackburne. . .	12	5	5	14 $\frac{1}{2}$	3: Pris.
Mackenzie . . .	11	4	7	13	} 4: og 5: Pris.
Bird	13	0	9	13	
Anderssen . . .	11	3	8	12	6: Pris.
Rosenthal . . .	9	5	8	11 $\frac{1}{2}$	
English	8	7	7	11 $\frac{1}{2}$	
Clerc	8	1	13	8 $\frac{1}{2}$	
Mason	6	5	11	8 $\frac{1}{2}$	
Gifford	3	1	18	3 $\frac{1}{2}$	
Pitschell	1	3	18	2 $\frac{1}{2}$	

Herefter fik altsaa *Blackburne* 3die Pris og *Anderssen* 6te Pris.

Den 26de og 27de Juli fandt nu Omspil Sted mellem *Winawère* og *Zukertort* om 1ste og 2den Pris, mellem *Mackenzie* og *Bird* om 4de og 5te. I dette slog *Mackenzie* *Bird* i begge Partier og fik altsaa 4de, *Bird* 5te Præmie. Men mellem de to første Matadorer skulde Kampen ikke saa let ende — begge Partierne bleve remis; den 30te og 31 Juli toge de fat paa en ny Match paa 2 Partier, og her lykkedes det endelig *Zukertort* at besejre sin vældige Modstander og sikre sig 1ste Præmie, medens *Winawère* altsaa fik 2den Præmie.

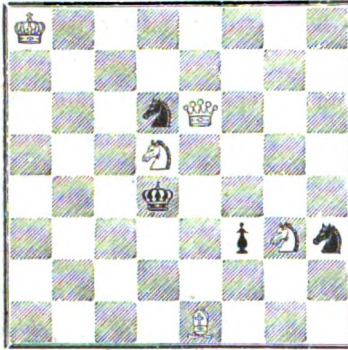
Opgaver.

728.

Edw. Anthony.
(Chess Pl. Chron.)

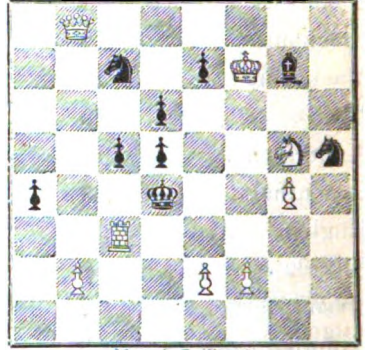
Mat i 2 Træk.

730.

F. Schrüfer.
(N. Rivista d. Scacc.)

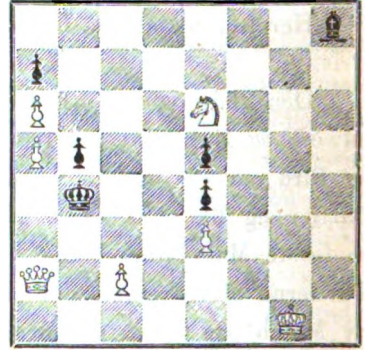
Mat i 5 Træk.

729.

C. Schwede.
(Wiener Salonblatt.)

Mat i 3 Træk.

731.

L. Sprega.
(N. Rivista d. Scacc.)

Mat i 4 Træk.

Vore ærede Problemvenner ville undskylde, at vor Problem-
spalte paa Grund af Turneringsberetningen er bleven noget tynd i
dette Hefte.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adres-
serede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors
Hof-Boghandel).

Partier.

For dog ikke i al vor Travlhed med at rapportere om det internationale Skakspil — se senere Side 206 — rent at glemme og slaa Haanden af det nationale, indlede vi Heftet med efterfølgende tvende Skandinaver.

Det første — Nr. 533 — er spillet pr. Korrespondance i 1877/78 mellem Kjøbenhavns Skakforening og Skakklubben „v. d. Linde“ i Winschoten i Holland og frembyder, trods de enkelte Fejl, der klæber ved det, ikke ringe Interesse, bl. A. fordi det tjener til Oplysning om en Variant af Løbergambiten, der kun har været lidet paaagtet. Partiet er af det hollandske Spilleudvalg, i hvis Spidse staar Dr. T. Haakma Priesling, bleven indrykket i Dagbladet „*Provinciale Groninger Courant*“ (døsværre har Holland, skjøndt det tæller talrige og fremragende Dyrkere, for et Aarhundrede siden har havt en Praktiker af første Rang, Elias Stein, og den største Skakhistoriker, Dr. A. v. d. Linde, er født Hollænder, intet særligt Skakorgan) og i nævnte Blad, foruden af nogle Noter, ledsaget af tvende udførlige Artikler, helligede danske Forhold i Almindelighed og det nordiske Skakspil i Særdeleshed. Maa vi end hvad dette angaar beklage, at vi herhjemme langt fra fuldtud ere værdige til den Anerkjendelse nævnte Artikler hædre os med, er der derimod saameget mere Anledning for os til at glædes ved det fortrolige Kjendskab til og den Velvillie for vort Land, der tillige saa smukt bliver udtalt, og vi bede de hollandske Skakvenner modtage vor hjerteligste Tak med Forsikringen om, at Sympathien er gjensidig og at vi nære Ønsket om, at den knyttede Forbindelse med det tapre, uovervundne, frihedselskende Holland

maa blive varig og heldbringende, ogsaa ud over Omraader, mindre snævert begrændsede end Skakspillets. — De talrige og temmelig udførlige Noter til Partiet her i Skaktidenden ere udarbejdede af et Medlem af det kjøbenhavnske Spilleudvalg, G. Nielsen.

I det norske Korrespondanceparti Nr. 534 finder Læseren et mere end almindelig interessant Slutspil og i Nr. 535 et af Svenonius gode Spil.

533. Løbergambit.

(Spillet pr. Korrespondance 1877/78.)

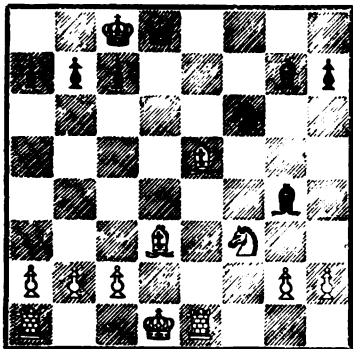
Kjøbenhavn.	Winschoten.	Hvid.	Sort.
	Hvid.		Sort.
1. e2—e4	e7—e5	en Spillemaade, der vistnok havde ført til det forønskede Resultat, hvis man i 6te Træk var gaaet frem efter den oprindelig lagte Plan.	
2. f2—f4	e5+f4	5.	Sb8—c6!
3. Lf1—c4	f7—f5	Paa 5. . . d7—d5 følger:	
4. Sb1—c3	. . .	6. Sc3+d5	Sf6+d5
Vi anse fremdeles dette Træk for det bedste Svar paa 3. . . f7—f5, se iøvrigt N. Sk. 1873 S. 228 og v. Bilguers Haandbog V. S. 468.		7. Dd1—h5 †	Ke8—e7
4.	Sg8—f6	8. f5—f6 †	osv.
5. e4+f5	. . .	6. d2—d3	. . .
Bilguers Haandbog spiller her 5. e4—e5 og udfører 2 Varianter, en hvor Sort svarer med 5. . . Sf6—e4 og en med 5. . . Sf6—g4. Ingen af disse 2 Varianter synes at skaffe Hvid nogen god Stilling, hvorved navnlig bemærkes, at i den første Variant spiller Sort bedre ved i 11te Træk at gaa med Dronningen til c6 end, som i Haandbogen angivet, til c5.		Her burde Hvid have fortsat 6. Sc3—d5, hvilket ogsaa var tilsigtet, men i det yderste Øjeblik blev man bange for det dobbelte Dronningeofer og gik fra den smukke Kampplan!	
Det kjøbenhavnske Spilleudvalg foretrak derfor 5. e4+f5,		Fortsættelsen havde formentlig blevet:	
		6. Sc3—d5	Sf6+d5
		7. Dd1—h5 †	g7—g6
		8. f5+g6	Dd8—e7 †
		9. Ke1—d1	Sd5—f6
		10. g6—g7 †	Sf6+h5
		11. g7+h8(Dr.)	Sc6—e5

Hvid. Sort.
Sort kommer ikke til noget bedre Spil ved 11. . . Sh5—f6.

12.	Sg1—f3	d7—d6
13.	Th1—e1	Lc8—g4
14.	d2—d4	0—0—0
15.	Lc4—d3!	...

Det var dette Træk, Hvid i det afgjørende Øjeblik oversaa.

15.	...	Sh5—f6
16.	d4+e5	d6+e5
17.	Lc1+f4	Lf8—g7
18.	Dh8+d8 †	De7+d8
19.	Lf4+e5.	

Hvid har 2 Taarne og en Bonde for sin Dronning; naar han faar frigjort sin Konge (rimeligvis over a2), maa han kunne gjøre sin materielle Overvægt gjældende.

6. . . . Lf8—b4

Sort skynder sig at tøjle den farlige Springer.

7. Dd1—e2 † Sc6—c7

Paa 7. . . Dd8—e7 var fulgt

8. Lc1—d2.

8. Sg1—f3 d7—d5

9. Lc4—b3 a7—a5!

Hvid. Sort.
Sort kunde her tjene en Officer, men havde udsat sig for et meget farligt Angreb, f. Ex. saaledes:

9.	...	d5—d4
10.	0—0	d4+c3
11.	b2+c3	Lb4+c3
12.	Lc1—a3	Lc3+a1
13.	Tf1+a1	Sf6—g4
14.	Ta1—e1	Sg4—e3
15.	Sf3—e5 ell. g2—g3 osv.	

10. a2—a4 . . .

Hvids Stilling er nu paa Grund af Fejlen i 6te Træk temmelig uheldig. Paa 10. 0—0 følger

10.	...	Lb4+c3
11.	Lb3—a4 †	c7—c6
12.	b2+c3	0—0

(ikke b7—b5, hvorpaa følger

13. Lc1—a3).

13. a2—a3! Lc8+f5 og Sort synes at staa bedst.

10. . . . Lc8+f5

Her lader Sort Modstanderen undslippe! Efter

10.	...	d5—d4
11.	0—0	d4+c3
12.	b2+c3	Lb4+c3
13.	Lc1—a3	Lc3—b4!
14.	La3—b2	er Hvids Spil

neppe holdbart.

11. 0—0 Lb4+c3

12. b2+c3 0—0

13. Lc1+f4 . . .

Her var ogsaa Tale om:

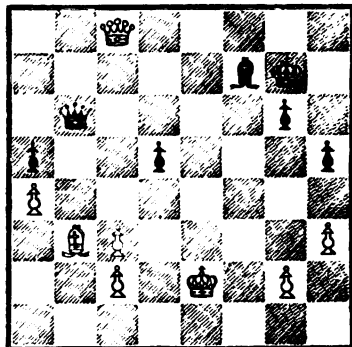
13.	Lc1—a3	Tf8—e8
14.	De2—e5	Lf5—g4
15.	De5+f4	Se7—g6
16.	Df4—d2	osv.

17*

Hvid.	Sort.
13. . . .	c7—c5
14. Ta1—e1	Se7—c6
15. Lf4—g5	Dd8—d6
16. Sf3—h4	. . .
Efter 16. Lg5+f6	Tf8+f6
17. Sf3—h4	Ta8—f8
18. Sh4+f5	Tf6+f5
19. Tf1+f5	Tf8+f5
20. De2—e8 †	Tf5—f8
21. De8—h5	c5—c4 !
22. d3+c4	d5+c4
23. Lb3+c4 † har Hvid en	
Bonde mere, men Spillet bliver	
let remis. Trækket 16. Sf3—	
e5 ser meget lovende ud, men	
er i Virkeligheden ikke syn-	
derligt stærkt:	
16. Sf3—e5	Sf6—d7 !
17. Se5+c6	Dd6+c6
18. Lg5—e7	Tf8—f7
19. g2—g4	Lf5—g6
20. De2—g2	c5—c4 !
21. d3+c4	Tf7+e7
22. Te1+e7	Dc6—c5 †
o. s. v.	
16. . . .	Lf5—g4
17. De2—d2	Sf6—h5
18. Dd2—e3	Tf8+f1 †
19. Te1+f1	Ta8—f8
20. Tf1+f8	Kg8+f8
21. h2—h3	Lg4—e6
22. De3—f3 †	Lc6—f7
23. Sh4—f5	Dd6—e5
24. Lg5—e3	b7—b6
25. d3—d4	c5+d4
26. Sf5+d4	Se6—e7
27. Sd4—e2	De5—c6

Sort spiller denne Del af Partiet
udmærket og træffer med stort

Hvid.	Sort.
Skarpblik hvergang det rette	
Træk.	
28. Se2—f4	Sh5+f4
29. Df3+f4	h7—h5
30. Le3—d4	De6—c6
31. Kg1—f1	g7—g6
32. Df4—b8 †	Se7—c8
33. Ld4+b6	. . .
Hvid burde ikke have byttet sin	
Løber af for at vinde Bonden;	
Sort faar nu atter bedst Spil.	
33. . . .	Dc6+b6
34. Db8+c8 †	Kf8—g7
35. Kf1—e2	. . .

Her blev Partiet hævet som
remis.

Hvids Stilling er imidlertid
meget kritisk, og vi henstille
til vore Læseres Skarpsindighed
at afgjøre, om Sort ikke kunde
forcere Spillet, f. Ex. ved føl-
gende Manøvre:

35. . . .	Db6—g1
36. Ke2—f3	Dg1—i1 †
37. Kf3—g3	g6—g5
38. Dc8—c7	h5—h4 †
39. Kg3—h2	Df1—f4 †
40. Dc7+f4	g5+f4

o. s. v.

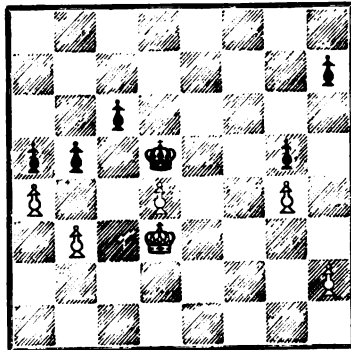
534. Italiensk Parti.

(Spillet pr. Korrespondance 1878.)

C. A. Knoff.	A. Bjørnwall.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. c2—c3	Sg8—f6
5. d2—d4	e5+d4
6. c3+d4	Lc5—b4 †
7. Lc1—d2	Lb4+d2 †
8. Sb1+d2	Sf6+e4
Den af os i „Skaktheori XII“ (Nord. Skaktid. 1878 S. 49) efter Zukertort anbefalede Fort- sættelse i Stedet for det hidtil almindelige d7—d5.	
9. Sd2+e4	d7—d5
10. Lc4+d5	Dd8+d5
11. 0—0	Lc8—g4
12. Se4—c3	...
Utvivlsomt stærkere end Tf1— e1, hvorpaa følger 0—0—0 med bedst Spil for Sort.	
12. ...	Lg4+f3
13. Tf1—e1 †	Ke8—d7
14. Sc3+d5	Lf3+d1
15. Ta1+d1	Ta8—d8
16. Sd5—e3	Kd7—c8
17. Se3—f5	g7—g6
Her kunde der vel ogsaa være Tale om Th8—e8, idet det forekommer os, at Sort saavel efter 18. Sf5+g7 Te8+e1 †; 19. Td1+e1 Td8+d4, som efter 18. Te1+e8 Td8+e8; 19. Sf5+g7 Te8—e2 faar en Kjende Overvægt i Stillingen.	
18. Sf5—e7 †	Sc6+e7

Hvid.	Sort.
19. Te1+e7	Td8—d7
20. Te7+d7	Kc8+d7
21. f2—f3	Th8—e8
22. Kg1—f2	Kd7—d6
23. Td1—d3	Kd6—d5
24. Td3—e3	Te8+e3
25. Kf2+e3	f7—f5
26. Ke3—d3	a7—a5
27. g2—g4	f5+g4
28. f3+g4	g6—g5
29. a2—a4	c7—c6
30. b2—b3	b7—b5

Paa b7—b6 havde Spillet øjen-
synlig været remis; ved Dobbelt-
skridtet gaar det derimod,
mærkværdigt nok, tabt. Man
ser atter heraf, hvilke Finesser
der kunne skjule sig i en til-
syneladende jævn og simpel
Bondestilling, og hvilken Kunst
det er at kunne behandle et
Slutspil korrekt.

31. b3—b4! ...
Dette fine og korrekt beregnede

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
	Træk forcerer Spillet til Gunst for Hvid.		38. d4—d5	b4—b3
31. . . .		a5+b4	39. d5—d6	b3—b2
	Aabenbart den bedste Fortsættelse.		40. d6—d7	b2—b1(D)
32. a4—a5!		c6—c5	41. d7—d*(D)†	Ka5—a4
	Vi skulle se, at det andet Træk, der her kunde være Tale om, Kd5—d6, heller ikke formaar at afvende Nederlaget; nemlig		42. Dd8—a8†	Ka4—b3
32. . . .	Kd5—d6		43. Da8—b8†	K ∞
33. Kd3—c2	Kd6—c7		44. Db8+b1	og vinder.
34. Kc2—b3	Kc7—b7		(a)	
35. Kb3+b4	Kb7—a6		36. . . .	Ka6—b7
36. Kb4—c5	Ka6+a5 (a)		37. d4—d5	c6+d5
37. Kc5+c6	b5—b4		38. Kc5+b5	og Hvid vinder.
			33. a5—a6	c5—c4 †
			34. Kd3—c2	Kd5—c6
			35. d4—d5 †	og Sort opgiver Spillet.

535. Løberspil.

(Spillet i Stockholm d. 24/4 1877.)

L.	Ludv. Svenslus.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	
1. e2—e4	e7—e5	Fjenden faar en aaben Taarnlinie, er sjelden god.	
2. Lf1—c4	Sg8—f6	5. . . .	a7+b6
3. d2—d3	Lf8—c5	6. Sg1—f3	Sb8—c6
4. Lc1—e3	. . .	7. h2—h3	d7—d6
	Ikke nogen anbefalelsesværdig Fortsættelse; ved Sg1—f3 kunde Hvid slaa ind paa en ret sikker Variant af Springer-spillet, ogsaa Sb1—c3 er en meget god, maaske den bedste Spillemaade.	8. Sb1—c3	Sc6—e7
4. . . .	Lc5—b6	9. 0—0	Sc7—g6
5. Le3+b6	. . .	10. Sf3—g5	. . .
	Denne Afbytning, hvorved	Tempotab.	
		10. . . .	0—0
		11. Sc3—e2	h7—h6
		12. Sg5—f3	Lc8—e6
		13. Lc4—b3	Dd8—d7
		14. Sf3—h2	Sf6—h5

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Sort har nu et godt og stærkt truende udviklet Spil.		a-Taarnet i Spillet. Rigtigst havde dog f2—f3 været.	
15. Se2—g3	Sh5—f4	23. . . .	Ta8—g8
16. Lb3+e6	f7+e6	24. Ta1--e1	g7—g5
17. Dd1—g4	Dd7—e7	Sort gennemfører nu et smukt og afgjørende Angreb.	
18. Sh2—f3	Tf8—f6	25. Dh4—g4	h6—h5
19. Sg3—h5	Sf4+h5	26. Dg4—d1	g5—g4
20. Dg4+h5	Sg6—f4	27. h3+g4	h5+g4
21. Dh5—h4	De7—f7	28. Sh2+g4	Df7—h5
22. Sf3—h2	. . .	29. f2--f3	Dh5—h4
Der truede umiddelbart med Sf4—e2 † samt Tf6—f4 og derpaa følgende Officerstab.		30. Tf1—f2	Tf6—h6!
22. . . .	Kg8—h8	31. Tf2—d2
23. a2—a3	. . .	Hvis Taarnet slaas, er Sf4—h3 † naturligvis dødelig.	
Følgerne af at give Fjenden den aabne Taarnlinie viser sig nu, idet Hvid maa spille et som det viser sig afgjørende Tempo for at kunne bringe		31. . . .	Tg8+g4!
		32. f3+g4	Dh4—h1 †
		33. Kg1—f2	Dh1+g2 †
		34. Kf2—e3	Th6—h3 †
		35. Dd1—f3	Th3+f3 †.

Løsning af Slutspil Nr. 24.

Foruden den stillede Fordring om Mat i 8 Træk med d-Bonden, har S. A. Hjeltstrøm morsomt nok paavist, at g-Bonden gjør Mat i 9 Træk og h-Bonden i 10 Træk, nemlig:

A) Mat med d-Bonden: 1. h5—h6, Ke8; 2. g5—g6, Ke7; 3. Tf7 †, Ke8; 4. Tg7, Kf8; 5. d5—d6, Ke8; 6. h7—h6, Kf8; 7. Tf7 †, Ke8; 8. d6—d7 †.

B) Mat med g-Bonden: 1. h6, Ke8; 2. g6, Ke7; 3. Tf7 †, Ke8; 4. Td7, Kf8; 5. h7, Ke8; 6. d6, Kf8; 7. Tf7 (ell. Ke8), Ke8; 8. Te7, Kf8; 9. g7 †.

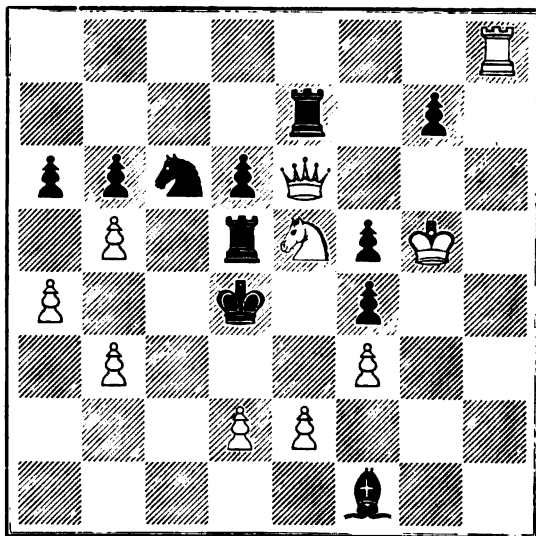
C) Mat med h-Bonden: 1. h6, Ke8; 2. g6, Ke7; 3. Tf5!, Ke8; 4. Te5 †, Kf8; 5. Kd7, Kg8; 6. Ke7, Kh8; 7. Th5, Kg8; 8. g7, Kh7; 9. Kf6, Kg8; 10. h7 †.

Opgaver.

732.

Fr. af Geijerestam, Ackkärn.

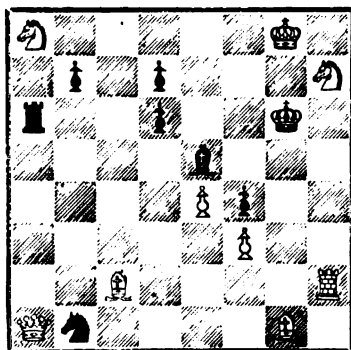
S. A. Sørensen tilegnet.

Mat i 5 Træk.

733.

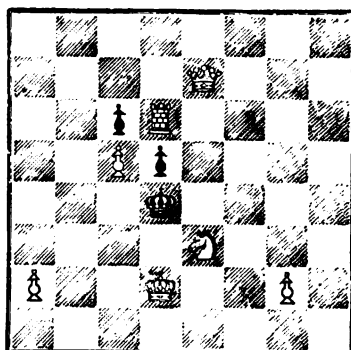
Th. Jensen.

Mat i 3 Træk.

734.

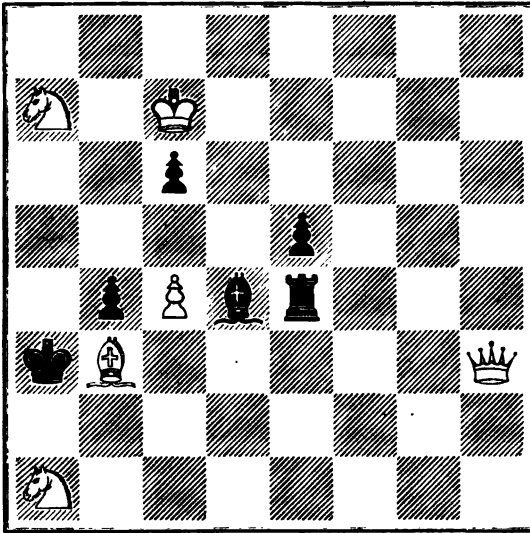
C. Dahl, Kjøbenhavn.

Mat i 3 Træk.

735.

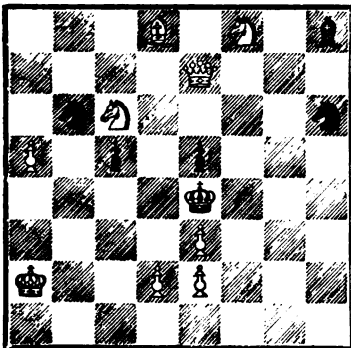
A. Landmark, Kristiania.

Mat i 4 Træk.

736.

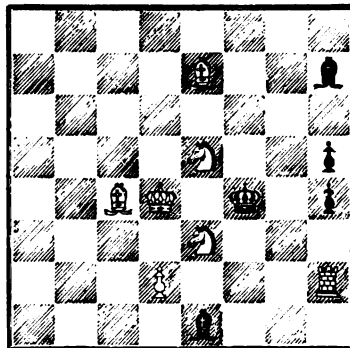
H. E. Glersing, Kjøbenhavn.
(Af „Ude og Hjemme“.)

Mat i 3 Træk.

737.

Augusta O., Nohleby.
(For Begyndere.)

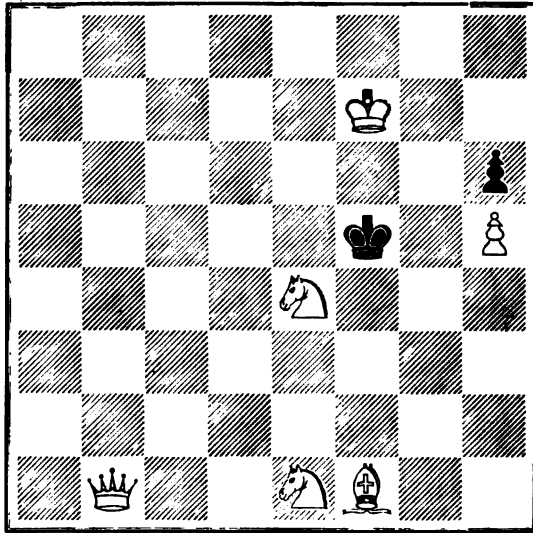

Mat i 3 Træk.

738.

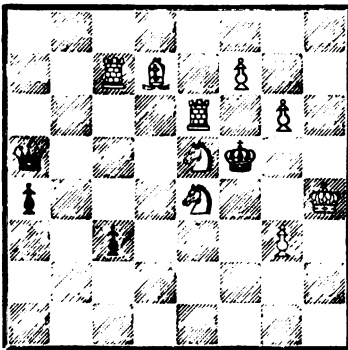
C. Dahl, Kjøbenhavn.

(Tilegnet Præmietagerne ved Turneringen i Kjøbenhavns Skakklub 1877—78.)

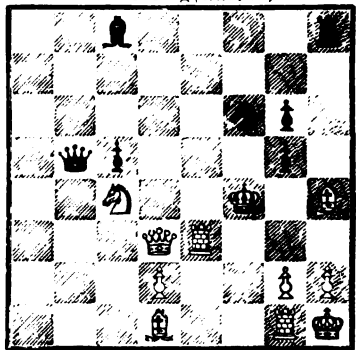
Mat i 3 Træk.

739.

H. v. Düben, Carlborg.

Selvmat i 4 Træk.

740.

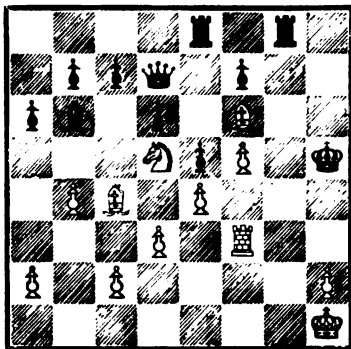
**C. Kvolsgaard, Aistrup.
(For Begyndere.)**

Selvmat i 4 Træk.

Partistudier.

V.

S. A. Hjeltstrøm i Luleå (nær „Ultima Thula“!) sender os følgende Korrektur til en af vore Noter i det interessante Exempelparti Nr. 6, som det er os en Fornøjelse at gjengive: I Aargang 1877 S. 35 staar følgende Diagram

hvortil er føjet: „Hvid sætter Mat senest i 9 Træk“! I denne Stilling kan dog, nedenstaaende lille Analyses Rigtighed forudsat. Mat sættes senest i 8de Træk!

1. Tf3—h3 †	Kh5—g4	(A)
2. Kh1—g2	Tg8—g5!(A)	2. . . . Tg8—h8 (B)
3. Th3—h7!	Tg5—h5!	3. d3—d4!
4. d3—d4 (a)	Dd7—b5!	4. Th3—g3 †
5. h2—h3 †	Th5+h3	5. Kg2—f3
6. Th7+h3	Te8—h8	6. Tg3—h3 ≠
7. Th3+h8	∞	(B)
8. Th8—h4 ≠.		2. . . . Lb6—f2
(a)		3. 3d5—e3 †!
4. Th7—g7 † (b)	Th5—g5	4. Kg2+f2
5. Tg7+g5 †	Kg4—h4	5. Se3+g2 †
6. Tg5—g7 †	Kh4—h5	6. Th3—h4 ≠.
7. Tg7—h7 †	Kh5—g4	
8. h2—h3 ≠.		

Nord. Skaktid. har formodentlig havt følgende Løsning for Øje: 1. Th3 †, Kg4; 2. Kg2, Tg5!; 3. d4, Db5!; 4. Tg3 †, Kh5!;

5. Lg5!. Te6; 6. Sf6 †, Tf6; 7. Lf6, ∞; 8. Th3 †, Kg4; 9. Th4 †. Hvis Hvid gør 4de og 5te Træk før det 3die, fremkommer der en Mængde Varianter med interessante Matstillinger. Et Første-træk, d3—d4, der vilde have gjort Stillingen endnu mere, problemagtig, strander mod 1. . . Dd7+f5!; 2. e4+f5! e5+d4! o. s. v.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 5 & 6 (Maj og Juni 1878).

703. Af Meyer. Mat i 5 Træk. — 1. Sb3+a5, ba; 2. Df3—c3, bc; 3. Tg2—b2, cb; 4. Th3—b3, ∞; 5. Tb3—b6 †. — Rigtig løst af: B. Ohlsson, J. A. Carlborg, F. V. Blehr, Norby.

704. Af Th. Jensen. Mat i 2 Træk. — 1. Da3—d6 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af: Ohlsson, Carlborg, Blehr, Augusta O., Norby.

705. Af Geijerstam. Mat i 3 Træk. — 1. Del—e3, de!; 2. Tb7—b5 †; 3. L. †. — Rigtig løst af: Ohlsson, Carlborg, Blehr, Augusta O., Norby.

706. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. La2+f7, Kf4—f5 (A); 2. Lf7—d5, d7—d6!; 3. Se5—g6, K+S; 4. L. †. 1. — (A) d7—d6; 2. Lf7—g6, de; 3. Tb5+e5, K+S; 4. T—e4 †. — Rigtig løst af: Carlborg, Blehr, Augusta O., Norby.

707. Af V. Nielsen. Mat i 3 Træk. — 1. Lh3—e6, d7 † e6, (A); 2. Te4—f4 osv. 1. — (A) K+L; 2. Se5—f7 † osv. — Rigtig løst af: Ohlsson, Carlborg, Blehr, Augusta O., Norby.

708. Af Gold. Mat i 4 Træk. — 1. Kc3—d2; 2. Sb8—d7 †; 3. Ld3—b5; 4. Lb5—c6 †. — Rigtig løst af: Ohlsson, Blehr, Carlborg.

709. Af Valle. Mat i 3 Træk. — 1. Th7—c7, T+B!; 2. Da1+d4 †; 3. †. — Rigtig løst af: Ohlsson, Carlborg, Blehr, Augusta O.

710. Af Furniwal. Mat i 3 Træk. — 1. S+B, D+D!; 2. Lc4—d5 osv. — Rigtig løst af: Ohlsson, Carlborg, Blehr.

711. Af Dobrusky. Mat i 3 Træk. — 1. Da6—a8, L+D (A. B. C. D.) 2. Te4+f4 †, K+L; 3. Sf8—g6 †. 1. — (A) S+D;

2. Lh8 osv. 1. — (B) K+T; 2. Lb1 † osv. 1. — (C) L+T; 2. Le6 osv. 1. — (D) Sd7; 2. De8 osv. — Rigtig løst af: Ohlsson, Blehr, Carlborg, Augusta O.

712. Af Möser. Mat i 4 Træk. — 1. Dh1—c1, Sd8—b7! (ell. A.); 2. Se3—c2 †, Kb4—c5; 3. Sc2—d4 †, K∞; 4. D. l. S. †. 1. — (A) Kb5; 2. S+d7 †, Sb7; 3. De2 osv. — Rigtig løst af: Carlborg, Blehr.

713. Af Knoff. Mat i 4 Træk. — 1. Dg6—f7, K+S!; 2. Df7—g6 †, Kd6—e5; 3. Dg6—d6 † ∞; 4. S. †. — Rigtig løst af: Ohlsson, Blehr, Carlborg.

Opgaverne 692—702 ere endvidere rigtig løste af B. Ohlsson.

Efter Fleres Opfordring gjengive vi endelig Tanken i de Fantasi-kompositioner, der fremkom i Anledning af Festen i Kjøbenhavns Skakforening afvigte Foraar, og som findes i Martsheftet Side 63.

Den regelrette Opgave af C. Dahl løses saaledes: 1. Ld8—c7 Kd4—c5 (a); 2. Sg5—e6 † Kc5—c6; 3. b7—b8 (S) †. — (a) 1. . . . Sg8—f6; 2. Sg5+e6 † Kd4—e5; 3. f3—f4 †.

Selvpat af P. M.

Stillingen før Sorts 3die sidste Træk var:

Hvid. Kd1, Db4, Sf3 og f4, Be2.

Sort. Kd5, Dh5, Ld2, Sc6, Be5 og e6.

Trækker Sort Ld2+f4, da vil følge Hvid e2—e4 †;

altsaa maa Sort trække e5+f4,

herpaa følger e2—e4 †, f4+e3

Db4—d4 †, Sc6+d4

Pat.

Mat af S. A. S. *Grundsætninger*: 1) Den reglementerede Styrke for hver af de Kæmpende i Parti To-Skak er 8 Officerer og 8 Bønder. 2) Naar en Bonde i Spillet Løb den fjendtlige Officersrække, bliver den strax efter Spillerens frie Valg Officer, uanset om der derved fremkommer 3 Springere, 2 Dronninger o. s. v. 3) Rokade i et Problem er forbudt, fordi det ikke skal kunne bevises, at Konge og Taarn ikke have forladt deres Plads. *Følge-stutninger*: ad 1 og 2) Den stillede Betingelse til Opgaven forbyder Hvid at gjøre nogen af sine Bønder til Dronning, altsaa tillader den Valget af en hvilken som helst anden Officer, altsaa ogsaa en Konge! ad 3) Kan det i et Problem bevises, at Konge og Taarn ikke har forladt deres Plads, maa Rokade være tilladt! Altsaa:

1. a7—a8 (T) Kd7—c7 (a); 2. e7—e8 (K) Kc7—d6; 3. 0—0—0 †. (a) 1. . . . Kd7—d6; 2. Ta8—a7, Kd6—d5; 3. Ta7—d7 †.

Selvmat af A. T—n. 1. N. Te4—e5 †; H. Df6+e5 †; M. Lc3+e5; 2. N. Dg6+e6 †; H. Sf4+e6 †.

International Skakkongres i Paris 1878.

VI. Partier fra Turneringen. (Forts.)

Af 11te Rundgang.

536. Fransk Parti.

(Spillet d. $22/7$ 78. Tid: $10\frac{1}{2}$ Time.)

Winawere.	Blackburne.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Det er ikke let efter denne	
1. e2--e4	c7--c6	første Udvikling at afgjøre,	
2. d2--d4	d7--d5	hvem af Parterne der staa	
3. Sb1--c3	Sg8--f6	bedst. Hvids Svinefyking ser	
4. Lc1--g5	Lf8--e7	interessant ud, men nyder som	
5. e4--e5	Sf6--d7	bekjendt ikke stor Anseelse	
6. Lg5+e7	Dd8+e7	blandt Nutidens Taktikere, og	
7. Dd1--d2	...	b2 er et svagt Punkt; til	
Dette og følgende Træk er ret		Gjengjæld er den hvide Sprin-	
mærkelipt i denne Aabning.		ger mere mobil end Sorts	
		Løber.	
7. . . .	a7--a6	21. Td1--d2	Tf8--f7!
8. Sc3--d1	c7--c5	22. Tf2--e2!	Db7--b8
9. c2--c3	Sb8--c6	23. Sc3--g2	Tf7--b7
10. f2--f4	b7--b5	24. Dd4--f2	Lc8--d7
11. Sg1--f3	f7--f5	25. h2--h3!	Ld7--e8
12. Sd1--e3	Sd7--b6	26. Sg2--c3	g7--g6
13. Lf1--d3	Ta8--b8	27. Sc3--g2	Db8--a7
14. 0--0	Sb6--c4	Der spilles smukt, men forsigt-	
15. Ld3+c4	b5+c4	tigt fra begge Sider. let för-	
16. Tf1--f2	c5+d4	klarligt af de store Interesser,	
17. Sf3+d4	Sc6+d4	der staa paa Spil -- se Ar-	
18. Dd2+d4	Tb8--b5	tikel IV i forrige Hefte --.	
19. Ta1--d1	0--0	28. Df2+a7	Tb7+a7
20. g2--g3	De7--b7	29. Sg2--e1	Tb5--a5

Hvid.		Sort.		Hvid.		Sort.	
30.	a2—a3	Ta7—g7		41.	Sf3—d4	La4—d7	
31.	Se1—f3	Ta5—b5		42.	Ke1—d1	Ld7—a4 †	
32.	Sf3—d4	Tb5—b6		43.	Kd1—c1	La4—d7	
33.	g3—g4	Le8—d7		44.	Tg2—g3	Ld7—a4	
34.	g4+f5	g6+f5 †		45.	Sd4—f3	Tb8—d8	
35.	Te2—g2	Tb6—b8		46.	Tg3—g2	Td8—b8	
36.	Tg2+g7 †	Kg8+g7		47.	Tg2—g1	Tb8—d8	
37.	Td2—g2 †	Kg7—f7		48.	Sf3—d4	Td8—b8	
38.	Kg1—f1	Ld7—e8		49.	Tg1—g3	La4—e8	
39.	Kf1—e1	Le8—a4		50.	Tg3—g1	Le8— a4	
40.	Sd4—f3	h7—h6					

Utvivlsomt nu en Remis-Stilling, og uagtet Partiet endnu fortsættes i 37 Træk (!), synes dette ogsaa at være de Kæmpendes Mening. Se f. Ex. de næste 10 Træk.

og efter at Winawère havde varieret dette Thema noget ved at foretage sig en Vandring med Kongen til den modsatte Fløj, hæves Partiet med det 77de Træk som Remis. 1)

537. Spansk Parti.

(Spillet den ²³/₇ 78.)

Mason.		Bird.		Hvid.		Sort.	
Hvid.		Sort					
1.	e2—e4	e7—e5		5.	0—0	h7—h5	
2.	Sg1—f3	Sb8—c6					
3.	Lf1—b5	Sc6—d4					
4.	Sf3+d4	...					
	Camille Morel foreslaar her Lb5— a4 som den stærkeste Fortsættelse mod Birds Yndlingsforsvar i det spanske Parti.						
4.	...	e5+d4		6.	f2—f4	...	

Bird har af dette excentriske Træk, hvorpaa han væsentlig støtter sit Forsvar, og som han betragter som det bedste, givet en Analyse i sit nye Værk „Chess Openings“. Se forøvrigt C. Dahls Forsvar i Parti Nr. 485 af N. Sk. T.

1) Som i forrige Hefte meddelt blev Parti Nr. 2 mellem W. og B. ogsaa Remis. Det mærkeligste derved var, at W. i Bagtrækket svarede paa 1. e2—e4 med 1. e7—e6 — det eneste Tilfælde i hele Turneringen, hvor han ikke har svaret med Kongebonden.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Denne Bonde kommer altfor tidlig ud og bliver en Kilde til uophørlige Fortrædeligheder. Winawère, i et smukt Parti han vandt fra Bird, og som vi senere komme tilbage til, spillede her d2—d3!		20. Sa5—b3	Lc5—b6
6. . . .	c7—c6	21. Sb3—d4	0—0—0
7. Lb5—e2	d7—d5	Der følger nu et kraftigt, velgjennemført Angreb.	
8. d2—d3	d5+c4	22. Tf3+c3	g6+f5
9. d3+c4	Lf8—c5	23. c4+f5	Lb6+d4
10. Le2—d3	Sg8—f6	24. c3+d4	De5+d4
11. f4—f5	Sf6—g4	25. Kg1—h1	Td8—e8
12. Le1—f4	Lc8—d7	26. Ld3—e4	h4—h3
13. Sb1—a3	. . .	27. g2—g3	Te8—e5
Ikke nogen heldig Udfartslinie for Springereren, men over d2 kan den ikke komme paa Grund af Sg4—e3 o. s. v.		28. Ta1—d1	Dd4—b6
13. . . .	Dds—e7	29. De2—d2	Th8—d8
14. Sa3—c4	b7—b5	30. g3—g4	c6—c5
15. Sc4—a5	Sg4—e3	Truende med Te5+c4!	
16. Lf4+c3	d4+c3	31. Kh1—g1	. . .
17. Dd1—c2	De7—e5	Bedre var som Potter bemærker Le4—f3.	
18. e2—c3	h5—h4!	31. . . .	c5—c4
19. Tf1—f3	g7—g6	32. Dd2—f2	Td8—e8!
		33. Td1—e1	Ld7—e6
		34. Le4+c6	Te5+c3
		35. Te1+c3	Te8+c3
		36. Kg1—f1	Db6—d4
		Hvid opgiver Spillet.	

Af 1ste Omspil.

538. Spansk Parti.

(Spillet d. 27/7 78.)

(Noterne ere af Steinitz.)

Zukertort.	Winawère.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	5. Sb1—c3	Lf8—c5
1. e2—c4	c7—e5	Firspringerspillet! Se Parti 531 hvor der nu fulgte Sf3+c5, der maaske er mindre godt end Rokade. (S. A. S.)	
2. Sg1—f3	Sb8—c6		
3. Lf1—b5	a7—a6		
4. Lb5—a4	Sg8—f6		

Hvid.	Sort.
6. 0—0	b7—b5
7. La4—b3	d7—d6
Bedre var Lc8—b7.	
8. a2—a4!	Ta8—b8
Paa b5—b4; 9. Sc3—e2, Sf6 +e4 følger 10. Lb3—d5! osv.	
9. a4+b5	a6+b5
10. Dd1—e2	b5—b4
11. Sc3—d5	0—0
12. d2—d3	Lc8—g4
13. Lc1—e3	...
Lc1—g5 var vel nok saa stærkt.	
13. ...	Sc6—d4
14. Le3+d4	Lc5+d4
15. Ta1—a2	...
Svagt; Tf1—b1 havdeskulletske.	
15. ...	Sf6—h5
16. Kg1—h1	e7—e6
17. Sd5—e3	Sh5—f4
18. De2—d2	...
Dronning til d1 var langt at foretrække.	
18. ...	Lg4+f3
19. g2+f3	Dd8—h4
20. Tf1—g1!	Sf4—h3
21. Tg1—g3	...
Hvid havde faaet et godt Spil ved Tg1+g7 † o. s. v.	
21. ...	Dh4—h6
22. Kh1—g2	Sh3—f4 †
23. Kg2—h1	Sf4—h3
24. Kh1—g2	Sh3—f4 †
25. Kg2—h1	Sf4—h5
26. Tg3—g4	...
Bedre var Tg1.	
26. ...	Tb8—a8
27. c2—c3	Ta8+a2
28. Lb3+a2	b4+c3
29. b2+c3	Ld4+e3

Hvid.	Sort.
30. f2+e3	Sh5—f6
31. Tg4—g3	...
Atter var Tg1 bedre.	
31. ...	d6—d5
32. e4+d5	c6+d5
33. f3—f4	e5+f4
34. e3+f4	Tf8—e8
35. La2—b3	...
Hvid paatænker at bringe Lø- beren over d1 til f3, hvilket Sort imidlertid paa en aandrig Maade forhindrer.	
35. ...	d5—d4!
36. c3+d4	Dh6—h5
37. h2—h3!	...
Gaar Løberen til d1 følger	
37. . . Dh5—d5 †; 38. Ld1— f3 Dd5+d4 og Sort staar bedst.	
37. ...	Te8—e2
38. Dd2—c1!	Dh5—h4
39. Tg3—e3!	Tc2+e3
40. De1+e3	h7—h6
41. Kh1—g2	Sl6—h5
42. De3—e8 †	Kg8—h7
43. De8—e4 †	g7—g6
44. Lb3+f7	Dh4—g3 †
45. Kg2—f1	Dg3+h3 †
46. Kf1—e1	Dh3—g3 †
Dh4 † havde givet Sort større Udsigt til Vinding.	
47. Ke1—d1	Sh5+f4
48. Lf7—g8 †!	...
Dette smukke Træk kunde ikke have været gjort, hvis Sorts Dronning havde givet Skak paa h4 i 46de Træk.	
48. ...	Kh7—g7
49. De4—e5 †	Remis ved evig Skak.

Af 2det afgjørende Omspil.

539. Spansk Parti.

(Spillet d. $\frac{31}{7}$ 78.)

Winawère.	Zukertort.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	vurderer Styrken af det Angreb,	
1. e2—c4	e7—c5	han unægtelig har og faar ved	
2. Sg1—f3	Sb8—c6	dette Træk, der strider mod	
3. Lf1—b5	Sg8—f6	Reglen om god Økonomi ved	
4. 0—0	Sf6+e4	Anvendelse af Taarnene, idet	
5. d2—d4	Lf8—e7!	denne Plads ellers tilkommer	
6. Dd1—e2	Se4—d6	a-Taarnet.	
7. Lb5+c6	b7+c6	11.	Dd8—e8
Paa d7+c6 kan der følge:		12. Sd4—f5	f7—f6
8. d4+e5	Sd6—f5	13. De2—g4	Sc5—e6
9. Tf1—d1	Lc8—d7	Endelig falder denne omflak-	
10. e5—e6 og Hvid faar		kende Springer i Ro paa en	
et farligt Angreb.		ganske udmærket Post og	
8. d4+e5	Sd6—b7	hævder denne, indtil han med	
9. Sf3—d4	sin Død kjøber Sejren.	
Hertil findes Varianten i „v. Bil-		14. Lc1—h6	Tf8—f7
guer 5.“, hvor der nu fortsættes		15. Lh6—e3	Kg8—h8
med 9. Lc1—e3 og 9. c2—c4.		16. Sf5+e7
Som sidstnævnte Træk tilsigter		Vi have ikke formaet at se,	
Springertrækket naturligvis at		om denne Afbytning var nød-	
holde d-Bonden tilbage.		vendig. Vist er det, at Sorts	
9.	0—0	nu stedse tiltagende Overvægt	
10. Sb1—c3	Sb7—c5	bliver øjensynlig herfra.	
11. Tf1—d1	16.	De8+e7
Winawère er ikke Theoretiker,		17. e5+f6	Tf7+f6
men han har et saa praktisk		18. Dg4—h4?	d7—d5
og fint udviklet Blik. spiller		19. Td1—e1
stedse med en saadan Omsigt		Se Slutningen af Noten til 11te	
og Omhu, at det bliver en		Træk.	
overmaade betænkelig Sag at		19.	De7—f7
ville anfægte nogen af hans		20. Sc3—e2	c6—c5
Træk under Udviklingen. Hvis		21. c2—c3	Lc8—a6
dette ikke var saa, skulde vi		Z., der har forsvaret sig	
næsten tro, at W. her over-		med megen Dygtighed, staar	

Hvid.

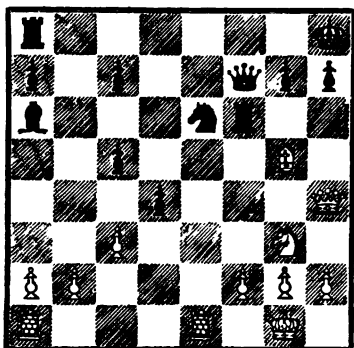
Sort.

nu bedst og griber kraftigt
Offensiven.

22. Se2—g3 d5--d4!

23. Le3—g5 . . .

Der kan ikke slaas igjennem
paa d4, da der efter 23. c3+
d4 c5+d4; 24. Le3+d4 følger
Tf6—f4 o. s. v.

23. . . . Tf6+f2!

Z. betænkte sig paa dette bril-
lante Træk, der dog ved rigtigt
Modspil neppe er vindende, i
ikke mindre end 52 Minuter!
Idet han bestemte sig til Træk-
ket, haabede han tillige paa,
hvilket virkelig ogsaa gik i
Opfyldelse, at W., hvis Betænk-
ningsfrist næsten var udløben,
skulde forfejle de rette Træk.

24. Te1+e6 . . .

Utvivlsomt bedste Træk.

24. . . . La6—b7

Denne Fortsættelse er for

Hvid.

Sort.

hazarderende og burde sikkert
have kostet Partiet. Ligeledes
ukorrekt vilde Ta8—f8 have
været paa Grund af 25. Te6+
a6; og Tf2+b2 strander paa
25. Te6—f6! Den solideste
Fortsættelse havde derimod
været Df7+e6. hvorpaa vilde
følge 25. Kg1+f2 Ta8—f8 †;
26 Kf2—g1 De6—f7; 27. h2
—h3 Df7—f2 †; 28. Kg1—h2
La6—b7; 29. Ta1—g1 d4—d3
og Sort staar meget godt.

25. Sg3—e4 . . .

Den afgjørende Fejl. Te6—e2
eller endnu bedre Te4 havde
været korrekt og, som vi tro,
vindende.

25. . . . Tf2+g2 †!

26. Kg1+g2 Df7+e6

27. Ta1—e1 Ta8—e8

28. Kg2—f3 h7—h6

29. Lg5—d2 Kh8—g8!

Truende bl. A. med g7—g5.

30. h2—h3 De6—f5 †

31. Dh4—f4 Df5+h3 †

32. Kf3—f2 Te8—f8

33. Df4+f8 † Kg8+f8

34. Ld2—f4 . . .

Hvid maa hvorledes han end
trækker miste en Officer.

34. . . . Dh3—f5

og Hvid opgiver Spillet.

VII. Tilbageblik paa Turneringen.

Efter nu saaledes at have ført Læseren gjennem og givet ham Indblik i samtlige 11 Optog af den dramatiske Situation og de til et saa storartet Sceneri hørende Forspil og Efterspil, skulle vi tillade os at gjøre et Par afsluttende Bemærkninger om Turneringens hele Gang, forsaavidt man kan opfatte den, inden fuldstændig Beretning foreligger fra Komitéen.

Det maa da først fremhæves, at det hele Arrangement noget nær synes at nærme sig det fuldkomne, og at man nu har en Norm for slige fremtidige Kampe. Den forud fastslaaede 4-dobbelte Tidsansættelse: Betænkingsfristen (15 Træk i Timen), daglig Spilletid (c. 8 Timer), ugentlige Spilledage (4) og Inddeling i Rundgange (11) med bestemte Datoer for hver 2 Spillere, er ikke alene hensigtsmæssig og facil, men har givet det Hele et Ordenens og Regelmæssighedens Præg, der kun kunde virke velgjørende paa Spillet. Ganske vist kan det siges, at der medgaar temmelig lang Tid (mindst 5 Uger), der kan være svært nok overkommeligt for Mange, inden saaledes som her 12 Spillere kunne tilendbringe Dysten, og mnligt var det jo ogsaa, at der uden Overanstængelse kunde fastsættes 5 ugentlige Spilledage, navnlig hvor ikke en Pariserudstilling ved Siden af fuldtud formaar at beslaglægge de Spillendes Feriedage. Lægge vi nu hertil de udsatte Præmiers meget rundelige Antal og Størrelse, den gennemgaaende Komfort og Elegance, hvorfor der var sørget, de Festligheder der foranstaltedes, vil man finde, som ogsaa af vor Korrespondent med Styrke fremhævet, at denne Kongres utvivlsomt overstraaler alle sine Forgængere, og at Komitéen, og da først og fremmest dens Sekretær, den utrættelige, omsigtsfulde Camille Morel, i høj Grad har gjort sig fortjent og indlagt sig Hæder.

Anstille vi dernæst en Sammenligning mellem de Kræfter, der mødte paa denne og tidligere Valpladse, da ser man, at Kongressen heller ikke i den Retning staar tilbage. Vel var der i Londonerturneringen 1851 flere Deltagere (16), og vi finde der Navne som Anderssen, da i sin fulde Kraft, Staunton, Szen, Kieseritzky, Löwenthal, Wywill m. Fl., blandt Pariserturneringens 13 Deltagere i 1867 træffe vi Kolisch, Winawère,

Neumann, Steinitz, i Baden-Baden 1870 atter Anderssen, Blackburne, Paulsen, Rosenthal, i Wienerkongressen 1873 (12 Deltagere) tildels de samme Repræsentanter med Steinitz i Spidsen o. s. fr., med andre Ord saa glimrende Typer, at de ikke, enkeltvis betragtede, kunne overtræffes. Men taget *en bloc* kommer der et Plus for de Kæmpende iaar, idet egentlig kun Pitschell og Gifford vare af underordnet Rang, medens man i de øvrige Turneringer, Baden-Baden dog maaske frareguet, kunde tælle flere saadanne. Der var en temmelig stor Egalitet og en gennemgaaende Dygtighed til Stede, noget som ogsaa ses af Partierne, der paa engang forekommer os solidere og, hvad der vel er værd at lægge Mærke til, livligere end paa de foregaaende. En særlig Glands blev der kastet over Turneringen ved at Mackenzie, den berømte amerikanske „Champion“, gav Møde, navnlig da det viste sig, at han var, om end ikke uovervindelig, saa dog i høj Grad sit Ry værdig; hans Tilstedeværelse forsonede med Paulsens, og vi ville skynde os med at tilføje, Koiischs Fraværelse. At Steinitz ikke deltog, finde vi forsaavidt i Orden som han, efter at have overvundet Anderssen i 1868, totalt slaaet Zukertort og Blackburne resp. 1872 og 1876 og sejret i den sidste Turnering, har en ubestridelig Ret til at anse sig for Høvding. Heller ikke har denne Selvfølelse, hvis det var en saadan, der afholdt ham fra at møde, lidt noget Skaar i den nu tilendebragte Dyst. Den har ikke konstateret en Enkelts eller Enkeltes absolute Overlegenhed. Zukertort og Winawère have udfoldet et eminent Talent, en beundringsværdig Sikkerhed og Fasthed, en glimrende Evne til at kunne optage Kampen med de mest forskjelligartede Modstandere paa et hvilkenksomhelst Terrain, og det er derfor med Ære og Ret, at de ere gaaede foran i Turneringen. men man tør dog ikke slutte, at de i en Match, f. Ex. med Blackburne og Mackenzie, nødvendigvis ville gaa ud som Sejrherrer. Det er i det Hele taget mærkeligt at se, hvorledes den skaklige Læresætning: „Fordi A. slaar B. og B. slaar C., behøver C. ikke at være A. underlegen.“ paafaldende hyppigt har bekræftet og stadfæstet sig i denne Turnering. At Winawère, hvis det kom til Omspil med Zukertort, sluttelig maatte bukke under for denne, vare vi ikke i Tvivl om. W. er et Geni, det største maaske efter Morphy, men han mangler Studium og Øvelse, og begge Dele har Z. i den overordentligste Grad, vi finde derfor,

saa sympathetiske vi end ere ligeoverfor W., at Turneringens endelige Resultat var korrekt og værende i sin Orden.

Undersøge vi nu de taktiske Lærdomme, der kunne uddrages af Kampen, da maa vort Blik først og fremmest rettes paa det „spanske Parti“. Det har i den Grad, som da overhovedet i de sidste Decennier, været Forhaandens Yndlingsspil o: bleven anset for det bedste, at af c. 80 Partier, som vi have set og gennemspillet, hører over Halvdelen, naar Baghaanden paa 1. e2—e4 har svaret med 1. e7—e5, til denne Klasse, og det er rimeligt, at dette Forhold er konstant for hele Turneringens Vedkommende. Det sædvanlige Forsvar 3. . . a7—a6 fremkommer hyppigst; dog anvendte Zukertort helst 3. . . Sg8—f6 og Bird, som forhen, 3. . . Sc6—d4. I Forhaanden spores en stærk Tilbøjelighed til tidligt at bringe b-Springeren ud, saaledes at Firspringerspillet fremkommer. De øvrige Aabninger med 1. e2—e4 e7—e5 ere derfor forsvindende, et Par Løbergambiter, et Par Springergambiter, et Par skotske o. s. v. Evansgambiter har vi slet ikke set; fransk Springerspil er anvendt et Par Gange, men kun af Pitschell, i Baghaanden; Bird har endelig i Forhaanden aabnet nogle Gange med 1. f2—f4, men uden at der er svaret med 1. . . e7—e5, Froms Gambit. For Baghaandens Vedkommende endelig har vi talt 15 franske Partier: 1. e2—e4 e7—e6, hvilke for Størstedelen falder paa Blackburne, der fortrinsvis elsker dette Forsvar, enkelte paa Bird og Mason og 1 paa Winawère — se Note Side 207, Fortsættelsen har næsten altid været 2. d2—d4 d7—d5; 3. Sb1—c3 —; dernæst 10 sicilianske Partier, hvoraf 2 falder paa Bird, Resten paa Anderssen, der saaledes fremdeles ses at holde paa sit Yndlingsspil, som han ogsaa synes forholdsvis at være kommet godt fra, uanset at det i den senere Tid har været noget i Miskredit.

Det fortjener at noteres, at samtlige Deltagere trods den lange Tid holdt tappert ud og spillede alle deres Partier, lige som ogsaa en god og urban Tone var fremherskende. Kun et Øjeblik saa der ud til at komme en lille Kurre paa Traaaden, hvorom „Stratégie“ fortæller saaledes: Den 23. Juli (11te Rundgang) skulde Zukertort og Clerc spille deres andet Parti, medens Blackburne og Winawère, paa Grund af at deres første Parti ikke blev færdigt den 22de, skulde have Udsættelse til den 24de med deres andet. Hvis Clerc nu gjorde dette Parti remis,

fygtede Komitéen for, at W. blev givet en for stor Favør ved at faa det at vide, idet han da kun behøvede at spille paa Remis med B. for at være sikker paa 1ste Præmie, og Komitémedlemmet, Goldschmidt, der fungerede i Morels Sygdom, bestemte derfor, at Z.s og C.s Kamp skulde foregaa inden lukkede Døre med 3 Vidner og Resultatet holdes hemmeligt. Denne Forholdsregel modsatte W. sig imidlertid paa det Heftigste¹⁾, og det truede med Strid, indtil Z. erklærede, at han gik ind paa at spille offentlig, men bad Komitéen erindre sig W.s Protest.

Den 25. Juli afsluttedes den egentlige Turnering med en glimrende Diner, hvor General, Marquis D'Andigné, der havde Zukertort og Winawère tilbords, den første tilhøjre, den anden tilvenstre, præsiderede, og som var i højeste Grad vellykket. Endelig den 1. August, efter at Omspillene vare tilendebrogte, fandt den højtidelige Uddeling af Præmierne, ligeledes ved Marquis D'Andigné, Sted, og Zukertort takkede ved denne Lejlighed med følgende Ord, hvormed vi afslutte vor Beretning:

„Jeg tror at have den nødvendige Autoritet, for i samtlige
 „Deltageres Navn at kunne takke Komitéen for den Gjest-
 „frihed, hvormed den har overvældet os, og for den fremsynde
 „Organisation af denne store Turnering, der i saa høj Grad
 „har overgaaet sine Forgængere. Vor mest levende Erkjendt-
 „lighed til de eminente Personligheder, der have staaet i
 „Spidsen herfor, og i Særdeleshed til Sekretæren, Hr. Camille
 „Morel.“

S. A. S.

Problemturnering.

Fra en svensk Skakven, der dog ikke ønsker sig navngiven, har vi havt den Fornøjelse at modtage en Sum af 15 Kroner, at udsætte efter vor nærmere Bestemmelse som Præmie for den skandinaviske Problemforfatter, der smukkeste fremstiller det for Skakspillet symbolske Bogstav „S“.

Idet vi bringe dette til almen Kundskab med Tilføjende, at vi, for ogsaa at bidrage vort til at vække Interessen for denne lille Turnering, udsætte som 2den Præmie en god og passende Skakbog. fastsættes endvidere:

1. Konkurrencen er aaben for skandinaviske Problemforfattere til 15. November førstkommende.

¹⁾ Som det forekommer os fuldstændig med Rette.

2. Hver Deltager indsender inden Udløbet af nævnte Frist til Undertegnede 1 direkte 3 Træks eller 4 Træks Problem, hvori enten Opstillingen eller Matstillingen forestiller et „S“. Problem, Motto, Løsning og Navn kan indsendes i samme Couvert.

3. Det er tilladt at indsende 2 saadanne Opgaver til samme eller forskjellig Tid, dog med ens Motto, men kun en af dem kan tildeles Præmie.

4. Dommere ere: DHrr. A. Arnell i Gøteborg, F. W. Blehr i Kristiania og F. Sjøborg i Aalborg. De indkomne Stillinger blive kopierede af Undertegnede og tilstillet Dommerne, der tilbagesende dem med Paategning og Rangerings Nr. For det Tilfælde at de afgivne Vota, der ville blive offentliggjorte, alle ere indbyrdes afvigende, gjør Undertegnedes Stemme Udslaget.

Aalborg, den 25de August 1878.

S. A. Sørensen.

Brevvexling.

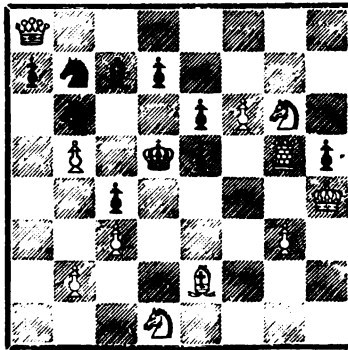
Løsninger med Tak modtagne fra J. A. C., Augusta O., F. W. B., B. O., S. K., J. J—n.

B. O. Lommarp. Direkte Svar afsendt d. $\frac{1}{8}$.

J. J—n. Faarevejle. Ved Løsningerne af 723 har De overset 1. . . a3—a2! og i 725, 2. . . Te7!

J. A. C. Eksund. Den foretagne Ændring af Deres Opgave 719 meddele vi herved vore Problemløssere.

719.

Løsningen af Opgaven i denne ændrede Form meddeles i Novemberheftet.

C. A. K. Trondhjem. Hjertelig Tak for det tilsendte Parti og Løsning af Slutspillet Nr. 26 Tror De imidlertid, at Hvid kan vinde, naar Sort i Variant A i Stedet for 5. . . a6+b5 trækker 5. . . c6+b5? Paa 6. d4—d5 svarer Sort saa med b5+a4! og paa 6. a4+b5 med a6—a5!

S. A. H. Luleå. Righoldigt Brev med Tak modtaget og benyttet! Brev direkte.

Partier.

Vi ere glade ved dennegang at kunne indlede vor nordiske Partisamling med endel hidtil utrykte Partier af Dr. Lindehn, der danne en værdifuld Forøgelse af det Antal, Skaktidenden tilforn har bragt fra denne Mesters Haand. De ville sikkert ogsaa for Læserne være kjærkomne, saameget mere som de vise, at Lindehn, der i forrige Decennium under Ophold i Paris og London med Hæder kæmpede mod berømte Spillere som Petroff, Steinitz, Falkbeer, Macdonnell m. fl., og hvis Modstandere nu ere de transatlantiske Mestre, vi nylig har hørt saameget Tale om, Mackenzie, Mason, Martinez, Elson, m. fl., formaar fremdeles at holde det nordiske Skakflag højt og gjøre det respekteret og agtet i Udlandet. — Af de andre Partier er Nr. 544 fra G. Nielsens norske Rejse, Nr. 545 af den fortløbende Korrespondancekamp Bjørnwall-Knoff; Nr. 546 et af en Mængde Partier, L. With („den jydsk Steinitz“) i Efteraaret har spillet under et Ophold i Kjøbenhavn, men hvoraf vi desværre ingen have af dem W. vandt, og Nr. 547—49 endelig af en 3-dobbelt Række, som S. A. S. i Sommer spillede mod A. Duus saaledes: et Parti med lige Brikker, et med Bonde og 2 Træk og et med Springer forud.

540. Uregelmæssigt Parti.

(Spillet i Café international, New-York 1877.)

G. H. Mackenzie.	H. A. Lindehn.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	3. Sb1—c3	Dd5—d8
1. e2—e4	d7—d5	4. d2—d4	Lc8—f5
2. e4+d5	Dd8+d5	Lindehn har oftere med Held	

Hvid. Sort.
i sine Partier mod de amerikanske Mestres anvendt denne Udvikling, fremfor strax e7—e6, der ikke findes theoretisk behandlet. (Se Nord. Skaktid. Parti 284.)

5.	Lf1—c4	e7—e6
6.	Sg1—f3	Lf8—d6
7.	0—0	Sg8—f6
8.	Sc3—e2	h7—h6
9.	Se2—g3	0—0

Vi havde ikke nænnet at lade denne gode Løber slaa af Springeren og vilde have foretrukket Lf5—h7. Se Noten til Hvids 11te Træk.

10.	Sg3+f5	e6+f5
11.	Dd1—d3	...

Her forsømmer Hvid at drage fuld Nytte af Modstanderens mindre gunstige Position med den dobbelte f-Bonde. Den skulde ikke have været angrebet med Dronningen, men med Springeren. Nemlig:

11.	Sf3—h4!	Sf6—g4 (a)
12.	Sh4+f5	Sg4+h2
13.	Dd1—h5	Sh2+f1
14.	Sf5+h6†	g7+h6
15.	Dh5—g6†	Kg8—h8
16.	Dg6+h6†	Kh8—g8
17.	Lc4—d3 og Hvid vinder.	

(a)

11.	...	Ld6+h2†(b)
12.	Kg1+h2	Sf6—g4†
13.	Kh2—h3 og hævder Officøren.	

(b)

11.	...	Dd8—d7 (c)

Hvid. Sort.
12. Dd1—f3 og vinder en Bonde med godt Spil.

(c)

11.	...	f5—f4
12.	Sh4—g6 og vinder en Bonde med godt Spil.	
11.	...	Sf6—e4
12.	c2—c3	Sb8—c6
13.	Lc4—b3	Sc6—e7
14.	Sf3—h4	Se4—c5!

Ved dette fortræffelige Træk faar Sort mindst lige Spil.

15.	Dd3—h3	Sc5+b3
16.	a2+b3	f5—f4
17.	c3—c4	c7—c6
18.	Lc1—d2	a7—a6
19.	Ld2—c3	f7—f5!

Der følger nu fra Lindehns Side en ganske fortrinlig Manøvrering, hvorved den iforvejen smukke Stilling Træk for Træk tiltager i Styrke og Partiet vindes.

20.	Dh3—f3	Kg8—h7!
21.	Df3—e2	Se7—g8
22.	Sh4—f3	Sg8—f6
23.	Sf3—c5	Sf6—e4
24.	De2—f3	Dd8—g5
25.	Ta1—d1	Tf8—f6
26.	Tf1—e1	Dg5—h4
27.	d4—d5	Se4—g5
28.	Df3—d3	Ld6+e5
29.	Lc3+c5	Tf6—g6
30.	Kg1—h1	Sg5—e4
31.	Te1+e4	...

Et nødvendigt og uundgaaeligt Offer.

31.	...	f5+e4

	Hvid.	Sort.
32.	Dd3+e4	Dh4+f2
33.	Le5-d4	Df2-h4
34.	d5-d6	Dh4-g4
35.	Td1-f1	Ta8-e8!

Hvid. Sort.
 og efter nogle faa-Træks Forløb
 opgiver Hvid Spillet — da nu
 Dronningen maa byttes af og
 d-Bonden falder.

541. Siciliansk Parti.

(Spillet i Philadelphia.)

H. A. Lindehn.

Elson.

Hvid.

Sort.

1.	e2-e4	c7-c5
2.	f2-f4	...

L. har altid yndet denne Mac-donnelske Fortsættelse i det sicilianske Parti — uagtet Theorien betragter den som mindre heldig.

2.	...	e7-e6
3.	Sg1-f3	d7-d5
4.	e4-e5	...

e4+d5 er maaske noget bedre, men mindre i Harmoni med det 2det Træk.

4.	...	Sb8-c6
5.	c2-c3	f7-f6!
6.	Lf1-b5	Dd8-b6
7.	Lb5+c6	b7+c6
8.	0-0	f6+e5
9.	f4+e5	Lc8-a6
10.	d2-d3	Sg8-e7
11.	Sf3-g5	Se7-f5
12.	Sg5+e6	La6+d3

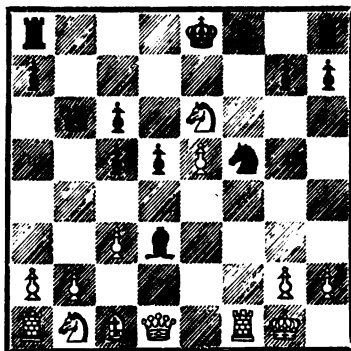
Se hosstaaende Diagram.

Kampen er allerede nu paa et meget interessant Stadium. Udviklingen forekommer os fra

Hvid.

Sort.

begge Sider følgerigtig og Sort at være lidt i Forspillet.

Stilling efter 12te Træk.

13.	Tf1-f3	Ld3-e4
14.	Tf3-h3	c5-c4 †
15.	Kg1-h1	Db6-f2
16.	Dd1-g1	Df2-c2
17.	Sb1-d2	...

Paa 17. Se6-c7 † følger naturligvis Ke8-d7; 18. Sc7+a8, Lf8-c5 og Sort vinder.

17.	...	Ke8-d7
18.	Se6-g5	Lf8-e7
19.	e5-e6 †!	Kd7-e8
- Kongen gik maaske bedre til c8.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
20. Sg5 + e4	d5 + e4	f8 eller d8.	Hvid benytter sig
21. Sd2 + c4	Dc2 - e2	fortræffeligt af denne Fejl.	
22. b2 - b3	a7 - a5	23. Lc1 - d2!	a5 - a4
		24. Ta1 - e1	De2 - g4
		25. Sc4 - e5	Sf5 - g3 †
		26. Th3 + g3	Dg4 + e6
		27. Te1 + e4	a4 + b3
		28. a2 + b3 og Hvid gjorde	sluttelig sin Overvægt gjæl-
			dende og vandt Partiet.

Sort griber vist her an paa den fejle Fløj; vi vilde absolut have marcheret med g- eller h-Bonden. Endelig var der ogsaa her stærkt Tale om at gjøre Taarnene mobile over.

542. Skotsk Gambit.

(Spillet i Philadelphia.)

H. A. Lindehn.	Elohorn.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	bringe sin Dronningløber ud	
1. e2 - e4	e7 - e5	paa d7 og dernæst rokere	
2. Sg1 - f3	Sb8 - c6	langt.	
3. d2 - d4	e5 + d4	9. Lc4 - b3	0 - 0
4. Lf1 - c4	Lf8 - c5	10. f2 - f4	d4 - d3 †
5. Sf3 - g5	Sg8 - h6	11. Kg1 - h1	d3 + c2
6. Dd1 - h5	Dd8 - e7	12. Sb1 - c3	Se5 - d3
7. 0 - 0	d7 - d6!	13. Sc3 - d5	De7 - e8
8. h3 - h3!	Sc6 - e5	Sorts Stilling er nu haabløs.	
Dette Træk ser indbydende ud,		14. f4 - f5	Sd3 + c1
men er næsten altid mindre		15. Sd5 - f6 †!	g7 + f6
godt i disse Varianter af den		Hvid gjør Mat i 4 Træk.	
skotske Gambit. Sort skal			

543. Skotsk Parti.

(Spillet i Chicago.)

Bokk.	H. A. Lindøhn.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	
1. e2—e4	e7—e5		
2. Sg1—f3	Sb8—c6		
3. d2—d4	e5+d4		
4. Sf3+d4	Sc6+d4		
Som bekjendt faar Hvid ved dette Træk et ikke lidet friere og bekvemmere Spil.			
5. Dd1+d4	Sg8—f6		
En neppe holdbar „Nyhed“. Springerens bringes almindeligvis ud over e7 i dette Spil.			
6. Lf1—d3	...		
Her havde e4—e5 været ualmindelig generende for Sort.			
6. ...	d7—d5		
7. e4—e5	c7—c5!		
8. Dd4—h4	Sf6—d7		
9. Dh4—g3	c5—c4		
Sorts Spil fra 6te Træk og Partiet ud er overordentlig energisk og smukt; i Hvids Spil er der derimod ganske vist mere end en Buk, og navnlig kunde der vel nok paavises,			
10. Ld3—e2		Sd7—c5	
11. Sb1—c3		d5—d4	
12. Sc3—d1		Lc8—e6	
13. 0—0		h7—h6	
14. f2—f4		d4—d3	
15. c2+d3		c4+d3	
16. Le2—h5		d3—d2	
17. f4—f5		Le6—c4	
18. e5—e6		Dd8—d4 †	
Kombinationerne her ere meget morsomme.			
19. Tf1—f2		d2+c1(D)	
20. e6+f7 †		Ke8—d8	
21. Ta1+c1		Sc5—e4	
22. Tc1+c4		Dd4+c4	
23. Dg3—e5		Se4+f2	
24. De5—e8 †		Kd8—c7	
25. Sd1+f2		Dc4—c1 †	
26. Lh5—d1		Dc1+d1 †!	
27. Sf2+d1		Lf8—c5 †	
Opgivet.			

544. Kieseritzky-Gambit.

(Spillet i Kristiania Skakklub d. ³¹/₈ 78.)

G. Nielsen.	A. Bjørnwall.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	
1. e2—e4	e7—e5		
2. f2—f4	e5+f4		
3. Sg1—f3	g7—g5		
4. h2—h4		g5—g4	
5. Sf3—e5		Sg8—f6	
Paulsens Forsvar, Lf8—g7, har hidtil gaaet for at være det			

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
stærkeste, men efter en Notits i Deutsche Schachz. Septem- ber-Hefte synes man ogsaa ifærd med at ville undergrave dettes Anseelse.		Paa f7—f6 fortsætter Hvid med 12. Lc4—b5 † o. s. v.	
6. Lf1—c4	d7—d5	12. Dd1—e2	...
7. e4+d5	Lf8—d6	Nu var Sc3—e4 ogsaa godt; maaske gik Dronningen bedst til d2.	
Her kunde der endnu være slaaet ind paa det Paulsenske Forsvar med Lf8—g7.		12. ...	f7—f6
8. d2—d4	Sf6—h5	13. 0—0—0	f6+e5
9. Sb1—c3!	...	14. d4+e5	Ld6—b4
Som tidligere anført det stærkeste Angreb.		Efter dette Træk bliver Sorts Spil aldeles ureddeligt; Sort maatte have ladet Løberen forblive staaende i Slag og gjort Forsøg paa at udvikle Spillet, f. Ex. ved Lc8—f5.	
9. ...	Sh5—g3	15. Sc3—e4	Lc8—f5
Dette tillokkende Træk er ikke korrekt; Hvid faar nu Lejlighed til en glimrende og sejrrig Offerkombination.		Post festum!	
10. Lc1+f4!	Sg3+h1	16. Lf4—g5	De7—g7
11. g2—g3!	...	17. Se4—f6 †	Ke8—f8
Den korrekte Fortsættelse; paa Sc3—e4 svarer Sort med 9. Dd8+h4 † og trækker sig sluttelig med Fordel ud af Ilden.		18. Td1+h1	Lb4—e7
11. ...	Dd8—e7	19. Th1—f1	Dg7—g6
		20. d5—d6!	...
		Elegant Finale!	
		20. ...	c7+d6
		21. Tf1+f5	Dg6+f5
		22. Lg5—h6 †!	

545. Evansgambit.

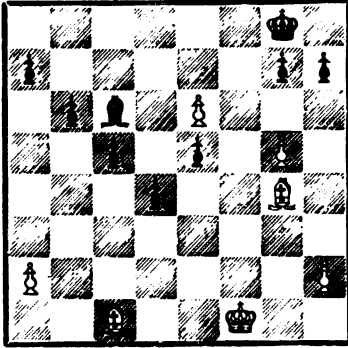
(Spillet pr. Korrespondance 1877.)

C. A. Knoff.	A. Bjørnwall.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	5. c2—c3	Lb4—a5
1. e2—e4	e7—e5	6. d2—d4	e5+d4
2. Sg1—f3	Sb8—c6	7. 0—0	Sg8—f6
3. Lf1—c4	Lf8—c5	De 2 andre Hovedforsvar ere d4+c3 og La5—b6, af hvilke	
4. b2—b4	Lc5+h4		

Hvid.	Sort.
vel det sidste maa betragtes som det forholdsvis sikreste.	
8. e4—e5	...
Dette Træk lader Sort beholde godt Spil; bedst er Lc1—a3!	
8. ...	d7—d5!
Det eneste holdbare; paa Sf6—e4 følger 9. Dd1—b3 med stærkt Spil for Hvid.	
9. Lc4—b5	...
Slaar Hvid Springereren kan Sort som angivet i „Leitfaden 4“ klare sig paa følgende Maade:	
9. e5+f6	d5+c4
10. f6+g7	Th8—g8
11. Lc1—g5	Dd8—d5
12. Sb1—d2	Lc8—f5
13. Dd1—a4	b7—b5!
14. Da4—a3	Ke8—d7! osv.
9. ...	Sf6—e4
10. Lc1—a3	...
Her var der ogsaa Tale om Dd1—a4, Sf3+d4 og c3+d4. Sort beholder dog i alle Tilfælde nogen Overvægt.	
10. ...	La5+c3!
d4+c3 vilde strande paa 11. Dd1—a4 og Se4+c3 paa 11. Sb1+c3 La5+c3; 12. Sf3—d4! o. s. v.	
11. Sf3+d4	...
Der følger nu et meget interessant, hvorvel ikke gjennemførligt Angreb.	
11. ...	Lc3+a1
12. Sd4+c6	Dd8—d7!
Den rette Parade.	

Hvid.	Sort.
13. Sc6—d4	...
Vi have forgjæves spejdet efter noget stærkere. Offer af e-Bonden for eventuelt at bringe Spr. over e5 og give Skak med Dr. paa h5 nytter intet, da den fjendtlige Løber behersker den sorte Diagonal. Paa 13. Dd1—a4 følger a7—a6 o. s. v.	
13. ...	c7—c6
14. Lb5—e2	...
I „Leitfaden 4“ spiller v. d. Lasa her f2—f3, men ogsaa derpaa beholder Sort Overvægten.	
14. ...	b7—b6
15. f2—f4	La1+d4
16. Dd1+d4	c6—c5
17. Dd4—b2	Lc8—b7
18. Sb1—c3	Se4+c3
19. Db2+c3	0—0
Her bemærker Bjørnwall vist med Rette, at lang Rokade, som ogsaa oprindeligt var hans Plan, havde været stærkere. Hvids Angreb faar nu nye Chancer for at holdes vedlige.	
20. f4—f5	f7—f6
21. e5—e6	Dd7—c7
22. La3—c1	Dc7—e5
23. Dc3+e5	f6+e5
24. g2—g4	Lb7—c6
25. g4—g5	Ta8—e8
26. Le2—g4	Te8+e6!
Sort tager en resolut Beslutning og ofrer strax sit Taarn, hvilket sandsynligvis ikke i	

	Hvid.	Sort.
	Længden kunde have været undgaaet.	
27.	f5+e6	Tf8+f1 †
28.	Kg1+f1	d5-d4

Man har nu en interessant Slutningsstilling, der fra begge Sider bliver behandlet med stor Kyndighed og Omsigt.

29.	h2-h4	Lc6-d5
30.	g5-g6	h7+g6
31.	Lc1-g5	Kg8-f8
32.	e6-e7 †	Kf8-e8
33.	h4-h5	g6+h5
34.	Lg4+h5 †	Ld5-f7
35.	Lh5-g4	...

Hvid kunde vel nok have reddet a-Bonden endnu, men neppe til nogen Nytte; paa Lh5-f3 følger Ke8-d7, paa Lh5-e2 c5-c4 og paa Lh5-d1 b6--b5.

35.	...	Lf7+a2
36.	Lg4-e2	La2-e6
37.	Le2-b5 †	Le6-d7

	Hvid.	Sort.
38.	Lb5-c4	b6-b5
39.	Lc4-d5	a7-a5
40.	Ld5-e4	Ke8-f7
41.	Le4-d5 †	Kf7-g6
42.	Lg5-h4	Kg6-f5!

Dette gode Træk vinder Partiet; ellers havde Hvid havt remis.

43.	Ld5-f7	a5-a4
44.	Kf1-c1	...

Der gives ikke noget bedre; thi

(a)

44.	e7-e8(D)	Ld7+e8
45.	Lf7+e8	a4-a3
46.	Le8-d7 †	Kf5-f4
47.	Lh4-e1	a3-a2
48.	Le1-d2 †	Kf4-g3
49.	Ld2-e1 †	Kg3-h2 osv

(b)

44.	Lh4-e1	a4-a3
45.	Le1-d2	c5-c4
46.	Ld2-c1	a3-a2
47.	Lc1-b2	c4-c3
48.	Lb2-a1	c3-c2
49.	La1-b2	a2-a1(D) †

o. s. v.

44.	...	g7-g5
45.	Lh4-g3	Kf5-f6
46.	Lf7-a2	...

Gaar Bonden op, slaar Sort og fører a-Bonden frem.

46.	...	Kf6+e7
47.	Lg3+e5	Ld7-e6
48.	La2-b1	a4-a3.

Opgivet.

546. Skotsk Parti.

(Spillet i Kbhavn, Oktober 1878.)

L. With. G. Nielsen.
Hvid. Sort.

1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Lf8—c5
5.	Lc1—e3	Dd8—f6
6.	c2—c3	d7—d6

Her er vel Sg8—e7 nok saa godt.

7.	Lf1—b5	Lc8—d7
8.	0—0	Sg8—e7
9.	Lb5—c4	0—0—0

Denne Rokade forekommer os temmelig vovelig.

10.	b2—b4	Lc5—b6
11.	a2—a4	Sc6—e5
12.	Lc4—e2	Df6—g6
13.	Sb1—d2	Se5—g4
14.	a4—a5	Lb6+d4
15.	Lc3+d4	Se7—c6
16.	Lc2—f3	...

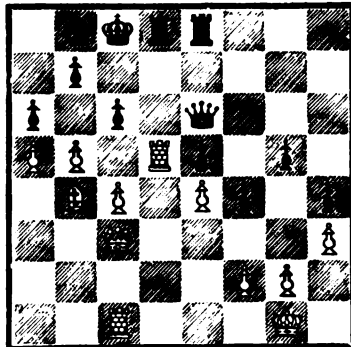
Dette og næste Træk er neppe den stærkeste Fortsættelse; a5—a6 samt f2—f4 forekommer os bedre vilde have bevaret den erhvervede Overvægt i Stillingen.

16.	...	a7—a6
17.	Sd2—c4	Sc6—e5!
18.	Sc4+e5	d6+e5!
19.	Ld4—c5	f7—f5!
20.	Dd1—c2	Sg4—f6
21.	Tf1—e1	f5—f4
22.	c3—c4	h7—h5
23.	Dc2—b3	Ld7—g4

Hvid.	Sort.
24.	b4—b5 Lg4+f3
25.	Db3+f3 Sf6—d7!

Denne Retræte med Springereren er nødvendig for at støtte Damefløjen. Begge Parter spille hele dette Midtespil med den fortræffeligste Omsigt.

26.	Lc5—b4	Sd7—b8!
27.	Te1—d1	Dg6—e6
28.	Td1—d5	c7—c6
29.	Ta1—c1!	h5—h4
30.	h2—h3	g7—g5
31.	Df3—c3	Th8—e8

32.	Te1—d1	g5—g4
33.	Td5—d6	Td8+d6
34.	Td1+d6	De6—g8
45.	Td6—f6	...

Hvid paatænker upaatvivlelig Lb4—d6, men Sort levner ham ikke Tid til denne Manøvre, og Taarntrekket er derfor neppe godt.

35.	...	g4—g3
36.	f2—f3	a6+b5!
37.	c4+b5	Dg8—a2

Hvid.	Sort.
Nu er Overvægten paa Sorts Side.	
38. Dc3—c1	Da2—a4
39. b5+c6!	Sb8+c6
40. Lb4—d2	Te8—d8
41. Kg1—f1	Ka8—b8
42. Ld2—e1	Sc6+a5
Endskjøndt det hvide Taarn derved paany kommer i Spillet, maa Sort dog vist slaa denne Ronde, hvis han vil tænke paa at vinde Partiet.	
43. Tf6—b6	Sa5—c6
44. Tb6—b1	Da4—a6 †
45. Kf1—g1	Da6—d3
46. Dc1—b2	Td8—d7
Kunde Dronningen ikke her	

Hvid.	Sort.
med Fordel været stillet til Afbytning?	
47. Db2—a2	Dd3—d4 †
48. Kg1—f1	Kb8—c7
49. Le1—a5 †	...
Tb1—a1 vilde have skaffet Sort et vanskeligere Arbejde med at vinde Partiet.	
49. . . .	Sc6+a5
50. Da2+a5 †	Kc7—b8
51. Da5—a2	Dd4—d2
52. Da2+d2	Td7+d2
53. Tb1—b5	Td2—d1 †
54. Kf1—e2	Td1—g1
55. Tb5+e5	Tg1+g2 †
og Sort vinder.	

547. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Aalborg den $31/6$ 78.)

A. Duus.	S. A. S.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	f7—f5
3. e4+f5	...
Vi have allerede tidligere omtalt, at dette Træk, om end maaske ikke saa godt som Sf3 +e5 eller Lf1—c4, er bedre end man plejer at anse det for.	
3. . . .	d7—d6
4. Lf1—e2	...
Hvid kan ikke i Længden forsvare f-Bonden og gjør klogt	

Hvid.	Sort.
i at udvikle sig, men d2—d4 havde været nok saa godt.	
4. . . .	e5—e4
5. Sf3—d4	Dd8—f6
6. Le2—h5 †	...
Den hermed indledede Angrebsbevægelse viser sig ikke korrekt og falder ud til Sorts Fordel.	
6. . . .	g7—g6
7. f5+g6	h7+g6
8. Sd4—b5	Th8+h5!
9. Sb5+c7 †	Ke8—d8
10. Sc7+a8	Sb8—c6

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Sort har mistet Kvaliteten, men staar særdeles truende udviklet og gaar nu over til et raskt Modangreb.		15. Lc1—f4	Df6—e6 †!
11. d2—d3	c4+d3	16. Ke1—d1	Lf5+c2 †
12. Dd1+d3	Lc8—f5	17. Kd1+c2	Sc6—d4 †
13. Dd3—a3	d6—d5	18. Kc2—d3	De6—e2 †!
14. Da3—g3	Lf8—d6	19. Kd3+d4	De2—e4 †
		20. Kd4—c3	Ld6—b4 †
		21. Kc3—b3	De4—c4 †
		22. Kb3—a4	b7—b5 †.

548. Udligningsparti.

(Spillet i Aalborg d. 1⁵/₇ 78.)

S A. S.	A. Duus.	Hvid.	Sort.
Hvid ÷ (Sb1).	Sort.	Efter omhyggeligt at have af- pareret alle Angreb, tager Sort nu paa ligesaa smuk som kor- rekt Maade Offensiven og spiller Partiet mesterligt til Ende.	
1. e2—e4	e7—e5	15. c3+b4	Le7+b4 †
2. Lf1—c4	Sg8—f6	16. Ke1—f1	Dd8—d4
3. Dd1—e2	d7—d6	17. Ta1—b1	Sf6+e4
4. f2—f4	b7—b6	18. Th1—h3	Se4—d2 †
5. f4—f5	Lf8—e7	19. Lc1+d2	Lb4+d2
6. g2—g4	...	20. Lc2—d3	Dd4—f4 †
For tidligt, da Sort endnu ikke har erklæret, til hvilken Side han vil rokere. Blottelsen af den hvide Diagonal, hvoraf Sort fortrinlig drager Nytte, bliver sluttelig ødelæggende for Hvid.		21. Th3—f3	...
6. . . .	Lc8—b7	Hvid har ikke noget bedre.	
7. d2—d3	Sb8—c6	21. . . .	Lb7+f3
8. c2—c3	h7—h6	22. Sg1+f3	Ld2—e3!
9. b2—b4	a7—a6	Dette fine Træk tilintetgjør ethvert Haab for Hvid.	
10. h2—h4	Dd8—d7	23. Ld3+a6 †	Kc8—b8
11. a2—a4	d6—d5!	24. Tb1—b3	e5—e4
12. Lc4—b3	d5+e4	25. Tb3+e3	e4+f3
13. d3+e4	0—0—0	26. Te3+f3	Df4—e1 †
14. Lb3—c2	Sc6+b4!	Hvid opgiver Spillet.	

549. Udligningsparti.

(Spillet i Aalborg d. 17/9 78.)

A. Duus.		S. A. S.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort—(Bt7+2 Træk.)	15. Dd3+f1!	Db6+d4 †
1.	e2—e4}	c7—c5	16. Df1—d3	Db4+a1
2.	d2—d4}		17. Sg1—e2	Da1+a2 †
Se Partierne 503—6 i Måj-			18. Kd2—c1	b5—b4
Juniheftet d. A. Vi faa mere			19. Dd3—d2	b4—b3
og mere Forkjærlighed for			20. Se2—e3	Da2 - a1
dette Forsvar.			21. Dd2—g5	...
3.	Dd1—h5 †	g7—g6	Hvid havde gjort forsigtigere	
4.	Dh5+c5	Sb8—c6	i at holde sig til Defensiven og	
5.	d4—d5	e7—e5	sætte Dronningen til Afbytning.	
6.	Dc5—c4	b7—b5	Var dette sket, vilde Sort, hvis	
7.	Dc4—b3	...	sidste 3 Træk ikke have været	
Hvid undlader at slaa for ikke			stærke, gaa Glip af den Over-	
at gjøre Sorts Taarn og Løber			legenhed i Stillingen, der var	
mobile. Dronningens Stilling			erhvervet i 16de Træk.	
bliver dog trods dette mindre			21. ...	Sg8—e7
behagelig.			22. Dg5+e5	0—0!
7.	...	Sc6 d4	23. De5+e7	Tf8—c8
8.	Db3—d3	Lc8—a6	24. De7—e5	Da1—a2
9.	b2—b4	...	25. Ke1—d1	Da2—c2 †
Der fremkommer nu nogle			26. Kd1—e1	Dc2—c1 †
mærkelige Stillinger.			27. Sc3—d1	Dc1+b1
9.	...	Lf8+b4 †	28. d5—d6	Db1—d3
10.	c2—c3	Ta8—c8	29. De5—d5 †	Dd3+d5
11.	Lc1—d2	Dd8—b6!	30. e4+d5	Tc8—c1
12.	c3+d4	Tc8—c1 †	31. Ke1—d2	b3—b2
13.	Ke1—e2	Lb4+d2	Opgivet.	
14.	Ke2+d2!	Tc1+f1		

Det svenske Forsvar i Løbergambiten.

Da vi i vort Julihefte d. A. S. 137 o. flg. bragte den fortrinlige Analyse „*Ännu en gång Mittelgambit emot Löpargambit*“ af DHrr. Borén og Svenonius, udtalte vi i en Note den Formodning, at jo dygtigere og kraftigere et Indlæg der saaledes var fremkommet til Gunst for Gambitforsvaret, desto større Anledning vilde Venner af Gambitangrebet finde til rustede med deres skarpeste Glavind paany at træde i Skranken. Denne Formodning er gaaet i Opfyldelse. Allerede i længere Tid har vi været vidende om, at Vilh. Nielsen, Løbergambitens ihærdige og trofaste Ridder, med efterfølgende spidse Landsestød vilde søge at frembringe en Blottelse i den jernhaarde svenske Brynje, vore ovennævnte kunsthærdige Venner have smedet. Hvorvidt dette lykkes eller ej, maa foreløbig henstilles til de ærede Forfattere, og vi skulle kun bemærke, at Stødet, som nu maa tale for sig selv, er ført mod Udførelsen af Analysens *III Angreb 3 Variant*, netop det Afsnit, som ganske vist ogsaa vi (Note til 11te Træk, Parti 514) antog for det mest saarlige.

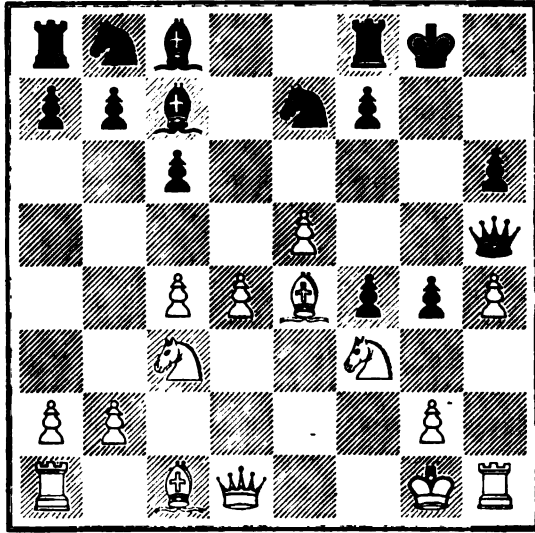
Forøvrigt bebuder Vilh. Nielsen Angreb mod den svenske Analyse ogsaa paa andre Punkter.

Red.

1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	d7—d5
4.	Lc4+d5	Dd8 - h4†
5.	Ke1—f1	Lf8—d6
6.	Sg1—f3	Dh4—h5
7.	d2—d4	Sg8—e7
8.	c2—c4	c7—c6
9.	e4—e5	Ld6—c7
10.	Ld5—e4	g7—g5
11.	Sb1—c3	0—0
12.	h2—h4	...

Findes udført i Noten og er bedre end Texttrækket Le4—c2.

12.	...	h7—h6
13.	Kf1—g1	g5—g4

I denne Stilling lader Forf. til Analysen „*Ännu en gång. etc.*“ (Nord. Skaktid. 1878 S. 142) den angrebne Springer gaa tilbage til e1, hvorved Sort ganske rigtigt og utvivlsomt faar et vindende Spil. Jeg tror imidlertid, at Hvid uden Fare kan lade Springeren staa i Slag og ved 14. Lc1 + f4 vinde Partiet. Altsaa:

14. Lc1 + f4! . . .
 Herpaa kan vel kun følge: A.
 14. . . . g4 + f3. B. 14. . . . Se7
 —g6 eller C. 14. . . . f7—f5.

A.

14. . . . g4 + f3
 15. Le4 + f3 Dh5—f5(a)

Det er næsten nødvendigt for Sort at holde paa h-Bonden til det Yderste, da Hvid ellers strax har 3 Bønder for sin Officer, og Dronningen gaar i den Anledning bedst til g6, men jeg vil først vise, at Sort ikke opnaar noget Modangreb ved at undlade Dækningen.

16. Dd1—d2 Se7—g6

17. Lf4 + h6 Tf8—d8
 18. Lh6—g5 Td8—d7
 19. Lf3—e4 Df5—g4
 20. Dd2—f2 c6—c5
 21. Ta1—f1 c5 + d4
 22. Le4 + g6 og Hvid vinder.

(a)

15. . . . Dh5—g6
 16. h4—h5 Dg6—h7(b)
 17. Dd1—d2 Se7—f5

Paa Kg8—g7 følger. 18. Sc3—e4 Sb8—d7; 19. Se4—f6 o. s. v.

18. Lf3—e4 Hvid erobrer nu mindst Bonden og faar 3 Bønder for sin Officer med et langt overlegent Spil.

Hvid.	Sort.
	(b)
16. . . .	Dg6—g7
17. Dd1—d2	Kg8—h7(c)
18. Sc3—e4	Sb8—d7(Sg8)
19. Se4—f6 †	Sd7(g8)+f6
20. e5+f6	Dg7+f6
21. Lf4+c7	Hvid har en Bonde mere med bedst Spil.

	(c)
17. . . .	Se7—f5
18. Lf3—e4	. . .
	Ogaaa Th1—h3 vilde være godt.
18. . . .	Kg8—h7
19. Dd2—c2	Dg7—g4
20. Ta1—f1	f7—f6
	Paa Tf8—g8 følger 21. Lf4—e3.
21. e5—e6!	og Hvid vinder.

B.

14. . . .	Se7—g6
15. Lf4—e3	f7—f5(d)
16. e5+f6	Tf8+f6
17. Le4+g6	Dh5+g6
	Paa Tf6+g6 følger 18. Sf3—g5 Lc7—g3; 19. Sg5—e4 osv.
18. Sf3—e5	Lc7+e5
	Paa Dg6—g7 eller h5 følger
19. Sc3—e4	og paa Dg6—h7
19. Se5+g4.	
19. d4+e5	Tf6—f8
20. Dd1—d6,	og Hvid har en Bonde mere og staar godt.

(d)

15. . . .	Lc8—f5
-----------	--------

Hvid.	Sort.
16. Sf3—g5!	Lf5+e4
17. Sc3+e4	og Hvid vinder.

C.

14. . . .	f7—f5
	Dette synes Sorts bedste Forsvar.
15. e5+f6	Lc7+f4
16. f6+e7	Tf8—e8
	Paa Lf4+e3 følger 17. Kg1—f1 Tf8—f6; 18. Dd1—e2! osv.
17. Dd1—c2!	Te8+e7(e)
18. Sf3—d2	Lc8—f5
19. Ta1—f1	Lf4+d2
20. Tf1+f5	Dh5+f5
21. Le4+f5	Te7+e2
32. Sc3+e2,	og Hvid har med lige Stilling en Bonde mere.

(e)

17. . . .	g4+f3
18. Le4+f3	Dh5—f7(f)
19. Sc3—d5!	Lf4—d6
	Paa Lc8—e6 følger 20. Sd5+f4 Le6+c4; 21. De2—c2 osv.
20. Lf3—h5	og Hvid vinder.

(f)

18. . . .	Dh5—f5
19. Lf3—h5	Lf4—e3 †
20. De2+e3	Df5+h5
21. Ta1—f1	Lc8—f5
22. Sc3—e4	Lf5+e4
23. De3+e4	og Hvid maa vinde.

Kjøbenhavn i Septbr. 1878.

Vilh. Nielsen.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 7 (Juli 1878).

714. Af Hertzsprung. Mat i 3 Træk. — 1. Da1—d1, L+S (A. B. C.); 2. Dd1—d4 osv. 1. — (A) Ke5—d6; 2. Dd1+d5 † osv. 1. — (B) Ke5—f4; 2. Dd1—f1 † osv. 1. (C) Lh6—g5; 2. Se3—c4 † osv. — Rigtig løst af: J. A. Carlborg, Augusta O., F. V. Blehr, Hartmann, Motz, J. Jespersen, S. Knudsen.

715. Af Budde. Mat i 3 Træk. — 1. Lc5—b6, Kf6—g5, (A); 2. Lb6—a5 osv. 1. — (A) Ke7; 2. Lc7 osv. — Rigtig løst af: Carlborg, Augusta O., Blehr, Hartmann, Motz, Jespersen, Knudsen, Kvolsgaard, Wittrup.

716. Af Ohlsson. Mat i 3 Træk. — Den tilsigtede smukke Løsning: 1. Sd2, Sd4!; 2. Df7, Træktvang; 3. †, kan omgaas ved 2. Lf6 †, L+L; 3. Df4 †. — Paavist af: Carlborg, Blehr, Augusta O., Motz, Jespersen, Knudsen, Kvolsgaard, Wittrup.

717. Af Blehr. Mat i 4 Træk. — 1. Kc1—c2, Kf5—g5 (A); 2. Sf1—e3, K+T; 3. Tc6—c5; 4. T. †. 1. — (A) Ke5; 2. Th5 †, Ke4; 3. Sd2 † osv. — Rigtig løst af: Carlborg, Motz, Jespersen.

718. Af Bäcklin. Selvmat i 4 Træk. — 1. Se5—c6, e6—e5, (A); 2. Dc4—d4 †, ed; 3. Sc6—b4, d4—d3; 4. Sb4—c2 † dc †. 1. — (A) ef; 2. D+a6, fe; 3. Df1, ef; 4. De2 †. — Rigtig angivet af: Carlborg, Motz, Jespersen, Blehr, Kvolsgaard.

719. Af Carlborg. Mat i 4 Træk. Se Rettelsen paa Side 216 i Septemberheftet!

720. Af Valle. Mat i 3 Træk. — 1. De8—b8, K+S!; 2. Db8—d6 †, T+D; 3. c5—c6 †. — Rigtig løst af: Carlborg, Augusta O., Blehr, Jespersen.

721. Af Abela. Mat i 3 Træk. — 1. Lg5—h4, Kd5—e6!; 2. Dc2—f5 †, K†D; 3. Sb5—d4 ‡. — Rigtig løst af: Carlborg, Augusta O., Blehr, Jespersen, Knudsen, Kvolsgaard.

722. Af Obermann. Mat i 3 Træk. — 1. Dg8--d8, L†D (A); 2. Sd7—f8 osv. 1. — (A), S†D; 2. Sg4—h6 osv. — Rigtig løst af: Carlborg, Blehr, Jespersen, Knudsen.

723. Af Braune. Mat i 3 Træk. — 1. Lf6—b2, a3†b2 (A. B.); 2. Lf6—d8; 3. Ld8—c6 ‡. 1. — (A), L†T; 2. Lh4 osv. 1. — (B), ∞; 2. Sa3 osv. — Rigtig løst af: Carlborg, Jespersen, Knudsen, Kvolsgaard.

724. Af Lehner. Mat i 3 Træk. — 1. Le4—h7, D†B(!); 2. Lh7—g8; 3. T. ell. L. ‡. — Rigtig løst af: Carlborg, Jespersen, Kvolsgaard.

725. Af C. W. Mat i 3 Træk. — 1. Sd4—e6 †, Kf4—f5; 2. Db6—d4; 3. D. ell. S. ‡. — Rigtig løst af: Carlborg, Jespersen, Knudsen, Wittrup, Kvolsgaard.

726. Af Dobrusky. Mat i 4 Træk. — 1. Dc6—g2, K†S!; 2. Dg2—g7, K—c5; 3. Dg7—a7 †. K ∞; 4. S. ell. L. ‡. — Rigtig løst af: Carlborg.

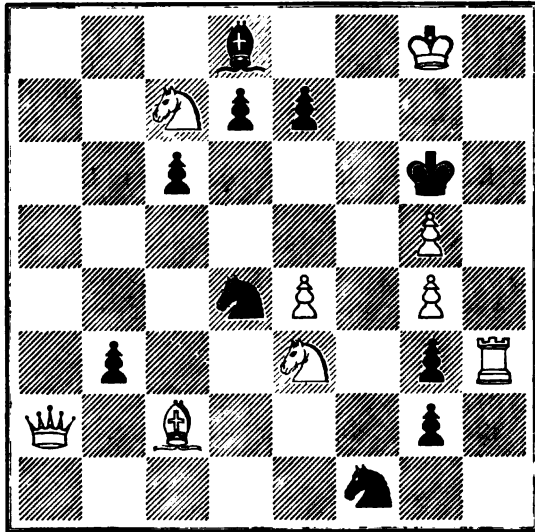
727. Af Grosdemange. Mat i 4 Træk. — 1. Le6—g4, g2—g1, D!; 2. T†e4 †, Ka5—b5; 3. Lg4—e2 †, Kb5—c5; 4. Lc3—b4 ‡. — Rigtig løst af: Carlborg.

Opgave 708 er endvidere rigtig løst af Augusta O., 704, 707 og 709 samt Slutspil 26 af Wittrup.

Opgaver.

741.

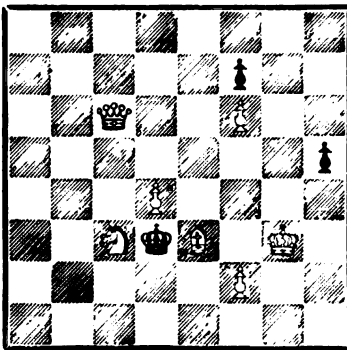
A. Arnoll.

Mat i 5 Træk.

742.

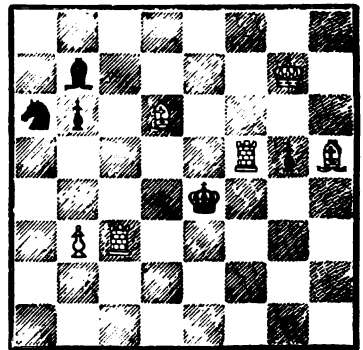
V. Nielsen, Kjøbenhavn.

Mat i 3 Træk.

743.

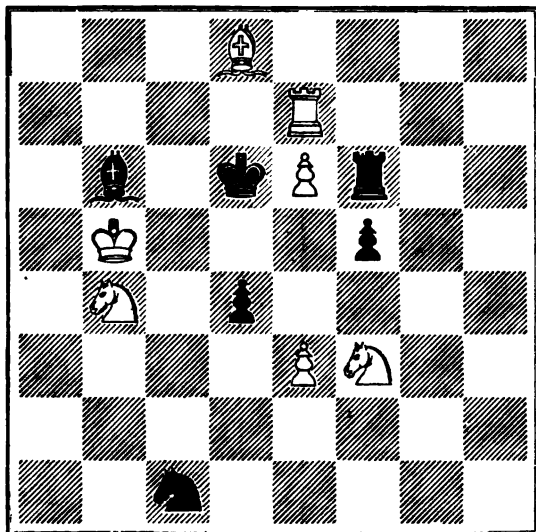
F. V. Blohr, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

744.

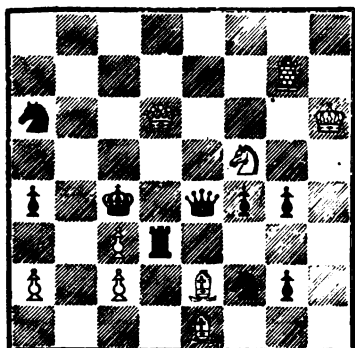
C. F. Lemke.

Mat i 4 Træk.

745.

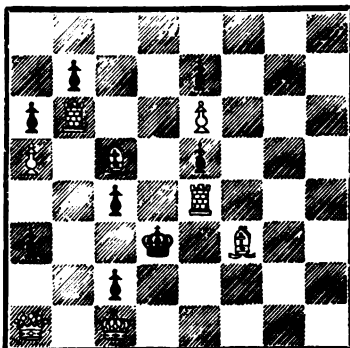
J. A. Carlborg, Eksund.

Mat i 3 Træk.

746.

J. Jespersen, Faarevejle.

Selvmat i 5 Træk.

20*

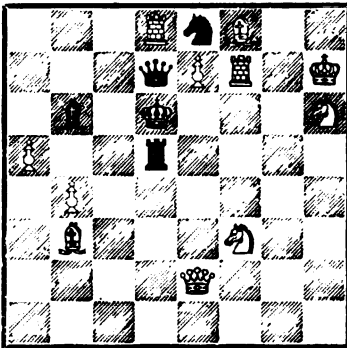
Opgaver

fra

det britiske Skakforbunds Problem-Turning.

747.

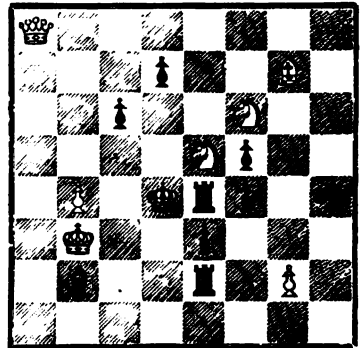
1ste Præmie.
„Ex sudore voluptas“.
Af J. H. Finlison.

Mat i 3 Træk.

748.

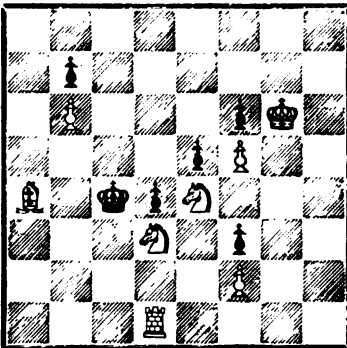
1ste Præmie.
„Ex sudore voluptas“.
Af J. H. Finlison.

Mat i 3 Træk.

749.

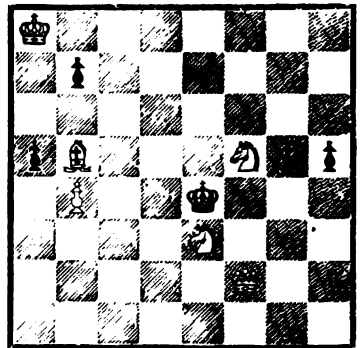
1ste Præmie.
„Ex sudore voluptas“.
Af J. H. Finlison.

Mat i 4 Træk.

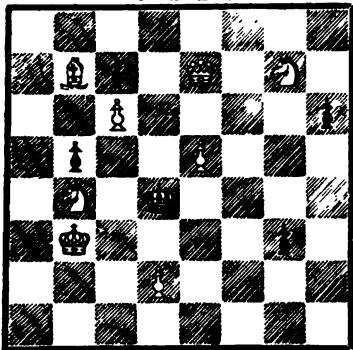
750.

2den Præmie.
„Anything“.
Af F. E. Lamb.

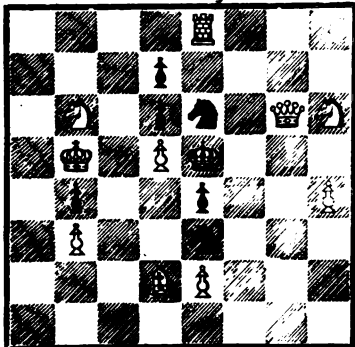
Mat i 3 Træk.

751.
2den Præmie.
„Anything“.
Af F. E. Lamb.

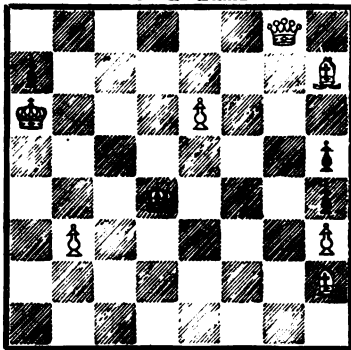
Mat i 3 Træk.

753.
Bedste 2 Træks Opgave.
„Home, sweet home“.
Af J. P. Taylor.

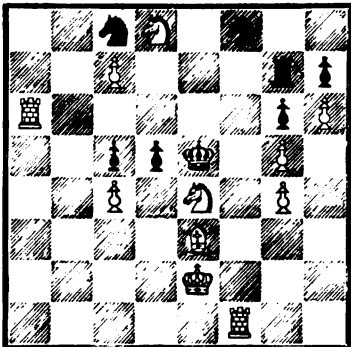
Mat i 2 Træk.

752.
2den Præmie.
„Anything“.
Af F. E. Lamb.

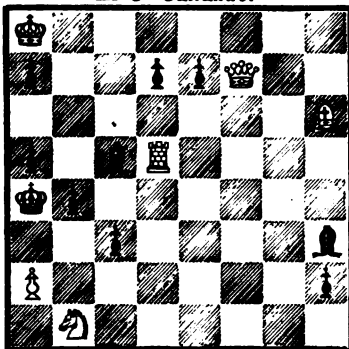
Mat i 3 Træk.

754.
Bedste 3 Træks Opgave.
„Qui se ressemble s'assemble“.
Af W. Coates.

Mat i 3 Træk.

755.
Bedste 4 Træks Opgave.
„Es giebt nicht neues unter der Sonne“.
Af C. Callander.

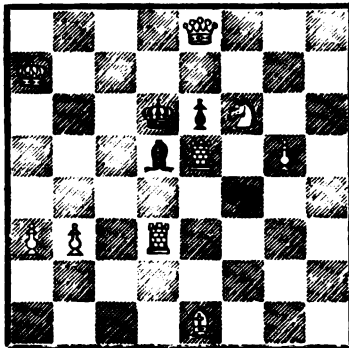

Mat i 4 Træk.

„Free Press“ Problemturnering.

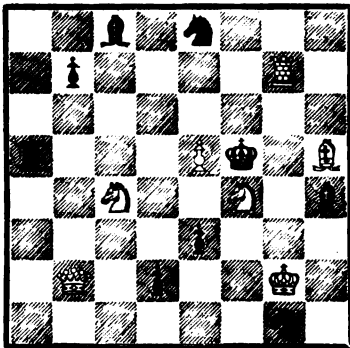
Det er os en stor Fornøjelse efter „*Detroit Free Press*“ at kunne meddele, at i den af dette Blad foranstaltede Turnering, hvorom vi i Decemberheftet f. A. S. 276 gav detailleret Program, har vor kjære Medarbejder A. Arnell sejret over en Skare farlige Konkurrenter fra alle Lande og erholdt 1ste Præmie med følgende smukke Sending, bærende Mottoet: „*Laurentse*“.

756.

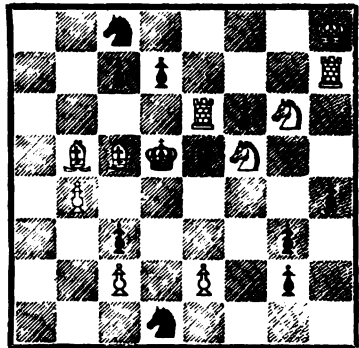
Mat i 2 Træk.

757.

Mat i 4 Træk.

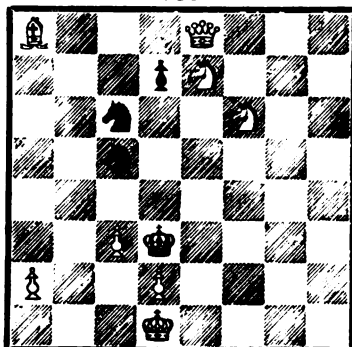
758.

Mat i 4 Træk.

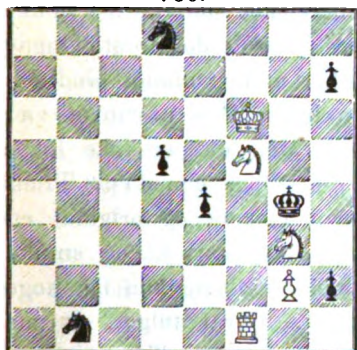
2den Præmie blev tilkendt den nordiske Skakvenner ligeledes velbekjendte udmærkede Problemforfatter H. F. L. Meyer i London for Sendingen „*Leisure Work*“ (se næste Side) og hæderlig Omtale DHrr. R. Braune i Østerrig, H. Boardman, J. K. Hanschew og B. S. Wash i Amerika. Der indkom

759.

Mat i 3 Træk.

760.

Mat i 4 Træk

761.

Mat i 4 Træk.

ialt 34 Sendinger, og af berømte Forfattere, der konkurrerede, skal foruden de ovenfor nævnte fremhæves: S. Loyd, C. H. Wheeler og Mårtindale i Amerika, J. Plachutta i Østerrig, G. B. Valle og L. Dossena i Italien, C. W. af Sunbury og J. P. Taylor i England. Den anerkjendte Problemforfatter og Problemkjender G. E. Carpenter var Dommer, og da det i Betragtning af det udviklede Pointssystem (se Programmet), hvorefter Op-gaverne skulde bedømmes, har Interesse at se, hvorledes han udfører dette, skulle vi af hans udførlige Beretning til „Detroit Free Press“ hid sætte Følgende:

Først meddeler han Mottoerne paa de indkomne Sendinger, fortæller, hvorledes 12 af disse først ere udskilte paa Grund af Ukorrekthed og Biløsninger (hvilket Arbejde har været let for ham, da Bladet havde stillet en hel Stab af Læsere til hans

Disposition) og 8 paa Grund af utvivlsom Svaghed i Kompositionen; dernæst danner han Klassen „god“, hvori han faar 4 Sendinger, „meget god“ hvori ligeledes kommer 4, og Klassen „fortrinlig“, der kommer til at indeholde de ovenfor nævnte 6 Sendinger. Efter om denne Klasse at have udtalt som sin bestemte Overbevisning, at 9 af 10 Dommere med ham vilde samstemme i, at her maatte de sejrende Sendinger søges, fortsætter han saaledes:

„Vi have saaledes 6 Sendinger, hvoraf de 2 bedste skulle findes. Ved den samvittighedsfulde Undersøgelse heraf fæstes Opmærksomheden under hver Granskning atter og atter paa de 2 Mottoer: „Laurentse“ og „Leisure Work“, den første Sending paa Grund af dens 2 mesterlige 4-Trækkere og den anden ved sin meget smukke 3-Trækker og et Par meget gode 4-Trækkere. Havde den første Opgave i „Laurentse“ været en 3-Trækker af nogenlunde Godhed i Stedet for en 2-Trækker, vilde første Pris ufortøvet være bleven tilkjendt denne Sending. Men det er ikke let at sammenligne og jævnføre en 2-Træks Opgave med en 3-Træks. Det faar mindre at betyde, hvor elegant og original end den første er i „Matstillingen“, hvor korrekt og smuk i „Opstillingen“, da den som 2-Trækker aldrig kan faa nogen høj Karakter for „Vanskelighed“. Deraf følger, at med det Pointssystem, der er foreskrevet denne Turnering, vil den bedste af 2-Trækkerne uundgaaelig komme til at staa med en Total-Procent under den Værdi, man ellers vilde være tilbøjelig til at tildele den, og Uligheden bliver saameget større, som „Vanskelighed“ skal regnes dobbelt og tælle indtil 20 Points, medens der for de øvrige Elementer i Problemet kun kan naaes 10 Points.

Ved nu paa Sendingen „Leisure Work“ at anlægge den befalede Maalestok fik jeg følgende Resultat: Nr. 34. Mat i 3 Træk, (Nr. 759), Skjønhed i Matstillingen 9 Points; Originalitet i Matstillingen 9 Points; Vanskelighed 17 P.; Korrekthed i Opstilling og Udførelse $7\frac{1}{2}$ P., Elegance i Opstilling og Udførelse 9 P., Summa $51\frac{1}{2}$ Points. Med Hensyn til Korrektheden da har 5te Variant Dobbeltspil, og der fragaar saaledes 2 Points, da en af 5 Varianter helt igjennem er mangelfuld. For de mindre Mangler i 2den og

3die Variant har jeg kun subtraheret $\frac{1}{4}$ Point for hver. Forfatteren vil muligt sige, at det er for at faa Matstillingen etc. saameget smukkere, og hertil svarer jeg, at det har han ogsaa faaet honoreret og derfor maa finde sig i, naar det gaar ud over Korrektheden, at denne bliver nedsat. Man kan ikke paa engang spise et Æble og beholde det i Lommen. Nr. 35. Mat i 4 Træk (Nr. 760) tilkjendtes: 8, 9, 15, $8\frac{1}{2}$, 8 = $48\frac{1}{2}$ Points og Nr. 36. Mat i 4 Træk (Nr. 761), 9, 7, $17\frac{1}{2}$, $9\frac{1}{2}$, $7\frac{1}{2}$ = $50\frac{1}{2}$ P. Dette gjør tilsammen Summa Points $150\frac{1}{2}$.

Jeg kommer nu til „Laurentse“, som jeg har kalkuleret saaledes: Nr. 44. Mat i 2 Træk (Nr. 756) 8, $8\frac{1}{2}$, 10, 10, 8 = $44\frac{1}{2}$ P. Nr. 45. Mat i 4 Træk (Nr. 757), 9, 9, 18, 10, 9 = 55 P. Nr. 46. Mat i 4 Træk (Nr. 758), 9, 9, 18, $8\frac{1}{2}$, 9 = $53\frac{1}{2}$ P. Gjør tilsammen 153 Points, eller $2\frac{1}{2}$ P. mere end „Leisure Work“. Grænsen er saaledes ganske vist snæver, men da en Bestræbelse for at korrigere den upaatvivlelig vilde føre til, at den snarere blev udvidet end snævrere, grundet paa at Elementet „Vanskelighed“ maaske nok kunde sættes mindst $\frac{1}{2}$ P. højere i 2-Trækkøren, og at det ikke ret har været muligt at honorere den Mangfoldighed i Angreb og Forsvar, der finder Sted i Nr. 46, har jeg ikke taget i Betænkning, som sket er, at tildele „Laurentse“ 1ste Pris. At „Leisure Work“ dernæst tilkommer 2den Pris, er utvivlsomt. Ligeledes er jeg vis paa, at begge Sendinger ere af Mestere i Kunsten, og at de skulle have Vanskelighed ved at producere noget smukkere.“ —

Næste Gang haabe vi at kunne meddele de præmiebelønnede enkelte Opgaver, for hvilke Dommen endnu er os ubekjendt.

Dødsfald.

Vi have at beklage Hedengangen af trende notable Personer, der hver for sig paa Skakspillets Omraade hørte til deres Lands Ypperste, og som ogsaa i social Henseende indtog en anset

Stilling, R. Wilmers i Østerrig, Grosdemange i Frankrig og H. A. Kennedy i England.

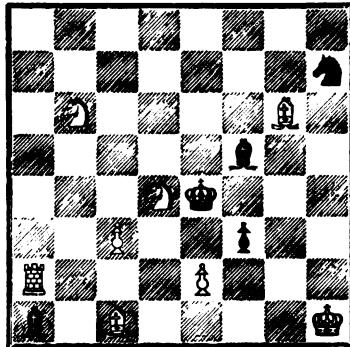
Rudolph Wilmers var, som alt meddelt i Skaktidenden 1874, hvortil vi henvide, kejserlig Hofpianist og indtog som saadan og som Klaverkomponist en fremragende Plads blandt vor Tids Tonekunstnere. W. var født i Berlin d. 31. Oktober 1821, men Faderen var Kjøbenhavner, og i vor Hovedstad nød hun sin første Undervisning, saavel i Musik som i Skak. Han vedblev stedse med stor Interesse at omfatte denne sin Fædreneby, besøgte den flere Gange, selv efterat han havde faaet fast Ansættelse i Wien, og hans udmærkede og gribende Komposition „Sehnsucht am Meere“ kan maaske betragtes som Udtryk for et stemningsfuldt Minde om Østersøens klare Bølger. I sine Breve fra Wien paa Rejsen til Kairo omtaler Malmqvist ogsaa den forekommende Modtagelse, han som Landsmand fandt hos Wilmers. Hvad Skakspillet angaar, kjender enhver Problemven Wilmers udmærkede Præstationer som Problemforfatter. Mindre glimrende end den samtidige Bayer hvad storartede Slutvendinger angaar og mindre stærk i prægtig Variantbygning end den efterfølgende Berger, danner han ved sin yderst skarpsindige og svære Gjennemførelse af en bestemt Skakidé med disse trende Matadorer et Trio i den østerrigske Problemkunst, der vanskelig nogensinde vil blive naaet, endsiige overgaaet. Hans Problem tid begynder med Era-Turneringen i 1856, hvor Sendingen „A kingdom for a horse“ gjorde Opsigt, og ved den store amerikanske Turnering i 1858 fik hans Sending 1ste Præmie. I „Illustrirte Zeitung“ og navnlig i det for tidligt ophørte, af H. Lehner udmærket redigerede Blad „Österreichische Schachzeitung“ findes en smuk Samling af hans bedste Opgaver der for en stor Del ere gjengivne her i Skaktidenden.

W. døde, efter en kun kortvarig forudgaaende Sygdom, i Wien den 26de August sidstleden og naaede altsaa knapt det 57de Aar.

Grosdemange, (mærkeligt nok have vi forgjæves i franske Blade sporet efter Fornavnet) døde afvigte 2den September i Commercy i den høje Alder af 85 Aar. G. dyrkede ogsaa fortrinsvis Problemkunsten i Skak, og han var i denne Branche, selv om han ikke fuldt naaede op i Højde med de ovenfor nævnte Østerrigere, med Loyd eller Healey, utvivlsomt Frankrigs

762.

første Mand og hævdede sin Plads som saadan lige til det Sidste. Endnu i 1875 tog han Præmie ved „Stratégie“-Problemturnering, og ved den store internationale Konkurrence i Paris 1867 fulgte han Bayer og Loyd efter som 3die Sejrvinder med Sendingen: „L'ancre de salut“. Følgende 4-Trækker, der er taget af nævnte præmiebelønnede Sending, viser den lette, elegante Genre, der særlig var hans Styrke.

Mat i 4 Træk.

Grosdemange var en elskværdig, i sin Kreds meget afholdt Mand, der levede i lykkelige Kaar som Domæneinspektør i Commercy. I det for Frankrig saa tunge Aar 1870 gik det ud over Domænerne, Indkvartering fulgte paa Indkvartering, og G. har neppe set mild ud, da de frygtede Bajrere henad Efteraaret rykkede ind og belagde Commercy og Omegn. Men Krøniken beretter tillige, hvorledes hans Ansigt oplaredes, da en skjøn Dag en ganske ung Soldat af hans egen Indkvartering til hans store Forundring spurgte ham ud om hans Problemer og det viste sig, at Soldaten var den stærke sydtydske Skakspiller Stern, der havde maattet afbryde sin lige paabegyndte Kamp i den internationale Skaktturnering i Baden-Baden for at deltage i en haardere Dyst, og som nu ved et sælsomt Tilfælde fandt sig indkvarteret hos en af Frankrigs Mestre. Snart vare de 2 Fjender indviklede i en hidsig Fægtning, men, det er overflødigt at tilføje, uden Had og Blodsudgydelse, og inden Korpsets Afmarche var et hjerteligt Venskab sluttet mellem den Gamle og den Unge.

Hugh A. Kennedy, forhen Kaptajn i den engelse Marine, hørte til den talrige Skare Mænd af det engelske Aristokrati, der levende interesserede sig for Skakspillet's Udvikling, og som paa Grund af deres indflydelsesrige Stilling i Samfundet som og ved Pengeofre saa overordentlig meget har bidraget til, at Spillet i England staar paa et saa højt Standpunkt og har fundet en Udbredelse saa almindelig som i intet andet Land i Verden. Og af disse var Kennedy maaske den virksomste, som han og utvivlsomt

hørte til de dygtigste. I en lang Række af Aar beklædte han Præsidentposten for Skakklubben i Bristol, hævdede denne til 1ste Rang og jævnbyrdig baade hvad Medlemmernes Tal og Spillestyrke angik med Londons store og berømte Skakforeninger. Da det britiske Skakforbund stiftedes, blev han tillige dets Vicepræsident. K. var praktisk Skakspiller, og hans meget betydelige Styrke som saadan fremgaar af, at Staunton, med hvem han ofte spillede og med hvem han stod paa en fortrolig Fod, ikke, selv i sin Glansperiode, formaaede at give ham mere end Bonde og Træk forud. I den store Londoner Turnering 1851 slog han ogsaa Mayet, den velbekjendte preussiske Repræsentant, og indtraadte som Følge deraf i Sejrherrenes Række. K. var tillige en aandrig og belæst Mand, hjemme saavel i Oldtidens Klassikere som i de store engelske Digteres og Filosofers Værker, og fra disse sidste findes i de engelske Skaktidsskrifter, nu senest i „Westminster Papers“ udmærkede Spalter, en Række interessante Citater vedrørende Skakspillet, dets Væsen og Betydning, angivne og uddragne af ham. Ogsaa som selvstændig Skribent har han med Held forsøgt sig, og under Titlen: „*Waifs and Strays, chiefly from the chess-board*“ udkom i 1875 2den Udgave af en udvalgt Samling Skakskitser og Noveller, der ved deres Humor og livlige Stil med Rette sættes højt af den Art Skaklitteratur.

Kennedy, hvis Død, kortelig annonceret i det lige udkomne Novemberhefte af „Chess Players Chronicle“, upaatvivlelig vil vække den største Deltagelse overalt i det skakspillende England, opnaaede en Alder af 69 Aar.

S. A. S.

Nyeste Post.

Norden. Generalforsamlingerne florere i denne Tid i Skakforeningerne, og glædeligt er det at kunne berette, at allevegne, fra Sverige, fra Norge og fra Danmark, lyder det om Liv, om Interesse, om Fremgang paa alle Maader for Skakspillet, saa den Tid forhaabentlig ikke ligger fjern, da Tanken om et stort, fælles nordisk Skakforbund fra Drømmenes taagede Horizont

tør vove sig ind paa Virkelighedens Mark, for der at vorde belyst, forhandlet og drøftet. Dog lad os ikke drømme, lad os tvertimod høre, hvad Skak-Apostlene skrive og lad os begynde med Sahlberg ved Mælarens Strand:

Stockholms Skakselskab fejrede den 5te Oktober Aften i „Kallaren Berzelius“ sin Stiftelsesdag, den tolvte efter Selskabets Reorganisation i 1866. Efter at Forfriskninger vare indtagne og en Række Partier aabnede mellem de talrigt tilstedeværende Medlemmer, afbrødes Spillet en Stund for at høre Revisionsbetænkningen og Sekretærens Aarsberetning, hvoraf bl. A. fremgik, at Selskabet for Tiden tæller 86 (!) Medlemmer, og at Selskabets Kasse befinder sig i et glimrende Velvære. Efter at denne Oplæsning var tilendebragt, foretoges Styrelsesvalg, der førte til, at den forrige Bestyrelse med Akklamation gjenvalgtes. Selskabets Formand er saaledes fremdeles Præsident C. F. Wærn, Næstformand Professor O. Sanddahl, Kasserer Grosserer A. W. Hafstrøm og Sekretær, Boghandler O. W. R. Sahlberg.

Efter Afslutningen af de alvorlige Forretninger paabegyndtes Spillet, der dog senere paa Aftenen afbrødes, dennegang for at der kunde indtages en Souper, ved hvilken Dessert-Kagen fremstillede 2 Skakbrætter, hvert med sin Opgave, der skulde løses, inden Kagen maatte smages. Man forblev derefter endnu et Par Timer sammen under Udøvelsen af det ædle Tidsfordriv, om hvilket en bekjendt Definition træffende siger: „I sit Væsen et Spil, i sin Behandling en Videnskab, i sin Udøvelse en Kunst“.

I den svenske Udgave af Billedbladet „*Nutiden*“, Hovedkommissionær Nils Gleerup i Stockholm, er nu ogsaa aabnet en Skakspalte under Redaktion af A. Arnell. Den første Opgave er Redaktørens prisbelønnede 2-Trækker, der foran er meddelt som Nr. 756.

— Vi komme nu til det kjære Norge, hvorfra først den glædelige Begivenhed bør berettes, at det er lykkedes Lieut. C. A. Knoffs utrættelige Bestræbelser at danne en Skakklub oppe i det gamle Nidaros, og at den nye Klub strax har udfordret Klubben i Kristiania, der naturligvis har optaget den tilkastede Handske. Dernæst rapporterer Blehr fra *Kristiania* Skakklub: Generalforsamling afholdtes den 22. Oktober. Efterat Formanden havde oplæst Sekretærens Beretning om Selskabets Virksomhed i det forløbne Spilleaar, hvor særlig omtaltes, foruden

en mindre Turnering, det i Vaaren mellem Kjøbenhavns og Kristiania Foreninger spillede Telegrafparti og den Betydning, det havde havt for Klubben, og hvoraf man ligeledes erfarede, at Kassens Stilling paa Grund af det store Medlemsantal (57) var meget tilfredsstillende; foretoges det sædvanlige Valg paa Styrelse og Revisorer med følgende Udfald: Formand: J. Ihlen, Næstformand: A. Bjørnwall, Kasserer: J. G. Heftye, Sekretær: F. W. Blehr, Revisorer: A. Christensen og J. Ebbell. Styrelsen foreslog derpaa, at Medlemmerne i det kommende Spilleaar skulde prøve Styrke i en Udligningsturnering, hvilket Forslag ogsaa vandt stor Tilslutning hos de Tilstedeværende, idet Størsteparten tegnede sig paa en i den Anledning fremlagt Liste. Til denne Turnering, i Forening med tvende med Kjøbenhavn og Trondhjem paabegyndte Korrespondancepartier, der efter de afgivne Træk at dømme lade til at blive meget interessante. vil derfor i den nærmeste Fremtid Medlemmernes Opmærksomhed mest knytte sig.

Kristiania Skakklubs Møder holdes hver Tirsdag og Fredag fra Kl. 7 Aften i Studentersamfundets Restaurations-Lokale.

— *Kjøbenhavns* Skakforening tæller ikke saamange Medlemmer som Foreningerne i Broderrigets tvende Hovedstæder — der er ialt c. 40 —, men i ivrig Deltagelse og Interesse for Spillet staar den som bekjendt ikke tilbage. Den 10de Oktober fandt Generalforsamling Sted. og blev da, som sædvanligt med Enstemmighed, gjenvalgt den hidtilværende Bestyrelse, nemlig: G. Nielsen som Formand, S. Hertzprung som Næstformand og L. Motz som Kasserer. Det blev vedtaget, at Sammenkomsterne i Vinterhalvaaret skulde finde Sted 2 Gange ugentlig, i Stedet for som hidtil én Gang, nemlig hver Mandag og Torsdag Aften fra Kl. 8—12 i det hidtil havde Lokale: *Fischers Restauration* paa Højbroplads. Til at føre Korrespondancepartiet mod Kristiania-Skakklub valgtes P. Møller, Vilh. Nielsen og A. Therkelsen. Ogsaa iaar spilles der i denne Forening en Udligningsturnering — den tredie i Rækken — i Lighed med den sidste Vinter afholdte, dog saaledes at der bliver spillet i 6 Klasser i Stedet for 5, altsaa: 1. Lige; 2. B. + Træk; 3. B. + 2 Træk; 4. Springer; 5. Taarn; 6. 2 smaa Officerer, en Foranstaltning, der at dømme efter Udfaldet af sidste Turnering vistnok

er praktisk og heldig. Der har meldt sig 19 Deltagere, der fordeltes i Klasserne som følger:

P. Møller og Vilh. Nielsen i 1ste Klasse;

C. Dahl, Hartmann, Kjerrumgaard, Motz, H. Ruben, A. Therkelsen i 2den;

Bunch, Gjersing, A. Heckscher, D. Jensen, Thiele i 3die;

Holst, V. C. Jessen, Lobedanz, Mohr i 5te;

Fischer og I. Petersen i 6te Klasse.

Foreningen har som ifjor udsat 4 Præmier, og desuden er der af en Anonym bebudet en Extrapræmie for den Sejrende i det Parti, som G. Nielsen og S. A. S. skjønner at være det bedst spillede i Turneringen.

Kjøbenhavns Skakforening spiller i Vinter foruden det ovennævnte Korrespondance-Parti med Kristiania 2de Korrespondance-Partier med Stockholms Arbetare Schacksällskap.

L. With fra Viborg har i Efteraaret gjæstet Hovedstaden og besøgt saavel Foreningens Medlemmer som Skakspillerne i Athenæum med Ild og Sværd. G. Nielsen var den eneste, der denne Gang holdt den jyske Spiller Stangen.

— Desværre maa vi slutte vore Notitser om det kjøbenhavnske Skakliv med den bedrøvelige Meddelese, at Hs. Exc. Hr. v. Heydebrand u. d. Lasa fratræder den Post, han først som preussisk, dernæst som tysk overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister har beklædt her ved Hoffet siden 1865, og som Følge deraf forlader Kjøbenhavn i den nærmeste Fremtid. Han er forsat som Gesandt til Stuttgart. Saavel for Skaktidenden, som han interesserede sig levende for og understøttede med Raad og Daad, som for os, der nød Æren af hans personlige Velvillie, der havde den frieste og mest udstrakte Tilladelse til at benytte hans overordentlig store og rige Skakbibliothek, vil denne Afrejse blive et føleligt Savn, der vanskeligt kan erstattes, selv om, hvad vi véd og glæder os over, den knyttede Forbindelse ikke derfor bliver fuldstændig afbrudt.

Holland. Skakklubben „*Labourdonnais*“ i Amsterdam har fra den 16—22de September afholdt en Turnering, hvor 1ste Pris tilfaldt van t. Kruis, 2den Verbart, 3die Masman og 4de Pinédo. Van t. Kruis er den hollandske „Allmeister“ og vil være endel af Skaktidendens Læsere bekendt fra de Kampe,

han tidligere og „ikke uden Held“ har udfægtet med Anderssen. Ved samme Lejlighed blev der af de Tilstedeværende fattet Beslutning om at stifte en ny nederlandsk Skaktidende, hvoraf Redaktionen er overdraget ovennævnte Masman. Sidstnævnte, der i denne Tid med Iver søger at blive det danske Sprog fuldkommen mægtig, har lovet at sende „Nordisk Skaktidende“ til Optagelse nogle Partier fra Turneringen. — For dette nye Bevis paa gjensidig Sympathi ere vi de hollandske Skakvenner hjerteligst forbundne og skulle naturligvis til enhver Tid være redebonne, idet vi tillige haabe og ønske ret snart at have den Glæde at maatte kunne hilse paa den nye Kollega.

England. I de engelske Grevskabers Turnering om Bægeret sejrede Thorold med 11½ vundne Spil af 12; 2den, 3die og 4de Præmie tilfaldt Ranken, Ensor og Jenkin, henholdsvis med 7½, 7 og 7 vundne Spil. Vi meddele længere tilbage et Par smukke Partier fra denne Turnering efter „Ch. Pl. Chronicle“. I Udligningsturneringen sejrede „Mefistofeles“, der deltog som første Klasses Spiller. Mefistofeles, hvis diaboliske Apparat var i Uorden ved Verdensudstillingen, er nu helt kampdygtig og giver Forestillinger hver Dag i Westminster Akvarium fra Kl. 12—5 Efterm. og 6—10 Aften.

— I Skakforbundets Problemturnering sejrede J. H. Finlinson, Huddersfield, med Sendingen „Ex sudore voluptas“ og fik 1ste Pris, medens 2den Pris blev tilkendt F. E. Lamb, London, for Sendingen „Anything“. 3die Præmie blev ikke uddelt. Endvidere fik Sendingen „Home, sweet home“, J. P. Taylor af London, Præmie for bedste 2-Trækker, „Qui se ressemble etc.“, W. Coates, Chettenham, for bedste 3-Trækker og „Es giebt“, C. Callander, for bedste 4-Trækker. Vi have foran meddelt disse Prisopgaver som Nr. 747—755.

— I Londoner Klubben bliver der i Vinter, som i de senest foregaaende Aar, en Udligningsturnering paa 64 Deltagere. En ejendommelig Kamp, vel den første i sit Slags, fandt Sted i Klubben den 22de Oktober, idet 11 af Klubbens 3die og 4de Klasses Spillere (B og 2 Træk, Springer) vare blevne udfordrede af den londonske Dame-Skakklub (!), hvis Direktrice er en Fru Down, til at spille med et lige Antal kvindelige Repræsentanter. Hvert Par skulde spille 2 Partier med lige Brikker. „The ladies“

sejrede under stor Applaus, idet de af de 22 Partier vandt 10, tabte 8 og gjorde 4 remis.

— „*Chess Players Chronicle*“ for Oktober gjengav efter vor Tidende (1877. Side 73) det gamle latinske Skakdigt med en smuk engelsk Oversættelse af Dr. Howe. Maaske kan det interessere vor gode Kollega at høre, at den angivne høje Alder for det smukke Digt dog maaske ikke absolut tør benægtes, og v. H. u. d. Lasa, der fremdeles er ivrig beskjæftiget med at komme til Klarhed herom, har i den Anledning konfereret blandt andre med Professor Madvig ved Kjøbenhavns Universitet, som Nutidens stiveste Latiner!

Frankrig. Til den franske Problemturnering ere indkomne følgende Sendinger, hvis Mottoer vi forkortet gjengive: 1. Adeste; 2. Laissez venir; 3. Vive le Roi; 4. Aliquando; 5. L'homme; 6. Saluto; 7. Le jour; 8. Homunculus; 9. Ambitione; 10. Look on this; 11. If the things; 12. On a souvent; 13. Honneur; 14. Non cuivis; 15. Schach; 16. Courez; 17. Szereneses; 18. Mea culpa; 19. A la grace; 20. Maria; 21. Les problèmes; 22. Baldur; 23. No name; 24. Amat victoria; 25. Vive Louise; 26. Nu'i noroc; 27. Poésie; 28. Ceci ma guerre; 29. Le monde; 30. Vertrauen; 31. Toujours prêt; 32. A Thought; 33. Respici; 34. L'esperance. Af disse have Forf. til Nr. 2 og 17 trukket disse tilbage, og Nr. 21 kan ikke deltage, da den kun indeholder 3 Problemer. Tilbage bliver altsaa 31 Sendinger; men deraf ere allerede, efter „Stratégie“ følgende faldne for Ildprøven: Nr. 3. Ka6/c6, Mat i 4 Træk, Biløsning med 1. S—a7 †. Nr. 6. Kb4/c6, Mat i 5 Træk, 2 Biløsninger, nemlig 1. S—g6 og 1. L—f8 †. Nr. 7. Kf5/d5, Mat i 2 Træk, Biløsning med 1. Td6 †; Kd8/d5, Mat i 5 Træk, Biløsning i 4 Træk med 1. Te7. Nr. 8. Ka4/c5, Mat i 3 Træk, Biløsning med 1. Dg3; Kb5/c7, Mat i 5 Træk, Biløsning med 1. Sa5 † †. Nr. 9. Kb5/b3, Mat i 5 Træk, Biløsning i 3 Træk paa 12 (!) forskjellige Maader, hvoriblandt 1. Lc5! Nr. 11. Kd2/d5, Mat i 3 Træk, Biløsning med 1. Sf5. Nr. 12. Kb7/d5, Mat i 3 Træk, uløselig med 1. . . . c7—c6; Kg7/b5, Mat i 5 Træk, Biløsning i 4 Træk med 1. Tc1. Nr. 13. Kh6/e5, Mat i 3 Træk, Biløsning med 1. T+D. Forsaavidt nogen Forfatter maatte finde sig brøstholden ved disse Skjøn, maa Indsigelse snarest tilstilles C. Morel. — Medens det saaledes,

hvis Enden skal blive Begyndelsen lig, truer med et forførdeligt Nederlag blandt Problemerne, saa at en nogenlunde god, korrekt Sending næsten kan være sikker paa Præmie, er det om muligt gaaet „Slutspillene“ endnu værre. Af de indkomne 6 Sendinger ere de 5 saa lette, at de ikke kunne præmiebelønnes, og den 6te, der indeholder meget smukke Stillinger med Løber og Springer mod Springer, og som røber udmærket Arbejde, har ukorrekt Løsning. Som Følge deraf indstiller Dommerne, at ingen Præmie uddeles.

— Vor franske Samtidige bringer i Oktoberheftet det dansk-norske Telegrafparti, der nu snart har passeret Tidsskrifternes Række.

Tyskland. „Deutsche Schachzeitung“ bringer i Oktoberheftet Meddelelse om den første „Nordalbingiske“ Kongres, der i Dagene fra den 23—25de August er afholdt i Altona, og hvor Bier fra Hamborg tilkæmpede sig 1ste Pris i Hovedturneringen. Den bekjendte stærke nordtyske Spiller Alexander, der fulgte næst efter Bier, gav efter den egentlige Kamps Afslutning en „Forestilling“ ved at spille paa engang med 16 Modstandere og løste denne Opgave fortræffeligt, idet han slog de 13, gjorde 1 Parti remis og kun tabte 2 Partier.

— Samme Hefte indeholder blandt andre interessante Ting ogsaa nogle analytiske Strøbemærkninger af J. Berger, navnlig om Løbergambiten, der fortjener Opmærksomhed, og hvortil vi maaske senere vende tilbage. Vore svenske Medarbejdere Boréns og Svenonius' fortjenstfulde og dygtige Analyse omtales ogsaa deri.

Nye Turneringer.

„*La Stratègie*“ giver i sit Oktoberhefte Meddelelse om en „literær Konkurrence“, som Kongreskomitéen foranstalter i Stedet for den mislykkede Udskrivning for Slutspillene. Uagtet vi have faaet det saa sent at vide, at vore Læsere ikke kunne faa nogen Nytte deraf, skulle vi dog i korte Træk gjengive Programmet: Enhver Deltager sender senest førstkommande 15. December

en paa Fransk skreven Artikel, rørende Skak, til Sekretæren, Camille Morel, Rue de Laborde, 38, Paris. Suettet kan være historisk, kritisk, statistisk, analytisk, novellistisk, poetisk, efter frit Valg. Artiklen forsynes med Motto, der er gjengivet uden-paa en forseglct Navneseddel. En Sum af mindst 300 Fr. stilles Bedømmelseskomiitéen, der endnu ikke er sammensat. til Raadighed til Præmier, og det overlades til denne Komité nærmere at fastsætte Præmiernes Antal og Størrelse. Samtlige Sendinger, ligegyldigt om de præmiebelønnes eller ikke, ere Kongressens Ejendom, og de bedste ville blive trykte i den Bog om den „internationale Skakturnering 1878“, som Kongressen i Løbet af næste Aar foranstalter udgivet.

— Vor Kollega „*Chess Players Chronicle*“ foranstalter en Problemturnering, for hvilken Programmet lyder saaledes: Udskrivningen er aaben for Alle; hver Deltager sender kun et Problem, Mat i 3 Træk. Problemet maa være klart opskrevet paa Diagram, forsynet med Motto og fuldstændig Løsning; forseglct Navneseddel med Motto medfølger. Sendingerne tilstilles Hr. J. Crum, Bothwell Street 16, Glasgow, Skotland, for engelske Deltagere inden 1ste Januar, for Fastlandet, Amerika, Canada inden 1ste Februar, og for Deltagere andensteds fra, inden 1ste Maj n. A. DHrr. C. E. Ranken og W. T. Pierce ere Dommere. Første Præmie er 5 £, anden 3 £ og tredie et Skakspil med Bræt til Værdi 2 £. For den bedste Løser af disse Turneringsproblemer, der efter endt Examination offentliggøres, mindst 2 hver Maaned, i Ch. Pl. Chronicle, udsætter J. Pierce et Exemplar af sit og Broderens smukke Værk „English Chess Problems“ og for den næstbedste et Exemplar af „Huddersfield College Magazine“ af Redaktør Watkinson.

Til vor „S“-Problemturnering ere følgende Sendinger indkomne: I. „Non cuius homini contingit adire Corinthum“. II. „H—r“. III. „S—d“. IV. „S—d“. V. „Tentare licet“. VI. „En Spurv i Tranedands“. VII. „Fanny“. VIII. „E—n“.

Forskjellige Partier.

550. Skotsk Gambit. (Skakmatni Listock.)

(Spillet i St. Petersburg, April 1878.)

(Noterne ere af Thigorine.)

Alapine.	Ascharine.	Hvid.	Sort
	Hvid.	Sort.	
1. e2—e4	e7—e5	12. d4—d5	0—0
2. Sg1—f3	Sb8—c6	13. e4—e5	...
3. d2—d4	e5+d4	Hvid fortsætter Angrebet med stor Kraft.	
4. Lf1—c4	Lf8—c5	13. ...	Lb6—c7
5. 0—0	d7—d6	Sort kunde aabenbart hverken slaa den ene eller anden Bonde uden at miste en Officer.	
6. c2—c3	Sc6—e5	14. Dc4—h4	Tf8—c8
Denne Variation er ikke god og giver Hvid et stærkt Angreb. Som bekjendt er det bedste Træk Lc8—g4.		15. Sc3—e4!	Ld7—f5
7. c3+d4	Se5+c4	16. Se4—f6 †	Kg8—f8
8. Dd1—a4 †	Lc8—d7	Paa g7+f6 følger 17. e5+f6 samt 18. Dh4—h6 o. s. v.	
9. Da4+c4	Lc5—b6	17. Sf3—d4	...
10. Lcl—g5	...	Langt stærkere end at slaa Taarnet.	
Et godt Træk; Hvid vil forlede til det svækkende Træk f7—f6.		17. ...	d6+e5
10. ...	Sg8—e7	18. Sd4+f5	Se7+f5
Som man vil se er dette Træk om muligt endnu mindre godt end f7—f6.		19. Dh4+h7	g7+f6
11. Sb1—c3	c7—c6	20. Dh7—h8 †	Kf8—e7
		21. Dh8+f6 †	Ke7—d7
		22. Df6+f5 †	og vinder.

551. Uregelmæssigt Parti. (Deutsche Schz.)

(Spillet ved den østtyske Kongres.)

C. Sander.		O. Cordel.	Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.		
1.	f2—f4	c7—c5	16.	g5—g6, fg; 17. Th7, Th7;
2.	Sg1—f3	e7—e6	18.	Dg6, Df7; 19. Dh7, Lf6!;
3.	e2—e3	Sb8—c6	men han kunde med Fordel	
4.	b2—b3	Lf8—c7	spille 16. Sc3—a4.	
5.	Lc1—b2	Le7—f6	16.	g5—g6 h7—h6 ?
6.	Sb1—c3	d7—d5	En afgjørende Fejl. Deutsche	
7.	h2—h4	Sg8—h6	Schz. bemærker, at ved 16. . . .	
8.	Lf1—b5	Sh6—f5	Lf5!; 17. gf, Kd7!; 18. Dg7,	
9.	Lb5+c6 †	b7+c6	Tf8 samt Lg6 og Tf7 eller	
10.	Ke1—f2	. . .	efter 18. Se2 og a4, henholds-	
Hvid kan ikke holde sin i det			vis Lf6 og d5—d4 kunde Sorts	
7de Træk svækkede h-Bonde,			Spil godt holdes. Derimod er	
men han faar et godt Angreb.			16. . . . fg svagt paa Grund	
10.	. . .	Sf5+h4	af Th7.	
11.	g2—g3	Sh4+f3	17.	g6+f7 † Ke8+f7
12.	Dd1+f3	Dd8—c7	18.	Sc3+d5 c6+d5
13.	g3—g4	c6—e5	19.	Dg2+g7 † Kf7—e8
14.	g4—g5	e5—e4	20.	Dg7+h8 † Ke8—d7
15.	Df3—g2	Lf6—e7	21.	Th1+h6 Lc8—b7
Efter 15. Lf6—d8 havde Hvid			22.	Dh8—h7 Ta8—f8
vel ikke opnaaet noget ved			23.	Lb2—f6 Kd7—e8
			24.	Dh7+e7 † Opgivet.

552. Ikke modt. Nordisk Gambit. (Westm. Papers.)

(Spillet for nylig i Hull.)

(Noterne ere af Potter.)

Marriott.		Freeborough	Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.		
1.	e2—e4	e7—e5	Sorts Plan med i dette Parti	
2.	d2—d4	e5+d4	at ville rokere langt indbringer	
3.	c2—c3	d7—d5	ham ingen anden Glæde end	
4.	e4—e5	Lc8—f5	et farligt Angreb. Jeg kan	
			ikke se nogen Grund til ikke	

Hvid.		Sort.		Hvid.		Sort.	
nu at slaa Bonden og dernæst trække c7—c6.				15.	c5—c6	. . .	
5.	c3+d4	c7—c5		Interessant, men solidere var Sd4—b3.			
6.	Sg1—f3	Sb8—c6		15.	. . .	a6+b5	
7.	Lf1—b5	Dd8—a5 †		16.	Sa2+b4	Sd5+b4	
8.	Sb1—c3	Sg8—e7		17.	a4+b5	Da5—b6	
9.	Lc1—d2	0—0—0		18.	Ld2+b4	Td8+d4	
10.	a2—a4	Sc6—b4		Jeg vilde have foretrukket Lf8 +b4.			
11.	0—0	a7—a6		19.	Ta1—a8 †	Kc8—c7	
12.	d4+c5	. . .		20.	Lb4—a5!	Db6+a5	
Meget fint spillet.				Det er ikke bedre at slaa Dronningen. Hvid fremtvinger nu kunstmæssigt Afgjørelsen af dette paa pikante Situationer og højst interessante Vendinger ualmindelig rige Parti.			
12.	. . .	d5--d4		21.	Dd1+d4	Da5+a8	
Paa a6+b5 følger:				22.	b5—b6 †	Kc7+c6	
13.	a4+b5	Da5—c7		23.	Tf1—c1 †	Kc6—b5	
14.	Sc3—a4	Lf5—c2		24.	Dd4—c4 †	Kb5+b6	
15.	Dd1—c1	Lc2+a4		25.	Dc4—b3 †	Kb6—a7	
16.	Ta1+a4	Sb4—d3		26.	Db3—a4 †	Ka7—b8	
17.	Dc1—c3	Sd3+c5		27.	Da4—e8 †	Kb8—a7	
18.	Tf1—c1	og Hvid		28.	Tc1—a1 †	opgivet.	
vinder Officeren med et langt bedre Spil.							
13.	Sc3—a2	Se7—d5					
14.	Sf3+d4	. . .					
Ogsaa Sa2+b4 samt Dd1—e1 havde givet smukt Spil.							
14.	. . .	Lf5—g6					

553 Centrumsgambit. (Westm. Papers.)

(Spillet for nylig i London.)

(Noterne ere af Potter.)

Fru & Frøken Down raadslaa mod Potter.		Hvid.		Sort.			
		Hvid.	Sort.				
1.	e2—e4	e7—e5		3.	Dd1+d4	Sb8—c6	
2.	d2—d4	e5+d4		4.	Dd4—d1	Sg8—f6	
				5.	Lf1—d3	Lf8—c5	
				6.	Sg1—f3	d7—d6	

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
7. h2—h3	0—0	18. Se4—f6	...
8. Sb1—c3	Lc8—e6	Her havde Damerne stærkest spillet g2—g4, hvorved de strax havde vundet Officeren tilbage med godt Spil.	
9. Lc1—g5	h7—h6	18. ...	Sh5+f6
10. Lg5—h4	a7—a6	19. Lh4+f6 †	Kg7—f8
For at kunne bevare Løberen til det Angreb, jeg paatænker med Kongefløjen.		20. Dd2+h6 †	Kf8—e8
11. 0—0	g7—g5	21. g2+f3	d6+e5
Neppe korrekt; men engang imellem maa man jo bryde Principerne.		22. Tf1—g1	Tg8—f8
12. Lh4—g3	...	23. Ta1—d1	Lc5—d6!
Jeg antager ikke, at Springerens med Held kunde ofres her.		Dronningen kan ikke frigjøres over d4, thi der følger 24. Ld3—e4 Dd4+f2 †; 25. Tg1—g2, og den gaar tabt.	
12. ...	Dd8—d7	24. Ld3—e4	Le6—f5
Denne Fortsættelse viser sig ikke heldig; maaske var Sf6 -- h7 det bedst mulige.		25. Tg1—g5	...
13. e4—e5!	...	Angrebet er nu snart til Ende, og de Allierede havde derfor ikke havt noget bedre end ved Lf6—g7 at vinde en Kvalitet.	
Et fortrinligt Træk, der forarsager mig de største Fortrædeligheder.		25. ...	Lf5+e4
13. ...	Sf6—h5	26. f3+e4	Dd7—e6
14. Sc3—e4	Kg8—g7	27. Td1—g1	Ke8—d7
15. Kg1—h2	g5—g4	28. a2—a3	...
Jeg har forgjæves senere søgt efter at finde noget heldigere Træk end dette.		Ganske vist et svagt Træk, men noget godt er der ikke mere.	
16. Lg3—h4!	...	28. ...	Tf8—h8
En uventet og meget stærk Forsættelse, der absolut giver mig det daarligste Parti.		29. Dh6+h8	Ta8+h8
16. ...	Tf8—g8	30. Lf6+h8	Sc6—d4
17. Dd1—d2!	g4+f3	31. Tg1—g3	De6—h6
		32. Lh8+e5	Sd4—f3 †
		og Sort vinder.	

Brevvexling.

P. L. W. Torslev. Hjertelig Tak for Brevet, kommer, hvis mulig. Løsning af 723 strander paa 1. . . . a3—a2. Alle øvrige rigtige.

K. R. Deres Opgave, Kb6/c3, falder med 1. . . . a2—a1 (Springer).

B. O. Lommarp. A. A. takker for Brevet. God Bedring!

H. T. Winschoten. G. N. takker for Brevet og svarer direkte paa de betræffende Noter.

H. M. London. Forbindtligst Tak fra A. A. for Brevet og de sendte Opgaver. B. g2, g3 og h4 ere aldeles nødvendige i den omhandlede Opgave for at forhindre Biløsning etc.

G. B. K. Philadelphia Brev og medfølgende Katalog med særdeles Tak modtaget.

J. G. W. Cleveland. Brev modtaget; direkte Svar følger snarest.

Fr. G. Ackkärn. Opgaven Kf5/h4 med Interesse gennemgaaet. For den store Opmærksomhed hjerteligst Tak.

S. A. H. Upsala. Biløsningen er desværre vist rigtig, nærmere ved Brev. Tillykke med Forehavendet.

C D. Kjøbenhavn. Takker forbindtligst for Brev og Tilægnelsen af den elegante 3-Trækker.

H. v. D. Skal blive effektueret. Løsninger rigtig modtagne.

 Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel).

Literatur.

I.

100 Problemi di Scacchi

di G. B. Valle da Specia.

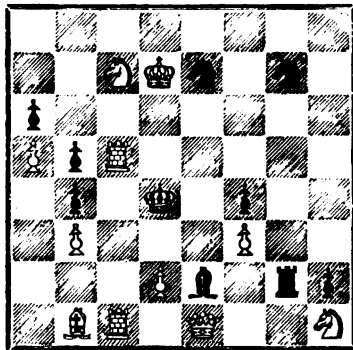
Livorno 1878.

Det er en Kjendsgjerning, hvad der da ogsaa i og for sig er ganske naturligt, at den Udvikling Skakspillet til en given Tid har, paa det nøjeste svarer til og er afhængig af det Standpunkt, det paagjældende Land indtager, det være sig nu i Retning af ydre eller indre Magtfulde. Og denne Sandhed gjælder ogsaa i fuldt Maal Italien. Medens i Middelalderen de italienske Fristater med deres blomstrende Handel og store Kultur kapedes med det mægtige landvindende spanske Herrerødme, var ogsaa Væddestriden paa Skakspillets Omraade paa det højeste mellem disse Lande, og langt overgik de heri, baade i Theori og Praxis, hvad det øvrige Europa formaaede at præstere. Da Italien og Spanien forfaldt i politisk og social Henseende, døde ogsaa Skakspillet for lang Tid hen i begge Stater, og endnu venter det paa sin Gjenfødelse i Spanien. I Italien derimod, da Enhedsbestræbelserne i 1848 fik Liv og efterhaanden slog igjennem, vaagnede atter Skakspillet, paa det praktiske Omraade fremstode strax saa talentfulde Mænd som Bonetti og Discart, og med Dubois i Spidsen tæller Italien nu en anseelig Skare af betydelige Praktikere. Længere lod Problemkunsten vente paa sig. Men ogsaa heri begynder det godt at komme med, det nye Tidsskrift „Nuova Rivista degli Scacchi“ med Bronzini som Redaktør har fremkaldt et betydeligt Opsving og er støttet af gode Medarbejdere. En af de dygtigste er G. B. Valle, der fik 1ste Præmie i den italienske Problemturning (Nord. Skaktid. 1878 S. 161), og som nu, ansportet af sit Held,

har udgivet den Samling Problemer, vi herved har den Fornøjelse at henlede vore Problemvenners Opmærksomhed paa.

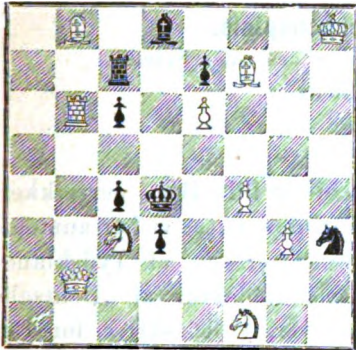
Det lille Værk er i Oktavformat, 110 Sider stort og smukt udstyret. Det er tilegnet Tidsskriftets problemkyndige Medredaktør, Cav. Adv. Emilio Orsini, hvis Venlighed vi skylder det os tilsendte Exemplar. Paa Omslaget og Titelbladet findes Valles præmiebelønnede 3-Trækker, og et smukt Billede, vi antage af Forfatteren, staar i Spidsen af Bogen. Samlingen bestaar af 25 Opgaver i 2 Træk, 40 i 3 Træk, 33 i 4 Træk, hvoraf 1 Selvmat, og 2 i 5 Træk, hvoraf 1 Selvmat. Det er naturligt, at saamånge Opgaver af en og samme Forfatter, der tilmed er en ung Dyrker, ikke alle kunne være Mesterværker, men paa den anden Side forekommer det præsterede Arbejde os meget respektabelt og at vidne lovende om hvad der tør ventes i Fremtiden. Opstillingen er gennemgaaende god og naturlig, om end Anvendelsen af hvide Bønder er mere udstrakt, og den hvide Konge hyppigere placeret højt i de Sortes Løjr, end vi efter vore Principer holde af, Udførelsen er vel ikke særdeles svær, men i de fleste Tilfælde ret elegant og Bestræbelsen for at sammenknytte et vekslede Variantspil ret vellykket. Matstillingen lader i Renhed undertiden noget tilbage at ønske. Storslaaede Kombinationer, som navnlig skulle søges i 4-Trækkerne, træffes ikke, og denne Klasse synes os derfor mindst godt repræsenteret. Gennemgaaende gode og hyppigt meget smukke ere derimod Opgaverne i 2 og 3 Træk. Vi slutte vor Anmeldelse af dette lille Værk, som sikkert i sin Helhed vil og bør finde Paaskjønnelse, med følgende Prøver:

763.

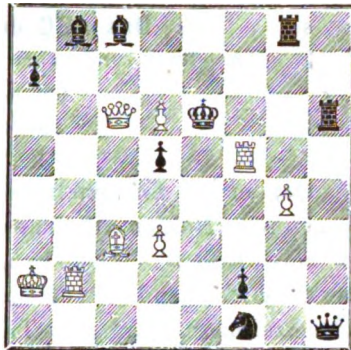
Mat i 2 Træk.

764.

Mat i 3 Træk.

765.

Mat i 4 Træk.

II.

Catalogue of the Chess Collection

of the late

George Allen Esq.

Prepared by F. A. Jackson and G. B. Keen.

Philadelphia. 1878.

Som Overskriften viser, er denne Bog kun et Katalog, men ligefuldt en Pryd for Literaturen, saa elegant og nydeligt det er udstyret, saa omhyggeligt og nøjagtigt det er udarbejdet af Executorerne i den afdøde Professor Allens Bo, F. A. Jackson og G. B. Keen. Denne berømte Bogsamling, som Allen, en ivrig Ven og Befordrer af Skakspillet, ikke havde skyet store Ofre og en lang Tid for at bringe i muligst komplet Stand, og som foruden v. H. u. d. Lasas vel neppe har nogen Jævnbyrdig, indeholder over 1000 Bind vedrørende Skakspillet's Historie, Theori og Praxis, saagodtsom alle periodiske Skaktidsskrifter, en særdeles interessant Samling Breve, 250 i Tallet, skrevne af notable Forfattere og Spillere, og en Mængde Kobberstik og Fotografier. Blandt de sjeldne og kostbare Værker findes de første Udgaver af Lucena, Damiano, Lopez, Kopier af Jacob Cessolis Manuskript, hvoraf Originalen skal være ved Universitetet i Padua etc. etc. Hele Samlingen udbydes til Salg for 3000 Dollars.

III.

Das ABC des Schachspiels.

Anleitung zur raschen Erlernung des edlen Spiels.

Von J. Minckwitz.

Leipzig 1878.

Det er en fortræffelig og fornøjelig lille Bog, der sikkert ogsaa i vort Norden vil finde fortjent Udbredelse, vi her anmelde for vore Læsere. Den kyndige Forfatter, en af Tydscklands stærkeste Skakspillere og mangeaarig Redaktør af „Deutsche Schachzeitung“, har, som Titlen angiver, villet skrive for Begyndere, og han har løst, forekommer det os, dette alt andet end lette Hverv, paa en ligesaa tilfredsstillende, som paa en højest tiltalende Maade. Efter en velskreven Indledning giver Bogens første Afsnit Vejledning om Bræt, Brikker og Notation, om Spilleregler, Brikernes Værdi, tekniske Udtryk paa en lignende Maade, som vi have anvendt i vor Skaktheories første Artikler; i 2det Afsnit behandles allerede Slutspillene, hvilket vi anse for godt og rigtigt, og 3die Afsnit omhandler paa en livlig, kortfattet, men dog for de vigtigere Spil tilstrækkelig udførlig Maade Spilaabningerne, idet der er taget fornødent Hensyn til Theoriens nyeste Vendinger. Medens disse tre Afsnit væsentlig kunne betragtes som Bogens theoretiske Del, følger den mere praktiske Side i 4de Afsnit, hvor en Række fortrinlige Partier, navnlig saadanne hvor det overraskende spiller en fremtrædende Rolle, bibringer Begynderen et bedaarende Bekjendtskab til Paul Morphys og de stærke tydske Spillers brillianteste Månøvrer, og i 5te Afsnit, hvor der næst en kort Fremstilling af Fordringerne til et Skakproblem findes et smukt Udvalg af 84 Problemer, repræsenterende ligeledes det lette, smagfulde og elegante. Endelig slutes med et Tillæg af Humoristica og nogle Vink til Begynderen om hans personlige Optræden under Spillet.

Som Prøve paa Forfatterens Fremstillingsmaade har vi tilladt os under vor „Skaktheori“ (se næste Side) at indrangere ; ordret Oversættelse Behandlingen af Evansgambiten, vi nu lige skulde have havt for.

Og dermed være det interessante lille Værk, der er smukt udstyret og meget billigt, paa det Bedste anbefalet.

S. A. S.

Skaktheori for Begyndere.

Af S. A. S.

XIII.

Spillets Aabning. (1ste Gruppe.)

1.	(e2—e4)	(e7—e5)
2.	(Sg1—f3)	(Sb8—c6)
3.	(Lf1—c4)	(Lf8—c5)

I de nærmest foregaaende Artikler have vi paavist, hvorledes Sort, naar de rette Træk vælges, stedse formaar at sprænge eller forhindre det Centrum dannet, som de Hvide tilsigter i det italienske Parti, navnlig med Fortsættelsen 4. c2—c3. Men vi have tillige udtalt, at Hvid har endnu en Maade, den for Sort allerfarligste, tillige den intoressanteste og mest tiltrækkende, at søge denne Plan gjennemført paa, nemlig ved at tvinge den sorte Løber ud af Linien a7—g1 ved Offer af Springerbonden. Dette Spil kaldes Evansgambit og dets Ejendommeligheder vil Læseren lære at kjende af følgende Fremstilling, der helt og holdent skyldes Minckwitz.¹⁾

Evansgambit.

4. b2—b4 . . .

Dette Tilbud af et Bondeoffer stammer fra Kaptajn i den engelske Marine, W. D. Evans og forskaffer som den intoressanteste Fortsættelse af ovenstaaende trende Træk et højst

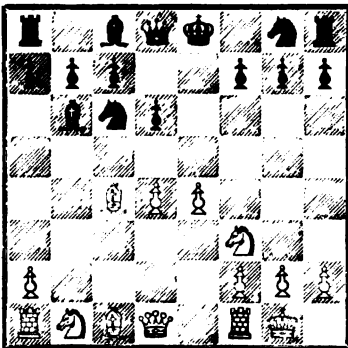
¹⁾ ABC des Schachspiels dritter Abschnitt. Se foran under S. 260.

livligt, variantrigt og stærkt Angreb. De mest glimrende og aandrige Partier ere maaske spillede med denne Aabning: Anderssen, Steinitz, Neumann, Kolisch, Zukertort, Schallopp og flere andre fremragende Spillere have med særlig Forkjærlighed dyrket denne tiltrækkende Gambit.

4. . . . Lc5+b4
 Paa 4. . . . Sc6+b4 følger ligeledes 5. c2-c3, da 5. Sf3 +e5 ikke gaar paa Grund af Dd8-f6. Sort kan dog med Lc5-b6 undvige Offeret, hvilken Maade vi behandle under „Ikke modtaget Evansgambit“.
5. c2-c3 Lb4--c5 (Var.)
 6. 0-0 d7-d6
 7. d2-d4 c5+d4
 8. c3+d4 Lc5-b6

Med disse Træk, der ere ansete som de bedste for begge Parter, ere vi komne til den saakaldte

Normalposition i Evansgambit, der anskueliggjøres ved følgende Diagram

Hvid kan nu fortsætte Angrebet paa følgende Maader: a) Sb1 c3; b) d4-d5; c) Lc1-b2;

d) h2-h3; e) a2-a4, hvoraf vi dog kun ville betragte de tvende første, hyppigt sammenfaldende, som de stærkeste. c) Lc1-b2 slaar ofte ind i en af disse.

(a)

9. Sb1-c3 Sc6-a5!
 Dette gjælder for det bedste Forsvarstræk. Dog forjener ogsaa 9. . . Lc5-g4 Omtale. Hvid fortsætter herpaa Angrebet med 10. Dd1-a4 (eller Lc4--b5) Lg4+f3; 11. d4-d5 If3-g4; 12. d5+c6 b7+c6; 13. e4-e5 o. s. v. Andre Træk har Sort ikke som due.

10. Lc4-d3 . . .
 Ogsaa 10. Lc1-g5 f7-f6; 11. Lg5-h4 Sa5+c4; 12. Dd1-a4 + Dd8-d7; 13. Da4+c4 kan komme i Betragtning.

10. . . . Sg8-e7
 11. d4-d5 0-0
 12. Lc1-b2 c7-c5

Heller ikke c7-c6 er at forkaste.

13. Sc3-e2 Se7-g6
 14. Dd1-d2 f7-f6

Her kan ogsaa spilles Ta8-b8 eller Lb6-c7; men da Trækket f7-f6 alligevel senere maa ske, saa gjør man det bedst

Hvid. Sort.
strax og venter med de øvrige
Træk.

15. Kg1—h1 . . .
Hvis ikke, kunde Sort stille
sit Spil sikkert med Sg6—e5.

15. . . . Lb6—c7

16. Ta1—c1 Ta8—b8

17. Se2—g3 b7—b5

18. Sg3—f5 c5—c4

19. Ld3—b1 . . .

Ld3—e2 er ligeledes godt.

19. . . . b5—b4

Medens Hvid forbereder et
højt farligt Angreb paa Konge-
siden, forsøger Sort at skaffe
sig et Modangreb med sine
Dronningbønder. Lykkes det
at staa imod Angrebet, ville
disse Bønder i Reglen gjøre
et sejrrikt Udslag.

20. Lb2—d4 c4—c3

21. Dd2—d1! Lc7—b6

Og Hvid synes i denne Stilling
med Fordel at kunne fortsætte
Angrebet med g2—g4 og Tf1
—g1. Angreb og Forsvar ere
lige vanskelige at lede.

(b)

9. d4—d5 Sc6—a5

Bedre end til e7 eller e5.

10. Lc1—b2 Sg8—e7

11. Lc4—d3! . . .

Trækker Hvid 11. Lb2+g7, af-
gjør følgende smukke, af Louis
Paulsen opdagede Vending
Spillet til Fordel for Sort:

11. Lb2+g7 Th8—g8; 12.

Lg7—f6 Sa5+c4; 13. Dd1—

Hvid. Sort.

a4+ Dd8—d7; 14. Da4+c4
Tg8+g2+; 15. Kg1+g2 Dd7
—g4+; 16. Kg2—h1 Dg4+
f3+; 17. Kh1—g1 Lc8—h3 og
Mat.

11. . . . 0—0

12. Sb1—c3 c7—c5

Og vi ere nu naaede til samme
Stilling som foran under (a).

(Var.)

5. . . . Lb4—a5

6. d2—d4 e5+d4

7. 0—0 . . .

Sort kan nu med 7. . . . d7—
d6; 8. c3+d4 La5—b6 opnaa
den foran skildrede Normal-
position, eller ogsaa med

7. . . . **d4+c3**

slaa ind paa den saakaldte

Kompromitterede

Evansgambit,

hvilken nutildags, som Følge
af et nylig fundet Modangreb
med b7—b5, der kommer om
nogle Træk, anses for sikrere
end den normale.

8. Dd1—b3 Dd8—f6

Bedre end Dd8—e7.

9. e4—e5 Df6—g6

10. Sb1+c3 Sg8—e7!

Tidligere spillede man her La5

+c3, hvorpaa Hvid svarede og

kom i Fordel med 11. Db3+

c3, Sg8—e7; 12. Sf3—g5 0—0;

13. Lc4—d3 o. s. v.

11. Sc3—c2 **b7—b5!**

12. Lc4+b5 (a) Ta8—b8

13. Db3—a4 a7—a6

	Hvid.	Sort.
14.	Lb5+c6	Se7+c6
15.	Lc1-a3	Tb8-b5
16.	Sc2-d4	Sc6+d4
17.	Da4+d4	La5-b6
18.	Dd4-c3	Lc8-b7

og Sort staar nu gunstigt.

(a)

12.	Lc4-d3	...
Anses for bedre end at slaa.		
12.	...	Dg6-e6
13.	Db3-b2	...
Db3+b5 synes mindre godt.		
13.	...	Se7-g6
14.	Se2-f4	...

Dette Træk mener Anderssen skulde være Hvids bedste og føre til Remis. Om dette sidste er Tilfældet, skulle vi lade staa hen.

14	...	Sg6+f4
15.	Lc1+f4	a7-a6!
16.	Ta1-c1	Lc8-b7
17.	Tf1-d1	La5-b6
18.	Lf4-g3	0-0-0

Sort synes i denne Stilling mindst at have lige Spil.

Ikke modtaget Evans-gambit.

Paa Grund af det højst vanskelige Forsvar maa det anbefales at undvige Gambiten og gaa tilbage til b6 med Løberen. Heraf kan ogsaa opstaa interessante Forviklinger. Hvid kan

Hvid. Sort.
enten fortsætte Angrebet med a) b4-b5 eller b) 0-0, eller med a2-a4 samt c2-c3 og d2-d3 slaa ind paa det italienske Parti, hvilket først kortelig skal nævnes.*)

4.	...	Lc5-b6
Paa Fortsættelsen		

(a)

5.	b4-b5	...
har Sort efter:		
5.	...	Sc6-a5
6.	Sf3+e5	...

tre Foravar, nemlig Dd8-f6, Dd8-g5 og Sg8-h6, hvoraf dog det første ikke er synderlig godt. Begge de andre ville vi betragte under A) og B).

(A)

6.	...	Dd8-g5
Foreslaet af Hermann Hirschbach.		
7.	Lc4+f7+	...
Ogsaa Trækkene Se5+f7, Dd1-f3 og d2-d4 komme i Betragtning, men ere lette at parere; (Se5+f7 og d2-d4 med Dg5+g2 og Dd1-f3 med Dg5+e5).		
7.	...	Ke8-f8
8.	Lf7+g8	Dg5+e5
9.	Lg8-d5	c7-c6
Sort tør ikke slaa Taarnet, da der følger Sb1-c3 med et ødelæggende Angreb.		

*) Udelades her, da vore Læsere kjende den fra „Skaktheori XII“ Nord. Skaktid. 1878 S. 25 o. fig. Red.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
10. Dd1—f3 †	Kf8—e8	11. Lg7+h8	Ld4+a1
11. Df3—f7 †	Ke8—d8	12. Lc4—d3	Ke8—e7
12. b5+c6	b7+c6	13. Lh8—g7	Le8—e6
13. d2—d4	La6+d4	14. g2—g3	Le6+a2
14. Lc1—f4	De5·f6	15. Ke1—e2	Spillet staar lige.
15. Df7+f6 †	Ld4+f6		(b)
16. e4—e5	Th8—e8	5. 0—0	d7—d6
17. Ld5—f7	Te8—e7	6. a2—a4	a7— a6
18. 0—0	Lf6+c5	7. a4—a5	Lb6— a7
19. Lf4+c5	Te7+e5	8. b4—b5	a6+b5
Sort staar noget bedre.		9. Lc4+b5	Sg8—e7
(B)		10. d2—d4	e5+d4
6. . . .	Sg8—h6	11. Sf3+d4	Lc8—d7
Anbefalet af Max Lange.		12. Sd4+c6	Se7+c6
7. d2—d4	d7—d6	13. Lb5+c6	Ld7+c6
8. Lc1+h6	d6+c5	14. Lc1—b2	0—0
Ogsaa g7+h6; 9. Se5+f7 Dd8—f6; 10. Sf7+h8 Sa5+c4; 11. c2—c3 Lc8—e6; 12. Dd1—f3 fører til Udligning af Spillet.		15. Dd1—g4	f7—f6
9. Lh6+g7	Dd8+d4	16. Sb1—d2	Dd8—e7
10. Dd1+d4	Lb6+d4	17. Tf1—e1	De7—f7
		18. c2—c4	Df7—g6
		19. Dg4+g6	h7+g6
		Spillet staar lige.	

Løsning af Slutspil Nr. 26.

Af dette usædvanlig fine og vanskelige Slutspil, som vi i forrige Hefte kortelig anførte at P. L. Wittrup havde løst, have vi fra flere Sider faaet tilsendt Løsninger, der alle begynde paa samme Maade og alle have Sandsynlighedens Præg, men desuagtet ikke føre til Maalet. De ærede Løscere spille saaledes:

1. Kh1—g1	Kh3—g3	5. b4—b5 og gaa nu alle ud fra, at Hvid har en vindende Stilling, hvilket imidlertid langt fra er Tilfældet, thi:
2. Kg1—f1	Kg3—f3	
3. Kf1—e1	Kf3—e3	
4. c4—c5	d6+c5	

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
5. . . .	c6 + b5!	Den rigtige Løsning er derimod saaledes:	
	(a)	1. a4—a5!	b6—b5 (A)
6. a4—a5 (b)	b6+a5	2. d4—d5!	c6—c5 (a)
7. d4—d5	a5—a4		(a)
8. Ke1—d1	a4—a3	2. . . .	c6+d5
9. Kd1—c2	c5—c4!	3. c4—c5!	d6+c5
10. d5—d6	a3—a2	4. b4+c5	og vinder.
11. Kc2—b2	c4—c3 †	3. b4+c5	b5—b4
12. Kb2+a2	c3—c2	4. c5—c6	b4—b3
og Sort vinder.		5. c6—c7	b3—b2
	(b)	6. c7—c8 (D) †	og vinder.
6. a4+b5 (c)	a6—a5		(A)
7. d4—d5	a5—a4	1. . . .	b6+a5
8. Ke1—d1	a4—a3	2. d4—d5!	c6+d5(b)
9. Kd1—c2	c5—c4		(b)
10. d5—d6	a3—a2	2. . . .	c6—c5
o. s. v. som under (a).		3. b4+c5	og vinder.
	(c)	3. c4—c5	d6+c5
6. d4—d5	b5+a4	4. b4+c5	og Hvid vinder.
7. Ke1—d1	a4—a3		
o. s. v. som tidligere.			

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 8 og 9 (August og September 1878).

719. Af Carlborg. Mat i 4 Træk. (Se Rettelsen paa Side 216). — 1. b2—b4, Kd5—e4 (A); 2. D+S †, b7—d5; 3. Sg6+e5; 4. D. ell. L. †. 1. — — (A), S+D; 2. Sg6—e7 †, Kd5—e4; 3. K+B; 4. Tg5—g4 †. — Rigtig løst af: Blehr.

728. Af Anthony. Mat i 2 Træk. — 1. Se3—d5 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af: Blehr, J. A. og R. Carlborg, H. v. Düben, Augusta O., G. Å., Jespersen, Wittrup.

729. Af Schwede. Mat i 3 Træk. — 1. Dc8—a8, S+D (A). 2. Sg5—e6 † osv. 1. — — (A) Ke5; 2. Sf3 † osv. — Rigtig løst af: Blehr, J. A. og R. Carlborg, v. Düben, Jespersen, Wittrup.

730. Af Schrøfer. Mat i 3 Træk. — 1. Sd5—c7, Sh3—f4 (!); 2. De6—e5 †, K+D; 3. Le1—c3 †. — Rigtig løst af: Blehr, J. A. og R. Carlborg, v. Düben, Jespersen, Wittrup, Augusta O., G. Å.

731. Af Sprega. Mat i 4 Træk. — 1. Se6—g5, Kb4—c5 !; 2. Sg5+e4 †, Kc5—c6; 3. Da2—e7; 4. D. †. — Rigtig løst af: Blehr, J. A. og R. Carlborg, Augusta O., G. Å., v. Düben, Jespersen, Wittrup.

732. Af Geijersstam. Mat i 5 Træk. — 1. Th8—h4, T+D (!); 2. Th4—f4 †, K+S; 3. d2—d4 †, Se6+d4; 4. Tf4—e4 †, f5+e4; 5. f3—f4. — Rigtig løst af: Blehr, A. Norlin, H. v. Düben, J. A. og R. Carlborg.

733. Af Jensen. Mat i 3 Træk. — 1. Lg1—b6, T+L (A) 2. Da1—d4 osv. 1. — (A), T+D; 2. Lb6—d8 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Norlin, v. Düben, J. A. og R. Carlborg, Augusta O.

734. Af Dahl. Mat i 3 Træk. — 1. De7—c7, Kd4—e4 (A. B); 2. Td6+c6 osv. 1. — (A) Kd4—e5; 2. Kd2—d3 osv. 1. — (B) K+B; 2. Td6+d5 † osv. — Rigtig løst af: Blehr, Norlin, v. Düben, J. A. og R. Carlborg, Augusta O.

735. Af Landmark. Mat i 4 Træk. — 1. Dh3—g2, Ld4—b2 (!); 2. Kc7—b8, T∞; 3. Sa7—b5 †, cb; 4. Dg2—a8 †. — Rigtig løst af: Blehr, Norlin, v. Düben, J. A. og R. Carlborg.

736. Af Giersing. Mat i 3 Træk. — 1. Sc6—a7, Ke4—d5 (A); 2. De7—b7 † osv. 1. — (A) Ke4—f5; 2. De7—h4 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Norlin, v. Düben, J. A. og R. Carlborg, Augusta O.

737. Af Augusta O. Mat i 3 Træk. — 1. Se5—f7, Kf4—f3; 2. Lc4—e2 † osv. — Rigtig løst af: Blehr, Norlin, v. Düben, J. A. og R. Carlborg, G. Å.

738. Af Dahl. Mat i 3 Træk. — 1. Se1—d3, K+S (A); 2. Db1—b4 † osv. 1. — (A), Kf5—g4; 2. Db1—e1 osv. — Rigtig angivet af: Blehr, Norlin, v. Düben, J. A. og R. Carlborg, Augusta O., G. Å.

739. Af v. Düben. Selvmat i 4 Træk. — 1. Se5—g4, Da5—a7 (A); 2. Tc7—c5 †, D+T; 3. f7—f8 D †, D+D; 4. Sg4—h6 †, D+S †. 1. — (A) De5—a6; 2. Se4—d6 †, D+S; 3. f7—f8 † osv. — Rigtig angivet af Blehr, Norlin, J. A. og R. Carlborg.

740. Af Kvolsgaard. Selvmat i 4 Træk. — Dd3—d6 †, Kf4—f5; 2. Dd6—e6 †, L+D (a); 3. Sc4—d6 †, Kf5—f4; 4. Tg1—f1 †, Db5+f1 †. 2. — (a) Kf5—f4; 3. Te3—e4 †, S+T; 4. Lh4—g3 †, Se4—g3 †. — Rigtig angivet af Blehr, Norlin, v. Düben, J. A. og R. Carlborg.

Partier.

554. Nordisk Gambit.

(Spillet i Chicago.)

H. A. Lindehn.	Hvid.	Houghton.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5	
2.	d2—d4	e5+d4	
3.	c2—c3	d4+c3	
4.	Lf1—c4	c3+b2	
5.	Lc1+b2	Lf8—b4 †	
6.	Sb1—c3	Sb8—c6	
7.	Sg1—e2	Sg8—f6	
8.	0—0	Sc6—a5?	
9.	Lc4—d3	0—0	
10.	e4—e5	Sf6—g4	
11.	h2—h3	...	

Indledningen til en elegant
Offerkombination i Lindehns
glimrende Stil.

11. ... Sg4+e5

Se hosstaaende Diagram.

12. Ld3+h7 † Kg8+h7

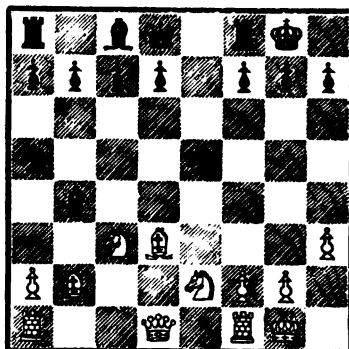
13. Sc3—d5 Se5—c6

For frygtsomt spillet. Sort
hjælper selv til at bortrydde
Hindringerne for Hvid.

14. Se5—f6 † g7+f6

Hvid.

Sort.

Stilling efter Sorts 11te Træk.

15. Dd1—d3 † Kh7—h8

16. Dd3—g3 Sc6—e5

17. Dg3—h4 † Kh8—g7

18. Se2—g3 Lb4—d2

19. Sg3—h5 † Kg7—g6

20. f2—f4 f6—f5

21. Dh4—g3 † Kg6+h5

22. Dg3—g7! og Sort opgiver
med Rette Spillet, da der paa
Tf8—h8 følger Lb2+e5 og
Partiet er haabløst.

555. Spansk Parti.

(Spillet i Stockholm d. 5/4 76.)

Ludv. Svenonius.

P. G. Borén.

Hvid.

Sort.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—f6
5.	0—0	b7—b5

14.	c4+d5	Le6+d5
15.	d3—d4	Ld5—c4
16.	Lb3+c4	Se5+c4
17.	Tf1—e1	...

Denne Fremrykning er her, hvor der er rokeret, ikke uden Betænkelighed.

6.	La4—b3	Sf6+c4

Ogsaa voveligt; bedst er vel Lf8—e7.

7.	Sf3+c5	...

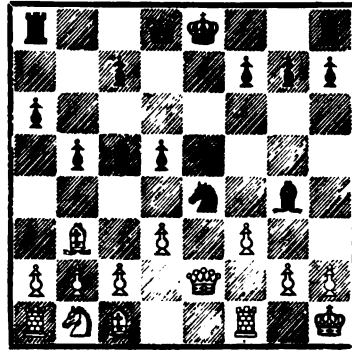
En særdeles smuk Angrebsmaade. I v. Bilguer 5 findes kun anført Lb3—d5 og Tf1—e1.

7.	...	Sc6+c5
8.	Dd1—e2	d7—d5
9.	d2—d3	Lc8—g4
10.	f2—f3	Lf8—c5 †
11.	Kg1—h1	...

Se hosstaaende Diagram.

Sort har nu naaet sin højeste Udvikling og maa tænke paa at slaa Retræte.

11.	...	Lg4—e6
12.	f3+c4	f7—f6
13.	c2—c3	Lc5—e7

Stilling efter Hvide 11te Træk.

Hvid har nu øjensynlig Overtaget og afgjør med faa, kraftige Træk Partiet.

17.	...	c7—c6
18.	b2—b3	Sc4—b6
19.	Lc1—a3	Ta8—a7
20.	c3—c4!	Ta7—d7
21.	Sb1—c3	Sb6—c8
22.	d4—d5	0—0
23.	d5+c6	Td7—c7
24.	Ta1—d1	Dd8—e8
25.	c4+b5	a6+b5
26.	Sc3+b5	og Hvid vinder.

556. Allgaier-Gambit.

(Spillet i Kristiania d. 3/8 78.)

A. Bjørnwall.	G. Nielsen.	Hvid.	Sort.
	Hvid.		
1. e2-c4	Sort.	16. Dd1-e2	Lc8-f5
2. f2-f4	e7-e5	17. Se4-c5	Tf8-f7!
3. Sg1-f3	e5+f4	18. Ta1-c1	Ke8-f8
4. h2-h4	g7-g5	19. De2-d2	h6-h5
5. Sf3-g5	g5-g4	20. Lf4-e5	Se7-g6
	...	21. Tf1+f5	...
Dristigt at anvende Allgaier mod en saa erfaren Modstander.			
5. ...	h7-h6	Hvid søger forgjæves ved dette Offer at holde Angrebet i Live. Paa Le5+g7 var vel fulgt Kf8+g7; 22. Dd2-g5 Ta8-f8; 24. Te1-e5 Dd5+a2 osv.	
6. Sg5+f7	Ke8+f7	21. ...	Tf7+f5
7. Lf1-c4 †	d7-d5	22. Sc5-e6 †!	Kf8-g8
8. Lc4+d5 †	Kf7-e8!	23. Se6+g7	...
9. d2-d4	Sg8-f6	Bedre var maaske nok Le5+g7, men Sort beholder ogsaa Overhaand ved Tf5-f7!; 24. Dd2-h6 Dd5-f5 o. s. v.	
10. Lc1+f4	...	23. ...	Tf5+e5!
Paa Sb1-c3 følger e7-c6;			
11. Ld5-b3	Sf6-h5 og Sort	24. Te1+c5	Sg6+c5
staar godt.			
10. ...	Sf6+d5	25. Dd2-g5	Se5-f3 †
11. e4+d5	Dd8+d5	og Sort vinder.	
12. 0-0	Lf8-g7		
13. c2-c3	Sb8-c6		
14. Sb1-d2	Th8-f8		
15. Sd2-c4	Sc6-c7		

557. Skotsk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn, Oktbr. 1878.)

H. Ruben.	Ruben sen.	Hvid.	Sort.
	Hvid.		
1. e2-e4	Sort.	6. c2-c3	Sg8-c7
2. Sg1-f3	e7-e5	7. Lf1-c4	d7-d6
3. d2-d4	Sb8-c6	8. 0-0	0-0
4. Sf3+d4	e5+d4	9. Dd1-d2	Sc6+d4
5. Lc1-c3	Lf8-c5	Partiet er hertil aabnet meget godt fra begge Sider. Sorts	
	Dd8-f6		

Hvid.

Sort.

sidste Træk forekommer os
derimod mindre rigtigt, baade
fordi det styrker Hvids Midte
og tillader b-Springeren hurtigt
at trænge ind i Spillet.

10.	c3+d4	Lc5-b6
11.	Sb1-c3	Se7-c6
12.	Ta1-d1	Lc8-g4
13.	f2-f3	Lg4-h5
14.	Sc3-d5	Df6-d8
15.	Sd5-f4!	Lh5-g6
16.	Dd2-f2	Kg8-h8
17.	Sf4+g6	f7+g6
18.	a2-a3	Dd8-e7
19.	Kg1-h1	Ta8-e8
20.	Df2-g3	De7-d7

Sort har et meget vanskeligt
Spil og maa spille med stor
Omsigt. Maaske var her a7-
a6 nok saa godt.

21.	Lc4-b5!	a7-a6
22.	Lb5-a4	Dd7-c8!
23.	d4-d5	Lb6+c3
24.	d5+c6	b7+c6
25.	La4+c6	Te8-e7
26.	f3-f4	Le3-b6
27.	Tf1-f3	Te7-f7
28.	Td1-f1	a6-a5!

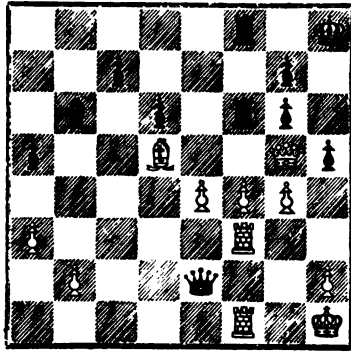
Meget godt Træk, der aabner
Dronningen en smuk Udgang,
naar Lejligheden falder.

29.	Dg3-g5	Dc8-d8
30.	Dg5-g4	Tf7-f6
31.	Lc6-d5	h7-h5
32.	Tf3-h3	Dd8-c8

Hvid.

Sort.

33.	Dg4-g5	Dc8-a6
34.	Th3-f3	Da6-c2
35.	g2-g4	...

Stilling efter Hvids 35te Træk.

35.	...	De2+b2

Dette Rov er en Fejl, der
koster Partiet; ved det stærke
Træk Lb6-e3 havde Sort
mindst havt lige Spil.

36.	f4-f5	g6+f5
37.	e4+f5	h5+g4
38.	Dg5+g4	Tf6-h6
39.	Tf3-h3	Tf8-f6
40.	Tf1-e1	Db2-b5
41.	Th3+h6 †	Tf6+h6
42.	Dg4-c4	Db5-d7
43.	Ld5-c6	...

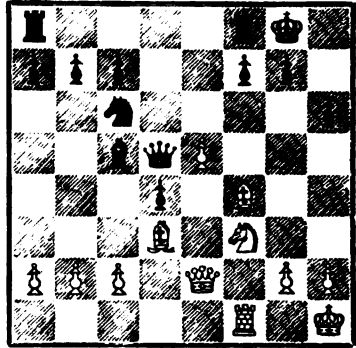
Opmærksomheden fortjener at
henledes paa den højst elegante
Løbervending, hvormed Hvid
nu forcerer Partiet.

43.	...	Dd7-f7
44.	Lc6-e8	Df7-a2
45.	Le8-h5	Sort opgiver
Spillet.

558. Centrumsgambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 2°/₉ 78.)

Vilh. Nielsen.	G. Nielsen.	Hvid.	Sort.
		14. Lg5—f4	Lg4+f3
		15. Sd2+f3	h7—h6
1. e2—e4	e7—e5		
2. d2—d4	e5+d4		
3. f2—f4	...		
En ganske vist ikke heldig Nyhed!			
3. ...	Lf8—e5		
For stærkere Træk anse vi Lf8—b4 † eller d7—d5.			
4. Sg1—f3	Sb8—c6		
5. Lf1—d3!	...		
Hvid kommer nu ind paa en Variant af „ikke modtaget Gambit“, der ikke er uden gunstige Chancer for Hvid — se bl. A. Parti 425 Nord. Skaktid. 1877 — og som ofte med Held er bleven anvendt af V. N.			
5. ...	d7—d6		
6. 0—0	Sg8—f6		
7. e4—e5	d6+e5		
8. f4+e5	Sf6—g4		
9. Lc1—g5	Dd8—d5		
Det havde været bedre at sætte Løberen imellem. Stillingen paa d5 viser sig meget ugunstig for Dronningen.			
10. Sb1—d2!	...		
Udmærket spillet! Det heraf følgende Angreb ledes med en ganske fortrinlig Raskhed og Omsigt.			
10. ...	Sg4—e3		
11. Dd1—e2	Se3+f1		
12. Ta1+f1	Lc8—g4		
13. Kg1—h1	0—0		
		16. Sf3—h4!	Tf8—e8
		Sort kan neppe holde Spillet; paa Ta8—e8 følger 17. Sh4—g6.	
		17. Ld3—c4	d4—d3!
		18. c2+d3	Te8+e5!
		19. De2—g4	Dd5—d4
		Paa Te5—g5 følger:	
		20. Lf4+g5	De5+g5
		21. Lc4+f7 †	Kg8—h7
		22. Dg4—e4 †	o. s. v.
		og paa 19. ... Dd5—d6	
		20. Lc4+f7 †	Kg8—h8
		21. Sh4—g6 †	Kh8—h7
		22. Sg6+e5	o. s. v.
		20. Lc4+f7 †	Kg8—h7!
		21. Dg4—g6 †	Kh7—h8
		22. Lf4+h6	Te5—e7
		23. Lh6—g5	Te7+f7
		24. Dg6—h5 †	Kh8—g8
		25. Dh5+f7 †	Kg8—h8
		26. Sh4—g6 †	Kh8—h7
		27. Lg5—f6!	og Sort opgiver Spillet.

Nyeste Post.

Norden. Kjøbenhavns Skakforening har i disse Dage gjennem „John Crum Esq.“ modtaget en Udfordring fra Skakklubben i Glasgow til „a match by correspondance“. Endskjødnt Foreningen i Forvejen er stærkt engageret i Korrespondancekampe, nemlig med Kristiania Klub og Stockholms Arbejderforening, har man dog ikke troet at kunne afslaa den hædrende Udfordring, og til 1ste Januar vil Kampen, paa Kjøbenhavns Side ledet af S. Hertzsprung, G. Nielsen og S. A. Sørensen, sandsynligvis tage sin Begyndelse.

— Foruden de i forrige Hefte omtalte ere til Skaktidendens „S“-Problemturnering indkomne Sendingerne Nr. VIII. Motto: O—E og Nr. IX „Frem Kongsmænd“. Af Opgaverne har imidlertid Sendingen Nr. II. Kc6/f3, Mat i 4 Træk, Biløsning med 1 Dg3 † o. s. v. og Mat i 3 Træk; Nr. III. Kf4/c6, Mat i 4 Træk, uløselig paa flere forskellige 1ste Træk; Nr. IV. Kd3/c6, Mat i 3 Træk, biløselig i 1. Træk paa 1. Da4 † og 1. Dd7 †; Nr. VIII. Kf6'd4, Mat i 3 Træk, biløselig i 2 Træk med 1. Ta6—c6 og i 3 Træk paa flere Maader; Nr. IX. Kc4/f8, Mat i 4 Træk, biløselig paa 4 forskellige Maader.

Korrekte ere altsaa kun befundne Nr. I. Motto: „Non cuivis homini etc.“, Nr. V. Motto: „Tentare licet“, Nr. VI. Motto: „En Spurv i Tranedands“, Nr. VII. Motto: „Fanny“, hvilke meddeles under Problemrubriken Side 274.

Frankrig. Ved den internationale Problemturnering ere endvidere (se Oktbr.-Novemberheftet S. 249) følgende Sendinger blevne demolerede: Nr. 19. Kd7/d5, Mat i 2 Træk, uløselig paa 1. . . . Le5—c7 el. b8. Nr. 20. Kb8/d4, Mat i 5 Træk, Biløsning med 1. Tg2—g4 † o. s. v.

Som korrekte ere derimod publicerede i „Strategie“: 1. Adeste; 4. Aliquando; 5. L'homme; 10. Look on this; 14. Non cuivis; 15. Schach; 16. Courez du Nord; 18. Mea culpa; 22. Baldur. — Efter Sædvane offentliggjøre vi dog ingen af disse Problemer, før Dommen er faldet.

— „La Revue des jeux, des arts et du sport“ er Titlen paa et meget elegant og smukt udstyret illustreret Ugeblad, der fra November af udkommer i Paris. Den 2 Foliosider store Skakspalte, den største der endnu har eksisteret i noget Ugeblad, redigeres af S. Rosenthal og indeholder i hvert Numer baade Partier, Problemer og nyeste Skakefterretninger. Vi henlede med saa meget større Fornøjelse Opmærksomheden paa dette Blad, som baade Billederne og Texten ogsaa udenfor det skaklige synes os at være af en ganske fortrinlig Art. Under vor Opgaverubrik meddele vi et af Problemerne.

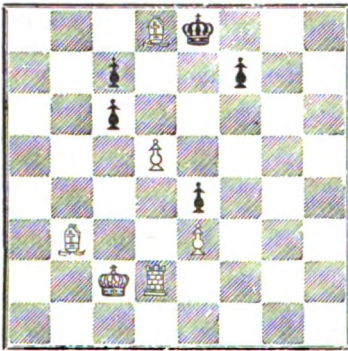
Opgaver.

Indkomne til

„S⁴-Problemturneringen.

766.

Motto: „Non cuivis homini contingit adire Corinthum“

Hvid gjør Mat i 3 Træk.

767.

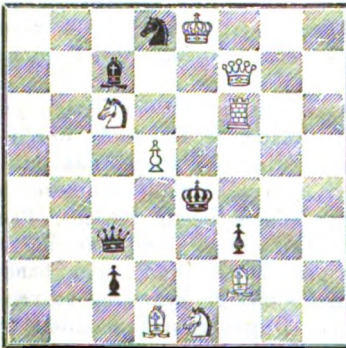
Motto: „Tentare licet“.

Hvid gjør Mat i 3 Træk.

768.

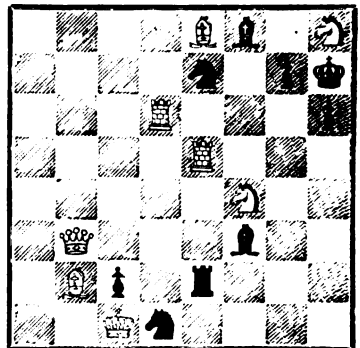
Motto: „En Spurv i Tranedands“.

Hvid gjør Mat i 3 Træk.

769.

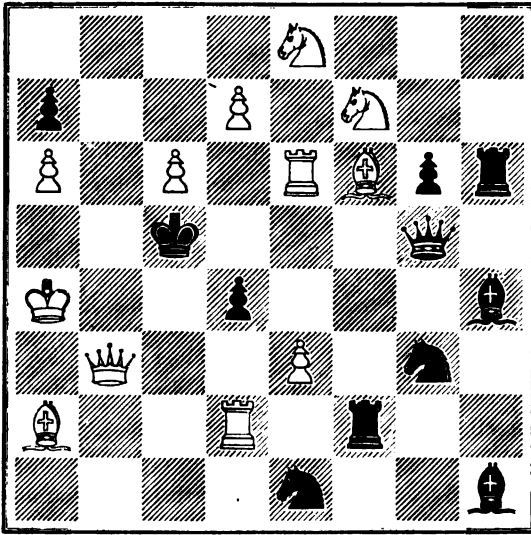
Motto: „Fanny“.

Hvid gjør Mat i 4 Træk.

770.

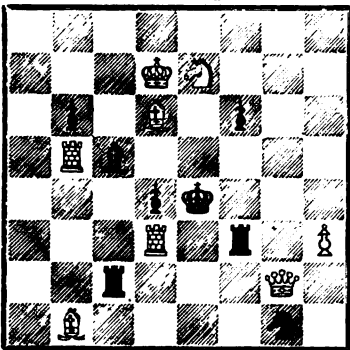
H. v. Düben, Stockholm.

Selvmat i 4 Træk.

771.

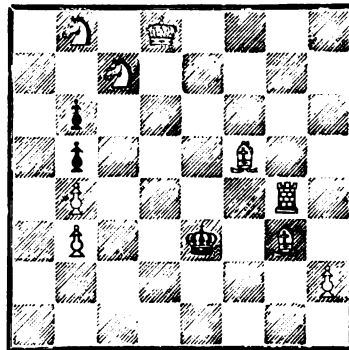
G. B. Valle. (Chess Record.)
Præmiebelønnet i Detroit Free Press
Turnering

Mat i 2 Træk.

772.

Pradignat. (La Revue.)

Mat i 4 Træk.

Redaktionsskifte.

Undertegnede meddeler herved Tidendens Læsere Underretning om, at jeg med Afslutningen af denne Aargang fratræder Redaktionen af „Nordisk Skaktidende“, der fra Januar 1879 overtages af DHrr. A. Arnell og A. Therkelsen.

Et forøget Krav paa Arbejde, der stilles saavel af min tjenstlige Stilling som af mine private Forhold, og som forhindrer mig fra at anvende den Tid og Omhu, Skaktidendens forsvarlige Ledelse udkræver, har nødvendiggjort dette Skridt fra min Side.

Idet jeg saaledes ikke uden Beklagelse maa standse med en Virksomhed, hvortil jeg gik med en god Villie og som har været mig saare kjær, er det mig en Beroligelse og Tilfredsstillelse at vide, at Skaktidenden, til hvilken afdøde Malmqvist knyttede saa store og, jeg tør vel tilføje, heller ikke ganske glippede Forventninger som virksomt Drivhjul til Skakspillets Udbredelse, dog derfor ikke brat afsluttes, men under de ovennævnte kyndige, ivrige og energiske Mænds Ledelse vil blive givet fornyet Liv og Kraft og fortsætte sin Bestaaen forhaabentlig i mange Aar som Bindeled mellem Nordens Skakspillere.

Og med mine bedste Ønsker om, at dette maa ske, skal jeg slutte med, som en kjær Pligt, at udtale min dybtfælte og hjerteligste Tak for al den Sympathi og Tilslutning, saavel Bladet som jeg personlig i de forløbne 6 Aar har fundet, for den Overbærenhed, der er vist mod de tilvisse store Mangler, for den virksomme Hjælp og Støtte, der i saa rigt Maal er ydet af nordiske Skakvenner, og særligt da af mine kjære Medarbejdere, A. Arnell og G. Nielsen.

Aalborg, i December 1878.

S. A. Sørensen.

NORDISK
SKAKTIDENDE,

STIFTET AF

O. MALMQVIST og S. A. SØRENSEN,

UDGIVEN OG REDIGERET AF

A. THERKELSEN og A. ARNELL.

SYVENDE AARGANG 1879.

KJØBENHAVN.

WILHELM PRIORS HOFBOGHANDEL.

1879.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
533299
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS.
R L

L. COHEN'S BOKTRYKKERI.

Indhold.

	Side		Side
Til Læserne	1	Om drottningens maximi-problem	93
Skakbegivenheder i 1878	2	2det Telegraf-Parti 599	98
Partier 559—567	5	Korrespondancepartier	103
Korrespondancepartier	16	Nordiske Skakproblemer	104
Nyeste Post	17	Dødsfald	104
Problemturneringer	19	Nyeste Post	105
Opgaver 773—783	21	Løsninger af 764—783	107
Slutspil 27	24	Rettelse	108
„S“-Problemturnering	24	Opgaver 818—834	109
Brevvexling	24	Skaktheori for Begyndere XIV.	113
Skak i Rusland med Opgave 784	25	Partier 600—604	121
Partier 568—573	30	3die Udligningsturnering i Kjø-	
Korrespondancepartier	38	benhavn Skakforening	128
„S“-Problemturnering	39	Partier fra samme Turnering 605	
Løsninger af 741—756	43	—607	131
Opgaver 785—796	45	Korrespondancepartier	136
Nyeste Post	48	Problemturneringer	137
Brevvexling	48	Nyeste Post	138
Rettelse	48	Literatur	140
Kjøbenhavns Skakforening med		Opgaver 835—852	141
Opg. 797—798	49	Kieseritzky Gambit af S. A.	
Analytiske Studier III	55	Sørensen	145
Partier 574—579	56	Om Maximums-Problemet af M.	149
Korrespondancepartier	62	Partier 608—611	152
Nyeste Post	63	Korrespondancepartier	157
Løsninger af 757—772	67	Nyeste Post	158
Opgaver 799—813	69	Opgaver fra Americ. Ch. Journals	
Dødsfald	72	Problemturnering 853—857.	161
Til Problemløserne	72	Løsninger af 784—813	162
Brevvexling	72	Opgaver 858—868	166
A. Anderssen	73	Slutspil 28	165
Anderssens-Partier 590—598 ...	78	Problemturneringen i Paris med	
Opgaver 814—817 af A. Anderssen	77	Opgave 869	169

IV

	Side		Side
Opgaver fra Skakkongressen i		Løsninger af 814—852	225
Paris 870—895	181	Opgaver 912—924	230
Partier 612—621	186	Partier 627—639	233
Parti med levende Skakfigurer		Korrespondancepartier	248
622	196	Skaktheori for Begyndere XV..	248
Korrespondancepartier	198	Nyeste Post	255
Nyeste Post	199	Problemturnering	257
Problemturnering	205	Løsninger af 853—868	259
Opgaver 896—899	206	Opgaver 925—942	261
Opgaver fra den italienske Pro-		Stadgar för Göteborgs Schach-	
blemturnering 900—911	207	sällskap	265
Korrespondancepartier mellem		Korrespondanceparti Kristiania	
Moskou og St. Petersborg		—Thronhjem 640	268
623—624	209	Parti 641	273
En Berigtigelse	215	Nyeste Post	274
Korrespondancepartier	217	Korrespondancepartier	276
G. Walker	218	Opgaver 943—951	278
Partier 625—626	319	Brevvexling	280
Nyeste Post	222	Rettelse	280
Slutspil 29—32	223		
Løsninger til Opgaver fra Kjø-			
benhavns Skakforenings Fest	225		

Sag- og Navne-Register.

- A. A.** 46.
Aagaard, J. 42.
Abbott, I. W. 70. 71. 112.
Analytiske Studier. 55. 145.
Anderssen, A. 72. 73. 126. 193.
Andrews, H. J. C. 70.
Anthony, E. 47.
- Barasorda.** 195.
Barbier. 11.
Bayer, C. 184.
Benima, L. 10.
Berger, J. 47.
Bier. 192.
Bird. 245.
Bjørnwall, A. 233. 237.
Blackburne. 60. 156. 245. 246.
Blehr, F. W. 22. 109. 263.
Blehr, A. 244.
Brace, W. 161.
Braune, R. 264.
Brevexling. 24. 48. 72.
Budde, O. C. 58.
Bussmann. 61.
Bäcklin, E. 46.
Böcher, L. 124.
- Campbell, J. G.** 112.
Capon. 13.
Carlborg, J. A. 42. 46. 69. 262.
Charkow Skakklub. 36.
Chess monthly. 222.
Chocolous. 23.
- Clark.** 154.
Coates, W. 183.
Coker. 193.
Cook, E. B. 165.
- Dahl, C.** 50. 54. 131. 152. 206.
 230. 232.
Delmar. 14. 197.
Devinck. 18.
Dobrusky, J. 23. 167.
Dronningens Maximums-Problem. 93.
 149. 215.
Dubois, S. 19.
Dufresne. 86.
Düben, H. v. 109. 232.
- Ebbell, J.** 232.
Englisch. 191.
Ensor. 14.
- Finlinson.** 184.
Fischer. 11.
Freeborough. 154
Frey, V. 59.
Fritz, A. 61.
From, S. 32. 33. 189.
Furniwall, W. 23.
- Gleijersstam, F. af.** 110.
Gjersing, H. E. 45. 55. 135.
Glasgow Skakklub. 17.
Gold, S. 45. 167. 232. 261.
Grevy, J. 64.

- Gräff. 245.
 Guicciardi, F. 208.
 Gutmann. 61.
 Gøteborg Skakklub. 255. 265.
- H**amel. 82.
 Hammacher. 126.
 Hammeken. 195.
 Harrwitz. 221.
 Herman. 69.
 Heycop, A. v. 110. 206.
 Hirschfeldt. 81.
 Hjeltstrøm, S. A. 5. 7.
 Holler, F. 168. 231. 263.
 Holst, V. 168. 261.
 Hubert, F. 47.
 Hughes, J. M. 161.
 Høgstrøm, C. J. P. 5. 7. 56.
- J**enkin. 12. 35.
 Jensen, Th. 21. 110. 231. 278.
 Jensen, W. 168. 231.
 Jespersen, J. 21. 69. 109. 206.
 231. 263.
 Jespersen, O. 231.
 Ihlen, I. 58.
 Jones, H. 60.
 Journoud. 84.
- K**ieseritzky. 219.
 Kieseritzky Gambit. 145.
 Kjerrunggaard. 152.
 Kjøbenhavns Skakforening. 16. 17.
 49. 98. 128. 255.
 Kleczinsky. 36.
 Klett, P. 47.
 Knoff, C. A. 263.
 Kober, K. 47.
 Kolisch. 83.
 Kondelik, K. 279.
 Korrespondancepartier. 16. 17. 38.
 62. 103. 136. 156. 198. 209.
 217. 248. 268. 276.
 Kristiania Skakklub. 16. 63. 98.
 268. 274.
- L**. 237.
 Landmark, P. A. 69.
 Lawøtz. 121.
 Leffler, J. A. 125. 187. 199.
- Leprettel, M. 279.
 Liberali, G. 208.
 Lindehn. 244. 245.
 Loyd, S. 23. 182.
- M**. 151.
 Mackenzie. 197.
 Martindale, F. W. 264. 279.
 Masmann, H. M. 10.
 Mathiesen, A. 34.
 Mayet. 82.
 Mefistofeles. 14. 273.
 Mehrrens. G. 23.
 Menzies, J. 71.
 Meyer, H. F. L. 206.
 Mieses. 89.
 Minckwitz, J. 18. 112.
 Mohle, C. 162.
 Morphy, P. 83. 204.
 Morwood, H. D. 161.
 Motz, L. 53. 153.
 Møller, P. 55. 133. 153. 186. 241.
 Møllerstrøm, M. O. 56. 57.
- N**. 233.
 Napoleon Louis. 17.
 Neumann, G. R. 140.
 Newnes. 60.
 Nielsen, G. 8. 100. 123. 187. 238.
 239. 241.
 Nielsen, V. 50. 54. 123. 131. 133.
 135. 141. 166. 169. 185. 187.
 Ninde, J. C. 161.
 Nordiske Skakproblemer. 104.
 Norlin, A. 21. 168. 231. 262. 278.
- berhänsli, A. 112.
 Ohlsson, B. 186.
 Oversigt over 1878. 2.
- P**aulsen, L. 90. 192.
 Paulsen, W. 126.
 Pearson, C. 102.
 Piper. 156.
 Pradignat. 181. 182.
 Problemturneringer:
 American chess Journal. 19. 160.
 Amerikansk. 257.
 Argus and Express. 258.
 Detroit free Press. 19. 256.

VII

- Fransk. 18. 105. 138. 141.
 158. 169. 200.
 Huddensfield Coll. mag. 205.
 Italiensk. 65. 207.
 La nature. 257.
 La revue. 258.
 Løwenthal. 20. 65.
 Nuova Revista. 137.
 „S.“. 24. 39.
- R**ettelser. 48. 108. 280.
 Richards, G. 111.
 Riemann, F. 193.
 Ruben, H. 190.
 Rusland, Skak i. 25.
- S**-f. 243.
 S. A. H. 97.
 Sahlberg, R. 166. 232.
 Salvioli, C. 23. 207.
 Sandegren, V. O. 104. 232.
 Sardotsch, N. 207. 263.
 Schottländer. 191.
 Schrüfer, F. 279.
 Schwarz. 126.
 Shinkmann, W. A. 111. 279.
 Skaktheori for Begyndere. 113. 248.
 Slater, G. I. 71.
 Slutspil. 24. 165. 223.
 Smith, T. 47.
 Stade. 61.
 Stanley, C. H. 14.
 Staunton. 79.
 Steinitz. 84. 85.
 Svenonius. 243.
- Szen. 78.
 Sørensen, S. A. 22. 31. 32. 33.
 34. 56. 57. 113. 123. 124.
 145. 186. 187. 188. 189. 190.
 238. 239. 240. 248.
- T**. K. 69.
 Taylor, H. 13.
 Tchigorine. 36.
 Telegraf-Parti. 98.
 Therkelsen, A. 54. 55. 186.
 Thiele. 188.
 Thorold. 12. 193.
 Thronhjelm. 269.
 Tysk alm. Skakforbund. 64. 139. 201.
- W**. 273.
 Waitz. 240.
 Walker, G. 218.
 Valle, G. B. 111.
 Wazquez, A. C. 195.
 Wennberg, C. F. 22. 109. 166.
 262. 278.
 Westminster Papers. 106.
 Viberg, J. A. 45.
 Winawére. 36.
 With, L. 8.
 Wittrup. 121.
 Wormald, R. 111.
- X**. 59.
- Z**. 91.
 Zucco, G. 246.
 Zukertort. 18. 87. 88.

VIII

Oversigt over Partierne.

Træk.						Side.
1	2	3	4	5	6	
e2-e4	Sg1-f3	Lf1-c4	c2-c3	d2-d4	e4-e5	56. 57.
e7-e5	Sb8-c6	Lf8-c5	Sg8-f6	e5+d4	c3+d4	91.
			d2-d3	Sf3-g5		61.
			d7-d6			
			b2-b4.	a2-a4		100.
			Lc5-b6			
				c2-c3	d2-d4	7. 81. 83. 86.
			Lc5+d4	Lb4-a5		197.
					0-0	58. 90.
					0-0	92.
				Lb4-c5		
			Sb1-c3	d2-d3		219.
			d7-d6			
			d2-d4	Sf3+d4	Lc4-b3	10.
		Lf8-e7	e5+d4	Sc6-e5		
			d2-d3			152.
		Sg8-f6				
		d2-d4	Lf1-c4	0-0		79.
		e5+d4	Lf8-c5			
			Sf3+d4	Sd4-f3		273.
			Dd8-h4			
		Lf1-b5	Lb5-a4	d2-d3	c2-c3	14.
		a7-a6	Sg8-f6	d7-d6		
				0-0	Tf1-e1	89.
				Sf6+e4		
					d2-d4	212.
			0-0			84.
		Sg8-f6				
			c2-c3			186.
		Lf8-c5				
		d2-d4				55.
	d7-d6					

IX

Træk.						Side.
1	2	3	4	5	6	
e2-e4 e7-e5	Sg1-f3 f7-f5	Sf3+e5 Dd8-f6	d2-d4			34.
		Sg8-f6	Lf1-c4			190.
	Lf1-c4 f7-f5	Lc4+g8 Th8+g8	Dd1-h5+ g7-g6	Dh5+h7		118.
		e4+f5 Sg8-f6	e4+f5 d7-d5	Dd1-h5+ g7-g6	f5+g6	119. 120.
		e4+f5 Sg8-f6	g2-g4 d7-d5	Lc4-e2 Lf8-c5	d2-d3	120.
				g4-g5 d5+c4	g5+f6	120.
		Sg1-f3 f5+e4	Sf3+e5			254.
	Sb1-c3 Lf8-c5	Sc3-a4				126.
	c7-c6	f2-f4				188.
		f2-f4	f4+e5			189.
	Sb8-c6	Lf8-c5 g2-g3 Sg8-f6	Lf1-g2			192.
	d2-d4 e5+d4	c2-c3 d4+c3	Lf1-c4 c3+b2	Lc1+b2 Sb8-c6	Sg1-e2	33.
					Sb1-c3	187.
					Sg1-f3	195.
		f2-f4 d7-d5	e4-e5	Sg8-f6		16.
	c2-c3 Sg8-f6	Dd1-c2				35.
	f2-f4 e5+f4	Sg1-f3 g7-g5	Lf1-c4 g5-g4	0-0 g4+f3 Sf3-e5	Dd1+f3 Ke1-f1	36. 85. 233. 237. 238. 88. 240.
				Dd8-h4+ 0-0	d2-d4	13. 209.
			Lf8-g7 h2-h4 g5-g4	d7-d6 Sf3-e5 h7-h5	Lf1-c4	8. 87. 124.

Træk.						Side.
1	2	3	4	5	6	
e2-e4 e7-e5	f2-f4 e5+f4	Sg1-f3 g7-g5	h2-h4 g5-g4	Sf3-e5 Lf8-g7	Se5+g4	88. 239.
				d7-d6 Sf3-g5	Se5+g4 Sg5+f7	123. 154.
		Lf1-c4 d7-d5	Lc4+d5 Dd8-h4†	Ke1-f1 g7-g5	Dd1-f3	36.
					Sg1-f3	38.
					Sb1-c3	183.
				Sb1-c3		84.
			Sg8-f6			
				Ld5-b3		90.
			c7-c6 e4+d5	Ke1-f1		82.
			Dd8-h4† Sb1-c3	Ke1-f1	Sc3+e4	5.
		f7-f5	Dd8-h4†	f5+e4		
					Sg1-f3	241.
				c7-c6 e4+f5		
				Sg1-f3		14.
			Sg8-f6			
				Dd1-h5†		59.
			d7-d5 Ke1-f1	Dd1-e2		60.
		Dd8-h4†	f7-f5			
				Lc4+b5		221.
			b7-b5			
				d2-d4		269.
			Sb8-c6			
		Sg1-f3				32.
	Lf8-c5 d2-d4	Sb1-c3	Lc1-g5			12.
e7-e6	d7-d5	Sg8-f6 e4+d5 e6+d5	Lf1-d3 Sg8-f6	Sg1-f3		11.
			c2-c4 Lf8-b4†	Sb1-c3		78.

XI

Træk.						Side.
1	2	3	4	5	6	
e2-e4	d2-d4	e4+d5	Sg1-f3	Lf1-d3		156.
e7-e6	d7-d5 e4+d5	e6+d5	Sg8-f6			133.
d7-d5	Lf1-c4	Sb1-c3				80.
c7-c5	Sb8-c6 Sg1-f3	d2-d4				83.
	Sb8-c6	Sb1-c3				191.
f2-f4	e7-e6 f4+e5	e5+d6	Sg1-f3	d2-d4	Lc1-g5	121.
e7-e5	d7-d6	l.18+d6	Sg8-h6	Sb6-g4 d2-d4	Sb1-c3	245.
d2-d4	c2-c4		Sg8-f6	Sf6-e4		38.
e7-e6						
Udligningspartier.	Kvalitet.					246.
	Bonde og Træk.					125. 131. 153.
	Bonde og 2 Træk.					135.
	Springer.					243. 243.
	Taarn.					244. 244. 245.

Januar 1879.

Til Læserne.

Som meddelt i forrige Hefte har Hr. S. A. Sørensen set sig nødsaget til at fratræde Redaktionen af „Nordisk Skaktidende“ og har overdraget den til Undertegnede. Vi bede da de nordiske Skakvenner, der tidligere have støttet Tidenden med Bidrag, om ikke nu at ophøre dermed, men tvertimod saameget snarere række os en hjælpsom Haand, som vi langt fra med samme Dygtighed som vor ærede Forgjænger se os istand til at tage fat paa Sagen. Skulde end Evnen undertiden svigte os, paa en god Villie og paa Iver fra vor Side skal det sandelig ikke mangle.

Hvad det fremtidige Indhold angaar, da vil det væsentlig blive ordnet paa samme Maade og være af samme Art, som i de tidligere Aargange, og navnlig ville vi antyde, at „Skaktheori for Begyndere“, der overalt er modtaget med Bifald, vil blive fortsat af Hr. S. A. Sørensen, ligesom saavel han som Hr. G. Nielsen have lovet at støtte os i Raad og Daad.

Sluttelig bemærke vi, at medundertegnede A. Therkelsen vil overtage Ledelsen af den Del, der omfatter Partier, Analyser o. s. v., hvorimod A. Arnell vil redigere Problemspalten og, hvad dermed staar i Forbindelse.

Alle Bidrag bedes sendte til A. Therkelsen, Store Kjøbmagergade 52 (Wilh. Priors Hof-Boghandel).

A. Therkelsen.

A. Arnell.

Kort Oversigt

over

de vigtigste Skak-Begivenheder i Ind- og Udland 1878.

Januar.

Norden. Skakspalter paabegyndes i „*Ude og Hjemme*“ og „*Nationaltidende*“.

England. Den første Løwenthalske Problemturnering udskrives.

Amerika. Det amerikanske Skaksamfund træder i Virksomhed og udsteder Program for sin første Problemturnering.

— Raadslagningskamp mellem Mackenzie, Delmar og Teed paa den ene Side og Mason, Brenzinger og de Vaur paa den anden; de Første sejr.

Februar.

Østerrig. En Match paagegyndes mellem Philip Meitner og Schwartz.

Frankrig. Rosenthal giver en offentlig Skaksoiré, spiller 10 Partier iblinde, vinder 9, 1 remis.

England. Skakforsamling i Grantham; i Udlignings-turneringen vinder Ranken 1ste Præmie, i Turneringen for første Klases Spillere Ensor.

Marts.

Norden. Festlig Sammenkomst til Ære for Bestyrelsen af Kjøbenhavns Skakforening.

Telegrafparti mellem Kjøbenhavn og Kristiania; Kjøbenhavn sejrer.

England. John Cochrane dør, 81 Aar gammel.

April.

Norden. Udligningsturneringen i Kjøbenhavns Skakforening afsluttes. De Sejrende ere: S. A. Sørensen (I), Arntzen (III), Motz (III) og V. Nielsen (I).

En Skakspalte aabnes i „*Upsalaposten*“.

Tyskland. Kletts „*Schachprobleme*“, og „*Schachcongress zu Leipzig 1877*“ udkomme.

Maj.

Frankrig. En Skakspalte, redigeret af Rosenthal, aabnes i „*Journal de l'exposition*“.

Program udstedes for den internationale Skakturnering i Paris, og Problemturnering udskrives.

England. Udligningsturneringen i London sluttes; Potter sejrer.

Juni.

Norden. J. Crum, Medredaktør af „*Chess Players Chronicle*“, gjæster Kjøbenhavn.

Frankrig. Den internationale Turnering begynder; Deltagerne ere: Anderssen, Bird, Blackburne, Clerc, English, Gifford, Mackenzie, Mason, Pitschel, Rosenthal, Winawère og Zukertort.

Italien. Dom falder i den italienske Problemturnering; Valle sejrer; A. Arnell hæderlig Omtale.

Juli.

Tyskland. Vesttyske Skakforbund afholder Sammenkomst i Frankfurt am Main. Louis Paulsen, Schwartz, Anderssen og Minckwitz sejre i Mesterturneringen.

Frankrig. I den internationale Turnering sejre Zukertort, Winawère, Blackburne, Mackenzie, Bird og Anderssen.

Italien. „*100 Problemi di Scacchi*“ af G. B. Valle udkommer.

August.

Norden. S-Turneringen udskrives; Arnell, Blehr og Søborg ere Dommere.

Tyskland. Første „Nordalbingiske“ Kongres afholdes i Altona; Bier sejrer i Hovedturneringen, efter ham Alexander.

Østerrig. Den udmærkede Problemforfatter Rudolf Wilmers dør, 57 Aar gammel.

England. I Grevskabernes Turnering om Bægeret sejrer Thorold og Ranken; i Udligningsturneringen sejrer „Mefistofeles“, der deltager som første Klasses Spiller.

I Skakforbundets Problemturnering sejrede Finlinson og Lamb.

September.

Norden. G. Nielsen gjæster Göteborg og Kristiania.

Udligningsturneringen i Københavns Skakforening begynder; 19 Spillere, delte i 6 Klasser, deltagte.

Mellem København og Kristiania paabegyndes et Korrespondanceparti.

Holland. Skakklubban „*Labourdonnais*“ i Amsterdam afholder Turnering; van t. Kruis sejrer.

Frankrig. Problemforfatteren Grosdemange dør i en Alder af 85 Aar.

Oktober.

Norden. Stockholms Skakklub afholder sin 12te Stiftelsesdag. Generalforsamlinger i Københavns og Kristiania Skakforeninger.

En Udligningsturnering begynder i Kristiania Skakklub.

En Skakspalte aabnes i det svenske Blad „*Nutiden*“.

Frankrig. En „literær Konkurrence“ foranstaltes istedetfor den mislykkede Slutspil-Turnering.

England. „*Chess Players Chronicle*“ udskriver en Problemturnering.

Kaptajn Hugh Kennedy, Forfatter af „*Waifs and Strays*“, dør, 69 Aar gammel.

Den store aarlige Udligningsturnering i Londonerklubben tager sin Begyndelse.

En Kamp mellem Londonerklubbens 3die og 4de Klasses Spillere og den londonske Dame-Skakklub finder Sted; Damerne sejre.

Amerika. Dom falder i „*Detroit Free Press*“ Problemturnering; første Præmie vindes af A. Arnell, anden af H. F. L. Meyer.

November.

Tyskland. „*Das ABC des Schachspiels*“ af I. Minckwitz udkommer.

Frankrig. Et nyt Ugeblad „*La Revue des jeux, des arts et du sport*“ med en Skakspalte, redigeret af Rosenthal, udkommer i Paris.

Amerika. Katalog over afdøde Professor Allens berømte Samling af Skaklitteratur udkommer i Philadelphia.

„*American Chess Journal*“ udskriver en Problemturnering.

December.

Norden. S. A. Sørensen fratræder Redaktionen af „*Nordisk Skaktidende*“, der overtages af A. Therkelsen og A. Arnell.

Tyskland. Dr. C. Schwede fratræder Redaktionen af „*Deutsche Schachzeitung*“, der overtages af I. Minckwitz.

England. Den anden Løwenthalske Problemturnering udskrives.

Amerika. „*Detroit Free Press*“ udskriver sin fjerde Problemturnering.

Partier.

559. Løbergambit.

(Spillet i Upsala 1877.)

S. A. Hjøltstrøm.	C. G. Høgstøm.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	7. Sg1—f3	Dh4—e7
1. e2—e4	e7—e5	8. Lc4+g8!	Th8+g8
2. f2—f4	e5+f4	9. Kf1—f2	h7—h6
3. Lf1—c4	f7—f5	10. Th1—e1	Ke8—d8
4. Sb1—c3!	Dd8—h4 †	11. c2—c4!	g7—g5
Her spillede Winschoten i Parti		Hensigten med dette Træk var	
Nr. 533 Sg8—16.		efter 12. d2—d4 at spille g5	
5. Ke1—f1	f5+e4	—g4, hvilket imidlertid ikke	
6. Sc3+e4	c7—c6!	gaar paa Grund af 13. Lc1+f4	

Hvid. Sort.
g4+f3; 14. Se4—d6 og Hvid
vinder, hvorledes Sort end
spiller.

I sin Analyse over Løber-
gambiten, Nord. Skaktid. 1873
o. flg., udfører S. A. Sørensen
11. . . . De7—f7 som Sorts
bedste Fortsættelse.

12.	d2—d4	d7—d5
13.	c4+d5	c6+d5
14.	Se4—c3	De7—d6
15.	Dd1—b3	Le8—d7
16.	Sf3—e5!	. . .

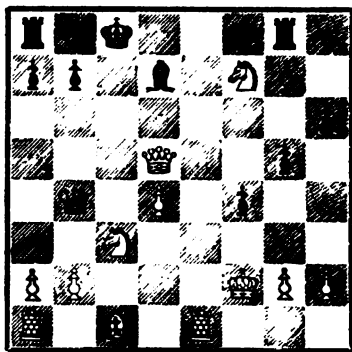
Hvid fortsætter Angrebet baade
korrekt og kraftigt. Det vilde
ikke have været godt at slaa
nogen af Bønderne.

16.	. . .	Dd6—b4
- Bedste Træk. Paa Tg8—g7
følger 17. Db3+b7 Ld7—c6;
18. Se5—f7 † Tg7+f7; 19.
Db7+f7 og vinder.

17.	Se5—f7 †	. . .
- Hvid har endnu ikke nogen
Fordel af at slaa d-Bonden
med Dronningen, idet Følgen
vilde blive:

17.	Db3+d5	Tg8—g7
18.	Se5—f7 †	Tg7+f7
19.	Dd5+f7	Db4+d4 †
20.	Kf2—f1	Lf8—c5
21.	Df7—g8 †	Kd8—c7
22.	Sc3—d5 †	Kc7—d6!
- og Sort staar ikke ilde.

Hvid.	Sort.
17.	. . .
18.	Db3+d5
	Kd8—c8
	. . .

18.	. . .	Db4—b6
- Sort skal dække Punktet d8,
da der ellers er Mat i 2 Træk,
men havde hertil bedre anvendt
Sb8—c6! Hvid vilde da endnu
have haft en svær Kamp at
bestaa, inden Sejren blev vun-
den, og det lønner sig Umagen
nærmere at undersøge, hvor-
ledes der i saa Tilfælde bedst
skulde gribes an.
19.	Sf7—d6 †	Db6+d6
20.	Dd5+g8	Dd6+d4 †
21.	Kf2—f1	Dd4—g7
- Dd4—d6 havde maaske været
bedre.
22.	Dg8+g7	Lf8+g7
23.	Te1—e7	Lg7—f8
24.	Te7—f7 og Hvid maa	
- vinde, da nu h-Bonden erobres.

560. Evansgambit.

(Spillet i Upsala 1878.)

C. G. Høgetrøm.		S. A. Hjelstrøm.		Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.			
1.	e2—e4		e7—e5		
2.	Sg1—f3		Sb8—c6		
3.	Lf1—c4		Lf8—c5		
4.	b2—b4		Lc5+b4		
5.	c2—c3		Lb4—a5		
6.	d2—d4		e5+d4		
7.	0—0		La5+c3		
Vil Sort slaa denne Bonde, sker det bedre med 7. . . .					
d4+c3. Se „Skaktheori XII“ Nord. Skaktid. 1878.					
8.	Sb1+c3		d4+c3		
9.	Dd1—b3!		. . .		
Stærkere end Lc1—a3. Hvid har nu et udmærket Angreb.					
9.	. . .		Sc6—a5		
Vist bedre end Dd8—f6, hvor-paa følger:					
10.	e4—e5		Df6—g6!		
11.	Db3+c3		Sg8—e7		
12.	Sf3—g5		0—0		
13.	Lc4—d3		o. s. v.		
10.	Lc4+f7 †		Ke8—f8		
11.	Db3+c3		Kf8+f7		
12.	Sf3—g5 †		Kf7—f8		
Sort vil forsvare Bonden, men følgende Variant havde, som Hjelstrøm selv bemærker, maaske ikke været saa farlig:					
12.	. .		Kf7—e8		
13.	Dc3+g7		Dd8—f6		
14.	Lc1—b2		Df6+g7		
15.	Lb2+g7		h7—h6 osv.		
13.	e4—e5!		. . .		
De hermed indledede Kombinationer ere højst interessante og brillant spillede af Hvid, og vi skulle særlig henlede vore Læseseres Opmærksomhed paa dem.					
13.	. . .		h7—h6		
14.	f2—f4		b7—b6		
15.	Lc1—b2		Lc8—a6		
16.	Sg5—f7		Dd8—e7		
Slaar Kongen, vinder Hvid ved					
17. e5—e6 † o. s. v.					
17.	Lb2—a3		Kf8+f7		
Paa c7—c5 følger:					
18.	Sf7+h8		De7—e6		
19.	f4—f5		De6—c6		
20.	f5—f6		La6+f1		
21. Ta1+f1 og Hvid vinder.					
18.	La3+e7		Sg8+e7		
19.	f4—f5!		. . .		
Hvid spiller fremdeles højst elegant.					
19.	. . .		La6+f1		
20.	Ta1+f1		. . .		
Sort er materielt overlegen, men de 2 hvide Bønder indtage en meget dominerende Stilling og, som man vil se i det følgende, er det næsten ikke muligt for Sort at frigjøre sit Spil.					
2.	. . .		Sa5—c6		
Er noget andet Springertræk bedre? Paa Se7—c6 kan følge:					
21. e5—e6 † d7+e6; 22. f5+					

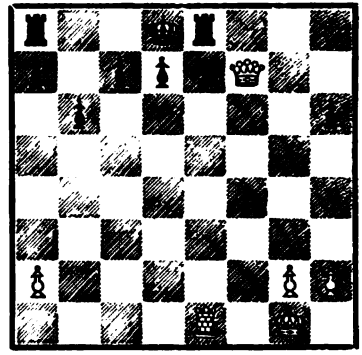
Hvid. Sort.
 e6 †† og Hvid maa kunne drive
 Kongen til a- eller h-Linien og
 forcere Matten; paa Se7—d5
 følger: 21. Dc3—f3 c7—c6;
 22. Df3—h5 † Kf7—e7; 23.
 Dh5—g6 o. s. v.

- 21. f5—f6 g7+f6
- 22. Dc3—c4 † Kf7—e8
- 23. e5+f6 Se7—g6

Ikke bedre er Se7—c8, thi:
 24. Tf1—e1 † Ke8—d8!
 25. Dc4—f7 Sc8—d6
 26. Df7—g7 Th8—e8
 27. Te1+e8 † Sd6+e8
 28. Dg7—f8 d7—d6
 29. f6—f7 Kd8—d7
 30. Df8—h8! og Hvid

vinder.
 24. Tf1—e1 † Ke8—d8
 Ke8—f8 duer ej for 25. Dc4
 —g4, og Sort kan ikke dække
 baade Sg6 og Bd7, da der paa
 Sc6—e5 følger 26. Te1+e5!

Hvid. Sort.
 25. Dc4—f7 Sc6—e5
 26. Df7—g7 Th8—e8
 27. f6—f7 Se5+f7
 28. Dg7—f6 † Sg6—e7
 29. Df6+f7 . . .

Sort opgiver her Spillet, hvilket
 neppe kan siges urigtigt, da
 Stillingen er meget trykket, og
 Hvid, hvert Øjeblik han vil,
 kan erobre h-Bonden og avan-
 cere med sine 2 Fribønder.

561. Kieseritzky Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening, Oktbr. 1878.)

G. Nielsen. L. With.
 Hvid. Sort.
 1. e2—e4 e7—e5
 2. f2—f4 e5+f4
 3. Sg1—f3 g7—g5
 4. h2—h4 g5—g4
 5. Sf3—e5 h7—h5
 With vælger konstant det gamle
 klassiske Forsvar.
 6. Lf1—c4 Th8—h7

Hvid. Sort.
 7. d2—d4 Lf8—h6
 Sorts andre Maader at fort-
 sætte Spillet paa i denne Stil-
 ling ere som bekjendt d7—d6,
 Dd8—f6 og f4—f3, hvoraf det
 sidste tidligere idetmindste har
 nydt mest Anseelse.
 8. Sb1—c3 . . .

Hvid. Sort.

Hvid opnaar ikke nogen Fordel ved følgende Fortsættelse:

8. Lc4+f7 † Th7+f7
 9. Se5+f7 Ke8+f7
 10. Lc1+f4 Lh6+f4
 11. 0—0 . . .

som imidlertid giver et temmelig vanskeligt Spil for Sort.

8. . . . Sg8—e7

I „v. Bilguer 5“ fortsættes her med 8. . . . Sb8—c6, og efter 9. Se5+f7 Th7+f7; 10. Lc4+f7 † Ke8+f7; 11. Lc1+f4 afbrydes Stillingen som lige, uagtet der tilføjes, at Sort har et vanskeligt Spil og maaske staar daarligst.

9. 0—0 d7—d6

10. Se5—d3 . . .

Her kunde der maaske ogsaa være Tale om det ovenfor omtalte Offer paa f7.

10. . . . Se7—g6
 11. Lc1+f4 Sg6+f4
 12. Sd3+f4 Lh6+f4
 13. Tf1+f4 Dd8+h4
 14. Sc3—d5 Ke8—d8

Sort har meget vanskeligt Spil, men forsvarer sig med sin sædvanlige Ihærdighed

15. Sd5—f6 Th7—g7
 16. e4—e5 Sb8—c6
 17. Dd1—e2 Lc8—e6!

Fint og velberegnet Træk!

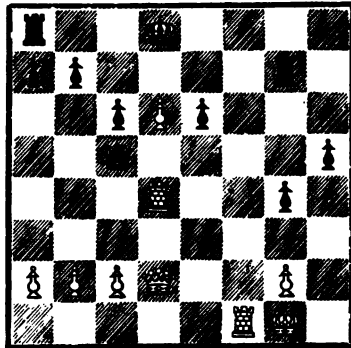
18. e5+d6 Sc6+d4!
 19. Tf4+d4 Dh4+f6
 20. De2—d2! . . .

Stærkt spillet; Hvid havde

Hvid. Sort.

intet opnaaet ved at slaac-Bonden.

20. . . . c7—c6
 21. Ta1—f1 Df6—e5
 22. Tf1—e1 De5—f5
 23. Lc4+e6 f7+e6
 24. Te1—f1! Df5—c5!

Stillingen er interessant; Hvid kan mærkeligt nok ikke vinde noget Taarn, men forcerer Spillet ved Hjælp af Bønderne paa Dronningsiden.

25. b2—b4 Dc5—b6
 26. c2—c4 Kd8—d7
 27. c4—c5 Db6—d8
 28. Td4—f4 Dd8—g8
 29. Dd2—f2 e6—e5!
 30. Tf4—f6 . . .

Paa 30. Tf4—f7 † vilde følge:

30. . . . Tg7+f7
 31. Df2+f7 † Dg8+f7
 32. Tf1+f7 † Kd7—e6
 33. Tf7+b7 a7—a5
 34. b4—b5 c6+b5
 35. Tb7—c7 Tas—d8
 36. Kg1—f2 Td8—d7!

og Sort staar bedst.

30. . . . Dg8—h7!

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.	
Trækker	Sort her	Ta8—e8	32. b4—b5	Kd7—d8
følger:			33. b5+c6	b7+c6
31. Df2—f5 †	Kd7—d8		34. De2—a6	Dh7—e4
32. Df5—c2!	og Hvid		35. Tf6—f8!	og Sort opgiver
vinder.				Partiet.
31. Df2—e2	Ta8—e8			

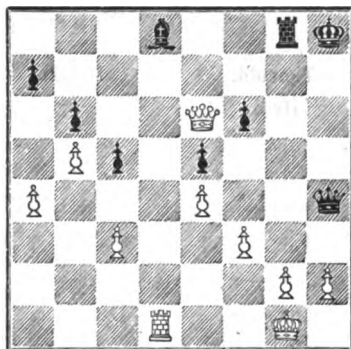
562. Ungarsk Parti.

(Spillet i Amsterdam-Turneringen, den 20/9 78.)

H. M. Masman.	L. Benima.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	hvorded Sort faar en kjedelig	
		Dobbeltbonde.	
1. e2—e4	e7—e5	13. Lb3+c6	f7+c6
2. Sg1—f3	Sb8—c6	14. Lc1—e3	b7—b6
3. Lf1—c4	Lf8—e7	15. De2—c4	De7—c6
Meget sjeldent, at man ser		16. b2—b4	Ta8—d8
dette Træk!		17. b4—b5	De6—d7
4. d2—d4	e5+d4	18. Ta1—d1	...
5. Sf3+d4	Sc6—e5	Hvids Angrebsplan er her neppe	den bedste. Dronningtaarnet
6. Lc4—b3	c7—c5	vilde vi have anvendt til Gjen-	nembrud paa a-Linien, hvorved
Sort aabner Partiet paa en		der ogsaa var blevet et svagt	Punkt for Sort paa b6.
ejendommelig, hvorvel ikke		18. ...	Le7—d6
aldeles forkastelig Maade.		19. Le3—g5	Dd7—f7
7. Sd4—f3	...	20. Lg5+f6	g7+f6
Springer til f5 eller Dronning		Meget godt spillet, som og hele	den efterfølgende Række Træk.
til h5 havde været nok saa		21. Sc3—e2	Kg8—h8
angribende en Fortsættelse.		22. Se2—g3	Tf8—g8
7. ...	d7—d6	23. f2—f3	Ld6—c7
8. Sf3+e5	d6+e5	24. c2—c3	h7—h5!
9. 0—0	Sg8—f6	25. Td1—d3?	h5—h4!
10. Sb1—c3	0—0	26. Td3+d8	Lc7+d8
11. a2—a4	Dd8—c7		
12. Dd1—e2	Lc8—e6		
Der synes ikke endnu at fore-			
ligge nogen tvingende Nød-			
vendighed for dette Træk,			

	Hvid.	Sort.
27.	Sg3—f5!	Df7—d7
28.	Sf5+h4	Dd7—h7
29.	Dc4+e6	Dh7+h4
30.	Tf1—d1	og Hvid vandt
- ved dette stærke Træk i Virkeligheden Partiet. Vi betvivle dog, at der i denne Stilling kan gjøres mere end Remis — og maaske denne ikke engang er aldeles sikker — naar Sort tager det raske Parti ved f6—f5 strax at ofre sine Midtebønder? Vi henstille dette til

Hvid. Sort.
nærmere Overvejelse for Slutspilletts Venner.

563. Fransk Parti. (Ch. Pl. Chronicle.)

(Spillet i Grevskabernes Turnering 1878.)

(Noterne ere af Skipworth.)

Fisøher.	Barbler.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	
1.	e2—e4	e7—e6	16. Se2—c3 Db6—g6
2.	d2—d4	d7—d5	17. Sc3—d5 Sd7—e5
3.	e4+d5	e6+d5	18. Sd5—f4 Dg6—f6
4.	Lf1—d3	Sg8—f6	19. b2—b3 Te8—d8
5.	Sg1—f3	Lf8—d6	Sort har ledet Angrebet med
6.	0—0	0—0	stor Duelighed og afgjør nu
7.	Lc1—g5	Lc8—e6	Partiet med en glimrende Slut-
8.	Tf1—e1	c7—c5	ningsmanøvre.
	Vistnok et godt Træk.		20. Dd2—c3 Lc5+d4
9.	d4+c5	Ld6+c5	21. Le3+d4 Td8+d4
10.	Sb1—c3	Sb8—d7	22. h2—h3 Df6+f4
11.	Sc3—e2	...	23. Dc3+d4 Se5—f3+
	Dette Træk lader Angrebet gaa		24. g2+f3 Lg4+f3
	over paa Sort.		25. Tf1—e1 ...
11.	...	Dd8—b6!	Hvorfor ikke Dd4—e3? (S. A. S.)
12.	Sf3—d4	Le6—g4	25. ... Df4—g5+
13.	Lg5—e3	Ta8—e8	26. Kg1—f1 Tf8—d8
14.	Dd1—d2	Sf6—e4	27. Dd4—c4 e4—e3
15.	Ld3+h4	d5+h4	28. f2+h3 Sort gjør Mat i
			4 Træk.

564. **Fransk Parti.** (Ch. Pl. Chronicle.)

(Spillet i Grevskabernes Turnering 1878.)

(Noterne ere af Ranken.)

Thorold.	Jenkn.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2—e4	e7—e6	16. Sc3—d1	c4—c3
2. d2—d4	d7—d5	Sort overiler sig med Angrebet og overser Hvids 19de Træk.	
3. Sb1—c3	Sg8—f6	17. b2+c3	b4+c3
4. Lc1—g5!	Lf8—e7	18. Dd2+c3	Sc6—b4
5. e4—e5	Sf6—d7	19. Dc3—c5!	...
6. Lg5+e7	Dd8+e7	Dermed sættes en Stopper for Angrebet.	
7. Dd1—d2	a7—a6	19. . . .	Dd6+c5
8. f2—f4	...	20. d4+c5	Sb6—d7
Her kunde der ogsaa først være Tale om at lade Springereren gaa til d1 eller e2 for at kunne dække med c-Bonden.		21. a2—a3	Sb4—c6
8. . . .	c7—c5	22. Sd1—e3!	Ke8—f8
9. Sg1—f3	Sb8—c6	Atter havde det været stærkere at slaa f-Bonden, idet Sort jo paa g4—g5 kunde spille Sf6 —e4 o. s. v.	
10. 0—0—0?	c5—c4	23. g4—g5	Sd7+c5
11. f4—f5	b7—b5	24. h2—h4	Sc5—e4
12. g2—g4	Sd7—b6	25. Lf1—d3	Se4—f2
13. f5—f6	...	26. Th1—h2	Sf2+d3
Vi kunne ikke forstaa, hvorfor Hvid tilbyder dette Bondeoffer, og hvorfor Sort ikke tør tage derimod!		27. c2+d3	Ta8—b8
13. . . .	g7+f6	28. h4—h5	Tb8—b3
14. e5+f6	De7—d6	29. g5—g6!	h7+g6
Sort kommer dyrt til at und- gælde, at han ikke slog Bonden.		30. h5+g6	Th8+h2
15. Td1—e1	b5—b4	31. g6—g7 †	Kf8—g8
		32. Sf3+h2	Sc6—e5
		33. Sh2—g4 og Hvid vinder.	

565. Springergambit. (Field.)

(Spillet ved Norwich for nylig.)

(Noterne ere af Steinitz.)

Capon.		Howard Taylor.		Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.			
1.	e2—e4		e7—e5	22.	Sb1—d2 . . .
2.	f2—f4		e5+f4		a5—a6 havde aabenbart været bedre.
3.	Sg1—f3		g7—g5	22.	. . . g5—g4
4.	Lf1—c4		Lf8—g7	23.	a5—a6 g4+f3
5.	0—0		d7—d6	24.	Sd2+f3 Sg6—h4
6.	d2—d4		h7—h6	25.	a6—a7 . . .
7.	Lc1—d2		. . .		Det havde været klogere at gaa med Springeren til e1.
Dette og følgende Træk ere imod Gambitens Aand; Angrebet maatte have været fortsat med c2—c3 eller g2—g3.					
7.	. . .		Sb8—d7	25.	. . . Tb2+g2 †
8.	Ld2—c3		Sd7—b6	26.	Kg1—h1 Dd8—g5
9.	Lc4—b3		Sg8—e7	Blændende Træk! I en alvorlig Kamp vilde det dog ikke have havt vor Sympathi, hvilket nærmere fremgaar af en senere Note.	
10.	e4—e5		d6—d5	27.	Sf3+g5 . . .
11.	a2—a4		Lc8—e6	Bedste Træk. En hvilkensomhelst anden Spillemaade havde været ruinerende. Hvis f. Ex. Springer havde slaet Springer, havde Taylor havt et nyt Offer parat, nemlig:	
12.	a4—a5		Sb6—d7	27.	Sf3+h4 Tg2+h2 †!
13.	Lc3—b4		Se7—f5	28.	Kh1+h2 Dg5+h4 †
14.	c2—c3		Lg7—f8	29.	Kh2—g1! Dh4—g3 †
Howard Taylor hører til den Klasse Spillere der foragte smaa Fordele og kun elske de store Kombinationer. Ellers vilde han have taget til Takke med at vinde Kvaliteten paa Sf5—e3 o. s. v.					
15.	Lb4+f8		Sd7+f8	30.	Kg1—h1 Dg3—h3 †
16.	Lb3—a4 †		c7—c6	31.	Kh1—g1 Sf5—e3
17.	Dd1—b3		Sf8—g6	32.	Kg1—f2 Dh3—g2 †
18.	Db3+b7		Ke8—f8	og Sort gjør Mat i 3 Træk.	
19.	La4+c6		Ta8—b8	27.	. . . h6+g5
20.	Db7+a7		Tb8+b2	28.	a7—a8 (D) . . .
21.	Da7—c5 †		Kf8—g7	Hvis Hvid i Stedet herfor havde spillet Lc6+d5, havde hele	

Sorts glimrende Kombination
ligget paa Jorden, idet Hvid
da, som Svar paa Tg2+h2 †

med Ro kunde have trukket
29. Kh1—g1. Men nu for-
kynder Sort Mat i 4 Træk!

566. Løbergambit. (Turf, F. & Farm.)

(Spillet i Manhattan Skakklub.)

(Noterne ere af Mackenzie.)

C. H. Stanley.	Delmar.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	10. Sf3—e5	g7—g5
1. e2—e4	e7—e5	11. g2—g3	Lf5—h3
2. f2—f4	e5+f4	12. Tf1—e1	f4+g3
3. Lf1—c4	f7—f5	13. h2+g3	Sb8—d7
4. e4+f5	...	14. Lc1+g5	Sd7+e5
Sb1—c3 er som bekjendt det		15. d4+e5	Sf6—g4!
korrekte Angreb. (S. A. S.)		Glimrende spillet: fuldstændig	
4. . . .	Sg8—f6	i Delmars udmærkede Stil.	
5. Sg1—f3	...	16. Lg5+d8	Ld6—c5 †
Atter vilde Sb1—c3 have været		17. Kg1—h1	Tf8—f2
bedre — se Parti Nr. 533.		18. Dd1+g4 †	...
Nord. Skaktid. f. A. — (S. A. S.)		Det forholdsvis bedste synes	
5. . . .	d7—d5	Lb3+d5 †.	
6. Lc4—b3	Lf8—d6	18. . . .	Lh3+g4
7. d2—d4	Lc8+f5	19. Sc3—e4	Lg4—f3 †
8. Sb1—c3	c7—c6	20. Kh1—g1	Tf2—g2 †
9. 0—0	0—0	21. Kg1—f1	Tg2—g1 †.

567. Spansk Parti. (Field.)

(Spillet i England ved Grevskabernes Udligningsturnering om 1ste
og 2den Præmie.)

(Noterne ere af Steinitz.)

Mestefoles.	Enoor.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	3. Lf1—b5	a7—a6
1. e2—e4	e7—e5	4. Lb5—a4	Sg8—f6
2. Sg1—f3	Sb8—c6	5. d2—d3	d7—d6

	Hvid.	Sort.
6.	c2—c3	Lc8—g4
	Dette Træk stammer fra det første Parti i Matchen mellem Steinitz og Blackburne, men kan ikke anbefales; thi da Kongeløberen er indespærret, saa kan Sort tvinges til enten at bytte Lg4 mod Sf3 eller trække den tilbage til e6 eller d7, og taber derved et Tempo.	
7.	Lc1—g5	...
	Vi havde foretrukket h2—h3 for at tvinge Sort til enten at bytte af eller tabe et Tempo; paa 7. . . . Lh5 skulde følge g2—g4.	
7.	...	h7—h6
8.	Lg5+f6	Dd8+f6
9.	Sb1—d2	b7—b5
10.	La4—b3	Sc6—e7
11.	a2—a4	Ta8—c8
	Sorts Dronningeføj er stærkt svækket, og Hvid faar et frygteligt Angreb med sit Taarn.	
12.	a4+b5	a6+b5
13.	h2—h3	Lg4—h5
14.	Ta1—a7	Lh5—g6
15.	Dd1—a1	d6—d5
	Dette Træk var nødvendigt, skjøndt det har sine Svagheder; Hvid truede med Da1—a6, og b5 kunde da ikke have været dækket med c7—c6 paa Grund af Ta7+e7 † osv.	
16.	Da1—a5	d5+e4
	Sort har heldig undgaaet det Angreb, der truede ved Da1—a6, men kan alligevel ikke	

	Hvid.	Sort.
trække	16. . . .	c7—c6 paa Grund af følgende Fortsættelse:
	17.	e4+d5 Lg6+d3
	18.	Da5—a6 Ld3—f5
	19.	g2—g4 Lf5—d7
	20.	Sd2—e4 Df6—g6
	21.	Lb3—c2 og vinder.
17.	Da5+b5 †	Df6—c6
18.	Db5—a5	...
	Truende med Lb3—a4.	
18.	...	Dc6—d6
19.	d3+e4	...
	Hvid har nu en overlegen Stilling, som med Tiden vil vinde Partiet; men det synes, som om der kunde være opnaaet en øjeblikkelig Fordel ved 19. Sd2—c4 f. Ex. saaledes:	
	19.	Sd2—c4 Dd6—d5 (bedst)
	20.	Lb3—a4 † Ke8—d8
	21.	Sf3+e5 Dd5+a5
	22.	Sc4+a5 og vinder let.
19.	...	f7—f6
20.	0—0	Lg6—f7
21.	Lb3—a4 †	c7—c6
22.	Tf1—d1	Dd6—b8
23.	Da5—a6	Lf7—e6
24.	b2—b4	g7—g5
25.	Sd2—b3	g5—g4
26.	h3+g4	Le6+g4
27.	Sb3—c5	Ke8—f7
28.	Sc5—d7	Lg4+d7
29.	Td1+d7	Th8—h7
30.	Td7—b7!	...
	Smukt og afgjørende.	
30.	...	Db8—d6
31.	Tb7+e7 †	Lf8+e7
32.	Da6+c8	h6—h5

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
33.	Sf3—h4	Dd6—e6	uden at blive mat i to Træk	
34	De8+e6 †		ved La4—b3 † osv.	
	Ganske interessant Stilling; Sort kan ikke slaa Dronningen		Sort opgiver Partiet.	

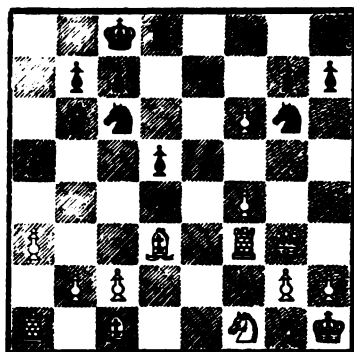
Korrespondancepartier.

Under denne Overskrift ville vi for Fremtiden holde Læserne à jour med de betydeligere Korrespondancekampe, der for Øjeblikket føres, navnlig med dem, der føres her i Norden, men ogsaa med saadanne, som ledes af fremragende Spillere i Udlandet. Vi ville da i hvert Hefte berette de Træk, der ere gjorte i den sidst forløbne Maaned, idet vi i hvert Parti gjen-give den Stilling, hvormed Partiet i det forrige Hefte sluttedes, ved Diagram. Vi haabe, at denne Ordning navnlig vil være til Gavn for Begyndere, da Partierne ville give god Lejlighed til Studium af „Spillets Midte“ og saaledes slutte sig supplerende til „Skaktheori for Begyndere“.

I det foreliggende Hefte maa vi af Mangel paa Plads indskrænke os til Kampen mellem Kjøbenhavn og Kristiania, der fra dansk Side ledes af P. Møller, V. Nielsen og A. T., fra Normændenes Side af A. Bjørnwall, F. W. Blehr og I. G. Hefty. De hidtil gjorte Træk ere følgende:

Centrumsgambit.

Kjøbenhavn.	Kristiania.
Hvid.	Sort.
1. c2—e4	e7—e5
2. d2—d4	e5+ d4
3. f2—f4	d7—d5
4. e4—e5	Lf8—c5
5. Sg1—f3	Lc8—g4
6. Lf1—d3	Sg8—e7
7. 0—0	Sb8—c6
8. a2—a3	a7—a5
9. Dd1—e1	Lg4+ f3
10. Tf1+ f3	Se7—g6
11. Kg1—h1	Dd8—e7

Stilling efter Hvids 15de Træk.

12. Sb1—d2	Lc5—b6
13. Sd2—f1	f7—f6
14. De1—g3	0—0—0
15. e5 + f6	...

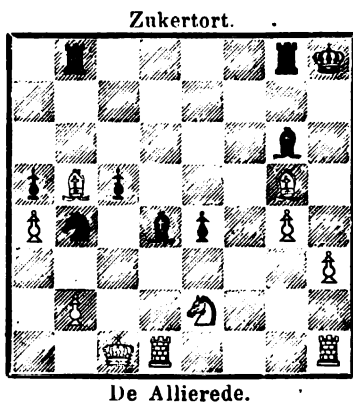
Nyeste Post.

Norden. Den i forrige Hefte omtalte Korrespondancekamp med Skakklubben i Glasgow er nu i fuld Gang. Der bliver spillet 2 Partier, der paa Kjøbenhavns Side, som omtalt, ledes af S. Hertzsprung, G. Nielsen og S. A. Sørensen; de ledende Glasgowspillere ere: Walter C. Spens, J. Jenkin og J. Crum. Det Parti, hvori Kjøbenhavn har Førtrækket, er bleven aabnet med 1. e2—e4 e7—e5; 2. f2—f4 e5+f4; 3. Lf1—c4; Glasgow aabnede det andet Parti med 1. d2—d4, der efterfulgtes af e7—e6; 2. c2—c4. Betænkningstiden var af Kjøbenhavn foreslaaet at være sex Dage; imidlertid gjorde Glasgow gjældende, at tre Dage var den højeste Tidsfrist, der brugtes ved Korrespondancekampe i England, og foreslog derfor dette, dog saaledes, at Søn- og Helligdage ikke medregnedes; formodentlig vil fire Dage blive antaget af begge Parter. Det kunde synes underligt, at vi her forlange længere Betænkningstid, end der er brugeligt i England, men ved nærmere at overveje Sagen ser man, at Forholdene nødvendiggjøre en saadan Forskjel; thi medens i England Skakklubberne i Reglen have deres eget Lokale, hvor de kunne samles hver Dag, saa holder Skakforeningen i Kjøbenhavn kun Møde to Gange om Ugen, og det er ikke altid belejligt for dem, der lede en Korrespondancekamp, at komme sammen og i Fællesskab overveje, hvilket Træk der bør gjøres, undtagen netop paa en Mødeaften.

England. Den 17de November f. A. fandt der efter Indbydelse af 50 Skakspillere en Diner Sted til Ære for Zukertort som Sejrhærrer i den internationale Turnering i Paris. „*Westminster Papers*“ bemærker i den Anledning, at man ligesaa godt kunde indbyde den franske Gesandt til en Banket til Minde om Waterloo.

— Prinds Louis Napoleon synes at have arvet sin store

Grandonkels Passion for Skakspillet. For kort Tid siden spillede han i Samraad med Baron Corvisart og Strode et Parti mod Zukertort, der spillede i Blinde. Selve Partiet var ikke videre interessant, hvorimod den for de Allierede uheldige Slutning nok vil kunne mere vore Læsere. Stillingen er følgende:

Sort har Trækket og spiller $e4-e3$, hvorpaa fulgte $Se2+d4?$ $Sb4-a2 \neq$. Forøvrigt var Partiet selv uden dette Fejltræk uholdbart for Hvid.

Tyskland. Hr. I. Minckwitz, der i Juli 1876 fratraadte Redaktionen af „*Deutsche Schachzeitung*“, har nu atter tiltraadt samme paa Grund af den tidligere Redaktør, Dr. C. Schwede's Forflyttelse fra Leipzig til Dresden.

Frankrig. Ved den internationale Problemturnering ere endvidere (se Decemberheftet S. 273) følgende Sendinger blevne demolerede: Nr. 27. (Motto: Poésie) $Kg5/e3$, Mat i 3 Træk, Biløsning med 1. $Sb5+a3$, osv. Nr. 31. (Motto: Toujours prêt) $Kf1/d5$, Mat i 3 Træk, Biløsning med 1. $Da7-b7 \dagger$ osv. Nr. 34. (Motto: Espérance) $Ka3/a5$, Mat i 3 Træk, Biløsning med 1. $Ka3-b3$ osv.

Som korrekte ere publicerede i „*Stratégie*“: Nr. 23. No name; Nr. 24. Amat victoria curam; Nr. 25. Vive Louise; Nr. 26. Nu'i noroc; Nr. 28. Ceci ma guerre.

— „*Stratégie*“ meddeler endvidere i Decemberheftet en Nekrolog over Mr. Devinck, en af Frankrigs Skakveteraner, død i Paris i en Alder af 77 Aar. Han var den sidste Over-

levende af dem, der i 1844 overværede Kampen mellem Staunton og Saint-Amant.

Italien. I „*Nuova Rivista degli Scacchi*“ findes et længere Brev fra den bekendte italienske Skakspiller S. Dubois, i hvilket han søger at bevise de italienske Skakreglers¹⁾ Fortrin for de almindelige. Om man end maa give ham Ret i, at en enkelt af de italienske Regler er mere logisk end den tilsvarende, der gjælder i det øvrige Evropa, nemlig Reglen for Bøndernes Forvandling, naar de naa ottende Række, saa vil dog vel hele hans Indlæg være en Røst i Ørkenen; og mærkeligt nok, i samme Hefte af „*Nuova Rivista*“ findes et Vidnesbyrd om, at man i Italien mere og mere føler sig trykket ved at følge andre Love, idet 21 Skakspillere i Venedig skriftlig have forpligtet sig til at benytte de almindelige Spilleregler.

Problemturneringer.

Fra Redaktøren af Skakspalten i „*Free Press*“, Detroit, Michigan, have vi modtaget Program til „*Free Press*“'s fjerde Problemturnering. Programmet lyder i det væsentlige saaledes: Hver Deltager sender 3 originale Problemer, en i 2 Træk, de to andre i 3 eller 4 Træk, og maa kun konkurrere med én Sending, der skal bære Poststempel af senest 1ste Marts 1879. Præmierne ere: For den bedste Sending 10 Dollars, for den næstbedste 8 D., for den bedste 4, 3 og 2 Træks Opgave henholdsvis 5, 4 og 3 D. samt for Sendingen med det bedste Motto (sic!) 1 D. — George E. Carpenter skal bedømme Opgaverne efter de fra Oktbr.-November Heftet f. A. bekendte Regler. —

— „*American Chess Journal*“, der redigeres af S. Loyd, vil for Fremtiden afholde en aarlig Problemturnering. For den første Turnerings Vedkommende skal hver Deltager kun sende et Problem i 2, 3, 4 eller 5 Træk til „*American Chess Journal*“ 68, Courtland Street, New-York. Brevet maa bære Poststempel

¹⁾ De italienske Regler afvige som bekjendt i følgende tre Punkter fra de almindelige: 1) Fri Rokade; 2) En Bonde kan ikke slaas *en passant*; 3) En Bonde, der naar ottende Række, kan kun ombyttes med en af de allerede slagne Officerer.

af senest 1ste Februar 1879, og vi skulde derfor aldeles ikke have omtalt Turneringen, hvis det ikke var, fordi Bedømmelsen skal foregaa paa en ganske ny Maade. Opgaverne skulle nemlig løses af en Komité, hvis Medlemmer hver for sig noterer den Tid, der er medgaaet til Løsningen; for hver Brik i Opgaven fradrages $\frac{1}{30}$ af den medgaaede Tid. Middelværdien af de Tidsdele, som de enkelte Komitémedlemmer have brugt, giver Opgavens Værdi. En Opgave i tre Træk skal være sex Gange saa vanskelig som en Opgave i to Træk, en Firtrækker fem Gange saa vanskelig som en Tretrækker og en Femtrækker fire Gange saa vanskelig som en Firtrækker, altsaa 120 Gange saa vanskelig som en Totrækker. Loyd mener, at denne Maade at bedømme Problemer paa er korrekt, da han betragter en Opgave som desto smukkere, jo færre Brikker der er. I et Arbejde af ham, der er bebudet at skulle udkomme, har han udviklet denne Theori nærmere.

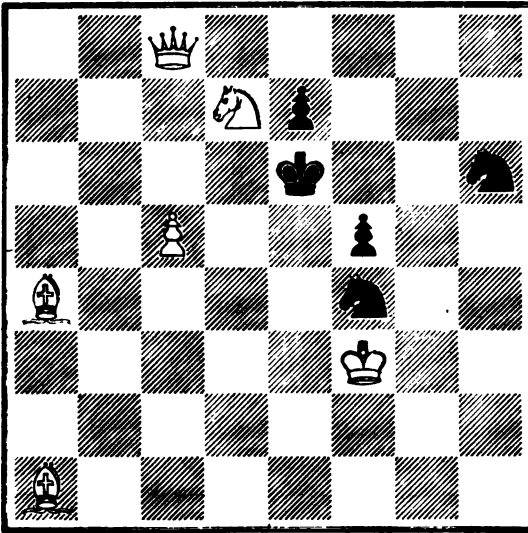
— Som meddelt i forrige Aargang af Nordisk Skaktidende Side 57 har Löwenthal testamenteret c. 5000 Kr. til Præmie i Skak-Kampe og Problemturneringer, saaledes at der i Reglen hvert Aar vil blive afholdt en mindre Turnering. For den første Turnerings Vedkommende er Dommen over Problemerne falden, men Navnene paa Sejrherrerne endnu ikke bekendte. „*Westminster Papers*“ meddeler i sit Januar-Hefte Betingelserne for Problemturneringen Nr. 2 som ere følgende:

Adgangen er aaben for Problemforfattere af alle Nationer. Hver Deltager sender tre originale Problemer i henholdsvis 2, 3 og 4 Træk, ledsaget af Løsning, Motto og forseglet Navneseddøl. Opgaverne maa sendes til Udgiveren af „*Westminster Papers*“ 46, Cannon Street, London, for Nordens Vedkommende inden 20. April 1879, og ville blive bedømte af DHrr. Duffy og Abbott; i Tilfælde af Meningsforskjel vil Lewis være Voldgiftsmand. Præmierne ere henholdsvis 5, 3 og 2 £. Desuden har „*Westminster Papers*“ for den bedste Tre-Træks Opgave udsat samtlige udkomne Bind af Tidsskriftet som Præmie. For at konkurrere om den sidste Præmie er det ikke nødvendigt at indlevere en fuldstændig Sending Opgaver, men kun en enkelt Tre-Træks Opgave.

Opgaver.

773.

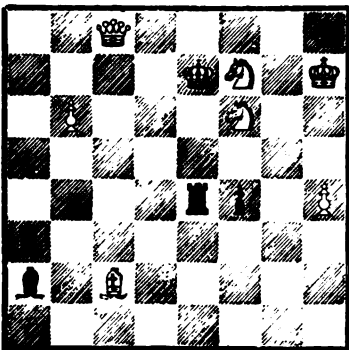
A. Norlin, Stockholm.

Mat i 2 Træk.

774.

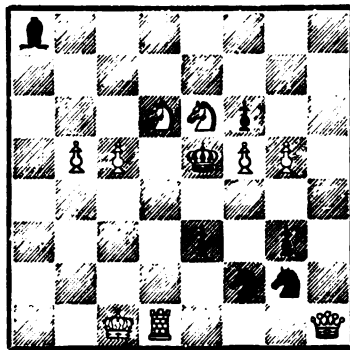
Th. Jensen.

Mat i 3 Træk.

775.

J Jespersen, Faarevejle.

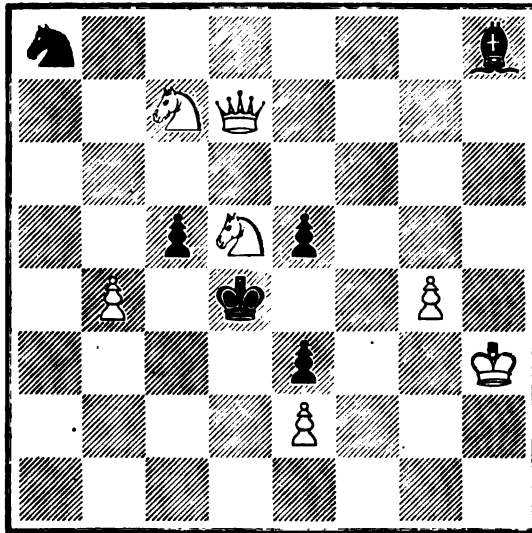

Mat i 4 Træk.

776.

F. W. Blehr, Kristiania.

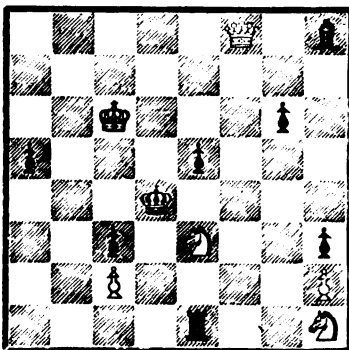
Tilegnet S. A. Sørensen.

Mat i 4 Træk.

777.

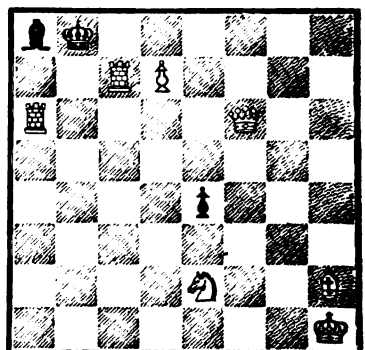
S. A. Sørensen, Kjøbenhavn.

Mat i 3 Træk.

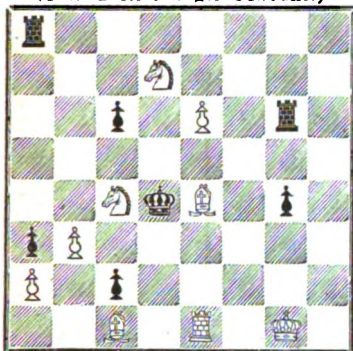
778.

C. F. Wennberg, Barnarp.

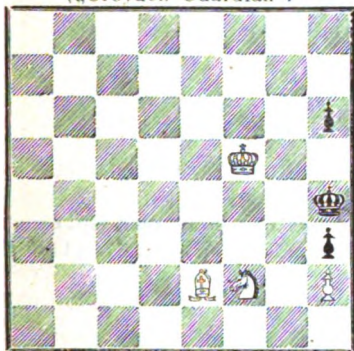
Selvmat i 4 Træk.

779.
C. Salvioli
(Nuova Riv. degli Scacchi.)

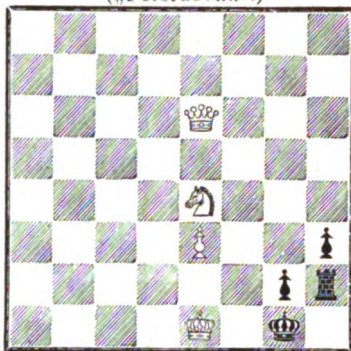
Mat 1 3 Træk.

781.
W Furnwal.
(„Croyden Guardian“.)

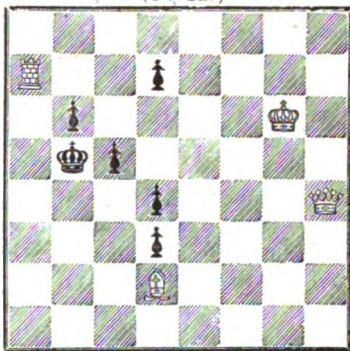
Mat 1 4 Træk.

780.
Choculous og Dobrusky.
(„Feierabend“.)

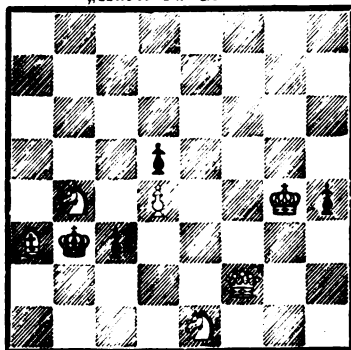
Mat 1 5 Træk.

782.
G Mehrrens.
(D. Sz.)

Mat 1 4 Træk.

783.
S. Loyd.
„Hartford Globe“.

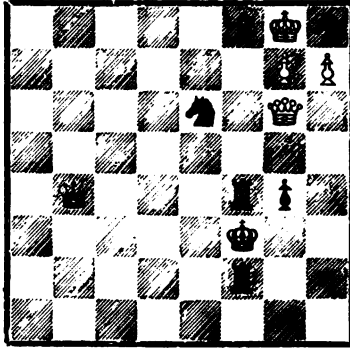

Mat 1 4 Træk.

Slutspil.

27.

Af R. A. Brown (Chess Record).

Hvid gjør Remis.

S-Problemturneringen.

Opgave Nr. 768 med Motto: „En Spurv i Tranedands“ har Biløsning ved 1. Tf6--e6 † osv.

— Ved Hefkets Slutning erfare vi, at Dommen over Opgaverne er falden; Præmierne ere tildelte henholdsvis Nr. 767 (Tentare licet) og Nr. 769 (Fanny).

Brevvexling.

H. v. D. Elfgårde. Deres sidste Opgave har Biløsning ved 1. Sf7 - d8 † osv.

T. K. Tak for Opgaven; den er korrekt og kan benyttes, skjøndt den er temmelig let.

Free Press, Detroit. A. A. tackar förbindligast för Bref, Tidningar och „Draft“.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: A. Therkelsen, Store Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Februar 1879.

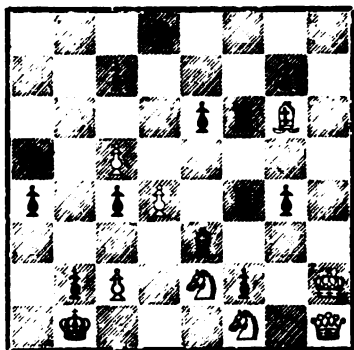
Skak i Rusland.

Det er kun et Par Aarhundreder siden, at Rusland blev bekendt for det øvrige Europa, og endnu kan jo langt fra blot den europæiske Del af det vidtstrakte Rige siges at høre til de civiliserede Lande; det er da naturligt, at vor Kundskab om Skakspillet der i ældre Tid er aldeles forsvindende. Naar Skakspillet blev indført i Rusland, og om det havde nogen Udbredelse der, kunne vi næppe have nogen Formodning om; hvad vi kunne vide med temmelig Sikkerhed, er, at det ikke sammen med Civilisationen er kommet fra Occidenten, men at det maa være naaet dertil umiddelbart fra det indre Asien ved Tartarerne. Herfor taler nemlig den Omstændighed, at de russiske Betegnelser for Brikkerne ere de samme som de asiatiske: Taarnet hedder „Baad“ eller „Skib“, Løberen „Elefant“, medens Dronningens Navn, „Fers“, minder om det orientalske „Vesir“. Det er da først i indeværende Aarhundrede, at vi have paa lidelige Oplysninger om Skakspillets Standpunkt i Rusland, men saa formaa vi til Gjengjæld at nævne endel Mænd, hvis Navne altid ville beholde en god Klang i Skakverdenen.

Som den betydeligste af Alle maa nævnes Petroff. Født i Slutningen af forrige Aarhundrede, erhvervede han sig snart Navnkundighed som den stærkeste Skakspiller i Rusland, og hans Overlegenhed er altid bleven enstemmig anerkjendt af hans Landsmænd. Vel har han aldrig indladt sig i internationale Væddekampe, men hans Berømmelse i hans Fædreland og hans Disciples Mesterskab berettiger os ubestridelig til den Antagelse, at Petroff var en Skakspiller af første Rang. Jaenisch, Schoumoff og Fyrsterne Urusoff ere Disciple, som enhver Lærer kan være stolt af. Men ved Siden heraf findes Vidnesbyrd nok

om hans fremragende Dygtighed. Hans herlige Opgaver, originale i Anlæg og elegante i Udførelse. hans grundige analytiske Artikler, hans Værk om Skakspillet (1824) tale til hans Fordel. Af hans Opgaver hidsette vi følgende som en af de berømteste:

Napeleons Tilbagetog fra Moskou.

Mat i 14 Træk.¹⁾

Petroff var i en Række af Aar russisk Minister i Warschau, og hans Pligter som saadan hindrede ham i at besøge Udlandet og der maale sig med Europas berømte Spillere. Det er kun faa Partier af ham, der ere opbevarede, men disse vidne ved deres sjeldne Korrekthed om en fuldendt Mester. Derimod virkede han i høj Grad for Udbredelsen af Skakspillet i Rusland, og da i 1854 Skakklubben i St. Petersburg blev dannet, forlod han Warschau for at være tilstede ved dens Aabning. At han blev modtagen med uhyre Begejstring er en Selvfølge; han og Marskal Paskiewitz bleve Klubbens første Æresmedlemmer. Samme Hædersbevisning blev, saa vidt vi vide, efter Krimkrigen tildelt Ingenieurgeneral Todleben, der altid har været en ivrig Skakspiller. Petroff forstod ogsaa at gjøre sig vel set blandt Polakkerne; da han under den sidste Opstand i Polen faldt i Oprørernes Hænder, blev han uskadt løsladt, hvilket vel næppe

¹⁾ Løsningen af Opgaven er følgende: Springerne f1 og e2 (Kosakkerne) jage Sort K. (Kejser Napoleon) fra b1 (Moskou) til h8 (Paris), idet de stadig følge ham lige i Hælene. Paa a6, lige før Kongen passerer Diagonalen b1—a8 (gaar over Berezina), kan 6. Dh1—a8 (den øvrige russiske Hær) gjøre Mat. Hvid forsømmer imidlertid det rette Øjeblik, og Kongen kommer i trettende Træk til h8, hvorpaa hvid K. (Kejser Alexander) paa h2 (St. Petersburg) giver Mat ved en Opdækkerskak.

vilde være sket, hvis han ikke paa Grund af sin humane Optræden havde været saa populær, som en Russer overhovedet kunde være det i Polen. Han døde 22de April 1866.

En af Petroffs Samtidige, som, skjøndt født i Lifland 1806, egentlig ikke hører hjemme i en Artikel om russiske Skakforhold, var Kieseritzky. Han forlod nemlig 1839, før han endnu havde opnaaet nogen Berømmelse som Skakspiller, sit Fædreland og flyttede til Paris, hvor han opholdt sig til sin Død. I sine sidste Leveaar var han anset som den første Skakspiller i Paris og redigerede 1849—52 Skaktidenden „*La Régence*“. At han ikke, ligesaa lidt som Løwenthal, fik Præmie i Londonerturneringen 1851, skyldtes rimeligvis de uheldige Turneringsforhold. Han døde i stor Fattigdom 1853 og er et sørgeligt Exempel paa, hvor daarligt det er at vælge Skakspillet til Levevej. Skjøndt han kjendte og var kjendt af mange Mennesker, der agtede og frygtede ham som Paris's stærkeste Spiller, saa var dog den eneste, der ledsagede ham til Graven, — en Opvarter i Café de la Régence.

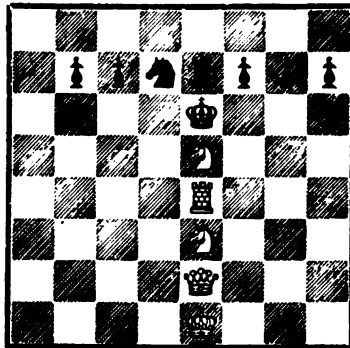
Blandt Petroffs Disciple omtales ovenfor Jaenisch, der med Rette blev regnet mellem de betydeligste Skaktheoretikere. Hans vigtigste Værker ere: „*Découvertes sur le cavalier*“, St. Petersborg 1837, samt „*Analyse nouvelle des ouvertures du jeu des Echecs*“, Leipzig 1842—43. Dette sidste er hans Hovedværk og var epokegjørende; det har været Forbillede for alle senere Analytikere. Som Professor i Mekanik udgav han flere matematiske Skrifter; ligeledes har han leveret en udtømmende matematisk Behandling af flere Skakspillet vedrørende Problemer, navnlig i et større Værk i tre Bind (St. Petersborg 1862), af hvilke første Bind behandler Skakbrikkernes absolute Værdi, andet Bind udelukkende Problemet om Springerens Gang paa Skakbrættet og tredje Bind, der forresten ikke er blevet fuldstændig afsluttet, behandler Brikkernes relative Værdi.

Ogsaa som praktisk Skakspiller vandt Jaenisch et betydeligt Navn. I internationale Turneringer har han aldrig deltaget, skjøndt han havde til Hensigt at deltage i Londonerturneringen 1851, men han kom for sent. Han spillede da en Match med Staunton, der dengang tilligemed Anderssen ansaas for Verdens stærkeste Spiller; han tabte 7 Partier, vandt 2, og 1 blev remis, — et Udfald, der vistnok svarede til deres gjensidige

Styrke. Paa et Besøg i Berlin kjæmpede han hæderlig mod de derværende Mestre. Det er gennem ham, at vi formaa at bedømme Petroffs Styrke; af en Række Partier mellem Jaenisch og Petroff, i hvilke Jaenisch fik Bonde og Træk forud, vandt Petroff det langt overvejende Antal; med Bonde og to Træk forud var derimod Jaenisch den stærkeste. Jaenisch døde 1871.

Foruden Jaenisch nævnedes de to Brødre Urusoff og Schoumoff som Disciple af Petroff. De have alle gjort sig bekendte som betydelige Kræfter, og de have mægtigt bidraget til at fremme Skakspillet i deres Fædreland, en Opgave, der i et Land som Rusland var saameget vanskeligere, som Regeringen med stor Ængstelighed forfulgte alle Klubber og Selskaber og i sin Iver undertiden ansaa Skakspillets fredelige Dyrkere som farlige for Statens Sikkerhed. Følgen deraf var, at Skakklubberne af og til lukkedes, og Medlemmerne spredtes for alle Vinde for snart igjen, naar Uvejret drev over, at samle sig paany; Lukningen gavnedes dog forsaavidt, som de enkelte urolige Hoveder, der mulig havde troet i politiske Øjemed at kunne samle sig i Læ af Skakspillet, herved udsondredes, og kun de, der virkelig nærrede Interesse for Sagen, blev tilbage. Schoumoff spillede 1875 en Match med Winawere; han tabte vel, men udviste stor Dygtighed. Han er ofte optraadt som Problemforfatter; blandt andet har han 1855 forfattet nedenstaaende Problem, tilegnet Todleben.

784.

Mat i 5 Træk.

Blandt de yngre Skakspillere er Tchigorine en af de dygtigste. Han er Redaktør af den russiske Skaktidende „*Skakmatni Listock*“, der siden September 1876 udkommer i St. Petersburg, og som hører til de bedste og smukkeste udstyrede Skakblade, der existere. Som Vidnesbyrd om hans Spillestyrke henviser vi til Parti Nr. 573 i indeværende Hefte, der er spillet pr. Korrespondance mellem ham og Skakklubben i Charkow. Han er tillige en af Lederne af en Korrespondancekamp, der for Tiden føres mellem Skakklubberne i St. Petersburg og Moskou. Der spilles to Partier, som vi havde tænkt at gengive blandt „Korrespondancepartier“, men Kampen har allerede været over et Aar, og Partierne er nu saavidt fremskredne, at vi foretrække at bringe dem samlede, naar de engang finde deres Afslutning.

At der i Rusland, som i alle andre Lande, jevnlig finder Turneringer Sted, er en Selvfølge; som oftest ere dog saadanne Turneringer kun af lokal Interesse. I Januar d. A. har der imidlertid fundet en større Turnering Sted, hvortil Spillere fra hele Rusland vare indbudte. Der var ialt ni Deltagere, nemlig: Acharine, Alapine, Liselle, Nerling, Petrowsky, Schiffers og Tchigorine, alle fra St. Petersburg, samt Solowtzew fra Moskou og Schmidt, tysk af Fødsel, men bosat i Rusland. Hver Deltager skulde kun spille et Parti med hver af de øvrige. Winawère, som vi, da han er født Polak og bosat i Polen, ikke have omtalt blandt de russiske Spillere, skulde have deltaget, men var forhindret i at give Møde. Resultatet var følgende: Tchigorine og Alapine vandt hver 6½ Parti; ved Omspil vandt Tchigorine de to første Partier og fik saaledes første Præmie, Alapine anden; Solowtzew og Schiffers vandt hver 5½ Parti og delte tredje og fjerde Præmie mellem sig. Præmierne vare henholdsvis 125, 50, 30 og 20 Rubler.

Partier.

Det er os en stor Fornøjelse i dette Hefte at kunne begynde Partiafdelingen med 2 Partier mellem S. From og S. A. Sørensen, og specielt har det glædet os at have modtaget fra Sidstnævnte efterstaaende Forord, der varsler godt for Fremtiden. I de sex Aargange, Skaktidenden har bestaaet, vil man kun finde forholdsvis faa Partier af S. A. Sørensen; han har netop ikke villet give efter for den let forklarlige og naturlige Lyst, der er indpodet alle Skakspillere, til at se egne Partier offentliggjorte, men er snarere, maaske af Frygt for at overfylde Tidenden med egne Partier gaaet til den modsatte Yderlighed. Vi kunne kun være i høj Grad tilfredse dermed, da Partierne nu kommer os tilgode; vi vide, at der i Partier af S. A. Sørensen maaske af og til kan være Fejl, men at intet Parti vil være kjedeligt. — Af de øvrige Partier skulle vi henlede Opmærksomheden paa Nr. 571, der kan give et Bidrag til at bedømme Jenkins Spillestyrke; han er en af Lederne af Glasgowpartierne mod Kjøbenhavn og den, der frygtes mest. Parti Nr. 573 mellem Tchigorine og Charkowklubben er ovenfor omtalt.

Red.

Red. af Nord. Skaktid. har været saa venlig at ville sætte Pris paa til Tidenden at modtage nogle af mine ældste Skakpartier, idet den er gaaet ud fra, at jeg var i Besiddelse af en større Samling af disse, der vare utrykte. Det er ganske vist ogsaa Tilfældet. Jeg har i min 20aarige Skakperiode, siden jeg 1858 lærte Trækkene at kjende, spillet ikke saa faa Partier

og været ret flittig til at opskrive dem. Af nærliggende Grunde vil der imidlertid ikke kunne være Tale om mine første Skakaar, men fra det Øjeblik jeg i Slutningen af 1861 eller i Begyndelsen af 1862 her i Kjøbenhavn traadte i nærmere og meget venkabelig Forbindelse med Hovedstadens stærkeste Spillere, hvoraf From, Holm, Møllerstrøm og G. Nielsen vare mig overlegne, medens jeg omtrentlig hamlede op med Brorson, Kemp, Lorek, Mathiesen, Pritzel og B. Sørensen, kunde der maaske nok i min Samling findes enkelte Partier, der nogenlunde kunne bruges.

Idet jeg efterkommer Redaktionens Ønske ved at sende nogle af disse, maa det, for at forebygge Misforstaaelse, være mig tilladt endnu at ledsage dem med et Par Ord. Der kan for det Første ikke være Tale om at nævnte Partier fremtræde med nogensomhelst Fordring paa hvad man kalder „blændende Kombinationer“ og heller ikke paa „Korrektthed“ i dette Ords udvidede Forstand — min Beholdning vilde i saa Tilfælde for mit eget Spils Vedkommende være reduceret til Nul, og jeg havde intet havt at sende. — Red. og dens Læsere maa tage til Takke med at finde kun en enkelt Pointe eller vel endog af og til med saadanne Partier, hvor Interessen væsentlig er knyttet til Spillets daværende Standpunkt og den analytiske Udvikling — tvende Ting, hvis Betydning jeg maaske nok er tilbøjelig til at overvurdere. For det Andet maa jeg bemærke, at hvor vel jeg ikke tror at høre til dem, der ikkun finde vundne Partier gode og kun skrive disse op, ligger det dog baade i Sagens og den menneskelige Natur, at saadanne komme i Majoritet, og derfor kan der af de sendte Spil, naar ingen andre Oplysninger foreligge, ikke drages nogensomhelst Slutning om det virkelige Styrkeforhold mellem mig og de Modstandere, jeg har havt den Ære at kæmpe med.

Jeg har ledsaget Partierne med nogle Noter, som Red. imidlertid selvfølgelig efter Behag kan formindske eller mangfoldiggjøre.

S. A. Sørensen.

568. Ikke modtaget Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn 1862.)

(Noterne ere af S. A. S.)

S. A. Sørensen.

S. From.

Hvid.

Sort.

Hvid.

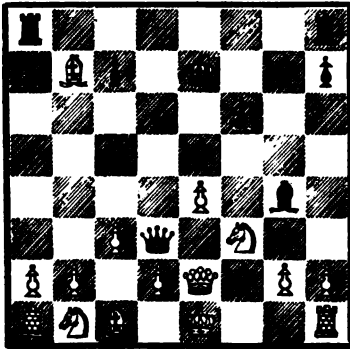
Sort.

1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	Lf1—c4	Lc8—g4

Som bekjendt er dette Træk ukorrekt, da Sort efter 5. f4 + e5 ikke kan slaa igjen paa Grund af 6. Lc4 + f7 †. Sort tænker heller ikke derpaa, men vil ved et Bondeoffer hurtigt bringe sine Officerer i Spillet.

5.	f4 + e5	Sb8—c6
6.	e5 + d6	Dd8 + d6
7.	Lc4 + f7	Ke8—e7
8.	c2—c3	Dd6—d3
9.	Lf7—d5!	Sg8—f6
10.	Dd1—e2	Sc6—e5!
11.	Ld5 + b7	...

Kan neppe dadles, da Konsekventserne af 11. De2 + d3 Se5 + d3 † kun vilde have været lidet misundelsesværdige for Hvid.

11.	...	e7—c6!
- Elegant spillet, som det hele Parti fra Sorts Side.

12.	De2 + d3	...
- Slaar Hvid det tilbudte Taarn forcerer Sort Spillet saaledes:
11.	Lb7 + a8	Dd3—c2
12.	De2—d1	...
- Hvid vilde ogsaa tabe paa 12. Sb1—a3.

12.	...	Se5—d3 †
13.	Ke1—e2	Sd3—f4 †
14.	Ke2—e1	Sf4 + g2 †
15.	Ke1—e2	Dc2 + e4 †
16.	Ke2—f1	Lg4—h3
17.	Sf3—g5.	Sg2—f4 †

- o. s. v.

Sandsynligvis havde Hvid rettest trukket 12. Lb7—a6.

12.	...	Se5 + d3 †
13.	Ke1—e2	Ta8—d8
14.	Lb7 + c6	Sf6—h5

Hvid har nu 4 Bønder mere og maatte vel nok kunne have gjort denne Overmagt gjældende. Øjensynlige Fejl viser det Følgende dog neppe.

15.	Th1—f1	Sh5—f4 †
16.	Ke2—d1	Sf4 + g2
17.	b2—b4	Lc5—f2
18.	Tf1 + f2	Sd3 + f2 †
19.	Kd1—e2	Sf2—d3
20.	Lc1—a3	Sg2—h4
21.	b4—b5 †	Ke7—f7
22.	Lc6—d5 †	Td8 + d5!

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
23.	e4+d5	Sd3—e5		paa d6—d7 i 6 Træk og paa	
24.	d2—d4	Lg4+f3 †		La3—c1 i 7 Træk!	
25.	Ke2—f2	Se5—c4	28.	...	Te2—g2
26.	d5—d6	Th8—e8	29.	d6—d7	Sc4—e3
27.	Kf2—g3	Te8—e2	30.	d7—d8 (D)	Tg2—g4 †
28.	Kg3+h4	...	31.	Kh4—h5	Tg4—e4 †
	Sort gjør Mat, hvorledes der		32.	Kh5—g5	h7—h6 †
	spilles; paa Kg3—f4 i 4 Træk,				

569. Nordisk Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn 1862.)

(Noterne ere af S. A. S.)

S. From. S. A. Sørensen.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	c2—c3	d4+c3
4.	Lf1—c4	c3+b2
5.	Lc1+b2	Sb8—c6
6.	Sg1—c2	d7—d6
7.	f2—f4	...

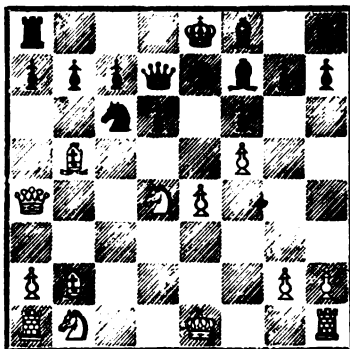
I en lang Aarrække var dette og det foregaaende Træk den normale Angrebsmaade i Nordisk Gambit, og utallige Sejre har den stødse til f5 fremskudte Bonde hjembragt From.

7.	...	Lc8—e6
8.	Lc4—b5	f7—f6

Et Hovedled i et udviklet Forsvarssystem, hvoraf dette Parti omtrentlig giver Billedet, og som jeg i nogen Tid med Held anvendte.

9.	f4—f5	Le6—f7
10.	Se2—d4	Dd8—d7

	Hvid.	Sort.
11.	Dd1—a4	Sg8—e7

12.	0—0	...
-----	-----	-----

Med denne, forøvrigt korrekt udseende, Fortsættelse lader Partiet sig holde for Sort. Dette lader sig derimod ikke gjøre, naar Hvid her, som From senere udfandt, i Stedet for spiller 12. Sb1—a3, hvorved Ta1 uden Tidsspilde bliver anvendeligt paa c-Linien, h-Taarnet paa Linierne f—d.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
12. . . .	a7—a6!	21. Ta1 c1	0—0
13. Tf1—c1	a6+b5	22. Se4+c5	Le7+c5 †
14. Da4+a8 †	Sc6—d8	23. Tc1+c5	Dd7—e7
15. a2—a4	b5—b4	24. Tc5—c1	Sd8—e6
16. Sd4—b5	c7—c5	25. f5+e6	Tf8+a8
17. Sb1—d2	Se7—c6	26. e6+f7 †	De7+f7
18. e4—e5	. . .	27. Td1—f1	Df7—d7
Andre Veje ere her, ligeledes		28. Tf1—f3	Ta8—f8
uden Held, blevne forsøgte for		29. Tf3—g3	. . .
paany at gjøre Dronningen		Truende med Lb2+e5 o. s. v.	
mobil og holde Angrebet.		29. . . .	g7—g6
18. . . .	f6+e5	30. h2—h4	Tf8—f5
19. Sd2—e4	Lf8—e7	og eiter et længere Slutspil	
20. Tc1—d1	d6—d5!	vandt Sort Partiet.	

570. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kjøbenhavn 1862.)

(Noterne ere af S. A. S.)

A. Mathiesen.	S. A. Sørensen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	4 Bønder for den mistede Offi- cer, men Angrebet gaar tabt og det opnaas ikke at fastholde den sorte Konge.	
1. e2—e4	e7—e5	9. . . .	c6+d5
2. Sg1—f3	f7—f5	10. Sc3+d5	Df6—d8
3. Sf3+e5	Dd8—f6	11. c2—c3	Lf8—d6
4. d2—d4	d7—d6	12. Dd1—b3	Sb8—d7
5. Se5—c4	f5+e4	13. Db3+b7	Sg8—e7
6. Sb1—c3	Lc8—f5	14. Sd5+e7	Ld6+e7
7. Sc4—e3	. . .	15. Lc4—b5	0—0
Her fortsættes i v. Bilguer 5		16. Lb5+d7	Lf5+d7
med g2—g4, hvornæst Løberen		17. Db7+e4	Tf8—f6
med stærkt Spil for Hvid bringes		18. De4—d5 †	Tf6—e6 †
i Diagonalen.		19. Lc1—e3	Ta8—b8
7. . . .	c7—c6	20. 0—0—0	. . .
8. Lf1—c4	d6—d5		
9. Se3+d5	. . .		
Dette Offer indbringer sluttelig			

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Hvids Stilling er meget truet og er sandsynligvis uholdbar. Endnu farligere synes kort Rokade.		Træk, er denne Fortsættelse rigtig og vindende.	
20. . . .	Tb8—b5	23. d5+e6	Tb2—b1 †
21. Dd5—c4	Dd8—b8	24. Ke1—d2	Db8—b2 †
22. d4—d5	Tb8+b2	25. Kd2—e1	Ld7—b5
		26. Dc4—g4	Db2+c3 †
		27. Le3—d2	De3—e5 †
		28. Ld2—e3	h7—h5
Som det fremgaar af Sorts 28.		og Sort vinder.	

571. Uregelmæssig Aabning. (Glasgow-Herald.)

(Spillet i Glasgow Skakklub 1878.)

(Noterne ere af Udgiveren af Glasgow-Herald.)

J. Crum.	Jenkin.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	12. De4—e2	e5—e4
1. e2—e4	e7—e5	13. Sf3—e1	Dd8—h4
2. c2—c3	Sg8—f6	14. h2—h3	Tf8—f6
3. Dd1—c2	Lf8—c5	15. f2—f3	Sg4—e5
4. Sg1—f3	Sb8—c6	16. f3+e4	Lf5—g4
5. Lf1—b5	Sf6—g4	17. Se1—f3	Lg4+f3
6. 0—0	f7—f5	18. Tf1+f3	Tf6+f3
7. Lb5+c6	d7+c6	19. g2+f3	Dh4—g3 †
8. b2—b4	Lc5—b6	20. De2—g2	. . .
9. Lc1—b2	. . .	Hvid er fortabt, hvad han end spiller; paa Kg1—f1 følger Ta8—f8 osv.	
Bedre var h2—h3.		Sort forkynder Mat i 3 Træk.	
9. . . .	0—0		
10. d2—d4	f5+e4		
11. Dc2+e4	Lc8—f5		

572. Løbergambit. (La Revue.)

(Spillet i Warschou, Dec. 1878.)

(Noterne ere af Rosenthal.)

Kleozinski.		Winawere.	Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.		
1.	e2—e4	e7—e5	derved et stærkt Angreb; dog havde Sb8—d7 været stærkere.	
2.	f2—f4	e5+f4	13.	Ld5+b7 h7—h6
3.	Lf1—c4	d7—d5	14.	Df3+f4 Sb8—d7
4.	Lc4+d5	Dd8—h4 †	15.	Lb7+a8 h6+g5
5.	Ke1—f1	g7—g5	16.	Df4—f5 ? . . .
6.	Dd1—f3	. . .	Her maatte Df4—f1 ske; paa Dg6—h5 var da fulgt Kg2—f2, og Hvid slipper med Lethed fra Angrebet, medens nu Spillet hurtigt tabes.	
Den bedste Fortsættelse er, som bekendt, Sg1—f3.			16.	. . . Dg6—h5
6.	. . .	Lf8—c5	17.	Sb1—c3 Dh5—h1 †
Det rigtige Forsvar er c7—c6.			18.	Kg2—f2 Th8—h2 †
7.	g2—g3	Dh4—h6	19.	Kf2—e3 Sg8—e7
8.	h2—h4	. . .	20.	Df5+g5 . . .
Bedre var g3+f4.			Paa Df5—f3 følger Dh1—g1 † og mat i to Træk.	
8.	. . .	Lc5+g1	20.	. . . Dh1—g1 †
9.	h4+g5	. . .	21.	Ke3—d3 Dg1—f1 †
Svagt Træk; Kf1+g1 er langt stærkere.			22.	Sc3—e2 Df1+e2 †
9.	. . .	Dh6—b6	23.	Kd3—c3 Th2—h5
10.	Th1+g1	Lc8—h3 †	Opgivet.	
11.	Tg1—g2	Lh3+g2 †		
12.	Kf1+g2	Db6—g6		
Sort offerer et Taarn og faar				

573. Muzio Gambit. (La Revue.)

(Spillet pr. Korrespondance 1877—78.)

(Noterne ere af Rosenthal.)

Tchigorine. Skakklubben i Charkow.		Hvid.	Sort.	
Hvid.				
1.	e2—e4	e7—e5	5.	0—0 g4+f3
2.	f2—f4	e5+f4	6.	Dd1+f3 Dd8—f6
3.	Sg1—f3	g7—g5	7.	d2—d3 . . .
4.	Lf1—c4	g5—g4	Nok saa almindeligt og bedre er her e4—e5. Ved det valgte	

Hvid. Sort.
 Træk søger Hvid at faa tre
 Bønder for sin Officer og at
 beholde Angrebet.

7. . . . Lf8—h6
 Til Dato det eneste Forsvar,
 som Theorien giver. Det er
 imidlertid mindre stærkt, da
 Sort for at undgaa øjeblikkelig
 Fare er nødt til efterhaanden
 at offre Bf7 og Bh7. I saa
 Tilfælde tro vi, at Hvids Offer
 er mere end erstattet ved Stil-
 lingens Overlegenhed og tre
 Bønder mod en Springer. Det
 Forsvarstræk, som vi anse for
 korrektest, og som sikrer Sort
 Fordelen, er Sb8—c6.

8. Sb1—c3 . . .
 En ypperlig Fortsættelse for
 Hvid var ogsaa følgende:

8. Lc1+f4 Lh6+f4
 9. Df3+f4 Df6+f4
 10. Tf1+f4 f7—f6
 11. Sb1—c3 d7—d6
 12. Lc4+g8 Th8+g8
 13. Sc3—d5, og Sort kan
 ikke forsvare f6 og h7.

8. . . . Sg8—e7
 9. Lc1+f4 d7—d6
 Bedre var:

9. . . . Df6+f4
 10. Df3+f4 Lh6+f4
 11. Tf1+f4 f7—f5
 efterfulgt af 12. . . . c7—c6.

10. Lf4+h6 Df6+h6
 11. Df3+f7 † Ke8—d8
 12. Tf1—f6 Dh6—g5
 13. Ta1—f1 . . .
 Et stærkere Angreb vilde Hvid

Hvid. Sort.
 faa ved h2—h4. Sort bedste
 Forsvar er da:

13. . . . Dg5—c5 †
 14. Kg1—h1 Sb8—d7
 15. Tf6—e6 Th8—e8
 16. Sc3—d5 Sd7—e5
 17. Df7+e8 † Kd8+e8
 18. Te6+e7 † Ke8—d8
 19. Ta1—f1 Se5—g6
 20. Te7—g7 osv.

13. . . . Lc8—h3
 Sort søger at drage Fordel af
 Hvids sidste Træk og faar sin
 Løber bragt ud. Ikke desto-
 mindre var vistnok Sb8—d7
 det rigtige Træk.

14. Tf6—f2 Sb8—c6
 15. Lc4—e6 Lh3+e6
 16. Df7+e6 Se7—g6
 17. Sc3—d5 Sc6—e7
 Svagt Træk; Sort burde have
 spillet Dg5—e5; 18. De6—f7
 Sc6—e7, og derefter c7—c6,
 og han staaer bedst.

18. Sd5—f6! . . .
 Godt spillet; paa Tf2—f7 vilde
 være fulgt Dg5—e5!

18. . . . Sg6—f8
 19. De6—f7 Dg5—g6
 20. Df7—b3 Ta8—c8
 21. Sf6—d5 Dg6—g7
 22. Sd5+e7 Dg7+e7
 23. Tf2—f7 . . .
 Hvid kan vinde Partiet langt
 hurtigere ved 23. Db3—c3 og
 derpaa Tf2—f7.

23. . . . De7—e8
 24. Db3—c3 Sf8—d7

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
25.	Dc3—g7	e7—c5	34. Df5—f7	b7—b5
26.	Tf7+d7 †	De8+d7	Paa 34. . . .	Te6+e4 spiller
27.	Dg7+h8 †	Kd8—c7	Hvid 35. Df7—c4 †	og vinder
28.	Dh8—f6	Tc8—e8	den sorte Dronning.	
29.	Df6—f5	Te8—e6	35. Df7—g8	De7—d7
30.	Tf1—f3	Kc7—c6	36. Dg8—a8	Kc7—b6
31.	c2—c3	Kc6—c7	37. Da8—b8 †	Dd7—b7
32.	d3—d4	c5+d4	38. Db8+b7 †	Kb6+b7
33.	c3+d4	Dd7—e7	39. Tf3—f4	opgivet.

Korrespondancepartier.

Foruden det i forrige Hefte paabegyndte Parti skulle vi nu for Fremtiden bringe to andre af Kjøbenhavns Skakforenings Korrespondancepartier, nemlig Partierne mod Glasgow-Klubben. Det første af disse Partier er begyndt med en hidtil af Theori og Praxis meget stedmoderlig behandlet Aabning, medens ved det andet netop det modsatte er Tilfældet.

I. Glasgow-Kjøbenhavn.

Hollandsk Parti.

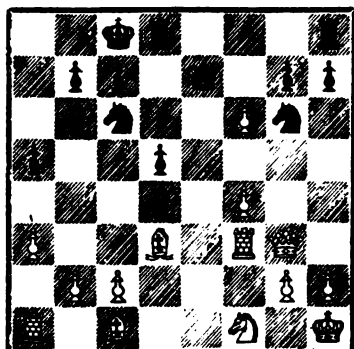
	Glasgow.	Kjøbenhavn.
	Hvid.	Sort.
1.	d2—d4	e7—e6
2.	c2—c4	f7—f5
3.	a2—a3	Sg8—f6
4.	Sb1—c3	Lf8—c7
5.	Sg1—f3	. . .

II. Kjøbenhavn-Glasgow.

Løbergambit.

	Kjøbenhavn.	Glasgow.
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	d7—d5
4.	Lc4+d5	Dd8—h4 †
5.	Ke1—f1	g7—g5

Kjøbenhavn-Kristiania.

Stilling efter Hvids 15de Træk.

Kjøbenhavn.	Kristiania.
Hvid.	Sort.
15. . . .	g7+f6
16. Lc1—d2	De7—f7
17. b2—b4	f6—f5

„S“-Problemturneringen.¹⁾

Fra S. A. Sørensen have vi om denne Turnering modtaget følgende Meddelelse, som det herved er os en Fornøjelse at gjengive:

„Af de til Turneringen indkomne 9 Sendinger have Dommerne, DHrr. A. Arnell i Gøteborg, F. W. Blehr i Kristiania og F. Søborg i Aalborg, indgivet samstemmende Beretninger om, at Sendingerne Nr. II, IV, VIII og IX havde Biløsning, medens Nr. III var uløselig, og at som Følge heraf den egentlige Konkurrence altsaa kun vilde finde Sted mellem Sendingerne I. „*Non cuivis* etc.“, V. „*Tentare licet*“, VI. „*En Spurv i Tranedands*“ og VII. „*Fanny*“.

¹⁾ Reglerne for „S“-Problemturneringen fandtes i Sept. Hefte f. A.; Indleveringsfristen for Opgaverne var fastsat til 15de Novbr.; i Decbr.-Hefte er offentliggjort saavel de korrekte Opgaver som Fejlene i de ukorrekte.

Af disse 4 Sendinger vare samtlige Dommere enige om, at „*En Spurv* etc.“ tilkom 1ste Præmie, idet de med Rette udtalte dem særdeles anerkjendende om dens elegante Form og vellykkede Løsning. Samme Enighed var derimod langt fra ikke til Stede med Hensyn til Bedømmelsen af de 3 andre Sendinger, og Værd-sætningen af disse blev yderligere vanskeliggjort og fik foreget Betydning ved, at det i sidste Øjeblik blev paavist af Søborg, at „*En Spurv*“ ogsaa havde Biløsning (ved 1. Tæ6 †) og saaledes desværre maatte udelukkes fra Præmie.

Forinden jeg imidlertid gaar over til at meddele de forskjellige faldne Vota særligt for hver af de 3 Dommere, skal jeg forudskikke følgende almindelige Bemærkninger af Blehr, der forekomme mig træffende at angive det Synspunkt, hvorfra slige Opgaver skulle betragtes:

„Efterat jeg har gennemgaaet og prøvet de indsendte Opgaver, „staar nu tilbage at afgive min Dom om disse. Først vil jeg dog kortelig bemærke, hvad der forresten følger af sig selv, at Fordringerne til denne Sort Kompositioner, hvor „Forfatteren stadig maa have en bestemt Stilling for Øje, „ikke kunne stilles højt: fremviser Opgaven en naturlig „S-Form med ikke altfor ubetydelige og iøjnespringende „Varianter, maa der ses bort fra saadant som Originalitet, „Vanskelighed og rene Matstillinger, der ellers i Almindelighed kræves ved Turneringsopgaver, og man kan kun „være saa meget desto mere fornøjet, om dette virkelig er „til Stede. Ej heller kan partiel Biløsning¹⁾ i Hovedspillet „bevirke, at Opgaven derved udelukkes fra Konkurrence.“

Arnells Bedømmelse:

Sending Nr. I har vakrest gjengivet S-Formen, men Løsningen, hvorvel ret net, er saa iøjnefaldende, at Problemet, om det kan kaldes saa, kun har yderst ringe Værd.

Nr. V har en symmetrisk, om end fantastisk S-Form. Løsningen har adskillige ej aldeles uinteressante Varianter og er, jævnført navnlig med den foregaaende, ikke saa letfundet.

Nr. VII fremviser den sletteste S-Form af disse 3. Løsningens 1ste Træk indeholder et dobbelt Anstød (Skak og Slag)

¹⁾ c: Dobbeltspil fra 2det eller senere Træk. S. A. S.

mod de nu almen gjældende Fordringer til et godt Problem¹⁾, og hvorvel det fra 2det Træk, der muligt kan være vanskeligt nok for en Begynder at udfinde, er mere problemagtigt anlagt, hæver det sig dog ikke i nogen Henseende over det middelmaadige.

Jeg stemmer derfor for, hvis 2 Præmier nødvendigvis skulle udsættes, at Sending Nr. V tildeles den 1ste, og Nr. I den 2den.

Blehr: Nr. I „Non cuivis“. Uden at der fra Forfatterens Side synes at være lagt synderligt Arbejde til, er det dog lykkedes at fremstille en korrekt S-Figur med en net, men overordentlig let Løsning.

Nr. V „Tentare licet“. S-Formen er lidt fantastisk og flot, men dog antagelig. Dérmod viser Opgaven tydeligt, at Forfatteren har forsøgt at gjøre noget ud af sin Idé, hvilket ogsaa ganske godt er lykkedes, idet de to Varianter ere meget tilfredsstillende. Endvidere frembyder den nogle Forførelsestræk, hvad der i Almindelighed er sjældent at finde ved denne Slags Kompositioner. Af de talrige Brikker er kun h7 nødvendig for Stillingens Skyld.

Nr. VII „Fanny“. S-Formen er temmelig kantet, men kan dog gaa an. Løsningen, der ikke er af smukkeste Sort, volder ikke megen Vanskelighed, hvad Indledningstrækket angaar, derimod er 2det Træk noget skjult. Forøvrigt synes den at have kostet sin Forfatter adskilligt Arbejde.

Overensstemmende med ovenstaaende kortfattede Bedømmelse er det derfor min Mening, at 1ste Pris bør tilkjendes Forfatteren af Nr. V, og 2den Forfatteren af Nr. VII.

Søborg: Nr. I „Non cuivis etc.“ Opgaven opfylder Betingelsen at fremstille et korrekt S; har en meget let Løsning, men er iøvrigt meget net.

Nr. V „Tentare etc.“ Opstillingen danner en ret smuk symmetrisk Figur, og Løsningen er ganske vakker.

Nr. VII „Fanny“. Bogstavet S er vel ikke saa rent frem-

¹⁾ Ikke som Voldgiftsmand, men som forhenværende Problemist og Redaktør maa det være mig tilladt her strax at nedlægge en bestemt Indsigelse mod, at de af min kjære Ven Arnell antydede Fordringer skulle være „almen gjældende“. Muligvis ere de det i Tyskland, men selv om saa var, ere vi dog endnu ikke helt slavisk afhængige af denne Stat. S. A. S.

stillet som i „Non cuivis“, men dette opvejes fuldstændigt ved dens Fortrin i Anlægget, ved Forførelsestræk og ved det meget skjulte 2det Træk.

Idet jeg finder, at „Tentare“ fortjener hæderlig Omtale, stemmer jeg for, at Nr. VII „Fanny“ tilkjendes 1ste Præmie, og Nr. I „Non cuivis“ 2den Præmie.

Som det ses, er der altsaa en betydelig Meningsforskel, men dog heldigvis ikke saa stor, at der kræves Brug af min Voldgiftskjendelse, thi betegnes den bedste, næstbedste og trediebedste Opgave henholdsvis med Tallene 1, 2, 3, og opstilles følgende Skema:

	I. Non cuivis.	V. Tentare licet.	VII. Fanny.
Arnell.	2	1	3
Blehr.	3	1	2
Søborg.	2	3	1
	7	5	6

ses Tallene 5 og 6 at repræsentere henholdsvis 1ste og 2den Præmie.

I Overenstemmelse hermed tilkjendes 1ste Præmie Sendingen Nr. V „Tentare licet“, 2den Præmie Sendingen Nr. VII „Fanny“, hvis resp. Forfattere ere J. A. Carlborg, Eksund, og J. Aagaard, Langeland.

Forfatteren til I „Non cuivis“ er Hr. J. Jespersen, Faarevejle, og til den desværre forulykkede Nr. VI „En Spurv“ ligesledes Hr. Carlborg. De udsatte Præmier, resp. 15 Kr. og den 2348 Opgaver indeholdende Samling: „American Chess Nuts“, ere under 15de Februar tilstillede de ovennævnte Herrer.“

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 10 og 11 (Oktober og November 1878).

(Til Nr. 757—62 ville Løsningerne først blive meddelte i næste Hefte.)

741. Af Arnell. Mat i 5 Træk. — 1. D+B, S+D (A); 2. Sc7—e6, de; 3. Se3+g2, Sf1—e3 (a); 4. Th3—h5, ∞; 5. S. ≠. 3. — —, (a) K+B; 4. Th5 †, K+g4; 5. Ld1 ≠. 1. — —, (A) e7—e6; 2. Th5, Sd2; 3. Db8 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, Vilhelm Frey („En meget smuk og vanskelig Opgave med rene Matstillinger; man ser dog snart, at D og S maa nærme sig den sorte Konge og tage aktiv Del i Kampen“), —m—g. („et svært andet Træk“).

742. Af V. Nielsen. Mat i 3 Træk. — 1. Sc3—d5, Kd3—e4 (A); 2. Kg3—h4 osv. 1. — (A) Kd3—e2; 2. Sd5—f4 † osv. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, v. Düben, Norlin, Augusta O., Vilhelm Frey („Første Træk nærliggende, andet Træk nydeligt; har vistnok først været en to-Træks Opgave“), Herman, —m—g.

743. Af Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Tf5—d5, K+T (A); 2. Tc3—d3 † osv. 1. — — (A) L+T; 2. Ih5—g6 † osv. — Rigtig løst af: Carlborg, v. Düben, Norlin, Augusta O., Vilhelm Frey („meget løst, men temmelig let“), Herman, —m—g.

744. Af Lemke. Mat i 4 Træk. — 1. Sf3—g5, d4+e3; 2. Te7—d7 †, Kd6—e5; 3. Td7—d4 ∞; 4. L. ell. S gjør Mat. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, v. Düben, Norlin, Vilhelm Frey („en god Opgave, dog næppe god nok til at trykkes paa stort Diagram“), Herman, —m—g.

745. Af Carlborg. Mat i 3 Træk. — 1. Tg7—g5, De4—d5; 2. Sf5—e3 †, Kc4—b5; 3. c3—c4 ≠. — Rigtig løst af: Blehr, Norlin, v. Düben, Augusta O., Herman, Vilhelm Frey („et almindeligt Problem! daarlig Opstilling“), —m—g.

746. Af Jespersen. Selvmat i 5 Træk. — 1. Da1—a2, c4—c3 (!); 2. Da2—b3, a3—a2; 3. Db3—b5 †, a6+b5; 4. Lc5—b4, a2—a1 L. ell. S.; 5. Tb5+b6. L. ell. S. ≠. Denne af Forfatteren tilsigtede Løsning kan dog omgaas ved 2. Te4—e2, e5—e4; 3. Te2—d2 † c3+d2 ≠. — Rigtig løst af: Carlborg, v. Düben, Norlin, —m—g.

747. Af Finlinson. Mat i 3 Træk. — 1. De2—a6, Kd6—e6 (!); 2. Sh6—g4; 3. D. ell. S. †. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, v. Düben, Norlin, Augusta O., Vilhelm Frey („En massiv Opgave, ikke uden Skjønhed, men med altfor mange Brikker til en saadan Idé“), Herman, G. Å., —m—g.

748. Af Finlinson. Mat i 3 Træk. — 1. Da8—d8, T+S; 2. Sf6+d7 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, v. Düben, Norlin, Augusta O., G. Å., Vilhelm Frey („Overordentlig tiltalende og meget svær, men uden særlig tiltalende Matstillinger“), Herman, —m—g.

749. Af Finlinson. Mat i 4 Træk. — 1. Td1—h1, K+S (!); 2. La4—b3, K+S (a); 3. Lb3—c4; 4. Tb1—h4 †. 2. —, (a) K—e2; 3. L—c2; 4. Ld1 †. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, v. Düben, Norlin, Vilhelm Frey („en særdeles smuk Træktvangsopgave, tiltaler mig meget“), Herman, —m—g. („meget smuk“).

750. Af Lamb. Mat i 3 Træk. — 1. Se3—c2; 2. Sf5—g7 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Herman, Carlborg, Norlin, v. Düben, Augusta O., G. Å., —m—g.

751. Af Lamb. Mat i 3 Træk. — 1. Sg7—h5; 2. De7—f7; 3. D. †. — Rigtig løst af: Blehr, Norlin, v. Düben, Augusta O., Carlborg, Vilhelm Frey („temmelig tarvelig, men svær; Lb7 er en Uting“), Herman, —m—g. („vanskelig, men ikke smuk, hverken fra Idéens eller fra Spillets Side“).

752. Af Lamb. Mat i 3 Træk. — 1. Dg8—g2, Kd4—c3 ell. e3; 2. Lb2—d6 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, v. Düben, Norlin, Augusta O., Vilhelm Frey („let og indholdsløs“), Herman, —m—g. („som Nr. 750 meget let og elegant“).

753. Af Taylor. Mat i 2 Træk. — 1. Dg6—g1 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, v. Düben, Norlin, Herman, Augusta O., Vilhelm Frey („meget god, men meget let“), —m—g. („nydelig, men ligner i høj Grad en tidligere i Tidenden meddelt Opgave“).

754. Af Coates. Mat i 3 Træk. — 1. Ta6—d6, Sc8—e7 (!); 2. Se4—f6 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, v. Düben, Norlin, Vilhelm Frey („Meget tarvelig“), Herman, —m—g.

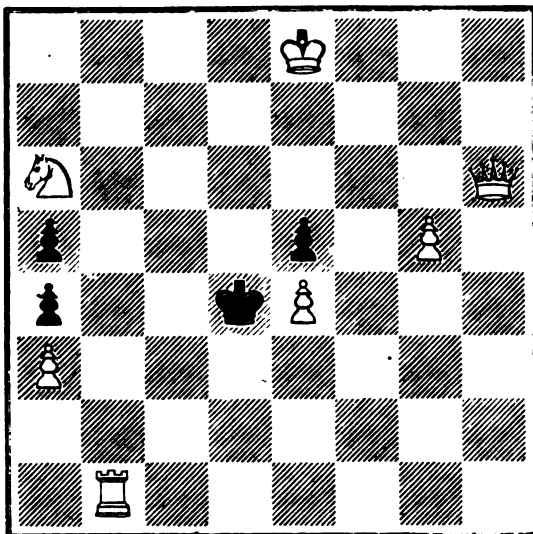
755. Af Callander. Mat i 4 Træk. — 1. Df7—f4, Ka4—b5 (A); 2. Sb1+c3 †, bc; 3. Df4—b8 †; 4. D. †. 1. — (A) L—d4; 2. D—e4, L—f5; 3. D+f5; 4. †. — Rigtig løst af: Blehr, Herman, v. Düben, Norlin, Carlborg, Vilhelm Frey („smuk Matidé og vanskelig, i det Hele taget en rigtig god Opgave“), —m—g. („meget let og meget tarvelig“).

756. Af Arnell. Mat i 2 Træk. — 1. Le1—g3 og 2. †. — Rigtig løst af: C. W. Hultgren, Gøteborg, Augusta O., Carlborg, G. Å., v. Düben, Norlin, C. W. H—n, Vilhelm Frey („god“), Herman, F. S. i Aalborg, —m—g.

Opgaver.

785.

J. A. Viberg.

Mat i 4 Træk.

786.

H. E. Giersing.

Mat i 3 Træk.

787.

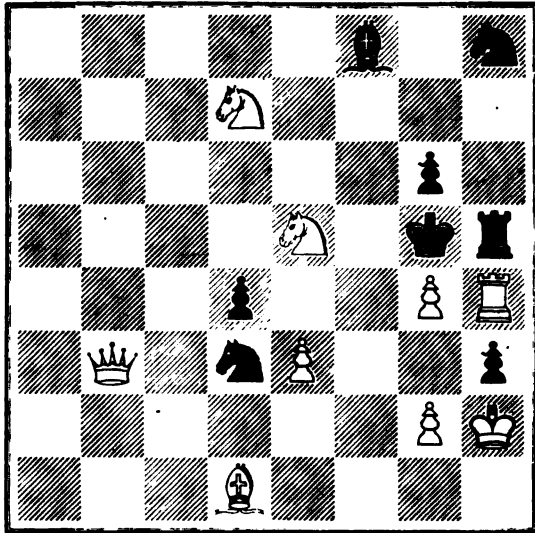
S. Gold.

Mat i 3 Træk.

788.

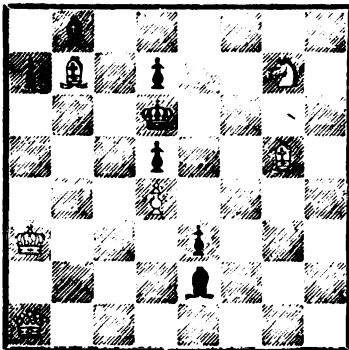
J A Carlberg, Eksund.

Mat i 3 Træk.

789.

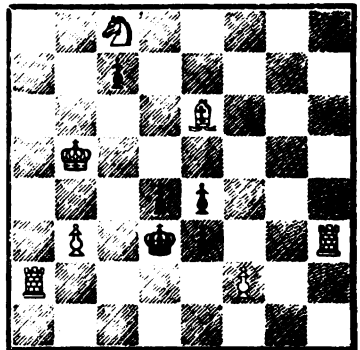
Edw. Bäckerlin.

Mat i 2 Træk.

790.

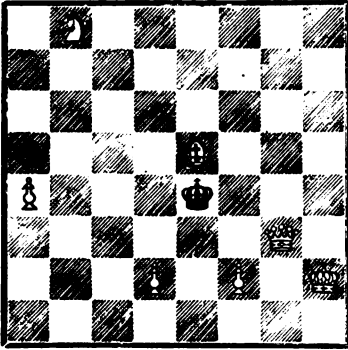
A. A

Mat i 4 Træk.

791.

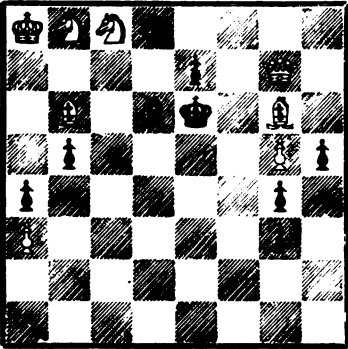
Edw. Anthony.
(Ch. Pl. Chronicle.)

Mat i 3 Træk.

793.

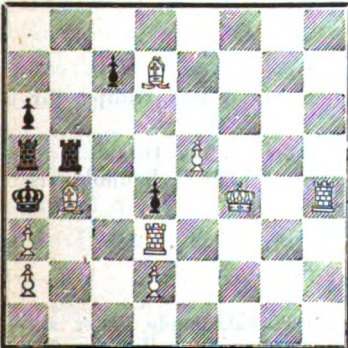
J. Berger.
(Ill. Zeit.)

Mat i 3 Træk.

795.

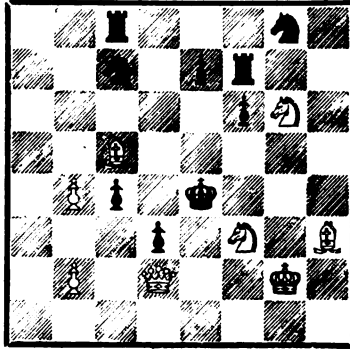
Ph. Klett.

Mat i 4 Træk.

792.

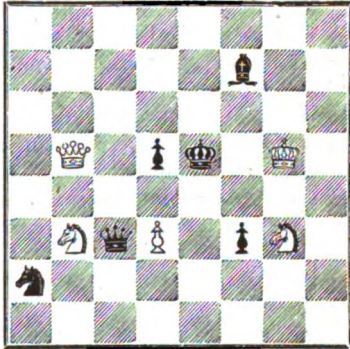
K. Kober.
(Wiener Salonblatt.)

Mat i 3 Træk.

794.

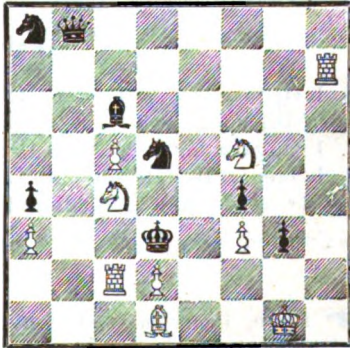
F. Hubert.
(D. Sz.)

Mat i 4 Træk.

796.

T. Smith.

Mat i 4 Træk.

Nyeste Post.

Norden. Kjøbenhavns Skakforening afholdt Torsdag den 20de ds. en festlig Sammenkomst, hvortil S. A. Sørensen var indbudt som Gjest. Vi forbeholde os i næste Hefte at give et Referat af den overordentlig vellykkede Fest.

Brevvexling.

Augusta O. Nohleby, G. Å., Sunnersberg, F. W. B, Kristiania. C. A. K., Trondhjem, C. W. H., Gøteborg, J. A. C., Eksund, H. v. D., Elfgårde. A. N., Stockholm, Herman, O. J., Kjøbenhavn og J. J., Faarevejle. Løsninger med Tak modtagne.

Schackvän. Vi maa bede Dem undskyldte, at De saalænge har maattet vente paa Svar. — Morphy lever i New-Orleans, men har, saayidt vides, ikke spillet Skak i de sidste 10—15 Aar.

V. Frey. Tak for Deres Brev med Løsninger og udførlige Bemærkninger samt for de medfølgende Partier, af hvilke det ene vil blive optaget i næste Hefte. Vi beklage, at De aldrig har givet Dem af med at løse Selvmatter; prøv paa det engang; det vil falde Dem vanskeligt i Begyndelsen, men det vil lønne sig.

—m—g. Kjøbenhavn. Tak for deres omhyggelige Løsninger, som ere fuldkommen tilstrækkeligt angivne. At Nr. 753 (af Taylor) ligner en ældre Opgave i betydelig Grad, have vi allerede set; De mener formodentlig Nr. 81 (af Barnett) i Nord. Skaktidende 1ste Aargang. Vi foretrække næsten Barnetts Opgave for Taylors præmierede.

Herman og J. J. Faarevejle. Opgaver med Tak modtagne.

B. O. Lommarp. Tak for Deres hjertelige Brev med Indhold. I Løbet af faa Dage skal De have Svar.

Rettelser.

I Opgave Nr. 764 (Dec.-Hefte) bedes hvid Ba4 tilføjet for at hindre Biløsning ved 1. Sa4 † osv.

I Opgave Nr. 779 (Jan.-Hefte) bedes sort Bb4 tilføjet.

I Januar Hefte Side 20 Linie 12 f. n. bedes „henholdsvis 2, 3 og 4“ rettet til „2, 3 eller 4“.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: A. Therkelsen, Store Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Marts 1879.

Kjøbenhavns Skakforening.

Torsdagen d. 20de Februar afholdtes i Kjøbenhavns Skakforening en festlig Sammenkomst, der talte saamange Deltagere, som vi ingensinde tidligere ved lignende Lejligheder mindes at have set. Ikke blot omtrent samtlige Foreningens Medlemmer havde indfundet sig, men flere Skakvenner i Kjøbenhavn, som for Tiden ikke ere Medlemmer af Foreningen, havde med Glæde grebet Lejligheden til at hilse paa S. A. Sørensen, der, som Enhver med Undtagelse af ham selv vidste, skulde være Festens Midtpunkt. Foreningen havde endvidere den Fornøjelse at se som sine Gjæster DHrr. Telegrafembedsmænd Lund og Schmidt, der med saa megen Dygtighed havde assisteret Foreningen ved Telegrafpartiet mellem Kristiania og Kjøbenhavn 31te Marts f. A.

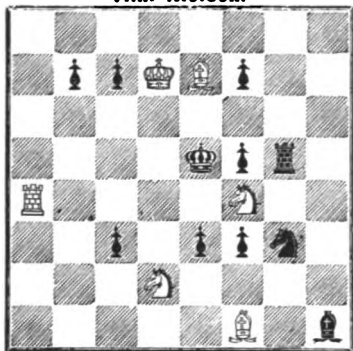
Kl. 9 var Seleket samlet og man begav sig tilbords. Efterat Formanden, G. Nielsen, i velvalgte Ord havde budt Gjæsterne velkommen, og efterat nedenstaaende kvikke Sang for S. A. Sørensen var bleven afsungen, udbragte Næstformanden, Hertzprung, Hædersgjæstens Skaal. Idet han hjerteligt takkede ham for hans Virksomhed som Redaktør af Skaktidenden og for det Offer af Tid og Kræfter, som han havde bragt Skaksagen herhjemme, overrakte han ham et smukt Gulduhr med Kjæde, en Gave fra danske Skakvenner, der havde forenet sig om at tilvejebringe et synligt Tegn paa deres Taknemlighed. Paa den indvendige Side af Uhrets Kapsel havde man havt den lykkelige Tauke at lade indgravere S. A. Sørensens bekjendte Firtræksopgave,¹⁾ der ved Londonerproblemturneringen 1873 skaffede ham første Præmie og gjorde hans Navn berømt overalt, hvor Skak-

¹⁾ Stillingen er følgende: Hvid Kh1, Dd8, Td3, Lb3, Sd4 og g2, Be4; Sort Ke5, Tg7, La5 og h5, Sb4 og e1, Ba6, c7, g3, g5 og h2. Mat i 4 Træk ved 1. Td3—f3 osv.

spillet blomstrer. Med Gaven fulgte et kalligraferet Dokument med Givernes Navne og prydet med nedenstaaende vellykkede Opgaver.

797.

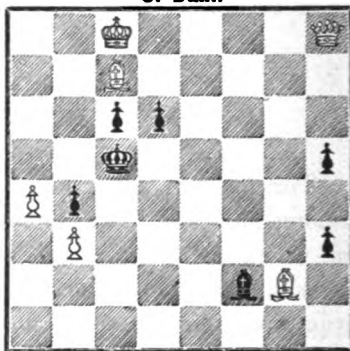
Vilh. Nielsen.

Mat i 4 Træk.

798.

C. Dahl.

Mat i 4 Træk.

S. A. Sørensen takkede synlig bevæget for den hjertelige Velvillie, der paa en saa overraskende og smagfuld Maade var bleven vist ham. — Efter en Tale af Thiele for de øvrige indbudte Gjæster blev Ordet givet frit, og Sange og Taler kappedes om at forhøje Stemningen. Af Sangene have vi tilladt os nedenfor kun at lade aftrykke enkelte Vers, da de for en stor Del navnlig morede ved lokale Vittigheder, uforstaaelige for andre end Foreningens Medlemmer; som Talere optraadte V. Jessen for Skakforeningen, C. Dahl for O. Malmqvist's Minde, L. Arntzen for Skaktidenden og dens nye Redaktion, S. A. Sørensen for Problem- og andre Digttere og Kunstnere, der havde bidraget til Festens Forskjønnelse, A. T. for Formanden osv. Megen Lykke gjorde et Probleblad, som indeholdt nedenstaaende mer eller mindre vellykkede Opgaver og Skakspøg. Efter Bordet forsøgte man at løse Problemer af en anden Art; omkring paa Væggene i Lokalet var der nemlig ophængt Billeder, tegnede og malede af Hartmann og Hertzprung; hvert Billede var en Rebus og havde en skakteknisk Betydning, der altid morede, men rigtignok ogsaa undertiden fik Gjæsterne til at korse sig over Kunstnernes dristige Fantasi. Senere paa Aftenen kom Bollerne paa Bordet, og under stor Munterhed forbleve Gjæsterne endnu samlede en Times Tid eller to, inden man skiltes fra hverandre efter den overordentlig vellykkede Fest.

Den 20. Februar 1879.

Mel.: Napoleon var tapper Kriger.

Vor Sørensen er tapper Kriger,
Som Du og jeg og Alle ved;
Men ved Du ogsaa, hvad man siger,
Var Aarsag til hans Tapperhed?
Krambambuli han ikke drak,
Men før i Uniform han trak,
Saa Sved af Panden sprak,
Han spille Skak!

De ved, som nøje Helten kjendte,
At før han var saa stor som saa,
Hans Hjærte alt for Kæmper brændte,
Som kunde rende rundt og slaa¹⁾.
Først virkeligt han traf dem dog
I Brikkerne, da han blev klog
Paa deres Kæmpetog
I „Lasas Bog.“

Da først han selv gav Bogen Mæle,
Det var i Aalborgs gamle Stad.
To skikkelige Borgersjæle
Halvt sovende ved Brættet sad.
Vor Løjtnant nærmer sig galant
Og mente, det var int'ressant,
At den, de tro'de vandt,
Strax mat sig fandt!

I sligt ej slige Mænd sig finde.
„De nok skal lyse Fyren hjem“.
Men han udbeder sig: iblinde
Samtidig at behandle dem.
Saa kiled' han dem begge to,
Og saa fik deres Hjærter Ro,
Og saadan slog han Bro
Paa Rubiko!

¹⁾ Vide Skarphedin i Nials Saga.

Størst Navn vor store Helteknuser
 Som Digter af Problemer faar;
 Og ejer Græker ingen Muser,
 Som slig en Digtning's Værd forstaar,
 Apollo med sin Klump af ni,
 Mod Løjtnant Sørens Kompagni,
 Er kun en Stump, som vi
 Gaar stolt forbi!

Thi dem, han dannet har og danner
 Ved Praxis og ved Theori,
 Som har den „Nordiske“ til Banner,
 Det er „hans eget Kompagni“,
 Hvad om da nu et Glas vi drak
 For ham, som længe Læset trak,
 Og sagde for hans Skak
 En velment Tak! ---

C. M.

Kjøbenhavns Skakforening

(afkortet).

Mel.: Og det var i Aaret 1807.

Der er en forunderlig dragende Magt
 Ved vore fir' og tresindstve Felter,
 Naar Sejersgudens Vogn, som en Avtor har sagt,
 Til begge Sider slingrer, før den vælter.
 Var Ugler der i Mosen, hvo maler din Skræk!
 Hvo fatter vel din Fryd ved det reddende Træk!
 Og naar Lykken sveg,
 Naar Buen var for veg
 Til din Tankes Pil,
 Hvo skildrer da det Smil,
 Hvormed du ved klog
 Beregning sikkert drog
 Den hældende Vogn i „Remisen“.

Vi morer os, — dog ej ved bakkantiske Spring,
 Og vore Damer, det er ej Månader. —
 Nej, ædru svinger Tanken sig i sfinxiske Sving
 Behændigt til de fine Maske-Rader.
 Man spiler ud Ideernes kunstige Net —
 Ja, Hurra for hver Fisker, og Hurra for hans Dræt!
 Leve Tankens Id,
 Og hver, som her fik Bid!
 Hver, som ved vort Bord
 Vil synge med i Kor:
 „Naar nu jeg er møt .
 Og har Brikker og Bræt,
 Saa vil jeg ej med Kongerne bytte!“

L. Motz.

Nordisk Skaktidende

(afkortet).

Mel.: Den Skønne gaar ind i sit attende Aar.

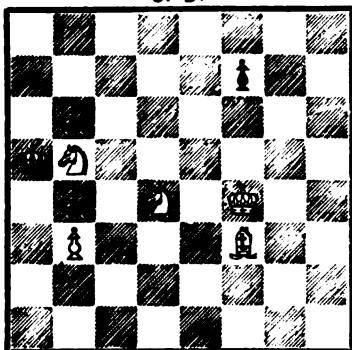
Den Skønne gaar nu i sit syvende Aar,
 Har nu sine Børnesko traadt,
 Og uomtvistelig fast det staar:
 Den traadte dem særdeles godt.
 Den traadte dem saadan, at Folk blev opmærksom
 Paa hver en Artikel, der stod,
 Og Tidenden gjorde en Lykke saa stærk, som
 Man rigtignok ej havde troed.
 Men Sagen var ogsaa, at førend den
 Begyndte sin Bane, var Sørønsen
 i: Næsten: | slet ikke videre kjendt.

Nu kjendes hans Navn af Store og Smaa,
 Hvor Skakspillet blomstrer og gror;
 Thi Tidenden sendtes med Navnet paa
 Omkring mod Syd og mod Nord.

Og hurtig forstod han at skaffe den Yndere,
 Alle fik Tidenden kjær;
 Husk blot paa hans „Skaktheori for Begyndere“,
 Den var alene det værd;
 Og tænk paa hans Stils elegante Sving
 Og alle de andre brillante Ting,
 I: Hvormed:| Tidenden stadig var fyldt.

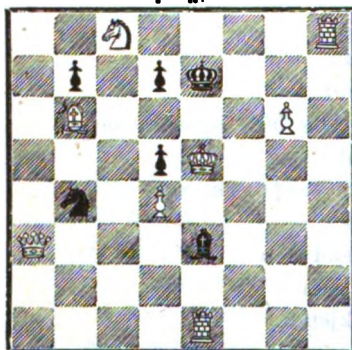
A. H.

C. D.

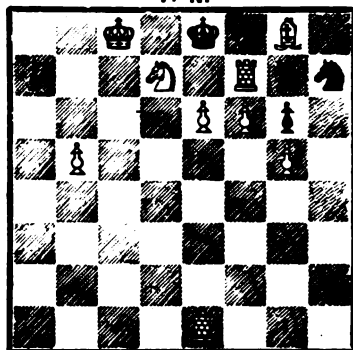
Mat i 4 Træk.

T-n.

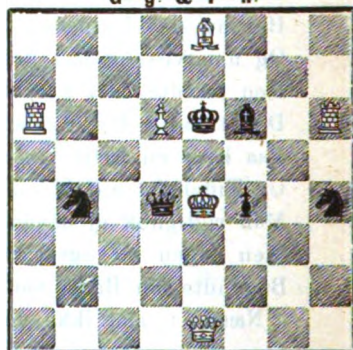
Hvid har gjort et falskt Træk; Sort fordrer, at det skal tages tilbage, og at Hvid skal trække med Kongen istedetfor. Hvid er da nødt til at gjøre Selvmat i et Træk.

V. N.

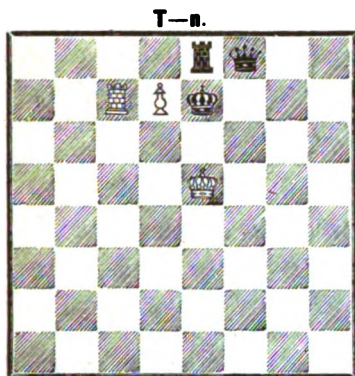

Hvid gjør Mat i 2 Træk.

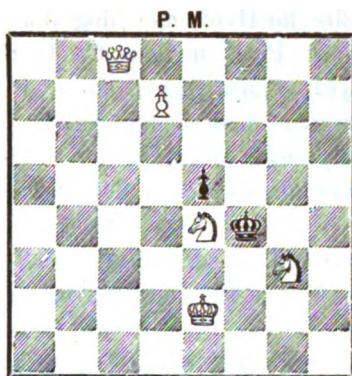
G-g. & T-n.

Hvid havde, da han trak sidst, kun to Træk at vælge imellem. Ifølge det valgte Træk blev han strax gjort Mat, som Diagrammet viser, medens han derimod ved at vælge det andet Træk med det samme havde gjort Sort Mat.

Mat i 1 Træk.

Mat i 2 Træk.

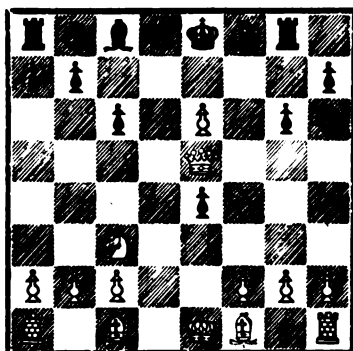
Disse to Opgaver ere løselige, naar man holder sig til Skakreglernes Ordlyd.

Analytiske Studier. III.

I Philidors Forsvar i det franske Springerspil forekommer efter

1. e2—e4	e7—e5	6. e5—e6	Sg8—h6
2. Sg1—f3	d7—d6	7. Sb1—c3	c7—c6
3. d2—d4	f7—f5	8. Sg5+e4	d5+e4
4. d4+e5	f5+e4	9. Dd1—h5 †	g7—g6
5. Sf3—g5	d6—d5	10. Dh5—e5	Th8—g8

følgende Stilling

hvor der i „v. Bilguer 5^a“ fortsættes dels med 11. Lc1+h6, Lf8+h6, der giver lige Spil, dels efter Løwenthal med 11. Lc1—g5, Dd8—d6; 12. De5+d6, Lf8+d6; 13. Sc3+e4 osv., der vel er

bedre for Hvid, men dog ikke giver nogen overvældende Stilling. Af et Parti mellem C. J. P. Høgstrøm¹⁾ (Hvid) og S. A. Hjeltstrøm (Sort), spillet i Upsala Jan. d. A. og af Sidstnævnte forsynet med nedenstaaende Bemærkninger, er det imidlertid indlysende, at Hvid lige strax kan faa en vindende Stilling. Hvid fortsatte med det af Løwenthal angivne Træk:

11. Lc1—g5 Dd8—d6 (a. b.)

men spillede derpaa 12. Ta1—d1! Dd6+e6.

Paa 12. Dd6+e5 følger naturligvis 13. Td1—d8 ≠

13. Lf1—c4! og Sort opgiver Partiet, da han ikke kan redde Dronningen uden at blive mat i faa Træk; Paa 13. . . .Sh6—g4 følger 14. Lc4+e6, Sg4+c5; 15. Td1—d8 ≠.

(a). Spiller Sort 11. . . . Sh6—g4, følger 12. De5—f4, Sg4—f6 (nødvendigt paa Grund af Df4—f7 ≠); 13. Lg5+f6 og Hvid har sin Officer igjen med stærkt Angreb.

(b). Bedst for Sort er 11. . . . Dd8—b6, hvorpaa følger 12. 0—0—0 og Hvid har et meget stærkt Angreb.

Partier.

574. Italiensk Parti.

(Spillet i 1861).

(Noterne ere af S. A. S.)

S. A. Sørensen.	M. O. Møllerstrøm.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	7. Dd1—e2	. . .
1. e2—e4	e7—e5	Dette Træk, der forhindrer det ovenfor omtalte Offer, ser stærkt ud, men er i Virkeligheden det modsatte.	
2. Sg1—f3	Sb8—c6	7. . . .	d7—d5!
3. Lf1—c4	Lf8—c5	8. e5+d6	Lc8—f5!
4. c2—c3	Sg8—f6	9. Sf3—g5	. . .
5. d2—d4	e5+d4	Vel den mindst uheldige Maade at fortsætte Spillet paa. Slaar	
6. e4—e5	Sf6—e4		
Ikke saa godt som d7—d5, men gjort for ved Se4+f2 osv. at faa 3 Bønder for Officeren.			

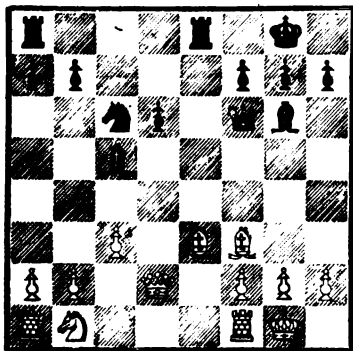
¹⁾ I Januarheftet Side 5 og 7 har der indsneget sig en Trykfejl, idet der er kommen til at staa C. G. Høgstrøm som Medspiller i Partierne Nr. 559—60 istedetfor C. J. P. Høgstrøm.

Hvid. Sort.

Hvid ogsaa c-Bonden, tager Dronningen igjen, Sort rokerer langt og staar udmærket.

9. . . .	0—0
10. Sg5+e4	Lf5+e4
11. 0—0	Le4—g6
12. Lc1—f4	c7+d6
13. Lc4—d5	d4—d3
14. De2—d2	Tf8—e8
15. Ld5—f3	Dd8—f6
16. Lf4—e3	. . .

Hvid, hvis Spil som Følge af det 7de Træk har været stærkt trykket, gaar nu ved dette Løbertræk, hvormed han falskelig havde haabet at frigjøre sit Spil, totalt til Grunde, men —

Hvid. Sort.

det er glædeligt at kunne tilføje — paa en fornøjelig og — lærerig Maade.

16. . . .	Te8+e3!
17. f2+e3	Ta8—e8
18. Tf1—e1	. . .

Selvfølgelig gaar den fristende Manøvre 18. Lf3+c6 ikke, paa Grund af Te8—e3!, der imidlertid ogsaa nu følger!

18. . . .	Te8+e3!

Virkelig morsomt gjort.

19. Te1+e3	Df6—f4
20. Kg1—f2	Lg6—e4!

Egentlig det Træk, hvorpaa hele Manøvren hviler.

21. Sb1—a3	Sc6—e7
22. Ta1—e1	Le4+f3
23. g2+f3	Df4+h2 †
24. Kf2—f1	Dh2+d2
25. Te3+e7	Dd2—f2 ±.

Desværre er dette Parti det eneste, jeg har optegnet af de mange, jeg tabte til denne store, for tidlig bortdøde Skakspiller, og af de vundne Spil er følgende vel det eneste nogenlunde præsentable.

575. Italiensk Parti.

(Spillet i 1862.)

(Noterne ere af S. A. S.)

M. O. Møllerstrøm. S. A. Sørensen.

Hvid. Sort.

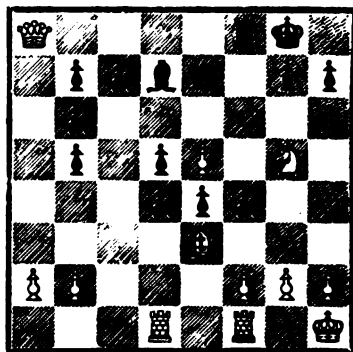
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6

Hvid. Sort.

3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. c2—c3	Sg8—f6
5. d2—d4	e5+d4

	Hvid.	Sort.
6.	e4—e5	d7—d5
7.	Lc4—b5!	Sf6—e4
8.	c3+d4	Lc5—b6
9.	Sb1—c3	f7—f5
	Partiet er hertil aabnet med de anerkjendt stærkeste Træk fra begge Sider.	
10.	Dd1—a4	...
	En i Forbindelse med de følgende Springertræk truende Manøvre, som det imidlertid lykkes Sort at finde den rette Parade imod.	
10.	...	Dd8—d7
11.	0—0	a7—a6
12.	Sc3+e4	f5+e4
13.	Sf3—g5	a6+b5!
14.	Da4+a8	Sc6+d4
15.	Lc1—e3	0—0
16.	Kg1—h1	...

	Hvid.	Sort.
	Der skal vanskelig for Hvid findes nogen Maade, der tilfulde kan afværge de nu paa forskjellig Vis truende Angreb.	
16.	...	Dd7—e7
17.	Ta1—d1	Lc8—d7
	og Hvid, der nu ikke kan undgaa at miste Dronningen, taber sluttelig Partiet.	

576. Evans Gambit.

(Spillet i Kristiania Skakklub d. 17/12 1878.)

	I. Ihlen.	O. C. Budde.
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—a5
6.	0—0	d7—d6
7.	d2—d4	e5+d4
8.	c3+d4	La5—b6
	Hermed er Normalstillingen i Evansgambit opnaet. Hvid fortsætter nu stærkest med d4—d5; det valgte Træk Sb1	

	Hvid.	Sort.
	—c3, giver dog næsten lige saa godt Spil. (Se „Skaktheori for Begyndere“, Nord. Skakt. Dec.-Heftet 1878.)	
9.	Sb1—c3	Lc8—g4!
10.	Dd1—b3	Dd8—d7
	Et mindre godt Træk, der tillader Hvid at forstærke Angrebet; bedre var Sc6—a5, hvorved Hvid, da Fortsættelsen 11. Lc4+f7 †, Ke8—f8; 12. Db3—d5, Sg8—f6! ikke gaar, saa at sige tvinges ind paa	

Hvid. Sort.

Mortimers Angreb ved 11. Db3 — a4 †, Lg4 — d7; 12. Lc4 + f7 †, Ke8 — f8; 13. Da4 — c2, Kf8 † f7, en Fortsættelse, der slutte- lig giver Sort bedst Spil. Vil Hvid ikke ofre Løberen, bytter Sort af og faar Tid til Ild- stændig at frigjøre sit Spil.

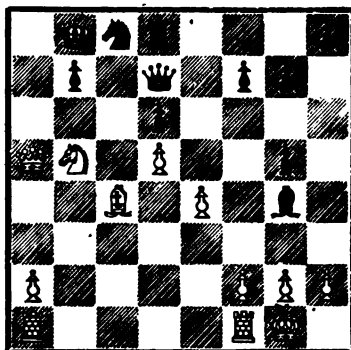
11.	Sf3 — g5	Sg8 — h6
12.	d4 — d5	Sc6 — d4
13.	Db3 — b2	0 — 0 — 0

Voveligt, men kort Rokade havde næppe været bedre.

14.	Lc1 — e3	Sh6 — g8
- Sort har neppe noget jbedre Træk; Springerer kan vanske- lig blive mobil paa anden Maade og maa hurtigst mulig føres over paa den truede Kongefløj.

15.	Sc3 — b5	h7 — h6
16.	Le3 + d4	h6 + g5
17.	Ld4 + b6	c7 + b6
18.	Sb5 + a7 †	Kc8 — b8
19.	Db2 + b6	Sg8 — e7
20.	Sa7 — b5	Se7 — c8
21.	Db6 — a5	...

Hvid. Sort.

21.	...	Lg4 — f3

Sort forsøger et Kontraangreb, der dog næppe for Øjeblikket er korrekt; bedre var b7 — b6, hvorved Sort vinder Tid.

22.	Sb5 — d4!	...
- Hvid fortsætter Angrebet paa den kraftigste Maade.
22.	...	Lf3 + g2
23.	Ta1 — b1	...
- Bedre var Sd4 — c6 † osv.
23.	...	Sc8 — a7
24.	Sd4 — c6 †	Sa7 + c6
25.	d5 + c6	Dd7 + c6
26.	Lc4 — d5	opgivet.

577. Løbergambit.

(Spillet for nylig i Kjøbenhavn.)

X. V. Frey.
Hvid. Sort.

1.	e2 — e4	e7 — e5
2.	f2 — f4	e5 + f4
3.	Lf1 — c4	f7 — f5
4.	e4 + f5	...

Se Note til Parti 566.

Hvid. Sort.

4.	...	d7 — d5

Et ganske nyt Træk, der imid- lertid neppe ved korrekt Fort- sættelse vil vise sig holdbart. Bedst er Dd8 — h4 † o. s. v.

5.	Dd1 — h5 †	g7 — g6

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
6. f5+g6	Sg8—f6	11. De5+f4	...
7. Dh5—e5 †	...	Efter dette Træk kan Hvids Spil ikke holdes mere, men det samme Resultat vilde sandsynligvis fremkomme, hvor Dronningen saa var gaaet hen. Sorts Spil Resten af Partiet er fremdeles meget kraftigt og smukt.	
For stærkere maa vi anse 7. g6—g7 †, Sf6+h5; 8. g7+h8 (D.) o. s. v. De herpaa følgende Forviklinger ere meget interessante, og kunne give Anledning til en tilsvarende Manøvre fra Sorts Side. Naar sort Dronning i saa Tilfælde giver Skak paa h4, gaar den hvide Konge dog bedst til d1.		11. ...	Sf6—g4
7. ...	Lf8—e7	12. Df4—g3	Le7—d6
8. Lc4—d3	0—0	13. Dg3—h4	Dd8—e8 †
9. g6+h7 †	Kg8—h8	14. Ke1—f1	Sc6—d4
Sort har nu en til Cunningham-Gambiten svarende Stilling og staar udmærket.		15. b2—b3	Sd4+f3
10. Sg1—f3	Sb8—c6	16. Le1—b2 †	d5—d4
		17. g2+f3	Tf8+f3 †
		18. Kf1—g2	Sg4—e5
		19. Lb2+d4	Lc8—h3 †
		20. Kg2—g1	De8—g6 †
		21. Ld3+g6	Tf3—f1 †

578. **Lsbergambit.** (Westminster Papers.)

(Spillet for kort Tid siden i Manchester.)

(Noterne ere af Potter.)

H. Jones og Newnes raadslaa.	Blackburne.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Ved at spille 5. Sb1—c3 vilde Hvid faa samme Stilling, som hvis der var spillet 4. Sb1—c3 som Svar paa 3. ... f7—f5. Hvid kunde vistnok her bedst have spillet 5. Sg1—f3, fulgt af 6. e4—e5.	
1. e2—e4	e7—e5	5. ...	Sb8—c6
2. f2—f4	e5+f4	6. Sg1—f3	Dh4—h5
3. Lf1—c4	Dd8—h4 †	7. Sb1—c3	Ke8—d8
4. Ke1—f1	f7—f5	8. Lc4+g8	...
En Variation paa det gamle Forsvar 3. ... f7—f5. Ombytningen af Trækkene skal forhindre 3. Dd1—e2, efterfulgt af 4. Ke1—d1.		Synes at være en Fejl af Hvid.	
5. Dd1—e2	...		

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
8. . . .	Th8+g8	17. Sf4—d5	Kd8—d7
9. Sc3—d5	Lf8—d6	18. c2—c3	Te8—e6
Ingen Regel uden Undtagelse! Medens Lf8—d6 før Dronningebonden ellers anses for en utilgivelig Fejl, saa er det her et meget godt Træk.		19. Lc1—d2	Ta8—f8 †
10. d2—d4	f5+e4	20. Kf1—g1	Lg4—e2
11. De2+e4	Tg8—e8	21. Ta1—e1	Le2—c4
12. Sd5+f4	. . .	22. Sd5—e3	Lc4—d3
Smukt, men ikke tilstrækkelig gennemtænkt.		23. g2—g3	. . .
12. . . .	Dh5—g4	For at forhindre Le5—f4; Partiet er tabt, hvad der end gjøres.	
13. Sf3—e5	Sc6+e5	23. . . .	Ld3—c4
14. d4+e5	Ld6+e5	24. Se3—g2	d6—d5
15. De4—f3	d7—d6	25. Te1—f1	Tf8+f1 †
16. Df3+g4	Lc8+g4	26. Kg1+f1	Te6—f6 †
		27. Kf1—g1	d5—d4
		opgivet.	

579. *Giucco piano.* (D. Sz.)

(Spillet i Skakklubben i Darmstadt, Marts 1877.)

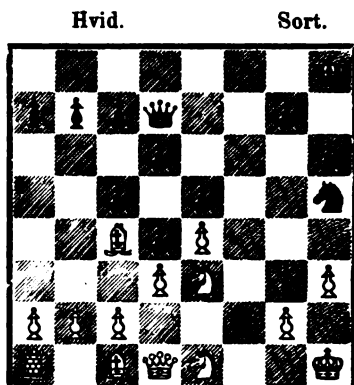
(Noterne efter D. Sz.)

Stade, Bussmann og Gutmann raadslaa.	Alex. Fritz.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	11. Sf3—c1	Dd8—d7
1. e2—e4	e7—e5	For paa h2—h3 at kunne svare med Lg4+h3.	
2. Lf1—c4	Lf8—c5	12. Sb1—c3	Sf6—h5
3. Sg1—f3	Sb8—c6	13. Sc3—d5	Sc6—d4
4. d2—d3	d7—d6	14. Kg1—h1	Kg8—h8!
5. Sf3—g5	Sg8—h6	Med dette Kongetræk indleder Sort en ligesaa glimrende som korrekt og dybt anlagt Offerkombination.	
6. Dd1—h5	0—0	15. f2—f3	f7—f5
Hvids altfor tidlige Angreb hævner sig snart.		16. f3+g4	f5+g4
7. Sg5—f3	Sh6—g4	17. Tf1+f8 †	Ta8+f8
8. 0—0	Sg4—f6	18. Sd5—e3	. . .
9. Dh5—g5	h7—h6		
10. Dg5—d2	Lc8—g4		

Hvid.	Sort.
Paa 18. g2—g3 afgjør Dd7—e8 paa en elegant Maade Spillet til Fordel for Sort; der kunde f. Ex. følge:	
19. Dd2—g2	Sh5+g3 †
20. Dg2+g3	Sd4—e2!
21. Dg3—g2	Se2—g3 †
22. h2+g3!	De8—h5 †
23. Dg2—h2	Tf8—f1 † osv.
18. . . .	g4—g3
19. h2—h3	. . .

Paa h2+g3 følger:

19. . . .	Sd4—e2
20. Se3—f5	Tf8+f5!
21. e4+f5	Sh5+g3 †
22. Kh1—h2	Sg3—f1 †
23. Kb2—h3	Dd7+f5 †
24. g2—g4	Df5—f2 osv.
19. . . .	Tf8—f2
20. Dd2—d1	. . .
Se hosstaaende Diagram.	
20. . . .	Sh5—f4

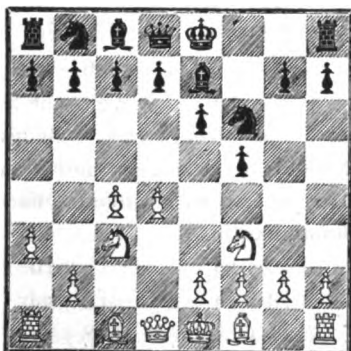

Stilling efter Hvids 20de Træk.

21. Dd1—g4	. . .
Hvid er fortabt, hvorledes der end spilles; paa et andet Træk, f. Ex. c2—c3 gjør Sort mat i fire Træk ved Dd7+h3 † osv. Nu følger derimod en endnu smukkere Slutning.	
21. . . .	Sf4+h3
22. Dg4+d7	Tf2—f1 †
23. Se3+f1	Sh3—f2 †
24. Kh1—g1	Sd4—e2 †

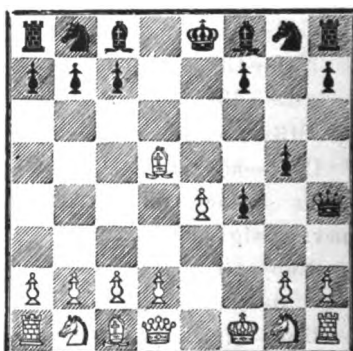
Korrespondancepartier.

Glasgow-Kjøbenhavn.

Stilling efter Hvids 5te Træk.

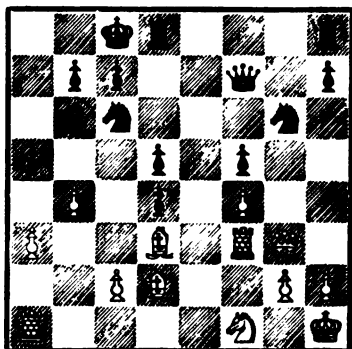
Kjøbenhavn-Glasgow.

Stilling efter Sorts 5te Træk.

Glasgow.	Kjøbenhavn.	Kjøbenhavn.	Glasgow.
Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
5. . . .	0—0	6. Sg1—f3	Dh4—h5
6. Lc1—f4	d7—d6	7. h2—h4	Lf8—g7
7. e2—e3	Sf6—h5	8. Kf1—f2	. . .

Kjøbenhavn-Kristiania.

Stilling efter Sorts 17de Træk.

Kjøbenhavn.	Kristiania.
Hvid.	Sort.
18. Ld3—b5	a5—b4
19. a3+b4	Sc6—a7
20. Lb5—d3	. . .

Nyeste Post.

Norden. Mellem Kjøbenhavn og Kristiania Skakforeninger vil der efter Forlydende blive spillet et Parti pr. Telegraf rimeligvis Natten mellem Lørdag den 5te og Søndag den 6te April.

— Kristiania Skakklub højtideligholdt forleden Klubbens Stiftelsesdag ved en særdeles vellykket og munter Sexa. I Formandens Fraværelse holdt Næstformanden, Bjørnwall, en Tale for Klubbens Trivsel, hvorpaa A. Hvistendahl udbragte Bestyrelsens Skaal. Skaalen besvaredes af Bjørnwall med en Tale for de ældre Medlemmer af Klubben, der ved deres Nærværelse og Interesse for Sagen i høj Grad bidrage til at styrke Foreningen. Senere paa Aftenen spillede Konsultationspartier, Firskaak og Afvexlingspartier.

Tyskland. Ved Anderssens-Festen ifjor stiftedes, som tidligere omtalt, et almindeligt tysk Skakforbund. Dette agter i Sommer at afholde den første tyske Skakkongres, og det foreløbige Program for samme er nu bleven offentliggjort. Ifølge „Deutsche Schachzeitung“ vil Kongressen blive afholdt i Leipzig og tager sin Begyndelse Søndag den 13de Juli med en festlig Modtagelse af Gjæsterne. Mandag d. 14de Juli Kl. 9 begynde de forskjellige Turneringer. Foruden en Mesterturnering og en Hovedturnering skal der afholdes flere Biturneringer samt maaske en Problemturnering. I Mesterturneringen skal hver Deltager spille et Parti med hver af de øvrige om fire Præmier, hvis Størrelse vil rette sig efter Indskuddenes Størrelse, Udfaldet af en Subskription, osv. Ved Hovedturneringen vil der blive 4—5 Præmier, og der skal der spilles gruppevis. Man venter sikkert de to Brødre Paulsen, Schwartz og Englisch fra Wien, Schallop og Knorre fra Berlin, Metger, Fritz og Flechsig, Dr. Schmid fra Dresden, Gøring, Minckwitz og Riemann fra Leipzig og flere andre.

Frankrig. Den internationale Turnering 1878 synes at have havt en overordentlig heldig Indflydelse paa Interessen for Skak i Paris. Langt flere Spillere end tidligere samle sig i Café de la Régence; Deltagelsen i de maanedlige Udligningsturneringer er saa stor, at det har været nødvendigt samtidig at holde to Turneringer, en om Dagen og en om Natten; i hver af dem tage 16 Spillere Del. Som de dygtigste nævnes Bezkronny, Gifford, Najotte, Gribius, Chamier, de Boisterre, Durantel, Maczuski osv.

— Den franske Republiks nuværende Præsident, Jules Grévy, er en stor Ynder af Skakspillet. Under Kejserdømmet, da det politiske Liv ikke lagde Beslag paa hans Tid, var han en daglig Gjæst i Café de la Régence, og spillede der ofte med Jean Preti. Hans Yndlingsspil var Gambit, saavel naar han havde Fortrækket, som i Baghaanden, men deraf var det da en naturlig Følge, at han mod en saa fremragende Theoretiker som Preti maatte tabe de fleste Partier. Imidlertid var hans Spil saa rigt paa Ressourcer, og hans Kombinationer saa elegante og hurtige, at han meget ofte gik af med Sejren.

I sin Optræden ved Skakbrættet skildres han som Model for en Skakspiller, beskeden som Sejrherre, ved godt Lune som

Overvunden. Efter Republikens Indførelse har han maattet lægge Skakspillet paa Hylden, men hans Interesse for Spillet og for Spillerne er derfor ikke kjølnet; han understøtter ofte Turneringer og var en af dem, der ivrigst sørgede for, at den internationale Turnering kom istand. Yderst mærkværdigt er det, at for anden Gang i Frankrigs nyere Historie en Stamgjæst fra Café de la Régence har svunget sig op til at blive den franske Nations Hoved. Under Rædselsregimentet besøgte Napoleon I, dengang simpel Løjtnant, daglig dette gamle Etablissement, og endnu vises i et af Café'ens indre Værelser det Bord, ved hvilket den senere Behersker af den halve Verden plejede at vise sit Feltherretalent paa Skakbrættet.

Italien. I den nationale Problemturnering er første Præmie bleven vunden af Sardotsch fra Triest. Sardotsch har bestandig levende interesseret sig for nordiske Skakforhold, og hans Navn vil rimeligvis være kjendt her af adskillige Skakvenner. Afdøde Malmqvist besøgte ham paa sin Rejse til Syden og kunde ikke noksom prise den Hjertelighed og Gjæstfrihed, hvormed han var bleven modtaget.

England. Dommerne i den første Löwenthal-Problemturnering, D'Er. Duffy og Pierce, have nu offentliggjort Navnene paa Præmietagerne. Første Præmie blev vunden af H. J. C. Andrews, Sydenham (Motto: When shall we three meet again), anden af I. W. Abbott, London (Motto: My Lords, the judges laugh), tredie af James Menzies, London (Motto: Many things perplex). Tillige erholdt Andrews Præmien for Turneringens bedste Totrækker, Abbott Præmie for den bedste Trætrækker. Endvidere tildelte Dommerne Forfatteren af Sendingen „Rosicrucian“, G. I. Slater, Liverpool, der paa Grund af den ene Opgaves Ukorrekthed ikke kunde deltage i Præmieæskningen, en Præmie for den bedste Firtrækker. Vi meddele i indeværende Hefte samtlige præmierede Opgaver.

— Zukertort fejrer i England stadig nye Laurbær til dem, han allerede har vundet. Med den berømte engelske Skakspiller Owen spillede han en Match paa 11 Partier, hvoraf han vandt de 8, medens de 3 bleve remis; med Minchin har han spillet en Match paa 6 Partier, hvoraf de to første vare med Bonde og to Træk forud, de to næste med Bonde og et Træk forud, og de to sidste med lige Brikker. Resultatet blev, at

han vandt de første to Partier, af de næste to gjorde et remis og tabte det andet, og af de to sidste vandt han det ene, hvorpaa Minchin, der nu ikke længere kunde sejre. opgav Matchen. I Dublin spillede han samtidig 12 Partier iblinde, hvoraf han vandt 8, gjorde 3 remis og kun tabte et. Denne sidste Kamp vakte stor Opmærksomhed i Irland, hvor man ingensinde tidligere havde været Vidne til en saadan Kraftproduktion.

— En temmelig dygtig Spiller, Marquien af Tweeddale, er afgaaet ved Døden fornylig. Da Morphy under sit Ophold i England spillede 8 Partier samtidig iblinde i St. Georges Klubben i London, var han den eneste, der opnaaede at faa remis.

Amerika. Mackenzie, der for faa Maaneder siden er vendt tilbage til de forenede Stater, rejser i denne Tid rundt omkring til Skakkredsene i Amerika og sejrer sædvanligvis, hvor han kommer. I Buffalo spillede han saaledes med Richmond en Match paa 17 Partier, hvoraf 3 med lige Brikker, 3 med Bonde og Træk, 3 med Bonde og to Træk og 8 med Springerforgave; Mackenzie sejrede med 10 Partier mod 7. Den haardeste Kamp bestod han i St. Louis, hvor en af de første Skakspillere i Amerika, Max Judd, opholder sig. Af fire Partier vandt de hver de to; Max Judds Venner ere dog ikke engang tilfredse med dette Resultat, men ønske, at der bliver spillet en ordentlig Match mellem dem, for at det kan blive fastslaaet, hvem der er Amerikas første Spiller; det er dog tvivlsomt, hvorvidt en saadan Match kommer istand, da Max Judd rimeligvis selv føler sig Mackenzie underlegen.

— *Cleveland Voice* bekendtgjør Navnene paa Sejerherrerne i *American Problem Association's* Turnering. Bladets specielle Pris blev efter Forlydende vundet af C. F. Wennberg, Jønkøping.

— I Sewickly i Pennsylvanien er der bleven spillet et Parti Skak, ved hvilket levende Mennesker havde overtaget Brikernes Rolle. Forestillingen blev given til Fordel for en Kirke (!), og de talrige Tilskuere vare meget begejstrede over den. Gulvet i en stor Sal tjente som Skakbrædt; Felterne vare 2 Alen i Kvadrat og bestode af røde og hvide Gulvtæpper. Som Dronninger og som Bønder figurerede unge Piger, valgte blandt de smukkeste i Omegnen; Kongerne og de øvrige Officerer vare repræsenterede af kraftige unge Mænd. De Spillende ledede Partiet fra ophøjede Sæder paa hver Side af Brættet; Trækkene

bleve højt udtalte og derefter udførte under Overopsyn af en Marskalk, der assisteredes af Herolder og Trompetere osv., alle elegant kostumerede i Dragter, svarende til deres Funktioner. — Exemplet smitter, adskillige Foreninger have allerede bebudet at ville afholde lignende Kampe.

Løsninger

til Opgaverne Nr. 757—762 i Okt.- og Nov.-Heftet 1878.

757. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Db2—d4, S+T; 2. Sf4—h3, S+L (!); 3. Dd4—g4 †, K+D; 4. Sc4+e3 ‡. — Rigtig løst af: Hultgren, Blehr, Herman, Norlin, v. Düben, Carlborg, Søborg, Vilhelm Frey („første Træk ikke smukt, andet Træk nydeligt; Opgaven har nogen Lighed med Nr. 498“), —m—g. („ikke særdeles vanskelig, men meget smukt“).

758. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Kh8—g8, d7+e6 (Hovedspil); 2. Th7—h5, e6+f5; 3. e2—e4 † og 4. L. ell. S. gjør Mat. — Rigtig løst af: Carlborg, Vilhelm Frey („Turneringens Glandsopgave og fuldkommen første Præmie værdig“), F. Søborg, B. Ohlsson, —m—g. („meget vanskelig og indviklet Opgave, andet Træk navnlig vanskelig“).

759. Af Meyer. Mat i 3 Træk. — 1. De8—f7, Sc5—e6 (!); 2. Sf6+d7 ∞; 3. D. ell. S. gjør Mat. — Rigtig løst af: Carlborg, Augusta O., Norlin, v. Düben, Vilhelm Frey („smuk Opstilling, let, staar langt tilbage for de to efterfølgende“), F. Søborg, —m—g. („første Træk svagt — ellers ypperlig“).

760. Af Meyer. Mat i 4 Træk. — 1. Sg3—h1, Sb1—d2; 2. Tf1—f3, ef; 3. Sh1—f2 †, K. ∞; 4. B. ‡. — Rigtig løst af: Carlborg, Herman, v. Düben, Norlin, Vilhelm Frey („Turneringens andet Glands punkt, nærmer sig i Skjønhed Nr. 758, men Opstillingen er her langt smukkere; det er en sand Fornøjelse at løse saadanne Problemer“), F. Søborg, —m—g.

761. Af Meyer. Mat i 4 Træk. — 1. Ta1—f1, e4—e3 (!); 2. d2+e3, f4+e3; 3. Da2—e2, f3+e2; 4. f2—f4 ‡. — Rigtig løst af: Carlborg, v. Düben, Norlin, Vilhelm Frey („Stillingen er noget trykket ved de mange Bønder, men Matidéen kan næppe gennemføres bedre“), F. Søborg, —m—g. („Begge disse Firtrækkere elegant og sindrigt konstruerede“).

762. Af Grosdemange. Mat i 4 Træk. — 1. Ta2—a5, L+L (!); 2. Ta5—a7, Ke4—e5; 3. Ta7—e7 † osv. — Rigtig løst af: Carlborg, Norlin, Herman, —m—g. („smukt andet Træk, ganske i Grosdemanges sædvanlige Stil“).

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 12 (December 1878).

763. Af Valle. Mat i 2 Træk. — 1. Tc1—d1 og mat i næste Træk. — Rigtig løst af: Carlborg, Augusta O., G. Å., Blehr, J. Jespersen, O. Jespersen, Herman.

764. Af Valle. Se Rettelsen Side 48 i forrige Hefte! — Løsningen meddeles i April-Heftet.

765. Af Valle. Mat i 4 Træk. — 1. Tb2—b7, L+T!; 2. Tf5—f7, L+D (a); 3. Tf7—e7 †, Ke6+d6; 4. Lc3—b4 †. 2. — (a) K+T; 3. Dc6—d7 † osv. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, J. Jespersen, —m—g, Herman.

766. Af Jespersen. Mat i 3 Træk. — 1. d5+c6; 2. Td2—g2; 3. Tg2—g8 †. — Rigtig løst af: Arnell, Blehr, Søborg, Augusta O., G. Å., Carlborg, J. Jespersen, —m—g, Herman.

767. Af Carlborg. Mat i 3 Træk. — 1. Da1—c3, S+D; 2. Sa2+c3 †, Ke4—e3; 3. Tf7+f3 †. — Rigtig løst af: Arnell, Blehr, Søborg, Augusta O., G. Å., J. Jespersen, O. Jespersen, —m—g., Herman.

768. Af Carlborg. Mat i 3 Træk. — Tilsigtet Løsning: 1. Df7—h5, Dc3—e5 †; 2. D+D †, L+D; 3. Ld1+f3 †. *Biløsning* ved 1. Tf6—e6 † etc.

769. Af J. Aagaard. Mat i 4 Træk. — 1. Td6+h6 †, K+T!; 2. Db3—g8, S+D; 3. Le8—g6 osv. — Rigtig løst af: Arnell, Blehr, Søborg, Carlborg, Augusta O., G. Å., —m—g, Herman.

770. Af v. Düben. Selvmat i 4 Træk. — 1. d7—d8, S. (truer med 2. Lf6—e7 †, Dg5+e7; 3. Sd8—b7 †, De7+b7; 4. Db3—b4 †, Db7+b4 †). Varianter: A. 1. —, Df5; 2. Le7 †, L+e7; 3. Dc4 †, Kb6; 4. Db5, D+D †. B. 1. —, D+B; 2. L+d4 †, D+d4; 3. Db4 † osv. C. 1. —, T+f6; 2. Tc2 †, S+T; 3. Dc4 † osv. D. 1. —, L+c6; 2. Ka5, L+e8; 3. Tc6 † osv. med flere Varianter. Af denne komplicerede og meget vanskelige Selvmatsopgave have vi kun modtaget Løsning fra F. Søborg i Aalborg, der udtaler sig meget rosende om den.

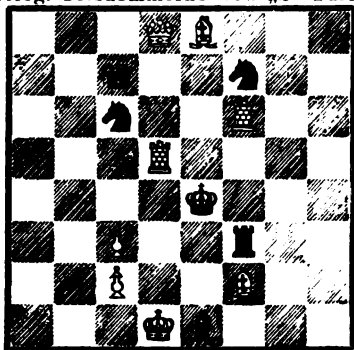
771. Af Valle. Mat i 2 Træk. — 1. Se7—f5 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af: F. S. i Aalborg, Blehr, Carlborg, Augusta O., G. Å., J. Jespersen, O. Jespersen, —m—g. („nydelig“), Herman.

772. Af Pradignat. Mat i 4 Træk. — 1. Tg4—d4, K+T; 2. Sc7—d5, K+S; 3. Sb7—c6, K+S; 4. Lf5—e4 †. — Rigtig løst af: Carlborg, Blehr, F. S., Augusta O., G. Å., J. Jespersen, O. Jespersen, —m—g. („meget let, men overordentlig elegant“), Herman.

Opgaver.

799.

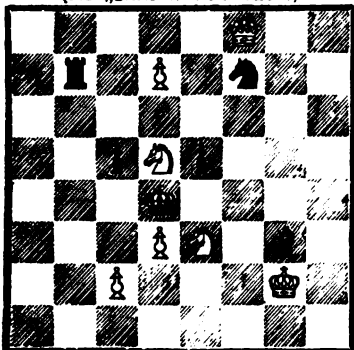
J. A. Carlberg, Eksund.
Tilæg. Prisdommerne ved „S⁴“Turn.

Mat i 3 Træk.

801.

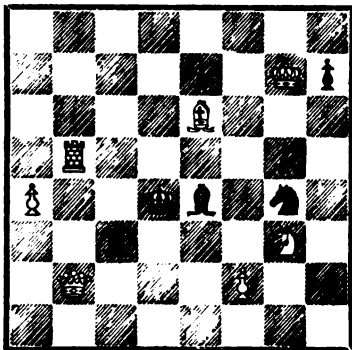
J. Jespersen, Faarevejle.
(Af „Nationaltidende“.)

Mat i 3 Træk.

800.

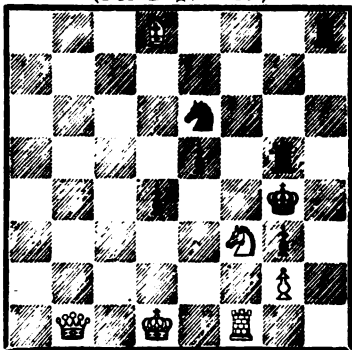
A. Landmark, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

802.

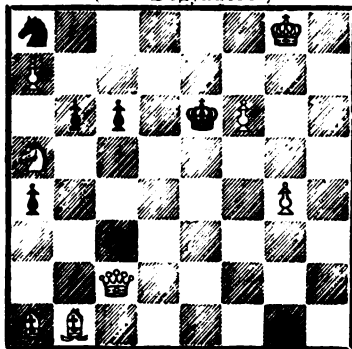
T. K., Kjøbenhavn.
(For Begyndere.)

Mat i 3 Træk.

803.

Herman, Kristiania.
(For Begyndere.)

Mat i 3 Træk.

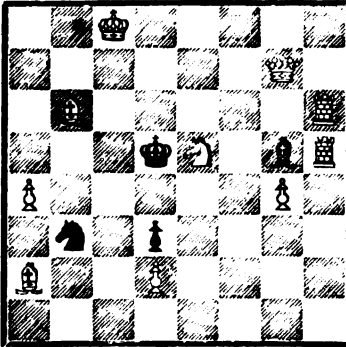
Opgaver
fra Löwenthal-Turneringen i London 1878.

(Af Westm. Papers.)

804.

H. J. C. Andrews.
1ste Præmie.

„When shall we three meet again“.

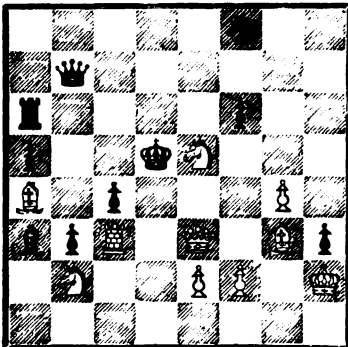

Mat i 2 Træk.
(Turneringens bedste 2-Trækker.)

806.

H. J. C. Andrews.
1ste Præmie.

„When shall we three etc.“

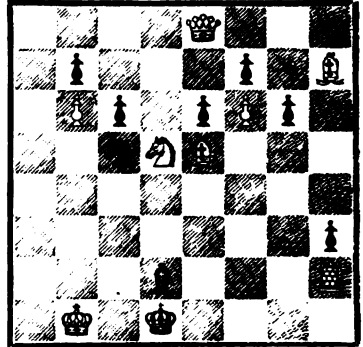

Mat i 4 Træk.

805.

H. J. C. Andrews.
1ste Præmie.

„When shall we three etc.“

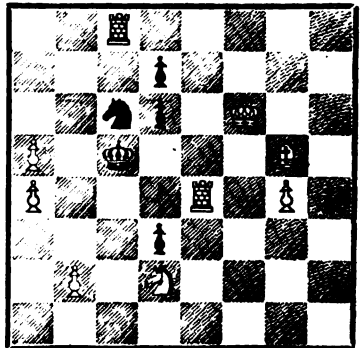

Mat i 4 Træk.

807.

J. W. Abbott.
2den Præmie.

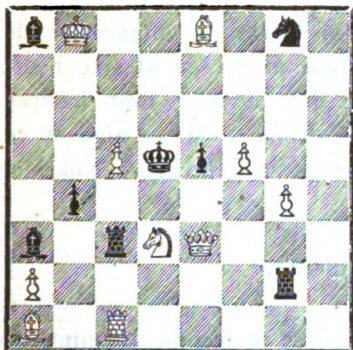
„My Lords, the judges etc.“

Mat i 3 Træk.
(Turneringens bedste 3-Trækker.)

808.

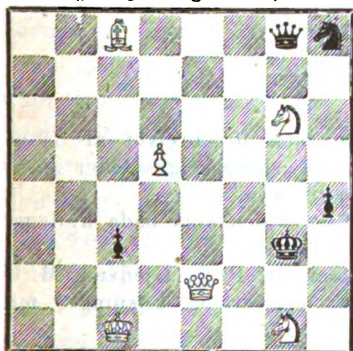
J. W. Abbott. (2den Præmie.)
„My Lords, the judges etc.“

Mat i 3 Træk.

810.

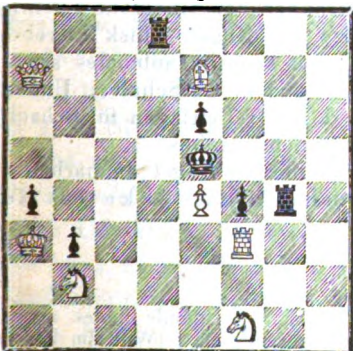
J. Menzies. (3die Præmie.)
„Many things etc.“

Mat i 3 Træk.

812.

J. Menzies. (3die Præmie.)
„Many things etc.“

Mat i 4 Træk.

809.

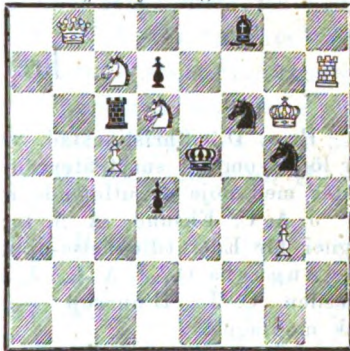
J. W. Abbott. (2den Præmie.)
„My Lords, the judges etc.“

Mat i 4 Træk.

811.

J. Menzies. (3die Præmie.)
„Many things etc.“

Mat i 4 Træk.

813.

G. I. Slater.
„Rosicrucian“.

Mat i 4 Træk.

(Turneringens bedste 4-Trækker.)

Dødsfald.

Netop som Heftet indsendes til Trykning, tilgaar os den sørgelige Efterretning, at Tyskland har mistet en af sine bedste Mænd paa Skakspillet's Omraade, den af alle højt hædrede „Altmeister“ Anderssen, der den 13de d. M. er afgaaet ved Døden. Vi skulle i næste Hefte bringe en udførligere Nekrolog.

Til Problemløserne.

De ærede Løserne anmodes om at indsende Løsningerne senest to Maaneder efter, at de have modtaget det Hefte, hvori de paagjældende Opgaver ere meddelte.

Red.

Brevvexling.

H. v. D. Christianstad. Mycken tack för brevet af $\frac{2}{3}$ och för löftet om att snart återvända till de „ståndaktiges leder“. — Vi motse med nöje da utlofvade nya uppgifterna.

J. A. C. Eksund. A. A. tackar å egna och sina båda kollegers vägnar för Eder tillægnelse-uppgift.

Augusta O., J. A. C., J. J., Faarevejle, P. B., Gjedved, M. U., Dresden, C. L., Hinnerup, —m—g. Opgaver og Løsninger med Tak modtagne.

P. E. H. Roskilde. Tak for Oplysningen. De har fuldstændig Ret, Opgave Nr. 743 i Okt.-Nov. Heftet er uløselig efter 1. . . . g5—g4. Mærkværdigt, at dette er overset af saa mange dygtige Løserne.

W. Jensen. I Deres Opgave strander den tilsigtede Løsning paa 1. . . . Ta3 †; 2. S+T, Sf4 † osv. — Nogen dansk Lærebog i Skakspillet findes ikke; derimod kan af svenske anbefales saavel R. Sahlberg: Handledning i schackspel, som J. G. Schultz: Undervisning i schackspelet, og af tyske v. d. Lasa: Leitfaden für Schachspieler, og I. Minckwitz: Das ABC des Schachspiels.

C. A. S. Skylden for, at De ikke har modtaget Januarheftet, ligger sandsynligvis hos Deres Boghandler, ialtfald ikke hos Redaktionen.

Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: A. Therkelsen, Store Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

April & Maj 1879.

Adolf Anderssen.

Det var med dyb og almindelig Beklagelse, at Skakverdenen saavel i Udlandet som herhjemme modtog den uventede Efterretning om den berømte Mesters Død. Vel var det os bekjendt, at han i længere Tid havde lidt af et Ildebefindende, men vi vidste tillige, at man i Tydskland kun ansaa dette for forbigaaende og nærede sikkert Haab om, at han i Sommer vilde kunne deltage i den første almindelige tydske Skakkongres. Dette Haab er nu bleven skuffet, Tydskland har mistet den Mand, som engang i en Række af Aar betragtedes som den Første paa Skakspillets Omraade og det ikke blot i sin Hjemstavn, men overalt.

Adolf Anderssen blev født i Breslau 6te Juli 1818; næsten hele sit Liv tilbragte han i denne By, og hans Virksomhed udenfor Skakspillets Omraade falder derfor der. 1836 blev han Student, besøgte derpaa Universitetet i Breslau, hvor han navnlig studerede Mathematik og Philosophi, og blev efter vel overstaaet Examen 1847 ansat som Hjælpelærer ved Friedrichs-Gymnasium sammesteds. Aaret efter modtog han en Plads som Huslærer i Grosz-Machmin ved Stolp i Pommern, blev 1852 Overlærer ved Gymnasiet i Breslau og forblev i denne Stilling til sin Død. Paa Grund af hans Dygtighed udnævntes han 1856 til Professor.

Saa simpelt og roligt Anderssens Levnetsløb har været, saa betydningsfuldt og epokegjørende var hans Optræden for Skakspillets Udvikling. Allerede i en Alder af ni Aar lærte han at spille Skak af sin Fader, og saavel under Skoletiden som senere i Studenteraarene udviklede han sit Spil. Snart blev han anset for den Første i Breslau, men han havde det Held ved Kampe med Bledow, der tilfældigvis besøgte Breslau, og med v. d. Lasa

og Löwenthal at erfare, hvor meget han endnu havde tilbage at lære. Saameget desto ivrigere tog han fat paa Skakstudierne, og i 1848 opnaaede han at faa en Match med Harrwitz uafgjort. Det er dog især fra hans Ophold i Stolp, at hans Berømmelse skriver sig. Han havde nemlig ofte Lejlighed til at besøge Berlin, der dengang var Samlingsstedet for Tydscklands berømte Skakspillere; i Kampe med v. d. Lasa, der i ringe Grad var ham overlegen, med Hanstein, der omtrent holdt ham Stangen, og med Mayet, der ikke var fuldt saa stærk, uddannede han sig. overtog 1851 Redaktionen af „Deutsche Schachzeitung“ eller, som den dengang hed, „Berliner Schachzeitung“, og repræsenterede samme Aar sammen med Mayet sit Fædreland paa den første internationale Skakkongres i London.

I Londonerturneringen deltog 16 Spillere nemlig Anderssen, Bird, Brodie, Horwitz, Kap. Kennedy, E. S. Kennedy, Kieseritzsky, Lowe, Löwenthal, Mayet, Mucklow, Newham, Staunton, Szen, Williams og Wyvill. Der blev dengang spillet i „Omgange“. Deltagerne bleve parrede ved Lodtrækning, og i første Omgang var den Sejrherre, der først vandt to Partier. Da der var udsat otte Præmier, vare altsaa Sejrherrerne i første Omgang sikke paa at faa Præmie; de Tabende vare udelukkede fra videre Deltagelse. Hvor uretfærdig en saadan Ordning var, ses deraf, at f. Ex. Kieseritzsky og Löwenthal, besejrede af henholdsvis Anderssen og Williams, strax udelukkedes, hvorimod Mucklow, der faktisk var den næstsletteste Spiller, kom til at spille med den sletteste og altsaa fik en Præmie. I de paafølgende Omgange skulde 4 vundne Partier. gjøre Udslaget; Anderssen traf sammen med Szen, Staunton og Wyvill, besejrede dem alle og modtog saaledes 1ste Præmie. De øvrige Præmier vandtes henholdsvis af Wyvill, Williams, Staunton, Szen, Kap. Kennedy, Horwitz og Mucklow. Dette Resultat var saameget mere uventet, som Howard Staunton efter Kampen med St. Amant 1873 ansaas for og ansaa sig selv for Verdens stærkeste Skakspiller, og at han blev besejret af Williams, skyldtes vistnok for en stor Del den Omstændighed, at hele Arrangementet af Turneringen hvilede paa ham.

Efter sin Hjemkomst til Tydsckland blev Sejrherren hædret og laurbærkranset, og det halve Aar, som han lige efter Londonerturneringen opholdt sig i Berlin, har vistnok været blandt hans

kjæreste Minder. I 1852 kom han tilbage til Breslau; i denne Stad fandt han ingen Jævnbyrdige, og han savnede derfor tilstrækkelig Øvelse for sit Talent. Mesterskab i Skakspillet erhverves kun igjennem langvarig Øvelse; engang erhvervet, er det kun gjennem stadig Øvelse, at det kan vedligeholdes. Saameget lettere at forklare bliver det da, at Anderssen i 1867 i Turneringen i Birmingham kun opnaaede anden Præmie, medens Löwenthal fik første. Da Morphy i 1858 besøgte Europa, opsøgte som bekjendt Anderssen ham i Paris, og de spillede en Match, i hvilken Anderssen af 11 Partier kun formaaede at vinde 2, medens 2 bleve remis. Dog forsvarede Anderssen sig haardnakket mod den uovervindelige unge Amerikaner; efter dennes egen Tilstaaelse var Anderssen den, der af alle Europas Skakspillere havde gjort ham stærkest Modstand.

Den anden Skakturnering i London fandt Sted 1862. Turneringen talte 14 Deltagere: Anderssen, Barnes, Blackburne, Deacon, Dubois, Green, Hannah, Löwenthal, Mac-Donnel, Montgredien, Owen, L. Paulsen, Robey og Steinitz. Hver af Deltagerne skulde spille et Parti med hver af de øvrige. Anderssen besjrede samtlige Modstandere med Undtagelse af Owen og vandt første Præmie; efter ham fulgte Louis Paulsen, Owen, Mac-Donnell, Dubois og Steinitz; Löwenthal maatte forlade Turneringen efter at have vundet tre Partier.

Den næste større Turnering, som fandt Sted, var under Udstillingen i Paris 1867, men i denne var Anderssen forhindret i at give Møde. Forinden havde han 1866 i London spillet en Match med Steinitz; Kampen fik et uheldigt Udfald for ham, idet han kun vandt 6 Partier mod 8 tabte. Derimod deltog han i Turneringen i Baden-Baden og tilkjæmpede sig endnu engang første Pris. Hans Modstandere vare Blackburne, Minckwitz, Neumann, L. Paulsen, Rosenthal, Steinitz, Stern, de Vere og Winawer; de øvrige Belønninger tilfaldt Steinitz, Blackburne og Neumann. Ved Wienerturneringen 1873¹⁾ var han mindre heldig, idet han der først vandt tredje Præmie, medens Steinitz og Blackburne gik forud for ham. Heller ikke i Pariserturneringen 1878²⁾ opnaaede han at være blandt de Første, men maatte

¹⁾ Se nordisk Skaktidende 1873.

²⁾ Se nordisk Skaktidende 1878.

staa tilbage for Zukertort, Winawer, Blackburne, Mackenzie og Bird og lade sig nøje med sjette Præmie.

Foruden i internationale Turneringer har Anderssen deltaget i mange af de mindre Turneringer, der næsten hvert Aar have fundet Sted i Tydskland, idet snart vesttydske, snart nordtydske Skakforbund have afholdt Kongresser. I disse Turneringer var da L. Paulsen hans stærkeste Modstander; undertiden blev han, undertiden Anderssen Sejerherre.

Det er imidlertid ikke blot fra Turneringer ude og hjemme, at vi have glimrende Partier af Anderssen. Efter sin uheldige Kamp med Morphy foretog han i de paafølgende Aar jævnlige Rejser til Leipzig og navnlig til Berlin, hvor Skakspillet havde dygtige Forkæmpere i Berthold Suhle, Neumann, Hirschfeld, Mayet og mange flere. Ved Ankomsten plejede han først at besøge Mayet, der fra hans tidligere Ophold i Berlin var hans gode Ven; fra denne sendtes da Budskabet „Anderssen ante portas“ omkring til de øvrige Matadorer. Ogsaa med Max Lange, Dufresne, Zukertort og Mieses, af hvilke de to sidste vare hans Elever, har han spillet, ja i hele Tydskland findes der næppe en Skakspiller af Rang, som ikke har prøvet Styrke med ham. Man kan derfor dristigt sige, at ingen tydsk Skakspiller har spillet en saa stor Mængde gode Partier, som netop Anderssen.

Til de tydske Skaktidender har Anderssen med ringe Afbrydelser være knyttet lige fra 1851 til sin Død. Af „Deutsche Schachzeitung“, stiftet 1846 af Bledow og derefter fortsat af Hanstein, overtog han, som ovenfor omtalt, Redaktionen 1851 og beholdt den til 1860, idet han som Medredaktør havde efterhaanden Nathan, Kossak, Dufresne og Lange. Da 1864 „Neue Berliner Schachzeitung“ stiftedes, redigeredes den til 1867 af Anderssen og Neumann og fra 1867 indtil den 1871 ophørte at udkomme, af Anderssen og Zukertort. 1871 traadte han igjen ind i Redaktionen af „Deutsche Schachzeitung“ uden dog at være nogen særdeles virksom Deltager; Hovedredaktør var først Minckwitz, derefter Schwede, og fra Januar 1879 igjen Minckwitz. Det var navnlig ved sine grundige analytiske Artikler, at han virkede; specielt har han gjort indgaaende Studier over Evansgambiten, der i mange Aar var hans Yndlingspil, samt over det spanske Parti.

Som Problemforfatter var Anderssen ligeledes berømt, dog

var det især i Tiden før og omkring 1850, at hans Virksomhed som saadan falder. Dengang havde endnu ikke Konrad Bayer og Healey vist Problemforfatterne Vejen, og Datidens Problemer kunne langt fra maale sig med Nutidens i Henseende til Ideer og Variantrigdom. Ikke desto mindre kunne adskillige af Anderssens Problemer vække Beundring ogsaa i vore Dage; navnlig af Træktvangsopgaver findes enkelte, der kunne tilfredsstillende selv en kræsen Løser.

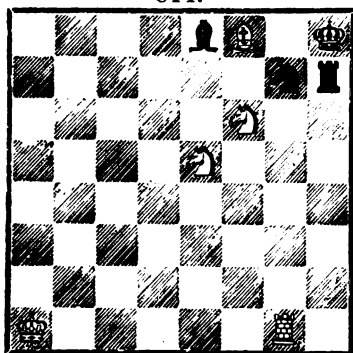
I Juli 1877, 50 Aar efter at Anderssen første Gang lærte Trækkene at kjende, blev der i Leipzig foranstaltet en almindelig tysk Skakkongres til Ære for ham, „der Altmeister der Schachspielkunst“, som hans Beundrere allerede i mange Aar have kaldet ham. Ved denne Kongres blev der spillét en Mesterturning, ved hvilken L. Paulsen, Anderssen og Zukertort bleve Sejrherre.

Som et andet Bevis paa, hvor afholdt Anderssen har været i Tydskland, kan anføres, at to Uger efter hans Død, den 27de Marts, har Skakklubben i Breslau besluttet at oprejse et Gravmæle for ham, hvortil alle Tydsklands Skakklubber ventes at ville give Bidrag.

Til ovenstaaende korte Biografi føje vi nedenfor en Samling Partier af Anderssen fra Perioden 1851—70; efter den Tid vil der findes mange Partier af ham heri Tidenden, navnlig fra Wienerturningen 1873 og fra Pariserturningen 1878; tillige lade vi følge enkelte af hans Opgaver for at fuldstændiggjøre Billedet af ham.

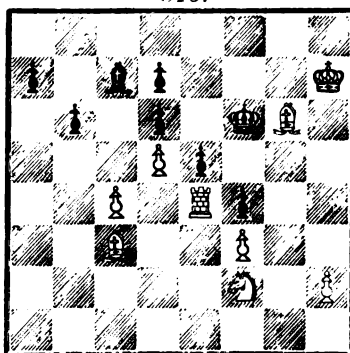
Opgaver af A. Anderssen.

814.

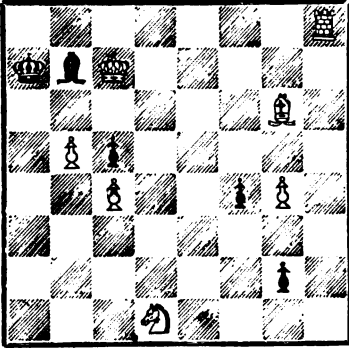
Mat i 3 Træk.

815.

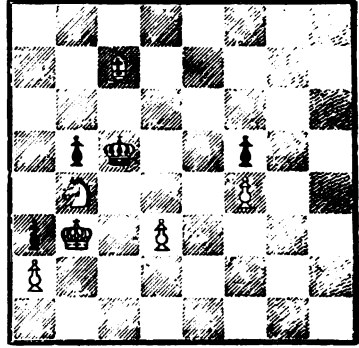
Mat i 3 Træk.

816.

Mat i 4 Træk.

817.

Mat i 5 Træk.

Anderssen-Partier.

Af nedenstaaende Partier er Nr. 580—582 fra Londonerturneringen 1851; Noterne ere tildels af Staunton og uddragne af „Møllerstrøm: Den almindelige Schachturnering i London“. Et med den fjerde af Anderssens Modstandere, Kieseritzky, spillet Parti „den uddødelige Løbergambit“ findes i „Nordisk Skaktidende 1873“,¹⁾ som Nr. 22. — De øvrige Partier ere for en stor Del udsøgte blandt Dufresnes og Zukertorts store Samling af Mønsterpartier, idet vi dog for at kunne bringe saa mange som muligt have været nødsagede til at afkorte Noterne.

580. Fransk Aabning.

(Spillet i Londoner-Turneringen 1851.)

Anderssen.	Szén.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	3. e4+d5	e6+d5
1. e2—e4	e7—e6	4. c2—c4	Lf8—b4 †
2. d2—d4	d7—d5	5. Sb1—c3	Dd8—e7 †

¹⁾ For dem, der ikke ere i Besiddelse af denne Aargang, skulle vi gjen- give Partiet med forkortet Notation. Hvid: Anderssen, Sort: Kieseritzky. 1. e4 e5; 2. f4 ef; 3. Lc4 Dh4 †; 4. Kf1 b5; 5. Lb5 Sf6; 6. Sf3 Dh6; 7. d3 Sh5; 8. Sh4 Dg5; 9. Sf5 c6; 10. g4 Sf6; 11. Tg1 cb; 12. h4 Dg6; 13. h5 Dg5; 14. Df3 Sg8; 15. Lf4 Df6; 16. Sc3 Lc5; 17. Sd5 Db2; 18. Ld6 Lg1; 19. e5 Da1 †; 20. Ke2 Sa6; Hvid gjør Mat i 3 Træk.

Hvid.	Sort.
6. Lc1—e3	Sg8—f6
7. h2—h3	Lc8—e6
8. Dd1—b3	d5+c4
Bedre var 0—0.	
9. Lf1+c4	Le6+c4
10. Db3+c4	c7—c6
11. Sg1—f3	Sb8—d7
12. 0—0	0—0
13. Ta1—e1	De7—d6
14. Sf3—e5	Lb4+c3
15. b2+c3	Sf6—d5
16. Le3—c1	Tf8—e8
17. Se5+d7	Dd6+d7
18. Dc4—b3	h7—h6
19. c3—c4	Sd5—f6
20. Te1—d1	Ta8—d8
21. Lc1—b2	b7—b5
22. c4+b5	c6+b5
23. d4—d5	Sf6—e4
Slaar Sort Bonden med Springeren, følger f. Ex. 24. Db3—g3 g7—g6; 28. Td1+d5 Dd7+d5; 29. Dg3—c3 Kg8—f8 og Hvid kan faa fuld Erstatning for sit Offer.	
24. Td1—d4	f7—f6
25. Tf1—d1	Dd7—f5
26. d5—d6 †	Kg8—h8

Hvid.	Sort.
27. f2—f3	Se4—g5
28. Td4—d5	Df5—f4
29. Db3—c2	Df4—g3
30. Kg1—h1	Te8—e1 †
Sort burde her have spillet Sg5+f3, hvorved han maatte kunne have sikkert sig Sejren.	
31. Td1+e1	Dg3+e1 †
32. Kh1—h2	De1—e8
33. Dc2—c7	Td8—d7
34. Dc7—c6	De8—c6
Det nytter ikke at offre Springeren paa f3.	
35. Dc6+b5	Sg5—f7
36. Lb2—a3	Kh8—h7
37. Db5—d3 †	g7—g6
38. f3—f4	f6—f5
39. La3—b2	Sf7—d8
Paa Sf7+d6 følger Lb2—a3; paa Td7+d6 derimod Dd3—d4.	
40. Dd3—c3	g6—g5
41. Td5+f5	De6—g8
Paa De6+f5 følger 42. Dc3—h8 † Kh7—g6; 43. Dh8—g8 † Kg6—h5; 44. g2—g4 † og Sort mister sin Dronning.	
42. Tf5—e5	opgivet.

581. Skotsk Gambit.

(Spillet i Londoner-Turneringen 1851.)

Hvid.	Sort.
Anderssen.	Staunton.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. Lf1—c4	Lf8—c5
5. 0—0	d7—d6

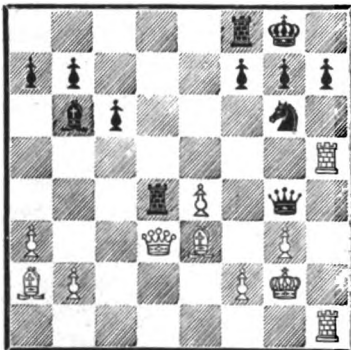
Hvid.	Sort.
6. c2—c3	Sg8—f6
Det bedste Træk er her Lc8—g4, som Staunton imidlertid ikke kjendte dengang.	
7. e3+d4	Lc5—b6
8. Sb1—c3	Lc8—g4

	Hvid.	Sort.
9.	Lc1—e3	0—0
10.	a2—a3	Dd8—e7
11.	Dd1—d3	Lg4+f3
12.	g2+f3	De7—d7

Sort begynder et kraftigt Angreb, der ved rigtig Fortsættelse maatte have skaffet Sejren.

13.	Kg1—g2	Sf6—h5
14.	Sc3—e2	Sc6—e7
15.	Se2—g3	Sh5+g3
16.	h2+g3	d6—d5
17.	Lc4— a2	Ta8—d8
18.	Ta1—d1	c7—c6
19.	Tf1—h1	Se7—g6
20.	Th1—h5	d5+e4
21.	f3+e4	Dd7—g4
22.	Td1—h1	Td8+d4

Stillingen er kritisk for begge Parter. Sort har ikke Tid til

	Hvid.	Sort.
	h7—h6, men maa søge at fastholde Angrebet, da Hvid ellers ved f2—f3 kan tilintetgjøre alle hans Planer.	

23. Dd3—c3 . . .

Bedste Træk!

23. . . . Td4+e4

Ligesaa godt havde Dg4+e4 været.

24. Th5+h7 Lb6—d4

25. Le3+d4 Te4+d4

Staunton mente, at han her kunde have vundet ved 25. . . . Sg6—f4 †; 26. Kg2—h2 Kg8+h7; 27. g3+f4 Tf8—h8. Herved overser han imidlertid, at Hvid nu kan trække 28' La2+f7 og alligevel beholde en overlegen Stilling.

26. Th1—h4 Sg6+h4 †

27. Th7+h4 Dg4+h4

28. g3+h4 Td4+h4

29. Dc3—g3 Th4—h5

30. f2—f4 Th5—b5

31. b2—b4 Tf8—d8

32. La2—c4 Td8—d2 †

33. Kg2—g1 Td2—d1 †

34. Kg1—f2 Tb5—f5

35. Dg3—g4 opgivet.

582. Siciliansk Parti.

(Spillet i Londoner-Turneringen 1851.)

	Andersson.	Wyvill.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.		
1.	e2—e4	c7—c5	3. Sb1—c3	e7—e6
2.	Lf1—c4	Sb8—c6	4. d2—d3	Sc6—e5
			5. Lc1—f4	. . .

Hvid.

Sort.

Hvid vil hellere lade en Bonde fordoble end spille Tid med at trække Løberen tilbage.

5.	...	Se5+c4
6.	d3+c4	a7--a6
7.	Dd1--c2	Sg8--e7
8.	0--0--0	Se7--g6
9.	Lf4--g3	Lf8--e7
10.	f2--f4	0--0
11.	f4--f5	Le7--g5 †
12.	Kc1--b1	e6+f5
13.	e4+f5	Tf8--e8
14.	De2--g4!	Sg6--f8
15.	Sg1--f3	Lg5--f6
16.	Sc3--e4	b7--b5
17.	Lg3--c7!	...

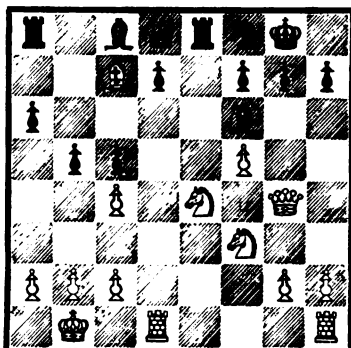
(Se Diagram.)

Fint beregnet; slaar Sort Løberen, saa slaar Hvid først Lf6, dernæst Te8, og truer da med enten at sætte Mat eller at erobre Dronningen.

17.	...	Dd8--e7
18.	Se4+f6 †	De7+f6

Hvid.

Sort.

(Stilling efter Hvids 17de Træk.

19.	Td1--d6	Sf8--e6
Paa Df6--e7 erobrer Hvid ved		
20.	f5--f6	Dronningen.
20.	f5+e6	d7+e6
21.	Th1--d1	Lc8--b7
22.	Td6--d7	Lb7--c6
23.	Lc7--e5	Lc6+f3
24.	Dg4--g3!!	Df6--g6
25.	Dg3+f3	b5+c4
26.	Df3+a8!	

Elegant; slaar Sort Dronningen, bliver han Mat i to Træk. opgivet.

583. Evans-Gambit.

(Spillet i Berlin.)

Hirschfeld.

Anderssen.

Hvid.

Sort.

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
1.	e2--e4	e7--e5	9.	e4--e5	Df6--g6
2.	Sg1--f3	Sb8--c6	10.	Sb1+c3	La5+c3
3.	Lf1--c4	Lf8--c5	11.	Db3+c3	Sg8--e7
4.	b2--b4	Lc5+b4	12.	Sf3--g5	Sc6--d8
5.	c2--c3	Lb4--a5	13.	Lc1--e3	...
6.	d2--d4	e5+d4	Tf1--e1 synes at være endnu stærkere.		
7.	0--0	d4+c3	13.	...	h7--h6
8.	Dd1--b3	Dd8--f6	14.	Sg5--h3	b7--b6

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
15. Sh3—f4	Dg6—c6	23. Le3+d4	De5—f5
16. Dc3—b3	Sd8—e6	24. Lf7—d5	c7—c6
17. Sf4+e6	f7+e6	25. Db3--a3 †	Kf8—e8
18. Tf1—d1	Dc6—e4	26. Td1—e1 †	Ke8—d8
19. Td1—d4	De4+e5	27. Da3—e7 †	Kd8—c7
20. Ta1—d1	Se7—f5	28. Ld4—e5 †	Kc7—b7
Bedre havde vistnok 0—0 været.			
21. Lc4+c6	...	29. Ld5+c6 †	Kb7+c6
Hvid har ved Kvalitetsofferet			
faaet et stærkt Angreb og			
gjennemfører det konsekvent.			
21.	Sf5+d4	30. De7—d6 †	Kc6—b7
22. Le6—f7 †	Ke8—f8	31. Dd6—d5 †	Kb7—a6
		32. Te1—e4	b6—b5
		33. a2—a4	Ta8—b8
		34. a4+b5 †	Tb8+b5
		Hvid gjør Mat i fire Træk.	

584. Løbergambit.

(Spillet i Berlin.)

Mayet.	Anderssen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Lc4—b5 var stærkere.	
1. e2—e4	e7—e5	15.	f3+g2 †
2. f2—f4	e5+f4	16. Se1+g2	g4—g3 !
3. Lf1—c4	d7—d5	17. Dd6+g3	...
4. e4+d5	Dd8—h4 †	Paa 17. Lc1—e3 følger Dh5—	
5. Ke1—f1	Lf8—d6	f3 †; 18. Kf1—g1 Lf5—e4;	
6. d2—d4	Sg8—e7	19. Dd6+g3	Th8—g8 osv.
7. Sb1—c3	Lc8—f5	17.	Th8—g8
8. Sg1—f3	Dh4—h5	18. Dg3—f2	Tg8+g2 !
9. Sc3—b5	g7—g5	19. Df2+g2	...
10. Dd1—e1	Sb8—d7	Paa 19. Kf1+g2 følger Mat i	
11. Sb5+d6	c7+d6	tre Træk.	
12. Del—b4	g5—g4	19.	Lf5—h3
13. Sf3—e1	f4—f3	20. Dg2+h3	Dh5+h3 †
14. Db4+d6	...	21. Kf1—f2	Sd7—f6
Bedre var Lc1—f4.			
14.	Ta8—c8	22. Lc1—f4	Sf6—e4 †
15. Lc4—b3	...	23. Kf2—e2	Se7+d5
		24. Lf4—g3	Dh3—g2 †
		opgivet.	

585. Siciliansk Parti.

(Spillet i Paris 1858.)

Morphy.

Anderssen.

Hvid.

Sort.

Hvid.	Sort.
1. e2—c4	c7—c5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	c5+d4
4. Sf3+d4	e7—e6
5. Sd4—b5	d7—d6
6. Lc1—f4	e6—e5
7. Lf4—e3	f7—f5

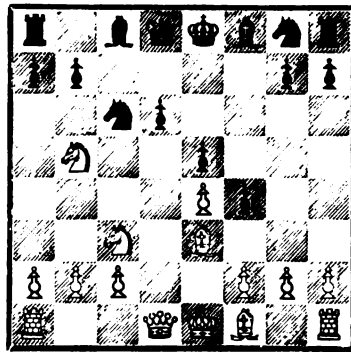
Stærkere var a7—e6, endskjøndt Hvid ogsaa da kan faa Angrebet.

8. Sb1—c3	f5—f4

Hvid faar herved Lejlighed til hurtigt at afgjøre Partiet paa en glimrende Maade.

Se hosstaaende Diagram.

9. Sc3—d5	f4+e3
10. Sb5—c7 †	Ke8—f7
11. Dd1—f3 †	Sg8—f6
12. Lf1—c4	Sc6—d4

Stilling efter Sorts 8de Træk.

13. Sd5+f6 †	d6—d5
Paa Le8—e6 følger 14. Lc4+e6 Sd4+e6; 15. Sf6—d5 † osv.	
14. Lc4+d5 †	Kf7—g6
Bedre var maaske Dd8+d5.	
15. Df3—h5 †	Kg6+f6
16. f2+e3	Sd4+c2 †
17. Ke1—e2	opgivet.

586. Evans Gambit.

(Spillet i London 1861.)

Kollisch.

Anderssen.

Hvid.

Sort

Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. b2—b4	Lc5+b4
5. c2—c3	Lb4—a5
6. d2—d4	e5+d4
7. 0—0	d4+c3
8. Dd1—b3	Dd8—f6
9. e4—e5	Df6—g6
10. Sb1+c3	b7—b5

11. Sc3+b5	Ta8—b8
12. Db3—e3	Sg8—e7
13. De3—e2	Dg6—h5
14. Lc1—a3	Lc8—b7
15. Ta1—d1	Se7—f5
16. Td1+d7!	...

Et udmærket, vel beregnet Træk, som afgjør Partiet til Fordel for Hvid.

16. ...	Ke8+d7
17. e5—e6 †	Kd7—c8

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
18. e6+f7	Lb7—a8	25. Le6—d5 †	Dh5+d5
For at gjøre Plads for Kongen.			
19. Sb5+a7 †	. . .	26. Dd6+d5 †	Kb7—a6
En glimrende Fortsættelse!			
19. . . .	Sc6+a7	27. Dd5—c4 †	Ka6—b7
20. De2—c6 †	Kc8—d8	28. Dc4—c4 †	Sa7—c6
21. Tf1—d1 †	Sf5—d6	29. Sf3—c5	Kb7—a6
22. Td1+d6 †	c7+d6	30. De4—c4 †	Ka6—a7
23. De6+d6 †	Kd8—c8	31. La3—c5 †	Tb8—b6
24. Lc4—c6 †	Kc8—b7	32. Lc5+b6 †	La5+b6
		33. Se5+c6 †	La8+c6
		34. Dc4+c6 og vinder.	

587. Løbergambit.

(Spillet i Paris 1858.)

Anderssen.	Journoud.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	12. Lb3+c6	f7+e6
1. e2—e4	e7—e5	13. Df3—h5 †	Ke8—d7
2. f2—f4	e5+f4	14. Tf1+f4	Kd7—c8
3. Lf1—c4	d7—d5	15. Tf4—d4	Sb8—d7
4. Lc4+d5	Sg8—f6	16. Ta1—f1	Dd8—e8
5. Sb1—c3!	Lf8—b4	17. Tf1—f7	Sd7—f6
6. Sg1—f3!	c7—c6	18. La3—d6!	Sf6—d5
7. Ld5—b3	Lb4+c3	Paa Sf6+h5 følger 19. Tf1—	
8. b2+c3	Sf6+e4	c7 † Kc8—d8! 20. Ld6—e5 †	
9. Lc1—a3	Se4—g5	osv.	
10. 0—0	Sg5+f3 †	19. Td4+d5	c6+d5
11. Dd1+f3	Lc8—e6	20. Tf7—c7 †	opgivet.

588. Spansk Parti.

(Spillet i London 1862.)

Anderssen.	Steinitz.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Bedre er Se4—d6.	
1. e2—e4	e7—e5	7. Sf3+c5	0—0
2. Sg1—f3	Sb8—c6	8. Tf1—e1	Se4—f6
3. Lf1—b5	Sg8—f6	9. Sb1—c3	d7—d6
4. 0—0	Sf6+e4	10. Se5—f3	c7—c6
5. d2—d4	Lf8—e7	11. Lb5—a4	Lc8—g4
6. d4—d5	Sc6—b8	12. Dd1—e2!	. . .

Hvid. Sort.
Et meget godt Træk, der indsnævrer Sorts Spil.

12. . . .	Lg4+f3
13. g2+f3	Tf8-e8
14. Lc1-g5	b7-b5
15. Lg5+f6	. . .

Man ser nu Betydningen af Hvids 12te Træk. Sort er nødt til at slaa med Bonden.

15. . . .	g7+f6
16. d5+c6!	. . .

Det afgjørende Træk. Hvid kan rolig offre Løber a4, da han med c7-c6 og Sc3-d5 kan vinde Officeren tilbage.

16. . . .	b5+a4
17. c7-c6	Dd8-d7
18. c7+b8 (D)	Ta8+b8
19. Sc3-d5	Kg8-f8
20. De2-e3	Kf8-g7
21. Sd5+e7	Tb8-b5

Sort forsvarer sig mesterlig.

Hvid. Sort.
Hvid havde bedre spillet Kg1-h1 i forrige Træk.

22. Se7-f5 †	Tb5+f5
23. De3-d3	Te8-e5
24. Kg1-h1	Tf5-f4
25. Te1-g1 †	Te5-g5
26. Tg1-g3	Dd7-f5
27. Dd3+f5	Tf4+f5
28. Ta1-d1	Tf5-b5
29. b2-b3	a4+b3
30. a2+b3	Tb5-c5
31. c2-c4	Tc5-c6
32. f3-f4	Tg5-g6
33. f4-f5	Tg6-g5
34. f2-f4	Tg5+g3
35. h2+g3	Tc6-c5
36. Td1+d6	Tc5+f5
37. b3-b4	h7-h5
38. Td6-a6	b5-h4
39. Kh1-g2	h4+g3
40. Kg2+g3	Tf5-h5
41. Ta6+a7	Th5-h8
42. Ta7-c7 og vinder.	

589. Polerio-Gambit.

(Spillet i Londoner-Turneringen 1862.)

Steinitz.	Anderssen.
Hvid.	Sort.
1. e2-e4	e7-e5
2. f2-f4	e5+f4
3. Sg1-f3	g7-g5
4. Lf1-c4	g5-g4
5. 0-0	g4+f3
6. Dd1+f3	Dd8-e7
7. d2-d4	Sb8-c6
8. Sb1-c3	Sc6+d4
9. Df3-d3	Sd4-e6

Hvid.	Sort.
10. Sc3-d5	De7-c5 †
11. Kg1-h1	b7-b5
12. Lc4-b3	Lf8-h6
13. Lc1-d2	De5-f8!
Hvid truede med Ld2-b4.	
14. Dd3-c3	Df8-g7
15. Sd5+c7 †	Se6+c7
16. Dc3+c7	Sg8-e7
17. Ld2-c3	f7-f6
18. c4-e5	Th8-f8

	Hvid.	Sort.
19.	Ta1—e1	Lc8—a6
20.	e5+f6	...
	Bedre var 20. e5—e6.	
20.	...	Tf8+f6
21.	Lc3—b4	Tf6—c6
22.	Dc7—a5	Lh6—g5
23.	Lb4+e7	Lg5+e7
24.	Tf1+f4	Tc6—f6
25.	Da5—c3	...
	Paa Tf4—e4 følger Ke8—f8.	
25.	...	Ke8—d8
26.	Dc3—a5 †	Kd8—c8
27.	Lb3—d5	Ta8—b8
28.	Tf4—e4	Tb8—b6
29.	h2—h3	Tf6—e6

Sort offerer Kvaliteten for at tilintetgjøre Hvids Angreb.

	Hvid.	Sort.
20.	Ld5+e6	d7+e6
21.	a2—a4	b5—b4
32.	Da5—h5	Le7—d8
33.	Te1—d1	Dg7—e7
34.	Te4—d4	Ld8—c7
35.	Td4—g4	Kc8—b7
36.	Tg4—g8	Tb6—c6
37.	Dh5—f3	...
	Nu gaar Angrebet over til Sort, der har faaet sin Stilling sikret.	
37.	...	La6—c4
38.	Tg8—g4	Lc4—d5
39.	Df3—e2	Dc7—d6
40.	Kh1—g1	Dd6—h2 †
41.	Kg1—f1	Lc7—b6

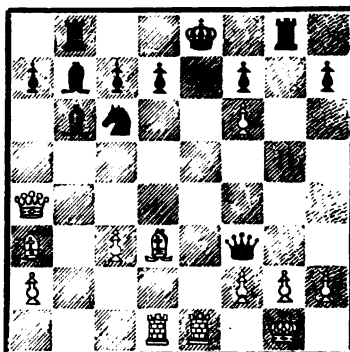
Hvid opgiver Partiet.

590. Evans-Gambit.

(Spillet i Berlin.)

	Anderssen.	Dufresne.
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5 + b4
5.	c2—c3	Lb4—a5
6.	d2—d4	e5+d4
7.	0—0	d4—d3
	Det rigtige Træk er d7—d6.	
8.	Dd1—b3	Dd8—f6
9.	e4—e5	Df6—g6
10.	Tf1—e1	Sg8—e7
	Paa La5—b6 følger 11. Db3— d1 truende med Sf3—h4.	
11.	Lc1—a3	b7—b5

	Hvid.	Sort.
12.	Db3+b5	Ta8—b8
13.	Db5—a4	La5—b6
14.	Sb1—d2	Lc8—b7
15.	Sd2—e4	Dg6—f5

Stilling efter Sorts 20de Træk.

Hvid.	Sort.
For senere at spille Sc6 + e5.	
16. Lc4 + d3	Df5 - h5
17. Se4 - f6 †	g7 + f6
18. e5 + f6	Th8 - g8
19. Ta1 - d1 !	...
Et Baghold!	
19. ...	Dh5 + f3
Sort slaar Springeren uden at	

Hvid.	Sort.
ane, at der truer ham nogen	
Fare.	
Se foranstaaende Diagram.	
20. Te1 + e7 † !	Sc6 + e7
21. Da4 + d7 † !	Ke8 + d7
22. Ld3 - f5 †	Kd7 - e8
23. Lf5 - d7 †	K ∞
24. La3 + e7 †.	

591. Kieseritzsky-Gambii.

(Spillet i Breslau 1865.)

Anderssen.	Zukertort.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Lg7 - h6 † ;	22. Kd2 - d1 Df5
1. e2 - e4	e7 - c5	- f3 † ;	23. Sc3 - e2 Lb7 + d5
2. f2 - f4	e5 + f4	osv.	
3. Sg1 - f3	g7 - g5	20. ...	c7 - c5
4. h2 - h4	g5 - g4	21. b4 + c5	b6 + c5
5. Sf3 - e5	h7 - h5	22. Dd4 - f2	Ke8 - f8
6. Lf1 - c4	Th8 - h7	23. Sd3 - f4	Se7 - g8
7. d2 - d4	f4 - f3	24. e4 - e5	d6 + e5
8. g2 + f3	d7 - d6	25. Te1 + e5	Dd7 - d6
9. Se5 - d3	Lf8 - e7	26. Th1 - e1	a7 - a6
10. Lc1 - e3	Le7 + h4 †	27. Sf4 - g6 † !	...
11. Ke1 - d2	Lh4 - g5	Et korrekt Offer!	
12. f3 - f4	Lg5 - h6	27. ...	f7 + g6
13. Sb1 - c3	Sg8 - f6	28. f5 + g6	Th7 - h6
14. Dd1 - g1	Sb8 - c6	29. Df2 - f4 !	Dd6 - d8
15. b2 - b4	b7 - b6	30. Lc4 - d3	Ta8 - c8
16. d4 - d5	Sc6 - e7	31. d5 - d6	Tc8 - c6
17. Ta1 - e1	Lc8 - b7	32. Te5 - e7	Th6 + g6
18. f4 - f5	Lh6 - g7	Eneste reddende Træk.	
19. Le3 - g5	Dd8 - d7	33. Te7 - e8 †	Dd8 + e8
20. Dg1 - d4	...	34. Te1 + e8 †	Kf8 + e8
Spiller Hvid e4 - e5, saa offerer		35. Ld3 + g6 †	Ke8 - d7
Sort en Officer og faar et stærkt		36. Lg6 - f5 †	Kd7 - d8
Angreb paa følgende Maade:		37. Sc3 - e4	opgivet.
20. ... Dd7 + f5 ; 21. Lg5 + f6			

592. Kieseritzky-Gambit.

(Spillet i Breslau 1866.)

Anderssen.		Zukertort.	Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.		
1.	e2—e4	e7—e5	17.	Sb1—d2 Lc8—f5
2.	f2—f4	e5+f4	18.	Sd2—f3 Ta8—d8
3.	Sg1—f3	g7—g5	Truende med Lg7+d4 osv.	
4.	h2—h4	g5—g4	19.	Lb5+c6 b7+c6
5.	Sf3—e5	Lf8—g7	20.	b2—b3 Kf8—g8
6.	Se5+g4	d7—d5	21.	Lc1—a3 Te8—e3
7.	Sg4—f2	d5+e4	22.	Kd1—d2 Sh5—g3
8.	Sf2+e4	Dd8—e7	23.	Ta1—e1 Td8—e8
9.	Dd1—e2	Sb8—c6	24.	Kd2—d1 Te3—e2!
10.	e2—c3	Sg8—h6	25.	Sf2—h3 Lf5—c2+
11.	Sc4—f2	Sh6—f5!	26.	Kd1—c1 Te2+e1+
12.	De2+e7+	Ke8+e7	27.	Sf3+e1 Te8+e1+
13.	d2—d4	Sf5—g3	28.	Kc1+c2 Tel—e2+
14.	Th1—h2	Th8—e8	29.	Kc2—d3 f4—f3!
15.	Lf1—b5!	Ke7—f8+	30.	d4—d5 c6+d5
16.	Ke1—d1	Sg3—h5	31.	La3—c5 Sg3—f1!
Bedre er Te8—e3.			Hvid opgiver Partiet.	

593. Salvio-Gambit.

(Spillet i Breslau 1868.)

Anderssen.		Zukertort.	Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.		
1.	e2—e4	e7—e5	13.	Sb1—d2 Lc8—d7
2.	f2—f4	e5+f4	Det bedste Træk er 0—0.	
3.	Sg1—f3	g7—g5	14.	b2—b4 0—0—0?
4.	Lf1—c4	g5—g4	15.	Sd3—f4 Td8—f8
5.	Sf3—e5	Dd8—h4+	16.	Th1—e1 . . .
6.	Ke1—f1	Sg8—h6	Med dette Taarntræk forhindrer Hvid, at Sort gaar over til Angreb med f7—f5.	
7.	d2—d4	f4—f3	16.	. . . Sh6—g8
8.	Lc1—f4	d7—d6	17.	b4—b5 Sc6—d8
9.	Se5—d3	f3+g2+	Bedre var Sc6—a5.	
10.	Kf1+g2	Lf8—g7	18.	Dd1—a4 Kc8—b8
11.	c2—c3	Sb8—c6	19.	Sf4—d5 De7—g5
12.	Lf4—g3	Dh4—c7		

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
20. Sd5+c7	Kb8+c7 ?	33. Tb1+b6 †	Ka6—a7
Sort burde her have spillet		34. Sc4+a5	Sg8—e7
Dg5+d2 †, hvorpaa følger 21.		35. Tb6+f6 †	Ka7—b8
Te1—e2 Dd2+c3; 22. Ta1—		36. Tf6+f7	Th8—e8
f1 Lg7+d4! (ikke Kb8+c7)		37. Lc5+e7 og Hvid vinder.	
og Sort staar bedst.		29. Te1—e7	Lg7—f6
21. Da4—a5 †	Kc7—b8	30. Ta1—e1 !	Lf6+e7
22. Lg3+d6 †	Kb8—a8	31. Te1+e7	f7—f6
23. Ld6—c5	Sd8—c6	32. Sc4—d6	f6—f5
24. b5+c6	b7—b6	33. Te7—e8	Ka8—b8
25. c6+d7!	...	34. c3—c4	f5—f4
En særdeles vigtig Fribonde.		35. Te8+h8	Td8+h8
25. ...	b6+a5	36. Sd6—e8	Sh6—f7
26. Lc4—d5 †	Dg5+d5	37. Lc5—d6 †	Kb8—b7
27. e4+d5	Tf8—d8	38. c4—c5	f4—f3 †
28. Sd2—c4	Sg8—h6	39. Kg2—f2	Kb7—a6
Paa 28. ... Td8+d7 følger		40. Ld6—g3	h7—h5
29. Te1—e8 †	Ka8—b7	41. c5—c6	h5—h4
30. Ta1—b1 †	Kb7—a6	42. c6—c7	h4+g3
31. Te8—b8	Lg7—f6 !	43. h2+g3	opgivet.
32. Tb8—b6 †	a7+b6		

594. Spansk Parti.

(Spillet i Berlin 1867.)

Mieses.	Anderssen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2—e4	e7—e5	12. Te1+e4 †	Lf8—e7
2. Sg1—f3	Sb8—c6	13. d5—d6	...
3. Lf1—b5	a7—a6	Hvid drager paa en glimrende	
4. Lb5—a4	Sg8—f6	Maade Nytte af sin Stilling.	
5. 0—0	Sf6+e4	13. ...	c7+d6
6. Tf1—e1	Sc4—f6	14. Lc1—g5	f7—f6
7. d2—d4	e5—e4	15. Lg5+f6	g7+f6
8. d4—d5	b7—b5	16. Sf3—h4	0—0
9. La4—b3	Sc6—a5	17. Sh4—f5	Kg8—h8
10. Sb1—c3	Sa5+b3	18. Te4+e7	Dd8+e7
11. Sc3+e4	Sf6+e4	19. Sf5+e7	Sb3+a1
		20. Dd1—h5	Lc8—b7

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
21.	Se7—g6 †	Kh8—g7	24. c2—c3	Kg7—f7
22.	Sg6+f8	Ta8+f8	25. Dd1+a1	og Hvid vinder.
23.	Dh5—d1	Tf8—c8		

595. Evans Gambit.

(Spillet i Aachen 1868.)

Anderssen.	L. Paulsen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	20. Dd1—h5	Dd8—b6
1. e2—e4	e7—e5	21. Kg1—h1	c5—c4
2. Sg1—f3	Sb8—c6	22. Ld3—c2	Db6—c3 !
3. Lf1—c4	Lf8—c5	Partiet bliver efterhaanden indviklet, men Sort er dog nu overlegen.	
4. b2—b4	Lc5+b4	23. Ta1—d1	c4—c3
5. c2—c3	Lb4—a5	24. Tf1—f3	De3—e2
6. 0—0	d7—d6	25. e4—e5	c3+b2
7. d2—d4	e5+d4	26. e5—e6	b2—b1(D)
8. c3+d4	La5—b6	27. Td1+b1	De2+d2
9. h2—h3	Sc6—a5 !	28. Lc2—f5	Ld7—e8
Dette Træk forebygger Dd1—b3 og forbereder c7—c5.		29. Tb1—f1	Sa5—c4
10. Lc4—d3	Sg8—e7	30. Tf3—d3	Dd2—b2
11. d4—d5	0—0	31. Td3—g3	Ta8+a2
12. Sb1—c3	Se7—g6	32. Tf1—f3	Sc4—d2
13. Sc3—a4	c7—c5	33. e6—e7	Db2—c1 †
14. Sa4+b6	a7+b6	34. Kh1—h2	Sd2+f3 †
15. Lc1—b2	f7—f6	35. Tg3+f3	Ta2+g2 †
16. Sf3—d2	Sg6—e5	36. Kh2+g2	Sg6+f4 †
17. Ld3—e2	Lc8—d7	og Sort vinder.	
18. f2—f4	Se5—g6		
19. Le2—d3	b6—b5		

596. Løbergambit.

(Spillet i Hamburg 1869.)

L. Paulsen.	Anderssen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	4. Lc4+d5	c7—c6 ?
1. e2—e4	e7—e5	Bedre er strax at spille Dd8—h4 †.	
2. f2—f4	e5+f4	5. Ld5—b3	Dd8—h4 †
3. Lf1—c4	d7—d5		

Hvid.	Sort.
6. Ke1--f1	g7--g5
7. d2--d4	Lf8--g7
8. Sb1--c3	Sg8--e7
9. Sg1--f3	Dh4--h5
10. h2--h4	h7--h6
11. Th1--h2	g5--g4
12. Sf3--g1	f4--f3
13. g2+f3	g4+f3
14. Dd1+f3	Lc8--g4
15. Df3--f2	Th8--f8
16. Sg1--e2	Sb8--d7
17. e4--e5	0--0--0
18. Sc3--e4	Sd7+e5

Sort offerer en Officer for hurtigst mulig at kunne drage Nytte af sin Stilling.

19. Se2--g3	Dh5--g6
20. d4+e5	Td8--d1 †
21. Kf1--g2	Lg7+e5
22. h4--h5	Dg6--g7
23. Th2--h1	Lg4--f5
24. Lc1--g5	...

Hvid.	Sort.
Paa 24. Th1+d1 følger Lf5+e4 †; 25. Kg2--h2 Dg7--g4!	
24. . . .	Lf5+e4 †
25. Sg3+e4	Td1+a1
26. Th1+a1	f7--f5
27. Ta1--f1	Kc8--b8
28. Kg2--h1	h6+g5
29. Se4--c5	Tf8--h8
30. Df2--e2	Le5--d6
Hvid truede med 31. Sc5--d7 † samt 32. Sd7+e5.	
31. Sc5--d7 †	Kb8--c7
32. Tf1--d1	Dg7--h6
33. Lb3--e6	g5--g4
34. Le6--f7	Kc7+d7
35. c2--c4	Dh6--f6!
36. De2--d2	Se7--c8
37. Dd2--b4	Df6--h4 †
38. Kh1--g2	Dh4--h3 †
39. Kg2--f2	Dh3--f3 †
40. Kf2--e1	Df3+d1 †
41. Ke1+d1	Ld6+b4
opgivet.	

597. Ginoco piano.

(Spillet i Breslau.)

Z.	Anderssen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	6. . . .	Lc5--b4 †
1. e2--e4	e7--e5	7. Lc1--d2	Lb4+d2
2. Sg1--f3	Sb8--c6	8. Sb1+d2	d7--d5
3. Lf1--c4	Lf8--c5	9. e4+d5	Sf6+d5
4. c2--c3	Sg8--f6	10. Dd1--b3	Sc6--e7
5. d2--d4	e5+d4	11. 0--0	0--0
6. c3+d4	...	12. Tf1--e1	a7--a5
e4--e5, hvorpaa Sort svarer med d7--d5, er, som bekendt, ikke saa godt.		13. a2--a4	h7--h6
		14. Sd2--e4	Sd5--f4
		15. Sf3--e5	Lc8--e6

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
16. Ta1—d1	Le6+c4	25. . . .	Sf5+g3
17. Db3+c4	Ta8—a6	26. Sg6—e7 †	Kg8—h8
18. Te1—e3	Se7—f5	27. f2—f3	Sh3—f4 †
19. Te3—f3	Dd8—h4	28. Kg2—f2	Sg3—h1 †
20. Se4—c5	Ta6—d6	29. Td1+b1	. . .
21. g2—g3	. . .	Paa Kf2—e3 følger	Dg4—g2.
Hvorfor ikke g2—g4? Det synes, som om Hvid derved kunde tjene en Officer. (A. T.)		29. . . .	Dg4—g2 †
21. . . .	Sf4—h3 †	30. Kf2—e3	Tf8—e8
22. Kg1—g2	Dh4—h5	31. Ke3+f4	Dg3—g5 †
23. g3—g4	Td6—g6	32. Kf4—e4	Te8+e7 †
24. Se5+g6	Dh5+g4 †	33. Ke4—d3	Te7—e3 †
25. Tf3—g3	. . .	34. Kd3—c2	Dg5—g2 †
Paa begge Sider har man maattet give en Kvalitet.		35. Kc2—b1	Dg2+h1 †
		36. Kb1—a2	Dh1+f3
		opgivet.	

598. Evans Gambit.

(Spillet i Breslau.)

Anderssen.	Hamel.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	12. Lc4—b5	c7—c6
1. e2—e4	e7—e5	13. e5—e6!	. . .
2. Sg1—f3	Sb8—c6	Dette smukke Træk afgjør Partiet til Fordel for Sort.	
3. Lf1—c4	Lf8—c5	13. . . .	Lg4+e6
4. b2—b4	Lc5+b4	14. d5+e6	f7+e6
5. c2—c3	Lb4—c5	15. Lb5—d3	Sg8—f6
6. 0—0	Lc5—b6	16. Sb1—d2	e6—e5
7. d2—d4	e5+d4	17. Lc1—a3	Se7—g6
8. c3+d4	d7—d6	18. Sd2—c4	Lb6—c7
9. d4—d5	Sc6—e7	19. Ta1—b1	b7. b5
(Se „Skaktheori for Begyndere“ i Nord. Skaktid. Dec. 1878.)		20. Tb1+b5	c6+b5
10. e4—e5	Lc8—g4	21. Sc4+d6 †	Kc8—d8
11. Dd1—a4 †	Dd8—d7	22. Ld3+b5 og Hvid vinder.	

Om drottningens maximi-problem på schackbrädet.

Ehuru nyligen i N. S. T. (årg. V. sid. 25 m. fl.) detta problem varit framställt, vågar jag dock taga läsarens uppmärksamhet litet i anspråk för en ny framställning i samma ämne. Utan att vilja ingå i någon kritik af problemets i tidskriften förr framställda lösning, är det dock en enda anmärkning, som jag vill göra mot uppsatsen af „*M.* i Veruinge“, nemligen den, att man ej får veta, hur han kommit till sitt resultat, och om man genom hans metod kan uppnå alla möjliga lösningar. En kort finger-visning, huru problemet skall fullständigt lösas, vill jag derföre i det följande framställa. Uppslaget härtill har jag erhållit i „Determinanternes Teori, udgivet af Dr. A. S. Guldberg, Kristiania 1876“, der Förf. på sid. 27 framkastar detta problem och ger klafven till dess lösning. Med determinanter kan således problemet matematiskt lösas¹⁾. Utan att hos läsaren förutsätta några kunskaper om determinanter och deras lagar, vill jag på ett praktiskt sätt d. v. s. genom ett exempel visa beräknings-sättet, hvarefter hvar och en intresserad sedan kan försöka sig på problemets lösning.

Först bildar man sig en determinant på det bräde, på hvilket man vill lösa uppgiften, i likhet med följande två determinanter \triangle_V och \triangle_{VI} (der index anger antalet rutor i kvadratens sida):

¹⁾ Huru vida *M.* har användt determinanter för lösningen, framgår ej af hans uppsats, men jag tviflar derpå. Pauls uppsats i D. Schachzeitung 1874 har jag ej sett.

$$\Delta_V = \begin{vmatrix} a_0 & c_1 & e_2 & g_3 & i_4 \\ b_1 & a_2 & c_3 & e_4 & g_5 \\ d_2 & b_3 & a_4 & c_5 & e_6 \\ f_3 & d_4 & b_5 & a_6 & c_7 \\ h_4 & f_5 & d_6 & b_7 & a_8 \end{vmatrix} \quad \Delta_{VI} = \begin{vmatrix} a_0 & c_1 & e_2 & g_3 & i_4 & l_5 \\ b_1 & a_2 & c_3 & e_4 & g_5 & i_6 \\ d_2 & b_3 & a_4 & c_5 & e_6 & g_7 \\ f_3 & d_4 & b_5 & a_6 & c_7 & e_8 \\ h_4 & f_5 & d_6 & b_7 & a_8 & c_7 \\ k_5 & h_6 & f_7 & d_8 & b_9 & a_{10} \end{vmatrix}$$

sedan gäller det att finna alla de kombinationer af det antal elementer (element = symbol, som står på en ruta t. ex. a_0 , i_1), som ger någon lösning af problemet. Detta sker genom att upplösa determinanten. Som bekant eger drottningen både tornets och löparens verksamhet. På grund häraf måste en kombination eller ett led, för att ge en verklig lösning, uppfylla följande två villkor:

1:o får ett led icke innehålle mer än ett element från samma horisontel- eller vertikal-rad;

2:o får ett led icke innehålle två (eller flere) elementer med samma bokstaf eller samma index.

Det första villkoret (beroende af tornets verksamhet) uppfylles, då man vid upplösningen, utgående från ett element (t. ex. a_0), icke insätter i den nya determinanten något element af dem, som tillhöra samma hor.-rad og vert.-rad som utgångspunkten (a_0). (Horisontel-rad = a8—h8 och vertikalrad = a8—a1 på schackbrädet). Det andra villkoret (beroende af löparens verksamhet) uppfylles, då man vid upplösningen förbigår uti en hor.-rad det element (med dertill hörande determinant), som har lika bogstaf eller index med något af de element, som stå framför determinanten. Se för öfrigt den upplösning af Δ_V , som här följer såsom exempel.

$$a_0 \begin{vmatrix} a_2 & c_3 & e_4 & g_5 \\ b_3 & a_4 & c_5 & e_6 \\ d_4 & b_5 & a_6 & c_7 \\ f_5 & d_6 & b_7 & a_8 \end{vmatrix}; \quad c_1 \begin{vmatrix} b_1 & c_3 & e_4 & g_5 \\ d_2 & a_4 & c_5 & e_6 \\ f_3 & b_5 & a_6 & c_7 \\ h_4 & d_6 & b_7 & a_8 \end{vmatrix}; \quad e_2 \begin{vmatrix} b_1 & a_2 & e_4 & g_5 \\ d_2 & b_3 & c_5 & e_6 \\ f_3 & d_4 & a_6 & c_7 \\ h_4 & f_5 & b_7 & a_8 \end{vmatrix};$$

$$g_3 \begin{vmatrix} b_1 & a_2 & c_3 & g_5 \\ d_2 & b_3 & a_4 & e_6 \\ f_3 & d_4 & b_5 & c_7 \\ h_4 & f_5 & d_6 & a_8 \end{vmatrix}; \quad i_4 \begin{vmatrix} b_1 & a_2 & c_3 & e_4 \\ d_2 & b_3 & a_4 & c_5 \\ f_3 & d_4 & b_5 & a_6 \\ h_4 & f_5 & d_6 & b_7 \end{vmatrix}.$$

Genom att jemföra hvar och en af dessa determinanter med den ursprungliga Δ_V finner man snart lagen för de förras bildande samt att villkoret (1:o) är uppfyllt. Vid upplösningen af dessa determinanter ser man genast, att a_0 icke kan kombineras med a_1 , c_1 icke med b_1 , och c_1 , e_1 ej med a_1 , e_1 , o. s. v., hvar efter återstår bildandet af följande determinanter med sine respektive faktorer:

$$\begin{array}{cccc}
 a_0 c_1 \begin{vmatrix} b_3 & c_5 & e_6 \\ d_4 & a_6 & c_7 \\ f_5 & b_7 & a_8 \end{vmatrix}; & a_0 e_1 \begin{vmatrix} b_3 & a_4 & e_6 \\ d_4 & b_5 & c_7 \\ f_5 & d_6 & a_8 \end{vmatrix}; & c_1 e_1 \begin{vmatrix} d_2 & a_4 & e_6 \\ f_3 & b_5 & c_7 \\ h_4 & d_6 & a_8 \end{vmatrix}; & c_1 g_1 \begin{vmatrix} d_2 & a_4 & c_5 \\ f_3 & b_5 & a_6 \\ h_4 & d_6 & b_7 \end{vmatrix}; \\
 e_2 b_1 \begin{vmatrix} b_3 & c_5 & e_6 \\ d_4 & a_6 & c_7 \\ f_5 & b_7 & a_8 \end{vmatrix}; & e_2 g_1 \begin{vmatrix} d_2 & b_3 & c_5 \\ f_3 & d_4 & a_6 \\ h_4 & f_5 & b_7 \end{vmatrix}; & g_1 b_1 \begin{vmatrix} b_2 & a_4 & e_6 \\ d_4 & b_5 & c_7 \\ f_5 & d_6 & a_8 \end{vmatrix}; & g_1 a_1 \begin{vmatrix} d_2 & a_4 & e_6 \\ f_3 & b_5 & c_7 \\ h_4 & d_6 & a_8 \end{vmatrix}; \\
 & & i_1 a_2 \begin{vmatrix} d_2 & a_4 & c_5 \\ f_3 & b_5 & a_6 \\ h_4 & d_6 & b_7 \end{vmatrix}; & i_1 c_3 \begin{vmatrix} d_2 & b_3 & c_5 \\ f_3 & d_4 & a_6 \\ h_4 & f_5 & b_7 \end{vmatrix}.
 \end{array}$$

Granskar man nu dessa, ser man, att elementerna a_0 , c_1 ej kunna kombineras med b_1 och c_1 , a_0 , e_1 ej med a_1 och e_1 , o. s. v., återstår således följande determinanter med sine faktorer:

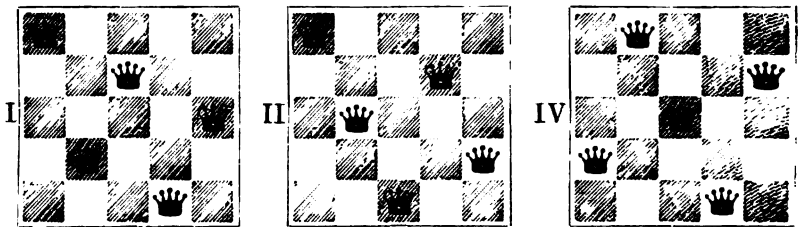
$$\begin{array}{cccc}
 a_0 c_1 e_1 \begin{vmatrix} d_4 & a_6 \\ f_5 & b_7 \end{vmatrix}; & a_0 e_1 b_1 \begin{vmatrix} b_3 & c_7 \\ d_6 & a_8 \end{vmatrix}; & c_1 e_1 d_2 \begin{vmatrix} b_3 & c_7 \\ d_6 & a_8 \end{vmatrix}; & c_1 g_1 a_1 \begin{vmatrix} f_3 & a_6 \\ h_4 & b_7 \end{vmatrix}; \\
 e_2 b_1 c_1 \begin{vmatrix} d_4 & c_7 \\ f_5 & a_8 \end{vmatrix}; & e_2 g_1 b_1 \begin{vmatrix} f_3 & a_6 \\ h_4 & b_7 \end{vmatrix}; & g_1 b_1 a_1 \begin{vmatrix} d_2 & c_7 \\ f_5 & a_8 \end{vmatrix}; & g_1 a_1 e_1 \begin{vmatrix} f_3 & b_5 \\ h_4 & d_6 \end{vmatrix}; \\
 & & i_1 a_2 c_3 \begin{vmatrix} f_3 & b_5 \\ h_4 & d_6 \end{vmatrix}; & i_1 c_3 d_2 \begin{vmatrix} d_2 & a_6 \\ f_3 & b_7 \end{vmatrix}.
 \end{array}$$

Dessa gifva nu till slut följande led såsom lösning af problemet att på fem-brädet uppställa 5 drottningar så, att ingen slår en annan:

$$\begin{array}{cccc}
 (a_0 c_1 e_1 d_2 b_7)_I, & (a_0 e_1 b_3 c_7 d_6)_II, & (c_1 e_1 d_2 b_5 a_8)_III, & (c_1 g_1 a_1 f_3 b_7)_IV, \\
 (e_2 b_1 c_3 d_4 a_8)_V, & (e_2 g_1 b_3 a_6 h_4)_VI, & (g_1 b_1 a_1 c_7 f_5)_VII, & (g_1 a_1 e_1 b_5 h_4)_VIII, \\
 (i_1 a_2 c_3 f_3 d_6)_IX, & (i_1 c_3 d_2 a_6 f_5)_X. & &
 \end{array}$$

¹⁾ Jag har öfverallt upplöst determinanterne efter elementerna i hvar första hor.-rad, emedan sättet för upplösningen då lättast faller i

Uppställas dessa 10 led på 10 planer och jämföras med hvarandra, så finner man, att III, VI, IX äro kongruenta med I och V, VIII, X med II, och att de förra uppkommit genom en större eller mindre vridning af planet kring dess centrum; vidare att två och två äro harmoniska¹⁾ med hvarandra, nemligen I—X, II—IX, III—VIII, IV—VII, V—VI. I ifrågasvarande fall ges det således 4 olika lösningar, nemligen I, II, IV och VII, men vill man ej anse harmoniska uppställningar olika, så ges det egentligen blott två lösningar I och IV, ty II öfvergår till I genom att först vridas så, att den blir lika stäld med X och sedan vändas. Se följande diagram.

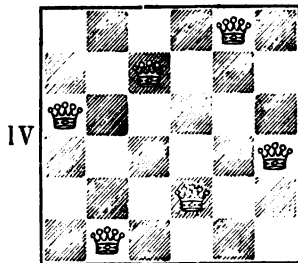
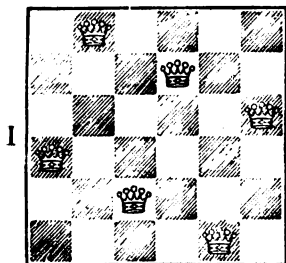
\triangle_{VI} har jag ock upplöst, och den ger till slutresultat följande fyra led:

$$(c, e, g, f, d, b)_I, (e, i, b, c, h, d)_II, (g, b, e, d, c, f)_III, \\ (i, c, d, e, b, h)_IV,$$

af hvilka I är kongruent med II men harmonisk med IV, III åter kongruent med IV men harmonisk med II. Enligt den strängare grundsatsen skulle här således ges blott en lösning, eljest två, nemligen I och IV. Se följande två diagram.

ögonen, men man kan lika gerna välja hvilken annan hor-rad som helst och komma till samma slutliga resultat.

¹⁾ För dem bland läsarne, som ej äro matematici, åskådliggöres denna egenskap bäst derigenom att man på 2 pappers-planer uppställer IV och VII och vänder om det ena planet t. ex. VII (utan att vrida det kring centrum) och ser efter drottningarnes platser på baksidan; man finner då att VII fullkomligt stämmer eller är kongruent med IV. Deremot kan man icke genom någon som helst vridning af VII i rätt läge få den kongruent med IV.

I v. Bilguer V har jag sett Jänisch i sin *Traité* uppgifva att för vanligt schackbräde (8-brädet) 92 lösningar finnes. Detta är verkligen förhållandet, om man nämligen inberäknar alla kongruenta och harmoniska ställningar. Eljest finnes det blott 12 olika lösningar, af hvilka 11 ge hvar för sig upphof till 7 andra lika, och den 12te, som är symmetrisk, till 3 andra (tillsammans 92). De 12 följa här ordnade sålunde: man utgår från hvita kungens fält (e1) och slutar på öfversta hor.-raden i ordning från a8 till h8. hvarvid man, om brädet vrides ett halft hvarf, kan se ställningarnes begynnelsedrag fördelade utefter hela brädet.

e1, b2, d3, g4, c5, h6, f7, a8; | e1, c2, h3, d4, g5, a6, f7, b8;
 e1, g2, d3, a4, c5, h6, f7, b8; | e1, b2, f3, a4, g5, d6, h7, c8;
 e1, g2, a3, d4, b5, h6, f7, c8; | e1, a2, h3, f4, c5, g6, b7, d8;
 e1, c2, a3, g4, b5, h6, f7, d8; | e1, a2, h3, d4, b5, g6, c7, f8;
 e1, b2, h3, a4, d5, g6, c7, f8; | e1, c2, a3, f4, h5, b6, d7, g8;
 e1, h2, d3, a4, c5, f6, b7, g8; | e1, g2, b3, f4, c5, a6, d7, h8.

Huru vida man genom att införa ett nyt vilkor vid determinanternas upplösning kan få bort alla kongruenta och harmoniska uppställningar, samt om problemet medelst andra matematiska teorier än determinant-teorien kan lösas, öfverlemnar jag för närvarande åt andra matematici att undersöka.

Upsala i Febr. 1879.

S. A. H.

2det Telegraf-Parti

mellem

Skakforeningerne i Kristiania og Kjøbenhavn.

Da den første Telegraf-Kamp mellem de to Skakforeninger d. 31te Marts 1878 var tilende¹⁾, tilbød Kjøbenhavn, endnu paa selve Valpladsen, sin Modstander ved given Anledning Revanche. Da der senere gjentagne Gange fra norsk Side ytrede Ønske om en Fornyelse af Kampen, blev der under det Besøg, Formanden for Kjøbenhavns Skakforening ifjor Sommer aflagde i Kristiania, truffet foreløbig Aftale om et nyt Telegraf-Parti i Slutningen af Vinteren, og efterat vedkommende Autoriteters Samtykke var indhentet, fastsattes den fornyede Kamp til Natten mellem d. 6te og 7de April d. A. Da der ifjor havde vist sig Vanskeligheder ved den direkte Telegrafering mellem de 2 Byer ad Linien over Fredericia—Arendal, havde Telegraf-Embedsmændene besluttet denne Gang at telegrafere over Sverige. En Traad blev stillet til udelukkende Disposition for de to Skakforeninger; der indrømmedes dem derhos Lokale paa selve Telegraf-Stationen, og i Kjøbenhavn blev Telegrafbordet opstillet i umiddelbar Nærhed af Spilleudvalgets Skakbord, saaat Telegrammerne uden nogen Forsinkelse umiddelbart kunde overrækkes til og modtages fra de fungerende Telegrafister. Telegraferingen af de c. 180 Telegrammer, der udvexledes i Nattens Løb, blev saavel fra norsk som fra dansk Side bèsørget med udmærket Akkuratesse og Hurtighed.

Der var iaar vedtaget omtrent de samme Betingelser for Kampen som ifjor. Altsaa 5 Minuters Betænkningstid for hvert

¹⁾ Se Nord. Sk. for 1878 S. 73.

Træk og Tilladelse til 3 Gange i Partiet at bruge 10 Minuter. Der spilledes ikke om nogen Indsats, men den tabende Part skulde betale Omkostningerne ved Telegraferingen, og i Tilfælde af Røms skulde disse deles. Medens det ifjor var aftalt, at hvis Partiet ikke blev bragt tilende til Klokken 6 om Morgen, skulde Slutningsstillingen sendes til og bedømmes af en Voldgiftsmand, havde man denne Gang vedtaget den i og for sig ogsaa naturligere Fremgangsmaade at fortsætte og afslutte Spillet pr. Korrespondance.

Lørdagen d. 6te April Kl. 12 Aften begyndte altsaa Kampen. Tilstede paa Kjøbenhavns Telegraf-Station var foruden Spilleudvalget en talrig Kreds af Skakforeningens Medlemmer, der hele Natten fulgte Spillet med livlig — ja af og til endog for livlig — Interesse. Til at lede Spillet i Kjøbenhavn var valgt Hertzsprung, P. Møller, G. Nielsen, V. Nielsen og S. A. Sørensen, men da V. Nielsen var forhindret i at give Møde i Begyndelsen af Spillet, traadte Therkelsen saalænge i hans Sted. Motz havde ogsaa iaar paataget sig den besværlige Post at notere Klokkeslettene for alle Depechernes Modtagelse og Afsendelse samt i det Hele at „tage Tiden i Agt“. Fra norsk Side førtes Kampen af Bjørnwall, Blehr, Christensen, Hefteye og Landmark.

Efter at Foreningerne havde sendt hinanden nogle venlige Hilsner, aabnede Kristiania, der denne Gang havde Fortrækket, Partiet med en Evans-Gambit. Kjøbenhavn tog ikke mod Gambiten, og fulgte altsaa det af Kristiania i 1ste Telegraf-Parti givne Exempel. Normændene spillede Begyndelsen af Partiet meget kraftigt og indtog omtrent ved det 20de Træk en imponerende Angrebsstilling, der foruroligede Modparten i høj Grad; imidlertid har det ved senere Undersøgelser vist sig, at Sorts Stilling i Virkeligheden ikke var saa farlig, som den saa ud til. Efter et svagt Træk fra Hvids Side (det 25de) opnaede Sort en gunstig Afbytning og fik nu Angrebet. Dette blev ført nogenlunde stærkt, og da Normændene tilmed i det 39te Træk begik en Fejl, var Kjøbenhavnerens Stilling, da Spillet efter det 44de Træk afbrødes Kl. 6 om Morgen, saa overlegen, at Kristiania nogle Dage efter gjorde Afkald paa at fortsætte Kampen pr. Korrespondance og opgave Partiet.

Vi henvise iøvrigt til de Noter, hvormed vi omstaaende

ledsage Partiet. Der er ganske vist i dette gjort flere svage Træk, og i sin Helhed staar det vel tilbage for det 1ste Telegraf-Parti, men man maa ved Bedømmelsen stadig holde sig for Øje den korte Betænkningstid, der var for hvert Træk. Flere af dem, der have deltaget i disse to Telegraf-Kampe, ere vistnok nu komne til den Overbevisning, at Betækningsfristen ikke har været ordnet tilfredsstillende, men at Spillet under eventuelle fremtidige Telegraf-Partier helst maa foregaa med Kontroluhre, saaledes at der gjøres et vist Antal Træk i 2 eller 3 Timer, men at det iøvrigt overlades hver af Parterne ved de enkelte Træk at tage sig den Betænkningstid, han ønsker.

G. Nielsen.

599. Ikke modtaget Evans-Gambit.

(Spillet pr. Telegraf d. $\frac{7}{4}$ 79, Morgen Kl. 12—6.)

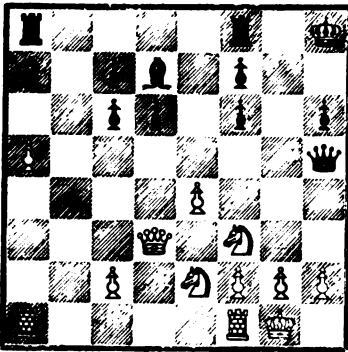
Kristiania.	Kjøbenhavn.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2—c4	e7—e5	11. d2—d4	e5+d4
2. Sg1—f3	Sb8—c6	12. Sf3+d4	Sg8—f6
3. Lf1—c4	Lf8—c5	Her tog Sort de første 10 Minuters Betænkningstid. Man forudsaa vel de efterfølgende 6 Træk, og at der altsaa vilde blive Dobbeltbonde paa f6, men man lagde for stor Vægt paa den Fordel, der skulde opnaas ved at faa g-Linien aaben til Angreb paa den fjendtlige Rokade. 10. Sg8—e7 havde vist været det korrekte Træk.	
4. b2—b4	Lc5—b6	13. Sb1—c3	0—0
Alle Medlemmer af det kjøbenhavnske Spilleudvalg vare enige om ikke at modtage Evansgambiten, da man saa hurtig som muligt vilde bort fra Theorien.		14. Lc1—g5	Dd8—e7
5. a2—a4	a7—a6	15. Dd1—d3	...
6. a4—a5	Lb6—a7	10 Min. Hvid spiller denne Del af Partiet fortræffeligt.	
7. 0—0	d7—d6	15. ...	h7—h6.
8. b4—b5	a6+b5	For i 17de Træk at kunne postere Dronningen paa h5.	
9. Lc4+b5	Lc8—d7		
10. Lb5+c6	b7+c6		

Vi antage det for rigtigere at slaas med Løberen. Bonden paa a-Linien er ved den valgte Spillemaade fri og generer Modstanderen betydeligt i Slutningsspillet.

Hvid.	Sort.
16. Lg5—h4	De7—e5
17. Sd4—f3	De5—h5
18. Lh4+f6	g7+f6
19. Sc3—e2	...

Havde Hvid her trukket 19. Ta1—a4, havde Sort ikke svaret med c6—c5 paa Grund af 20. Sc3—d5, men rimeligvis med Ld7—g4.

19. ...	Kg8—h8
---------	--------

Hvid har nu opnaaet en tilsyneladende meget stærk Angrebsstilling og har en Fribonde, medens Sort har Dobbeltbønder paa 2 Steder. Efter senere Undersøgelser er det dog, mærkeligt nok, ikke lykkedes os at paavise nogen Maade, hvorpaa Hvid kan forcere Spillet eller ialtfald opnaa nogen større Fordel. Da der imidlertid muligvis findes en saadan Spillemaade, have vi anskueliggjort Stillingen for vore Læsere ved ovenstaaende Diagram.

20. Se2—g3	...
Hverken 20. Se2—f4 eller 20.	

Hvid.	Sort.
Dd3—c3 synes os at føre til bedre Resultat.	
20. ...	Dh5—g6
21. Sf3—h4	Dg6—g5
22. Sh4—f5	Ta8—e8

Sort spillede meget rigtigt ved i dette og det følgende Træk at indtage de aabne Linier med sine Taarne.

23. Kg1—h1	...
10 Min.	

23. ...	Tf8—g8
24. f2—f4	Dg5—g6
25. Dd3—f3	...

Dette Træk var urigtigt. Hvid oversaa formodentlig Sorts næste Træk. Der skulde vel have været spillet 25. Tf1—f3 eller 25. Ta1—e1, i hvilke Tilfælde Sort rimeligvis havde svaret med 25. h6—h5.

25. ...	d6—d5!
26. Df3—h5	d5+e4
27. Sf5+h6	Dg6+h5
10 Min.	10 Min.
28. Sg3+h5	Tg8—g6
29. Sh6+f7 †	Kh8—g8
30. f4—f5	Ld7+f5
31. Tf1+f5.	Kg8+f7
32. Sh6—f4	...

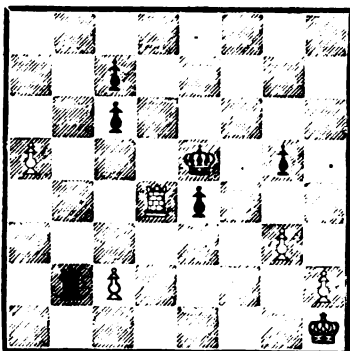
Hvid er aabenbart bange for den sorte e-Bonde, der truer med Fremrykning. Det valgte Træk er dog vist ikke godt, da det giver Sort Lejlighed til den paafølgende Afbytning.

22. ...	Tg6—g5
Her tog Sort 10 Min. Betænk-	

Hvid. Sort.
ningstid, da nogle af Spille-
udvalgets Medlemmer stemte
for 32. Tg5—h5. Vi antage,
at det var det rigtige Træk,
der blev valgt, og at Hvid efter
dette Træk ikke kunde holde
Spillet. Sort opnaar ved Af-
bytning af Taarnene, at Hvids
h-Bonde ikke længere bliver
fri, og hans egen Konge er
meget nærmere til Assistance
for Bønderne end den hvide
Konge.

33. Tf5+g5 f6+g5
34. Sf4—e2 Kf7—e6
Her var 34. Te8—d8 noget
stærkere. Hvid skynder sig
at besætte d-Linien med sit
Taarn, og Sort maa nøjes med
b-Linien.

35. Ta1—d1 Te8—b8
36. g2—g3 Tb8—b2
37. Se2—d4 † La7+d4
38. Td1+d4 Ke6—e5
39. Td4—d2 . . .

Stilling efter Sorts 38te Træk.
Hvids 39te Træk Td4—d2 var
en Fejl, der kun kan undskyldes
ved den korte Betænkningstid.

Hvid. Sort.
Taarnet skulde aabenbart have
været paa a4. Naar man imid-
lertid, saaledes som det er
meddelt os, i Kristiania tror
med dette Træk muligvis at
kunne have vundet Partiet,
beror dette dog vistnok paa
en Misforstaaelse.

Efter

39. Td4—a4 Tb2+c2
kan Hvid kun fortsætte enten
med a5—a6 (A) eller med Kh1
—g1 (B).

(A).

40. a5—a6 e4—e3
41. a6—a7 e3—e2
42. Ta4—a1 Tc2—a2
43. Ta1—e1 Ta2+a7
44. Te1+e2 † Ke5—d4
og Sort maa vinde.

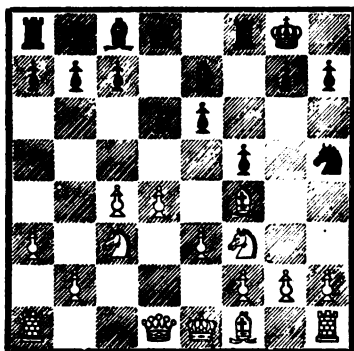
(B).

40. Kh1—g1 e4—e3
41. Kg1—f1 Tc2+h2
42. a5—a6 Th2—h8
43. a6—a7 Th8—a8
44. Kf1—e2 c6—c5
45. Ke2+e3 Kc5—d5
46. Ke3—d3 Kd5—c6
47. Kd3—c4 Kc6—b6
48. g3—g4 Ta8+a7
49. Ta4+a7 Kb6+a7
og Sort maa vinde.

39. . . . Tb2—a2
40. Kh1—g2 e4—e3
41. Td2—e2 Ke5—e4
42. a5—a6 Ta2+a6
43. g3—g4 c6—c5
44. Kg2—g3 Ta6—f6.
Opgivet.

Korrespondancepartier.

Glasgow-Kjøbenhavn.

Stilling efter Sorts 7de Træk.

Glasgow.

Kjøbenhavn.

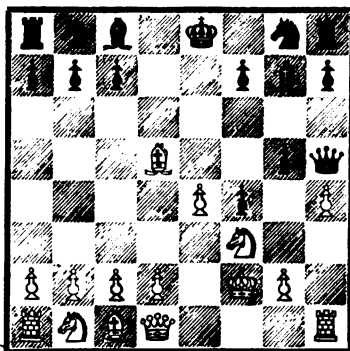
Hvid.

Sort.

8. Lf4—g3
9. c4—c5
10. Dd1—b3

- Sb8—d7
Sd7—f6
Sf6—g4

Kjøbenhavn-Glasgow.

Stilling efter Hvids 8de Træk.

Kjøbenhavn.

Glasgow.

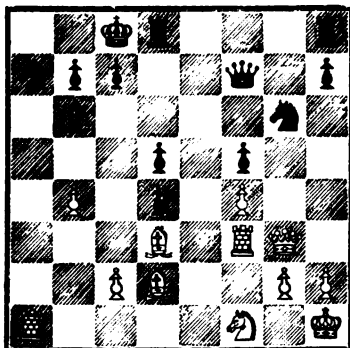
Hvid.

Sort.

8. . . .
9. Sf3—g5
10. Kf2—e1
11. Ke1 + d1

- g5—g4
g4—g3 †
Dh5—d1 †

Kjøbenhavn-Kristiania.

Stilling etter Hvids 20de Træk.

Kjøbenhavn.

Kristiania.

Hvid.

Sort.

20. . . .
21. Dg3—h3
22. Sf1—g3
23. Th1—e1

- h7—h5
Td8—f8
Sg6—e7
Kc8—b8

Nordiske Skakproblemer.

Paa Wilhelm Priors Forlag er i disse Dage udkommet „Nordiske Skakproblemer fra Tiden 1858—78. udgivne af A. Arnell og S. A. Sørensen“. Som Bogens Titel antyder, bestaar Samlingen for den største Del af Problemer, der tidligere have været offentliggjorte, dels i „Nordisk Skaktidende“, dels i de illustrerede Blades Skakspalter; dog vil ogsaa endel tidligere utrykte Problemer findes. For et godt og sagkyndigt Udvalg af Problemer borger Udgivernes Navne; der skal næppe findes mange bekjendte nordiske Opgaver, som man ikke kan glæde sig ved at gjense. Nogen anbefaling for denne smukke Samling anse vi for overflødig; ingen Problemven i Norden vil undlade at anskaffe sig det første Værk, der viser Problemkunstens Stilling og Udvikling herhjemme. Skulle vi udtale nogen Mangel ved Samlingen, da maa vi tilstaa, at vi savne nogle Bemærkninger om de enkelte Opgaver, navnlig om Stedet og Tiden for deres første Fremkomst. Saadanne Bemærkninger, der maaske tillige burde omhandle Opgavernes Fortrin og Mangler, forekommer det os kunne have været indskudte efter Løsningerne til hver enkelt Opgave; selve Løsningerne kunne vi ogsaa have ønsket lidt fyldigere. Det er imidlertid kun Bagateller; Hovedsagen er, at Norden nu har en Problemsamling, som i enhver Henseende dristig kan sættes ved Siden af hvilkensomhelst af Udlandets Samlinger af lignende Størrelse.

A. T.

Dødsfald.

Umiddelbart efter, at vi havde nedskrevet ovenstaaende korte Anmeldelse, modtog vi Efterretningen om, at Døden havde bortrevet en af de Mænd, som i „Nordiske Skakproblemer“ have givet os en Prøve paa deres Dygtighed paa Problemkunstens Omraade. Den 25de April døde nemlig i en Alder af 56 Aar Viktor Ossian Sandegren, Dr. phil., Lærer ved Gøteborgs højere Elementarskole. Hans Virksomhed som Problemforfatter falder navnlig i Aarene 1865—69, altsaa netop i den Tid, da Schultz levede og virkede, og han var en af Koryfæerne i „den

Schultziske Skole“, under hvilken Benævnelse i Sverige indbefattes de Problemforfattere og Løsere, der „vare med paa Schultz's Tid.“ Navnlig var han en flittig Medarbejder i den da af Schultz redigerede Skakspalte i „Ny Illustrerad Tidning“. Flere af hans bedre Opgaver ere gjengivne her i Tidenden, og i „Nordiske Skakproblemer“ er han repræsenteret ved 8 Opgaver. Som et ejendommeligt og næsten rørende Bevis paa hans Interesse for Skakspillet maa nævnes, at han netop i de sidste Dage af sit Liv, skjøndt i højeste Grad plaget af det Onde (Leversyge), for hvilket han bukkede under, var beskjæftiget med at udarbejde en udførlig Anmeldelse og Redegjørelse af „Nordiske Skakproblemer“, der var bestemt til at indføres i en i Gøteborg udkommende Tidende; Anmeldelsen blev desværre ufuldendt. Interessen for det ædle Spil eller den Del af samme, Problemerkunsten, som nærmest tiltalte ham, skulde saaledes næsten bogstavelig talt følge ham til Graven.

Nyeste Post.

Frankrig. Dommen i den internationale Problemturnering er umiddelbart før Heftets Slutning kommen til vor Kundskab gennem *La Revue des jeux, des arts et du sport*, efter hvilket Blad vi med Forbehold af senere Berigtigelser meddele Følgende. Komiteen til Bedømmelsen af Opgaverne, der bestaar af Léonce Vié, Bertrand, Gifford og Preti fils, har forfattet en omfangsrig Rapport paa ikke mindre end 60--70 Sider, i hvilken hvert Problem er studeret for sig, dets Værdi bestemt, og Sammenligning mellem Sendingerne anstillet. Præmierne ere tildelte følgende Sendinger: 1ste Præmie Sendingen med Motto: „*Aliquando bonus dormitat Homerus*“, 2den Pr. „*Vertrauen*“, 3die „*Non cuivis homini contingit adire Corinthum*“, 4de „*Mea culpa*“. En Præmie for det bedste Problem er bleven tildelt Femtrækkeren i Sendingen „*Baldur*“. Hæderlig Omtale have følgende Sendinger faaet i den Orden, i hvilken de ere nævne: 1. „*Look on this hill*“; 2. „*L'homme qui rit*“ (af Loyd)¹⁾; 3. „*Courez du Nord, géants*“; 4. „*Respice finem*“; 5. som lige gode „*Vive Louise*“ og „*Amat victoria curam*“. — Af Rapporten

¹⁾ Ifølge en indiskret Meddelelse i en amerikansk Tidende.

fremhæves følgende. Mellem 1ste og 2den Præmie var Valget vanskeligt. Der fandtes dog adskillige Mangler i Firtrækkeren i „*Vertrauen*“, der bevirkede, at „*Aliquando*“ blev foretrukket. Tredie Præmie gav ikke Anledning til nogen lang Discussion, men derimod brugte man lang Tid til at komme til Klarhed om, til hvilken Sending fjerde Præmie skulde gives; i „*Look on*“ var Tretrækkeren absolut glimrende, og i „*L'homme*“ var Firtrækkeren et Mesterværk; dog blev „*Mea culpa*“ valgt, da Samlingen er mere ensartet og frembyder færre Blottelser for Kritiken. — Hvad „*Baldur*“ angaar, da er den en ganske ualmindelig Sending. Dens Femtrækker er uovertræffelig (*hors ligne*), Tretrækker god, Totrækker ordinær og Firtrækker afskyelig (*détestable*); denne sidste har omtrent en Snes Dobbeltspil. Sendingen har derfor kun faaet en speciel Præmie for sin Femtrækker. — Navnene paa Sejrherrene ere endnu ikke offentliggjorte; den første Juni ville Navnesedlerne blive aabnede i Café de la Régence af Komiteens Medlemmer. Vi haabe da i Juniheftet at kunne meddele saavel de præmiebelønnede Opgaver som Navnene paa Forfatterne.

England. I disse Dage har Skakpressen i England lidt et uerstatteligt Tab, idet en af de bedste og bedst redigerede Skaktidender, *Westminster Papers*, fra April har ophørt at udkomme. I de elleve Aar, den har bestaaet, har til Skakafdelingen (Bladet omhandlede som bekjendt ogsaa de fleste andre Spil, navnlig Whist) været knyttet til forskjellige Tider mange af Europas første Skakspillere, Staunton, Duffy, Boden, Wormald, Wisker, Zukertort, Walker, Mac-Donnell, Kolisch, Cochrane, Kapt. Kennedy, Potter, o. m. fl. Det bedste, Bladet indeholdt, var dog de glimrende og umaadelig vanskelige Whistoppgaver, forfattede af F. H. Lewis, med Hensyn til hvilke Hovedredaktøren Charles Mossop, i sit Tilbageblik over Tidendens Virksomhed lakonisk bemærker: „Vi kunde aldrig faa Løserne til at sende rigtige Løsninger.“ — En Fejl ved *Westminster Papers* i vore Øjne, skjøndt maaske ikke i Englændernes Øjne, var, at Bladets Synskreds ikke strakte sig synderlig udenfor de forenede Kongeriger; nogen jævnlig Redegjørelse af Skakspillets Standpunkt paa Fastlandet fandt kun sjældent Sted, og Partiernes vare udelukkende engelske, naar man ser bort fra de store Turneringer, hvor Bladet altid var blandt de første til at bringe Partiernes, forsynede med fortræffelige Noter.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 1 (Januar 1879).

764. Af Valle. Mat i 3 Træk. — (Fra December-Heftet 78 Side 259). Forfatterens smukke Løsning 1. Kh8—g8, c6—c5!; 2. Db2—b2; 3 ≠ kunde, som bemærket i Rettelsen Side 48 i Januar-Heftet, omgaaes ved 1. Sa1† osv. Ved den tilføjede Bonde paa a4 bortfalder ganske vist denne Biløsning, men Opgaven bliver istedetfor uløselig, idet nemlig 1. . . . d2 forhindrer Matten i tredje Træk. Rigtig paavist af J. G. Carlborg.

773. Af A. Norlin. Mat i 2 Træk. — 1. La1—h8 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af Carlborg, Augusta O., G. Å., Blehr, —m—g („en elegant lille Opgave“!), F. Søbørg, E. Timme, Herman, C. L. i Hinnerup, M. Ursin, P. Bojsen.

(Denne særdeles nette lille Opgave har vundet meget Bifald og er allerede reproduceret af flere udenlandske Skakblade, deriblandt „Detroit free Press“ og „Deutsche Schachzeitung“.)

774. Af Jensen. Mat i 3 Træk. — 1. Lc2—b3 T+L (A. B.); 2. Sf6—d5† osv. 1. — (A) L+L; 2. Kh7—g7 osv. 1. — (B) K+Sf6; 2. D+S† osv. Rigtig løst af: Carlborg, Norlin, Blehr, Augusta O., G. Å., —m—g, („et svært gennemskueligt Hylster om denne smukke Idé“), F. Søbørg, Herman, M. Ursin.

775. Af Jespersen. Mat i 4 Træk. — 1. Dh1—h8, Sf2—e4; 2. D+L, Se4—c3; 3. Da8—a1 osv. Rigtig løst af: Carlborg, Norlin, Blehr, Augusta O., G. Å., —m—g („en gammel Idé, som næppe kan kaldes smukt udført“), F. Søbørg, Herman, M. Ursin, P. Bojsen.

776. Af Blehr. Mat i 4 Træk. — Hovedspillet 1. Dd7—h7, c5—c4; 2. Dh7—e4†, K+D; 3. Sd5—f6† osv. kan omgaaes gennem 2. Dh7—e7 osv. Ved at tilsætte en sort Bonde paa a5 bliver Opgaven dog fuldstændig korrekt. Rigtig angivet af: Norlin, Carlborg, Augusta O., G. Å., —m—g („let, men ganske kjon“), F. Søbørg, M. Ursin, P. Bojsen.

777. Af Sørensen. Mat i 3 Træk. — 1. Df8—f3, e5—e4!; 2. Df3—f8 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, Norlin, Augusta O., G. Å., —m—g („en fin lille Opgave, andet Træk ganske smukt“), F. Sjøborg, Herman, C. L. i Hinnerup, M. Ursin.

778. Af Wennberg. Selvmat i 4 Træk. — 1. Tc7—c1 †; 2. Tc1—a1; 3. Df6—f2; 4. Ta1—f1, Kb7+c6 †. — Rigtig løst af: Norlin, —m—g („fint og nydeligt udarbejdet“) F. Sjøborg, Herman, M. Ursin.

779. Af Salvioli (med en sort Bonde paa b4). Mat i 3 Træk. — 1. Sc4—e3, K+L!; 2. Sc3—f5 osv. — Rigtig løst af: Blehr, Carlborg, Norlin, —m—g, Herman, M. Ursin.

780. Af Chocholous og Dobrusky. Mat i 3 Træk. — 1. Ke1—d2, Kg1—h1 (A); 2. De6—c6; 3. D. eller S. †. 1. — (A) Th1; 2. De5 osv. — Rigtig løst af: Norlin, Carlborg, Blehr, Augusta O., G. Å., —m—g („g-Bondens Virksomhed ypperlig ud-tænkt“), Herman, C. L. i Hinnerup, M. Ursin.

781. Af Furniwall. Mat i 4 Træk. — 1. Le2—h5, K+L; 2. Sf2—d3; 3. Sd3—f4; 4. Sf4—g6 †. — Rigtig løst af: Blehr, Norlin, Carlborg, Augusta O., G. Å., —m—g („umaadelig let“), Herman, C. L. i Hinnerup, M. Ursin.

782. Af Mehrtens. Mat i 4 Træk. — 1. Dh4—d8, d7—d6!; 2. Dd8—a8, Kb5—c4; 3. Ta7—a1, ∞; 4. D †. — Rigtig løst af: Carlborg, Blehr, Augusta O., G. Å., —m—g („en god Trækvangsopgave“), Herman, M. Ursin.

783. Af Loyd. Mat i 4 Træk. — 1. Df2—f8, Kb3—c4!; 2. Sb4+d5, K+B; 3. S+B; 4. D †. — Rigtig løst af: Carlborg, —m—g („en glimrende Opgave — særdeles vanskelig“), Herman, M. Ursin.

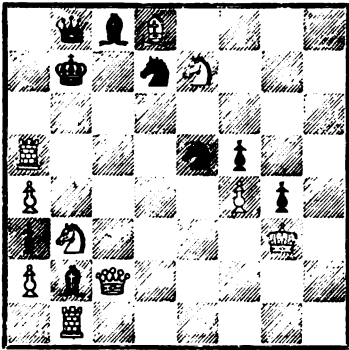
Rettelse.

Forfatteren af Opgave Nr. 801 beder tilføjet sort Bb5 for at undgaa Biløsning. og i Nr. 803 beder Forfatteren af samme Grund tilføjet sort Bh5.

Opgaver.

818.)*

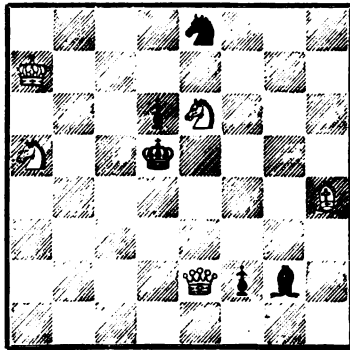
C. F. Wennberg, Barnarp.

Mat i 2 Træk.

819.

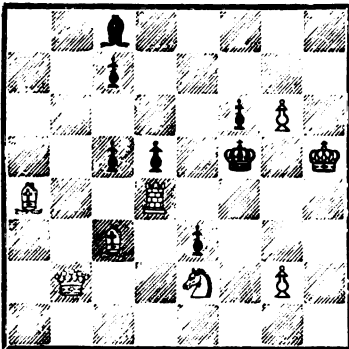
F. W. Blehr, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

820.

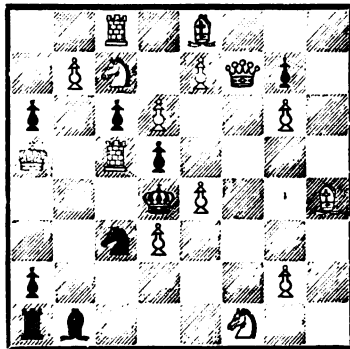
J. Jespersen, Faarevejle.

Mat i 3 Træk.

821.

H. v. Düben, Christianstad.

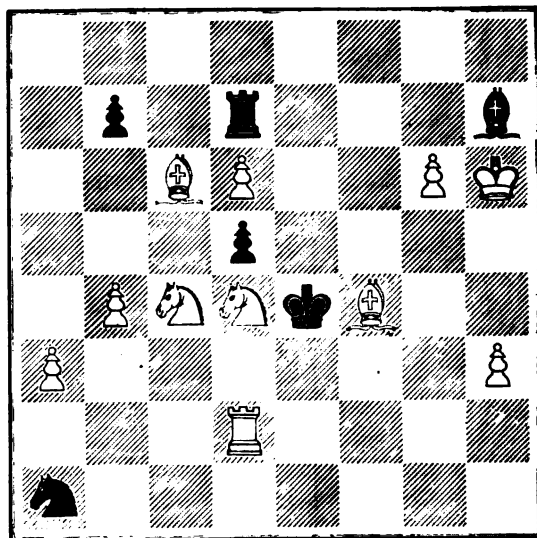

Mat i 3 Træk.

*) Modtog Præmien for den bedste 2-Træksopgave ved *The American Chess Association's* Problemturnering 1878.

822.

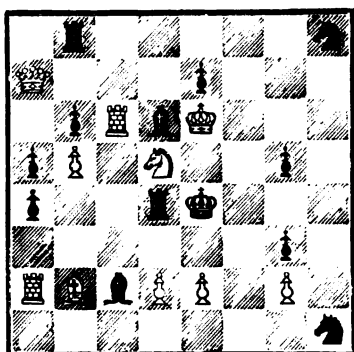
Fritz af Geijerstam.

Mat i 4 Træk.

823.

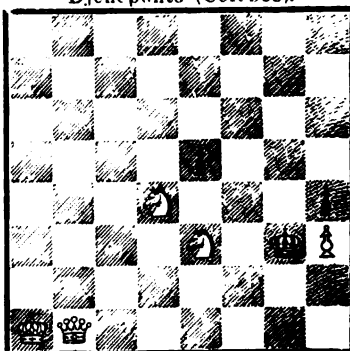
Th. Jensen.

Mat i 4 Træk.

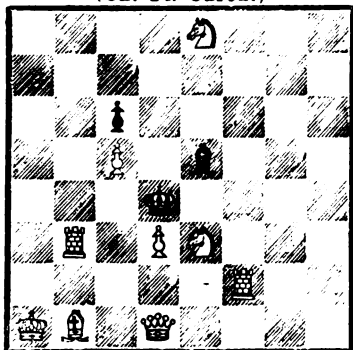
824.

A. van Heycoop ten Ham.
Djenepono (Celebes).

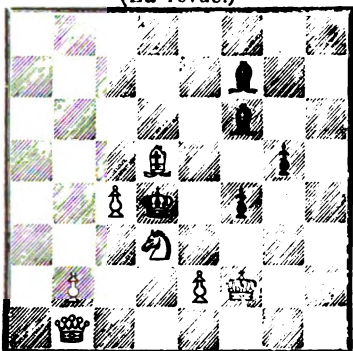
Mat i 4 Træk.

825.
R. Wormald.
(Ch. Pl. Chron.)

Mat 1 2 Træk.

827.
G. Richards.
(La revue.)

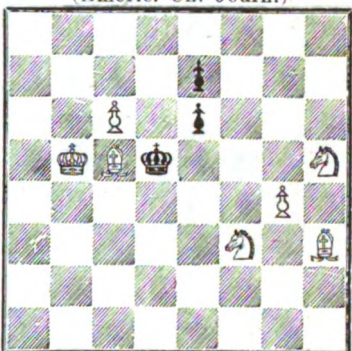
Mat 1 3 Træk.

826.
G. B. Valle.
(N. Riv. d. Sc.)

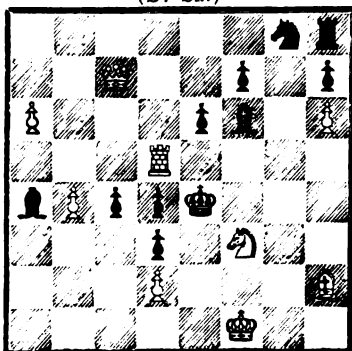
Mat 1 5 Træk.

828.
W. A. Shinkman.
(Americ. Ch. Journ.)

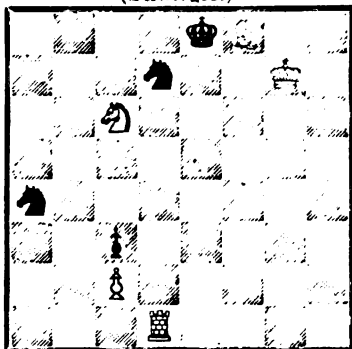
Mat 1 3 Træk.

829.
C. Schwede.
(Ø. Sz.)

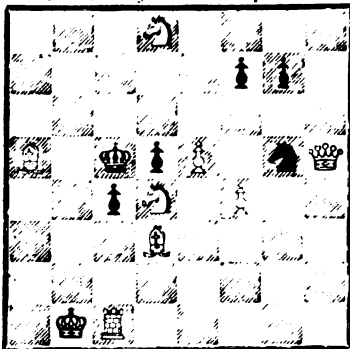
Mat 1 5 Træk.

830.
C Pearson.
 (Stratégie.)

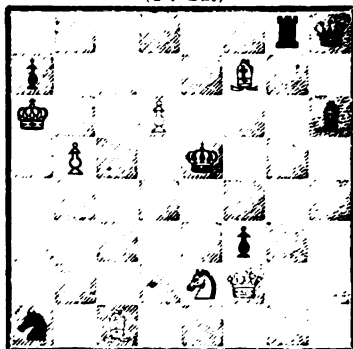
Mat 1 3 Træk.

832.
J. G. Campbell.
 („The Boy's own Papers“)

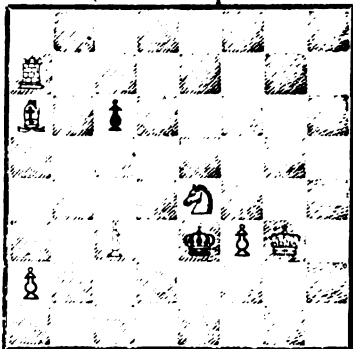
Mat 1 5 Træk.

831.
A. Oberhänsli.
 (D. Sz.)

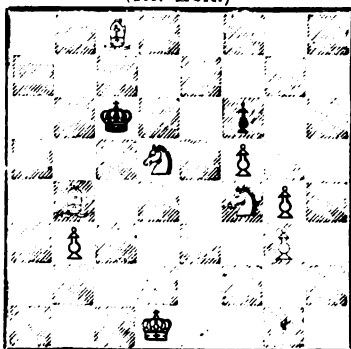
Mat 1 3 Træk.

833.
W. Abbott
 (Westm. Papers.)

Mat 1 4 Træk.

834.
J. Minokwitz.
 (Ill. Zeit.)

Mat 1 4 Træk.

Juni 1879.

Skaktheori for Begyndere.

Af S. A. S.

(Fortsat fra Decbr.-Heftet f. A.)

XIV.

Spillets Aabning. (1ste Gruppe.)

I de elleve nærmest foregaaende Artikler (III—XIII) have vi saa udførligt, som den afstukne Grændse tillod det, behandlet et af Skaktheoriens vigtigste, for ikke at sige det vigtigste, Hoved-afsnit, *Kongespringerspillet*, og vi skulle nu, næst at tillade os at raade vore Læsere til at repetere dette Afsnit, gaa over til det næste, der frembyder sig som den naturligste Fortsættelse.

Kongeløberspillet

benævnet saaledes efter Trækkene:

1.	(e2—e4)	(e7—e5)
2.	Lf1--c4	. . .

Paa mangfoldige Maader vil dette Afsnit gribe ind i det foregaaende — Kongespringer og Kongeløber etc. som Læseren alt i det foregaaende vil have set, hinandens nødvendige Supplement i alle disse Aabninger paa Kongesiden — men medens det før var Springerens, der spillede Hovedrollen, og Løberens, der traadte hjælpende til, skal Hovedvægten her lægges paa Løberens Virksomhed, og Springerens være det hjælpende Element. Spillets Udvikling paa Basis heraf er ikke ny, i Philidors Dage blev den endogsaa uforholdsmæssig stærkt fremhævet og gjort gjældende, men det ensidige heri fremkaldte en Reaktion, der

stillede Løberspillet i Skygge, og hævdede Springerspillet afgjorte Overlegenhed. Denne Opfattelse kunne vi ikke godkjende i sin Helhed. Vi kunne indrømme, at Springerspillet øjeblikkeligt er mere angribende, at dets Omraade er noget større og dets Vendinger maaske interessantere, skjøndt dette sidste dog nærmest maa betragtes som en Smagssag, men videre kunne vi ikke gaa; i Angrebets Soliditet og vedholdende Styrke maa 2. Lf1—c4 anses for jævnbyrdig med 2. Sg1—f3, og vi ville faa Lejlighed til at se, hvorledes der, behændig kombineret, kan skjule sig ligesaa store Farer for Modstanderen ved den sagtmodigere Biskops, som ved den fremstormende Riddersmands Fremtræden.

Efter disse indledende Bemærkninger skulle vi nu undersøge Sorts Modstandsevne, og navnlig ville vi beskæftige os med de tvende Bondetræk, 2. f7—f5 og 2. c7—c6, og de to Officerstræk, 2. Lf8—c5 og 2. Sg8—f6, hvilke 4 Spillemaader behandles i den angivne Følgeorden som Sorts 1ste, 2det, 3die og 4de Forsvar. Selvfølgelig kunde der ogsaa være Tale om andre Træk, f. Ex. om d7—d6, Dd8—f6 og Sb8—c6, men det første spærrer til Unytte Lf8 og kan ved 3. Sg1—f3 føre til en forhen under Springerspillet behandlet Variant af det franske Forsvar, der ikke er anbefalelsesværdig, det andet strider mod den ofte gjentagne Theori, ikke uden særlige Grunde at bringe Dronningen saa tidligt i Spillet, og ved det tredie klæber visse Ulemper, der imidlertid først kunne vises paa et senere Stadium.

1ste Forsvar.

2. . . . f7—f5

Det er en gammel Bekjendt fra Springerspillet, vi her træffe paa og et Træk, som Forhaanden stedse maa være paa sin Post imod, fordi det er det mest levende Udtryk for den Tilbøjelighed, Spilleren i Baghaanden i Reglen har og ogsaa bør have til at bytte Rollerne om og fra den forsvarende gaa over til at være den angribende Part. Jo mere aktiv, energisk, ofte dumdristig de Sortes Fører er i sin Spillemaade (Kjendskab til Modspillerens Karakter er et vigtigt Kapitel i al Skaktheori!) desto mere maa man være forberedt paa dette Træk, og ret betegnende er det, at vi kunne føre denne Kjendsgjerning saa langt tilbage

som til Giovanni Leonardo, en af de berømte italienske Skakfarere, hvis Spil, som vi forhen har meddelt om, vakte saa stor Opsigt, ikke mindst ved Philip den Andens Hof i Madrid. Ham se vi ofte gjøre Brug af f7—f5, og i den paagjældende Stilling er han, saavidt Kilderne endnu række, den første, der har anvendt det. Passende kunde derfor dette Spil hedde: „Leonardos Modgambit“.

Hvad nu Godheden af det omhandlede Træk angaar, da er det ligesaalidt her, som naar vi tidligere har set det bragt i Anvendelse, korrekt, ved rigtigt Spil bliver Hvid i Fordel, men det indbyder til fristende, nærliggende Fortsættelser for Hvid, der netop ikke ere gode for denne, og disse ville vi først se lidt paa.

Angreb I.

3. Lc4+g8 . . .

Man skulde tro at dette Angreb maatte være udmærket, at Hvid ustraffet i de næste Træk kunde vinde en Bonde og ødelægge Sorts Spil ved Skak paa h5 med Dronningen, men det er kun en Illusion, som Begynderens Øje maa aabnes for.

3. . . . Th8+g8

4. e4+f5 (a) . . .

At give Skak strax er ikke bedre:

(a)

4. Dd1—h5 † g7—g6

5. Dh5+h7 Tg8—g7

6. Dh7—h8 Dd8—g5!

Sort kan nu vinde den tabte Bonde tilbage og har et langt bedre Spil, hvilket ses under „Spillet's Midte“ i Exempelparti Nr. 9.

4. . . . d7—d5!

Vi bede Læseren lægge Mærke til dette Træk, der bringer Sort bedst Spil i alle Tilfælde; det viser nemlig, at et hensynsløst begyndt Angreb skal hensynsløst fortsættes. Sort behøver i Virkeligheden ikke at bryde sig om den tilsyneladende forøgede Fare, der fremdeles truer ved Skak paa h5.

5. Dd1—h5 † g7—g6
6. f5+g6 . . .

Nu at slaa h7 vilde føre til en Variant, der var endnu daarligere end (a).

6. . . . Tg8+g6!

Dette er atter det rigtige Træk. Sort skal ogsaa give h-Bonden til Pris.

7. Dh5+h7 . . .

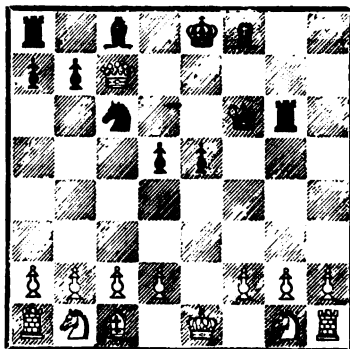
Istedetfor at slaa denne Bonde kunde Hvid forsøge nogle Udviklingstræk, f. Ex. Sg1—f3 eller h2—h3, hvorpaa Sort svarer med Sb8—c6!; og endvidere d2—d3 eller g2—g3, hvorpaa det bedste Modtræk er Lc8—g4, men ingen af disse Fortsættelser ville i Længden forslaa mod den Overvægt i Stillingen, som Sort allerede har erhvervet sig. Paa 7. Dh5+e5 † følger Tg6—e6. I Exempelparti Nr. 10 findes 7. Sg1—f3 forsøgt.

7. . . . Dd8—f6!

Dette smukke Træk, hvorved en tredie og tilsyneladende vigtig Bonde gives til Pris, hører med for at fuldstændiggjøre Sorts Udvikling, hvorefter vi som betydningsfulde Led, der vel ville være at erindre, alt have fremhævet 4. . . . d7—d5 og 6. . . . Tg8+g6.

8. Dh7+c7 Sb8—c6!

At man maaske kan tillade sig den forvovne Spillemaade Tg6+g2, synes Exempelparti Nr. 11 at tale for.

Hvid har i denne Stilling Trækket og 3 Bønder mere, men kan desuagtet ikke holde Spillet — et advarende Fingerpeg til de mange tidligere om ikke for tidligt og uden Understøttelse at lade Dronningen rykke ind i den fjendtlige Lejr, selv om det end har Udseende af at være et Erobrertog. Vi stille det nu som en Opgave for Begynderne at udfinde og udføre, hvorledes Sort i den angivne Stilling i alle Tilfælde vinder.

Angreb II.

3. e4+f5 . . .

Det viste sig altsaa uheldigt i Leonardos Gambit i 3die Træk at slaa Springeren og i 4de Træk at slaa f-Bonden. Her skal nu i Korthed gives en Antydning af, at man ikke opnaar noget bedre Resultat ved, hvilket ogsaa ligger nær, at forsøge paa at slaa denne Bonde et Tempo tidligere.

3. . . . Sg8—f6

Her vilde det ikke gaa an for Sort at svare med d7—d5, idet Hvid nu med Fordel kan spille 4. Dd1—h5; svarer Sort nemlig herpaa, som tidligere, med g7—g6, følger 5. f5+g6 Sg8—f6 (bedst); 6. g6—g7 † Sf6+h5; 7. g7+h8 (Dronning) med bedst Spil, og paa 4. Ke8—e7 kan bl. A. følge: 5. d2—d4 d5+c4; 6. Lc1—g5 † Sg8—f6; 7. d4+e5, og Hvid vinder Officeren tilbage og beholder en overvældende Angrebsstilling.

4. d2—d4 . . .

Hvid kunde forsøge paa at holde den vundne Bonde ved strax at dække den med g2—g4. Ved at sætte denne Springerbonde i Bevægelse, hvilket Træk her ikke er godt eller slaar til, men som unægtelig i mange temmelig analoge Stillinger er det eneste rette, kommer man imidlertid ind paa den saakaldte Kongegambits store Omraader, som vi her ikke kunne beskæftige os med, men som senere og udførligt skal blive behandlet. Indtil dette sker, maa vi ikke alene i dette, men i alle Spil raade Begynderne fra at indlade sig paa denne Dækning med g-Bonden (i Baghaanden g7—g5), der i høj Grad blotter Kongens Stilling og hvis farlige Karakter ret godt fremgaar af Exempelpartierne Nr. 12 og 13.

4.	...	e5+d4
5.	Dd1+d4	d7-d5
6.	Lc4-d3	...

Denne Dækning af f-Bonden havde Hvid for Øje, da han i 4de Træk trak d2-d4; som man ser, er den imidlertid ikke tilstrækkelig i Længden.

6.	...	Sb8-c6
7.	Dd4-e3 †	Ke8-f7!

Vi bede Bogynderen vel lægge Mærke til dette Kongetræk i lignende Stillinger; ved at stille for var Sort forbleven i Defensiven, ved at gaa bliver han her, hvor Modstanderens Dronning staar paa samme lodrette Linie som Kongen og eget Taarn er frit, pludselig i høj Grad angribende.

8.	Sg1-e2	Lf8-b4 †
9.	c2-c3	Th8-e8
10.	De3-g3	Lb4-d6

Spillets Midte.

Exempelparti Nr. 9.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
1. e2-e4	e7-e5	7. Dh8-h3	f5+e4
2. Lf1-c4	f7-f5	8. Sb1-c3	Dg5-f5
3. Lc4+g8	Th8+g8	9. Dh3-e3	...
4. Dd1-h5 †	...	Bytter Hvid ai, er det indlysende, at Sort med sine stærke Midtebønder og den aabne g-Linie staar langt bedre.	
I Analysen foran er e4+f5 udført.		9. ...	Tg7-f7
4. ...	g7-g6	Godt spillet; Sort kan rolig give e-Bonden til Pris, som følgende Fortsættelse viser:	
5. Dh5+h7	Tg8-g7	10. Sc3+e4	d7-d5
6. Dh7-h8	...	11. Sf3-g5	Lf8-h6
For at holde Løberen bundet, hvilket imidlertid ikke lader sig gjøre; gaar Dronningen strax til h3, slaar Sort e-Bonden med overlegent Spil.		12. h2-h4	Df5+c2
6. ...	Dd8-g5	13. f2-f4	Tf7-e7

Hvid.	Sort.
14. f4 + e5	d5—d4
15. De3—e2	Sb8—c6
16. Sg1—f3	Lc8—g4
17. De2—b5	Lh6 + g5
18. h4 + g5	Lg4 + f3
o. s. v.	
10. Sg1—h3	d7—d5
Atter godt spillet.	
11. Sc3 + d5	Sb8—c6
12. d2—d3	...
Ved c2—c3 faar Sort bedst	
Spil efter Lc8—e6 o. s. v.	
12. ...	Sc6—d4
13. Ke1—d2	...

Hvid.	Sort.
Hvis Dronningen var gaaet til	
d2, følger: e4 + d3; 14. c2 + d3	
Sd4 + f3 † og Sort vinder.	
13. ...	e4 + d3
14. c2 + d3	Lc8—e6
15. Sd5—c3	Ta8—d8
16. Th1—e1	Lf8—h6!

Elegant Afslutning.

17. De3 + h6	Sd4—b3 †!
og Sort gjør Mat i faa Træk.	

Dette Parti er spillet af Italieneren Leonardo i Slutningen af det 16. Aarhundrede.

Exempelparti Nr. 10.

Hvid.	Sort. (÷ Ta8.)
1. e2—e4	e7—e5
2. Lf1—c4	f7—f5
3. Lc4 + g8	Th8 + g8
4. e4 + f5	d7—d5
5. Dd1—h5 †	g7—g6
6. f5 + g6	Tg8 + g6
7. Sg1—f3	...
I Analysen er Dh5 + h7 udført.	
7. ...	Sb8—c6
8. Sf3—h4	...
Det havde været mindre uheldigt strax at slaa h7.	
8. ...	Lc8—g4

Hvid.	Sort.
9. Dh5 + h7	Tg6—h6
10. Dh7—d3	Sc6—b4!
11. Dd3—b3	Dd8 + h4
12. a2—a3	Lf8—c5
13. g2—g3	Dh4 + h2
Et afgjørende Offer.	
14. Th1 + h2	Th6 + h2
15. d2—d4	Th2—h1 †
16. Ke1—d2	Th1—d1 †
og den sorte Løber eller Bonde sætter Mat i næste Træk.	

Dette Parti er spillet i Aalborg 1872.

Exempelparti Nr. 11.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
(De første 6 Træk som i foranstaaende Parti.)		12. d2—d4!	Lc5+d4
7. Dh5+h7	Dd8—f6	13. Db7+a8	...
8. Dh7+c7	Tg6+g2	Dronningen forspiser sig paa dette Taarn. Der burde maaske have været foranstaltet et Modoffer af Løberen paa f4.	
Det i Analysen angivne Træk Sb8—c6 er det korrekte, men det valgte gjør det ogsaa vanskeligt nok for Hvid at klare sig.		13. ...	Ld4+f2 †
9. Dc7+c8 †	Kc8—f7	14. Kc1—f1!	Df6—f3
10. Dc8+b7 †	Kf7—g6	15. Sh3—g5	Tg2+g5
11. Sg1—h3	Lf8—c5	16. Lc1+g5	Lf2—h4
		17. Kf1—g1	Df3—f2 †
		Spillet i Aalborg 1865.	

Exempelparti Nr. 12.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5	h7—h5 havde ogsaa her givet et godt Angreb.	
2. Lf1—c4	f7—f5	7. h2—h4	Sb8—c6
3. e4+f5	Sg8—f6	8. g4—g5	...
4. g2—g4	...	Se Noten til 6te Træk.	
Dette Træk svækker Hvids Stillings uden at kunne opfylde sin Bestemmelse, at holde Dækning paa f-Bonden.		8. ...	Lc8+f5
4. ...	d7—d5	9. g5+f6	Dd8+f6
5. Lc4—c2	...	10. Lc1—g5	Df6—f7
Det bedste Sted Løberen i lignende Stillinger kan vælge.		11. Th1—h2	e5—e4
5. ...	Lf8—c5	12. Dd1—d2	Ta8—e8
6. d2—d3	...	13. Th2—g2	e4+d3
Hvis Hvid her med g4—g5 havde angrebet Springereren, kan Sort rolig give denne til Pris og spille Lc8+f5. En saadan Spillemaade kommer frem om et Par Træk.		14. c2+d3	Sc6—b4
6. ...	0—0	15. Ke1—f1	...
		Dette Træk viser sig strax at være en Fejl. Kongen skulde have gaaet til d1.	
		15. ...	Sb4+d3
		16. Le2+d3	Lf5+d3 †
		17. Dd2+d3	Df7+f2 †
		18. Tg2+f2	Tf8+f2 †

Exempelparti Nr. 13.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
(De 4 første Træk som i foranstaaende Parti.)		rige Exempler paa hurtig Officersudvikling.	
5. g4--g5 . . .		12. Lc1--b2 . . .	
Dette Forsøg paa strax at angribe Springerens fører, som rimeligt er, heller ikke til noget godt Resultat, men der fremkommer derved i Spillets Løb flere mærkelige Stillinger, som har Interesse.		Vi ville overlade til Læseren selv at udfinde den bedste Maade for Sort at spille paa, naar en af Løberne slaas.	
5. d5+c4		12. Lc5+g1	
6. g5+f6 Dd8+f6		13. f3+g4 Lg1-d4	
7. Dd1-h5 † g7-g6		14. c2-c3 Sc6+b4	
8. f5+g6 h7+g6		Læg ogsaa Mærke til denne Vending, der kan forekomme.	
9. Dh5-e2 Lf8-c5		15. c3+d4 Sb4-d3 †	
10. b2-b4 Lc8-g4		16. Ke1-d1 0-0	
11. f2-f3 . . .		17. d4+e5 . . .	
Det ses let, at Hvid er Mat, hvis Dronningen slaar Løberen.		Hvid overser det næste afgjørende Træk, men Spillet stod ikke til at redde.	
11. Sb8-c6		17. Df6-c6	
Sorts 3 sidste Træk ere lære-		18. Th1-f1 Dc6-a4 †	

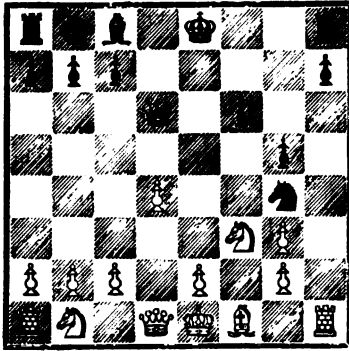
Partier.

600. Froms Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance ^{1877/78.})

Lawæts.	Wittrup.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Hvid slaar her ind paa Zuckertorts Forsvar. Se Nord. Skak-tidende 1874, Pag. 170.	
1. f2-f4	c7-e5	4.	Sg8-h6
2. f4+e5	d7-d6	5. d2-d4	Sh6-g4
3. c5+d6	Lf8+d6		
4. Sg1-f3	. . .		

Hvid.	Sort.
6. Lc1—g5	f7—f6
7. Lg5—h4	g7—g5
Hertil er Theorien fulgt. Hvid bryder nu af og istedetfor Lh4—f2 eller h2—h3 fortsætter han med	
8. Lh4—g3	Ld6+g3
9. h2+g3	Dd8—d6

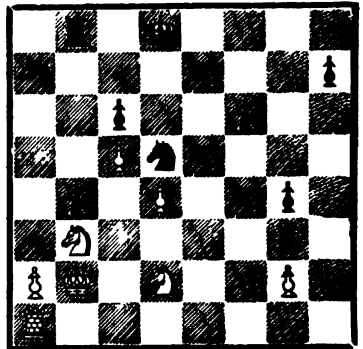

10. c2—c3 . . .
- Paa 10. Th1—h3 følger Sg4—e3; 11. Dd1—d3 Se3+f1; 12. Ke1+f1 g5—g4 og Hvid mister en Officer.
10. . . . Dd6+g3 †
11. Ke1—d2 Dg3—f4 †
- Paa 11. . . . Sg4—f2 følger 12. Dd1—a4 † Lc8—d7; 13. Da4—b4 Sf2+h1; 14. Db4+b7 Ld7—c6; 15. Db7—c8 † og Hvid faar sit Taarn tilbage.
12. e2—c3	Df4+e3 †
13. Kd2—c2	Sg4—f2
14. Lf1—b5 †	Ke8—d8
15. Dd1—e1	Lc8—f5 †
16. Kc2—b3	De3—e6 †
17. Kb3—a3	Sf2+h1
18. De1+h1	a7—a6

Hvid.	Sort.
19. Lb5—f1!	Sb8—c6
20. b2—b4	b7—b5
21. Ka3—b2	a6—a5
22. Lf1+b5	a5+b4
23. Dh1—c1	Ta8—b8
24. c3—c4	Sb6—a7
25. Lb5—a4	De6—e2 †
26. Sb1—d2	De2—d3
27. Sd2—b3	c7—c6

For at kunne føre Th8 i llden.

28. Sf3—e1	Dd3—e2 †
29. Sb3—d2	De2—f2
30. Se1—f3	Th8—e8
31. La4—c2	g5—g4
32. Dc1—g1	Df2+g1
33. Sf3+g1	Lf5+c2
34. Kb2+c2	Te8—e3
35. Sd2—f1	Te3—a3
36. Kc2—b2	Sa7—c8
37. c4—c5	Sc8—e7
38. Sg1—e2	Se7—d5
39. Sf1—d2	Ta3—e3
40. Se2—c1	Te3—g3
41. Sc1—b3	Kd8—c7

Sort kunde her have slaet g2; der kunde f. Ex. følge: 42. Ta1—h1 Tb8—b7; 43. Sb3—a5

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort
Tb7—c7; 44. Kb2—c1	Tg2—g3 og Sort staar godt.	45. g2—g3	f6—f5
42. Ta1—h1	Tb8—h8	46. Th2—f2	f5—f4!
43. Th1—h2	h7—h5	47. Sb3—a5?	Th8—h7
Paa Sd5—f4 trækker	Hvid Th2	48. Tf2—g2	Tc3—f3
—h6, hvorpaa Sort kun kan	trække Springereren tilbage.	49. Tg2—g1	Th7—e7
44. Sd2—f1	Tg3—c3	50. Sa5—b3	Te7—e2†
		51. Sb3—d2	Tf3+f1
		Hvid opgiver Partiet.	

601. Kieseritzky-Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 16. Februar 1879.)

G. Nielsen.	Vilh. Nielsen og S. A. Sørensen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Haandbog anses for de bedste;	
1. e2—e4	e7—e5	men i 11te Træk lader Haand-	
2. f2—f4	e5+f4	bogen Sort trække Lc8—d7.	
3. Sg1—f3	g7—g5	Vi anse Sg8—e7 for lidt stær-	
4. h2—h4	g5—g4	kere, da Lc8 derved holdes	
5. Sf3—c5	d7—d6	mere mobil for i rette Øjeblik	
Det saakaldte Szénske For-		at anvendes paa g4.	
svar. Sort faar momentant An-		12. d4—d5 . . .	
grebet, men ved rigtigt Modspil		Neppe korrekt! Den rigtige	
mister han dog Gambitbonden,		Fortsættelse er vistnok:	
og Spillet bliver omtrent lige.		12. Lb5+c6† Se7+c6	
Kolisch antager dette Forsvar		13. Sc3—e2 Lc8—g4	
for det bedste mod Kieseritzky-		14. Lc1+f4 Lg4+f3	
Gambiten, men overvurderer		15. Lf4+g5 osv.	
vist dets Stykke.		med omtrent lige Spil.	
6. Se5+g4 Lf8—e7		12. . . . a7—a6	
7. d2—d4 Le7+h4†		13. d5+c6 a6+b5	
8. Sg4—f2 Dd8—g5		14. Th1—h5 Dg5—g6	
9. Dd1—f3 Lh4—g3		15. Sc3+b5 Se7+c6	
10. Sb1—c3 Sb8—c6		Spillet er noget indviklet. Sort,	
11. Lf1—b5 Sg8—e7!		der overser Hvids paaiflgende	
Fra begge Sider er der hidtil		Træk, burde her have trukket	
gjort de Træk, der i Bilguers		12. Lc8—g4.	
		16. Lc1+f4! . . .	

Hvid.	Sort.
Herved kommer Hvid ud af sin trykkede Stilling og bemægtiger sig Angrebet.	
16. . . .	Lg3+f4
17. Df3+f4	Dg6+h5
18. Sb5+c7 †	Ke8-d7

Sort har intet bedre Sted for sin Konge.

19. Sc7+b8	Dh5-a5 †
20. c2-c3	Sc6-e5

Slaas Springereren, faar Hvid et meget stærkt Angreb paa d6 ved Rokaden.

21. 0-0-0 . . .

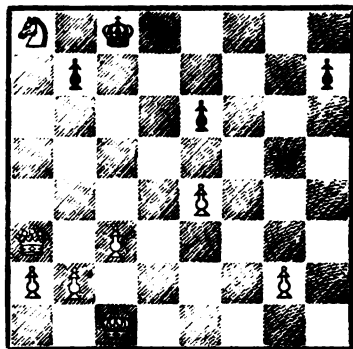
21. Ta1-d1 var vist at foretrække. Ved Rokaden udsætter Hvid sig senere for en meget generende Skak paa g5 (se 29de Træk.)

21. . . .	Kd7-c6
22. Td1+d6 †	Kc6+d6
23. Df4-f6 †	Lc8-e6
24. Df6+h8	Se5-c6
25. Dh8-f8 †	Kd6-d7
26. Sf2-d3	Sc6-d8

Hvid.	Sort.
27. Sd3-c5 †	Kd7-e8
Gaar Kongen til c6. følger:	
28. Df8-e8 †	Kc6-d6
29. De8+d8	Da5+d8
30. Sc5+b7 †	Kd6-d7
31. Sb7+d8 og Hvid staar bedst.	

28. Sc5+e6	f7+e6
29. Df8-a3	Da5-g5 †

Spillet blev her afbrudt som remis. Det er vanskeligt at afgjøre, om nogen af Parterne har Overvægten, og vi gjengive derfor Slutningsstillingen i efterstaaende Diagram.

602. Kieseritzky-Gambit.

(Spillet 1862.)

(Noterne ere af S. A. S.)

S. A. Sørensen.

L. Bøcher.

Hvid.	Sort.
1. e2-c4	e7-e5
2. f2-f4	c5+f4
3. Sg1-f3	g7-g5
4. h2-h4	g5-g4

Hvid.	Sort.
5. Sf3-e5	h7-h5

Dette Forsvarstræk, der endnu ofte med Forkjærlighed anvendes af de engelske Spillere, var dengang meget almindeligt.

Hvid.	Sort.
6. Lf1—c4	Th8—h7
7. d2—d4	d7—d6
8. Se5—d3	f4—f3
9. g2+f3	g4+f3
Lf8—e7 anses her for stærkere.	
10. Lc1—e3	Lc8—g4
11. Le3—f2	Sb8—c6
12. Sd3—f4	Sg8—f6
13. Sb1—c3	Lf8—h6
14. Dd1—d2	Dd8—d7
15. 0—0—0	0—0—0

Man vil se, at Føreren for de Sorte, der ved en Fejltagelse sidst ikke blev opført i den Kreds af stærke Skakspillere, med hvem jeg i hin Periode hyppigst brød Landse, har aabnet Partiet med stor Duelighed og endnu har bevaret sin Bonde.

16. Lc4—b5	a7—a6
17. Lb5—a4	Dd7—e7
18. Th1—e1	Sf6—d7
19. Sc3—d5	De7—f8
20. Kc1—b1	Sc6—e7
21. Dd2—c3	c7—c6
22. Sd5+e7 †	Df8+e7

Hvid.	Sort.
23. La4+c6	...
Det hermed indledede Angreb iværksættes med den fornødne Grad af — Dumdristighed.	
23. ...	Lh6+f4
24. e4—e5	Sd7—b6
25. d4—d5	...
Hvid forsmaaer 25. Lc6—e4, der vel ogsaa nok havde været ensbetydende med Angrebets Ophør.	
25. ...	Lf4+e5
26. Te1+e5	De7+e5
27. Lc6+b7 †	Kc8+b7
Sort opnaar neppe noget ved at gaa til b8 med Kongen, da herpaa følger 28. Dc3—b4.	
28. Dc3—c6 †	Kb7—b8
29. Dc6+b6 †	Kb8—c8
30. Db6—c6 †	Kc8—b8
31. Td1—d3	De5—e2
32. Td3—b3 †	De2—b5
33. Tb3+b5 †	a6+b5
34. Dc6+b5 †	og Hvid vandt endelig Partiet efter et langt og vanskeligt Slutspil.

603. Udligningsparti.

(Spillet i Gøteborg i Febr. 1879.)

Skakven.	J. A. Leffer.
Hvid.	Sort (÷ Bf7).
1. e2—c4	Sg8—h6
En for Sort ikke almindelig, men dog temmelig sikker Maade at aabne Partiet paa.	
2. d2—d4	Sh6—f7
3. Lf1—c4	e7—e6

Hvid.	Sort.
4. c4—e5	Lf8—e7
5. Dd1—g4	0—0
6. h2—h4	...
Sorts Stilling er overordentlig indeklemmt, og Hvid maatte have kunnet gennemføre det med sidste Træk paabegyndte An-	

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
greb, naar han strax havde trukket Sg1—f3 og Lc4—d3.		18. Ke1—d1	Sh6—g4
6.	d7—d6	19. Dd3—h3	h7—h5
7. f2—f4	20. Th1—e1	Tf8—d8
Bedre er Sg1—f3.		21. Lc4—d3	Sd4—f5
7.	c7—c5	22. Sc3—e4	Df2—d4
8. c2—c3	c5+d4	23. Kd1—e2 (?)
9. c3+d4	Kg8—h8	Bedre var Kd1—c2, dog havde Partiet vel alligevel været tabt.	
10. Sg1—f3	Sh8—c6	Der kan følge: 23. . . . Sg4 + e5; 24. Te1—d1! Se5+d3; 25. Dh3+d3! Dd4—a4 †; 26. b2—b3 Td8+d3; 27. b3+a4 Td3+d1; 28. Kc2+d1 Sf5+h4, og Sort maa vinde.	
11. Sb1—c3	Sf7—h6	23.	b7—b6!
12. Dg4—h3	d6+e5	24. Lc1—g5	Lc8—b7!
13. Sf3+e5	Sc6+d4	25. Te1—f1	Lb7+c4
14. Lc4—d3	Le7—d6	26. Ta1—d1	Le4+d3 †
Sort faar nu efterhaanden Luft og Officererne rykke frem til Angreb.		27. Td1+d3	Dd4+e5 †
15. Ld3—e4	og Hvid opgiver med Rette Partiet, thi paa 28. Ke2—d2 følger De5+b2 † osv.	
Sort truede med Ld6+e5; 16. f4+e5 Sd4—f3; 17. g2+f3 Dd8+d3 osv.			
15.	Dd8—f6		
16. Dh3—d3	Ld6+e5		
17. f4+e5	Df6—f2 †		

604. Wiener Parti. (Frankfurter-Kongressbogen.)

(Raadslagningsparti, spillet i Frankfurt a. M. 1/8, 78.)

W. Paulsen og Schwarz.	Anderssen og Hammacher.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	5. d2—d4	d7—d5 ?
1. e2—e4	e7—e5	Temmelig dristig spillet; d7—d6 er det rigtige Træk. Sort haaber formodentlig at kunne opnaa Angreb ved at offre Bonden.	
2. Sb1—c3	Lf8—c5	6. e4+d5	c5—e4
3. Sc3—a4 ?	Lc5—e7 ?	7. Sf3—e5	0—0
Langt bedre var Lc5+f2 †, der viser Ukorrekttheden af Hvids Træk.		8. c2—c4	b7—b5
4. Sg1—f3	Sg8—f6		
Vi foretrække Sb8—c6.			

Hvid.

Sort.

Hvid holder konsekvent fast paa den vundne Bonde.

9.	c4+b5	Sf6+d5
10.	Sa4-c3	Le7-b4
11.	Lc1-d2	Lb4+c3
12.	b2+c3	f7-f6
13.	Se5-c4	f6-f5
14.	Sc4-e3	Sd5-f6
15.	f2-f4!	Kg8-h8
16.	Lf1-c4	a7-a6
17.	a2-a4	Sb8-d7
18.	0-0	Sd7-b6
19.	Lc4-b3	a6+b5
20.	a4+b5	Ta8+a1
21.	Dd1+a1	Sb6-d5
22.	c3-c4	Sd5+e3
23.	Ld2+e3	Sf6-g4
24.	Da1-e1	Dd8-f6
25.	h2-h3	Sg4+e3
26.	De1+e3	h7-h6
27.	c4-c5	Lc8-d7
28.	c5-c6	...

Den Energi, hvormed Hvid fører Partiet, fortjener Anerkjendelse; Sort kan trods al sin Anstrængelse ikke vinde Bonden tilbage eller faa Angreb.

28.	...	Ld7-e6
29.	d4-d5	Le6-g8
30.	b5-b6	c7+b6
31.	De3+b6	Df6-d6
32.	Db6-d4	Tf8-b8
33.	Lb3-c4	Tb8-d8

Se hosstaaende Diagram.

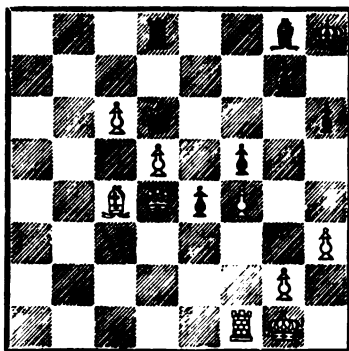
34.	Tf1-a1	Dd6+f4

Nu begynder Partiet at blive interessant. Hvid begynder paa en dybt anlagt Kombina-

Hvid.

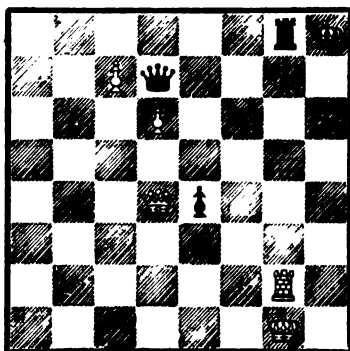
Sort.

tioner, som gennemføres med stor Kraft ved et fuldstændig korrekt Offer.

(Stilling efter Sorts 33te Træk.

35.	Ta1-a7	Df4-g3
36.	c6-c7	Dg3-e1 +
37.	Kg1-h2	Td8-c8
38.	d5-d6	f5-f4
39.	Lc4+g8	De1-g3 +
40.	Kh2-h1	f4-f3
41.	Ta7-a2	Tc8+g8
42.	Ta2-c2	f3+g2 +
43.	Tc2+g2	Dg3+h3 +
44.	Kh1-g1	Dh3-d7

45.	Tg2-g6	Kh8-h7
46.	Dd4+e4	Kh7-h8
47.	De4-e5	Kh8-h7

Hvid.		Sort.		Hvid.		Sort.	
48.	Tg6—e6	Tg8—f8		57.	d6—d7	Df7—e7	
49.	Kg1—h2	Dd7—f7		58.	Dh3—c3 †	Kg7—h6	
50.	De5—e3	Kh7—h8		59.	Dc3—d2 †	Kh6—h5	
51.	Te6+h6 †	g7+h6		60.	d6—d8 (D)	De7—e5 †	
52.	De3+h6 †	Kh8—g8		61.	Kh2—g2	De5—g7 †	
53.	Dh6—g5 †	Kg8—h7		62.	Kg2—h2	Dg7—e5 †	
54.	Dg5—h4 †	Kh7—g7		63.	Kh2—h1	De5—e4 †	
55.	Dh4—g4 †	Kg7—h6		64.	Kh1—g1	De4—g6 †	
56.	Dg4—h3 †	Kh6—g7		65.	Kg1—h2	Dg6—g3 †	
	Nu har Hvid opnaaet at faa			66.	Kh2+g3	Tf8—g8 †	
	Konge og Dronning stillet saa-			67.	Dh2—g5 †	Tg8+g5 †	
	ledes, at han i Ro og Mag kan			68.	Dd8+g5 †	Kh5—g5	
	rykke frem med Bønderne og			69.	c7—c8 (D)	opgivet.	
	trodse Overmagten.						

3die Udligningsturnering

i

Kjøbenhavns Skakforening.

Vi kunne nu give et kortfattet Referat af denne Turnering, der i det forløbne Vinterhalvaar har kunnet glæde sig ved en livlig Deltagelse fra Medlemmernes Side. Antallet af de Spillende var 19, hver af disse skulde spille et Parti med hver af de øvrige, altsaa 18 Partier ialt, et Antal, der dog for nogles Vedkommende reduceredes med et Par Partier, idet en af Deltagerne, Lobedanz, afgik ved Døden midt under Turneringen, og en anden af Deltagerne, Heckscher, kort efter af Mangel paa Tid saa sig nødsaget til at fratræde. Man havde dennegang i Modsætning til tidligere Turneringer delt Spillerne i 6 Klasser; første Klasse gav Bonde og Træk til anden, Bonde og to Træk til tredje, Springer til fjerde, Taarn til femte, to smaa Officerer til sjette o. s. fr., og Deltagerne vare ordnede paa følgende Maade i Klasserne:

I Klasse.	P. Møller og V. Nielsen.
II	„ C. Dahl, Hartmann, Kjørrumgaard, Motz, Ruben og Therkelsen.
III	„ Bunch, Giersing, Heckscher, Jensen og Thiele.
IV	„ talte ingen Spillere.
V	„ Holst, Jessen, Lobedanz og Mohr.
VI	„ Fischer og Ingemann-Petersen.

Forøvrigt vare Reglerne de samme som tidligere, vundne Partier talte 1, Remispartier $\frac{1}{2}$, og hvis to eller flere stode lige til at modtage Præmie, skulde Omspil gjøre Udslaget. Hvis et Parti ikke blev spillet til Ende paa en Mødeaften, skulde den ene af de Spillende gjøre et „hemmeligt“ Træk, o: skrive Trækket op paa en Seddel uden at vise det til Modspilleren og derefter levere Sedlen til Formanden. Af de fire Præmier, som Foreningen havde udsat, tilfaldt første Præmie Vilh. Nielsen (I), der havde 14 vundne Partier, anden Ruben (II) med $13\frac{1}{2}$ vundne Partier, tredie Bunch (III) med 13 vundne Partier, og fjerde Kjørrumgaard (II) med $12\frac{1}{2}$ vundne Partier; sidstnævnte maatte dog først bestaa en Kamp med Thiele (III), der havde det samme Antal vundne Partier. Efter disse fulgte Dahl (II) med 12, Therkelsen (II) med $11\frac{1}{3}$, Giersing (III) og Møller (I) med 11, Hartmann (II) med $10\frac{1}{2}$, Holst (V) med 9, og Jessen (V) og Motz (II) med $8\frac{1}{2}$ vundne Partier.

En anonym Skakven havde udsat en lille Præmie for den Sejrende i det bedste Parti i Turneringen; G. Nielsen og S. A. Sørensen vare udsete til Dommere og have røgtet dette særdeles besværlige Hverv til alle Parters Tilfredshed. Dommernes Afgjørelse, der har været opslaaet i Foreningens Lokale, lyder saaledes:

„Efterat Undertegnede, ifølge den anonyme Præmiegivers „Ønske, have gennemgaaet de os tilstillede Partier (ialt 35), „spillede paa Skakforeningens sidste Udligningsturnering, „skjønne vi begge, at Partiet mellem *C. Dahl* og *Vilh. Nielsen*, henseet saavel til Angreb som Forsvar, til Livlighed som Korrekthed, er det bedst spillede, og at den „udsatte Præmie som Følge deraf bør tilkjendes dette.

„Hæderlig Omtale“ finde vi bør tilkjendes Partierne „mellem P. Møller & V. Nielsen; Kjerrumgaard & Dahl; „Motz & P. Møller; Giersing & V. Nielsen; Thiele „& Dahl, mellem hvilke og det fornævnte præmierede „Parti der forekommer os kun at være en meget ringe „Gradsforskjel.“

Kjøbenhavn, den 4de Maj 1879.

G. Nielsen.

S. A. Sørensen.

Om det nu var paa Grund af den udsatte Præmie eller af andre Grunde, det kunne vi ikke sige, men vist er det, at Partierne i denne Turnering have været betydelig bedre spillede end Partierne fra de tidligere Turneringer; baade Deltagerne og Dommerne ere fuldstændig enige i dette Punkt og betragte det som et glædeligt Tegn paa Fremgang i Skakforeningen. Det er ogsaa nok værd at lægge Mærke til den ringe Forskjel mellem de Sejrende indbyrdes og dem, der følge umiddelbart efter disse; man faar derved en ganske god Idé om, hvor tvivlsomt Udfaldet var gjennem hele Turneringen; snart var en foran, snart en anden, og at V. Nielsen endelig kom til Maalet med et halvt Hestehoveds Forspring, skyldtes egentlig en Tilfældighed, idet nemlig i Partiet mellem ham og H. Ruben denne sidste, der utvivlsomt stod bedst, berørte sin Konge og sit Dronningetaarn umiddelbart efter hinanden og altsaa efter Turneringsreglerne maatte røke, hvorved han mistede en Officer og tabte Partiet.

For Udeblivelse uden at have anmeldt Forfald var der fastsat en Bøde, som dog ikke var tilstrækkelig stor til at bringe Medlemmerne til at give Møde, og saaledes kan det forklares, at Turneringen trak ud længere end man havde ventet. uagtet der i Vinter for første Gang har været to Mødeaftener om Ugen istedetfor en. En anden Omstændighed, som er uheldig for Afholdelsen af Turneringer, er Manglen af Kontroluhr, men vi frygte for, at det vil vare længe, inden Skakforeningen ser sig istand til at anskaffe saadanne i tilstrækkelig Antal.

Partier fra Udligningsturneringen.¹⁾

605. Udlignings-Parti.

(Spillet i Københavns Skakforening i Vinteren 18^{78/79}.)

Dahl.	V. Nielsen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort. (→ Bf7).	Havde Hvid slået Løberen,	
1. e2—e4	c7—c5	følger Sf6 + e4, og Sorts Angreb	
2. f2—f4	Sb8—c6	bliver overvældende.	
3. Dd1—h5 †	g7—g6	12. . . .	Lc5—b6
4. Dh5 + e5	e7—e5	13. Dd3—f3	Se6—g5 !
Sort har ved at ofre en Bonde		Sort manøvrerer fortrinligt med	
til foruden den, han har givet		sine Springere!	
forud, bemægtiget sig Angrebet,		14. Df3 † f4	Sg5 + e4
som han fastholder med stor		15. Lc1—e3 !	0—0
Energi i over en Snes Træk.		16. Sb1—d2	Se4 + d2
Paa den anden Side forsvarer		Det havde maaske været bedre	
Hvid sig imidlertid med en		at trække Dg4—e6 for at und-	
saadan Omhu og Dygtighed, at		gaa Dronninge-Afbytningen.	
dette smukke Parti vistnok med		17. Df4 † g4	Sf6 + g4
Rette er anset for det bedst		18. Kd1 + d2	Tf8—e8
spillede i denne Vinters Ud-		Herved hindres Hvids Udvik-	
lignings-Turnering i Københavns		ling endnu i nogen Tid.	
Skakforening.		19. Le3—f4	d7—d5
5. Dc5 f2	Sc6—d4	20. Lf4—g3	Sg4—f6
6. d2—d3	Lf8—e5	21. Lg3—e5	. . .
7. Df2—d2	e5 + f4	Hvid skynder sig med at be-	
8. e2—c3	Dd8—h4 †	sætte den nu ledige, saa vigtige	
9. Ke1—d1	Dh4—g4 †	Post paa e5 og tror aabenbart	
10. Sg1—c2	Sd4—e6	„den hellige Grav vel forvaret“,	
Paa 10. . . . f4—f3 følger 11.		men Sort har endnu nogle Over-	
c3 + d4, f3 + e2 †; 12. Dd2 + e2,		raskelser i Baghaanden.	
Dg4 + e2 †; 13. Lf1 + e2, Lc5		21. . . .	Sf6—e4 †
†d4, og Hvids Spil er friggjort.		22. Kd2—e1	Se4—f2 !
11. d3—d4	Sg8—f6 !	Sort bliver ved denne smukke	
12. Dd2—d3	. . .		

¹⁾ I dette og følgende Hefte meddele vi de Partier, som G. Nielsen og S. A. Sørensen have erkjendt for at være de bedste i deres Dom over de indsendte Partier; Noterne til de tre Partier i dette Hefte ere af G. Nielsen.

Hvid. Sort.

Springerrække af med den besværlige hvide Løber.

23. Ke1+f2 Te8+e5
24. h2-h4 . . .

Det er os ikke ganske klart, hvad Hvid tilsigter med at gjøre dette Bondetræk netop nu; muligvis har han tænkt sig at bringe Kongen ved Lejlighed over g3 til h2. Saa meget er imidlertid vist, at det senere i Slutspillet kommer ham til Nytte, at Bonden er fremskudt.

24. . . . Lc8-g4
25. Se2-g1 Ta8-e8

Det er muligt, at 25. Ta8-f8 havde kunnet fastholde Angrebet noget længere.

26. Sg1-f3 Tc5-e3
27. Lf1-b5 . . .

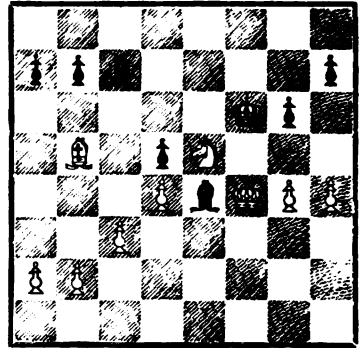
Endelig kommer Hvid ud over de Vanskeligheder, han har maattet kæmpe mod lige siden Begyndelsen af Partiet. Han fremtvinger en stor Afbytning af Taarnene og har hævdet sin Bonde!

27. . . . Te8-e7
28. Th1-e1 Te3+e1
29. Ta1+e1 Tc7+e1
30. Sf3+e1 Lb6-c7
31. Se1-d3 Lg4-f5
32. Sd3-e5 Kg8-g7
33. Kf2-e3 Kg7-f6
34. g2-g4! Lf5-e4
35. Ke3-f4 h7-h6

Dette Træk er vist det svageste,

Hvid. Sort.

der er gjort i hele Partiet. Den sorte Konge bliver drevet fra f6 og Bonden g6 bliver exponeret. 35. a7-a6 havde været bedre, men skjøndt Sort har 2 Løbere mod Springer og Løber, ere vi dog tilbøjelige til at antage, at Hvid maa vinde ved sin Bondes Overvægt. Vi gjengive Stillingen efter Hvids 35te Træk i et Diagram.

36. g4-g5 † h6+g5
37. h4+g5 † Kf6-c7
38. Kf4-e3 a7-a6
39. Lb5-d3 Le4+d3
40. Ke3+d3 Lc7-d6
41. Se5+g6 † Ke7-e6
42. Sg6-e5 b7-b5
43. Kd3-e3 Ke6-f5
44. Ke3-f3 Ld6-c7
45. g5-g6 Kf5-f6
46. Kf3-f4 Lc7-d6
47. g6-g7 Kf6+g7
48. Kf4-f5 . . .
og Hvid gjorde tilsidst sin Overmægt gjældende.

606. Uregelmæssigt Parti.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening i Vinteren 1878/79.)

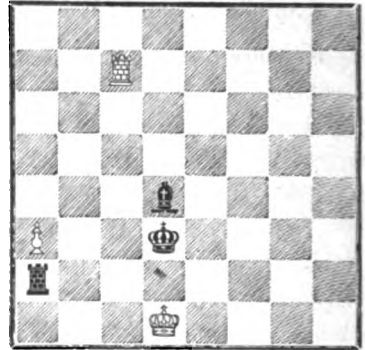
P. Møller.	V. Nielsen.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	
1. e2—e4	d7—d5	15. De4+ f3	Dd8—d5
2. e4+d5	Dd8+d5	16. Df3+ d5	e6+d5
3. Sb1—c3	Dd5—d8	17. Lg3—c5	...
4. Lf1—c4	Lc8—f5	Dette Træk er ikke godt. Hvid overser Sorts smukke Parade.	
Føreren af de sorte Brikker anvender med Forkjærlighed denne af Lindehn anbefalede Spillemaade (at bringe Løberen ud før e7—e6), om hvilken vi iøvrigt henvise til N. Sk. 1875 Parti 284 og 1878 Parti 541.			
5. Sg1—f3	e7—e6	17. h2—h4 eller 0—0—0	havde været bedre.
6. d2—d3	...	17. ...	0—0
I Almindelighed plejer man her at spille d2—d4. Den valgte Spillemaade er imidlertid vist ligesaa god.			
6. ...	Sb8—c6	18. Lb5+c6	b7+c6
7. Dd1—e2	Lf8—c5	19. 0—0—0	...
8. Lc1—e3	Lc5—b6	Kongen til d2 havde vist været at foretrække for Rokaden.	
9. Sc3—e4	Sg8—f6	19. ...	f7—f6
10. Le3—g5	Lf5—g4	20. Le5—g3	Tf8—e8
11. Lc4—b5	...	21. Td1—e1	Kg8—f7
Begge Parter have udfoldet deres Kræfter med lige Dygtighed.			
11. ...	h7—h6	22. h2—h4	f6—f5
12. Lg5—h4	...	Sort gaar modigt paa med sine Rokadebønder!	
Det er et Spørgsmaal, om det ikke havde været bedre at spille 12. Se4+f6 †, g7+f6; 13. Lg5—h4 osv.			
12. ...	g7—g5	23. h4+g5	h6+g5
13. Lh4—g3	Sf6+e4	24. Te1+e8	...
14. Dc2+e4	Lg4+f3	Den Manøvre, Hvid foretager i dette og det følgende Træk, er vist ikke korrekt. Bedre var 24. Lg3—e5.	
		24. ...	Ta8+e8
		25. Lg3+c7	Lb6+f2!
		26. Th1—f1	Lf2—e3 †
		27. Kc1—d1	Kf7—g6
		28. c2—c3	...
		Ved dette svage Træk kommer Sort i Forspillet. 28. g2—g3 havde ført til omtrent lige Stilning.	
		28. ...	f5—f4
		29. g2—g3	Kg6—f5

Hvid.	Sort.
30. g3+f4	g5+f4
Bedst; thi den hvide Løber er nu udelukket fra Kamppladsen; havde Sort slaet med Løberen, var den hvide Løber gaaet over d6 og c5.	
31. Tf1-h1	Kf5-g4
32. Lc7+f4!	...
Hvid mener med Rette, at han bedre nu end senere kan offre sin Løber for den farlige fjendtlige Fribonde. Han forsøger med sit Taarn at holde de fjendtlige to Officerer Stangen, — og det lykkes ham!	
32. . . .	Le3+f4
33. Th1-h7	a7-a5
34. Tb7-b7!	Kg4-f3
35. Kd1-c2	a5-a4
36. a2-a3	Tc8-e1
37. b2-b3	a4+b3
38. Tb7+b3	Te1-e2 †
39. Kc2-b1	Kf3-e3
40. Tb3-b6	Ke3+d3
41. Tb6+c6	Lf4-e5!
42. Tc6-c5	d5-d4
43. c3+d4	Lc5+d4
44. Tc5-c7	Te2-b2 †
45. Kb1-c1	Tb2-a2
46. Kc1-d1	...

(Se hosstauende Diagram.)

Begge Parter have hidtil spillet det meget vanskelige Slutspil udmærket smukt! Sort forfejler

Hvid. Sort.

Stilling efter Hvids 46de Træk.

- nu det rette Træk (Ta2-a1 †). Vi kunne ikke her gaa ind paa de vidtløftige Studier, der ere gjorte over Taarnets Kamp med Taarn og Løber, men maa henvisse til den grundige Undersøgelse af dette Spørgsmaal, der findes i v. Bilguers Haandbog. Vi bemærke kun, at Hvids Position i ovenstaaende Diagram er analog med en af de i Haandbogen som uholdbare betegnede Randstillinger.
46. . . .	Ta2-d2 †
47. Kd1-e1	Td2-g2
48. Tc7-f7!	...

Ved dette Træk er Partiet gaaet over til en af Széus bekendte Remisstillinger. Der blev endnu i Partiet gjort c. 30 Træk, men ved Hvids korrekte Forsvar blev Spillet remis.

307. Udlignings-Parti.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening i Vinteren 1878/79.)

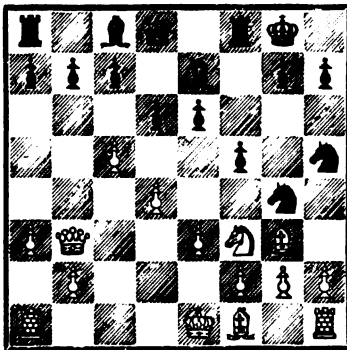
Gjersing.	V. Nielsen.	Hvid.	Sort.
	÷ Bf7 og 2 Træk.		
		betydelig Forskjel paa de Spil- lendes Styrke.	
		Det rigtige Træk! Paa Sd2— f3 følger Dh4+d4.	
		Mindre godt. Hvid burde roligt udvikle sig, f. Ex. ved Lc1—e3.	
		Atter her havde Lc1—e3 været bedre.	
		Bedre var her 25. b2—b3 for at bringe Løberen i Diagonalen. Hvid paatænker imidlertid ved det valgte Dronningetræk et Angreb ved at bringe Løberen paa f4 og Springereren paa g5, som ved rigtig Fortsættelse vel ogsaa havde været sejrrigt.	
		Stærkere havde været 26. Lc1 —f4, Df1+a1; 27. Sf3—g5, Tf8+f4; 28. De7+h7+, Kg8 —f8; 29. Sg5—e6+, Kf8—e8;	

Hvid.	Sort.
30. Se6+f4 med godt Spil for Hvid.	
26. . . .	Kg8-h8!
27. Lc1-f4 . . .	
Gaar Løberen til g5 eller h6, følger Tf8+f3 †, og paa De6+d5 følger Le2+f3.	
27. . . .	Df1+a1
28. Sf3-g5 . . .	
Hvid kommer nu for sent med sit Angreb, da Dronningen har forladt den 7de Linie. Endnu	

Hvid.	Sort.
kunde Spillet maaske have været reddet ved 28. De6+d5.	
28. . . .	Da1-e1 †
29. Kg3-h3	h7-h5!
Dette smukke Træk giver Hvid Dødsstødet.	
30. Lf4-g3	Le2-g4 †
31. Kh3-h4	Lg4+e6
32. Lg3+e1	Tf8-f4 †
Hvid taber nu Springerens og opgiver Partiet.	

Korrespondancepartier.

Glasgow-Kjøbenhavn.

Stilling efter Sorts 10de Træk.

Glasgow.	Kjøbenhavn.
Hvid.	Sort.
11. Lf1-c4	d6-d5
12. Lc4-d3	Sh5+g3
13. h2+g3	

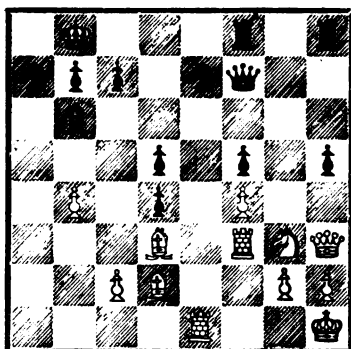
Kjøbenhavn-Glasgow.

Stilling efter Hvids 11te Træk.

Kjøbenhavn.	Glasgow.
Hvid.	Sort.
11. . . .	Sb8-c6
12. c2-c3	Le8-g4 †
13. Kd1-e2	Sc6-d8

Kjøbenhavn-Kristiania.

Stilling efter Sorts 23de Træk.

	Kjøbenhavn.	Kristiania.
	Hvid.	Sort.
24.	Sg3 + f5	Sc7 + f5
25.	Ld3 + f5	Sa7 — b5
26.	Lf5 — e6	

Problemturneringer.

Den italienske Skaktidende *Nuova Rivista degli Scacchi* har udsendt Indbydelse til Deltagelse i sin tredje internationale Problemturnering. Æren for, at denne Turnering kommer istand, tilkommer for en stor Del Sardotsch fra Triest, der som omtalt her i Tidenden for kort Tid siden fik første Præmie ved en anden italiensk Problemturnering; han har nemlig overladt Komiteen de 100 Fr., som han skulde modtage i Præmie, til Anvendelse i et eller andet skakligt Øjemed, og Komiteen har da besluttet at udskrive en Turnering. Følgende Regler ere gjældende for Turneringen: 1) Enhver Konkurrent maa sende til Directionen for *Nuova Rivista* (Livorno via *Vittorio Emanuele* Nr. 35) to Problemer, hvoraf et i tre Træk og et i fire Træk. 2) Tillige kan enhver Konkurrent sende en eller anden Skakspøg (*Bissarria scacchistica*). Dog kan en saadan ogsaa sendes, selv om man ikke konkurrerer med almindelige Problemer, da Konkurrencen med Skakspøgen betragtes som en særlig Turnering.

3) Tidsfristen er for Udlandets Vedkommende sat til Udgangen af Oktober. 4) Hver Sending maa bære et Motto og være forsynet med Navneseddel. Opgaverne skulle være optegnede paa Diagram og ledsagede af fuldstændige Løsninger. 5) Dommer er Sardotsch, der i Tivilstilfælde tilkalder Direktionen for *Nuova Rivista*. 6) Præmierne ere for Problemturningens Vedkommende: 1ste Præmie 100 Francs, 2den 50, 3die 25; for det bedste Problem i tre og ligeledes i fire Træk gives en Aargang af en eller anden Skaktidende. For Skakspøgtturneringens Vedkommende ere 1ste Præmie 15' Fr., 2den 10, 3die et Exemplar af Kletts eller Valles Skakproblemer. (Ogsaa hæderlig Omtale vil blive tildelt flere Sendinger, og disse ville modtage et Diplom. 7) Mod Dommen vil der kunne gjøres Indsigelser i to Måneder; efter den Tid er den uigjenkaldelig. 8) Alle Problemer blive offentliggjorte i *Nuova Rivista*.

Nyeste Post.

Frankrig. Referatet i forrige Hefte af Dommen i den internationale Problemturning, hvorom vi have modtaget udførlige Oplysninger gennem April-Maj-Heftet af *Stratégie*, trænger til adskillige Tilføjelser. Dommen er ikke endelig, idet der lige til d. 28. Maj kunde gjøres Indsigelse mod de præmierede Opgavers Korrekthed; og det er derfor ikke usandsynligt, at der bliver foretaget nogen Forandring ved Dommen. Foruden de nævnte Præmier var der af Mr. Moore, Redacteur af *American Chess Journal*, udsat 5 Dollars som Præmie for Opgaven med flest Varianter; denne Præmie tilkjendtes Femtrækkeren i „*Toujours prêt*“, i hvilken der findes 41 korrekte Varianter, de fleste dog fremkomme ved Ombytning af Trækkene. Opgaven findes i dette Hefte sammen med de øvrige præmierede Opgaver; skulde Dommen blive forandret, ville næste Hefte bringe Underretning derom. — Om „*Baldur*“, som hvis Forfatter det glæder os at kunne nævne Vilh. Nielsen, ere Udtalelserne ikke ganske som tidligere nævnt, idet Firtrækkeren kun omtales som mangelfuld paa Grund af sine mange Dobbeltspil; den præmierede Femtrækker roses i stærke Udtryk for sin smukke Idé, sin

store Vanskelighed og sin Korrekthed 3: Mangel paa Dobbeltspil. Der var nogen Vaklen mellem denne Opgave og Femtrækkeren i Sendingen „*Vertrauen*“, der ogsaa er en særdeles god Opgave og udmærker sig ved større Variantrigdom; men „*Baldurs*“ Femtrækkeres Overlegenhed i Idé og Dybde tilligemed nogle Dobbeltspil i „*Vertrauens*“ Femtrækker lod den første sejr. Komitéen har i det Hele taget en overordentlig Iver i sin Søgning efter Dobbeltspil; hvor den i en Opgave i den allerubetydeligste Bivariant har fundet Dobbeltspil, er det strax bleven regnet vedkommende Opgave til Skade. Derimod synes det af de med første Præmie belønnede Opgaver at fremgaa, at Stillingens Naturlighed, overflødige Officerer i Matstillingen, kort sagt, hvad der gaar ind under Begrebet „*Skjønhed*“, har været uden synderlig Betydning for den.

Tydsland. Deutsche Schachzeitung meddeler i sit Majhefte det fuldstændige Program for *det almindelige tydske Skakforbunds første Kongres* i Leipzig. Kongressen begyndte d. 13. Juli og ventes at være tilendebragt d. 19. Juli; dog vil muligvis Turneringerne vedvare nogle Dage endnu, hvis mange Deltagere melde sig. Følgende Turneringer ville finde Sted: I. Mesterturnering, i hvilken hver Deltager spiller et Parti med hver af de øvrige; der vil blive 4 Præmier, første Præmier paa 600 Mark. II. Hovedturnering; i denne blive Deltagere ved Lodtrækning delte i Grupper, indenfor hvilke hver spiller et Parti med hver af de øvrige; Sejerherrerne i Grupperne kæmpe da om Præmierne. Efter Deltagernes Antal vil der blive 4 eller 5 Grupper og ligesaa mange Præmier; første Præmie er til en Værdi af 200 Mark. III. Sideturneringer; i disse spilles der i „Omgange“; Præmiernes Antal og Størrelse retter sig efter Deltagernes Antal. IV. Problemturnering. Til denne fordres 3 Opgaver i 3, 4 og 5 Træk, som forsynede med Motto, Navnoseddél og fuldstændige Løsninger og skrevne i to Exemplarer inden 12. Juli maa sendes til Zwansig i Leipzig. Der er her vistnok for første Gang i en Problemturnering truffet den heldige Bestemmelse, at en enkelt ukorrekt Opgave ikke bevirker Sendingens Forkastelse. Dommerne ere: J. Minckwita i Leipzig og C. Schwede i Dresden. 3 Præmier paa 120, 60 og 40 Mark. V. Løsningsturnering finder Sted 17. Juli; der er udsat en Præmie paa 20 Mark for den, der først inden 3 Timer indleverer en skriftlig, korrekt

Løsning af den forelagte Opgave. — Forinden Turneringerne vil der ved Kongressen ogsaa finde Konsultationspartier Sted, saavel som Partier iblunde osv. Lovene og Spillereglerne for Turneringerne adskilte sig ikke fra de fra tidligere Turneringer bekendte.

— Samme Hefte af D. Sz. bringer Efterretning om, at Dr. Gøring d. 3die April er afgaaet ved Døden i Eisenach. Han var Professor i Filosofi i Leipzig og havde trods sin unge Alder allerede gjort sig bekendt ved flere filosofiske Skrifter. Som Skakspiller var han kjendt ogsaa udenfor Tydsklunds Grændser, og der vil findes endel Partier af ham heri Tidenden navnlig fra de Turneringer, hvori han har deltaget.

Amerika. Til *Detroit Free Press's* fjerde Problemturnering ere indkomne 118 Problemer, et Antal, der endnu er uovertruffet i Amerika. *Detroit Free Press* meddeler en Liste over de Lande, der ere repræsenterede i Turneringen, skjøndt den lyder lidt underligt i europæiske Øren, lader vi den dog følge her: Michigan, Utah, Illinois, Frankrig, England, Massachusetts, Canada, Grækenland, New York, Italien, Østerrig, Minnesota, Missouri, Indiana, New Jersey, Tennessee, Sverige, Kentucky.

Literatur.

Paa Julius Springers Forlag i Berlin er udkommet: *Leitfaden für Anfänger im Schachspiel*, af G. R. Neumann, 3die forøgede og forbedrede Udgave, besørget af Dr. A. v. d. Linde. Foruden en for Begyndere afpasset kortfattet Indførelse i Skakspillet's første Lærdomme bestaar Bogen i det væsentlige af en smuk Samling Mønsterpartier, forsynede med fortræffelige Noter; af disse ville ikke alene Begyndere kunne høste Gavn, men ogsaa Viderekomne, ja selv de, der ere mest fortrolige med Skakspillet's Hemmeligheder, kunne lære meget af Partierne. I den nye Udgave er der tilføjet endel Partier samt en kort Oversigt over Skakspillet's Historie, der sikkert vil vinde Bifald. Som mindre heldig betragte vi derimod den foretagne, forresten ubetydelige Forandring i Notationen, og vi samstemme heller ikke med Udgifveren i hans Iver for at erstatte de gamle Navne paa

Aabningerne med nye; Navne, som „Skotsk Parti“, „Russisk Parti“ og flere, have vundet Borgerret hos alle Nationer og have idetmindste med Hensyn til Korthed Fortrinnet for Benævnelserne „Springerspil med Centrumsangreb“ og „Dobbelt Kongespringerspil“.

Opgaver

fra

den internationale Problemturning ved Skak-Kongressen
i Paris 1878.

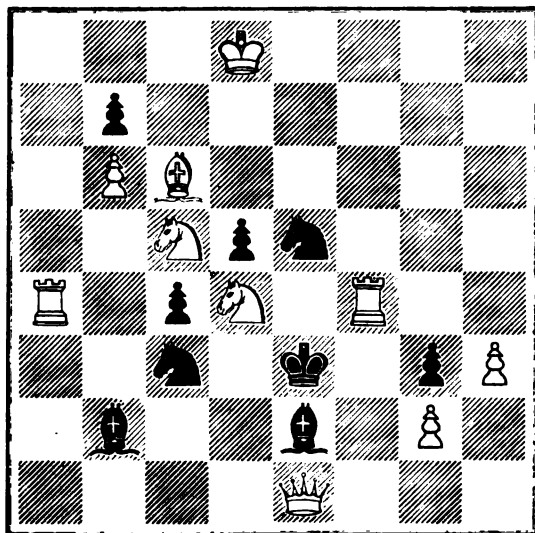
(Af *Stratégie.*)

835.

Af **Vilhelm Nielsen**, Kjøbenhavn.

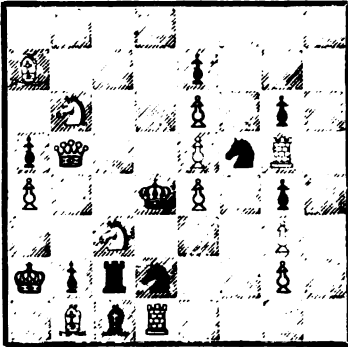
Motto: „Baldur“.

(Præmiebelønnet som Turneringens bedste Opgave.)

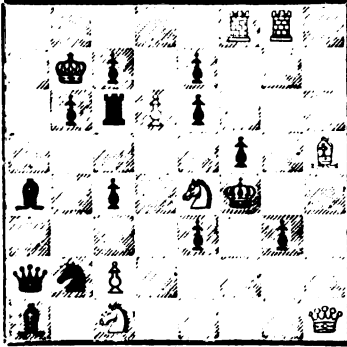
Mat i 5 Træk.

836.
1ste Præmie.
„Aliquando dormitat etc.“

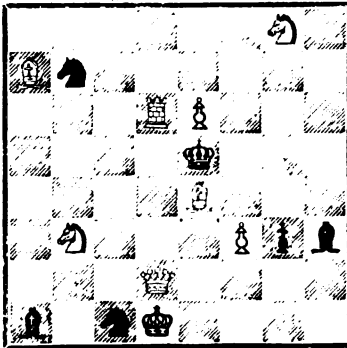
Mat 1 2 Træk.

838.
1ste Præmie.
„Aliquando dormitat etc.“

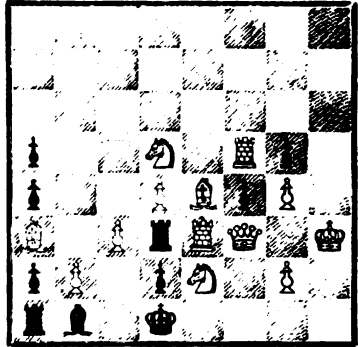
Mat 1 4 Træk.

840.
2den Præmie.
„Vertrauen“.

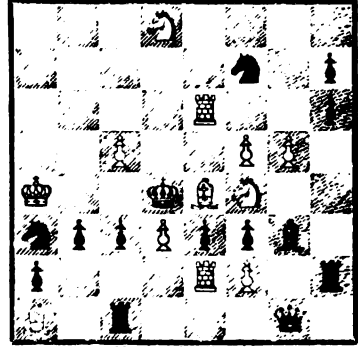
Mat 1 2 Træk.

837.
1ste Præmie.
„Aliquando dormitat etc.“

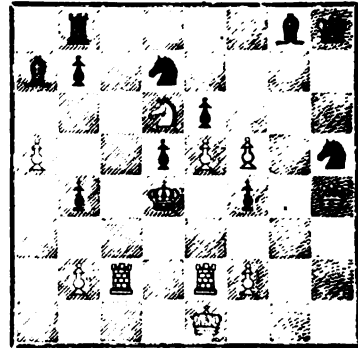
Mat 1 3 Træk.

839.
1ste Præmie.
„Aliquando dormitat etc.“

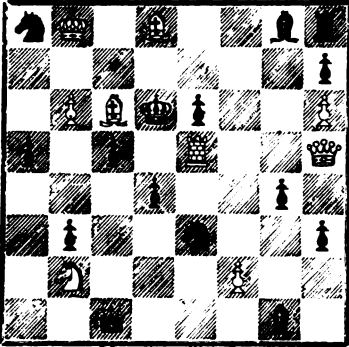
Mat 1 5 Træk.

841.
2den Præmie.
„Vertrauen“.

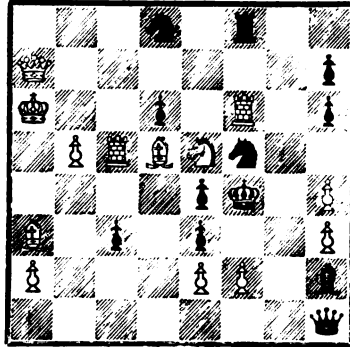
Mat 1 3 Træk.

842.
2den Præmie.
„Vertrauen“.

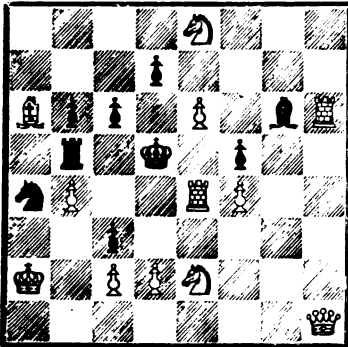
Mat i 4 Træk.

843.
2den Præmie.
„Vertrauen“.

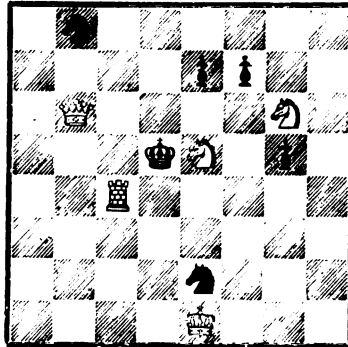
Mat i 5 Træk.

844.
3die Præmie.
„Non cuius homini etc.“

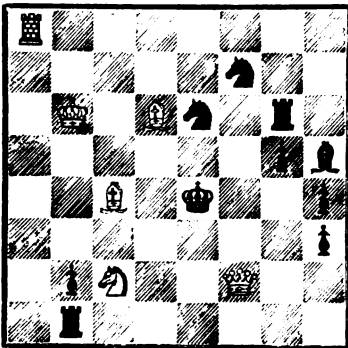
Mat i 2 Træk.

845.
3die Præmie.
„Non cuius homini etc.“

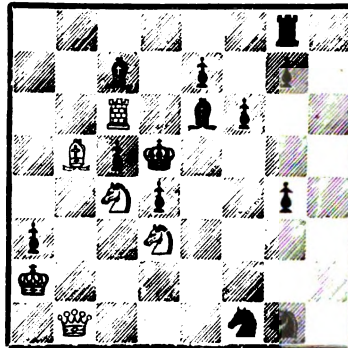
Mat i 3 Træk.

846.
3die Præmie.
„Non cuius homini etc.“

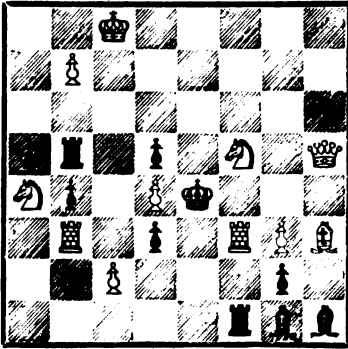
Mat i 4 Træk.

847.
3die Præmie.
„Non cuius homini etc.“

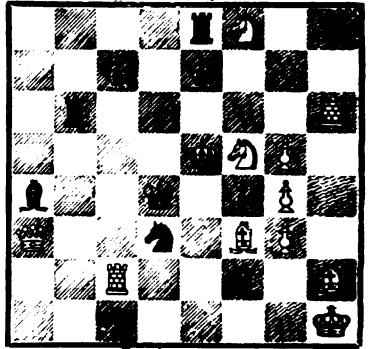
Mat i 5 Træk.

848.
4de Præmie.
„Mea culpa.“

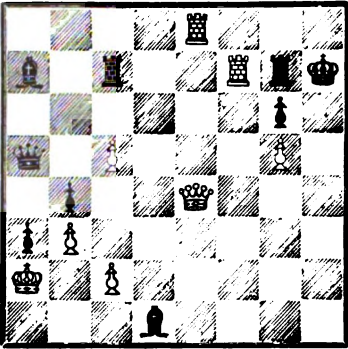
Mat i 2 Træk.

849.
4de Præmie.
„Mea culpa.“

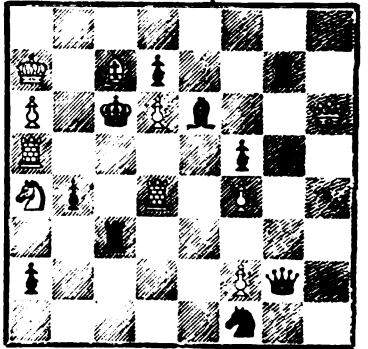
Mat i 3 Træk.

850.
4de Præmie.
„Mea culpa.“

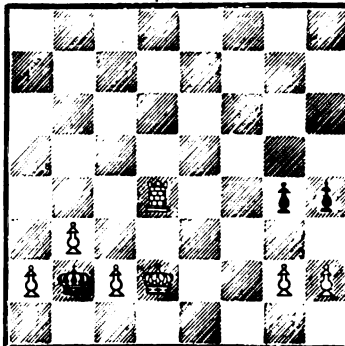
Mat i 4 Træk.

851.
4de Præmie.
„Mea culpa.“

Mat i 5 Træk.

852.
„Toujours prêt“.
(Præmiebelønnet som Opgaven med flest Varianter).

Mat i 5 Træk.

Juli 1879.

Kieseritzky Gambit med Szens Forsvar.

Analytisk Skitse

af

S. A. Sørensen.

Maa det være mig tilladt Hr. Redaktør, at knytte nogle Bemærkninger til Parti Nr. 601 og de dette Spil ledsagende Noter, der findes i Juniheftet af Nordisk Skaktidende 1879. Det forekommer mig nemlig, at det af Vilh. Nielsen og mig i dette Parti anvendte 11te Træk **Sg8—e7** maaske i en noget større Grad end af Redaktionen antaget er en saadan Forstærkning af Szens Forsvar **5. . . . d7—d6**, at den i Forvejen vel paa noget theoretisk svage Fødder staaende Gambit derved bliver saa temmelig uholdbar i Praxis. I hvert Fald synes der for Gambitgiveren forinden det 11te Træk at maatte opstilles stærkere Angrebsmaader, end hidtil er sket i Haandbøgerne. Jeg skal først tillade mig at føre Spillet frem til det omhandlede Punkt, og dernæst forsøge at motivere denne min Paastand.

Efter Trækkene:

1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5 + f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	h2—h4	g5 - g4
5.	Sf3—e5	. . .

er som bekjendt Kieseritzky-Gambiten fremkommen. De vigtigste Forsvarstræk ere h7—h5, **d7—d6**, Sg8—f6 og Lf8—g7, af hvilke her kun skal omtales:

5.	. . .	d7—d6 (I)
----	-------	------------------

I *v. Bilguers* store Haandbog, 5te Udgave, karakteriseres det saaledes: Dette Bondetræk anføres hos *Santa Vito* 1834 og, med forudgaaet Lf8—e7, hos *Labourdonnais* 1833. Sort opnaar vel herved et øjeblikkeligt Angreb, men dette gaar dog tabt tilligemed Gambitbonden, som Jaenisch har vist, og der fremkommer lige Spil. Dette Forsvar, som Santa Vito (*Algaier* 1841, S. 260) tilskriver en Hr. M. W., var i nogen Tid anset som det gunstigste af de ungarske Mestre Szen, Löwenthal og Grimm, og blev ogsaa senere, dog med Urette, anbefalet af Kolisch i *Regence* 1860 og *Chess Monthly* som det sikreste.

Wormald i sin *Chess openings* gaar endnu videre og antager, at Hvid faar det bedste Spil. — Vi skulle nu se.

6. Se5+g4 Lf8—e7

Gossip, i sin nyeste „Theory of Chess openings“ betoner, at f7—f5 her er meget stærkt, men at Lf8—e7 kun giver lige Spil.

7. d2—d4 Le7+h4 †

8. Sg4—f2 Dd8—g5!

9. Dd1—f3 Lh4—g3

10. Sb1—c3! . . .

Dette Træk, som samtlige Hvids foregaaende (6—10), udføres i alle Haandbøger som det stærkeste, medens baade 10. Th1—h5 og 10. e4—e5 anses som mindre godt.

10. . . . Sb8—c6

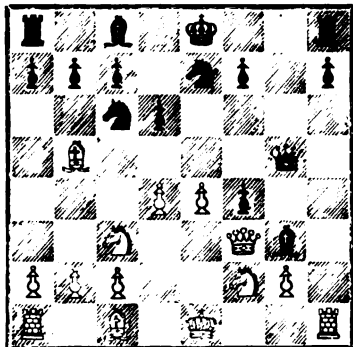
Istedetfor dette Træk udfører Haandbøgerne hyppigere Sg8—f6, fordi man her ellers noget frygter for:

11. Lf1—b5! . . .

Gaar Springer til e2, følger Lc8—g4, og analoge Stillinger i Analysen ville senere vise, at Sort da bliver endnu gunstigere stillet.

11. . . . Sg8—e7 (!)

Dette er det nye Træk, som jeg antager væsentlig skal øge Styrken af det ungarske Forsvar. Dets Betydning bestaar ikke saameget deri, at Dronningløberen holdes mobil, som i, at Angrebet paa Punktet d4 nu kan holdes vedlige. Stillingen er nu saaledes:

Hvorledes skal Hvid nu bedst fortsætte? Ja, som Noten i det paagjældende Parti rigtig antyder, synes enten at maatte vælges det direkte Angreb 12. d4—d5 eller 12. Lb5+c6, for at gjøre Sc3 mobil til over e2 at angribe f-Bonden tredobbelt: Ved 12. Th1—h5 gaar Dg5—g6 og Stillingen synes forværret, og paa 12. e4—e5 kan bl. A. følge: 12. ... d6+e5; 13. Sc3—e4 Lg4+f2 †; 14.-K. ell. D+f2 Dg5—g7, og Sort beholder Overvægten hvad enten Hvid nu spiller d4—d5 eller d4+e5.

Vi ville nu betragte disse tvende Fortsættelser under (A) og (B).

(A).

12. . . . d4—d5 a7— a6
 13. . . . d5+c6 a6+b5
 14. Th1—h5 . . .

Nu synes Taarntrækket at være den bedst mulige Fortsættelse.

14. . . . Dg5—g6
 15. . . . c6+b7 . . .

Det er nødvendigt at indsætte dette Træk i Stedet for det i Partiet anvendte 15. Sc3+b5, paa hvilket følger Lc8—g4! og Hvid bliver i meget kort Tid aldeles ødelagt, hvad enten han spiller 16. c6+b7 eller Sb5+c7 † eller paa hvilken- somhelst anden Maade.

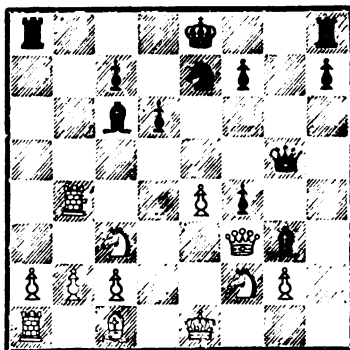
15. . . . Lc8+b7

16. Th5+b5 Lb7—c6

17. Tb5—b4 . . .

Hvid kan ikke gaa tilbage til h5, da derpaa følger f7—f5.

17. . . . Dg6—g5

Et Blik paa denne Stilling vil utvivlsomt vise, at Sort staar

12*

Hvid. Sort.
langt bedre, og at han vel har tabt Bonden, men ikke Angrebet.

Samtidig med at jeg paa Grund af den overordentlige Plads, det vilde kræve, maa give Afkald paa at bevise, at Sort maa vinde, tager jeg dog ikke i Betænkning at udtale dette og føler mig ogsaa overbevist om, at Tidendens Læsere ved et omhyggeligt Gjennemspil ville komme til det samme Resultat.

(B).

12. Lb5 + c6	Se7 + c6
13. Sc3 — e2	Lc8 — g4
14. Lc1 + f4 (a)	...

Trækker Dronningen sig ud af Angrebet til d3 eller c3 bytter Sort Springerens af og vinder endnu en Bonde med godt Spil. Derimod kan Dronningen slaa Løber g3. og dette, som vi antage for det stærkeste Hvid kan vælge, udføres under (a).

14. ...	Lg4 + f3
15. Lf4 + g5	Lg3 + f2 †
16. Ke1 + f2	Lg3 + e4

og Sort har med lige Spil en Bonde mere, som efterhaanden vil gjøre sig gjældende. Se f. Ex. følgende rimelige Fortsættelse:

17. Lg5 — f6	Th8 — g8
18. Se2 — g3	Lc4 + c2
19. Ta1 — e1 †	Ke8 — d7
20. d4 — d5	Sc6 — b4

Foretrækker Sort mindre ind-

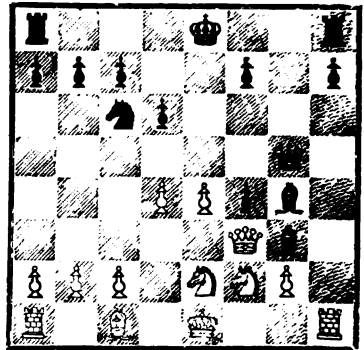
Hvid. Sort.
viklet Spil, kan han ogsaa trække Sc6 — e5.

21. Te1 — e7 †	Kd7 — c8
22. Te7 + f7	...

Paa Th1 — h5. følger Lc2 — g6.

22. ...	Sb4 + d5
- og Sort, der ikke kan forhindre i at frigjøre sit Spil ved b7 — b6, vinder med Lethed.

(a).

14. Df3 + g3	f4 + g3
15. Lc1 + g5	g3 + f2 †
16. Ke1 + f2	Lg4 + e2
17. Kf2 + e2 (b)	...

Et Forsøg paa her først at trække Lg5 — f6, vises under (b).

17. ...	Sc6 + d4 †
18. Kc2 — f2	f7 — f6 (!)

Et Hovedtræk, uden hvilket Intet vilde være opnaaet.

19. Lg5 + f6	0 — 0
20. Th1 — b6	Ta8 — e8
21. Kf2 — g1	...

Kongen har ingen gode Pladser at vælge.

21. ...	Te8 + e4

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
og Sort, der har en overlegen Stilling og en Bonde mere, maa vinde.		med Kongen paa f- eller d-Linien.	
	(b).	19. . . .	Sc6—b4
17. Lg5—f6	Th8—g8	20. Th1+h7	Ke8—d7
18. Kf2+e2	Tg8+g2†	21. Ke3—f3	Ta8—g8
19. Ke2—e3	. . .	22. Lf6—h4	Sb4+c2
Det vilde være falskt at gaa		og Sort har med godt Spil en Bonde mere.	

Kjøbenhavn, i Juni 1879.

Bemærkning om Maximumsproblemet.

I sidste Hefte har Hr. S. A. H. om M. i Verninge anmærket, „at man ikke faar vide, hvorledes han kommer til sit Resultat“, uagtet jeg dog tydeligt nok har eftervist, at jeg permuterer Talrækken n og bortkaster de Rækker, hvori for to Brikker Differentsten mellem Plusværdi og Talværdi er den samme (se navnlig Juniheftet 1877, S. 125 sq.).

Men glædeligt er det at erfare, at for Ottebrættet var 92 Stillinger i 12 Grundstillinger rigtigt, hvilket er stemmende med, hvad ogsaa jeg har fundet. Hr. Jaenisch skal have fundet det Samme, men hans Skrifter har jeg ikke seet, og da jeg i 1877 paa Spørgsmaalet, om Redaktionen ønskede en fuldstændig Behandling af Ottebrættet, ikke fik Svar, holdt jeg Meddelelsen tilbage. Nu vover jeg imidlertid til Sammenligning at fremsætte mit Resultat.

Som Grundligninger vælger jeg følgende (man kan nemlig af 11.8 Rækker, vælge hvilket som helst, naar kun der tages een af hvert Ottefold; af de 4 øvrige ligeledes hvilket som helst):

1 5 8 6 3 7 2 4	2 7 3 6 8 5 1 4
1 6 8 3 7 4 2 5	2 7 5 8 1 4 6 3
2 4 6 8 3 1 7 5	3 5 8 4 1 7 2 6
2 5 7 1 3 8 6 4	3 6 2 5 8 1 7 4
2 6 1 7 4 8 3 5	3 6 2 7 5 1 8 4
2 6 8 3 1 4 7 5	3 5 2 8 1 7 4 6

Vil man nu paa Brættet opstille f. Ex. første Række, saa sættes paa $a1$, $b5$, $c8$ osv. Vil man derimod af første Række udlede de 7 andre, begyndes med at ombytte Rade med Linie: man skriver først 1, fordi 1 staar paa 1ste Linie, dernæst 7, fordi 2 staar paa 7de Linie, derefter 5, fordi 3 staar paa 5te Linie; herved faaes saa Rækken 17582463. Man kan ogsaa tegne første Række paa Brættet, holde dette for Spejlet saaledes, at araden vender nedad, og saa i Spejlet læse den nye Række. Naar nu disse 2 Rækker subtraheres hver for sig fra en af Zifferet $n+1$ dannet Række (her altsaa fra 99999999), faar man 2 nye Rækker og har 4, hvilke ved at løses baade fra Højre og Venstre give ialt 8. De øvrige Grundrækker behandles paa samme Maade; blot vil 12te Række, som er symmetrisk, kun give 4, eftersom her 2 og 2 blive de samme; dog er det ikke nødvendigt, at en symmetrisk Række altid indeholder 4 (se f. Ex. forhen Fembrættets Korsfigur). Læses altsaa Opstillingerne fra en og samme Side, faas ialt $11 \cdot 8 + 4 = 92$.

Da jeg forhen udførligt har omhandlet de 6 første Brætter og her Ottebrættet, ligger det nær at tage Syvbrættet med. Dette har følgende Grundstillinger:

1 3 5 7 2 4 6	2 6 3 7 4 1 5
1 4 7 3 6 2 5	2 5 1 4 7 3 6
2 4 1 7 5 3 6	2 5 7 4 1 3 6

af hvilke de 4 første indeholde hver 8, de to sidste, som ere symmetriske, hver 4, ialt $4 \cdot 8 + 2 \cdot 4 = 40$.

Ved Determinantmethoden er Sagen aldeles ikke bragt videre end hidtil. Til en fuldstændig Løsning gjøres nemlig følgende Fordringer;

1) Ligefrem paa et N bræt at opstille n slagfrie Dronninger. Denne Del af Opgaven er fuldstændig løst.

2) At udregne for et givet Bræt samtlige Opstillinger. Ogsaa hertil er Methoden anvist. Spørges nu, om gjennem denne Methode alle mulige Løsninger kunne opnaas, saa svares: Methoden er almindelig og gjælder for alle Brætter, medens Udførelsen er begrænset til smaa Brætter, eftersom store Brætter gjøre Arbejdet uoverkommeligt, altsammen forhen eftervist. Denne Begrænsning rammer iligemaade Determinantmethoden, der syncs at være endnu vidtløftigere end Permutationen.

3) En almindelig Formel for alle Tilfælde og alle Brætter.

En saadan er endnu ikke funden og vil længe lade vente paa sig. Havdes en saadan Formel, vilde de fundne Løsninger derunder være indbefattede og kunne undværes.

Maj, 1879.

M.

Til ovenstaaende Artikel skulle vi tillade os at bemærke, at Antallet af Permutationer af 8 Elementer som bekjendt er $1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot \dots \cdot 8 = 40320$, og at af disse kun 92 kunne benyttes. Selv om man ogsaa ved Udførelsen i Praxis uden videre Undersøgelse vil kunne bortkaste en overordentlig stor Del af dette Antal, saa vil der dog rimeligvis blive saamange tilbage, at Arbejdet bliver uoverkommeligt. Ved Anvendelsen af Determinanter synes os det samme at maatte blive Tilfældet, og vi fejle derfor vist ikke, naar vi udtale som vor Formodning, at saavel Hr. S. A. H. som Hr. M. have fundet Ottebrættets 12 Grundstillinger ved Forsøg paa Brættet, samt at i det Hele taget alle de, der have beskjæftiget sig med Dronningeproblemet, ere gaaede samme Vej. Saameget mere har det derfor glædet os at have modtaget fra Hr. C. J. P. H. i Upsala en Angivelse af, hvorledes man hurtigst ved Forsøg finder Antallet af de mulige Stillinger paa et Bræt af vilkaarlig Størrelse. Principet i hans Methode er følgende: Ved Opstillingen af Dronningerne paa Brættet stilles hver enkelt Dronning paa den vertikale Linie, der af de allerede opstillede Dronninger er stærkest angrebet. Exempel: Efterat den første Dronning er stillet vilkaarlig f. Ex. paa a_2 , den næste paa b_4 , stilles den tredje ikke paa c -Linien, hvor der er 4 Felter at vælge imellem, men paa den stærkest angrebne Linie, altsaa paa e -Linien, hvor kun 3 Felter ere uangrebne og f. Ex. paa e_3 . Den fjerde Dronning stilles paa den nu stærkest angrebne Linie, g -Linien osv. Paa denne Maade findes hurtigt og sikkert samtlige Stillinger.

A. T.

Partier fra Udligningsturneringen.

608. Preussisk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn Vinteren 1878/79.)

(Noterne af S. A. Sørensen.)

Kjerrumgaard.

C. Dahl.

Hvid.

Sort.

Hvid.

Sort.

Et smukt og korrekt Offer,
der giver et raskt og stærkt
Angreb.

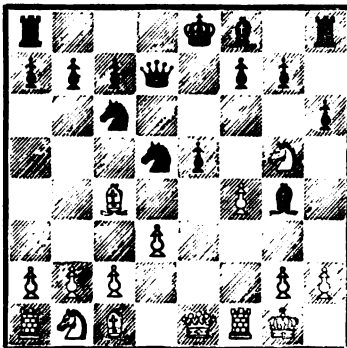
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Sg8—f6
4.	d2—d3	...

Kun lidt angribende, men
selvfølgelig aldeles sikkert.
Trækket er forsaavidt mærke-
ligt, som det i denne Stilling
maa ske ikke forefindes i den
hele Skaklitteratur.

4.	...	d7—d5

For tidligt, Springerens faar
ikke nogen heldig Plads paa
d5; rigtigheden var Lf8—c5.

5.	e4+d5	Sf6+d5
6.	0—0	Lc8—e6
7.	Sf3—g5	Dd8—d7
8.	f2—f4	Le6—g4
9.	Dd1—e1	h7—h6

10.	Sg5+f7	...

10.	...	Dd7+f7
11.	f4+e5	Lf8—c5 †
12.	Kg1—f1	Df7—d7
13.	De1—c4	Lg4—e6
14.	De4—g6 †	Le6—f7
15.	Tf1+f7	Dd7+f7
16.	Dg6+f7 †	Ke8+f7
17.	Le4+d5 †	Kf7—e7
18.	Ld5+c6	b7+c6

Sort har forsvaret sig meget
godt og er sluppet ret heldigt
fra Angrebet, men Hvids Stil-
ling er i det nu begyndende
Slutspil overlegen.

19.	Sb1—d2	Th8—f8
20.	Sd2—f3	Ta8—b8
21.	e2—c3	g7—g5
22.	h2—h3	Lc5—f2
23.	Kh1—h2	Tf8—f5
24.	b2—b3	Tb8—g8
25.	Le1—a3 †	Kc7—e8
26.	Ta1—f1	Lf2—b6
27.	Tf1—e1	g5—g4
28.	h3+g4	Tg8+g4
29.	d3—d4	a7—a5
30.	La3—c1!	c6—c5
31.	Le1—c3	c5+d4
32.	e3+d4	Tf5—h5 †

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
33.	Kh2—g1'	Th5—f5	37.	a2—a3	Tg4—e4
34.	Kg1—h2	Tf5—f7	38.	Lc3—f2	c7—c5
	Sort skulde have forsøgt endnu		39.	d4+c5	Td5+d2
	engang med T—h5—f5 om		40.	Sf3+d2	Te4—c2
	Hvid vilde have spillet paa		41.	c5+b6	Ke8—d7
	Remis, og i saa Tilfælde taget		42.	e5—e6 †	Te2+e6
	derimod. Den valgte Taarn-		43.	Sd2—c4	a5—a4
	manøver er vel sindrig, men		44.	b3+a4	Te6—c4
	ikke korrekt.		45.	b6—b7 og Sort opgiver	
35.	Te1—c2	Tf7—d7	Spillet.		
36.	Te2—d2	Td7—d5			

609. Udligningsparti.

(Spillet i Kjøbenhavn Vinteren 1878/79.)

(Noterne af S. A. Sørensen.)

L. Motz.	P. Møller.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort. (÷ Bf7.)	8.	Sd7—b6
1. e2—e4	d7—d6	9. Sc3—c4	d6—d5
2. d2—d4	Sg8—f6	10. Se4—g5	Sc6—e7
3. Sb1—c3	Sb8—c6	11. h2—h4	h7—h6
4. f2—f4	e7—e6	13. Sg5—h3	Sb6—d7
5. e4—e5	Sf6—d7	For at gaa til f8.	
6. Lf1—d3!	g7—g6	13. h4—h5	Sd7—f8
7. Sg1—f3	Lf8—g7	14. Lc1—d2	b7—b6
8. g2 g4	...	15. c2—c3	c7—c5
Dette Træk paa dette Stand-		16. Dd1—b1!	c5—c4
punkt karakteriserer Hvids		17. Ld3—c2	g6+h5
Spil: forvoent og uophørlig		18. g4+h5	Se7—f5
angribende. Sort sætter her-		19. Lc2+f5	e6+f5
imod et sejt og udholdende,		20. Db1—c2	Sf8—d7!
men meget defensivt Modspil,		Smukt Træk i flere Henseender.	
og denne Kontrast i Spille-		21. 0—0—0	...
maaden fremkalder mærkelige,		Hvid kan selvfølgelig ikke	
tilsyneladende bizarre Ven-		staa f5, da der følger Sd7+e5!	
dinger, som nok fortjene nær-		21. ...	Dd8—e7
mere at undersøges.			

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
22. Sh3—g1	...	35. ...	0—0—0
Hermed begynder en mærkelig Springersvingning.		36. Dc2—d1	...
22. ...	Th8—f8	Hvids Bevægelser med Dronningen ere fortrinlige i dette Spil; først nu, da der er aabent Spil, skrider den til virksom Handling.	
23. Sg1—e2	b6—b5	36. ...	Lh8—g7
24. Se2—g3	Sd7—b6	37. Th6—h7	Sb6—d7
25. Sf3—h4	De7—f7	38. Tg1—g5	Sd7—f8
26. Td1—e1	Lc8—e6	39. Sg6+f8	Df7+f8!
27. Th1—g1	Lg7—h8	Slaar Td8, gaar en Officer tabt.	
28. Sg3—f1	...	40. Dd1—h5!	Td8—d7
Se Noten til 22de Træk.		Bonden kan ikke reddes.	
28. ...	Df7+h5	41. Se3+f5	Lg7+e5
29. Sh4—g2	Tf8—g8	Det sidste Forsøg.	
30. Sf1—e3	Lh8—g7	42. Tg5+g8	Df8+g8
31. Tg1—h1	Dh5—f7	43. Sf5—e7†	Td7+e7
32. Sg2—h4	Tg8—f8	44. Th7+e7	Kc8—d8
33. Te1—g1	Lg7—h8	45. Te7+a7	Le5—b8
34. Sh4—g6	Tf8—g8	46. Ta7—h7	Dg8—g2
42. Th1+h6	...	47. Th7—h8†	Kd8—c7
Saaledes blev Bonden, der ofredes i 28de Træk, atter tilbageerobret og Gjennembrudet iværksat. Den tilkæmpede Fordel benyttes nu højest energisk af Hvid.		48. Dh5—e5†	Kc7—d7
		49. Th8—h7† og Sort opgiver Spillet.	

Partier.

610. Allgaier-Gambit (Westminster Papers.)

(Spillet for kort Tid siden i Hull.)

(Noterne ere af Potter.)

Freeborough.	Clark.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	4. h2—h4	g5—g4
1. e2—e4	e7—e5	5. Sf3—g5	h7—h6
2. f2—f4	e5+f4	6. Sg5+f7	Ke8+f7
3. Sg1—f3	g7—g5	7. d2—d4	...

Hvid. Sort.
7. Lf1—c4 † eller 7. Dd1 † g4
ere, som bekjendt, de alminde-
lige Angrebstræk paa dette
Sted; d2—d4 er af en nyere
Dato og findes f. Ex. ikke i
„v. Bilgner 5“; det kaldes
„Thorolds Angreb“ efter den
dygtige engelske Skakspiller
af dette Navn, og benyttes for
Tiden meget i England.

(A. T.)

7. . . . f4—f3
Anses for Øjeblikket for at
være det bedste Forsvar.

8. Lc1—f4 . . .
Blackburne foretrækker Lc1—
e3. Forfatteren af Noterne
er ude af Stand til at afgjøre,
hvilket Træk der er det bedste,
men er dog mest tilbøjelig til
at holde paa det i Partiet an-
vendte Træk.

8. . . . d7—d5
Føreren af de hvide Brikker
bemærker her, at 8 . . . f3—
f2 † havde sat ham i Forlegen-
hed. Han foreslaar som en
for Hvid tilfredsstillende Spille-
maade følgende Fortsættelse:

9. Ke1 † f2	d7—d5
10. Lf1—e2	Sg8—f6
11. Th1—f1	Lc8—e6
12. Kf2—g1 osv.	

Sort har forresten ogsaa et
godt Forsvar i 8 . . . Lf8—e7.

9. Dd1—d2 . . .
I et Parti mellem Hull og
Nottingham spillede Hvid

Hvid. Sort.
9. Sb1—c3. Den i dette Parti
anvendte Fortsættelse er dog
utvivlsomt stærkere.

9. . . . Lc8—e6
Her maa sikkert findes et
stærkere Træk, skjøndt det er
vanskeligt at paapege noget.
Lf8—e7 eller Lf8—g7 kunne
vistnok anvendes; Forfatteren
at Noterne anser Sg8—f6 for
at være bedst. Der kan f. Ex.
følge:

10. Lf4—e5	Sf6 † e4
11. Dd2—f4 †	Se4—f6
12. Le5 † c7	Dd8—e7 †
13. Ke1—d1	Sb8—c6

og skjøndt Sort har et Par
svage Punkter i sit Spil, saa
kan dog Hvid heller ikke sige
sig fri for saadanne.

10. Lf4 e5	Sg8—f6
11. Dd2—f4	c7—c6
12. Sb1—d2	. . .

Ved Le5—c7 vilde Hvid have
vundet Officeren tilbage; ved
det valgte Træk vilde Sort
vistnok kunne komme i For-
del ved korrekt Spil.

12. . . .	Kf7—g7
Det rigtige Træk var h6—h5.
truende med 13 . . . Lf8—h6,
en Fortsættelse, der kunde
benyttes, selv om Hvid havde
spillet 13. Le5—c7.	
13. e4 † d5	c6 † d5
14. g2 † f3	Lf8—e7
15. Th1—g1	Dd8—d7
Sb8—c6 var bedre.	

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
16.	f3+g4	Th8—g8	19.	Df4+f6 †	Kf7—e8
17.	g4—g5	Kg7—f7	20.	Lf1—b5	Sb8—c6
18.	Le5+f6	Le7+f6	21.	0—0—0 og vinder.	

611. Fransk Parti (Ch. Pl. Chr.)

(Et af de 8 Partier, Blackburne spillede d. 25. Januar d. A. i London uden Bræt og Brikker.)

(Noterne ere af Steinitz.)

Blackburne.	Piper.	Hvid.	Sort.		
Hvid.	Sort.	Sorts Nølen med at fortsætte sin Plan bringer ham For-dærvelse. Han skulde have gaaet paa med 15. c5+d4, 16. f5+e6, d4+c3, 17. e6+f7 †, Tf8+f7 og Sort vinder Springereren. Efterat Løberen er gaaet tilbage, faar han ikke Tid til at udføre sine Planer.			
1.	e2—e4	e7—e6	16.	Tf3—g3	Ld6+e5
2.	d2—d4	d7—d5	17.	d4+e5	Te8+e5
3.	e4+d5	e6+d5	18.	Tg3+g7 †	...
4.	Sg1—f3	Sg8—f6	Et elegant og fuldkommen korrekt Offer, som er et stærkt Bevis paa Styrken og Klarheden af Blackburnes Kombinationsevne, selv naar han, som her, paa engang er indviklet i 8 alvorlige Kampe uden Bræt og Brikker!		
5.	Lf1—d3	Lf8—d6	18.	...	Kg8—h8.
6.	0—0	0—0	19.	Te1—f1	...
7.	Sb1—c3	Lc8—e6	Beundringsværdigt! Det er ingenlunde saa let at paavise, at Hvid vinder, hvis Sort nu slaar Taarnet.		
8.	Lc1—g5	Sb8—d7	19.	...	De7—e7
Sb8—c6 havde været stærkere.			Paa 19. Kh8+g7 følger 20. Dd2		
9.	Dd1—d2	e7—c6			
10.	Ta1—e1	Dd8—c7			
11.	Lg5+f6	Sd7+f6			
12.	Sf3—e5	Ta8—c8			
13.	f2—f4	...			
Blindspilleren har nu allerede overlegen Stilling.					
13.	...	a7—a6			
14.	Tf1—f3	...			
Dette Træk var ikke godt. Hvid burde have trukket Springereren til d1 for at beskytte Bonden paa d4 ved c2—c3.					
14.	...	c6—c5			
Godt spillet! Bonden avancerer netop i rette Øjeblik.					
15.	f4—f5	Le6—c8			

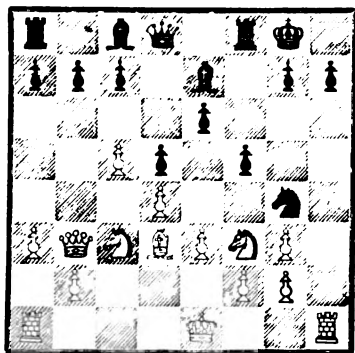
Hvid.	Sort.
-g5 †, Kg7—h8,	21. Dg5+
f6 †. Kb8—g8,	22. Tf1—f3,
Tf8—e8,	23. Df6—h6 og
Hvid vinder.	
20. Dd2—h6	Tf8—g8
21. Tg7+h7 †!	Sf6+h7
22. f5—f6	Tc5—h5
23. Dh6+h5	De7—e3 †
24. Kg1—h1	Tg8—g6
25. Ld3+g6	f7+g6

Hvid.	Sort.
26. Dh5+g6	De3—g5
27. Dg6—c8 †	Dg5—g8
28. f6—f7	Dg8—f8
29. De8—e5 †	Opgivet.

Steinitz bemærker, at han efter en nøjagtig Analyse ikke siden det 14de Træk har kunnet paavise et eneste Sted, hvor Blindspilleren kunde have spillet stærkere!

Korrespondancepartier.

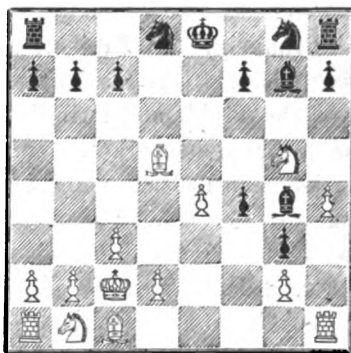
Glasgow-Kjøbenhavn.

Stilling efter Hvids 13de Træk.

Glasgow.	Kjøbenhavn.
Hvid.	Sort.
13. . . .	c7—c6
14. Sf3—h2	Sg4+h2
15. Th1+h2	b7—b6
16. c5+b6	a7+b6

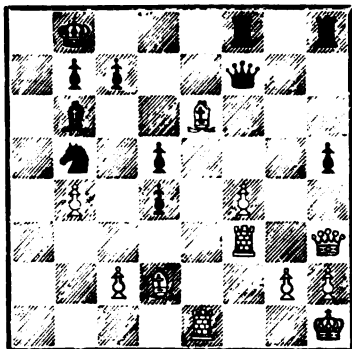
Kjøbenhavn-Glasgow.

Stilling efter Sorts 13de Træk.

Kjøbenhavn.	Glasgow.
Hvid.	Sort.
14. d2—d4	f7—f6
15. Sg5—h3	Lg4+h3
16. Th1+h3	Lg7—h6
17. Sb1—d2	. . .

Kjøbenhavn-Kristiania.

Stilling efter Hvids 26de Træk.

	Kjøbenhavn.	Kristiania.
	Hvid.	Sort.
26.	. . .	Df7—h7
27.	f4—f5	Sb5 . d6
28.	Tø1—h1	. . .

Nyeste Post.

Frankrig. Af Juniheftet af *Strategie*, som vi i disse Dage have modtaget, erfares Navnene paa Præmietagerne i den internationale Problemturnering. Navnesedlernes Aabning skulde, som tidligere bemærket, finde Sted 1ste Juni, men da der var fremkommen nedsættende Udtalelser om enkelte af de præmierede Opgaver, saa maatte man vente dermed til 15de Juni. I den med første Præmie belønnede Sending „*Aliquando*“ vare Nr. 1 og Nr. 2 Efterligninger af andre Opgaver, men dog ikke i saa høj en Grad, at der kunde tages Hensyn dertil; derimod var Femtrækkeren i „*Vertrauen*“, der konkurrerede med „*Baldurs*“ Femtrækker om Præmien for den bedste Opgave, beskyldt for Plagiat efter en meget god og bekjendt Opgave af H. F. L. Meyer, der findes her i Tidenden i Aargangen 1877 Side 139. Dommerne fandt dog ikke tilstrækkelig Grund til at forkaste Sendingen, og den beholdt derfor anden Præmie; derimod kunde der naturligvis nu langt mindre end før være Tale om at sætte Opgaven over „*Baldurs*“ Femtrækker, uagtet der i denne sidste

var fundet et Par, forresten aldeles uvæsentlige, Dobbeltspil. Navnesedlernes Aabning viste følgende som Forfattere af Opgaverne:

- 1ste Præmie „*Aliquando*“ Pradignat, Frankrig.
 2den — „*Vertrauen*“ Berger, Østerrig.
 3die — „*Non cuivis*“ Fr. af Geijerstam, Sverig.
 4de — „*Mea culpa*“ Anonym.

- Hæderlig Omtale 1 „*Look on*“ Pradignat, Frankrig.
 — — 2 „*L'homme*“ Loyd, Amerika.
 — — 3 „*Courez du Nord*“ Pradignat, Frankrig.
 — — 4 „*Respice finem*“ Anonym.
 — — 5 „*Vive Louise*“ Conrad Bayer, Østerrig.
 — — 6 „*Amat Victoria*“ Finlinson. England.

Bedste Opgave „*Baldur*“ V. Nielsen, Danmark.

Variantrigeste Opg. „*Toujours prêt*“ Moore. Amerika.

Sidstnævnte Præmie er altsaa vundet tilbage af den, der havde udsat den.

Af ovenstaaende Liste ses imidlertid snart, at Komiteens Hverv endnu ikke er tilendebragt, idet Pradignat har konkurreret med ikke mindre end 3 Sendinger; det er derfor tvivlsomt, hvorvidt han kan modtage Præmie, og Komiteen har derfor udbedt sig endnu 14 Dages Udsættelse for at undersøge, hvad der ved tidligere Turneringer har været Praxis; i Indbydelsen til den foreliggende Turnering er nemlig Tilfældet ikke forudset, og derfor ingen Bestemmelse truffen desangaaende. De øvrige Konkurrenter vare: Lansquenot, Latta, Duchateau, Charpentier, Lepretterl, Godet alle fra Frankrig, Liberali og Valle fra Italien, Euchler og Wolff fra Tydskland, Steinschneider fra Østerrig, Melossinos fra Grækenland. Scheletti fra Rumænien, Abela fra Spanien, Wennberg og Sahlberg fra Sverig, Taylor fra England og Barbe fra de forenede Stater.

— Paris har endelig faaet sin Skakklub. Den holder sine Møder i „*rue Beaujolais*“ Nr. 11, i et smukt Lokale, der vender ud til Palais-Royal. Bestyrelsen bestaar af 12 Medlemmer, hvis Forretningsudvalg er dannet af: General d'Andigné, Formand, Leo Goldsmith, Viceformand, Gaiveau, Sekretair og Legrand. Kasserer. Adskillige Skaknotabiliteter i Paris ere hædrede med Indbydelse til Klubbens Forsamlinger; blandt andre have Jean og Numa Preti modtaget en saadan Indbydelse.

Rusland. Vi have i sin Tid omtalt de to Korrespondance-

partier mellem St. Petersborg og Moskou. De ere nu afsluttede, Moskou har vundet dem begge. I et senere Hefte skulle vi gjengive dem.

England. En af Skakspillet's Veteraner, George Walker, er for kort Tid siden afgaaet ved Døden. Navnlig som Theoretiker har han virket og staar som saadan uovertruffen i England. Vi skulle i næste Hefte meddele nærmere om ham.

Amerika. I Januarheftet omtalte vi *American Chess Journal's* Problemturnering, der udmærkede sig ved Loyds nye Maade at bedømme Problemer paa. Dommen er nu falden, og vi skulle derfor give Læserne Løjlighed til selv at danne sig en Mening om, hvorvidt Metoden kan siges at have bestaaet sin Prøve. For at bedømme en Opgave i to Træk, har man taget Middelværdien af den Tid, som 10 Løserne har brugt, fradraget $\frac{1}{30}$ for hver Brik i Opgaven, og derpaa multipliceret med 6 for at give den samme Værdi som en Tretrækker. Ved en Opgave i fire Træk har man baaret sig ad paa samme Maade, kun at man for at give den samme Værdi som en Tretrækker har divideret med 4*) istedetfor at multiplicere med 6. Ved Femtrækkerne har man divideret med 20. Der var udsat 5 Præmier. Udfaldet var følgende:

	Min.	Sek.	Antal Træk
1ste Præmie Ch. Mohle,	32	12	4
2den — H. D. Morwood	28	28	3
3die — W. Brace	25	36	2
4de — J. C. Ninde	24	24	2
5te — J. M. Hughes	21	39	2

Derefter fulgte:

E. Barbe	21	18	2
Carpenter	21	00	3
C. Dahl (Kjøbenhavn) . .	20	18	3
J. C. Meyer	19	02	3
Brown	18	45	2
Wheeler	18	02	3
Hertzprung (Kjøbenhavn) .	17	17	3
B. M. Neill	15	46	3

Man vil let af disse Angivelser kunne udregne, hvor lang Tid Løserne virkelig have benyttet. De 5 præmierede Opgaver findes paa næste Side.

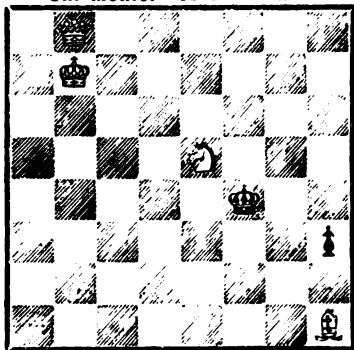
*) Ikke med 5, som i Januarheftet fejlagtigt anført.

Opgaver
fra

„American Chess Journal“s Problemturning.

853.

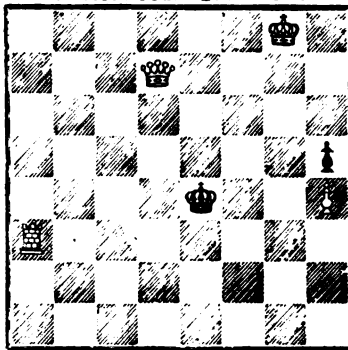
Ch. Mohle. 1ste Præmie.

Mat i 4 Træk.

854.

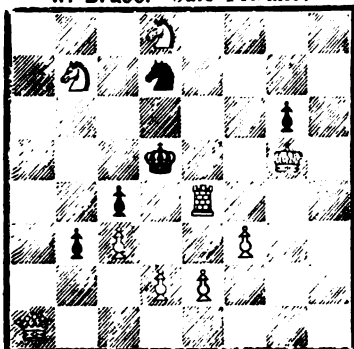
H. D. Morwood. 2den Præmie.

Mat i 3 Træk.

855.

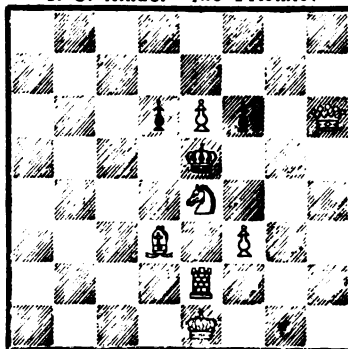
W. Brace. 3die Præmie.

Mat i 2 Træk.

856.

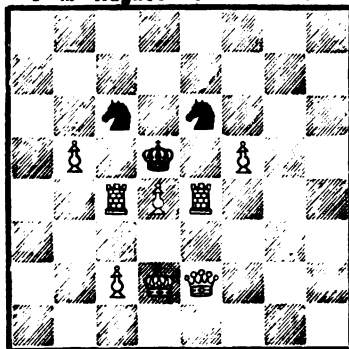
J. C. Nindo. 4de Præmie.

Mat i 2 Træk.

857.

J. M. Hughes. 5te Præmie.

Mat i 2 Træk.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 2 (Februar 1879).

784. Af Schoumoff. Mat i 5 Træk. — 1. De2—c4 † Ke6—f6; 2. Te4—f4 † Kg5; 3. Tf4—f5 † S+T; 4. Dc4—g4 † K ∞; 5. D eller S †. Rigtig løst af: Herman, —m—g (et smukt Problem, naar man tager Hensyn til, paa hvad Tid det er forfattet).

785. Af Viberg. Mat i 4 Træk. — 1. Sa6—c5, K+S (A); 2. Dh6—d6 †, K+D; 3. Tb1—c1; 4. †. — 1 — (A) Ke3; 2. Dh3 †, Kf4; 3. Kf7 osv. Rigtig løst af Blehr, Norlin, J. Jespersen, —m—g („et særdeles smukt lille Problem“), Herman. M. Ursin.

786. Af Giersing. Mat i 3 Træk. — 1. Sd4 † c6, Kc3—d3 (A); 2. Dh1—c4 †, K+D; 3. Lc4—c2 †; 1. — — (A) S+S; 2. T+a3 † osv. — Rigtig løst af Brehr, Augusta O., G. Å., Norlin, Gerhard, Herman, C. L. i Hinnerup, M. Ursin, —m—g.

787. Af Gold. Mat i 3 Træk. — 1. Dh2—a2, Ke6—e5!; 2. Tc7—f7 †, Ke5—e6; 3. Kc4—c5 †. Rigtig løst af: Blehr, Norlin, Augusta O., G. Å., J. Jespersen, Herman, C. L. i Hinnerup, M. Ursin, —m—g.

788. Af Carlborg. Mat i 3 Træk. — 1. Db3—f7. T+T (V. V.); 2. Df7+g6 †; 3. Se5—f7 †. Rigtig løst af: Blehr, Norlin, G. Å., Augusta O., J. Jespersen, M. Ursin, C. L. i Hinnerup, —m—g.

789. Af Bäcklin. Mat i 2 Træk. — 1. Da1—b2 og † i næste Træk. Rigtig løst af: Blehr, Norlin, G. Å., Augusta O., Gerhard, Einar Timme, Herman, J. Jespersen, M. Ursin, C. L. i Hinnerup, —m—g.

790. Af A. A. Mat i 4 Træk. — 1. Sc8—b6, cb; 2. Kb5—b4; 3. f2—f4, e4+†f3 („en passant“); 4. Le6—f5 †. Rigtig løst af: Blehr, Norlin, Herman, M. Ursin, C. L. i Hinnerup, —m—g, Augusta O., G. Å.

791. Af Anthony. Mat i 3 Træk. — 1. f2—f4, S. ∞; 2. Dg3—g6 † osv. Rigtig løst af: Blehr, Norlin, Augusta O., G. Å., Herman, J. Jespersen, M. Ursin, —m—g.

792. Af Kober. Mat i 3 Træk. — 1. Kg2—f1, Ke4—d5 (A); 2. Dd2—g2 osv.: 1. — (A) Sd5; 2. D+d3 +; 3. Sd2 ≠. Rigtig løst af: Blehr, G. Å., Augusta O., Norlin, M. Ursin, —m—g.

793. Af Berger. Mat i 3 Træk. — 1. Dg7—h7, Ke6—d5(!); 2. Lg6—b1, 3. D. eller L. ≠. Rigtig angivet af: Norlin, G. Å., Blehr, Herman, —m—g.

794. Af Hubert. Mat i 4 Træk. — 1. Sg3—f5, Dc3—c7 (!); 2. Db5—b8, D+D; 3. d3—d4 +; 4. Sb3—c5 ≠. Rigtig løst af: Blehr („overordentlig smuk!“), Norlin, M. Ursin, Herman, —m—g.

795. Af Klett. Mat i 4 Træk. — 1. Th4—h6, c7—c5 (!); 2. Th6—h1, cb; 3. Th1—a1, ∞; 4. T. eller B. ≠. Rigtig løst af: Norlin, Gerhard, J. Jespersen, M. Ursin, Herman, —m—g, Blehr.

796. Af Smith. Mat i 4 Træk. — 1. Th7—g7, g3—g2; 2. Tg7—g8, Lc6—d7; 3. Tg8—d8; 4. T. eller S. ≠. Rigtig løst af: Norlin, M. Ursin, Herman, —m—g.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 3 (Marts 1879).

797. Af V. Nielsen. Mat i 4 Træk. — 1. Lf1—a6, b7+a6 (!); 2. Sd2—f1, S+S.; 3. Le7—b4, K+S.; 4. L. ≠. Rigtig løst af: Blehr, —m—g („en særdeles vanskelig Opgave!“)

798. Af Dahl. Mat i 4 Træk. — 1. Lg2—h1, Lf2—g3 (!); 2. Lc7—b8, Kc6—b6; 3. Dh8—g7; 4. ≠. Rigtig løst af: Blehr, —m—g („maaake ikke fuldt saa god som Nr. 797, men begge Opgaver maa dog siges at være værdige til at tilegnes S. A. Sørensen“).

799. Af Carlborg. Mat i 3 Træk. — 1. Le8+c6, S+D (!) 2. Td5—e5 +, K+T; 3. Lf2—d4 ≠. Rigtig løst af: Blehr („et vellykket „S“ med god Løsning“), Norlin, Augusta O., G. Å., Herman. —m—g („en smuk Afslutning paa „S“-Turneringen“), Einar Timme.

800. Af Landmark. Mat i 3 Træk. — 1. a4—a5, h7—h6 (V); 2. Tb5 c5. 3. ≠. Rigtig løst af: Blehr („skjult Indlednings-træk, god“), Norlin, Augusta O., G. Å., —m—g, Einar Timme.

801. Af J. Jespersen. (Med sort Bonde paa b5). Mat i 3 Træk. — 1. Df8—d6, S+D; 2. d7—d8 ∞; 3. S. ≠.

Rigtig løst af: Blehr, Norlin, G. Å., Augusta O., Herman, —m—g.

802. Af T. K. Mat i 3 Træk. — 1. Db1—g6, T+D (V); 2. Sf3+e5 + osv. Rigtig løst af: Blehr, Norlin, G. Å., Augusta O., Herman, —m—g, Einar Timme.

803. Af Herman. (Med sort Bonde paa h5). — Mat i 3 Træk. 1. Sa5—b7, Ke6—d5 (V); 2. Dc2—e4 †, S+D; 3. Lb1— a2 †. Rigtig løst af: Norlin, Augusta O., G. Å., Blehr („en smuk og lovende Debut, og det saa meget mere, naar det erindres, at Forfatteren er en 14 Aar gammel Gut!“). —m—g („meget vellykket“), Einar Timme.

804. Af Andrews. Mat i 2 Træk. — 1. Se5—g6 og 2. Mat. Rigtig løst af: Norlin, Augusta O., G. Å., Blehr („jeg vover at kalde denne „bedste Totrækker“ tarvelig!“), Herman, —m—g, Einar Timme.

805. Af Andrews. Mat i 4 Træk. — 1. Le5—g3, Sc5— e4 (V); 2. De8—d7, Se4—d6; 3. Lg3—h4 osv. Rigtig løst af: Norlin, Blehr („Dronningens indestængte Stilling torraades strax i denne Opgave, som forøvrigt er ganske net“), Herman, —m—g.

806. Af Andrews. Mat i 4 Træk. — 1. Se5+c4, Db7— h7 (V); 2. Sc4—d6, Ta6—b6; 3. Sd6—e8 osv. Rigtig løst af: Blehr („et kjedeligt Springerangreb! Opgaven lidet tiltalende“), Herman, —m—g.

807. Af Abbott. Mat i 3 Træk. — 1. Lg5+h4, d6—d5; 2. Te4—d4; 3. †. Rigtig løst af: Norlin, Augusta O., G. Å., Blehr („en net Træktvangsopgave, Nr. 810. af Menzies synes mig forøvrigt at overgaa denne“), Herman, —m—g.

808. Af Abbott. Mat i 3 Træk. — 1. Sd3+e5, Sg8—h6 (!); 2. Se5—d7 osv. Rigtig løst af: G. Å., Norlin, Blehr („Indledningstrækket iøjnefaldende; Springermandøveren forresten smuk“), Herman, —m—g.

809. Af Abbott. Mat i 4 Træk. — 1. Lh1—f2, Sg1—e2 (!); 2. Th5—h4, Se2—c3; 3. a3—a4 osv. Rigtig løst af: Blehr („en god Træktvangsopgave, men Løsningen er let funden“), Herman, —m—g.

810. Af Menzies. Mat i 3 Træk. — 1. Sg1—h3, Dg8+ c8; 2. Sg6—f4, D+S; 3. S †. Rigtig løst af: Norlin, G. Å., Augusta O., Blehr („en meget god Tretrækker, smuk Matstilling“), Herman, —m—g.

811. Af Menzies. Mat i 4 Træk. — 1. Db8—b1, Tc6+c5 (!); 3. Th7+d7, Sf6+d7; 3. Db1--e4 † osv. Rigtig løst af: Blehr („hele Sendingen „Many Things“ synes mig i flere Henseender at staa over de med første og anden Præmie belønnede Opgaver; de benyttede Matstillinger fremvise vistnok ingen ny Ide (maaske gjør 810 en Undtagelse), men Udførelsen er let og elegant, og paa en behagelig Maade overraskes Løseren ved ikke at finde de i engelske Opgaver saa hyppig forekommende Statister af hvide Officerer. tilføjede for en ofte ubetydelig Variants Skyld“), Herman, —m—g.

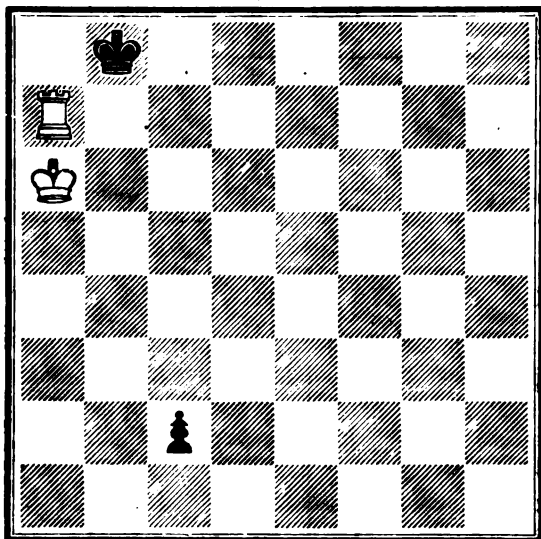
812. Af Menzies. Mat i 4 Træk. — 1. Tf3+f4. T+T (V); 2. Da7—e3, Td8—d4; 3. Sf1 h2; 4. D. l. S. †. Rigtig løst af: Norlin, Blehr, Herman, —m—g.

813. Af Slater. Mat i 4 Træk. — 1. Tf5--f6, L+T (V. V.); 2. Sf8—e6 †. Kd4—e4; 3. Dc1+c6 † osv. Rigtig løst af: Blehr („ved denne Opgave bør lægges Mærke til, at hvid Tal er nødvendig i følgende „Variant“ 1. — Sc2; 2. Dd1 †, Kc3; 3. T+c6 †, K ∞; 4. D+f1 eller Tc4 †. Er Tilføjelsen berettiget?“), Herman, —m—g.

Slutspil.

28.

Af E. B. Cook (Newton republican).

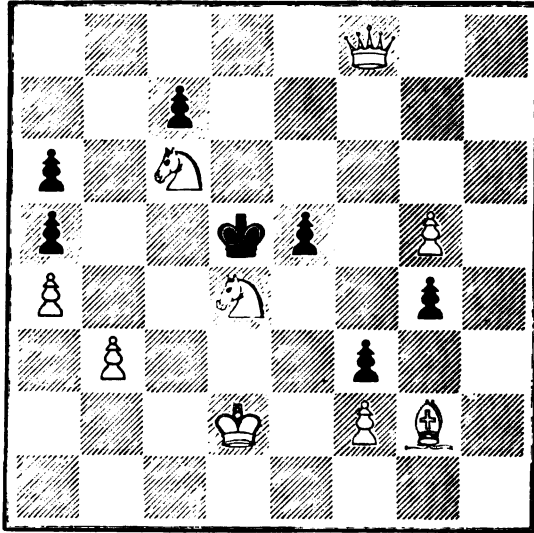
Hvid gjør Remis.

Opgaver.

Følgende tre Opgaver ere fra den sidste internationale Problemturnering i Paris.

858.

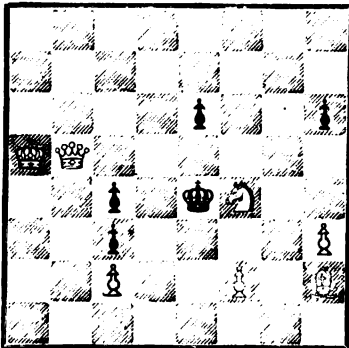
V. Nielsen, Kjøbenhavn.

Mat i 4 Træk.

859.

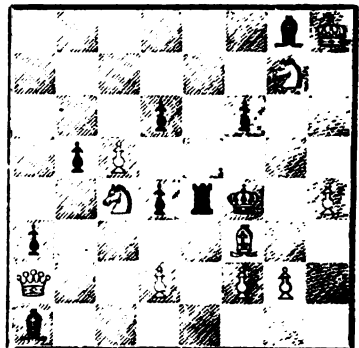
R. Sahlberg, Stockholm.

Mat i 3 Træk.

860.

C. F. Wennberg, Barnarp.

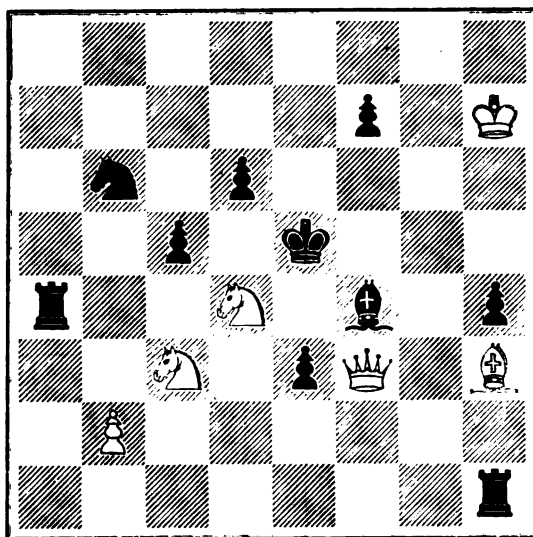

Mat i 5 Træk.

861.

J. Dobrusky.

(Hr. og Fru Gold tilegnet.)

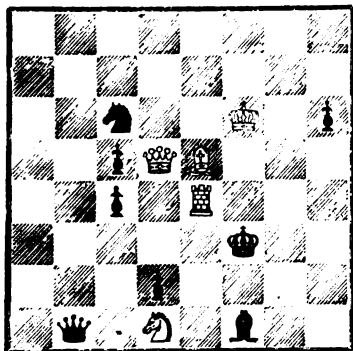

Mat i 3 Træk.

862.

S. Gold.

(S. A. Sørensen tilegnet.)

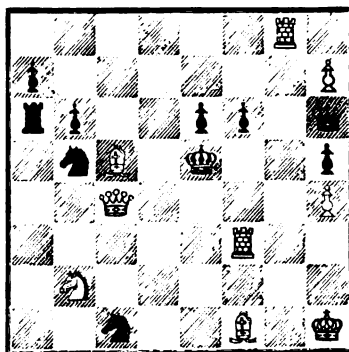

Mat i 3 Træk.

863.

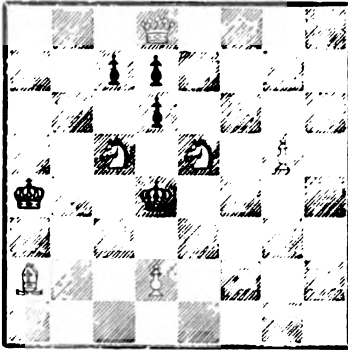
S Gold.

(A. Arnell tilegnet.)

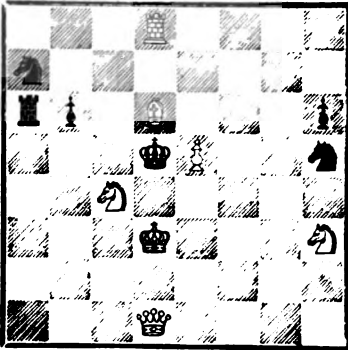
Mat i 3 Træk.

864.
A. Norlin, Stockholm.
(For Begyndere.)

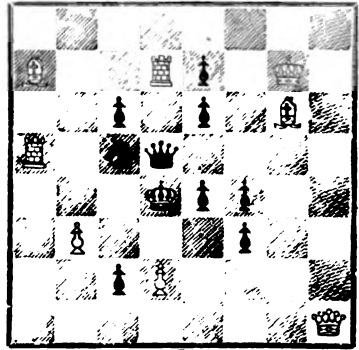
Mat i 2 Træk.

866.
W. Jensen, Krummerup

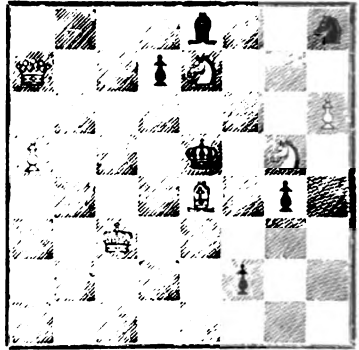
Mat i 3 Træk.

865.
Augusta O., Nohleby.
(For Begyndere.)

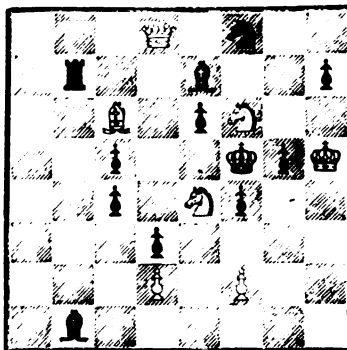
Mat i 3 Træk.

867.
V. Holst, Sejersø.

Mat i 3 Træk.

868.
Fr. Holler, Trondhjem.

Mat i 4 Træk.

August & September 1879.

Problemturneringen i Paris 1878.

Af Vilh. Nielsen.

Naar jeg nedenfor søger at give Skaktidendens Læsere en Dom over de præmierede Sendinger ved denne Turnering, er det nødvendigt først at forudskikke den Bemærkning, at jeg i det Hele og Store anerkjender den Omhu og Dygtighed, der er bleven udvist af Pariserdommerne, og at jeg, hvorvel jeg ved mine Undersøgelser er kommen til et noget andet Resultat, ikke derfor i og for sig underkjender den fældede Dom, — paa Problemkunstens og Problemkritikens nuværende Standpunkt. hvor Fordringerne til en godt Problem endnu langtfra ere fastslaaede, vil jo det subjektive Moment altid faa en afgjørende Indflydelse.

Hvad jeg derimod ved min Artikel væsenligst tilsigter, er at yde en Skærv til, at disse Regler og Fordringer blive mere almengyldige, og i hvert Fald foranledige, at der ved de kommende Problemturneringer i Forvejen udtrykkelig angives, hvilke Momenter Dommerne fortrinsvis skulle tage i Betragtning. Saaledes som det nu forholder sig, er Problemkomponisten bestandig i Uvished, idet man et Sted lægger Hovedvægten paa Skjønhed, et andet Sted paa Vanskelighed, et tredje paa Brikkernes Antal og endelig et fjerde paa de saakaldte Dobbeltspil. Denne sidste i sin Tid af talrige engelske Forfattere saa absurd fremsatte „*dual mate theory*“, som man forlængst skulde have troet dødsdømt, er her i Paris gaaet igjen paa en uventet Maade som et meget væsentligt Moment i Bedømmelsen og har fremkaldt stor Overraskelse hos mange af de Konkurrerende. Forvirringen forøges ved, at der baade er Uklarhed og Inkonsekvents tilstede i Opfattelsen af, hvad der forstaaes ved Dobbeltspil. Ved

Dobbeltspil i en Variant maa dog vel forstaas, at denne Variant tillader 2 eller flere Løsninger, men saa indlysende denne Definition end maa synes at være, godkjendes den dog ikke almindelig og saaledes heller ikke her ved Pariseturneringen; her siges om en Firtræksopgave, der i en Variant har to Løsninger i fire Træk, at den har Dobbeltspil, medens derimod en anden Firtræksopgave, der i en Variant har en Løsning i to Træk og en i fire Træk, siges at være fri for Dobbeltspil. Denne efter min Mening aldeles ulogiske Opfattelse af Begrebet Dobbeltspil gennemføres saa konsekvent, at f. Ex. Opgave Nr. 3 i Sendingen „*Aliquando*“ (Nord. Skaktidende Nr. 838), hvor Matten i n Varianter kan fremkaldes paa $n + 22$ Maader baade i to, tre og fire Træk, erklæres for korrekt i den omhandlede Retning, medens Nr. 3 af Sendingen „*Baldur*“ (Nord. Skakt. Nr. 858), hvor Matten i n Varianter kan fremkaldes paa $n + 26$ Maader, men vel at mærke alle i fire Træk, erklæres plettet af 26 Dobbeltspil og derfor saa mangelfuld, at hele Sendingen udelukkes ikke blot fra Præmie, men ogsaa fra Hæderlig Omtale. Og paa samme Maade ere alle de andre Opgaver bedømte. Her synes en Reform nødvendig, uanset, hvad Betydning man end vil tillægge Dobbeltspillene.

Jeg skal nu kortelig give en Fremstilling af, hvad jeg anser for den bedste Norm ved Bedømmelsen af Problemer; med en lille Ændring er det den samme Norm, der for et Par Aar siden blev anvendt ved *American Chess and Problem Association's* Problemturning (Nord. Skaktidende 1878 Side 19). Som bekjendt bleve Problemerne sammenlignede og bedømte efter følgende Momenter: „Skjønhed i Idé“, „Naturlighed i Stilling“, „Duelighed i Udarbejdelse“ og „Vanskelighed i Løsning“, saaledes at der for hver af disse Momenter gives en Karakter mellem 0 og 6; de enkelte Karakterer lægges sammen, og det Problem er det bedste, der har den største Sum. Hertil har jeg imidlertid føjet Momentet „Originalitet i Idé“, da en original Idé har saa overordentlig meget at sige og saa sjældent kommer frem, og endvidere udvidet Grændsen for Talværdien til 10, saaledes at altsaa en i alle Retninger fuldendt Opgave faar Værdien 50. Med Hensyn til Dobbeltspil har jeg ikke anset det for rigtigt at adoptere den af enkelte tyske Forfattere fremsatte Paastand, hvorefter en Variant med Dobbeltspil betragtes som hverken

forhøjende eller formindskende en Opgaves Værdi, og jeg har under Momentet „Duelighed i Udarbejdelse“ fradraget $\frac{1}{3}$ Points for hvert Dobbeltspil. Sluttelig formener jeg, at der i Henseende til Momentet „Skjønhed i Idé“ bør tages særlig Hensyn til, om Opgavens Idé fortrinsvis maa søges i selve Spillet (umiddelbar Idé) eller i Matstillingen (middelbar Idé), og at de umiddelbare Idéer bør honoreres noget højere, og det fordi, hvad enhver Problemforfatter vistnok vil give mig Ret i, Opgaver af den første Art ere betydelig vanskeligere at komponere end Opgaver af den anden Art, men paa Grund af den nødvendige logiske Forbindelse mellem de enkelte Træk altid ville blive lettere at løse og saaledes ikke kunne vurderes saa højt i Vanskelighed, uagtet det dog maa erkjendes, at Problemet i kunstnerisk Henseende staar højere og yder Løseren langt mere Tilfredsstillelse.

Jeg opstiller altsaa de fem Bedømmelsesmomenter i følgende Orden:

- 1) Originalitet i Idé,
- 2) Skjønhed i Idé,
- 3) Naturlighed i Stilling,
- 4) Duelighed i Udarbejdelse,
- 5) Vanskelighed i Løsning,

originalitet
Blønde
Den tjing naturlige
Konstruktion af
Løsningen

af hvilke hver har Værdierne 0—10, og deraf fremgaar nedenstaaende Resultat.

I. *Aliquando etc.* (tilkjendt første Præmie).

Nr. 1. Meget smuk og skjult Idé. Opgaven lider af hele Sendingsens Mangel, Overfyldning af Brikker, uskjønne, næsten unaturlige Stillinger.

$$\text{Værdi: } 6 + 8 + 4 + 4 + 7 = 29$$

Nr. 2. Samme Mangler og samme Fortrin som Nr. 1; Idéen er den samme, kun med Tilføjelse af et Indlednings-træk, hvilket i Almindelighed ikke forhøjer en Opgaves Værdi, men som her kan fremhæves som fortjenstlig.

$$\text{Værdi: } 6 + 8 + 3 + 6 + 8 = 31$$

Nr. 3. Sendingsens bedste Opgave; første Træk smukt og vanskeligt; undtagelsesvis er Matstillingen i denne Opgaves Hovedspil næsten ren; den har i Mængde de berygtede Dobbeltspil, ikke færre end 22.

$$\text{Værdi: } 6 + 7 + 8 + 6 + 8 = 35$$

Nr. 4. Uskjon og temmelig unaturlig Stilling; Idéen ret god, om end ikke ny; Udarbejdelsen kun ringe, men Løsningen vanskelig.

$$\text{Værdi: } 5 + 7 + 2 + 4 + 9$$

$$= 27$$

Summa 122

II. *Vertrauen* (tilkjendt 2den Præmie.)

I Modsætning til „Aliquando“ ere her Opstillingerne gode, Matstillingerne rene, men Sendingens Værd forringes ved Opgavernes ulige Indhold.

Nr. 1. Ret god, navnlig i Retning af ren Mat og Opstilling.

$$\text{Værdi: } 5 + 7 + 7 + 4 + 5$$

$$= 28$$

Nr. 2. Tiltaler aldeles ikke og maa i det Hele taget anses for en meget tarvelig Turneringsopgave.

$$\text{Værdi: } 4 + 4 + 8 + 3 + 3$$

$$= 22$$

Nr. 3. Unægtelig en meget god Opgave, navnlig fordi det maa erkjendes, at Trækkene blive smukkere og sværere, jo mere man nærmer sig Matten, men at den er saa udmærket og uovertræffelig, som Hr. Minckwitz i Deutsche Schachzeitung har villet gjøre den til, kan jeg aldeles ikke godkjende. 1ste Træk, hvorved Kongen paa en tydelig Maade gaaer ud af en Skakstilling, er saaledes meget tarveligt, 2det Træk er ogsaa kun middelmaadigt, saaledes at Skjønheden og tildels Vanskeligheden udelukkende maa søges i de sidste, som foran berørt, meget smukke Træk. Selve Udførelsen lader ogsaa, med Undtagelse af Hovedspillet og en Variant, som næsten maa foretrækkes dette, meget tilbage at ønske, og Varianterne ere mangelfulde og plettede af Dobbeltspil.

$$\text{Værdi: } 6 + 7 + 8 + 6 + 6$$

$$= 33$$

Nr. 4. Her har vi for os noget ganske overordentlig smukt, og det er et Spørgsmaal, om Problemet ikke ligesaa godt som „Baldurs“ 5-Trækker fortjente Prisen for det smukkeste Problem, hvis der ikke var den slemme Hage ved det, at de 3 sidste Træk og derved hele Opgaven faar en saa paafaldende Lighed med H. F. L. Meyers 5-Trækker i Clipper-Turneringen, at den ikke kan andet end betragtes

som Plagiat af nævnte Opgave, kun lidt smukkere udført. Denne Opgave indbragte Sendingen anden Pris, hvilket jeg finder saameget mere urigtigt, som Dommerne selv synes at antage, at Plagiat foreligger.

$$\text{Værdi: } 2 + 10 + 8 + 9 + 9 \qquad = \quad 38$$

Summa 121

III. *Non cuivis etc.* (tilkjendt 3die Pris).

Nr. 1. En meget smuk 2-Trækker, som fuldstændig staar ved Siden af de foregaaende, ja maaske over. Løsningen er endnu mere skjult end i Aliquando.

$$\text{Værdi: } 7 + 8 + 5 + 4 + 8 \qquad = \quad 32$$

Nr. 2. Dommerne have havt meget at indvende imod dette Problem, hvilket forekommer mig med Urette, thi vel er Opgaven let og kun beregnet paa en Hovedvariant, men denne er smukt gennemført. Den staar tilbage for „Aliquandos“ 3-Trækker, men højt over „Vertrauens“.

$$\text{Værdi: } 6 + 6 + 5 + 6 + 4 \qquad = \quad 27$$

Nr. 3. En let, men elegant Opgave.

$$\text{Værdi: } 6 + 7 + 8 + 5 + 4 \qquad = \quad 30$$

Nr. 4. Et overordentligt nydeligt Hovedspil; det er en glimrende Matstilling, der præsenteres med den hvide Dronning ganske alene mod hele den sorte Hær.

$$\text{Værdi: } 8 + 10 + 7 + 8 + 6 \qquad = \quad 39$$

Summa 128

IV. *Mea culpa* (tilkjendt 4de Pris).

Nr. 1. En meget net Træktvangsopgave, der dog ikke frembyder noget Nyt eller har nogen højere Værdi.

$$\text{Værdi: } 5 + 6 + 8 + 5 + 4 \qquad = \quad 28$$

Nr. 2. Samme Dom. Dommerne have vist truffet det Rette ved at betegne Opgaverne i Sendingen for temmelig ens, men derimod neppe ved at tilkjende den 4de Pris.

$$\text{Værdi: } 5 + 6 + 6 + 4 + 6 \qquad = \quad 27$$

Nr. 3. Tiltaler mig mindst; Idéen forældet og Sorts Brikker temmelig uvirksomme. Løsning let.

$$\text{Værdi: } 4 + 5 + 7 + 5 + 4 \qquad = \quad 25$$

Nr. 4. Noget bedre end Nr. 3, men uden at hæve sig synderlig over det middelmaadige.

$$\text{Værdi: } 5 + 5 + 7 + 5 + 5 \quad = \quad 27$$

Summa 107

V. *Look on this hill.* (Hædrende Omtale 1.)

I denne Sending, som jeg sætter højere end samme Forfatters præmierede Aliquando, findes mange fortræffelige Ting.

Nr. 1. Fraregnet de urene Matstillinger er denne 2-Trækker meget god.

$$\text{Værdi: } 7 + 6 + 6 + 5 + 7 \quad = \quad 31$$

Nr. 2. Det er sørgeligt, at det ikke er lykkedes Forfatteren at udføre denne glimrende Idé (original tør den ikke kaldes) uden det forfærdelige Apparat af hvide Statister i Hovedspillet.

$$\text{Værdi: } 7 + 9 + 5 + 4 + 9 \quad = \quad 34$$

Nr. 3. Let, da 1ste Træk er givet, men forøvrigt ret snildt udført.

$$\text{Værdi: } 4 + 6 + 8 + 7 + 4 \quad = \quad 29$$

Nr. 4. Idéen ikke ny og 1ste og 2det Træk temmelig øjensynlige, men forøvrigt smukt sat i Scene.

$$\text{Værdi: } 6 + 8 + 8 + 6 + 6 \quad = \quad 34$$

Summa 128

VI. *L'homme qui rit.* (Hædrende Omtale 2.).

Nr. 1. Meget smuk 2-Trækker. Matstillingerne ere vel ikke rene, men Idéen, om end ikke ny, er interessant og vel udført.

$$\text{Værdi: } 7 + 7 + 8 + 7 + 5 \quad = \quad 34$$

Nr. 2. Der er 3 Ting, jeg ikke forstaar ved denne Opgave; for det Første, at den overhovedet kan kaldes en Opgave, for det Andet, at Dommerne i Paris har kunnet kalde det en aandrig Opgave, og for det Tredie, at den har kunnet have Loyd til Forfatter.

$$\text{Værdi: } 2 + 2 + 6 + 2 + 2 \quad = \quad 14$$

Nr. 3. Ogsaa ganske besynderlig; det originale ved dette Problem synes at ligge i, at der ingen Idé er, og at

der trods dette paa en saadan Basis dog kan fremstilles en hel Del ret nette og ikke saa let fundne Varianter uden Dobbeltspil.

$$\text{Værdi: } 2 + 2 + 7 + 7 + 6 = 24$$

Nr. 4. 1ste Træk er ganske vist hverken smukt eller vanskeligt, men fraregnet dette er Problemet aldeles fortræffeligt — en ægte Loyder.

$$\text{Værdi: } 8 + 7 + 10 + 9 + 8 = 42$$

$$\text{Summa } 114$$

VII. *Coures du Nord.* (Hædrende Omtale 3.).

Nr. 1. Temmelig middelmaadig.

$$\text{Værdi: } 4 + 5 + 5 + 5 + 4 = 23$$

Nr. 2. Meget god, kan fuldstændig stilles ved Siden af Turneringens bedre 3-Trækkere.

$$\text{Værdi: } 7 + 6 + 5 + 5 + 5 = 28$$

Nr. 3. En nydelig og vanskelig Træktvangsopgave.

$$\text{Værdi: } 8 + 8 + 7 + 8 + 8 = 39$$

Nr. 4. Ligesaa smuk og fint udført som den forrige var, ligesaa uskjøn og grov er denne Skak og Skak i de 2 første Træk og Matrusel i de 2 andre.

$$\text{Værdi: } 3 + 3 + 6 + 3 + 5 = 20$$

$$\text{Summa } 110$$

VIII. *Respice finem.* (Hædrende Omtale 4.).

En fortræffelig Sending.

Nr. 1. Meget smuk og ualmindelig vanskelig.

$$\text{Værdi: } 6 + 6 + 7 + 6 + 8 = 33$$

Nr. 2. Meget vanskelig Træktvangsopgave. 1ste Træk meget skjult; tilfredsstillende fuldstændig ved Løsningen.

$$\text{Værdi: } 7 + 6 + 7 + 6 + 8 = 34$$

Nr. 3. Et fortrinligt Problem, der i alle Henseender staar meget højt, ja maaske højest blandt Turneringens 4-Trækkere. Nydelig Idé, betydelige og paa enkelte Undtagelser nær korrekte Varianter, Matstillingerne, som Sort selv maa fremtvinge, ere fortrinlige og fine, og Løsningen vanskelig.

$$\text{Værdi: } 8 + 9 + 7 + 8 + 9 = 41$$

Nr. 4. Staar ikke jævnsides med de andre i Sendingen. Pointet er temmelig spinkelt til at bære en 5-Trækker.

$$\text{Værdi: } 5 + 5 + 6 + 7 + 5 = 28$$

Summa 136

IX. *Vive Louise.* (Hædrende Omtale 5.).

Nr. 1. Meget god. Det er morsomt, at netop det Tavl, hvor Kongen vilde blive udsat for en Opdækkermat, tillige indirekte skal afskjæres. Matstillingerne ere dog ikke rene.

$$\text{Værdi: } 7 + 6 + 7 + 6 + 6 = 32$$

Nr. 2. Et overordentlig nydeligt og fjernliggende 1ste Træk, kun Skade, at Springerens ikke gjør Nytte uden i en Bivariant, og at Hovedvarianten er mangelfuld.

$$\text{Værdi: } 9 + 7 + 7 + 4 + 8 = 35$$

Nr. 3. Et fortrinligt og dybt anlagt Hovedspil, med en sjelden og fin Idé; Varianterne derimod ere af mindre Betydning og lidt mangelfulde.

$$\text{Værdi: } 8 + 8 + 9 + 6 + 6 = 37$$

Nr. 4. Hovedspillet Matstilling med dets tvende Vendinger er af fuldendt Skjønhed og Elegance, men Problemet Værdi forringes ikke lidt ved den stadig gjentagende Matrusel. Forfatteren har imidlertid baade ved denne og Sendingens 3 andre Opgaver fuldstændig hævdet sit gamle Ry, og det forekommer mig, at Dommerne i langt højere Grad, end sket er, burde have anerkjendt dette.

$$\text{Værdi: } 8 + 9 + 10 + 5 + 5 = 37$$

Summa 141

X. *Amat Victoria.* (Hædrende Omtale 5.).

Nr. 1. Temmelig svær af en 2-Trækker, men frembyder forøvrigt kun ringe Interesse.

$$\text{Værdi: } 4 + 5 + 6 + 5 + 8 = 28$$

Nr. 2. Ligeledes temmelig vanskelig, men Matstillingerne ere urene, Varianterne faa og Opstillingen uskjøn.

$$\text{Værdi: } 3 + 4 + 4 + 4 + 8 = 23$$

Nr. 3. Et meget fint og vanskeligt Problem, som gjør et meget tiltalende Indtryk.

Værdi: $6 + 8 + 6 + 6 + 8$ = 34

Nr. 4. Meget uskjønt 1ste Træk. Forfatteren burde have anvendt langt større Omhu, naar han nu engang vilde have den oprindelige 3-Træks Idé omformet og sat ind i en 5-Træks Ramme.

Værdi: $5 + 5 + 7 + 4 + 8$ = 29

Summa 114

Altsaa ville efter min Bedømmelse Sendingerne rangere saaledes:

- I. *Vive Louise* af Konrad Bayer.
- II. *Respice finem* af W. Coates.
- III. *Non cuivis etc.* af Geijersstam.
- IV. *Look on this hill* af Pradignat.
- V. *Aliquando* af Pradignat.
- VI. *Vertrauen* af Berger.
- VII. *L'homme qui rit* af Loyd.
- VIII. *Amat Victoria* af Finlinson.
- IX. *Coures du Nord* af Pradignat.
- X. *Mea culpa* af Lamouroux.

Med Hensyn til min egen Sending, der blev udelukket fra Præmie paa Grund af Dobbeltspillene i min Firtrækker, da har jeg, fordi jeg vel neppe er istand til at fælde en uhildet Dom over den, og det dog kunde interessere mig at se den bedømt efter den opstillede Norm, anmodet S. A. Sørensen om at bedømme den, og hidsætter jeg nedenstaaende denne hans Bedømmelse over

Baldur.

„Nr. 1. En ret vellykket 2-Trækker.

„Værdi: $5 + 5 + 7 + 5 + 5$ = 27

„Nr. 2. Denne 3-Trækker er ikke svær, men meget elegant og tilfredsstillende de fleste Fordringer, man kan stille til et godt Problem.

„Værdi: $6 + 8 + 7 + 7 + 6$ = 34

„Nr. 3. De tvende foregaaende mindre Opgaver har jeg uden nærmere Begrundelse værdsat efter det mig tilsendte Bedømmelsesschema, saaledes som jeg har opfattet

„og forstaaet dettes 5 Momenter, noget der — det maa være „mig tilladt at bemærke det — ingenlunde falder ganske af „sig selv. Jeg skal nu her og i det efterfølgende, hvor det „drejer sig baade om en stærk fordømt, efter min Mening „tillige af Dommerne aldeles miskjendt Opgave, og om „Turneringens som smukkeste anerkjendte Problem, i De- „tailen gjøre Rede for denne min Opfattelse og Forstaaelse.

„Om Begrebet „Originalitet“ behøver vel ikke at tvistes. „Forudsat dette, og da, saavidt jeg ved, ingensinde før Løs- „ningen af et Problem er udført ved, at en Springer er gaaet „2 Skridt frem, dernæst akkurat samme Vej tilbage og har „gjort Mat paa sit Udgangspunkt. maa jeg tilkjende det om- „handlede Problem for dette Moment det højeste Point, 10.

„Ved „Skjønhed i Idé“ forstaaer jeg dels Matstillingens „Elegance. blændende Form og Renhed, dels det fine over- „raskende og glimrende i de enkelte Træk, der danne „Hovedspillet, det være sig nu i Form af stærke Ofre, eller „i listige, capriciøse Vendinger, og selvforstaaelig forhøjes „denne Art af Skjønhed, jo mere Hovedspillet bestaar af en „uafbrudt Kjede af saadanne Træk. Ved at tage disse Ting „vel i Betragtning finder jeg, at Problemet meget tilfreds- „stillende har opfyldt dette Moment, og frygter ikke for at „have sat det for højt, naar jeg tildeler det 6 Point.

„Ved „Naturlighed i Opstilling“ maa dels forstaaes hvad „der indlysende fremgaar af selve Udtrykket, dels Styrke- „forholdet mellem de hvide og sorte Brikker. Jo mere „sammentrykt, presset og overfyldt med Brikker Stillingen „er, jo flere Dobbeltbønder, jo mere de hvide Brikker er „opstillede paa Sorts Halvdel af Brættet og omvendt, og jo „større Hvids Styrke er i Forhold til Sorts, desto mindre „opfylder Problemet Betingelserne for en god Opstilling. „Ved Problemet her er kun lidet andet at udsætte end „Styrkeforholdet, og det tilkjendes 6 Points.

„Duelighed i Udarbejdelsen“ er i det Væsentlige den „Kunst med den størst mulige Økonomi i Anvendelse af „hvide Brikker at kunne fremstille et korrekt og dadelfrit „Hovedspil saaledes, at de enkelte Træk tilsyneladende kun „udøve et ringe Tryk paa den fjendtlige Konge, og om dette „Hovedspil at drappere et talrigt Antal gode, muligst kor-

„rekte Varianter. Endvidere, men mere indirekte, henhører ogsaa herunder Kunsten at opstille den sorte Konge saa hazarderet, at der uden at blive Biløsning fremkommer en Mængde Forførelsesspil, da dette i Reglen i høj Grad vanskeliggjør Løsningen.

„Medens Problemets Hovedspil er meget godt, Forførelsesspillet fortrinligt og Varianterne talrige, er det som bekendt ikke i samme Grad lykkedes Forfatteren at frigjøre dem for Dobbeltspil, og Momentet kommer derved lidt under Middelværdi, nemlig 4.

„Vanskelighed i Løsning“. Uagtet Begrebet „Vanskelighed“ er saa selvforstaaeligt, tillader det dog ingen fuldgyldig Definition, det bliver mere eller mindre et subjektivt Skjøn hos hver enkelt Løser. Der er det højst mærkelige ved dette Moment, at medens det saaledes er afhængigt af Løseren, er det „uafhængigt“ af selve Forfatteren. Denne kan i sit Problem i en smagfuld Opstilling give en original og skjøn Idé en kunstnerisk Udførelse, men Vanskelighed kan han egentlig ikke lægge ind i det. Dog kan man ikke lade det ude af Betragtning ved Bedømmelsen, thi et Problem kræver ifølge sit Væsen en Anstrængelse af Løseren¹⁾. Mulig kunde det med en vis objektiv Gyldighed fremsættes, at „Vanskelighed“ repræsenterede Hovedkarakteren for Momenterne 1, 2 og 4, og i min Bedømmelse slaar dette nogenlunde til, men jeg opstiller det kun som en Hypothese og maa indtil videre fastholde, at for tilfulde at bedømme et Problems Vanskelighed og for at tillade sig nogen Kritik af andres Dom i saa Henseende maa man selv have løst det²⁾.

„Det omhandlede Problem er ikke faldet mig let at løse, og jeg tildeler det 7 Points.

Altsaa Værdi: $10 + 6 + 6 + 4 + 7 = 33$

„Nr. 4. Med Rette erklæret for et glimrende Problem.

¹⁾ Ogsaa af den Grund maa snart 2-Trækkere banlyses fra Turneringer og henvises udelukkende „for Begyndere“.

²⁾ Det er derfor en Uskik, naar navnlig periodiske Skakblade bringe Løsninger af Turnerings-Opgaver, over hvilke Dommen endnu ikke er falden, og selvfølgelig en endnu større, naar Dommerne tillade sig at benytte Forfatterens indsendte Løsning.

„Idéen med Kongens Marche er ikke aldeles ny, heller ikke „det at lade Kongen være saa stærkt udsat for fjendtligt „Angreb, men Kombinationen af begge Dele ser man over- „maade sjældent, og jeg giver derfor 9 Points.

„Det havde naturligvis været endnu smukkere, hvis „Kongen havde havt et Marchetempo mere (se Udtalelserne „foran om Skjønhed i Idé), men ellers kommer det meget „nær det fuldkomne. 9 Points.

„Opstilling 7 Points.

„Naar undtages, at det 1ste Træk er stærkt truende, „skal man vanskelig finde ret meget at udsætte paa Ud- „arbejdelsen. 8 Points.

„Jeg kjender ingen 5-Træks Opgave, der har været „vanskeligere for mig at løse, og Indledningstrækket, der har „subtraheret i et Par af Momenterne ovenfor, adderer her, „og det ganske betydeligt. 10 Points.

Altsaa Værdi: $9 + 9 + 7 + 8 + 10$

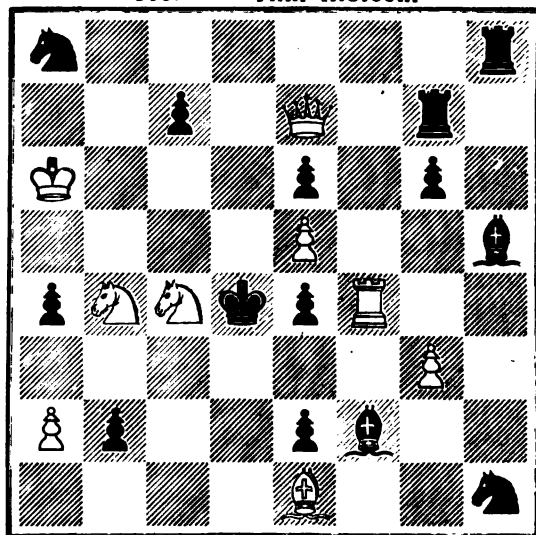
= 43

Summa 137

S. A. S.

Sluttelig tager jeg mig den Frihed at fremkomme med følgende Opgave, tilegnet Dommerne i den franske Problemturning.

869. Af Vilh. Nielsen.

Mat i 4 Træk.

Opgaver¹⁾

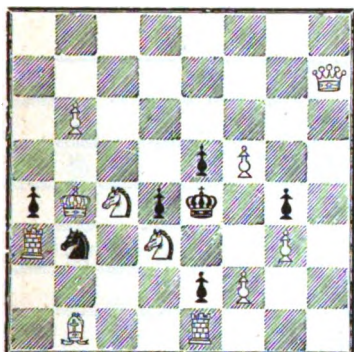
fra

den internationale Problemturnering ved Skakkongressen
i Paris 1878.

Hæderlig Omtale I.

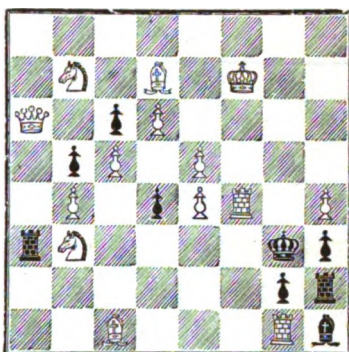
Look on this hill. Af Pradignat.

870.

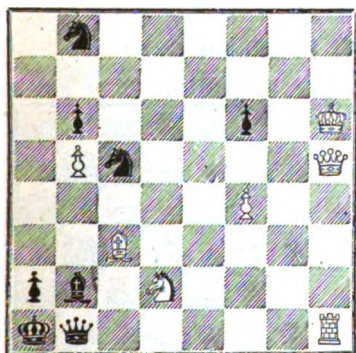
Mat i 2 Træk.

871.

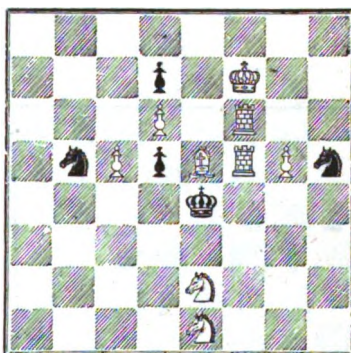
Mat i 3 Træk.

872.

Mat i 4 Træk.

873.

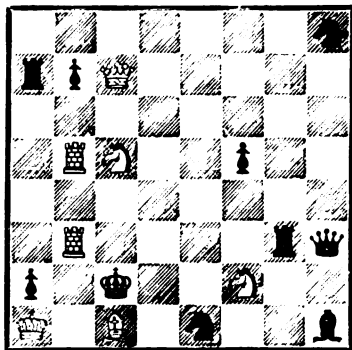

Mat i 5 Træk.

¹⁾ De øvrige i ovenforstaaende Artikel omtalte Opgaver findes i Juni- og Juliheftet d. A.

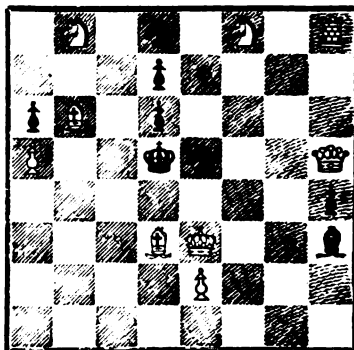
Hæderlig Omtale II.
L'homme qui rit. Af S. Loyd.

874.

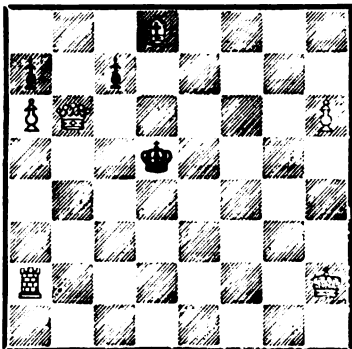
Mat i 2 Træk.

875.

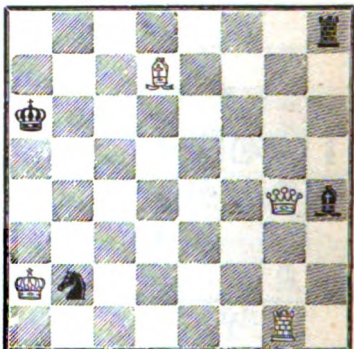
Mat i 3 Træk.

876.

Mat i 4 Træk.

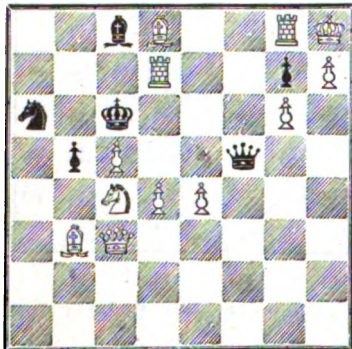
877.

Mat i 5 Træk.

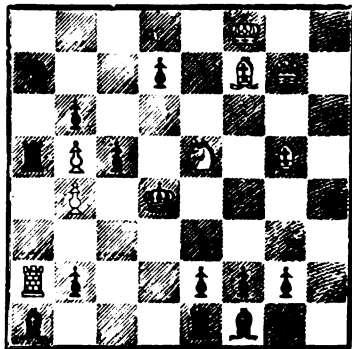
Hæderlig Omtale III.
Courez du Nord. Af Pradignat.

878.

Mat i 2 Træk.

879.

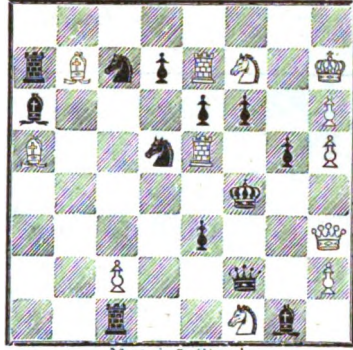
Mat i 3 Træk.

880.

Mat i 4 Træk.

881.

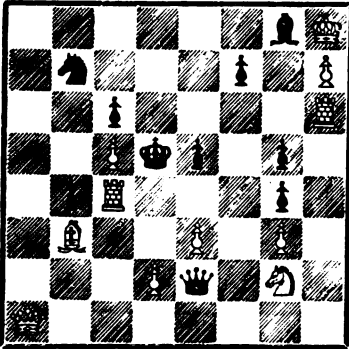

Mat i 5 Træk.

Hæderlig Omtale IV.

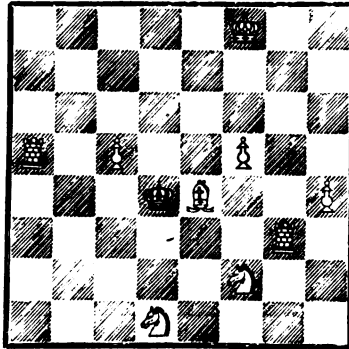
Respice finem. Af W. Coates.

882.

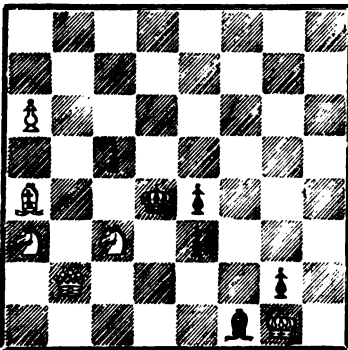
Mat i 2 Træk.

883.

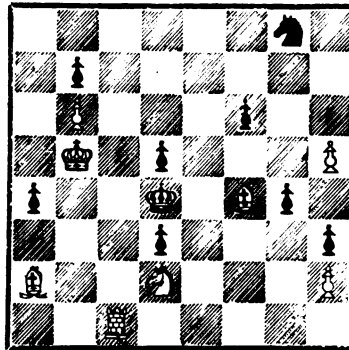
Mat i 3 Træk.

884.

Mat i 4 Træk.

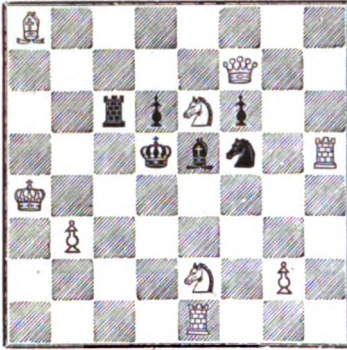
885.

Mat i 5 Træk.

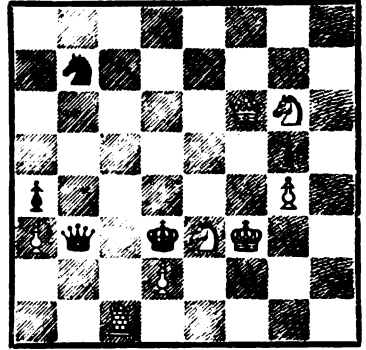
Hæderlig Omtale V.
Vive Louise. Af Konrad Bayer.

886.

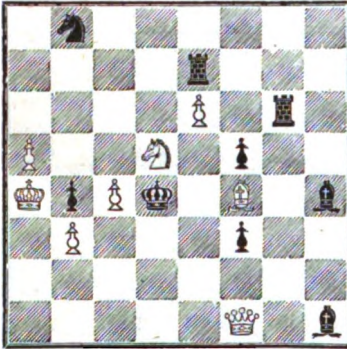
Mat i 2 Træk.

887.

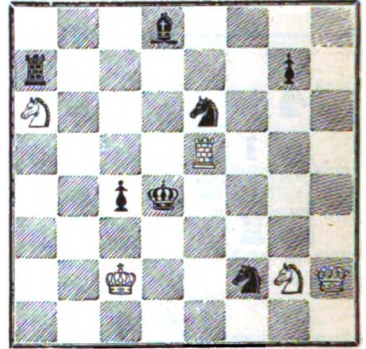
Mat i 3 Træk.

888.

Mat i 4 Træk.

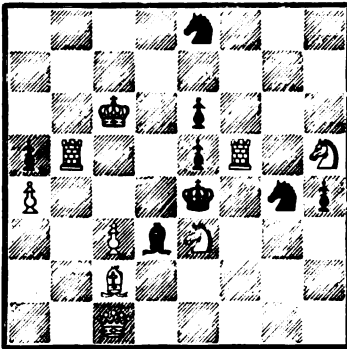
889.

Mat i 5 Træk.

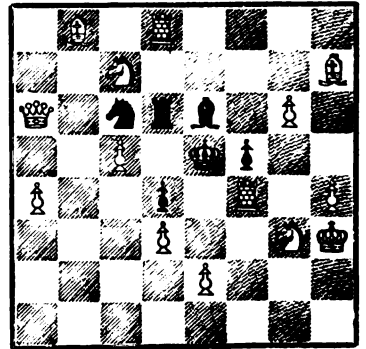
Hæderlig Omtale V.
Amat Victoria. Af Finlinson.

890.

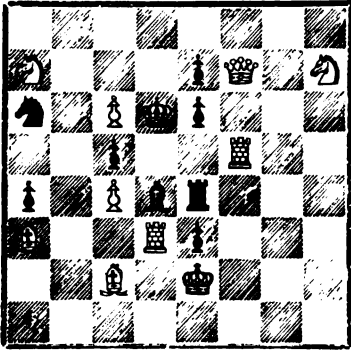
Mat i 2 Træk.

891.

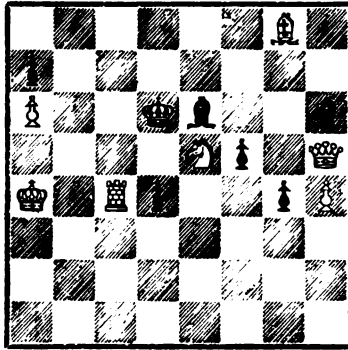
Mat i 3 Træk.

892.

Mat i 4 Træk.

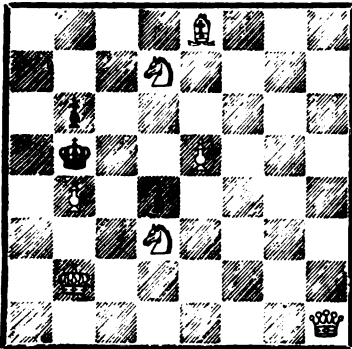
893.

Mat i 5 Træk.

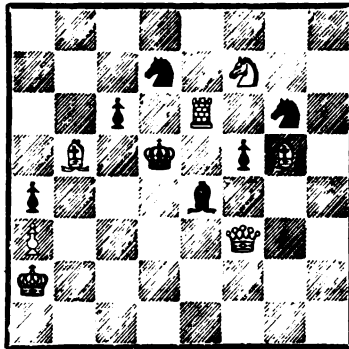
Af Vilh. Nielsen. Motto: *Baldur.*

894.

Mat i 2 Træk.

895.

Mat i 3 Træk.

De 2 andre Opgaver af denne Sending findes i Juniheftet S. 141 og Juliheftet S. 166.

Partier.

612. Spansk Parti.

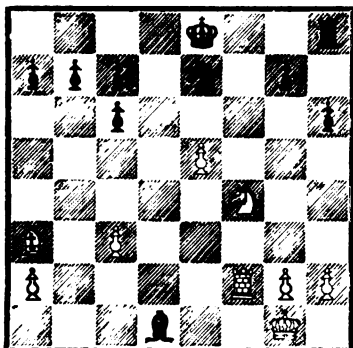
(Spillet i Lommarp ^{29/7} 1879.)

P. Møller og A. Therkelsen	B. Ohlsson og S. A. Sørensen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	9. g2—g3	Dh4 + e4 +
1. e2—e4	e7—c5	10. Ke1—f2	f5—f4
2. Sf1—g3	Sb8—c6	11. d2—d4	f4 + g3
3. Lf1—b5	Lf8—c5	12. h2 + g3	Lc8—g4
Ikke saa godt som a7—a6 og Sg8—f6; imidlertid giver det i Forbindelse med 4... f7—f5 Anledning til et ret livligt Spil.		13. Sb1—d2	De4—f5 +
4. c2—c3!	f7—f5	14. Sd2—f3	O—O—O
5. d2—d4	...	og Sort vinder.	
I en Variant, som spilledes, indtil der viste sig afgjort For- del for den ene af Parterne, fortsattes her med:		5. . . .	f5 + e4
5. Lb5 + c6	d7 + c6	6. Lb5 + c6	d7 + c6
6. Sf3 + e5	Lc5—d6	7. Sf3 + e5	Lc5—d6
7. f2—f4	...	En Sammenligning med oven- forstaaende Variant viser, at Hvid nu har vundet et Tempo ved at faa sin Springer dækket med d-Bonden; Sort har sam- tidig gjort f5 + e4, der langt- fra er af samme Vigtighed.	
7. Dd1—h5 + fører til Stil- linger, der have Lighed med de fra Baghaandsgambit be- kendte, og som ikke ere hel- dige for Hvid; det bedste er maaske 7. Se5—c4 osv.		8. O—O	Dd8—h4
7. . . .	Ld6 + e5	9. f2—f3!	Lc8—e6
8. f4 + e5	Dd8—h4 +	10. f3 + e4	Ld6 + e5
		11. d4 + e5	Dh4 + c4
		12. Sb1—d2	De4—g6
		13. Sd2—f3	Sg8—c7
		14. Sf3—g5	Ta8—d8
		15. Dd1—e1	Le6—d5
		16. Tf1—f2	h7—h6

Hvid.	Sort.
17. Sg5—h3	Dg6—g4!
18. b2—b3	...

Bedre var maaske Lc1—d2,
hvorved Hvid redder sin Bonde.

18. ...	Ld5+b3
19. Lc1—a3	Td8—d1
20. Ta1+d1	Dg4+d1

(Stilling efter Hvids 22de Træk.)

Hvid.	Sort.
21. De1+d1	Lb3+d1
22. Sh3—f4	...

(se hosstaaende Diagram.)

Her afbrødes Spillet som Remis, idet Sorts Bonde antoges at kunne veje op mod Hvids bedre Stilling og fremskudte Fribonde. Sort har imidlertid et vanskeligt Spil; paa Se7—d5, der ser ret naturligt ud, følger:

23. Sf4—e6	Th8—g8
24. c3—c4	Sd5—e7!
25. Tr2—d2	Ld1—g4
26. Se6+c7 †	Ke8—f7
27. Td2—f2 †	Lg4—f5
28. e5—e6 †	Kf7—f6
29. La3+e7 †	Kf6+e7
30. Tf2+f5	og vinder.

613. Nørdisk Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn ²³/₈ 79.)

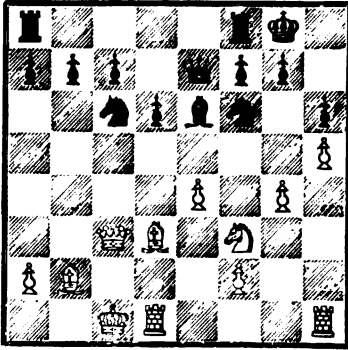
- | V. Nielsen og
S. A. Sørensen. | J. A. Leffler og
G. Nielsen. |
|----------------------------------|---------------------------------|
| Hvid. | Sort. |
| 1. o2—c4 | e7—e5 |
| 2. d2—d4 | e5+d4 |
| 3. c2—c3 | d4+c3 |
| 4. Lf1—c4 | c3+b2 |
| 5. Lc1+b2 | Sb8—c6 |
| 6. Sb1—c3 | Lf8—b4 |
| 7. Sg1—f3 | Sg8—f6 |
| 8. Dd1—c2 | d7—d6 |
| 9. 0—0—0 | Lb4+c3 |
| 10. Dc2+c3! | 0—0 |

Indtil dette Træk er Partiet
overensstemmende med det

Hvid.	Sort.
mellem S. A. S. og J. A. Leffler spillede Korrespondanceparti (Nord. Skakt. Nr. 426), hvor Leffler her trak Lc8—e6. Uagtet Løbertrækket ogsaa fik et uheldigt Udfald, er det dog maaske at foretrække for den valgte Rokade.	
11. h2—h4	Lc8—e6
12. Lc4—d3	...

Her kunde der ogsaa være Tale om Lc4+e6, men Tilbagetøget med Løberen synes øjensynligt at være i Hvids Favør.

	Hvid.	Sort.
12.	...	Dd8—e7
13.	h4—h5!	h7—h6
14.	g2—g4	...

Den hermed indledede Offerkombination synes ligesaa korrekt som smuk.

14.	...	Le6+g4
-----	-----	--------

	Hvid.	Sort.
15.	Td1—g1	Lg4+f3
16.	Tg1+g7 †	Kg8+g7

Var Kongen gaet til h8, kan blandt andet følge Th1—g1, og Hvids Angreb bliver ogsaa da uimodstaaeligt.

17.	Th1—g1 †	Kg7—h7
-----	----------	--------

Paa 17. ... Kg7—h8 følger Matten saaledes:

18.	Dc3+f6 †	De7+f6
19.	Lb2+f6 †	Kh8—h7
20.	e4—e5 †	Lf3—e4
21.	Ld3+e4 †	
18.	e4—e5 †	Sf6—e4
19.	e5+d6	De7—e5
20.	Ld3+e4 †	Lf3+e4
21.	De3—e3	og Hvid vinder.

614. Østerrigsk Parti.

(Spillet den ²⁸/₁ 79 i Kbhvn.)

	S. A. Sørensen.	Thiele.
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	c7—c6
Dette Træk er mindre godt end de almindeligere Forsvar, Sb8—c6, Lf8—b4 eller Sg8—f6, men kommer i den Steinitzske Variation, som Hvid slaar ind paa, ret godt til Nytte.		
3.	f2—f4	e5+f4
4.	d2—d4	Dd8—h4 †
5.	Kc1—e2	d7—d5
6.	Sg1—f3	Lc8—g4
7.	e4+d5	Lf8—d6!

	Hvid.	Sort.
8.	Ke2—d3	Dh4—h5
9.	Dd1—e1 †	Sg8—e7
10.	Sf3—e5?	Dh5—f5 †
11.	Kd3—c4	Df5+c2!
Dette stærke Træk berøver fuldstændig den hvide Konges dumdristige Marche Haab om heldigt Udfald.		
12.	d5+c6	Lg4—e6 †
13.	Kc4—b5	a7—a6 †
14.	Kb5—b6	Sb8+c6
15.	Lf1—d3	Se7—c8 †
16.	Kb6+b7	Ta8—b8 †
17.	Kb7+c6	Tb8—b6 †

615. Østerrigsk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 14/2 79.)

S. A. Sørensen.	From.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	
1. e2--e4	e7--e5	Fortsættelse ikke synes at ligge lige for.	
2. Sb1--c3	Sb8--c6	14. Tf1+f6	Dd8+d4
3. f2--f4	Lf8--c5	15. Lc4--f7 †	Ke8--d8
Sort gjør sandsynligvis rettest i at tage imod Gambiten. Steinitz-Gambiten, der ifølge Hvids hele Spillemaade sandsynligvis vilde følge, maa dog være ukorrekt, navnlig mod en Modstander som Føreren af de Sorte. Ved den valgte Spillemaade kommer Sort ogsaa stærkt i Defensiven og har ikke let ved at skaffe sig Luft.		16. Lc1--g5!	...
4. f4+e5	Lc5+g1	Der trues nu saavel med Tf6 +g6 som Ta1--d1.	
5. Th1+g1	Sc6+e5	16. ...	Dd4+b2!
6. d2--d4	Se5--g6	17. Ta1--d1 †	Kd8--c7
7. g2--g3!	d7--d6	18. Lf7+g6	Se7+g6
8. Lf1--c4	c7--c6	19. Tf6--f7 †	Kc7--b6
9. Tg1--f1	f7--f6	20. Lg5--f6	Db2--b4 †
10. Dd1--h5	Sg8--e7	21. c2--c3	Db4--c4
11. e4--e5	...	22. Td1--b1 †	Kb6--a6
Inledningen til interessante Mængvrer.		23. Tb1--b4	Dc4+a2
11. ...	d6--d5	S. A. S. bemærker, at han her frygtede det fine Modtræk Lc8--g4, hvilket i ikke ringe Grad vilde have vanskeliggjort ham Attaken.	
12. e5+f6	g7+f6	24. Dh5--d1!	b7--b5
13. Sc3--e4!	d5+e4	25. c3--c4	e4--e3
Det vilde upaatvivlelig have været altfor farligt at slaa Løberen, skjøndt Hvids stærkeste		26. c4+b5 †	c6+b5
		27. Dd1--d6 †	Ka6--a5
		28. Lf6--c3!	...
		Sort er fortabt, hvorledes han spiller, thi paa	
		28. ...	Da2+f7
		følger:	
		29. Tb4--a4 ††	Ka5+a4
		30. Dd6--b4 †.	

616. Baghaandsgambit.

(Spillet den 20/3 79 i Kbhavn.)

H. Ruben.	S. A. S.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	f7—f5
3. Sf3+e5	Sg8 f6
4. Lf1—c4	Dd8—e7
5. d2—d4	f5+e4
6. 0—0	...

Hvid giver sig for god Tid og derved Sort Lejlighed til ikke alene velbeholden at komme ud af de Vanskeligheder, Aabningen medfører, men endogsaa at bemægtige sig Angrebet.

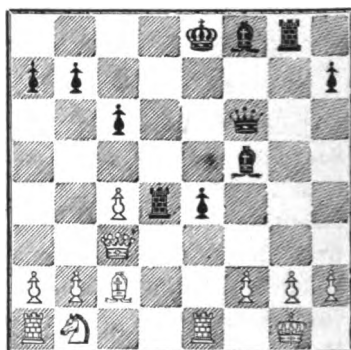
6. ...	d7—d5
7. Lc4—b3	Lc8—f5
8. c2—c4	Sb8—d7
9. Lc1—f4	g7—g5!

Der paafølger nu en rask Attake.

10. Lf4+g5	Sd7+e5
11. d4+e5	De7+c5
12. Lg5+f6	Dc5+f6
13. Dd1+d5	c7—c6
14. Dd5—d2	Th8—g8
15. Tf1—e1	Ta8—d8
16. Dd2—c3	Td8—d4
17. Lb3—c2	...

I denne Stilling frembyder der

Hvid. Sort.

sig for Sort den sjeldne Lejlighed til et tredobbelt Officersoffer, der vel at mærke er fuldstændig korrekt.

17. ...	Lf8—b4!
18. Dc3+b4	Tg8+g2†!!
19. Kg1+g2	...

Gaar Kongen til h1 følger:

19. ...	Df6—h4
20. Kh1+g2	Lf5—h3 †
21. Kg2—h1	Dh4—g4 osv.
og paa Kg1—f1 følger strax Lf5—h3 med dødeligt Udfald.	
19. ...	Lf5—h3 †
20. Kg2+h3	Df6—f3 †
21. Kh3—h4	e4—e3 †
22. Kh4—g5	Df3—f4
23. Kg5—h5	Df4—h4 †

617. Siciliansk Parti (D. Sz.)

(Spillet ved det tyske Skakforbunds Kongres i Leipzig 17/7 1879.)

(Noterne ere af Minckwitz.)

Englesch.	Schottländer.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	15. Tf1—e1	Sf4—g6
1. e2—e4	c7—c5	16. Dd1—c2	e6—e5
2. Sg1—f3	e7—e6	17. Lc1—g5?	...
3. Sb1—c3	Sb8—c6	Bedre var vel Lc1—d2.	
4. d2—d4	c5+d4	17. . . .	e5—e4
5. Sf3+d4	Sg8—f6	18. Lg5+e7	Dc7+e7
Dette Forsvar anses for lige		19. Sf3—d4	c6—c5
saa godt som a7—a6. Paa		20. Sd4—b3	Lc8—b7
6 Sd4—b5	fortsættes med	21. Dc2—c3	Ta8—e8
6. . . .	Lf8—b4	22. Dc3—a5?	...
7. Sb5—d6 †	Ke8—e7	Et meget svagt Træk, Dc3—e3	
8. Lc1—f4	e6—e5	havde været langt bedre. Sort	
9. Sd6—f5 †	Ke7—f8	faar nu et afgjørende Angreb,	
10. Lf4—g5	d7—d5 etc.	som gennemføres konsekvent.	
6. a2—a3	a7—a6	22. . . .	De7—g5
7. Lf1—e2	d7—d5	23. Le2—f1	e4—e3!
8. e4+d5	Sf6+d5	24. f2+e3	Sg6—h4
9. Sd4+c6	...	25. g2—g3	Te8+e3!
Bedre er vel paa dette Sted		26. Sb3+c5	Te3+g3 †
9. Sc3+d5	Dd8+d5	27. Kg1—f2	Tg3—f3 †
10. Le2—f3	Dd5—e5 †	28. Kf2—e2	Tf8—d8!
11. Lc1—e3	Sc6+d4	29. Da5+d8 †	Dg5+d8
12. Dd1+d4	De5+d4	30. Ta1—d1	Dd8—e7 †
13. Le3+d4	og Hvid staar	31. Ke2—d2	De7+c5
bedst.		Sort generer sig ikke, men	
9. . . .	b7+c6	tager, hvad han kan faa.	
10. Sc3—e4	f7—f5	32. Kd2—c1	Lb7—e4
Sort spiller gennem hele		33. Td1—d8 †	Kg8—f7
Partiet med stor Energi.		34. Tel—d1	Dc5—e3 †
11. Se4—g5	Lf8—e7	35. Td8—d2	Tf3—f2
12. Sg5—f3	0—0	36. c4—c5	Sh4—f3
13. 0—0	Dd8—c7	37. Lf1—c4 †	Kf7—f6
14. c2—c4	Sd5—f4	Opgivet.	

618. Wiener Parti (D. Sz.)

(Spillet ved det tyske Skakforbunds Kongres ^{17/7} 1879.)

(Noterne ere af Minckwitz.)

L. Paulsen og Bier	Schwarz og Schottländer.	Hvid.	Sort.
		17. Sh3—f2	Th8—g8
		Th8+h1 kunde ikke gaa an, da Sorts Bønder paa Kongefløjen saa vilde være uholdbare.	
1. e2--e4	e7—e5	18. Sf2—g4	Sd7—f8
2. Sb1—c3	Sb8—c6	19. Sg3—h5	Lc8—d7
3. g2—g3	...	Stillingen synes nu at være overordentlig gunstig for Hvid og at retfærdiggjøre det paafølgende Offer, som dog Sort imødegaar paa en glimrende Maade; Hvid burde først have trukket c2—c3, Ke1—d2—c2.	
Denne Fortsættelse anser L. Paulsen for at være meget stærk og det vel ikke med Urette.			
3. ...	Sg8—f6	20. Sh5+f6	g7+f6
4. Lf1—g2	Lf8—c5	21. Sg4+f6	Tg8—g7
5. d2—d3	a7—a6	22. Th1—h8	Sf8+g6!
6. f2—f4	d7—d6	23. Sf6+d7	Ta8+h8
7. f4—f5	h7—h6	Ligesaa elegant som korrekt, som det paafølgende Spil viser.	
8. h2—h4	Sc6—e7	24. Sd7+b6	Sg6—h4
9. g3—g4	...	25. Df3—f1	Tg7+g2
Hvid spiller meget energisk i dette Parti, men bringer senere et altfor dristigt Offer.			
9. ...	c7—c6	Sh4+g2 † er langt fra saa stærkt.	
10. Sg1—h3	Sf6—d7	26. Sb6—a4	Lc5—a7
11. g4—g5	h6+g5	27. f5—f6	Se7—g6
12. h4+g5	f7—f6	28. e4+d5	Tg2—g1
13. Dd1—f3	Dd8—b6	29. d5+c6	Sh4—f3 †
14. Sc3—c2	d6—d5	Opgivet. (Paa 30. Ke1—e2 følger Sf3—d4 †; 31. Ke2—f2 Th8—h2 †; 32. Kf2+g1 Sd4—f3 †.)	
15. Se2—g3	Ke8—d8		
Med et rigtigt Blik for Stillingen bringer Sort itide sin Konge over paa Dronningefløjen.			
16. g5—g6	Kd8—c7		

619. Løbergambit (D. Sz.)

(Spillet i Breslau 13/5 1876.)

(Noterne ere af Riemann.)

F. Riemann.		Anderssen		Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.			
1.	c2—e4	e7—e5		Et mindre godt Træk, der imidlertid ser ret forførelserisk ud.	
2.	f2—f4	e5+f4		17.	... Sd7—c5
3.	Lf1—c4	d7—d5		18.	De4—b4 Td8+d6!
4.	Lc4+d5	Dd8—h4 †		19.	Db4+c5 ...
5.	Ke1—f1	g7—g5		Hvid har intet Valg.	
6.	Sb1—c3	Lf8—g7		19.	... Td6—d1 †
7.	d2—d4	Sg8—e7		20.	Sf3—e1 Se7—d5
8.	Sg1—f3	Dh4—h5		21.	c2—c3 ...
9.	h2—h4	h7—h6		Hvid har intet reddende Træk, da Th8—e8 ikke af.ærges.	
10.	e4—e5	f7—f6		21.	... Td1—c1 †
11.	e5+f6	Lg7+f6		22.	Kf1+e1 Th8—e8 †
12.	Dd1—d3	c7—c6		23.	Ke1—f1 Dh5—e2 †
13.	Ld5—b3	Lc8—f5		24.	Kf1—g1 De2+c1 †
14.	Sc3—e4	lf5+e4		25.	Kg1—h2 De1...g3 †
15.	Dd3+e4	Sb8—d7		og Sort sætter Mat i næste Træk.	
16.	d4—d5	...			
Bedre var Lc1—d2.					
16.	...	0—0—0			
17.	db—d6	...			

620. Algaier-Gambit (Ch. Pl. Chron.)

(Spillet fornylig i Bath i England.)

(Noterne ere af Ranken.)

Thorold.		Coker.		Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.			
1.	e2—e4	e7—c5		5.	Sf3—g5 h7—h6
2.	f2—f4	e5+f4		6.	Sg5+f7 Ke8+f7
3.	Sg1—f3	g7—g5		7.	d2—d4 f4—f3
4.	h2—h4	g5—g4		Enten dette Træk eller d7—d5 synes at være nødvendigt;	

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
f4—f3 er dog muligvis det bedste.		21 e5—e6	c7—c6
8. g2+f3	Lf8—e7	22. Ta1—g1	Lc8+c6
9. Lf1—c4 †	d7—d5	Igjen kjækt spillet, og maaske den bedste Maade til at imødegaa det truende Angreb paa, skjøndt Th5—h7 ogsaa kunde have været spillet.	
Ganske vist giver dette Offer Sorts Brikker Luft, men det er dog tvivlsomt, om det ikke tillader Hvid at faa et altfor stærkt Bondecentrum.		23. d5+e6	De7+e6
10. Lc4+d5 †	Kf7—g7	24. Tg1—g3	Sa5—c4 †
11. Lc1—e3	Le7+h4 †	Bedre var det vel at trække Ta8—e8, før der gives Skak med Springereren	
12. Ke1—d2	Sb8—c6	25. Kd2—c3	Sc4+a3
Kraftigt og rigtigt spillet. Hvis Hvid slaar Springereren, saa kan han opgive alt Haab om at beholde sit Angreb.		26. f4—f5	De6—f6
13. f3—f4	h6—h5	Der havde ingen Fare været ved at tage Bonden, det havde tvertimod været det bedste Træk.	
14. Dd1—e2	...	27. Th1+h5	...
Bedre var e2--c3, hvorved Hvid bliver istand til sikkert at kunne trække sin Kongeløber tilbage og bevare sine stærke Centrumsbønder.		Thorold har altid Hjulpekilder; her regnede han aabenbart paa, at Sort skulde betragte den tilbudte Bonde som en Røvekage og derfor trække Dronningen bort fra Forsvaret af sine egne Bønder.	
14. . . .	Lh4—c7	27. . . .	Kg7—f7
15. Sb1—c3	Lc7—b4	28. De2+g4	Sa3—b5 †
16. a2—a3	Lb4+c3 †	29. Kc3—d3	Ta8—d8
17. b2+c3	Sg8—f6	30. c2--c3	c6—c5
18. c3—c4	Dd8—e7	31. Le3—g5	Df6—a6
Det simpleste Træk havde her været det bedste. Ved Sc6—e7 havde Sort vundet en værdifuld Bonde og brudt Hvids Angreb; der trues nemlig med c7—c6, og Hvid maa derfor trække enten c- eller e-Bonden for at redde sin Løber.		32. Th5+h8	...
19. e4—e5	Sf6+d5	Sorts 30te Træk var mindre vel overvejet, og der er ikke nogen Grund for Hvid til ikke at tage Taarnet med Løberen.	
20. c4+d5	Sc6—a5	32. . . .	Td8+h8
		33. Kd3—e3	Th8—e8 †

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
34. Ke3—f3 Smukt spillet.	Sb5 + d4 †	Tg3—f3 var afgjort bedre og vilde rimeligvis sætte Hvid istand til idetmindste at vinde en Bonde.	
35. Kf3—g2	Da6—e2 †		
36. Dg4 + e2	Te8 + e2 †		
37. Kg2—f1	Sd4 + f5	38. . . .	Sf5 + g3 †
38. Kf1 + e2	. . .	og efter endel Træk vandt Sort.	

621. Nordisk Gambit. (Ch. Pl. Chron.)

(Spillet i Mexico for nylig.)

(Noterne ere af G. B. Fraser.)

A. C. Wazquez mod Hammeken & Barasorda		Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.		
1. e2—e4	e7—e5	13. 0—0	. . .
2. d2—d4	e5 + d4	Dristigt, men saabenbart rigtig beregnet.	
3. c2—c3	d4 + c3	13. . . .	Db4 + b2
4. Lf1—c4	c3 + b2	14. Sd2—c4	Db2—c2
5. Lc1 + b2	Sg8—f6	15. Sc4—d6 †	Ke8—e7
6. Sg1—f3	Lf8—c5	16. Ta1—e1	De2—d3
Det vilde være uforsigtigt at slaa e-Bonden, da Hvid derpaa rokerer og faar et uimodstaaeligt Angreb.		17. e5—e6	. . .
7. e4—e5	Sf6—g4	Hvid fortsætter Angrebet med stor Kraft og Duelighed.	
8. Lc4 + f7 †	Ke8 + f7	17. . . .	Ke7—f6
9. Dd1—d5 †	Kf7—e8	18. Sd6—e4 †	Kf6—g6
10. Dd5 + c5	Dd8—e7	19. Dc7—f4	h7—h5
d7—d6 var maaske bedre.		20. Sf3—h4 †	Kg6—h7
11. Dc5 + c7	De7—b4 †	21. Df4—f5 †	Kh7—g8
12. Sb1—d2	Sb8—c6	22. Df5—f7 †	Kg8—h7
		23. Se4—g5 †	Kh7—h6
		24. Sh4—f5 †	Kh6 + g5
		25. f2—f4 ≠.	

Parti med levende Skakfigurer.

Det synes for Øjeblikket at være Mode i Amerika at spille Skak med levende Skakbrikker! Et saadant Parti blev ifølge Ch. Pl. Chr. for nylig spillet i New York og gjorde overordentlig Lykke. Det var Manhattan Klubben, der havde arrangeret Spillet, og det fandt Sted i Musik-Akademiet. Man havde forvandlet Skuepladsen til et Skakbræt, 32 Fod paa hver Side, ved at belægge Gulvet med Musselin i sorte og hvide Firkanter, og da Tæppet gik op, saa man i et „tableau vivant“ Mefistofeles (Hr. Eitner) spillende et Parti om Fyrstens (Hr. Jenkins) Sjæl. I Baggrunden paa en ophøjet Plads var grupperet Caissa, Skakspillets Gudinde, sammen med Clio og Euterpe, Historiens og Musikens Muser, alle i glimrende Kostumer og med deres sædvanlige Attributer.

I den næste Scene optraadte Hovedaktørerne, de røde og blaa levende Skakbrikker, der skulde spille eller rettere sagt spilles med. Kongerne vare klædte i Dragter fra Karl den Stores Tid, den enes Krone var af Guld, den andens af Sølv; Dronningerne vare iførte Dragter fra samme Tidsalder: de bare Kroner besatte med Juveler og vare ledsagede af Pager. Taarnene vare kjendelige ved Slotte paa Hovedet og Brystet. Springerne vare iførte middelalderlige Rustninger og holdt Spyd i Hænderne. Løberne viste sig i gejstligt Skrud med Biskophuer og Krumstave. Sexten unge Damer af lige Højde forestillede Bønderne: de vare i Amazondragter med Hjelme, Skjolde og Spyd. Efter en Trompet Fanfare og en indledende Tale af Hr. Fellows indtog D'Hrr. Mackenzie og Delmar, der skulde føre de to fjendtlige Hære, deres Pladser, og Slaget begyndte. Saasart dette var forbi, faldt Tæppet, men kort efter gik det atter op for 2 Problemer, der vare forfattede specielt til denne Lejlighed af E. B. Cook, og endelig gjengaves det fortrinlige Parti, Morphy spillede i 1858 i Paris med Baucher. En Mængde Tiskuere vare tilstede, og imellem Akterne musiceredes der af Marinens Orkester. Overskudet skal tilfalde en projekteret international Skakturnering.

Vi skulle nu gjengive det livlige Parti, der spilledes imellem Mackenzie og Delmar; Noterne ere af Udgifterne af New York Clipper og Field.

622. Evans Gambit.

Mackenzie.	Delmar.
Hvid.	Sort.
1. e2—c4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. b2—b4	Lc5 + b4
5. c2—c3	Lb4—a5
6. d2—d4	e5 + d4
7. 0—0	d4 + c3
8. Dd1—b3	Dd8—f6
9. e4—c5	Df6—g6
10. Sb1 + c3	Sg8—e7
11. Lc1—a3	0—0
12. Sc3—d5	Sc7 + d5
13. Lc4 + d5	...
13. La3 + f8 havde ikke været godt. Der var fulgt: Sd5—f4,	
14. Sf3—h4, Dg6—h5, 15. Lf8—a3, Dh5 + h4, 16. Lc4 + f7 +, Kg8—h8, 17. g2—g3, Sf4—e2 † osv.	
13. . . .	d7—d6
Vistnok det bedste Træk. Paa 13. . . . Tf8—e8 var fulgt: 14. Sf3—g5, Sc6 + e5, 15. f2—f4, Dg6—b6 †, 16. Kg1—h1, Db6 + b3, 17. Ld5 + b3 og Hvid vinder.	
14. e5 + d6	c7 + d6
15. Ta1—d1	La5—c7
16. Tf1—e1	Sc6—d8
Efterat Sort i sidste Træk ufor-sigtig har trukket sin Løber bort fra den vigtige Post, den holdt besat (det havde været bedre at dække med Taarnet paa d8), er hans Stilling meget indsnævret, navnlig ved det hvide Taarn paa den aabne	

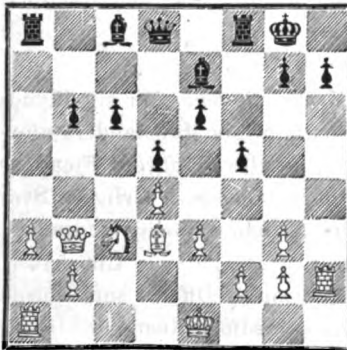
Hvid.	Sort.
Kongelinie. Han kunde dog imidlertid vist have valgt et bedre Træk end Springeren til d8, f. Ex. Ta8—b8.	
17. Tc1—c7	Sd8—e6
Med Undtagelse af Lc7—b8, der dog havde lammet hans hele Dronninge-Fløj, havde Sort intet bedre Træk. Lc7—b6 duer ikke paa Grund af La3 + d6, som Dronningen ikke tør slaa igjen.	
Ved den valgte Spillemaade taber Sort vel to Bønder, men han staar dog endnu ikke daarligere end hans Modstander.	
18. Ld5 + e6	Lc8 + e6
19. Db3 + b7	Lc7—b6
20. La3 + d6	Le6—h3
Ganske forfejlet! Baade 20. Le6 + a2 med en stærk Fri-bonde paa a-Linien og 20. Ta8—d8 havde bragt Hvid i en mindre behagelig Stilling. Del-mar overvurderede Styrken af sin paafølgende Offerkombina-tion.	
21. Sf3—e5	...
Mackenzie benytter sig skynd-somst af sin Modstanders ufor-sigtige Hovedangreb; Fjendens tilsyneladende farlige Svar havde han naturligvis forudset.	
21. . . .	Lb6 + f2 †
Et smukt Offer, som burde have medført Remis.	
22. Kg1 + f2	Dg6—c2 †
23. Kf2—g3	Dc2 + d1

Hvid.	Sort.
24. Te7+f7	...
- Den bedste Maade at fortsætte Angrebet paa, idet Sort under alle Omstændigheder kun kan gjøre remis. Hvid truer med Mat i 3 Træk ved at tage g- og h-Bonden, og slaar Sort Taarnet paa f7, bliver han mat ved Db7+a8 osv.
24. ...	Lh3-f5
- Det er tilgiveligt, at Delmar oversaa Mackenzies brillante Slutnings-Kombination, men Sorts Stilling var aabenbart saa truet, at han burde have spillet paa Remis ved 24. Dd1-e1 †, 25. Kg3+h3!, De1-e3 †, 26. g2-g3! (ved 26. Se5-f3 taber Hvid Taarnet

Hvid.	Sort.
- ved de to Skakker paa h6 og g6), De3-h6 †, 27. Kh3-g2 (paa Kh3-g4 følger Dh6-e6 †), Dh6-d2 †, og Hvids Konge kan nu ikke undslippe over f3, da Sort slaar Løberen og Taarnet paa f7 er fængslet.
25. Tf7+g7 †	Kg8-h8
26. Se5-g6 †!	...
- Et glimrende Offer! Springeren maa offres for at skaffe Løberen Plads paa e5.
26. ...	Lf5+g6
27. Tg7+h7 †	...
- Slutningen er mesterligt spillet af Mackenzie.
27. ...	Lg6+h7
28. Ld6-e5 †	Kh8-g8
29. Db7-g7 †.	

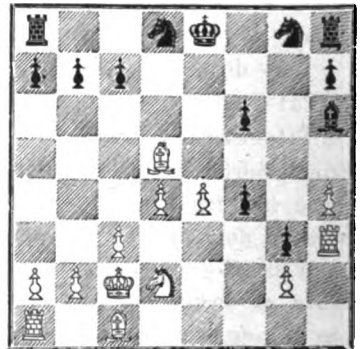
Korrespondancepartier.

Glasgow-Kjøbenhavn.

Stilling efter Sorts 16de Træk.

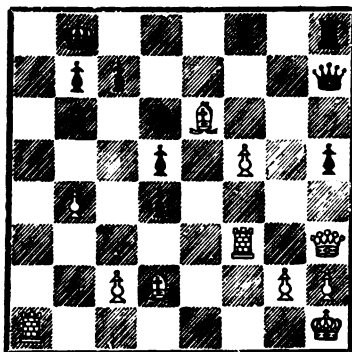
Kjøbenhavn-Glasgow.

Stilling efter Hvids 17de Træk.

Glasgow.	Kjøbenhavn.	Kjøbenhavn.	Glasgow.
Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
17. Sc3—e2	b6—b5	17. . . .	c7—c6
18. Db3—c2	Dd8—d6	18. Ld5—b3	Sd8—f7
19. b2—b4	e6—e5	19. Lb3+f7 †	Ke8+f7
		20. Sd2—c4	. . .

Kjøbenhavn-Kristiania.

Stilling efter Hvids 28de Træk.

Kjøbenhavn.	Kristiania.
Hvid.	Sort.
28. . . .	c7—c6
29. Ld2—f4	

Nyeste Post.

Norden. I Dagene fra den 27de til den 30te Juli havde P. Møller, S. A. Sørensen og A. Therkelsen den Fornøjelse efter forudgaaet Indbydelse at aflægge en af Skakspillets ivrige Dyrkere, B. Ohlsson i Lommarp i Skaane, et Besøg. En Mængde fredelige Kampe bleve leverede saavel Mand mod Mand som to og to forbundne, og et af Partierne spillede paa sidstnævnte Maade meddele vi i indeværende Hefte.

— Kjøbenhavns Skakforening havde den 21de August Besøg af Dr. Leffler fra Sverige, der vil være vore Læsere bekendt fra enkelte Partier heri Tidenden. Hr. Leffler, der under et

langt Ophold i Leipzig har havt Løjlighed til at prøve Kræfter med flere af den tyske Skakverdens Matadorer, maalte sig her med endel af de bedste danske Spillere. Af de spillede Partier er Consultationspartiet i dette Hefte et af de bedste.

— Fra 1ste September skifter Kjøbenhavns Skakforening Lokale og flytter til Østergade 26, hvor den holder Møde som hidtil hver Torsdag.

Frankrig. Komitéen for den internationale Problemturnering i Paris har nu afgjort det i forrige Hefte berørte Spørgsmaal om, hvorvidt Pradignat, der konkurrerede med 3 Sendinger, kunde tage Præmie, og har ved Afgjørelsen væsentlig rettet sig efter, hvad der i tidligere Turneringer har været Praxis. Den har da ikke kunnet tilkjende ham nogen Præmie. Endvidere har Præmie heller ikke kunnet tildeles Forfatterne af *Mea culpa* og *Respice finem*, der tværtimod Turneringsreglerne ikke havde opgivet deres Navne i forseglet Navneseddel; Forfatterne have senere vist sig at være Lamouroux fra Frankrig og Coates fra England. Det endelige Udfald af Turneringen er derfor blevet:

1ste Præmie (400 Frcs.) Johann Berger (*Vertrauen*).

2den " (300 ") Frits af Geijersstam (*Non cuivis*).

3die " (200 ") Samuel Loyd (*L'homme qui rit*).

4de " (100 ") deles mellem Conrad Bayer (*Vive*

Louise) og Finlinson (*Amat Victoria*).

Bedste Opgave (100 Frcs.) Vilh. Nielsen (*Baldur*).

Variantrigeste Opg. (25 ") Moore (*Toujours prêt*).

Som man kunde vente, har Bedømmelsen vakt Forbittrelse i en Del af den udenlandske Presse; saaledes er Deutsche Schachzeitung meget vred over Udfaldet og beskylder Dommernes for Mangel paa Sagkundskab, navnlig naturligvis, fordi de have taget altfor meget Hensyn til Dobbeltspil. Artiklen er præget af Had og Ufordragelighed og gjør paa enhver uheldet Læser et ubehageligt Indtryk. Om man end kan have en fra Dommernes afvigende Mening om Problemernes relative Værd, saa kan det dog aldrig være foreneligt med god Tone at fremkomme med Yttringer, som: „Det er en sand Ulykke, naar man gjør Personer til Dommere, der ikke forstaa sig meget paa Problemer! De gode Folk i Paris have maaske gjort sig uendelig megen Ulejlighed med at fælde en retfærdig og træffende Dom, endskjøndt vi i et og Alt betvivle, at de have beskæftiget sig

meget med selv at løse Problemerne, noget, der er næsten uundgaaelig nødvendigt, for at man kan danne sig en rigtig Mening.“ Og lidt senere følger efterstaaende uoversættelige Passus: „Dagegen müssen wir den Pfeil unseres Veto gegen die leider undurchdringliche Schuppenhaut des Nichts durchbohrenden Gefühls hochinstanzlichen pariser Preisrichterthums hinsichtlich des I. und II. Preises und des Einzelpreises für das schönste Problem abschneiden.“ Sendingen *Vertrauen* erklæres da for at staa højt over *Aliquando*, og *Vertrauens* Firtrækker højt over *Baldurs* Femtrækker. Sluttelig udsættes en Præmie paa 100 Francs for Medlemmerne af Komitéen, saafremt de inden 31. Dec. d. A. kunne komponere en Opgave, der er ligesaa god som *Vertrauens* Firtrækker og tillige fri for Dobbeltspil. Til Dommere udnævnes: Konrad Bayer, Berger, Klett, Kohtz, Kockelkorn, Loyd og S. A. Sørensen. Til disse grove Fornærmelser svares i *La Revue des Jeux, des Arts et du Sport* med følgende Forslag: Fransk-mændene udsætte en Sum paa 100 Francs som Præmie for Redaktøren af D. Sz., Minckwitz, der maa lade sig hjælpe af alle sine Medarbejdere, saafremt han inden 31. Dec. d. A. kan paa-vise Ukorrektheden af noget Problem, der er bleven præmie-belønnet i Paris, men paa den Betingelse, at Minckwitz vil udsætte den af ham allerede tilbudte Præmie for den af de franske Dommere, som inden Udløbet af samme Frist paa-viser Ukorrektheden af et Problem, der er præmiebelønnet ved Turneringen i Leipzig 1876.

— Vi omtalte i sin Tid, at der istedetfor den mislykkede Slutspilturnering, hvortil kun én korrekt Sending var indleveret, skulde afholdes en literær Turnering. I denne er nu Dommen falden. De 300 Frcs., som vare at uddele, ere blevene delte i tre ligestore Præmier, og deraf er den ene tilfaldet Alphonse Delannoy i London for en litterær Afhandling med Motto: „*Spes incitat opus*“, den anden Laquière i Algier for en Samling Slutspil med Motto: „*Par les Rois fainéants périssent les dynasties*“, og den tredie J. Metzger i Göttingen for Analyser med Motto: „*Theou en gunaici keitai*“.

Tydskland. Det tydske Skakforbunds Kongres i Leipzig fandt Sted d. 13—20 Juli. I Mesterturneringen deltog: Bier, Englisch, Flechsig, Minckwitz, L. Paulsen, W. Paulsen, Pitschel, Biemann, Schallop, Schottländer, Schwarz og Wemmers, af hvilke

dog Wemmers og Minckwitz saa sig nødsagede til at træde tilbage fra Turneringen, før den var tilendebragt; de ikke spillede Partier bleve da regnede som tabte. Resultatet blev, at første Præmie, 600 Mark, vandtes af Berthold Englisch fra Wien med $9\frac{1}{2}$ vundne Partier, anden Præmie, 300 Mark, af Louis Paulsen fra Blomberg med 9 vundne Partier, tredie, 150 Mark, af Adolf Schwarz fra Wien med 7 vundne Partier, og fjerde, 100 Mark, af M. Bier fra Hamburg med $6\frac{1}{2}$ vundne Partier; derefter havde Riemann 6 vundne Partier, Pitschel og Schallop hver 5, Flechzig og Schottländer hver $4\frac{1}{2}$, W. Paulsen $3\frac{1}{2}$ og Minckwitz og Wemmers, der som omtalt ikke spillede alle Partier, henholdsvis $2\frac{1}{2}$ og 2. I Hovedturneringen fik Lehmann fra Bromberg første Præmie, Boehlke fra Leipzig anden, Möbius fra Leipzig tredie og Reif fra Göttingen fjerde. I første og anden Sideturnering sejrede henholdsvis Schwabe og Vossen, og i Løsningsturneringen Herman v. Gottschall. I en Generalforsamling, der blev afholdt den 15de Juli, blev Hermann Zwanzig udnævnt til Generalsekretær for Forbundet, og Berlin blev enstemmig valgt til Samlingssted for næste Kongres. Louis Paulsen, der efter Anderssens Død anses for Tydsklands bedste Skakspiller, har altsaa her kun vundet anden Præmie, medens han 1877 ved Anderssen-Kongressen og 1878 i Frankfurt a. M. vandt første Præmie. Han udfordrede derfor Sejerherren i Mesterturneringen, Englisch, til en Match paa 5 vundne Partier, men Englisch saa sig ikke istand til at opholde sig saalænge i Leipzig og rejste til Wien strax efter Turneringens Tilendebringelse. Derimod blev der arrangeret en Match paa samme Betingelser mellem L. Paulsen og Schwarz, der blev vundet af førstnævnte med 5 Partier mod 2. Sejerherren fik 100 Mrk. af Forbundets Kasse, den Overvundne 50 Mrk. — Til Problemturneringen er indkommen 11 Sendinger, af hvilke den ene siden er taget tilbage.

England. En Match mellem Potter og Mason begyndte den 16de Juni. Betingelserne ere følgende: Sejerherre er den, som først vinder 7 Partier; Remispartier medregnes ikke førend 8 saadanne ere spillede; derefter regnes de for et $\frac{1}{2}$ Parti for hver. Indsatsen er 10 Pund Sterling for hver; der skal gjøres 15 Træk i Timen og spilles 3 Partier om Ugen afvekslende i

London Skakklub og Simpsons Divan. Der er allerede spillet 14 Partier; deraf har Mason vundet $6\frac{1}{2}$, Potter $5\frac{1}{2}$ og 8 ere blevne remis. Da der kun viser sig saa ringe Forhold i Styrken, skulle Modstanderne efter Forlydende være blevne enige om at hæve Matchen, saafremt den ikke er afgjort efter det 22de Parti.

— I London Skakklub har en lille Turnering for første Klasses Spillere fundet Sted. Medley, der bestyrer Löwenthal-Fonden havde udsat 5 Guinear i dette Øjemed, og der blev deraf dannet 3 Præmier. Deltagerne vare Bird, Blackburne, Mac-Donnell og Mason. Bird vandt fra Blackburne og Mac-Donnell og tabte til Mason, Blackburne vandt fra Mac-Donnell og fik Remis med Mason, og Mac-Donnell vandt fra Mason. Følgelig fik Bird 1ste Præmie med 2 vundne Partier, og Blackburne og Mason, som hver havde vundet $1\frac{1}{2}$ Parti, delte derpaa 2den og 3die Præmie.

— En Match er bleven spillet af Bird og Blackburne; den sidste blev Sejerherre med 5 Partier mod 2. Prisen var en Sum Penge, som endel engelske Skakvenner havde sammenskudt i dette Øjemed.

— F. H. Lewis, der er velbekjendt saavel i Skakverdenen som navnlig for sine glimrende Whistopgaver, har foranstaltet afholdt en lille Skakturering i St. Georges Skakklub og udsatte dertil 5 Guinear, delte i 4 Præmier. Alle Partier skulde spilles med Løberne paa Springernes Plads og omvendt. 7 Spillere deltog. Resultatet blev, at Wayte og Lindsay, der hver havde $8\frac{1}{2}$ vundne Partier, fik henholdsvis første og anden Præmie, Minchin tredie, og Warner fjerde.

— Hoffer og Zukertort have anmeldt, at de fra første September agte at udgive en maanedlig Skaktidende i London, under Navn af *Chess Monthly*. Tidenden skal ifølge Programmet indeholde det samme, som de øvrige Skaktidender, og tillige en Samling Slutspil af Horwitz, der ikke tidligere have været udgivne. Denne sidste Samling vil kunne skilles fra Hefterne og saaledes danne et særdeles interessant Bind efter nogen Tids Forløb.

— Rosenthal har efter Sigende udfordret Zukertort til en Match om 5000 Frcs. samt tilbudt at betale hans Rejseomkostninger til Paris.

Amerika. I *American Chess Journal* har følgende Uddrag

af et Brev fra Meredith om Paul Morphy været offentliggjort, og vi antage, at det vil kunne interessere Læserne.

„Jeg har erfaret fra en sikker Kilde, at Paul Morphy aldeles afskyer Skak, og naar man taler med ham derom, saa nægter han, at han kjender noget til dette Spil, og at han nogensinde har kjendt noget dertil; engang imellem indrømmer han, at han har spillet Skak, men dog ikke saa godt, at man kan være berettiget til at tilskrive ham nogen Dygtighed i den Retning. Han paastaar at være en meget beskjæftiget Advokat, og skjøndt han hverken har Kontor eller Klienter og daglig tilbringer flere Timer med at spadserere op og ned ad Canal-Street i New-Orleans, saa bilder han sig ind at være saa optaget af Forretninger, at han ikke kan tillade sig nogen Fritid. Den vigtige, indbildte Sag, som optager hele hans Opmærksomhed, har han mod de Mænd, der have bestyret en Ejendom, som hans Fader har efterladt sig. Han forlanger detaljeret Regnskab for deres Bestyrelse gennem flere Aar; for ikke at ophidse ham tage de intet Hensyn til hans Forlangende eller til hans Trudsler om Processer, og enhver, som kjender ham og hans Forhold, ved, at der ikke kommer noget ud af Sagen for hans Vedkommende, da han har forbrugt mere, end der tilkom ham som Arv efter hans Fader. Hver Dag paa en bestemt Tid kan man være vis paa at se Morphy spadserere i Canal-Street. Man søger at undgaa ham, thi ved den mindste Opmuntring er man nødt til i flere Timer at høre den samme gamle Historie, som enhver kjender udenad, Historien om hans Faders Ejendom. Han taler ikke om andet og tænker sjensynligt ikke paa andet. Hans Ydre er ikke afvigende fra andre Menneskers, og paa visse Bevægelser nær er der intet, som gjør ham bemærket paa Gaden fremfor andre. Han er under Middelhøjde og temmelig spinkel, og paa hans blege og af Sorger prægede Ansigt ses kun altfor tydeligt, at han nu er 42 Aar; han bærer ikke Skjæg med Undtagelse af en lille Knebelsbart. Paa Gaden er han altid beskjæftiget snart med at bevæge Læberne, som om han talte, snart med at tage sine Brillor af og paa, snart smiler han og besvarer indbildte Hilsener. Han er bestandig omhyggelig paaklædt og gjør forsaavidt et meget behageligt Indtryk. Lægerne betragte hans Sygdom som et ret mærkværdigt Tilfælde og mene, at han mulig kunde helbredes, naar han blev undergivet sagkyndig Behandling, men det bliver han ikke, da han anser sig selv for at være lige saa sindssund som enhver anden, og hans Familie drager Omsorg for ham. Enkelte af Sindsygelægerne paastaa, at hans Talent som Skakspiller sandsynligvis snarere har vundet end tabt ved saa længe at have henligget udyrket, og at han kunde forbavse Verden mere end nogensinde ved sit mærkværdige Geni. Imidlertid forekommer det mig at dømme efter den lange Tid, der er forløben, siden han betraadte Arenaen, og efter hans Fastholden ved en forvirret Idé, at man med temmelig Sikkerhed kan slutte, at Morphy for bestandig er tabt for Skakverdenen.“

— Imellem Dølmær og Loyd har der fornylig været spillet en Match paa 5 vundne Partier. Resultatet blev, at Dølmær sejrede med 5 Partier mod 1, 2 Remis. Umiddelbart efter Matchens Slutning opfordredes Sejerherren til at spille en ny Match med Barnes, og dennē Match er nu i fuld Gang.

— Mackenzie har af en rig Skakven i New-York faaet Tilbud om en Sum af 500 Dollars, der skal tjene som Indskud i Matcher med amerikanske Skakspillere. Udfordringen er bleven modtaget af Hosmer, og Matchen med ham er nu i fuld Gang.

Problemturnering.

Huddersfield College Magazine indbyder til sin tredie Problemturnering, der finder Sted paa følgende Betingelser: Turneringen er international, hver Deltager skal sende en Problem i tre Træk, hvortil der er benyttet nedenstaaende Brikker:

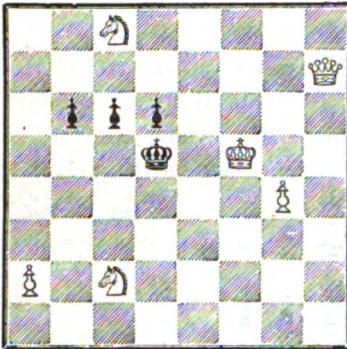
Problemerne skulle være opskrevne paa Diagram, være forsynede med Løsning og med Forfatterens Navn og Adresse; de blive offentliggjorte i *Huddersfield College Magazine* anonymt efterhaanden, som de indkomme. De skulle sendes til John Watkinson, Fairfield, Huddersfield, England, inden 30te November 1879 for ikke engelske Forfatteres Vedkommende. Dommer er H. I. C. Andrews. Første Præmie er en Guinea, anden et Exemplar af *English Chess Problems*, tredie Valles 100 Problemer, og fjerde Cyril Pearsons 100 Problemer.

Løsninger til Opgaverne i Martsheftet Side 54—55, samt i April-Majheftet ville blive meddelte i næste Hefte.

Opgaver.

896.

J. Jespersen, Faarevejle.

Mat i 3 Træk.

898.

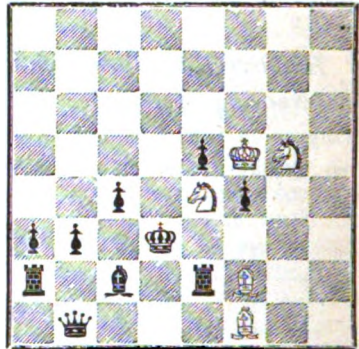
C. Dahl, Kjøbenhavn.

Mat i 4 Træk.

897.

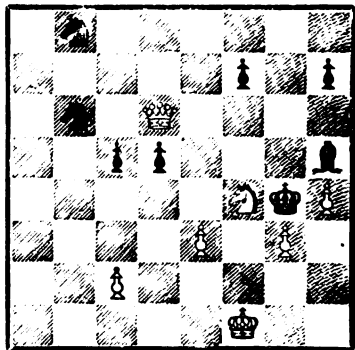
H. F. L. Meyer, London.

Mat i 3 Træk.

899.

A. van Heijkoop ten Ham, Djenepono.

Mat i 4 Træk.

Opgaver

fra den italienske National-Problemturnering 1878--79.

(Af Nuova Riv. degli Scacchi.)

900.

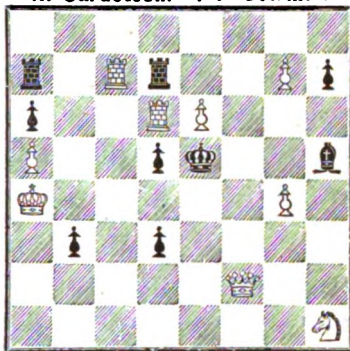
N. Sardotech. 1ste Præmie.

Mat 1 2 Træk.

901.

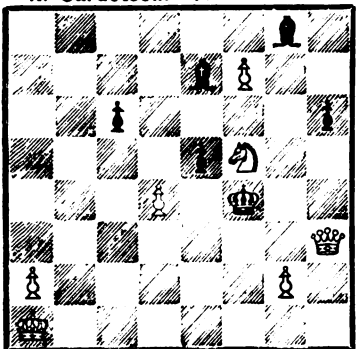
N. Sardotech. 1ste Præmie.

Mat 1 3 Træk.

902.

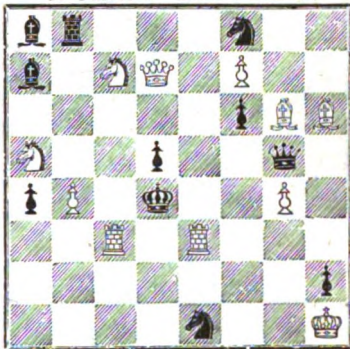
N. Sardotech. 1ste Præmie.

Mat 1 4 Træk.

903.

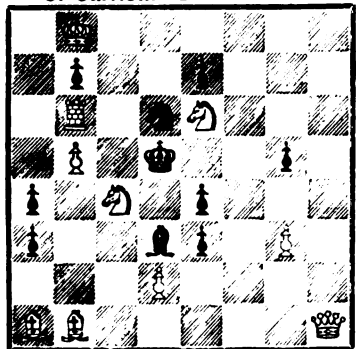
C. Salvioli. 2den Præmie.

Mat 1 2 Træk.

904.

C. Salvioli. 2den Præmie.

Mat 1 5 Træk.

905.

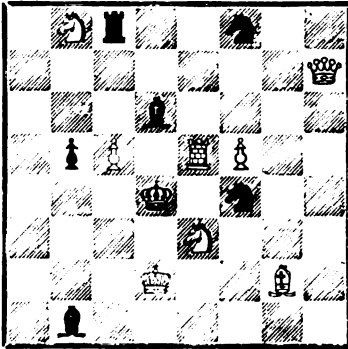
C. Salvioli. 2den Præmie.

Mat 1 4 Træk.

906.

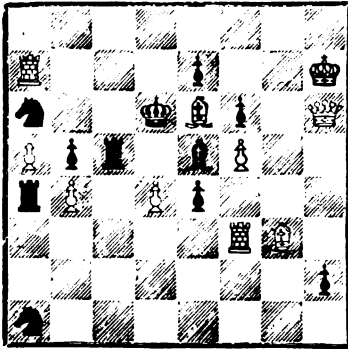
G. Liberali. 3die Præmie.

Mat i 2 Træk.

908.

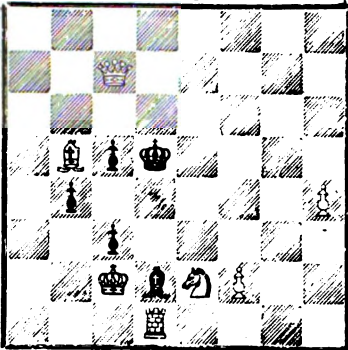
G. Liberali. 3die Præmie.

Mat i 4 Træk.

910.

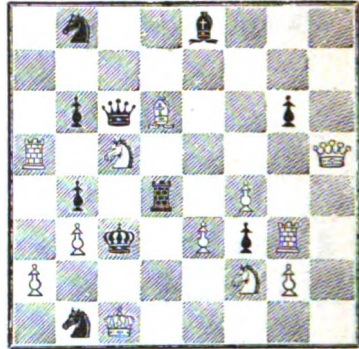
F. Guicciardi. 4de Præmie.

Mat i 3 Træk.

907.

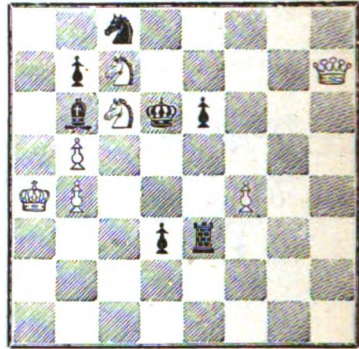
G. Liberali. 3die Præmie.

Mat i 3 Træk.

909.

F. Guicciardi. 4de Præmie.

Mat i 2 Træk.

911.

F. Guicciardi. 4de Præmie.

Mat i 4 Træk.

Vi bede Løserne erindre, at disse Opgaver ere komponerede med de italienske Spilleregler for Øje. (Se Nord. Skakt. 1879 Side 19, Noten).

Oktober 1879.

Korrespondancepartierne mellem Moskou og St. Petersburg.

I et tidligere Hefte af denne Aargang have vi omtalt disse Korrespondancepartier, der dengang endnu ikke vare afsluttede; vi skulle nu efter Løfte meddele disse interessante Partier, forsynede med Noter af en af Medspillerne, *Dr. Eugen v. Schmidt* i Moskou, der har tilstillet *Deutsche Schachzeitung*, hvoraf han tidligere var Medredaktør, Partierne tilligemed nedenstaaende Bemærkninger. Det fremgaar deraf, at det er Moskouer-Klubbens Sekretær, *Bowikin*, der har givet Impulsen til Kampen. Betingelserne vare følgende: Betænkningstiden maa ikke overskride 3 Dage for hvert Træk, Jänischs Skakregler skulle anvendes med ringe Ændringer, Indsatsen er 100 Rubler pr. Parti. Kampen begyndte i Januar 1878 og var tilendebragt i Marts 1879. I Moskou lededes Partierne af *Schmidt* og *Solowzow*, i Petersburg af *Tschigorine* og *Schiffers*, begge Steder med Understøttelse af de derværende Skakklubber.

623. Springer Gambit. (D. Sz.)

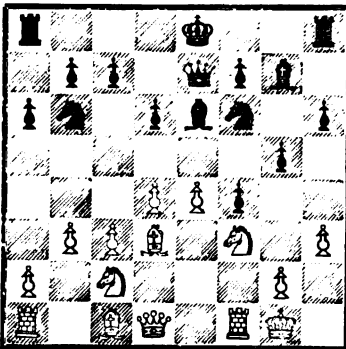
(Noterne ere af *Schmidt*, *Solowzow* og *Bowikin*.)

St. Petersburg.	Moskou.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	have spillet <i>Salvio-Gambit</i> med	
1. e2—e4	e7—e5	Benyttelsen af de nyeste Under-	
2. f2—f4	e5—f4	søgelsler over dette Spil. Sort	
3. Sg1—f3	g7—g5	vælger imidlertid det roligere	
4. Lf1—c4	Lf8—g7	og sikrere Forsvar.	
Petersborg havde egentlig	5. 0—0	d7—d6	
ventet g4—g5, og vilde da	6. d2—d4	h7—h6	

	Hvid.	Sort.
7.	c2—c3	Dd8—e7
8.	Sb1—a3	a7—a6
- Springeren kunde være bleven ubelejlig paa b5; paa f. Ex. 8. . . . Sb8—c6 kunde være fulgt 9. Dd1—a4, Lc8—d7; 10. Sa3—b5 osv. Den valgte Fortsættelse retfærdiggjør fuldkommen Trækket a7—a6.
9.	Sa3—c2	Lc8—c6
10.	Lc4—d3	Sg8—f6
11.	b2—b3!	Sb8—d7
- Paa 12. Lc1—a3 skulde følge c7—c5, og paa 13. h2—h3 skulde Løberen offers for 2 Bønder og et stærkt Angreb f. Ex.
13.	h2—h3	Sf6—h5
14.	d4—d5	Le6+h3
15.	g2+h3	Sh5—g3
16.	Tf1—f2	Lg7+c3
17.	Ta1—b1	h6—h5
12. h2—h3 . . .

Dette og det følgende* Træk af Hvid, giver Udsigt til at bringe Springereren til g3 uden Offer.

12. . . . Sd7—b6

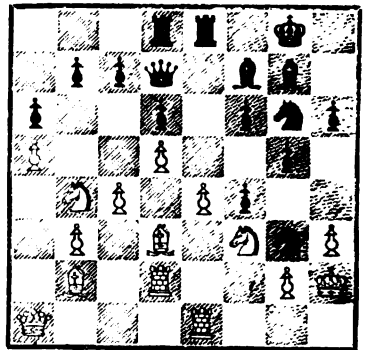
	Hvid.	Sort.
13.	c3—c4	Sf6—h5
14.	Tf1—c1	Sh5—g3
15.	a2—a4	0—0
16.	Ta1—a2	Tf8—e8

Sort frygtede for 17. a4—a5. Sb6—c8; 18. Lc1—a3 samt 19. d4—d5, hvorved der var bragt Forvirring i Sorts Bønder paa Dronningfløjen, og vilde paa 18. Lc1—a3 have trukket De7—d8 for saa at kunne bringe Springereren hen paa e7.

17.	a4—a5	Sb6—c8
18.	Sc2—b4	f7—f6

For at aabne Feltet f7 for Løberen.

19.	Kg1—h2	Dc7—d7
20.	Ta2—d2	Sc8—e7
21.	Lc1—b2	Ta8—d8
22.	Dd1—a1	Le6—f7
23.	d4—d5	Se7—g6

Sort kunde kun holde f-Bonden ved at trække Sg3—h5 og gjøre sin Stilling daarligere og foretrak derfor at opgive den for at fastholde Angrebet.

Hvid.	Sort.
24. Lb2+f6	Lg7+f6
25. Da1+f6	Dd7-e7

Det rigtige Træk; bytter Hvid Dronningerne af, saa kan Sort angribe e-Bonden med alle sine Officerer, og Hvid kommer altfor meget i Defensiven; dog havde Hvid snarere havt en, rigtignok ringe, Udsigt til Remis, ved at bytte Dronning end ved at gaa tilbage.

26. Df6-c3	h6-h5
------------	-------

Begyndelsen til et uimodstaeligt Angreb.

27. Td2-d1	g5-g4
28. Sf3-d4	De7-h4
29. Dc3-d2!	Te8-c5
30. Sb4-a2	...

For at kunne dække e-Bonden.

30. ...	Td8-f8
31. Sa2-c3	...

Denne Springer har anvendt megen Tid og Møje for at komme saavidt.

31. ...	Lf7-e8.
---------	---------

Efter Sorts Plan skulde følge
32. ... Le8-d7 eller efter Omstændighederne Te5-e7, efterfulgt af Sg6-e5, hvorefter Katastrofen skulde hidføres ved g4+h3 osv. Paa 32. Sd4-e6 var fulgt

32. ... Te5+f6

33. d5+f6 Sg6-e5,

og Sort truer da med Mat i 4 Træk, f. Ex.:

34. Sc3-e2 Se5-f3 †

Hvid.	Sort.
35. g2+f3	Dh4+h3 †
36. Kh2-g1	Dh3-h1 †
37. Kg1-f2	Dh1-h2 †

eller med f. Ex.:

34. Ld3-e2 g4+h3

35. g2+h3 f4-f3

efterfulgt af 36. . . Se5-g4 †, og Sort havde idetmindste faaet Kvaliteten tilbage med overlegen Stilling.

32. Sd4-f5	Sg3+f5
------------	--------

Hvid søger at gjenembryde den regelrette Belejring ved et Angreb, der imidlertid mislykkes, fordi der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til Springeroffret paa g6.

33. e4+f5	g4+h3
-----------	-------

34. Kh2-g1	...
------------	-----

Paa f5+g6 var fulgt:

34. ... h3+g2 †

35. Kh2-g1 Dh4-h1 †

36. Kg1-f2 Dh1-h2

37. Te1-g1 Dh2-g3 †

eller:

34. ... h3+g2 †

35. Kh2-g2 Te5-g5 †

36. Kg2-f3 Tg5-g3 †

37. Kf3-e4 Le8+g6 †

38. Kc4-d4 Dh4-f6 †

39. Te1-e5 Df6+e5 †

Paa 34. g2+h3 var fulgt:

34. ... Dh4-g3 †

35. Kh2-h1 Dg3+h3 †

36. Dd2-h2 Te5+e1 †

37. Td1+e1 Dh3+d3 osv.

34. ...	h3+g2
---------	-------

35. Kg1+g2	f4-f3 †
------------	---------

Hvid.	Sort.
36. Kg2—g1	...
Paa Kg2+f3 havde Sort strax vundet ved Dh4—g4 †; 37. Kf3—f2, Tf8+f5 † osv.	
36. . . .	Dh4—g3 †
37. Kg1—f1	Te5+e1 †
38. Td1+e1	Sg6—f4
og Hvid opgiver Partiet. Trækkes Løberen til c2 eller b1, saa følger Sf4—h3, og Hvid er fortabt; men trækkes Springereren til e4, saa følger Dg3—	

Hvid.	Sort.
g2 † og Sort vinder Løberen.	
Paa 39. Te1—e7 havde kunnet følge:	
39. . . .	Sf4+d3
40. Sc3—e4	Dg3—b3 †
41. Kf1—g1	f3—f2 †
42. Se4+f2	Tf8+f5
43. Te7+e8 †	Kg8—f7
44. Te8—e2	Tf5—f3
og Hvid maa give sin Dronning for Springereren, for ikke at blive Mat i to Træk.	

624. Spansk Parti. (D. Sz.)

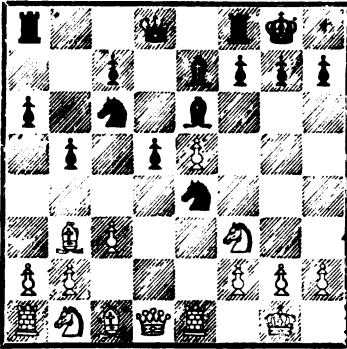
(Noterne ere af Schmidt, Solowzow og Bowikin.)

Moskou.	St. Petersburg.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0 0	...
Den stærkeste Fortsættelse er vel nu Sb1—c3.	
5. . . .	Sf6+e4
6. d2—d4	b7—b5
7. La4—b3	d7—d5
8. d4+e5	Lc8—e6
Bedre end Sc6—e7, hvorpaa Hvid ved Tf1—e1 og Sf3—g5 vilde faa Overvægten.	
9. c2—c3	...
Et nyt og godt Træk.	
9. . . .	Lf8—e7
Det rigtige Træk havde været	

Hvid.	Sort.
Lf8—c5, hvorpaa Hvid havde spillet Dd1—e2.	
10. Tf1—e1	...
Sort dadlede dette Træk, da man antog, at Taarnet i det spanske Parti burde blive paa f-Linien til Støtte for f-Bonden under dens Fremrykning. Imidlertid taler Partiets Gang og Taarnets store Virksomhed paa e1 for Hvids Mening, ifølge hvilken e1 i denne Aabning er saa at sige den naturlige Plads for Kongetaarnet.	
10. . . .	0—0
Paa Le7—c5 var ikke fulgt	
11. Sf3—d4 (Sc6+d4; 12. c3+d4, Se4+f2; 13. Kg1+f2, Dd8—h4 †), men derimod Lc1—e3 med godt Spil for Hvid.	

Hvid.

Sort.

11. Sf3—d4 Dd8—e8

Ved Sc6+e5 eller Dd8—d7 mister Sort en Officer; ved Sc6+d4; 12. c3+d4 maa Sort trække h7—h6, for at undgaa at miste Springereren. Der var da fulgt 13. f2—f3, Se4—g5; 14. Lb3—c2, Tf8—e8 med overlegent Spil for Hvid.

12. Lb3—c2 . . .

Det havde været fejlagtigt at vinde 2 Bønder ved 12. Sd4+e6, f7+e6; 13. Lb3+d5, Ta8—d8; 14. Ld5+e6 †, Kg8—h8, da Sort saa vinder f-Bonden tilbage med stærkt Angreb.

12. . . . Ta8—d8

For at kunne faa et godt Angreb for d-Bonden, ifald Hvid spiller 13. Lc2+e4, d5+e4; 14. Te1+e4, Le6—d5!

13. f2—f3 Se4—c5

14. b2—b4 . . .

Ugunstig havde følgende Kombination været:

14. f3—f4 Sc5—e4

Hvid.

Sort.

15. Sd4+e6 f7+e6
 16. Lc2+e4 d5+e4
 17. Dd1—e2 Le7—c5 †
 18. Kg1—h1 De8—g6
 19. Lc1—e3 Lc5+e3
 20. De2+e3 Td8—d3 osv.

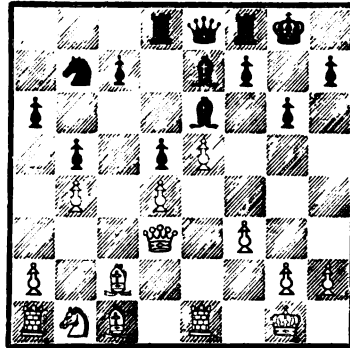
14. . . . Sc6+d4

Denne Afbytning er nødvendig for ikke ved Dd1—d3 at miste Kvaliteten uden Erstatning.

15. c3+d4 Sc5—b7

Muligvis havde Sc5—d7 været bedre.

16. Dd1—d3 g7—g6

17. Dd3—c3 . . .

Efter langvarig Undersøgelse forkastede Hvid at vinde en Kvalitet mod en Bonde ved 17. Lc1—h6, fordi Sort efter Le7+b4; 18. Sb1—d2, c7—c5 havde faaet meget stærke Bønder paa Dronningefløjen, som ialtfald havde opvejet Tabet af Kvaliteten.

17. . . . a6—a5

18. a2—a3 De8—d7

Hvid. Sort.
 19. Lc1—h6 . . .
 Hvid udvikler nu i en Fart
 sin Dronningfløj.

19. Tf8—c8
 20. Sb1—d2 f7—f6
 21. f3—f4 Td8—c8

Sort tænker sandsynligvis paa
 at trække Springereren til d8
 og f7 for at bringe den hvide
 Løber paa h6 i en ugunstig
 Stilling, eller maaske ogsaa
 c7—c5, men oversaa formodent-
 lig Hvids paafølgende Kombi-
 nation.

22. f4—f5 . . .

Dette Bondeoffer skaffer Hvid
 en sejrende Stilling; dog var
 vel Hvid allerede iforvejen
 noget i Fordel, da de hvide
 Brikker beherske et større
 Terrain, end de sorte, og Cen-
 trum er temmelig stærkt.

22. Le6 + f5
 23. Lc2 + f5 Dd7 + f5
 24. Dc3—c6 Df5—h5

Heller ikke g6—g5 havde været
 reddende. Der kunde f. Ex.
 være fulgt:

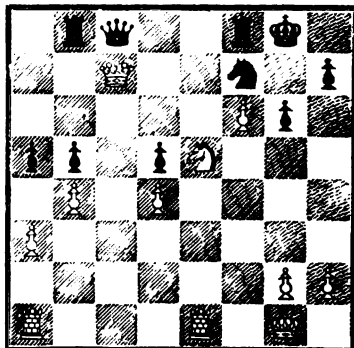
25. e5 + f6 Df5 + f6
 26. Dc6—d5 † Kg8—h8
 27. Dd5 + b7 Df6 + h6
 28. Te1 + e7 osv. eller
 27. Df6 + d4 †
 28. Kg1—h1 Dd4 + d2
 29. Te1 + e7 osv.
 25. Lh6—e3 Tc8—b8
 26. e5 + f6 Le7—d6
 27. Lc3—f4 Te8—f8!

Hvid. Sort.
 Paa Ld6 + f4 eller Te8 + e1 †;
 28. Ta1 + e1, Ld6 + f4 var der
 fulgt Mat i 2 Træk.

28. Lf4 + d6 . . .
 Bedre end Lf4—e5.

28. Sb7 + d6
 29. Dc6 + c7 Sd6—f7
 30. Sd2—f3 Dh5—f5
 31. Sf3—e5 Df5—c8

Paa Df5 + f6 havde Sort mistet
 en Officer.

32. Dc7—d7 Dc8—b7

33. Dd7—g4 . . .

Bedre end at bytte Dron-
 ningerne af. Hvid truer nu
 med Mat i 3 Træk og tillige
 med Se5—d7; paa f. Ex. Db7
 —c8 følger:

34. Se5—d7 Tb8—b7
 35. Te1—e7 Tb7—c7
 36. Ta1—e1 Tc7—c1
 37. Dg4—e6 Tc1 + e1 †
 38. De6 + e1 Tf8—d8
 39. Sd7—b6 Dc8—c6
 40. Te7 + f7 Dc6 + b6
 41. Tf7—g7 † Kg8—h8
 42. De1—h4 h7—h5
 43. Dh4—f4 osv.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Sort er derfor nødt at afbytte		37. . . .	Tb8—a8
Springerne og tilstøede Hvid 2		38. Ta1 -c1	. . .
afgjørende Frihønder.		Ogsaa ved a3—a4 havde Par-	tiet været vundet, dog ikke
33. . . .	Sf7 + e5	hurtigt.	
34. d4 + e5	Db7—a7 †	38. . . .	Ta8—a6
35. Kg1—h1	Da7—f7	Hvis Sort slaar a-Bonden, saa	vinder Hvid ved e5—e6.
For at forhindre e5—e6; paa		39. Te1—e3	Te8—d8
a5 + b4 havde kunnet følge:		40. Te3 - c3	Ta6—a7
36. a3 + b4	Da7—f7	41. e5—e6	Opgivet.
37. Dg4—d4	Df7—e6	Paa Df7 + e6 var fulgt:	
38. Ta1—a7	Tf8 + f6	42. Dd4 + a7	De6 + f6
39. Ta7—g7 †	Kg8 + g7	43. Tc3—c8	d5—d4
40. e5 + f6 †	De6 + f6	44. Da7—b7 osv.	
41. Te1—e7 † osv.		og paa	
eller 39. . . .	Kg8—h8	41. . . .	Df7—b7
40. Dd4—h4	Kh8 + g7	kunde følge:	
41. e5 + f6 †	De6 + f6	42. f6—f7 †	Kg8—f8
42. Te1—e7 † osv.		43. Dd4—h8 †	Kf8—e7
36. b4 + a5	Tf8—e8	44. Dh8 + d8 † osv.	
37. Dg4—d4	. . .		
Truende med 38. e5—e6, Te8			
+ e6; 39. Te1 + e6, Df7 + e6;			
40. Dd4—a7 osv.			

En Berigtigelse.

De i Juliheftet S. 151 fremsatte Bemærkninger, trænge til nærmere Belysning, for at fjerne yderligere Misforstaaelse. Først maa jeg modsige, at Permutationen for Ottebrættet skulde være uoverkommelig; vil Nogen henvende sig til mig, skal jeg vise ham Beregningen, ja selv for Nibrættet med, hvilken jeg ligeledes har liggende og kan meddele, at Opstillingerne her ere 352. Vil man efter den givne Anvisning bruge Forsøg, maa man gaa systematisk frem og medtage samtlige Tilfælde; men herved bliver denne Methode endnu vidtløftigere end Permutationen, foruden at der ovenikjøbet maa holdes Kontrol og Regnskab

med Gangen og Resultaterne. Heraf følger nu, at de, som i dette Problem have udrettet Noget, ikke, hvad man desuden vel kunde vide, ere gaaede en kortere Vej; tværtimod vilde det have glædet dem, om de havde kunnet finde og anvise en saadan. Heller ikke kan Forsøgsmethoden anvendes paa Bræt af vilkaarlig Størrelse, men kun paa smaa Bræt; heller ikke kan man først søge Grundstillinger; man maa have samtlige Stillinger, førend de kunne grupperes; en Grundstilling er blot en hvilkensomhelst enkelt af hver Gruppe. Det var ønskeligt, om slige nye Projekter ville bevise deres foregivne Simpelhed ved f. Ex. en Beregning over Nibrættet.

Den urigtige, stygge og tyske Flertalsform „Brætter“, som rigtignok findes hos Molbech, er ikke hidrørende fra mig.

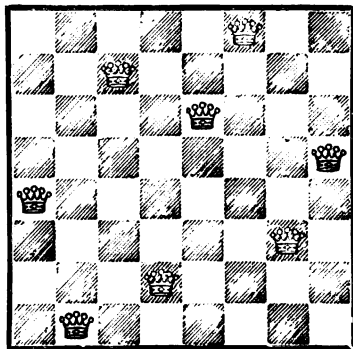
Septbr. 1879.

M.

Til ovenstaaende Udtalelse skal jeg kun bemærke, at Forsøgsmethoden ikke er saa vidtløftig, som Hr. M. synes at mene. Ganske vist lader den sig kun anvende for Brætter af ringe Størrelse; for Ottebrættets Vedkommende f. Ex. ved jeg af egen Erfaring, at der medgaar nogle faa Timer, inden man med Sikkerhed kjender Resultatet, men for større Brætters Vedkommende vil der medgaa en saa lang Tid, at den ikke staar i noget rimeligt Forhold til det vundne Resultat. Hr. M.'s Methode fører muligvis hurtigere til Maalet, men i saa Tilfælde er den næppe fuldkommen saa simpel, som S. 149 og 1877, S. 125 omtalt. Man vil vistnok ikke saa hurtigt kunne se, om i f. Ex. følgende Talrække

4 1 7 2 6 8 3 5

den numeriske Differents mellem 2 vilkaarlige Tal overalt er

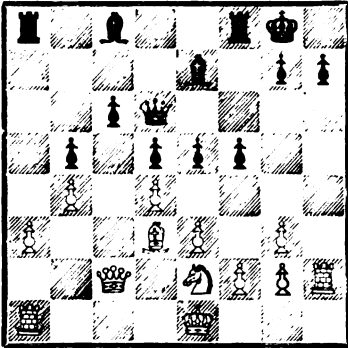

forskjellig fra Differentsten mellem Numrene paa deres Pladser, som man vil kunne se, at i foranstaaende Diagram to af Dronningerne kunne slaa hinanden.

A. T.

Korrespondancepartier.

Glasgow-Kjøbenhavn.

Stilling efter Sorts 19de Træk.

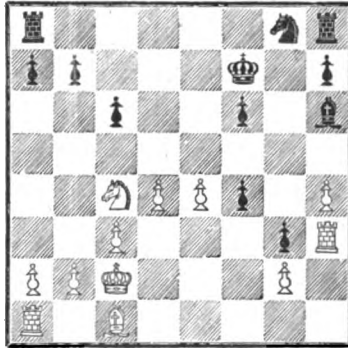
Glasgow.
Hvid.

Kjøbenhavn.
Sort.

20. Dc2—b3
21. Ld3—c2
22. Ke1—d2
23. f2—f4

- e5—e4
Lc8—e6
Ta8—a7
Tf8—a8

Kjøbenhavn-Glasgow.

Stilling efter Hvids 20de Træk.

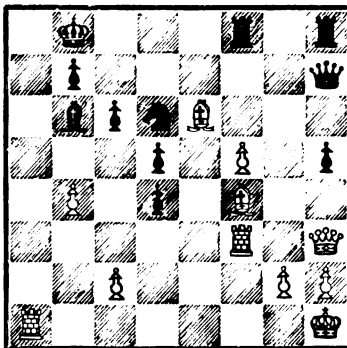
Kjøbenhavn.
Hvid.

Glasgow.
Sort.

20. . . .
21. Lc1—d2
22. e4 + f5 †
23. Ta1—f1
24. Th3 + g3

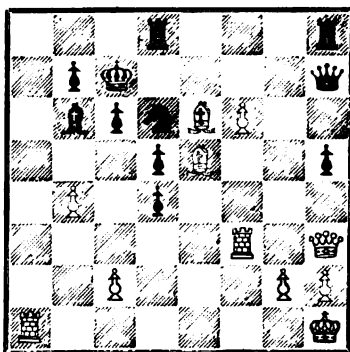
- Kf7—e6
f6—f5
Ke6 + f5
Sg8—f6

Kjøbenhavn-Kristiania.

Stilling efter Hvids 29de Træk.

	Kjøbenhavn.	Kristiania.
	Hvid.	Sort.
29.	. . .	Tf8—d8
30.	L14—e5	Kb8—c7
31.	f5—f6	Opgivet.

Slutningsstilling.

George Walker.

George Walker blev født i Marts 1803, og var saaledes ved sin Død 23. April d. A. 76 Aar gammel. Hans Interesse for Skakspillet daterer sig fra 1823, men han synes ikke at have gjort videre hurtige Fremskridt i det ædle Spil. 1828 fik han Springer forud af Mac-Donnell og henimod 1835, da denne døde, Bonde og to Træk. I 1840, omtrent ved Labourdonnais's Død, spillede han med lige Brikker med alle, der ellers ere regnede for første Klasses Spiller, maaske med Undtagelse af Labourdonnais, der gav ham Bonde og Træk. Om sig selv siger han etsteds efter at have omtalt som sine Modstandere til forskjellige Tider Lewis, Cochrane, Horwitz, Harrwitz, Szen, Boncourt, Kieseritzky, St. Amant, og flere andre: „Som Skakspiller var jeg aldrig af første Klasse, men dog var der en Tid efter Mac-Donnells Død, da Cochrane var i Indien, og Fraser og Lewis havde hørt op med at spille, at der ingen stærkere Spiller fandtes i England end jeg. Spillere som Morphy, Deschappelles, Mac-Donnell eller Labourdonnais kunde altid have givet mig Bonde og Træk forud.“ Her undervurderer han sig vistnok;

idetmindste vandt han en Match fra Popert, og den eneste Gang, han spillede med Kieseritzky, vandt han 2 Partier af 3; begge disse Spillere vilde rimeligvis være blevne meget forundrede over ikke at kaldes første Klasses Spillere. *Chess Players Chronicle*, som vi have taget disse Bemærkninger efter, betragter Walker som fuldt saa stærk som Cochrane i hans bedste Dage, og mener, at i 1840—47 var af engelske Spillere kun Staunton og Buckle stærkere.

Som Skakskribent besad Walker europæisk Ry, og hans Arbejder vare de bedste, forinden v. Bilguers store Værk udkom. 1832 udgav han „*New Treatise on Chess*“, der er oversat paa Tydsk; 1844 „*Chess Studies*“, en Samling af omtrent 1000 Mønsterpartier, og desuden en Mængde Afhandlinger og Oversættelser, f. Ex. en Oversættelse af Jaenisch 1847, der næsten er bedre end Originalen paa Grund af de mange fortræffelige Noter. Ogsaa den første engelske Skakspalte, i *Bells Life*, skyldes Walker. For Udbredelsen af Skakspillet i England har han virket som næppe nogen anden, og flere af de londonske Skakklubber skyldte ham deres Tilblivelse.

Nedenstaaende to Partier ere fra Walkers bedste Periode og forsynede med hans egne Noter.

Partier.

625. Italiensk Parti.

(Spillet i London 1846.)

(Noterne ere af G. Walker.)

G. Walker.		Kieseritzky.	Hvid.	Sort.	
Hvid.		Sort.			
1.	e2—e4	e7—e5	7.	Sc3—e2	Sg8—f6
2.	Sg1—f3	Sb8—c6	8.	Se2—g3	0—0
3.	Lf1—c4	Lf8—c5	9.	0—0	Dd8—e7
4.	Sb1—c3	d7—d6	10.	c2—c3	Lc5—b6
5.	d2—d3	Lc8—e6	11.	d3—d4	e5+d4
6.	Lc4 + e6	f7 + e6	12.	c3+d4	Ta8—e8
			13.	Lc1—e3	d6—d5

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
14. c4—e5	...	b4 opgives for at narre Dronningen bort.	
Maa snarest betragtes som et svagt Træk. Kieseritzky har nu en god Stilling.		29. ...	De7+b4
14. ...	Sf6--d7	Denne Bonde vil vise sig at være forgiftet. Dronningen forlader sin gode Plads, og Hvids Taarn kan komme med i Spillet med dræbende Virkning. Sort burde hellere have søgt at opnaa Remis, hvilket vistnok havde kunnet lade sig gjøre.	
15. a2—a3	Sc6—a5	30. Ta1—a7	Db4—d6
16. b2-b4	...	31. Le3—g5	Dd6—b8
Nødvendigt for at forhindre c7—c5 der vilde have brudt igjennem Hvids Stilling.		32. Ta7—d7	Db8-b8
16. ...	Sa5—c4	Nødvendigt for at dække d-Bonden.	
17. Dd1—d3	a7—a5	33. Lg5—h6	Tf8—f7
18. Ta1—b1	a5+b4	Tvungent Træk.	
19. a3+b4	Te8—a8	34. Td7+f7	Kg8+f7
20. Tb1—a1	...	35. Dd3+h7	Kf7—e6
For ikke at lade Modstanderens Taarn være i Besiddelse af den aabne Linie.		Maaske havde Da8—g8 været bedre; det vilde ganske vist have været voveligt, men mulig kunde Partiet have været holdt.	
20. ...	c7—c6	36. Dh7+g7	Ke6—d6
For at gaa tilbage med Løberen og angribe med Bønderne.		37. Dg7—f6 †	Kd6—d7
21. Sg3—e2	Lb6—c7	38. h2—h4	b6—b5
22. Se2—f4	b7—b6	39. h4—h5	Da8—g8 †
For at skyde c-Bonden frem.		40. Lh6—g5	Sc4—d6
23. Sf3—g5!	...	41. Df6—c7 †	Kd7—c6
Dette Træk er meget vel be-regnet.		42. h5—h6	Dg8—g6
23. ...	De7+g5	43. h6—h7	Sd6—f7
24. Sf4+e6	Dg5—e7	44. De7—e8 †	...
25. Se6+c7	Ta8+a1	Hvid kunde ogsaa spille De7—c5 †, slaa d5 i næste Træk med Skak og derpaa tage Springerens, men den valgte	
26. Tf1+a1	Sd7+e5		
27. Sc7+d5	Se5—f3 †		
28. g2+f3	c6+d5		
Hvid har nu vel en Bonde mere, men to Bønder ere an-grebne.			
29. Kg1—g2	...		

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Maade fører lige til Maalet.	saa sikkert	48. Lf6+h8	b4-b3
44. . . .	Kc6-d6	49. Dg8-b8 †	Kd6-e6
45. De8-g8	Dg6-h5	50. Lh8-e5	Dh5-g6 †
46. Lg5-f6	b5-b4	51. Le5-g3	Dg6-c2
47. h7-h8 (D)	Sf7+h8	Og Hvid forkynder Træk.	Mat i 7

626. Løbergambit.

(Spillet i London 1846.)

(Noterne ere af Walker.)

G. Walker.	Harrwitz.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	14. g2+f3	Dh5+e5
1. e2-e4	e7-e5	15. De2-c4	0-0
2. f2-f4	e5+f4	16. Tb1-b5	De5-e6
3. Lf1-c4	Dd8-h4 †	17. Dc4+f4	De6+a2
4. Ke1-f1	b7-b5	18. Th1-g1	Da2+a3 ?
5. Lc4+b5	Lc8-b7	Sort venter, at Hvid vil gjøre Gjengjæld og slaa Springerren.	
6. Sb1-c3	Lf8-b4	19. Tg1+g7 †!	Kg8-h8
7. Dd1-e2	Lb4+c3	Paa Kg8+g7 følger Mat i to Træk.	
8. b2+c3	Sg8-f6	20. Df4+f6	Da3-c1 †
9. Sg1-f3	Dh4-h5	Sort kan ikke undgaa Matten, men kun forhale den et Par Træk ved at give Skak.	
10. Lc1-a3	Sb8-c6	21. Kf1-g2	Dc1+d2 †
I et andet Parti med samme Aabning spillede Harrwitz her Sf6+e4.		22. Kg2-h3	opgivet.
11. Lb5+c6	Lb7+c6		
12. Ta1-b1	d7-d6		
13. e4-e5	Lc6+f3		

Nyeste Post.

Norden. Fra Kristiania have vi modtaget et Exemplar af *Norsk Familjeblad*, der 1. Oktober er begyndt at udkomme. Bladet bringer en Skakspalte, redigeret af F. W. Bløhr, hvis Navn vil være Borgen for, at Læsere og Løsere kunne være tilfredse med alt, hvad der angaar denne Side af Bladets Virksomhed. Bladet er smukt udstyret, nærmer sig i Udseende og Størrelse til *Gartenlaube*, og vil nok vide at skaffe sig stor Udbredelse i hele Norden. Prisen er i Kristiania 2 Kr. Kvartalet, i det øvrige Norden 2 Kr. 20 Øre.

England. Af den nye engelske Skaktidende *Chess Monthly* foreligger nu de 2 første Hefter. I elegant Udstyrelse overgaaes den næppe af nogen anden Skaktidende, og hvad Indholdet angaar, da synes det efter de udkomne Hefter at dømme at være særdeles godt. Partiernes ere forsynede med Noter af Zukertort, der ogsaa har paabegyndt nogle analytiske Undersøgelser. 4 Sider af hvert Hefte (Heftet bestaar af 32 Sider) ville blive anvendte til at bringe Slutspil af Horwitz; af disse have vi tilladt os at optage et Par Stykker her i Heftet og ville navnlig bede Begynderne om at studere dem omhyggelig; Stillingerne ere netop saadanne, der let kunne forekomme i et Parti.

— Kampen Mason-Potter er nu endt med Remis; begge Spillere vare enige om ikke at lade et enkelt Parti afgjøre Matchen, og da de hver havde vundet 6½ Parti, hævede de Kampen.

Italien. „*Nuova Rivistas*“ Problemturnering er der foruden de tidligere omtalte Præmier udsat en Præmie for den bedste Tretrækker og en for den bedste Firtrækker, hver paa 20 Frcs. Fristen for Indsendelsen af Problemerne er derfor bleven forlænget til sidste December.

Amerika. *Chess Record* giver følgende interessante Liste over Skakfyrsterne:

I. Philidor.

Interregnum: Bernard, Carlier, Verdoni og Leger.

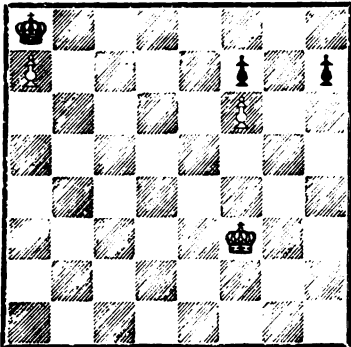
II. Deschappelles.

- III. Labourdonnais.
 · Interregnum: Saint-Amant.
 IV. Staunton.
 V. Anderssen.
 VI. P. Morphy.
 Interregnum: Anderssen.
 VII. Steinitz.

Slutspil

af B. Horwitz.

29.
 Sort.

Hvid.

Den, der begynder, vinder.

Løsning.

1.

Hvid.	Sort.
1. Kf3—g4	Ka8+a7
2. Kg4—h5	Ka7—b7
3. Kh5—h6	Kb7—c6
4. Kh6+h7	Kc6—d5
5. Kh7—g8	Kd5—e6
6. Kg8—g7	og vinder.

2.

1.	Ka8+a7
2. Kf3—g4	Ka7—b7

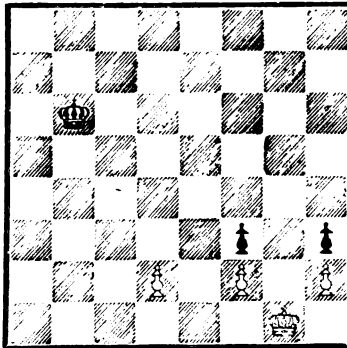
Hvid.

Sort.

3. Kg4—h5	Kb7—c6
4. Kh5—h6	Kc6—d6
5. Kh6+h7	Kd6—e5
6. Kh7—g7	Kc5—e6
- og vinder.

30.

Sort.

Hvid.

Hvid begynder og vinder.

Løsning.

Hvid.

Sort.

1. d2—d4 (a)	Kb6—c6
2. Kg1—f1	Kc6—d6(b)
3. Kf1—e1	Kd6—d5
4. Ke1—d1 (c)	Kd5—c4

Hvid.	Sort.
5. Kd1—c2	Kc4+d4
6. Kc2—d2	Kd4—e4
7. Kd2—c3	Ke4—e5
8. Kc3—d3	Ke5—f4
9. Kd3—d4	Kf4—f5
10. Kd4—e3	Kf5—g4
11. Ke3—e4 og Hvid vinder.	

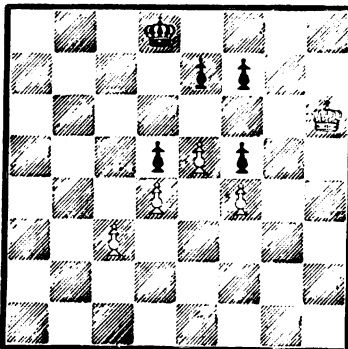
(a) Det eneste vindende Træk.

(b) Paa 2. . . . Kc6—d5 kan Hvid faa Oppositionen et Træk før.

(c) Paa 4. Ke1—d2 følger Kd5 +d4 og Sort har Oppositionen.

31.

Hvid.

Sort.

Hvid begynder og vinder.

Løsning.

Hvid.	Sort.
1. Kh6—g7 (a)	Kd8—e8
2. e5—e6	f7+e6
3. Kg7—g8	Kc8—d7
4. Kg8—f7	Kd7—d6
5. Kf7—e8	e6—e5
6. d4+e5 †	Kd6—e6

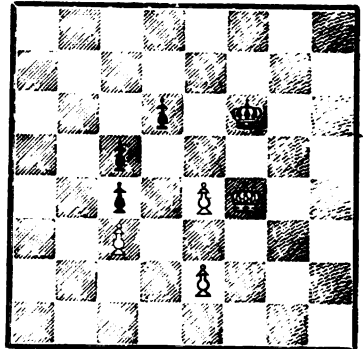
Hvid.

Sort.

7. Ke8—f8 (ell.d8) Ke6—d7
 8. Kf8—f7 og Hvid vinder.
 (a) Paa 1. e5—e6 følger f7+e6; 2. Kh6—g7, Kd8—c7!

32.

Hvid.

Sort.

Hvid begynder og vinder.

Løsning.

Hvid.	Sort.
1. e4—e5 †	d6+e5 †
2. Kf4—e4	Kf6—e6
3. e2—e3	Kc6—d6
4. Ke4—f5	e5—e4(a)
5. Kf5+e4	Kd6—e6
6. Ke4—f4	Ke6—f6
7. e3—e4	Kf6—e6
8. e4—e5	Ke6—e7
9. Kf4—f5	Ke7—f7
10. e5—e6 †	Kf7—e7
11. Kf5—e5	Ke7—e8
12. Ke5—d6	Ke8—d8
13. Kd6+c5 og Hvid vinder.	
- (a) Paa 4. . . . Kd6—d5 følger
 5. e3—e4 †, Kd5—d6; 6. Kf5—f6 osv.

Løsninger

til Opgaverne fra Kjøbenhavns Skakforenings Fest,
(findes i Martsheftet Side 54—55 d. A.).

Af C. D. (Mat i 4 Træk.) — 1. Lf3—a8 osv.

Af V. N. (Mat i 2 Træk). Sort kan efter Stillingen ikke have gjort sidste Træk og maa derfor trække først. Efter a7—a5! følger da 1. b5+a6 og mat i næste Træk.

Af T—n. (Hvid har gjort et falsk Træk). Stillingen før sidste Træk var: Hvid Ke5, Da3, Te1, h8. Lb6, Se8, Bd4, g6; Sort Ke7, Lc8, e3, Sb4, Bb7, d5, d7. Hvid har trukket Se8+c8 †, maa til Straf trække Ke5—f5 og bliver derpaa mat ved d7—d6.

Af G—g. & T—n. (Hvid gjør et Træk om). Stillingen før Sorts næstsidste Træk var: Hvid Ke4. De1, Ta6, K6, Le8, Bc5; Sort Ke6, Db6, Lf6. Sb4, h4, Bd7, f4. Sort trak da d7—d5 †, hvorpaa Hvid fejlagtig svarede med c5+d6 (e. p.) og blev gjort mat ved Db6—d4 †.

Af T—n. (Mat i 1 Træk) og P. M. (Mat i 2 Træk). Ifølge Skakreglerne bliver en Bonde, der naar ottende Række, til Officer efter den Spillendes frie Valg og medvirker strax som saadan. Reglerne have ikke bundet den Spillende til at fordre en Officer af den Farve, som han spiller med, og det maa derfor være tilladt at fordre en Officer af fjendtlig Farve. Den første Opgave løses da ved 1. d7—d8 (sort S.) †, den anden ved 1. d7—d8 (sort L.) L ∞; 2. Dc8—f5 †.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 4 & 5 (April & Maj 1879).

814. Af A. Anderssen. Mat i 3 Træk. — 1. Ka1—b1, Le8—h5 (!); 2. Tg1—g6, L+T; 3. †. — Rigtig løst af: G. Å. i Allingsås, Augusta O. i Nohleby, Herman, Jespersen & Vandrup, Gerhard.

815. Af A. Anderssen. Mat i 3 Træk. — 1. Lc3—b4, Lc7—b8; 2. Te4+e5, ∞ ; 3. \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman, Jespersen & Vandrup, Gerhard.

816. Af A. Anderssen. Mat i 4 Træk. — 1. Th8—h6, g2—g1 (D); 2. Lg6—e4, D ∞ ; 3. Th6—a6 †, L+T; 4. b5—b6 \neq . — Rigtig løst af: Herman.

817. Af A. Anderssen. Mat i 5 Træk. — 1. Kb3 c2, K+S; 2. Lc7—b6, Ka4; 3. Kc2—c3. b5—b4 †; 4. Kc3—c4, b4—b3; 5. \neq . — Rigtig løst af: Herman.

818. Af C. F. Wennberg. Mat i 2 Træk. — 1. Dc2—c1, ∞ ; 2. \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman, Jespersen & Vandrup, Gerhard.

819. Af F. W. Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Sa5—c6, Lg2—e4; 2. De2—b5 †, K+S; 3. Sd8 \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman, Jespersen & Vandrup, Gerhard.

820. Af J. Jespersen. Mat i 3 Træk. — 1. Db2—b7, L+D, (A. B.); 2. Td4—e4. ∞ ; 3. L. ell. S. \neq . (A) 1. . . . Ke6; 2. D+d5 † osv. (B) 1. . . . c7—c6; 2. Td4—f4 osv. — Rigtig løst af: G. Å. Augusta O., Jespersen & Vandrup.

821. Af H. v. Düben. Mat i 3 Træk. — 1. Sc7+d5, Sc3 +e4; 2. Sd5—f4, ∞ ; 3. D. L. ell. S. \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman.

822. Af Fr. af Geijersstam. Mat i 4 Træk. — 1. Lf4—e5, bc (A. B.); 2. Se6, d6 (a. b.); 3. Te2 †; 4. S. \neq . — 2. — (a) Kf5; 3. Tf2 †; 4. \neq . — 2. — (b) d4; 3. Sg5 †; 4. T. \neq . — 1. — (A) Sc2; 2. Te2 †, Kd3; 3. Sb2 †; 4. Tc2 \neq . — 1. — (B) ∞ ; 2. Te2 †; 3. Te3 †; 4. Lb5 \neq . — Rigtig løst af: Jespersen & Vandrup, —m—g, Gerhard.

823. Af Th. Jensen. Mat i 4 Træk. — 1. Da7—e7, Ld6 +e7!; 2. Ta2+a4, T+T; 3. Lh2—e5. ∞ ; 4. \neq . — Rigtig løst af: —m—g.

824. Af A. van Heycop ten Ham. Mat i 4 Træk. — 1. Sd4—f5 †, Kg3—f4 (A); 2. Db1—b7, c5—c4 (a); 3. Db7—a6 osv. 2. — (a) Kg5; 3. Dg7 † osv. 1. — (A) Kf3; 2. Df4, Ke4; 3. Dg2 osv. Biløsning ved 1. Db1—f1 osv.

825. Af R. Wormald. Mat i 2 Træk. — 1. Tf2—f5; 2. \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman, Jespersen & Vandrup, Gerhard.

826. Af G. B. Valle. Mat i 3 Træk. — 1. Lb5—a6, ba (A); 2. De6+e5 †. K+D; 3. Ta7+e7 \neq . 1. — (a) Td4—c4; 2. De6 +d5 † osv. — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman.

827. Af G. Richards. Mat i 3 Træk. — 1. Db1—h1, Lf7—g6; 2. Dh1—a1, L+S; 3. b2—b4 \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman.

828. Af W. A. Shinkman. Mat i 3 Træk. — 1. Lh3—g2, e6—e5; 2. Lg2—h1; 3. \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman, Jespersen & Vandrup.

829. Af C. Schwede. Mat i 3 Træk. — 1. Dc7+f7, Ke4+d5; 2. Sf3—g5 osv. — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman.

830. Af Pearson. Mat i 3 Træk. — 1. Lf8—c5, Sa4+c5!; 2. Td1—d6; 3. T. \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman, Jespersen & Vandrup.

831. Af A. Oberhänsli. Mat i 3 Træk. — 1. Lc1—g5, K+B (A); 2. Df2—c5 †, K+D; 3. L. \neq . 1. — (A) T. ell. L+L; 2. Dd4 † osv. — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman, Jespersen & Vandrup.

832. Af J. G. Campbell. Mat i 3 Træk. — 1. Dh5—g6, f7+g6!; 2. Kb1—c2; 3. \neq . — Rigtig løst af: G. Å., Augusta O., Herman.

833. Af J. W. Abbott. Mat i 4 Træk. — 1. La6—f1; 2. Ta7—a5; 3. f3—f4; 4. Ta5—e5 \neq . — Rigtig løst af: Augusta O., Herman.

834. Af J. Minckwitz. Mat i 4 Træk. — 1. Sf4—d3, Kc6—b5 (A); 2. Sd3—e1, Kb5—c6; 3. Se1—f3, ∞ ; 4. L. ell. S. \neq . 1. — (A) K+S; 2. Lb7 †, Kd4; 3. Se1 osv. — Rigtig løst af: Herman, Jespersen & Vandrup.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 6 (Juni 1879).

835. Af V. Nielsen. Mat i 5 Træk. — 1. Ta4+c4, d5+c4; 2. Kd8—e7, Se5+c6 †; 3. Ke7—e6, Sc6+d4 †; 4. Tf4+d4 osv. — 3. . . . Sc6—d8 †; 4. Ke6—f5 osv. — Hvis 2. . . . Se5—g6 †, da 3. Ke7—e6, Sg6+f4 †; 4. Ke6—f5 osv. — Hvis 2. . . . Sc3—d5 †, da 3. Lc6+d5, Se5—g6 ell. c6 †; 4. Ke7—d6 osv. — Hvis 2. . . . Lb2—a3, da 3. De1+c3 †, Le2—d3; 4. Dc3—e1 † eller 3. . . . Se5—d3; 4. Sd4—c2 † osv. — Hvis 2. . . . Se5—d3 ell. f3, da 3. Sd4—f5 †, Ke3+f4; 4. De1+g3 † osv. — Rigtig løst af: S. A. S.

836. Af Pradignat. Mat i 2 Træk. — 1. Db5—a6 og Mat i næste Træk. — Rigtig løst af: Augusta O., Nohleby, G. Å., Allingsås, Blehr, Herman, V. Nielsen.

837. Af Pradignat. Mat i 3 Træk. — 1. Tf5—f8, f4+e3; 2. Df3—f7 osv. — 1. . . . Kd1—e1; 2. Se2—g3 † osv. — 1. . . . Kd1—c2; 2. Le4+d3 † osv. — 1. . . . Td3+e3; 2. Sd5+e3 † osv. — Rigtig løst af: Augusta O., G. Å., Blehr, Herman, V. Nielsen.

838. Af Pradignat. Mat i 4 Træk. — 1. Se4—f6, Kf4—e5; 2. Dh1—e4 †, f5+e4!; 3. Tg8—g5 † osv. — 1. . . . e7+f6; 2. Dh1—d5, e6+d5!; 3. Tf8—e8 osv. — 1. . . . Tc6—c5; 2. Dh1—e4 †, f5+e4; 3. Sf6—d7 † osv. — 1. . . . La4+c2; 2. Sc1—e2 †, Kf4—e5; 3. Sf6—d7 † osv. — Rigtig løst af: Herman, V. Nielsen.

839. Af Pradignat. Mat i 5 Træk. — 1. Te2—c2, T+T; 2. Sf4—e2 †, fe; 3. f2—f4, L+f4; 4. Te6—e5 osv. — 3. . . . Sa3—c4; 4. Te6—d6 † osv. — 3. . . . Kd4+c5; 4. Te6—c6 † osv. — Hvis 2. . . . Tc2+e2, da 3. Te6—d6 †, Lg3+d6; 4. Sd8—e6 osv. — 1. . . . Sa3+c2; 2. Te6—d6 †, Kd4—e5; 3. Sf4—e6, h6+g5 eller Sf7+g5; 4. La1+c3 † osv. — Rigtig løst af: V. Nielsen.

840. Af J. Berger. Mat i 2 Træk. — 1. Dd2—h6 og 2. †. — Rigtig løst af: Augusta O., G. Å., Herman, V. Nielsen.

841. Af Berger. Mat i 3 Træk. — 1. Dh4—d8, Sd7—c5; 2. Tc2—c4 † osv. — 1. . . . Sd7+e5; 2. Te2—e4 † osv. — 1. . . . Tb8+d8 eller La7—b6; 2. Ke1—d2. — 1. . . . b4—b3; 2. Sd6—b5 † osv. — 1. . . . ∞; 2. Tc2—d2 † osv. — Rigtig løst af: Herman, V. Nielsen.

842. Af Berger. Mat i 4 Træk. — 1. Kb8—b7, Se3—f5; 2. Dh5—g5, Kd6+e5; 3. Dg5—f4 † osv. — 2. . . . Dc1—f1; 3. Te5+e6 † osv. — 2. . . . Lg8—f7; 3. Dg5—f6 osv. (eller 3. Dg5+c1). — 2. . . . Lg1—h2; 3. Te5+f5 osv. — 2. . . . ∞; 3. Dg5—f6 eller henholdsvis Te5+f5 ell. Dg5—f4 ell. Te5+e6 †. (Paa 2. . . . Dc1+b2 kan følge enten 3. Dg5—f4 eller Dg5—f6 eller Te5+f5 eller Te5+e6 † osv.). — 1. . . . Dc1—f1; 2. Te5+e6 †, L+T; 3. Dh5+c5 † osv. (talrige Varianter!) — Rigtig løst af: V. Nielsen.

843. Af Berger. Mat i 5 Træk. — 1. Ld5—f7, e3+f2!; 2. Tc5+c3, Kf4+e5; 3. La3—b2, Ke5+f6; 4. Da7—e7 † osv. — 3. . . . Sf5—d4 ell. Sd8—e6; 4. Tc3—f3 (†). — 3. . . . Ke5—f4; 4. Da7—e3 † osv. — 3. . . . Tf8 ell. Sd8+f7; 4. Tc3—d3 † osv. — 3. . . . e4—e3; 4. Tc3—c4 osv. — 3. . . . D. ∞; 4. Tc3—f3 † osv. — Hvis 2. . . . Dh1—f3, da 3. Tc3+f3 †, e4+f3; 4. Da7—d4 osv. — Hvis 2. . . . Sd8—b7, da 3. Da7+f2 †, Dh1—f3!; 4. Df2+h2 † osv. — Rigtig løst af: V. Nielsen.

844. Af Geijersstam. Mat i 2 Træk. — 1. Dh1—b1 og 2. \neq . — Rigtig løst af: Augusta O., G. Å., Herman, V. Nielsen.

845. Af Geijersstam. Mat i 3 Træk. — 1. Kc1—d2, f7+g6; 2. Se5—g4 osv. — 1. . . , f7—f5; 2. Sg6—f8 (eller 2. Kd2+e2). — 1. . . , ∞ ; 2. Kd2—e3 osv. — Rigtig løst af: Herman, V. Nielsen.

846. Af Geijersstam. Mat i 4 Træk. — 1. Ta8—e8, Sf7+d6; 2. Lc4—d5, Ke4+d5; 3. Df2—d4 † osv. — 2. . . , Ke4—d3; 3. Df2—e3 † osv. — 1. . . , Tb1—e1; 2. Df2—d4 †, Ke4—f5; 3. Lc4—d3 † osv. — 1. . . , Sf7—d8; 2. Df2—e3 †, Ke4—f5; 3. De3—e5 † osv. — 1. . . , Lh5—g4; 2. Te8+e6 †, Lg4+e6; 3. Df2—e3 † osv. — Rigtig løst af: V. Nielsen.

847. Af Geijersstam. Mat i 5 Træk. — 1. Sd3—e5 (truer med 2. Tc6—d6 † og 3. Lb5—c6 \neq), f6+e5; 2. Tc6—d6 †, e7+d6; 3. Sc4—e3 †, Sf1+e3; 4. Lb5—c4 † osv. — 1. . . , Le6—c8; 2. Se5—g6, Tg8—e8!; 3. Tc6—d6 †, L+T; 4. Sc4—b6 † osv. — Rigtig løst af: V. Nielsen.

848. Af W. Coates. Mat i 2 Træk. — 1. Tb3—a3 og 2. \neq . — Rigtig løst af: Augusta O., G. Å., Herman, V. Nielsen.

849. Af W. Coates. Mat i 3 Træk. — 1. Da3—b2, Dd4+b2 eller Sc1—b3; 2. Tc2—c6 osv. — 1. . . , f4+g3; 2. Lh2+g3 † osv. — 1. . . , Lf2—e3; 2. g3+f4 †. — 1. . . , Dd4—c3; 2. Db2+c3 † osv. — 1. . . , ∞ ; 2. Tc2—c5 † osv. — Rigtig løst af: Herman, V. Nielsen.

850. Af W. Coates. Mat i 4 Træk. — 1. De4—a8, Tc7—c8!; 2. Da8—h1 †, Ld1—b5; 3. Dh1—a1 osv. — Rigtig løst af: V. Nielsen.

851. Af W. Coates. Mat i 5 Træk. — 1. Dh6—h1, Sf1—e3; 2. Dh1—a1, Tc3—c2; 3. Td4—c4 †, Tc2+c4; 4. Da1—d4 osv. — 2. . . , Dg2—d5; 3. Td4+d5, ∞ +d5; 4. Da1+c3 † osv. — 1. . . , a2—a1 D.; 2. Td4+b4, Da1—b1; 3. Tb4+b1, Le6—b3; 4. Tb1+b3 osv. — Rigtig løst af: V. Nielsen.

852. Af Moore. Mat i 5 Træk. — 1. b3—b4, Kb2+a2; 2. Kd2—c1, Ka2—a3 (a1); 3. b4—b5 osv. — 1. . . , Kb2—a1; 2. Kd2—c1, Ka1—a2; 3. Td4—d3 osv. — 1. . . , Kb2—a3; 2. Kd2—c3, Ka3—a4; 3. Td4—d5. — 2. . . , Ka3+a2; 3. Td4—d1 osv. — 1. . . , Kb2—b1; 2. Kd2—c3, Kb1—c1 eller a1; 3. Kc3—b3 osv. — 2. . . , Kb1+a2; 3. Td4—d1 osv. — Rigtig løst af: C. Dahl, V. Nielsen.

Om dette Problem siges i Schallops nys udkomne Bog „Der internationale Schachkongress zu Paris im Jahre 1878“ følgende: „Opgavens prisbelønnede Variantrigdom maa søges deri, at Hvid mod hvert af de fire Kongetræk, som først staa til Sorts Raadighed,

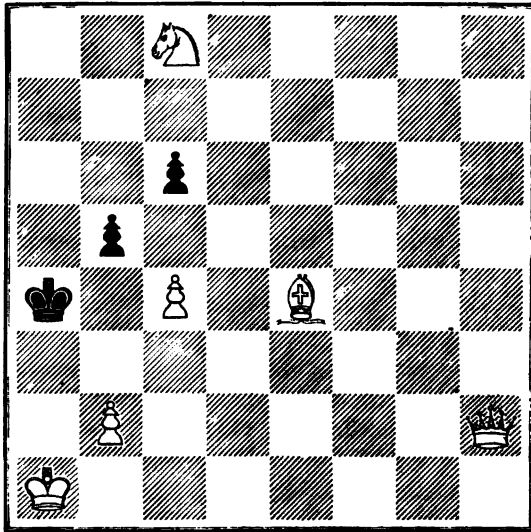
er nødt til at ændre om end ikke Idéen i Mattens Fremstilling, saa dog den Maade, hvorpaa Matten finder Sted, samt deri, at i hver af de 8 Spillemaader, der findes, kan Sort, hvad Øjeblik han vil — i første, andet eller tredie Træk, indskyde hvert af de to Træk, $g4-g3$ og $h4-h3$ (hvorpaa Hvid naturligvis maa svare med henholdsvis $h2-h3$ og $g2-g3$); det giver ialt $8 \cdot 3 \cdot 2 = 48$ Varianter, af hvilke der kun maa fradrages $3 \cdot 2 = 6$, da i disse de nævnte forhalende Træk vilde komme for sent som tredie Træk paa Grund af, at Mat strax vilde følge.“

Opgaver.

C. Dahl, Kjøbenhavn.

Hæderlig Omtale ved *American Chess Journal's* Problemturnering.

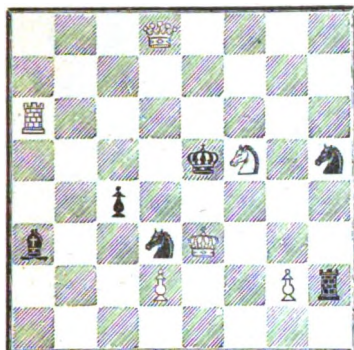
912.

Mat i 3 Træk.

913.

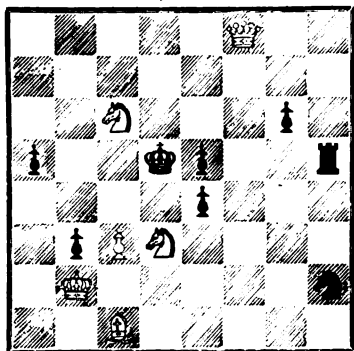
W. Jensen, Krummerup.

Mat i 2 Træk.

915.

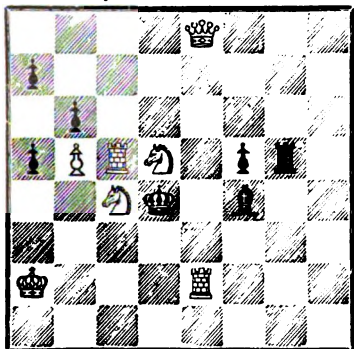
A. Norlin, Stockholm.

Mat i 3 Træk.

917.

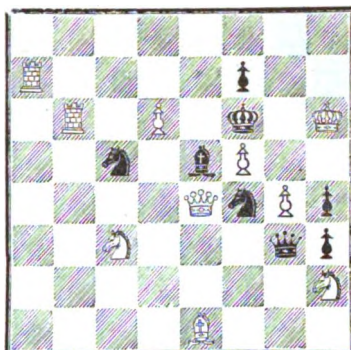
O. Jespersen, Kjøbenhavn.

Mat i 3 Træk.

914.

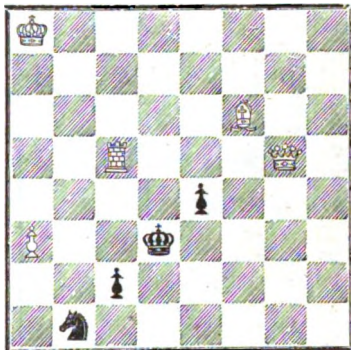
Th. Jensen.

Mat i 2 Træk.

916.

J. Jespersen, Faarevejle.

Mat i 3 Træk.

918.

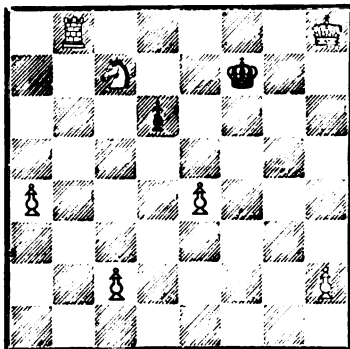
Fr. Holler, Trondhjem.

Mat i 3 Træk.

919.

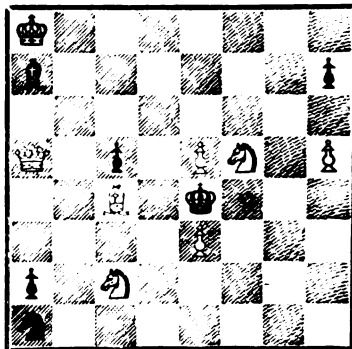
J. Ebbell, Kristiania.

Mat i 5 Træk.

920.

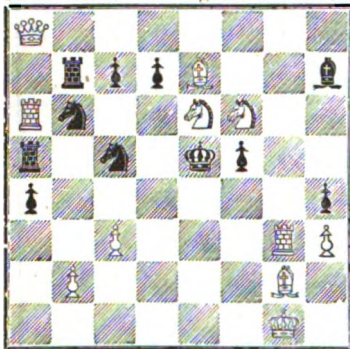
H. v. Dübén, Kristiansstad.

Mat i 4 Træk.

921.

R. Sahlberg, Stockholm.
Fra Problemturneringen i Paris 1878.

Mat i 4 Træk.

922.

V. O. Sandegren.

Mat i 4 Træk.

923.

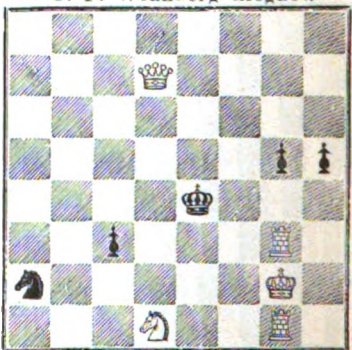
C. Dahl, Kjøbenhavn.
Kristiania Skakklub tilegnet.

Mat i 5 Træk.

924.

S. Gold, Wien.
C. F. Wennberg tilegnet.

Sejrmat i 11 Træk.

November 1879.

Partier.

627. Poleriogambit.

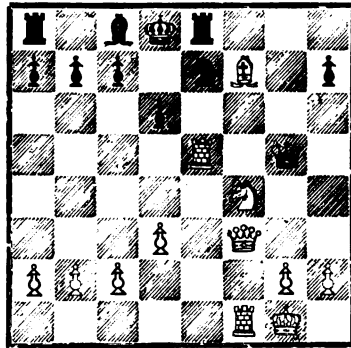
(Spillet pr. Korrespondance Juni 1877—Febr. 1878.)

(Noterne af A. Bjørnvall.)

A. Bjørnvall.	N.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	g7—g5
4. Lf1—c4	g5—g4
5. 0—0	g4+f3
6. Dd1+f3	Dd8—f6
7. e4—e5	Df6+e5
8. d2—d3	Lf8—h6
9. Lc1—d2	Sg8—e7
10. Sb1—c3	Sb8—c6
11. Ta1—e1	De5—f5!
12. Sc3—d5	Ke8—d8
13. Ld2—c3	Th8—e8
14. Lc3—f6	Lh6—g5
15. Lf6+g5	Df5+g5
16. Sd5+f4	d7—d6

I Parti Nr. 458 (Nord. Skakt. 1877) spillede Sort her Dg5—c5 †; det bedste Træk er vel Sc6—e5, hvorved Hvid næppe kan vinde en Officer; paa 17. Df3—e3 følger da f7—f6.

Hvid.	Sort.
17. Lc4+f7	Sc6—e5
18. Te1+e5	...

18.	Dg5+e5
----------	--------

Dette ser naturligt ud og fører simpelthen til Remis; at slaa med Bonden havde maaske givet Sort noget bedre Chancer, skjøndt det vel er højst tvivlsomt, om ikke Hvid ogsaa da kunde have opnaaet Remis. Spillet kunde udviklet sig omtrent saaledes:

Hvid.	Sort.
18. . . .	d6 + e5
19. Lf7 + e8
A.	
19. . . .	Kd8 + e8
20. Sf4 - d5	Sf7 + d5(a)
21. Df3 - f7 †	Ke8 - d8
22. Df7 + d5 †	Kd8 - e7 !
23. Dd5 - f7 †	Ke7 - d8
24. Df7 - f8 †	Kd8 - d7
25. Tf1 - f7 †	Kd7 - c6
26. Tf7 - f6 †	Kc6 - d7
Remis. .	
a) 20. . . .	Ke8 - d7
21. Sd5 + e7	Dg5 + e7
22. Df3 - d5 †	De7 - d6
23. Dd5 - f7 †	
Remis ved evig Skak.	
B.	
19. . . .	e5 + f4
20. Le8 - f7 !
Paa 20. Le8 - a4 følger Se7 - g6 !; 21. Df3 - e4 c7 - c6 og Sort staar bedst.	
a.	
20. . . .	Dg5 - c5 †
21. Kg1 - h1	Dc5 + c2
22. Df3 + f4	Dc2 + b2 (a, b, c)
23. Df4 - h6	Db2 - h8
24. Lf7 - h5	Kd8 - d7 !
25. Lh5 - g4 †	Kd7 - e8
26. Lg4 - h5 †	Ke8 - d7
Remis.	
a) 22. . . .	Dc2 + d3
23. Lf7 - h5 og Hvid vinder.	
b) 22. . . .	Dc2 - c6
23. Df4 - d4 †	Lc8 - d7
24. Dd4 - h8 †	Ld7 - e8
25. Lf7 + e8 og Hvid vinder.	
c) 22. . . .	Dc2 - c5

Hvid.	Sort.
23. Df4 - f6	c7 - c6
24. d3 - d4	Dc5 - b5
Paa 24. . . . Dc5 - b4 følger	
25. a2 - a3 Db4 - a5; 26. Df6 - d6 † Lc8 - d7; 27. Lf7 - e6 og Hvid vinder.	
25. Df6 - d6 † Lc8 - d7	
26. Tf1 - e1 og Hvid vinder.	
b.	
20. . . .	Se7 - g6
21. Lf7 + g6	Dg5 + g6
Paa 21. . . . h7 + g6 følger	
22. Df3 - e4 med stærkt Spil, idet der trues med Tf1 - f4.	
Paa 22. . . . Dg5 - c5 † svares da med 23. d3 - d4; paa 22. Dg5 - e7 med 23. De4 + g6.	
22. Df3 + f4	Lc8 - d7
23. Df4 - h4 †	Kd8 - e8
Paa 23. . . . Kd8 - c8 følger	
24. Tf1 - f8 † Ld7 - e8; 25. Dh4 - e7 og Hvid vinder.	
24. Tf1 - e1 †	Ld7 - e6
25. Dh4 - c4	Ke8 - d7
26. Dc4 - d4 † og Sort kan ikke uden Tab undgaa evig Skak f. Ex.:	
26. . . .	Kd7 - c8
27. Dd4 - e5	Le6 - f7
Paa Le6 d7 følger De5 - h8 † osv.	
28. De5 - e7	Dg6 - g8
29. Te1 - f1 og Hvid vinder.	
c.	
20. . . .	Lc8 - d7
21. Df3 + f4
Df3 - e4 ser ud til at strande paa Se7 - g6.	
21. . . .	Dg5 + f4

Hvid.	Sort.
22. Tf1+f4	Se7-g6 !
23. Tf4-b4	Ta8-b8 !
24. Lf7-g8	h7-h6
25. Lg8-h7	Sg6-f8
26. Lh7-e4	c7-c6
27. Le4-f3	Sf8-g6
28. Lf3-h5, og det er	

tvivlsomt, om Sort i Længden kan forsvare h-Bonden uden at gaa ind paa Remis eller Udjævning af Spillet.

19. Lf7+e8	Kd8+e8
20. Sf4-h5	Se7-f5
21. g2-g4	De5-e3 †

Simplest og vistnok ogsaa bedst, medens Hvid havde faaet et stærkt Angreb, hvis Sort havde forsøgt at redde Officeren, f. Ex.:

21. . . .	Sf5-e7
22. Df3-f7 †	Ke8-d7 !
23. Sh5-f6 †	Kd7-c6
24. Df7-e8 †	Kc6-c5

Paa Kc6-b6 følger 25. De8+e7 De5+e7; 26. Sf6-d5 † med bedst Spil.

25. c2-c3	Se7-c6(a)
26. d3-d4 †	Sc6+d4
27. De8+e5	d6+e5
28. c3+d4 †	Kc5+d4

Paa e5+d4 følger 29. Tf1-c1 † med godt Spil for Hvid.

29. Tf1-d1 †	Kd4-e3
30. Td1-d8 med godt Spil.	

a) 25. . . .	De5-e3 †
26. Kg1-g2	De3-e6
27. b2-b4 †	Kc5-b6
28. De8+e7 osv.	

22. Df3+e3	Sf5+c3
------------	--------

Hvid.	Sort.
23. Tf1-e1	Lc8+g4
24. Te1+e3 †	Ke8-f7
25. Sh5-f4	Ta8-g8
26. Te3-g3	c7-c6
27. h2-h3	Lg4-f5
28. Tg3+g8	Kf7+g8
29. b2-b4	Kg8-f7
30. Kg1-f2	Kf7-f6
31. Kf2-f3	Kf6-e5
32. c2-c3	c6-c5
33. Kf3-e3	c5+b4
34. c3+b4	d6-d5

Denne Bonde burde vistnok være holdt tilbage paa d6; i saa Fald havde vistnok Hvid vanskelig kunnet opnaa mere end Remis; nu derimod ser det ud til, at Sort ikke kan redde Partiet. Slutspillet viser paa en slaaende Maade Springerens Overlegenhed over Løberen, naar de ere alene tilbage af Officererne i Spillet.

35. d3-d4 †	Ke5-d6
36. h3-h4	b7-b5
37. Sf4-e2	Kd6-e6

Sort vil søge at hindre den hvide Konges Fremmarsch. Som Fortsættelsen viser, lader dette sig dog ikke med Held udføre.

38. Ke3-f4	Lf5-d3
39. Se2-c3	a7-a6

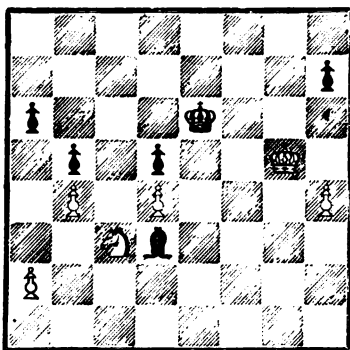
Dette er absolut nødvendigt om end ikke netop i dette Træk f. Ex.:

39. . . .	Ld3-c4
40. Kf4-g5	Ke6-f7 ?

Bedst er a7-a6.

Hvid.	Sort.
41. Kg5—f5	a7—a6
42. a2—a3	K∞
43. Kf5—e5	osv.

40. Kf4—g5

40. . . . Ld3—e4

At trække Løberen til c4, dner
ligesaa lidt i Længden, f. Ex.:

40. . . . Ld3—c4

41. a2—a3 . . .

A.

41. . . . Lc4—b3

42. Sc3—e2 Lb3—c2

Paa Ke6—f7 følger 43. Se2—
f4 Kf7—e7; 44. Kg5—h6 og
Hvid vinder en Bonde.

43. Se2—f4 † Kc6—d6

44. Kg5—f6 Lc2—e4

45. Sf4—h3 Le4—d3

Paa h7—h6 følger 46. Sh3—f4,
paa Le4—g2 derimod 46. Sh3
—g5.

46. Sh3—g5 Ld3—e4

Paa h7—h5 følger 47. Sg5—
h3 Ld3—e4; 48. Sh3—f4 Le4
—f3; 49. Kf6—g5 osv.

47. Kf6—g7 Le4—c2

48. Sg5+h7 Kd6—e6

49. Sh7—f8 † Ke6—f5

50. h4—h5 Kf5—e4

Hvid.	Sort.
-------	-------

51. h5—h6 Ke4+d4

52. Sf8—g6 og Hvid vinder.

B.

41. . . . Lc4—d3

42. Sc3—d1 Ke6—f7

43. Sd1—e3 Kf7—e6(a)

44. Se3—g4 Ke6—e7

45. Sg4—e5 Ke7—e6

46. Se5—c6 og Hvid vinder.

a) 43. . . . Kf7—g7

44. Se3—f5 † Kg7—f7

ellers 45. Kg5—f6.

45. Sf5—d6 † Kf7—e6

46. Sd6—b7 ∞

47. Sb7—c5 og Hvid vinder.

41. Sc3—d1 Ke6—f7

42. Kg5—h6 Kf7—g8

Noget bedre havde Kf7—f6
været, skjøndt Hvid i hvert
Fald vinder, f. Ex.:

42. . . . Kf7—f6

43. Sd1—e3 Kf6—e6

44. Kh6—g5 og Hvid kan
fortsætte Angrebet, som under
forrige Note B er vist. At
trække 44. Kh6—g7 gaar mu-
ligen ogsaa an, skjøndt det
stiller sig tvivlsomt, om ikke
Sort maaske da kan opnaa
Remis, naar han svarer med
Le4—b1!

43. Sd1—e3 Kg8—f7

44. Se3—g4 Kf7—g8

Paa Kf7—e6 kan nu følge:

45. Sg4—e5 Ke6—f5

46. Kh6+h7 Kf5—f4 †

47. Kh7—g7 Kf4—e3

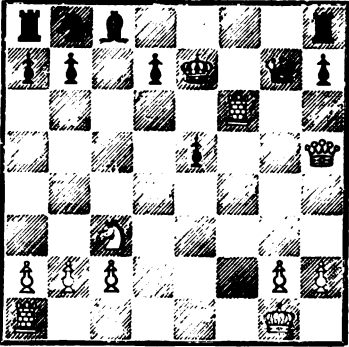
48. Se5—c6 og Hvid vinder.

45. Sg4—e5 opgivet.

628. Polerogambit.

(Spillet i Kristiania Skakklub d. 15¹/₂ 1878.)

(Noterne ere af A. Bjørnvall.)

A. Bjørnvall.		L.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	Sb1—c3 beholder et overmaade stærkt Angreb.	
1.	e2—e4	e7—e5	12.	Df3 + f4 † Sg8 - f6 !
2.	f2—f4	e5 + f4	13.	Df4—h4 Kf7 - e8 !
3.	Sg1—f3	g7—g5	14.	Tf1 + f6 Dg6—g7
4.	Lf1—c4	g5—g4	15.	Dh4—h5 † Ke8—e7
5.	0—0	g4 + f3	16.	d5—d6 † c7 + d6
6.	Dd1 + f3	Lf8—h6 ?	17.	Sb1—c3 d6 + e5
Mindre godt Forsvar; det rigtige Træk er som bekjendt Dd8—f6.				
7.	d2—d4	Dd8—f6 .		
8.	c4—e5	Df6—c6		
Dronningen burde vel gaa til b6 eller til f5.				
9.	Lc4 + f7 †	...		
Dette Offer synes at være korrekt i denne Stilling.				
9.	...	Ke8 + f7		
10.	d4—d5	Dc6—g6		
11.	Lc1 + f4	Lh6 + f4		
Dette ødelægger paa en Gang Sorts Spil; forholdsvis bedst havde været Kf7—e8, skjøndt Hvid ogsaa i saa Fald ved				
Intet andet nytter mere; paa Th8—f8 følger Mat i 5 Træk.				
18.	Sc3—d5 †	Ke7—d8		
19.	Tf6—f7	Dg7 + f7		
20.	Dh5 + f7	Sb8—c6		
Hvid gjør Mat i 2 Træk.				

629. Polerogambit.¹⁾

(Spillet i Kjøbenhavn 1862.)

(Noterne ere af S. A. S.)

G. Nielsen.	S. A. Sørensen.	Hvid.	Sort.
		Schachz. 1862, i alle Tilfælde	
		Overmagten.	
1. e2—e4	e7—e5	8. . . .	Sc6—e5
2. f2—f4	e5+f4	9. d4+e5	De7—c5 †
3. Sg1—f3	g7—g5	10. Kg1—h1	Dc5+c4
4. Lf1—c4	g5—g4	11. Lc1+f4	b7—b6
5. 0—0	g4+f3	12. Sb1—d2	Dc4—e6
6. Dd1+f3	Dd8—e7	13. b2—b4	. . .
Froms bekjendte Forsvar mod		Trækker Hvid Sd2—b3, følger	
— som det dengang hed —		c7—c5 efterfulgt af Lc8—b7	
Muziogambiten.		med smukt Spil for Sort.	
7. d2—d4	. . .	13. . . .	Lc8—a6
Dengang betragtet som den		14. Tf1—e1	Lf8—h6
kraftigste Fortsættelse; senere		15. Sd2—b3	Lh6+f4
Undersøgelser have vist, at		16. Df3+f4	0--0-0
Df3+f4 er bedre, og det stiller		17. Sb3—d4	De6—c4
sig da tvivlsomt, om Forsvaret		18. a2—a4	Sg8—e7
Dd8—e7 holder Stik.		19. a4—a5	Se7—g6
7. . . .	Sb8—c6!	20. Df4—e3	Sg6+e5
8. c2—c3	. . .	21. a5+b6	a7+b6
Spiller Hvid her i Stedet for		22. b4—b5	La6—b7
Lc1+f4, eller Df3—f2, eller		23. Ta1 a7	Th8—g8
Df3+f4, svarer Sort henholds-		24. Te1—a1	Dc4—d3
vis med Sc6+d4, Lf8—g7, og		og Sort vinder, da Hvid ikke	
med Lf8—h6!, og Sort behol-		paa Grund af det truende Dd3	
der, som først paavist af dan-		+e4 kan undgaa Afbytning.	
ske Skakspillere i Deutsche			

¹⁾ Dette Parti, ligesom de tvende følgende, høre til S. A. Sørensens ældre Samling. Se Nord. Skaktidende S. 80 d. A. Red.

630. Kieseritzky-Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn 1863.)

(Noterne ere af S. A. S.)

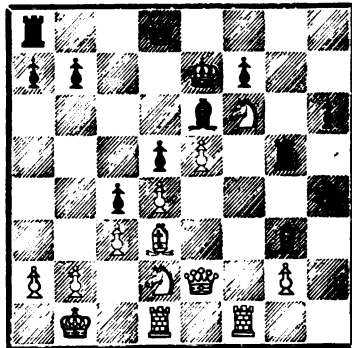
G. Nielsen.	S. A. Sørensen.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	g7—g5
4. h2—h4	...
Hvids Yndlingsspil dengang som nu.	
4.	g5—g4
5. Sf3—e5	Lf8—g7
Denne Nyhed var lige indført af L. Paulsen.	
6. Se5+g4	...
Som bekjendt er den anden Fortsættelse d2—d4.	
6.	d7—d5
7. Sg4—f2	...
Slaar Hvid Bonden, vinder Sort ved Dd8—e7 †; 8. Ke1—f2 Lg7—d4 †; 9. Kf2—f3 Lc8+g4 † osv.	
7.	Sg8—f6
Springer til e7, eller endnu hellere d5+e4, skal være stærkere. De følgende Springerendinger ere forøvrigt ret nette.	
8. e4—e5	Sf6—e4
9. d2—d4	Lg7—h6
10. Dd1—f3	Se4—g3
11. Th1—h2	Sg3—f5
12. c2—c3	Sf5—h4
13. Df3—h5	Lh6—g5
14. Lc1+f4	Lg5+f4
15. Th2+h4	Lf4—g3

Hvid.	Sort.
16. Th4—h1	Th8—g8
17. Lf1—e2	Sb8—c6
18. Th1—f1	Sc6—e7
19. Sb1—d2	Se7—f5
20. 0—0—0	...

Ved dette stærke Træk undrager Hvid sig alle Farer og faaer mindst lige Spil. Trækker Sort nemlig Sf5—e3 følger Sf2—e4!

20.	h7—h6
21. Sf2—g4	Tg8—g5
22. Sg4—f6 †	Ke8—e7
23. Dh5—f3	Lc8—e6
24. Le2—d3	Sf5—h4
25. Df3—e2	c7—c5
26. Kc1—b1!	c5—c4

Ødelæggende for Sort, som Fortsættelsen viser.

27. Ld3+c4	...
------------	-----

Ved dette korrekte Offer forcerer Hvid paa en elegant Maade Spillet.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
27. . . .	d5+c4	Slaar Kongen ved Sd6—e4.	e5, er der Mat
28. Sd2+c4	Lc6—d5	33. Td1+d5	Lg3+c5
29. Sc4—d6	Ld5+g2	Den hurtigste Død!	
30. De2—c4	Tg5—g7	34. Td5+e5 †	Ke6+c5
31. Dc4—b4	. . .	35. Db4—f4	Ke5—e6
Afgjørende!		36. Tf1—e1 †.	
31. . . .	Ke7—e6		
32. d4—d5 †	Lg2+d5		

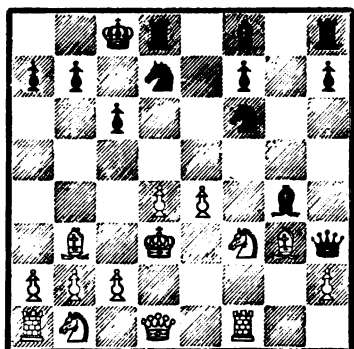
631. Cochrane-Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn 1863.)

(Noterne ere af S. A. S.)

Waltz.	S. A. Sørensen.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	Sort var Hovedsagen, et raskt Angreb.	
1. e2—e4	e7—e5	8. Kf1—f2	d7—d5
2. f2—f4	e5+f4	9. Lc4+d5	Sg8—f6
3. Sg1—f3	g7—g5	10. d2—d4	Dh3—h4 †
4. Lf1—c4	g5—g4	11. Kf2—e2	g4+f3 †
5. Sf3—e5	Dd8—h4 †	12. Se5+f3	Lc8—g4
6. Ke1—f1	f4—f3	13. Ke2—d3	. . .
Dette Træk paa dette Sted danner som bekjendt Gambit Cochrane.		Paa Ld5+b7 kan bl. A. følge:	
7. g2+f3	. . .	13. . . .	c7—c6
Det er kun tilsyneladende, at Hvid her har mange og gode Træk til sin Raadighed; hverken Lc4+f7 † eller Se5+f7 due saaledes; bedst skal d2—d4 være.		14. Lb7+a8	Lg4+f3 †
7. . . . Dh4—h3 †		15. Ke2+f3	Dh4—e4 †
Dette Træk staar vel i Styrke tilbage for Sg8—f6, men det forskaffer dog, hvad der for		16. Kf3—f2	Sf6—g4 †
		17. Kf2—g1	Th8—g8osv.
		13. . . .	Dh4—h3
		14. Th1—f1	c7—c6
		15. Ld5—b3	Sb8—d7
		16. Lc1—f4	0—0—0
		17. Lf4—g3	. . .
		se omstaaende Diagram	
		17. . . .	Sf6+e4!

Hvid. Sort.

Stilling efter Hvids 17de Træk.

Ogsaa Sd7--c5 † havde været
højest ubehagelig for Hvid.

18. Kd3+e4 Td8-e8 †

19. Lg3-e5 . . .

Paa Ke4-d3 følger Lg4-f5 †
med tabt Spil for Hvid.

19. . . . Te8+e5

I slige Stillinger kan man som

Hvid. Sort.

bekjendt tillade sig visse Fri-
heder.

20. d4+e5 Lg4-f5 †

21. Ke4-e3 Lf8-h6 †

22. Ke3-e2 Sd7+e5

23. Ke2-e1 . . .

Springeren kan naturligvis ikke
slaa, og paa Dd1-d4 kunde
følge: Th8-e8; 24. Sf3+e5
Dh3+h2 † osv.

23. . . . Se5+f3 †

24. Dd1+f3 Th8-e8 †

25. Ke1-d1 Dh3+f1 †

26. Df3+f1 Lf5-g4 †

27. Df1-e2 Te8+e2

28. c2-c3 Te2+h2 †

29. Kd1-c1 Lh6-e3

30. Ke1-f1 Lg4-f3

og Sort gjør Mat senest i 2det
Træk.

632. Løbergambit.

(Spillet i Kjøbenhavn i Foraaret 1879.)

G. Nielsen.

P. Møller.

Hvid.

Sort.

Hvid.

Sort.

7. e4-e5

d7-d5

1. e2-e4

e7-e5

8. e5+d6

De7+d6

2. f2-f4

e5+f4

9. d2-d4

Sg8-f6

3. Lf1-c4

f7-f5

10. Sf3-e5

Lc8-e6

4. Sb1-c3

Dd8-h4 †

11. Dd1-e2

Le6+b4

5. Ke1-f1

c7-c6

se omstaaende Diagram.

12. De2+c4

. . .

Dette Træk mindes vi ikke at
have set tidligere. De sæd-
vanlige Træk 5. . . . f5+e4
eller Sg8-f6 ere vistnok bedre.

6. Sg1-f3

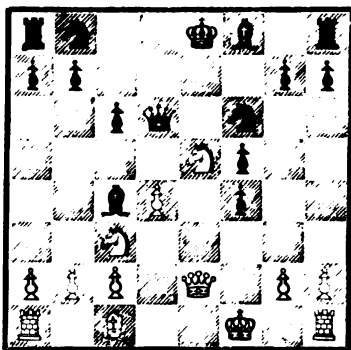
Dh4-e7

Hvid burde her have spillet
Se5+c4 †, hvorpaa følger Dd6
-e7; 13. Sc4-d6 † med godt
Spil. Istedetfor at vælge denne
simple Spillemaade indlader

Hvid.

Sort.

han sig paa en ret smuk Kombination, der imidlertid er af tvivlsom Værdi.

Stilling efter Sorts 11te Træk.

12. . . .	Sf6—d5
13. Lc1 + f4	Sd5 + f4
14. Dc4—f7 †	Ke8—d8
15. Df7 + f5	Dd6—f6
16. Se5—f7 †	Kd8—e8
17. Df5 + f6	g7 + f6
18. Sf7 + h8	Lf8—g7
19. Sc3—e4	Lg7 + h8
20. Se4—d6 †	Ke8—d7
21. Sd6 + b7	. . .

Sort har nu Løber og Springer mod Taarn og 2 Bønder, og Styrken er vel omtrent lige.

Begge Parter manøvrere ret godt i denne vanskelige Stilling.

21. . . .	Sb8—e6
22. Sb7—e5	Ta8—b8
23. Sa5—c4	Kd7—e6
24. g2—g3	Ke6—d5
25. b2—b3	Sf4—e6
26. c2—c3	Sa6—c7
27. Kf1—g2	Se6—g5
28. Sc4—d2	Lh8—g7

Hvid.

Sort.

Det koster Tid, men Løberen maa skaffes bort fra den virkningsløse Plads i Hjørnet.

29. Th1—c1	Lg7—h6
30. h2—h4	Sg5—e6
31. Sd2—f3	Tb8—g8
32. Kg2—h3	Se6—g7
33. c3—c4 †	Kd5—d6
34. g3—g4	Lh6—f4
35. Te1—e4	Sc7—e6
36. Ta1—e1	Tg8—e8
37. c4—c5 †	. . .

Begge Parter have hidtil bragt deres Kræfter med stor Omsigt i fortræffelige Positioner, men dette Træk af Hvid svækker hans Bondestilling. Det er aabenbart Hvids Mening med Skakken at lokke den sorte Konge ned paa d5, hvorpaa følger g4—g5 med godt Spil, men Sort gjør det korrekte Træk.

37. . . .	Kd6—d7
38. Te1—d1	Lf4—c7

Herved hindres Hvid i at trække d4—d5, da Sort truer med Se5—f4 †.

39. Te4—e1	Te8—g8
40. g4—g5	Kd7—c8

Sort spiller stærkt! Han gaar med Kongen for under det paafølgende Slutspil at undgaa Skak, naar den hvide Springer i sin Tid kommer paa e5.

41. g5 + f6	. . .
- Et sidste Forsøg. Hvids Stilling er haabløs.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
41. . . .	Se6—f4 †	46. d4+e5	Sg1—f3 †
42. Kh3—h2	Sg7—b5	47. Kh2—h1	Tg8—f8
43. Te1—g1	Sf4—e2 †	48. e5—e6	Sh5—g7
44. Sf3—e5	Se2+g1	Øgivet.	
45. f6—f7	Lc7+e5 †		

633. Udligningsparti.

(Spillet i Stockholm den $\frac{1}{2}$ 1877.)

Svenonius.	S—f.	Hvid.	Sort.
Hvid. (÷ Sb1.)	Sort.		
1. e2—e4	e7—e5	10. Sg1—f3	Sb8—c6
2. Lf1—c4	Lf8—c5	11. Db4—c3	Sc6—a5
3. b2—b4	Lc5+b4	12. Sf3—g5 †	Kf7—e7
4. f2—f4	d7—d5	13. f4+e5	Sf6—d7
5. Lc4+d5	Sg8—f6	14. d2—d4	h7—b6
6. Dd1—f3	Lc8—g4	15. Sg5+e6	Ke7+e6
7. Ld5+f7 †	Ke8+f7	16. d4—d5 †	Ke6—e7
8. Df3—b3 †	Lg4—e6	17. Lc1—a3 †	Ke7—e8
9. Db3+b4	b7—b6	18. 0—0	øgivet.

634. Udligningsparti.

(Spillet i Stockholm den $\frac{1}{2}$ 1877.)

Svenonius.	S—f.	Hvid.	Sort.
Hvid. (÷ Sb1.)	Sort.		
1. f2—f4	c7—c5	9. Kg1—h1	c4+b3
2. Sg1—f3	Sb8—c6	10. a2+b3	d7—d5
3. b2—b3	e7—e6	11. e4+d5	Sf6+d5
4. e2—e4	Lf8—e7	12. d2—d4	Sd5—f6
5. c2—c3	Sg8—f6	13. Dd1—d3	Tf8—d8
6. Lf1—d3	0—0	14. Sf3—g5	g7—g6
7. Ld3—c2	Dd8—b6	15. Lc1—b2	Sf6—d5
8. 0—0	c5—c4 †	16. Ta1—e1	Le7+g5
		17. f4+g5	Td8—f8

	Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
18.	Tf1—f3	Lc8—d7	22.	g5+f6 Te7—f7
19.	Te1—f1	Ta8—e8	23.	Lc2+g6 h7+g6
20.	Dd3—c4	Te8—e7	og Hvid gjør Mat i 3 Træk.	
21.	De4—h4	f7—f5		

635. Udligningsparti.

(Spillet i Philadelphia.)

	Lindehn (÷ Ta1.)	A. Blehr.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	7.	e4+d5 Sh6—g4
1.	e2—e4	e7—e5	8.	Lc1+f4 Sg4—f2
2.	f2—f4	e5+f4	9.	Dd1—e2 † Dd8—e7
3.	Sg1—f3	Lf8—e7	10.	Lf4—e5 Sf2+h1
4.	Lf1—c4	Le7—h4 †	11.	Sf3+h4 0—0
5.	Ke1—f1	Sg8—h6	12.	De2—h5 Kg8—h8
6.	d2—d4	d7—d5	13.	Lc4—d3 opgivet.

636. Udligningsparti.

(Spillet i Philadelphia.)

	Lindehn (÷ Ta1.)	A. Blehr.	Hvid.	Sort.
	Hvid.	Sort.	7.	g2—g3 f4+g3
1.	e2—e4	e7—e5	8.	h2+g3 Lh4+g3
2.	f2—f4	e5+f4	9.	Kf1—g2 Sg4—f2
3.	Sg1—f3	Lf8—e7	10.	Dd1—f1 Sf2+h1
4.	Lf1—c4	Le7—h4 †	11.	Lc4—f7 † Ke8+f7
5.	Ke1—f1	Sg8—h6	og Hvid gjør Mat i 4 Træk.	
6.	d2—d4	Sh6—g4		

637. Udligningsparti.

(Spillet i Philadelphia.)

Lindehn (÷ Ta1.)		Græff.	Hvid.	Sort.
Hvid.		Sort.		
1.	e2—e4	e7—e5	10. Sf3—e5	Dg6—d6
2.	d2—d4	e5+d4	11. Dd1—b3	0—0
3.	c2—c3	d4+c3	12. Kg1—h1	Sb8—c6
4.	Lf1—c4	c3+b2	13. f2—f4	Sc6+c5
5.	Lc1+b2	Dd8—g5	14. Lc3+e5	Dd6—e7
6.	Sg1—f3	Lf8—b4 †	15. Db3—g3	g7—g5
7.	Sb1—c3	Lb4+c3 †	16. f4+g5	Sh6—g4
8.	Lb2+c3	Dg5—g6	17. Le5—f6	De7+c4
9.	0—0	Sg8—h6	18. Lc4—d3	De4—c3
			Hvid gjør Mat i 7 Træk.	

638. Froms Gambit. (Chess Monthly.)

(Spillet i Løwenthal-Turneringen d. 7/7 1879.)

(Noterne ere af Zukertort.)

BIRD	Blackburne.	Hvid.	Sort.	
Hvid.	Sort.			
1.	f2—f4	e7—e5	13. 0—0	Se4—d6
2.	f4+e5	d7—d6	14. Tf1—e1	Lc8—d7
3.	e5+d6	Lf8+d6	15. Lc1—g5	De7—f8
4.	Sg1—f3	Sg8—f6	16. Lg5—f4	Ta8—d8
			17. Sf3—g5	...
Ligesaa godt som det sædvanlige Træk Sg8—h6.		Hvid har et vel udviklet Spil; han har en Bonde mere, har den bedste Stilling og begynder nu et lovende Angreb.		
5.	d2—d4	Sf6—e4 ?	17. . . .	g7—g6
6.	Sb1—c3	f7—f5	18. Lf4+d6	c7+d6
7.	Dd1—d3	Dd8—e7	Slaar Sort med Dronningen, saa vinder Hvid en Kvalitet ved	
8.	Sc3—b5	Sb8—c6	19. Dd3—c4 † osv.	
9.	Sb5+d6 †	De7+d6	19. Lg2—d5 †	Kg8—g7
10.	c2—c3	0—0	20. Dd3—d2	...
11.	g2—g3	Tf8—e8	Istedetfor dette Forberedelses-	
12.	Lf1—g2	Dd6—e7		

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
træk kan Hvid ogsaa strax angribe Taarnet med Springeren; Spillet kan da fortsættes paa følgende Maade:		27. Ta1—d1	Te7+e6
20. Sg5—f7	Td8—c8	28. Dd6—c7 †	...
21. Dd3—d2	Sc6—e7	Udfaldet af Partiet er nu givet; ingen af Parterne har noget Angreb, og Hvid, der har Bonde og Kvalitet mere, maa vinde.	
22. Dd2—h6 †	Kg7—f6	28. . . .	Te6—e7
23. Dh6—g5 †	Kf6—g7	29. Dc7—d8	De8—f7
24. Ld5—b3	d6—d5	30. Td1—d6 ?	Te7—e8
25. Sf7—e5	Ld7—e6	31. Dd8—a5	b7—b6
26. Te1—f1 osv.		32. Da5—b5	Df7—e7
20. . . .	Sc6—e7	33. Db5—d3	De7—f7
Bedre var Te8—e7; Føreren af de Sorte spiller ikke med sin sædvanlige Dygtighed.		34. c3—c4	Te8—e7
21. Ld5—e6!	Se7—g8	35. Te1—d1	h7—h5
Df8—f6 er et nødvendigt Træk enten nu eller i næste Træk.		36. Dd3—c3	Te7—c7
22. d4—d5	Sg8—f6 ?	37. b2—b3	Df7—e7
23. Le6+d7	Td8+d7	38. Dc3—d4	Kg7—f7
24. Sg5—c6 †	Te8+c6	39. b3—b4	g6—g5
25. d5+e6	Td7—e7	40. c4—c5	b6+c5
Paa Td7—d8 fortsætter Hvid Angrebet med 26. Dd2—d4, Df8—e7; 27. e2—e4 osv.		41. b4+c5	Sf6—e4
26. Dd2+d6	Df8—e8	42. Dd4—d5 †	Kf7—g7
		43. Td6—d7	Te7+d7
		44. Dd5+d7	Kg7—f6
		45. Dd7+e7	Kf6+e7
		46. c5—c6	opgivet.

639. Parti med Forgave af Kvalitet og Træk.

(Spillet i England den $\frac{9}{10}$ 1879.)

(Noterne ere af Zukertort.)

G. Zuoco.	Blackburne.	Hvid.	Sort.
(÷ Sb1.)	(÷ Ta8.)	3. Dd1+d4	Sb8—c6
Hvid.	Sort.	4. Dd4—d1	Sg8—f6
1. e2—e4	e7—e5	5. Lf1—d3	Lf8—c5
2. d2—d4	e5+d4	6. Sg1—f3	d7—d6

Hvid.	Sort.
7. h2—h3	0—0
8. 0—0	Tf8—e8
9. Lc1—g5	h7—h6
10. Lg5—h4	...

Det havde været bedre at slaa Springereren.

10. . . .	g7—g5
11. Lh4—g3	g5—g4

Den bedste Spillemaade, naar man giver forud: Stillingen skal gøres saa indviklet som vel muligt.

12. h3+g4	...
-----------	-----

e4—e5 havde været det rigtige Træk. Stillingen var bleven simplificeret, som følgende Fortsættelse viser:

12. e4—e5 g4+f3

13. e5+f6 f3+g2

14. Tf1—e1 osv.

Paa 12. . . . d6+e5

følger 13. Sf3+e5 Sc6+e5

14. Lg3+e5 og Sort kan ikke slaa Løberen med Taarnet paa Grund af Ld3—h7 † osv. Hvis Sort spiller 12. . . Sf6—h5, følger 13. Lg3—h4 Dd8—d7; 14. Sf3—h2 osv.

12. . . .	Lc8—g4
-----------	--------

Hvid.	Sort.
13. Lg3—h4	Te8—e5
14. Ld3—e2	Te5—h5
15. e4—e5!	Sc6+e5

Det første Træk af en glimrende, men ikke gaaske korrekt Kombination.

16. Sf3+e5	Sf6—e4
17. Ld2+g4	...

Hvid er bleven fuldstændig forvildet ved Sorts overraskende Træk. Han ser, at han ikke kan slaa Dronningen paa Grund af Se5—g3. men han overser, at 17. Dd1—d5 vilde vinde med Lethed.

17. . . .	Dd8+h4
18. Lg4+h5	Se4+f2!

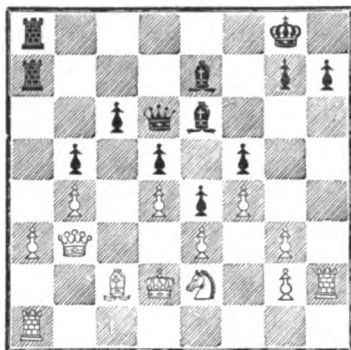
Naadestødet! Ved 18. . . Se4—g3 vilde Sort tabe, da Hvid i saa Tilfælde fortsætter med Lh5+f7 † Kg8—g7; 20. Dd1—g4 † osv.

19. Lh4+f7 †	Kg8—g7
20. Dd1—h5	Sf2—e4 †
21. Tf1—f2	Dh4+f2 †
22. Kg1—h2	Df2—f4 †
23. Kh2—h1	Se4—g3 †

og Sort vinder.

Korrespondancepartier.

Glasgow-Kjøbenhavn.

Stilling efter Sorts 23de Træk.

Glasgow.

Hvid,

24. Db3—b2

25. Th2—h1

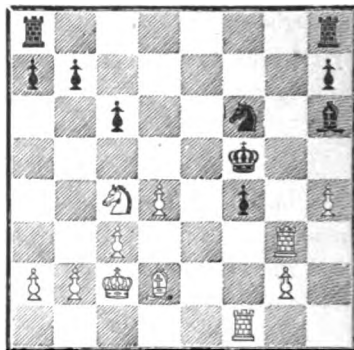
Kjøbenhavn.

Sort.

Dd6—b8

Db8—f8

Kjøbenhavn-Glasgow.

Stilling efter Hvids 24de Træk.

Kjøbenhavn.

Hvid.

24. . . .

25. Tg3—f3

26. g2—g3

Glasgow.

Sort.

Sf6—d5

Th8—g8

. . .

Skaktheori for Begyndere.

Af S. A. S.

(Fortsat fra Juniheftet d. A.)

XV.

Spillets Aabning. (1ste Gruppe.)

1. (e2—e4) (e7—e5)

2. (Lf1—c4) . . .

1ste Forsvar.

2. . . . f7—f5

Vi paaviste sidst under Angreb I og II, hvorledes Spillemaaderne 3. Lc4+g8 og 3. e4+f5 kun tilsyneladende vare gode

for Hvid, og hvorledes Sort derved bliver i Stand til, ved Offer af en, to eller endog flere Bønder, at gaa over til et stedse virksomt, ofte ødelæggende Modangreb.

Forinden vi imidlertid gaar over til at vise, hvorledes Hvid da bærer sig ad med at paralyserer Leonardos sindrige Modgambit, kunne vi ikke afholde os fra at bringe en Fortsættelse, der vel ogsaa af alle Autorer anses for meget god, af os derimod for noget tvivlsom, men som i hvert Tilfælde giver Anledning til højst kuriøse og lærerige Vendinger, som det nok lønner sig at sætte sig lidt ind i. Det er

Angreb III.

3. Sg1—f3 . . .

Sort svarer herpaa bedst med

3. . . . f5 + e4

hvorpaa maa følge:

4. Sf3 + e5 Dd8—g5!

Vi maa vel bede Læseren lægge Mærke til dette Sorts sidste stærke Træk, det lader sig ofte med Held anvende i lignende Stillinger, uagtet dets noget bizarre Udseende. Hvis man nu vil sammenholde Skaktheoriens Artikel IV, Forsvar 5 (Nord. Skaktid. 1874 S. 262 øverste Note) hermed, vil det ses, at med Omvexel af Hvids 2det og 3die Træk, er akkurat den samme Stilling fremkommen, som vi der gjorde til Gjenstand for Omtale, men ikke dengang fandt Lejlighed til nærmere at gaa ind paa.

5. Se5—f7 . . .

Udføres stedse som Hvids kraftigste Spillemaade. Se nedenunder Var. (α) og (β).

(α)
5. Lc4—f7 + (β) Ke8—e7

6. Lf7 + g8! . . .

Bedst for Hvid. Se Exempelparti Nr. 14, hvor Hvid forsøger d2—d4.

6. . . . Dg5 + g2

7. Dd1—h5! . . .

Paa Th1—f1 vinder Sort.

7.		Dg2+h1 †
8.	Ke1—e2	Th8+g8
9.	Dh5—f7 †	Ke7—d6
10.	Df7+g8	Kd6+e5
11.	Dg8+f8	Dh1+c1
12.	Df8+g7 †	og Hvid holder Spillet remis
ved stedsevarende Skak.

(β)

5.	d2—d4	Dg5+g2
6.	Dd1—h5 †	g7—g6 !
7.	Lc4—f7 †	Ke8—d8 !

Læg Mærke til denne Finesse, at Kongen her skal gaa til d8, medens den i Var. (α) bedst stiller sig paa e7. Var den gaaet til e7, trækker Hvid med Fordel Lc1—g5 og vinder sluttelig, hvilket imidlertid vilde blive for vidtløftigt nærmere at paavise.

8.	Lf7+g6 !	

Hvis Hvid havde givet Skak med Dronningen paa g5, bytter Sort af og staar bedst.

8.		Sg8—f6
9.	Se5—f7 †	Kd8—e8
10.	Sf7—d6 †	Ke8—d8
11.	Sd6—f7 †	og Hvid maa ogsaa her være
glad ved at kunne holde Remis ved stedsevarende Skak.

5.		Dg5+g2
6.	Th1—f1 !	d7—d5
7.	Sf7+h8	

Vil Hvid først slaa Bonden, følger:

(γ)

7.	Lc4+d5	Lc8—h3 !
8.	Dd1—e2	Sg8—f6
9.	Ld5+b7	

Gaar Løberen tilbage til c4, trækker Sort Sb8—c6 med overlegent Spil.

9.		Ke8+f7
10.	Lb7+a8	Dg2+f1 †
11.	De2+f1	Lh3+f1

12. $\text{Ke1}+\text{f1}$ c7-c6!
 og Sort beholder Overmagten paa Grund af den indespærrede
 hvide Løber.

7. . . . $\text{d5}+\text{c4}$
 8. $\text{Dd1-h5}+$ g7-g6
 9. Dh5+h7! . . .

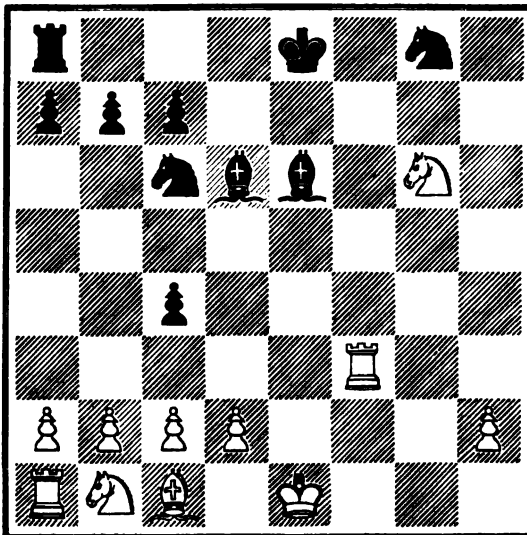
Giver Hvid Skak paa b5, tabes Partiet, som (δ) viser:

(δ)

9. $\text{Dh5-b5}+$ Sb8-c6
 10. Db5+c4 Lc8-h3
 11. $\text{Dc4-f7}+$ Ke8-d8
 12. $\text{Df7+f8}+$ Kd8-d7
 13. $\text{Df8-f7}+$ Sg8-e7
 14. Df7-c4 Ta8+h8 og staar bedst.

Ikke bedre vilde det være gaaet for Hvid, hvis Dronningen i
 9de Træk var gaaet til d5. Sort svarer da strax med Lc8-h3 .
 og der fremkommer et næsten lignende Spil, som nys vist.

9. . . . Lc8-e6
 10. $\text{Dh7+g6}+$ Dg2+g6
 11. Sh8+g6 Lf8-d6
 12. f2-f4 e4+f3
 13. Tf1+f3 Sb8-c6

Hvid har i denne Stilling Kvalitet og Bonde mere, Sort en fortrinlig Stilling. Autorerne paastaa nu, at Hvid ved Offer af en Bonde, eller i Nødsfald ved at give Kvaliteten tilbage med Overmagt af en Bonde, kan frigjøre sit Spil og vinde. Dette forekommer os tvivlsomt. Det vilde imidlertid føre for vidt at gaa ind paa Detaillen heraf, og vi indskrænke os derfor til at hidsætte Stillingen til Læserens nærmere Prøvelse, det vil være en meget gavnlig Øvelse. Som Holdepunkter ved dette Studium kunne maaske følgende Notitser tjene.

14. d2—d4 . . .
Denne Fortsættelse findes i v. Bilguer 5, og man er saaledes berettiget til at antage den for den bedst mulige.

14. . . . **Sc6+d4**
I v. Bilguer 5 slaar her c-Bonden en passant, hvornæst Springerens gaar til b4. Det forekommer os imidlertid langt stærkere at slaa strax med Springerens og indtage Posten paa d4

14. Tf3—f2 . . .
Vi kunne ikke se noget bedre Sted for Taarnet. Paa et hvilket som helst andet Træk er det øjensynligt, at Sort vinder en Kvalitet med meget godt Spil.

14. . . . **Lc6—g4**
Løber til f5 var maaske ligesaa godt. Hvid har da ikke noget bedre end Sg6—h4, hvorpaa Sort erobrer Taarn og Bonde for sin Løber. Det vil nemlig ikke være nogen ganske let Sag at fange den sorte Springer paa a1.

15. Lc1—f4 . . .

Gives der noget bedre? Paa Sg6—h4 etc. rokerer Sort og faar en sikkert overvældende Angrebsstilling.

15. . . . **Sd4—f3 †**

16. Ke1—f1 **Ld6—c5**
Rokade var vist ogsaa god, men det er altid heldigt at bevare de forenede Løbere, naar Fjenden mangler slige.

17. Tf2—e2 † . . .

At give Kvaliteten i denne Stilling, enten under den ene eller anden Form, var neppe tilraadeligt.

17. . . . **Ke8—f7**

18. Sg6—e5 † . . .
Sg6—h8 † gaar ikke paa Grund af Kf7—g7; 19. Lf4—e5 † Sf3 † e5; 20. Te2 † e5 Lc5—d4 osv.

18. . . . **Sf3+e5**

19. Te2 † e5 **Lc5—d4**
og Sort har mindst lige Spil, da Hvid ikke kan spille Te5—b5 paa Grund af Ta8—e8; 20. Kf1—g2! Te6—e2 †; 21. Kg2—g3 Sg8—f6 osv.

Angreb III.

3. d2—d3! . . .

Dette simple Bondetræk, som meget ofte ikke paaagtes, er i Virkeligheden ikke alene det stærkeste, men ogsaa den afgjørende Forsættelse mod Forsvaret f7—f5 og giver Hvid det overlegne Spil. Den egentlige Grund herfor skulle vi ad Aare, naar vi tage fat paa Gambitspillene, nærmere forklare og udvikle. Ogsaa godt, men ikke saa kraftigt, er Sb1—c3.

3. . . . Sg8—f6

4. f2—f4! . . .

Dette Træk hører med for at fuldstændiggjøre Angrebet. Vilde Hvid lade sig forlede til, hvilket var ganske naturligt, nu at bringe Springerens ud paa f3, kunde Sort anvende følgende sindrige Modspil.

(a)

4. Sg1—f3 c7—c6!

5. 0—0 . . .

Hvid kan naturligvis ikke slaa e-Bonden, da der følger Dd8—a5 †.

5. . . . Dd8—c7

6. Sf3—g5 Lf8—e7

7. Kg1—h1 . . .

For at bringe f-Bonden frem.

7. . . . h7—h6

8. Sg5—f7 Th8—f8

9. f2—f4 d7—d6

og Sort opnaar nu, med sikker Stilling 2 smaa Officerer for Taarn og Bonde og kommer lidt i Forspillet.

4. . . . d7—d6

Noget bedre end e5+f4.

5. Sg1—f3 . . .

Nu gjør Springerens god Virkning.

5. . . . f5+e4

6.	d3+e4	Lc8—g4
7.	f4+e5	Lg4+f3
8.	Dd1+f3	d6+e5
9.	Df3—b3	Dd8—c8

10. Lc1—g5. Der trues nu med saa mange Ting, Sb1—c3 og Rokade, Lg5+f6 og Lc4—g8 osv., at det let ses, at Sorts Stilling er aldeles uholdbar og hjælpeles.

Spilletts Midte.

Exemplparti Nr. 14.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5	11. e5+f6 †	g7+f6
2. Lf1—c4	f7—f5	12. Lg5+f6 †	Ke7+f6
3. Sg1—f3	f5+e4	13. Dh5—d5	Sb8—c6
4. Sf3+e5	Dd8—g5	14. Lf7—h5	Lg4—e6
5. Lc4—f7 †	Ke8—e7	15. Dd5—d2	Ta8—d8
6. d2—d4	...	16. Dd2—f4 †	Le6—f5
I Analysen foran er under Var.		17. Sb1—d2	e4—e3
(a) udført Lf7+g8.		Dette Bondeoffer afskjærer	
6. ...	Dg5+g2	Hvid enhver Mulighed.	
7. Th1—f1	d7—d6	18. Df4+e3	Dg2+h2
8. Dd1—h5	...	19. Lh5—e2	Lf8—h6
Paa Lf7+g8 følger Th8+g8;		20. De3—c3 †	Dh2—e5 !
9. Se5—c4	Dg2+h2; 10. Lc1	21. Dc3+e5 †	Sc6+e5
—g5 † Ke7—f7 og Sort, der		22. f2—f4	Se5—g6
har 2 Bønder mere, kan uden		23. 0—0—0	Sg6+f4
Vanskelighed udvikle sit Spil.		23. Le2—d3	Td8+d3
8. ...	d6+e5	25. Tf1+f4	Td3+d2
9. Lc1—g5 †	Sg8—f6	og Hvid opgiver Spillet.	
10. d4+e5	Lc8—g4		

Nyeste Post.

Norden. Københavns Skakforening afholdt d. 9de Okt. sin aarlige Generalforsamling. Til næste Aars Bestyrelse gjenvalgtes G. Nielsen, Hertzsprung og Motz som henholdsvis Formand, Næstformand og Kasserer. Der blev derpaa taget Beslutning om, at der som i de foregaaende Aar skulde afholdes en Udligningsturnering, hvis nærmere Ordning overlodes til Bestyrelsen, idet der dog fra forskellige Sider udtaltes, at den Forgave, som de svagere Spillere fik, var aldeles utilstrækkelig. Bestyrelsen fastsatte da følgende Regler for Turneringen, der i Begyndelsen af November har taget sin Begyndelse. Spillerne deles i 8 Klasser; første Klasse giver forud Bonde og Træk, Bonde og to Træk, Springer, Taarn, to smaa Officerer, Taarn og Springer, Dronning. Udelukkede fra Turneringen ere de første Klasses Spillere, der i de to nærmeste foregaaende Turneringer have vundet første Præmie, altsaa S. A. Sørensen og V. Nielsen, men efter Turneringens Slutning kunne de deltage i en Turnering sammen med de eventuelle Præmietagere om en Extrapræmie, i hvilken sidste Turnering ligeledes G. Nielsen og Hertzsprung kunne konkurrere.

Til Udligningsturneringen have indtegnet sig:

- i første Klasse: Ruben og Therkelsen,
- i anden — : Dahl, Hartmann og L. Petersen,
- i tredie — : Jensen,
- i fjerde — : Holst, Jespersen og Knudsen,
- i femte — : Jessen og Berg,
- i sjette — : Hertel,
- i syvende — : Abildgaard,
- i ottende — : Ingeman-Petersen.

Hver Deltager spiller et Parti med hver af de øvrige; der er udsat 4 Præmier.

— Fra Gøteborg have vi modtaget Efterretning om, at der den 14. Nov. er dannet en Skakforening under Navn af „Gøteborgs Schacksällskap“. Der indmeldte sig strax paa et forberedende Møde 30 Medlemmer, der til Formand valgte Dr. J. A. Leffler, til Viceformand Grosserer G. Bolander og til

Sekretær vor ærede Kollega A. Arnell. Foreningen agter at holde Møde Grønsakstorget Nr. 12 hver Torsdag. Held og Lykke med den nye Forening!

Frankrig. Skakklubben i Besancon, hvis Formand, Clerc, vil være Læserne bekendt fra Pariserturneringen 1878, har begyndt en Korrespondancekamp med Skakklubben i Charkow i Rusland. Der spilles to Partier; det ene, i hvilket Besancon har Fortrækket, er bleven aabnet med 1. e2—e4 e7—e5; 2. Sb1—c3 Lf8—c5; 3. f2—f4 e5+f4; 4. Sg1—f3 g7—g5; 5. d2—d4 Lc5—b6; 6. Lf1—c4 d7—d6; 7. h2—h4; det andet, hvori Charkow har Fortrækket, med 1. e2—e4 e7—e5; 2. Sg1—f3 Sb8—c6; 3. Lf1—c4 Lf8—c5; 4. 0—0 Sg8—f6; 5. d2—d4 e5+d4; 6. e4—e5 d7—d5.

— I den for nylig stiftede Skakklub i Paris er Redaktøren af *La Stratégie*, Mr. Preti père, samt Arnous de Rivière og Rosenthal valgte til Æresmedlemmer.

Amerika. *Detroit Free Press* meddeler i sit sidste Numer Udfaldet af sin fjerde Problemturnering, i hvilken ogsaa et Par af vore nordiske Problemforfattere have deltaget. Første Præmie vandtes af R. Braune i Gottschee (Motto: *Je prends mon bien ou je le trouve*), anden af F. W. Martindale i Paterboro i Staten New-York (Motto: *What shall the harvest be*). Braune erholdt desuden Præmien for den bedste Firtrækker, og N. Sardotsch i Triest Præmien for den bedste Tretrækker. Derimod har Prisdommeren, Carpenter, ikke kunnet foreslaa Præmie uddelt for nogen Totrækker; dog roses Totrækkerne i C. L. Fitchs og S. Golds Sendinger, ligesom ogsaa enkelte andre, f. Ex. J. A. Carlborgs (Motto: *Oscar*). Blandt gode Firtrækkere nævnes bl. a. de i H. v. Dübens Sending. De prisbelønnede Opgaver meddeles i dette Hefte.

— I New-York har man besluttet at afholde en Skakkongres næste Aar. Kongressen vil forsaavidt kunne kaldes international, som Amerikanerne have rettet Opfordring til alle fremragende Skakspillere, der kunne ønske at deltage, men dog vil Opfordringen næppe blive modtagen af andre end Blackburne, der netop staar i Begreb med at besøge de forenede Stater. Turneringen skal efter det foreløbige Program begynde 6. Januar

1880; første Præmie vil blive mindst 500 Dollars. Samtidig vil en Udligningsturnering og en Problemturnering (se nedenfor) finde Sted.

Problemturneringer.

Amerika. Vi have fra New-York modtaget Underretning om en Problemturnering, der vil blive afholdt der i Forbindelse med den femte amerikanske Skakkongres. Turneringsreglerne ere følgende: 1. Turneringen er international. 2. Sendinger modtages for Europas Vedkommende til 1ste Marts 1880. 3. Enhver kan konkurrere med en Sending af 4 originale ikke offentliggjorte Problemer, bestaaende af et Problem i 2 Træk, to i 3 Træk og et i 4 Træk — alle direkte Mat. 4. Hver Sending maa være forsynet med Motto; Problemerne skulle være opskrevne paa Diagram og ledsagede af Løsninger; Forfatterens Navn og Adresse maa sendes i forseglede Konvolut, forsynet med Mottoet. 5. Præmierne ere: 1ste Præmie 100 Dollars, 2den 50 D., 3die 25 D. Præmien for bedste Opgave er 25 D. 6. Sendingerne skulde sendes til F. M. Teed, Nr. 62, Liberty Street. New-York. Dommerne ere endnu ikke valgte.

Frankrig. Det i Paris udkommende Ugeblad *La Nature* indbyder til en Problemturnering med følgende Regler: 1. Turneringen er international. 2. Problemerne skulle være direkte Mat, ikke offentliggjorte og i 2 Træk. 3. Hver Sending bestaar af et Problem med Motto og Løsning samt forseglede Konvolut med Navn og Adresse. 4. Hver Konkurrent maa indlevere to Sendinger, dog kan ingen faa baade første og anden Præmie. 5. Sendingerne maa for Europas Vedkommende bære Poststempel af 31. Januar 1880, og adresseres til Numa Preti, 72, rue Saint Sauveur, Paris. 6. Alle Opgaverne offentliggøres i *La Nature*. Dommen vil blive afsagt en Maaned efter Offentliggørelsen af det sidste Problem. 7. Præmierne ville blive: Første Præmie et Rejsekakspil af 30 Frcs. Værdi og Bøger til Værdi af 30 Frcs., anden Præmie Bøger til Værdi af 30 Frcs. 8. Dommerne ere Leonce Viè og Emile Bertrand, i Tilfælde af Meningsforskjel tilkalde de selv en Voldgiftsmand. 9. Over-

skridelse af Turneringsreglerne har Udelukkelse fra Turneringen til Følge.

— En anden international Problemturnering er udskreven af *La Revue des Jeux, des Arts et du Sport*. Reglerne ere følgende; 1. Enhver kan konkurrere med en Sending, som maa indsendes til S. Rosenthal, 26, rue Racine, før 1ste Maj 1880. 2. Hver Sending skal bestaa af tre Problemer, et i to Træk, et i tre Træk og et i fire Træk. Problemerne maa ikke have været offentliggjorte. 3. Sendingen maa være forsynet med Motto og forsejlet Navneseddel. 4. Præmierne ere: Første Præmie 150 Frcs., anden 70 Frcs. Præmie for det bedste Problem i Turneringen 50 Frcs., for de bedste Problemer i to, tre og fire Træk 20 Frcs. for hver. 5. Et ukorrekt Problem udelukker Sendingen fra at faa Præmie som saadan; derimod kunne de korrekte Problemer i Sendingen konkurrere om Præmierne for enkelte Problemer. 6. Problemerne belønnes efter deres Værdi; samme Sending kan meget vel faa baade første Præmie og samtlige Præmier for enkelte Problemer. 7. Rettelser af en Sending modtages kun til 15. April 1880. 8. Ved Tvivlsspørgsmaal ville Dommerne (hvis Navne i en nær Tid blive offentliggjorte) følge Reglerne fra den internationale Problemturnering 1878. 9. Alle Problemerne tilhøre *La Revue*, som vil offentliggjøre de Problemer, der vise sig at være korrekte, førend Dommen falder, det vil sige i det seneste før 1ste December 1880.

England. Bladet *Argus and Express* indbyder til en Problemturnering, hvis Regler forsaavidt afvige fra de almindelige, som Konkurrenterne selv skulle bedømme Problemerne. Da muligvis endel af de nordiske Problemforfattere kunne have Lyst til engang at optræde som Dommere, saa skulle vi nedenstaaende gjengive Reglerne: 1. Turneringen er international. 2. Enhver Konkurrent maa senest 15. Jan. 1880 sende til „*The Chess Editor Argus and Express, Ayr, Skotland*“ en Konvolut med følgende Indhold: a) Et eller to ikke offentliggjorte Problemer i to eller tre Træk med Løsninger; b) Navn og Adresse, c) 1 shilling og 6 pence i Indskud. 3. Problemerne blive saa hurtigt som muligt trykte og sendte i Form af en Bog til alle Konkurrenterne. 4. Præmierne ville blive givne ifølge Konkurrenternes Vota; enhver har en Stemme for den bedste Totrækker og en for den

bedste Tretrækker. Stemmeblanketter sendes til Konkurrenterne sammen med Problemerne; efter to Maaneders Forløb blive de, der ere komne tilbage, aabnede, og de to Problemer, der have faaet flest Stemmer, modtage Præmie. Konkurrenterne kunne ikke stemme paa deres egne Problemer. 5. Præmierne ere to Sølvmedailler, en for den bedste Totrækker og en for bedste Tretrækker.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 7 (Juli 1879).

853. Af Mohle. Mat i 4 Træk. — 1. Lh1—d5, h3—h2; 2. Se5—f3; 3. Db8—h2 eller g8 osv. — 1. — — K—f5; 2. S—f7; 3. D—g8 eller —f4 osv. — Rigtig løst af: Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup.

854. Af Morwood. Mat i 3 Træk. — 1. Dd7—d8, Ke4—e5 eller —f5; 2. Ta3—e3 osv. — Rigtig løst af: A. Norlin, G. Åhl, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup.

855. Af Brace. Mat i 2 Træk. — 1. f3—i4 og 2. †. — Rigtig løst af: A. Norlin, G. Åhl, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup.

856. Af Ninde. Mat i 2 Træk. — 1. Dh6—f8 og 2. †. — Rigtig løst af: A. Norlin, G. Åhl, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup.

857. Af Hughes. Mat i 2 Træk. — 1. Tc4+c6 og 2. †. — Rigtig løst af: A. Norlin, G. Åhl, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup.

858. Af V. Nielsen. Mat i 4 Træk. — 1. Sc6+e5, Kd5+d4; 2. Se5+f3, Kd4—e4; 3. Sf3—e5 osv. 1. — — f3—g2; 2. Se5—d3, Kd5+d4; 3. Df8—f5 osv. — Rigtig løst af: Herman, J. & O. Jespersen, —m—g, Jespersen & Vandrup.

859. Af Sahlberg. Mat i 3 Træk. — 1. Db5—h5, e6—e5, 2. Lh2—g1 osv. — 1. —, Ke4—d4; 2. Dh5—f3 osv. — Rigtig løst af: A. Norlin, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup, —m—g.

860. Af Wennberg. Mat i 5 Træk. — 1. Sc4—b2, L+S (!); 2. Kh8†g8, Te4—e5; 3. Da2—f7, Te5—e8 †; 4. D+T osv. — Rigtig løst af: —m—g.

861. Af Dobrusky. Mat i 3 Træk. — 1. Df3—a8. S+D; 2. Sd4—f3 †, Ke5—f6; 3. Sc3—d5 †. 1. — —, T+D; 2. Sd4—c6 †, Ke5—f6; 3. Sc3—e4 †. — Rigtig løst af: A. Norlin, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen. Jespersen & Vandrup, —m—g.

862. Af Gold. Mat i 3 Træk. — 1. Dd5—g8, K+T; 2. Dg8—e5 † osv. 1. — —, D+T; 2. Dg8—g3 osv. (Biløsning ved 1. Td4 †; 2. Td2 † osv.) — Rigtig løst af: A. Norlin, G. Åhl, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup.

863. Af Gold. Mat i 3 Træk. — 1. Lf1—g2, Dh6—g5; 2. Dc4—d5 †, ed; 3. Tg8—e8 †. 1. — — Dh6—g6; 2. T—e3 † osv. 1. — Dd2; 2. Tf5 † osv. med flere Varianter. — Rigtig løst af: A. Norlin, Augusta O., J. & O. Jespersen, —m—g.

864. Af Norlin. Mat i 2 Træk. — 1. Dd8—f8 og 2. †. — Rigtig løst af: G. Åhl, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup. Biløsning 1. Dd8—f6 osv.

865. Af Augusta O. Mat i 3 Træk. — 1. Dh1—e1, Kd4—d3 (!); 2. T+S osv. — Rigtig løst af: A. Norlin G. Å., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup, —m—g.

866. Af W. Jensen. Mat i 3 Træk. — 1. Dd1—g4, Sh5—f6 (!); 2. Sc4—a5; 3. D. ell. S. †. — Rigtig løst af: A. Norlin, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup.

867. Af Holst. Mat i 3 Træk. — 1. Le4—d3, d7—d5; 2. Se7—f5 osv. 1. —, Ke5—f6; 2. Da7—e3 osv. 1. — —, Ke5—d6; 2. Da7—c5 † osv. 1. — —, Ke5—f4; 2. Da7—e3 † osv. — Rigtig løst af: A. Norlin, Augusta O., Herman, J. & O. Jespersen, Jespersen & Vandrup.

868. Af Holler. Mat i 4 Træk. — 1. f2 f3, Le7—d8; 2. Sf6—g4, e6—e5; 3. Se4+c5 osv. — 1. — —, Sf8—d7; 2. Dd8+e7. Kf5—e5; 3. Sf6+d7 osv. — Rigtig løst af: A. Norlin, Herman, Jespersen & Vandrup, J. & O. Jespersen.

Opgaver.

925.

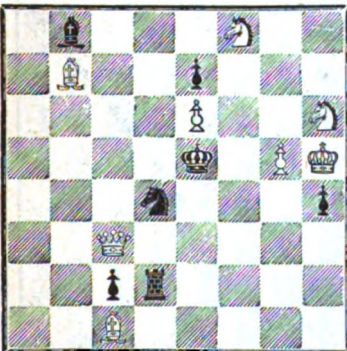
S Gold, Wien.

Mat i 2 Træk.

927.

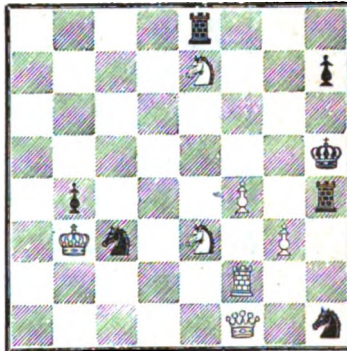
V. Holst, Sejersø.

Mat i 2 Træk.

926.

S. Gold, Wien.

Mat i 3 Træk.

928.

V. Holst, Sejersø.

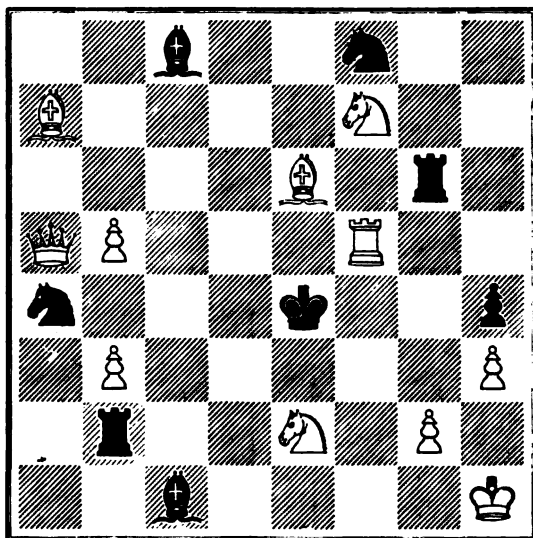

Mat i 3 Træk.

929.

J. A. Carlberg, Eksund.

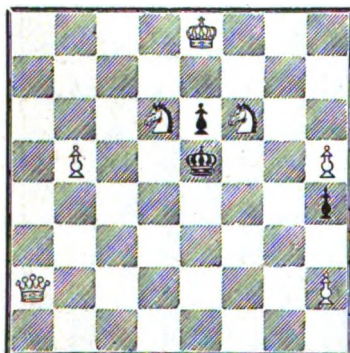
Tilegnet Fru Augusta Otterstrøm, Nohleby.

Mat i 4 Træk.

930.

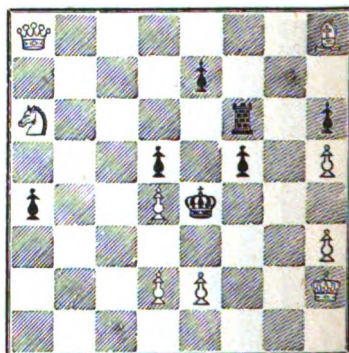
A. Nerlin, Stockholm.

Mat i 3 Træk.

931.

C. F. Wennberg, Barnarp.

Mat i 4 Træk.

932.
Fr. Holler, Trondhjem.

Mat i 3 Træk.

934.
F. W. Blehr, Kristiania.

Mat i 4 Træk.

933.
C. A. Knoff, Trondhjem.

Mat i 3 Træk.

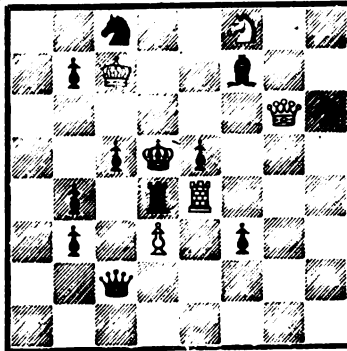
935.
J. Jespersen, Aarevejele.

Selvmat i 5 Træk.

Opgave fra Detroit Free Press Problemturning Nr. 4.
936.

N. Sardotsch. Motto: *Alia jacta est.*
Prisbelønnet som bedste Tretrækker.

Mat i 5 Træk.

Opgaver fra Detroit Free Press Turneringen Nr. 4.

937.

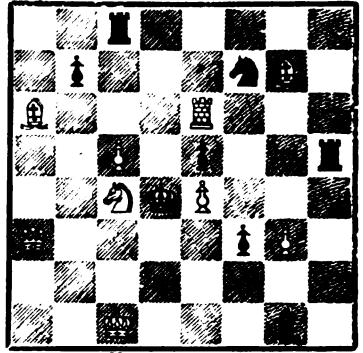
R. Braune. Første Præmie.
Motto: *Je prends mon bien osv.*

Mat i 2 Træk.

938.

R. Braune. Første Præmie.
Motto: *Je prends mon bien osv.*

Mat i 3 Træk.

939.

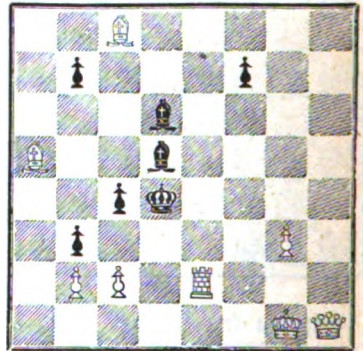
R. Braune. Første Præmie.
Motto: *Je prends mon bien.*
Prisbelønnet som bedste Firtrekker.

Mat i 4 Træk.

940.

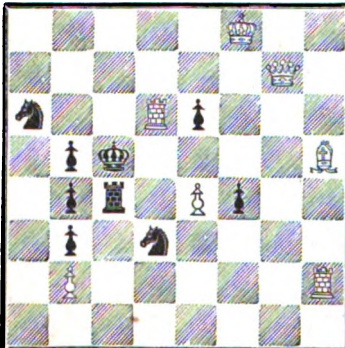
F. W. Martindale. Anden Præmie.
Motto: *What shall the harvest be.*

Mat i 2 Træk.

941.

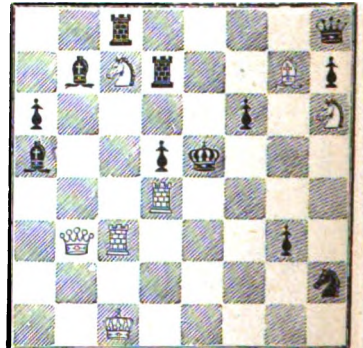
F. W. Martindale. Anden Præmie.
Motto: *What shall the harvest be.*

Mat i 3 Træk.

942.

F. W. Martindale. Anden Præmie.
Motto: *What shall the harvest be.*

Mat i 4 Træk.

December 1879.

Stadgar¹⁾

för

Göteborgs Schacksällskap,

antagna på allmän sammankomst den 17 November 1879.

Sällskaps-Statgar.

§ 1.

Sällskapets ändamål är att bilda en föreningspunkt för älskare af schackspelet, att främja ökad insigt och färdighet i detta spel, samt att utbreda intresset därför.

Inom Sällskapet må intet annat spel än schack öfvas.

§ 2.

Sällskapets angelägenheter vårdas af en Styrelse, bestående af ¹⁾ en Ordförande, ²⁾ en vice Ordförande (som tillika handhafver Sällskapets ekonomi) och ³⁾ en Sekreterare.

§ 3.

Hvarje välkänd person kan, efter anmälan hos Styrelsen, vinna inträde i Sällskapet. Resande som införas genom någon af Sällskapets ledamöter äga fritt tillträde till Sällskapets sammankomster.

§ 4.

1:o. Styrelsen äger att, utan Sällskapets hörande för hvarje särskildt fall, bestämma om löpande utgifter för Sällskapets räkning, äfvensom invälja nya ledamöter.

¹⁾ Som allerede i forrige¹ Hefte meddelt, bestaar Selskabets Bestyrelse af J. A. Leffler, Ordførande, Grossh. G. Bolander, Viceordf., og Redaktør Alf. Arnell, Sekreterare.

2:o. I frågor deremot som röra: a) ändring af Stadgarne, b) utslutning af ledamot, derest sådan kan ifrågakomma, och c) bestämmande af extra afgifter, åligger det Styrelsen att förut på allmän sammankomst inhemta Sällskapets beslut.

3:o. För besluts fattande inom Sällskapet måste minst 10 medlemmar vara närvarande, deribland minst en Styrelseledamot. I händelse af lika röstantal faller Ordföranden eller den i hans ställe som Ordförande fungerande Styrelseledamoten utslaget.

§ 5.

Utmärktare schackspelare kunna af Sällskapet efter förslag af Styrelsen till Hedersledamöter inväljas.

§ 6.

Sällskapets spelår räknas från Oktober til Oktober. På sista sammankomsten i Maj bestämmer Sällskapet huruvida det skall sammanträda under sommarmånaderna (Juni-September). Vid samma tillfälle väljas två revisorer.

Sällskapet firar sin högtidsdag i Oktober, på dag som Styrelsen utsätter. På denna högtidsdag hålles allmän sammankomst, dervid, utom löpande ärenden ¹⁾ Revisorernas berättelse föredrages; ²⁾ Sekreteraren afgifver årsberättelse om Sällskapets verksamhet under det förflutna året och ³⁾ val af Styrelse för ingående schackår förrättas.

§ 7.

1:o. Hvarje enligt § 3 invald Ledamot erlägger före den 1 December, emot kvitto af vice Ordföranden, en årsavgift hvars belopp för hvarje schack år bestämmes af Sällskapet på högtidsdagen i Oktober.

2:o. Nyinträdande Ledamot erlägger, senast en månad efter inträdet, full årsavgift utan afseende på om större eller mindre del af spelåret redan är förfluten.

3:o. Ledamot, som ej före den 1 December sin årsavgift inbetalt, anses hafva utträtt ur Sällskapet men kan, emot samma avgifts erläggande, utan föregående anmälan, vinna inträde.

4:o. Ledamot som upphör att vara bosatt i Göteborg, är från nämnde årsavgift befriad, men äger likväl rätt att fortfarande såsom Ledamot i Sällskapet kvarstå.

Spel-Statgar.

§ 1.

Sällskapet antager till efterföljd de inom schackverlden allmänt gällande regler för pjäsernas gång. För fall som icke äro oföränderligt fastställda, gälla, såvida ej emellan de spelande särskildt öfverenskommes, följande bestämmelser.

§ 2.

Rockaden är den s. k. inskränkta och räknas för *ett* drag. Den tillåtes endast på de vilkor, att *a)* rummet emellan Kungen och rockad-tornet är fritt från pjäser; *b)* ingendera af de rocke-rande pjäserna blifvit förut under spelets lopp rörd från sin ursprungliga plats; *c)* Kungen icke står i schack, icke måste öfvergå och icke kommer att stanna på ett angripet fält.

§ 3.

En Bonde som går två steg och dtrvid kommer bredvid en af motspelarnes Bönder, kan i nästa drag, men ej senare, tages af denne en passant, eller så, som om han endast gått *ett* steg.

§ 4.

En Bonde som nedkommer på sitt sista fält, utbytes omedelbart, d. ä. i samma drag emot en hufvudpjes, utan afseende derpå, om densamma förut under partiets lopp blifvit slagen eller icke, och träder omedelbart, i verksamhet såsom sådan.

§ 5.

1:o. Partiet blir remis (= oafgjordt) i följande fall: *a)* då endare spelaren är patt; *b)* då ingendera ager tillräcklig öfvervigt för att göra den andre matt; *c)* när å båda sidor samma drag upprepas, med eller utan schack, och ingendera spelaren vill göra något annat.

2:o. "Roi déposé" å en sida räknas icke i och för sig såsom remis.

§ 6.

Före partiets början afgöres genom lottdragning *hvem* som har första draget, hvilket alltid göras af Hvit med *en* pjes. Sedan växlar färgen mellan de spelande med hvarje följande giltigt parti i samma sittning, utan afseende på spelens utgång.

§ 7.

1:o. Berör en spelare, som har draget, en egen pjes, är han skyldig att i samma drag flytta den, och om han berör en af motspelarens, att taga den allt såvida han icke uttryckligen säger: "j'adoube" (jag ställer rätt). Om den berörda pjesen icke enligt spelets regler kan flyttas eller tagas, skall ett straffdrag göras med Kungen, hvilken likväl då icke får rockera. Kan icke heller Kungen gå, blir berörandet utan följder och något annat drag får göras. På straff kan motspelaren yrka, så länge som han sjelf ännu icke berört någon pjes för sitt nästa drag.

2:o. Så länge en spelare ännu håller i pjesen, kan han ställa den hvar han vill, men sedan han släppt den på något fält, kan draget icke återtagas eller förändras.

§ 8.

När som helst i ett parti kan den ene spelaren fordra att blifva gjord matt inom ytterligare 50 drag på hvardera sidan. Om denna fordran icke uppfylles förklaras spelet remis.

Korrespondancepartiet

Kristiania—Thronhjøm.

I Nord. Skaktid. 1878 S. 245 findes meddelt, at den dengang nye Skakklub i Thronhjøm strax efter sin Stiftelse udfordrede Kristiania Skakklub til en Korrespondancekamp. Denne Kamp er nu endt; den har, som nedenstaaende Parti viser, været ført med stor Kraft fra begge Sider, og om end den nye Forening ikke har kunnet holde Stand mod sin ældre prøvede Kollega, saa er det dog en værdig Debut, der vil være et godt Varsel for Fremtiden. Der blev kun spillet ét Parti, i hvilket Kristiania havde Fortrækket; hver af Klubberne repræsenteredes af fire Medlemmer, og af disse vare Bjørnvall paa Kristianias Side og C. A. Knoff paa Thronhjøms Side de Ledende. Det er det første Korrespondanceparti mellem to norske Skakklubber og har allerede af den Grund stor Interesse; men tillige er det et virkelig godt Parti, i hvilket man kan være i Uvished, om man mest skal beundre Angrebets Præcision og Korrekthed eller

Forsvarets Sejghed og Udholdenhed. Fra Theoriens Standpunkt er Partiet forsaavidt interessant, som det er en ny Variant af Løbergambiten, Hvid her forsøger. Desværre begik Sort en Fejl i 45de Træk, der, saa ubetydelig den var, dog bevirkede Partiets Tab, medens Sort ellers utvivlsomt havde havt Remis. De gode og oplysende Noter ere af Bjørnvall.

640. Løbergambit.

(Spillet pr. Korrespondance 1878—79.)

(Noterne ere af A. Bjørnvall.)

Kristiania.	Thronhjelm.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	for Sort. (C. A. Knoff, gennem hvem vi have modtaget Partiet, fortsætter dog i saa Fald saaledes: 9. Sg1—f3 f7—f6; 10. h2+g3 Dh6—g6, og Sorts Stilling er meget trykket. Red.).	
1. e2—e4	e7—e5	9. h2+g3	Dh4—g4
2. f2—f4	e5+f4	10. Sg1—f3	h7—h6
3. Lf1—c4	Dd8—h4 †	11. e4—e5	...
4. Ke1—f1	Sb8—c6	Sc3—d5, som gjordes af Bjørnvall i det omtalte Korrespondanceparti, er endnu for tidligt, idet Sort har det smukke Modtræk Sg8—f6!, hvormed Knoff svarede. Hvids Angreb er nu standset, og han har tilsyneladende intet bedre at gjøre end at vinde Ta8, hvorefter det dog ser ud til, at Sorts Modangreb bliver uimodstaelig, f. Ex.:	
5. d2—d4	g7—g5	11. Se3—d5	Sg8—f6!
6. Sb1—c3	Lf8—g7	12. Sd5+c7 †	Ke8—d8
7. g2—g3	...	13. Sc7+a8	Sf6+e4
Anvendt et Træk tidligere (af Th. Jensen) findes dette i Nord. Skaktids Analyse af Løbergambiten (1873 Side 43), men paa dette Punkt er det vistnok ikke tidligere bekjendt. Trækket gjordes først i et Korrespondanceparti mellem Bjørnvall og Knoff i 1878.		14. Dd1—e1	Lg7+d4
7. ...	f4+g3	15. Lc4—d3	Lc8—f5!
Skulde Dh4—h6 her være at foretrække?		16. Sf3+d4	Sc6+d4
8. Kf1—g2	d7—d6		
Efter dette Træk ser det ud til, at Hvid har det stærkeste Spil og i hvert Fald med Sikkerhed maa kunne opnaa Remis. Dh4—h6 vilde vel være bedre			

Hvid. Sort.
 17. De1—e3 Th8—e8!
 Knoff trak her mindre stærkt
 Kd8—c8, hvorefter Hvid kom
 i Fordel.

18. Th1+h6 f7—f6
 19. c2—c3 Se4—d2!
 20. Ld3+f5 . . .
 Paa De3+d2 følger Dg4—f3 †

osv.
 20. . . . Sd4+f5
 21. De3+e8 † Kd8+e8
 22. Th6—h8 † Ke8—d7
 23. Lc1+d2 Dg4+g3 †
 24. Kg2—f1 Dg3—f3 †
 25. Kf1—g1 . . .

Paa Kf1—e1 følger Sf5—g3 osv.

25. . . . Sf5—h4
 26. Th8+h4 g5+h4
 27. Ta1—f1 Df3—g3 †
 28. Kg1—h1 h4—h3
 29. Tf1—g1 Dg3—f3 †
 30. Kh1—h2 Df3—f2 †

osv.

11. . . . d6+e5

Paa Sg8—e7 følger:

12. Sc3—b5 Dg4—d7
 13. e5—e6 f7+e6
 14. Lc4+e6 Dd7—d8
 15. Sf3+g5 osv.

12. Sc3—d5 Ke8—d8

Nu duer tydelig nok ikke Sg8—f6 paa Grund af 13. Sd5+c7 † med efterfølgende 14. d4+e5. Heller ikke vilde 12. . . . e5—e4 give noget gunstigt Resultat. Endelig kan paa

12. . . . Dg4—d7 følge:

13. d4+e5 Sg8—e7
 14. e5—e6 f7+e6
 15. Sf3+g5 Se7+d5!

Hvid. Sort.
 16. Dd1—h5 † Ke8—e7
 17. Sg5+e6 Ke7+e6
 Paa Dd7+e6 følger 18. Lc4+d5 med uimodstaaeligt Angreb, f. Ex.:

18. . . . De6—e5
 19. Th1—e1 De5+e1
 20. Lc1—g5 † osv.

18. Th1—e1 † Sc6—e5
 19. Lc1—f4 Dd7—e8
 Paa Dd7—d6 følger Dh5—g6 † osv.

20. Te1+e5 † Lg7+e5
 21. Dh5+e5 † Ke6—f7
 22. Lc4+d5 † Kf7—g6

Paa Lc8—e6 følger De5—f5 † osv.

23. Ld5—e4 † Kg6—f7
 24. Ta1—f1 De8+e5
 25. Lf4+e5 † Kf7—g8
 26. Le4—d5 † Kg8—h7
 27. Tf1—f7 † og vinder.

Efter dette ser det saaledes ud til, at 12. . . . Ke8—d8 er Sorts bedste Træk, om end Hvid fremdeles beholder et stærkt Angreb.

13. d4+e5 Lc8—d7
 14. Sd5—e3 Dg4—e4
 15. Lc4—d3 De4—b4
 16. Ld3—f5 Db4—e7
 17. Lf5+d7 . . .

Se3—d5 ser lovende ad, men duer til intet:

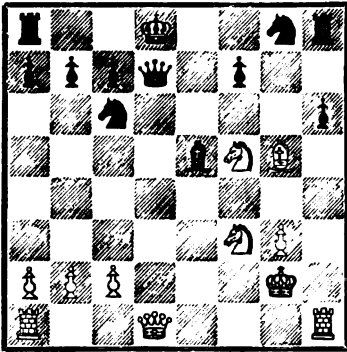
17. Se3—d5 De7—e8
 18. Th1—e1 Sc6—e7!
 og Angrebet er brudt.

17. . . . De7+d7
 18. Se3—f5 Lg7+e5

Hvid.

Sort.

19. Lc1+g5 †

19. . . . Kd8—c8

Utvivlsomt det ene rette; paa f7—f6 kommer Hvid i Fordel.

19. . . . f7—f6

20. Sf5+h6 Kd8—c8!(a,b,c)

21. Sh6+g8 Th8+g8

22. Dd1+d7 † Kc8+d7

23. Sf3+e5 † f6+e5

24. Ta1—d1 † Kd7—e6

25. Th1—h6 † Ke6—f5

Paa 25. . . . Ke6—f7 følger

26. Td1—d7 † Kf7—e8; 27.

Td7+c7 og Hvid staar bedst.

26. Lg5—h4 Tg8—g7

27. Td1—e1 e5—e4

28. Te1—f1 † Kf5—e5

29. Th6—h5 † Ke5—d6

30. Tf1—f6 † Kd6—d7

31. Th5—d5 † Kd7—e8

32. Tf6—e6 † og Hvid staar bedst.

(a)

20. . . . Dd7+d1

21. Ta1+d1 † Kd8—e8

22. Sf3+e5 f6+e5(a)

23. Sh6+g8 Th8+g8

24. Th1—h7 med bedst Spil.

Hvid.

Sort.

(a)

22. . . . f6+g5

23. Sh6+g8 Th8+h1

Paa Th8+g8 følger Se5+c6.

24. Td1+h1 Sc6+e5

25. Th1—h7 Ta8—d8!

26. Sg8—f6 † Ke8—f8

27. Th7+c7 Td8—d2 †

28. Kg2—h3 Se5—c6

29. Sf6—h7 † og Hvid vinder.

(b)

20. . . . Sg8+h6

21. Sf3+e5 Dd7+d1

22. Lg5+f6 † Kd8∞

23. Ta1+d1 Th8—h7

24. Se5+c6 og Hvid vinder.

(c)

20. . . . Le5—d6

21. Lg5+f6 † Sg8+f6

22. Sh6—f7 † Dd7+f7

23. Th1+h8 † og Hvid

vinder.

20. Dd1+d7 † Kc8+d7

21. Sf3+e5 Se6+e5

22. Ta1—d1 † Kd7—c6

Bedst. Paa K—c8 eller e6 følger umiddelbart Mat. Paa Kd7—e8 følger 23. Td1—e1 f7—f6; 24. Lg5+f6 og Hvid vinder mindst en Bonde.

23. Sf5—d4 † Kc6—b6.

24. Sd4—b3 Kb6—c6

25. Sb3—a5 † Kc6—b6

26. b2—b4 Se5—g4

27. Td1—d4 Sg8—f6

28. Lg5+f6 Sg4+f6

29. Th1—f1. Sf6—e8

30. c2—c4 . . .

Hvis Hvid tager Bonden, er

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Angrebet brudt, hvorimod det nu holdes vedlige.		Hvid vanskelig kunnet opnaa mere end Remis.	
30. . . .	Th8—f8	46. Tb6—f6	Tg7—g4 †
31. Td4—d7	f7—f6	47. Kf4—f3 !!	Tg4—g5
32. Tf1—e1	a7—a6	48. c5—c6	b7—b5
33. Te1—e6 †	Kb6—a7	Paa b7+c6 følger:	
34. c4—c5	Ta8—c8	49. Tf6+c6	Ka5—b5
35. a2—a4	f6—f5	50. Tc6—h6 !	Kb5—c5
36. b4—b5	a6+b5	51. Th6—h3	Kc5—d5
37. a4+b5	Se8—f6	52. Kf3—f4	og Hvid vinder.
Ser ud til at være det bedste; paa f5—f4 var vistnok Hvid kommen i Fordel med b5—b6 † og eventuelt paafølgende c5—c6.		49. c6—c7	Tg5—g8
38. Td7+c7	Tc8+c7	50. Tf6—c6	Tg8—c8
39. b5—b6 †	Ka7—a6	51. Kf3—f4	b5—b4
Vistnok bedst. Paa Ka7—b8 følger 40. b6+c7 † Kb8+c7;		52. Kf4—e5	b4—b3
41. Te6—b6, og Hvid har en liden Fordel i Stillingen.		53. Tc6—c1	Ka5—b4
40. b6+c7 †	Ka6+a5	Paa Ka5—b6 vinder Hvid ved	
41. Te6+f6	Tf8—c8	54. Tc1—b1 !, ikke	Ke5—d6,
42. Tf6+h6	Tc8+c7	hvorpaa følger:	
43. Th6—b6	Tc7—f7	54. Ke5—d6	Tc8+c7
44. Kg2—f3	Tf7—c7	55. Tc1+c7	b3—b2
45. Kf3—f4	Tc7—g7 ?	56. Tc7—c8	Kb6—b7
Fra dette Punkt er Partiet vundet for Hvid. Istedetfor paa g7 burde vel Taarnet været paa f7; i saa Fald havde vel		57. Tc8—c7 †	Kb7—b8
		osv.	
		54. Ke5—d6	b3—b2
		55. Tc1—b1	Kb4—c3
		56. Kd6—d7	Tc8—g8
		57. c7—c8 (D) †	Tg8+c8
		58. Kd7+c8	Kc3—c2
		59. Tb1+b2 †	Kc2+b2
		60. Kc8—d7	Opgivet.

Partier.

Efterfølgende lille Parti er en smuk Prøve paa den engelske Skakautomat Mefistofeles's Dygtighed; navnlig er Slutningen mesterlig spillet, saa at selv Steinitz erklærer, han sjældent har set en bedre Offerkombination udenfor Problemerkernes Omraade. Mefistofeles har hidtil formaaet at omgive sig med Mørke, saa at det selv i England ikke vides, hvem det egentlig er der dirigerer Brikkerne; at det maa være en dygtig og rimeligvis bekjendt Skakspiller, er vel udenfor al Tvivl.

641. Skotsk Gambit. (The Field.)

(Spillet for nylig i Brighton i England.)

(Noterne ere af Steinitz.)

Mefistofeles.	W.	Hvid.	Sort.
Hvid.	Sort.	tiet allerede nu vanskeligt at	
1. e2—e4	e7—e5	holde for Sort; paa 0—0—0	
2. Sg1—f3	Sb8—c6	vilde følge Lb5+c6 b7+c6;	
3. d2—d4	e5+d4	13. Sc3—a4 med stærkt An-	
4. Sf3+d4	Dd8—h4	greb. Bedst var rimeligvis	
5. Sd4—f3	...	Le6—d7.	
Dette Træk anbefales af Fraser;		12. Tf1—e1	Le6—d7!
det har omtrent de samme		13. Sc3+d5	0—0—0
gode Sider som Paulsens Træk		14. Lb5+c6	Se7+c6
Sd4—f5; ligesaagodt om ikke		Langt bedre havde Ld7+c6	
bedre er dog Sd4—b5.		været. Sort havde intet at	
5.	Dh4+e4 †	frygte af Sd5+e7 †, hvorpaa	
6. Lf1—e2	d7—d5	vilde følge Lf8+e7, truende	
Lf8—b4 † er noget bedre, da		med Mat.	
Hvids Dronningspringer derved		15. Sd4—b5	Lf8—c5 †
bindes.		Unødvendigt Træk. Lf8—d6	
7. 0—0	Lc8—e6	havde givet Sort lige Spil.	
8. Sb1—c3	De4—f5	16. Lc1—e3	Ld7—e6
9. Le2—b5	Sg8—e7	Dette Træk koster en vigtig	
10. Sf3—d4	Df5—g6	Bonde. Lc5—d6 kunde ske	
11. f2—f4	f7—f5?	uden Tab, da Hvid alligevel	
Derved mister Sort en Bonde		ikke kan slaa a7.	
i faa Træk; imidlertid er Par-		17. Sb5+c7	Lc5+e3 †

	Hvid.	Sort.
18.	Te1 + e3	Le6 + d5
19.	Sc7 + d5	Dg6 — f7
20.	c2 — c4	Th8 — c8
21.	Te3 — a3	Kc8 — b8
22.	Ta1 — b1	...

Indledningen til et glimrende og smukt gennemført Angreb.

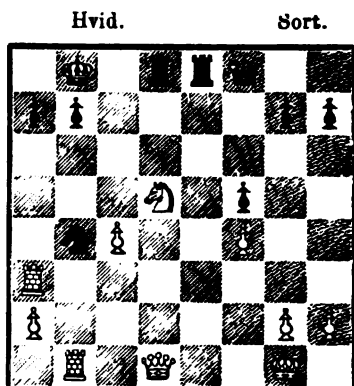
22.	...	Df7 — f8
23.	b2 — b4	Sc6 + b4

se hosstaaende Diagram.

Sort gaar i Fælden. Han troede aabenbart, at Hvid vilde slaa Springereren med Taarnet, hvad der ikke vilde have skadet ham synderligt, men Mefistofeles har udruget en mere djævelsk Plan!

24.	Dd1 — d4!	...
-----	-----------	-----

Afgjørende!

Stilling etter Sorts 23de Træk.

24.	...	Sb4 — c6
-----	-----	----------

Nu paafølger der en glimrende Slutningsvending.

25.	Tb1 + b7 †!	Kb8 + b7
26.	Ta3 + a7 †!	Sc6 + a7
27.	Dd4 — b6 †	og Hvid gjør Mat i neste Træk.

Nyeste Post.

Norden. I *Kjøbenhavns* Udligningsturnering har D. Jensen af Mangel paa Tid set sig nødt til at udmelde sig som Deltager, men det oprindelige Antal af Deltagere, nemlig 14, vedbliver dog alligevel at være fuldt, idet H. E. Gjersing er indtraadt i Turneringen i III Klasse. Turneringen skrider forøvrigt rask frem, saa det ikke kan være længe, inden 1ste Afdeling nærmer sig sin Afslutning. V. Jessen og A. T. have for Øjeblikket et betydeligt Forspring.

— *Kristiania* Skakklub afholdt den 24de Oktober sidstleden sin aarlige Generalforsamling under Ledelse af Viceformanden, A. Bjørnvall, i Formandens Forfald. Der blev først fremlagt Regnskabet, der udviste en meget god Status, som navnlig skrev sig fra det betydelige Antal Medlemmer, ialt 60, Klubben frem-

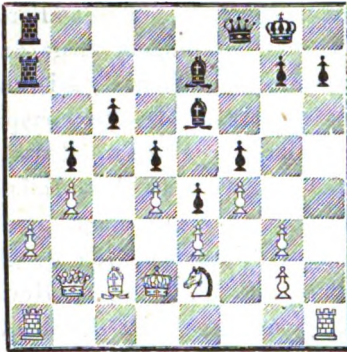
deles har den Glæde at tælle. Dernæst oplæstes Sekretærens Beretning om Spilleaaret 18^{78/79}, i hvilket der af Kampe med andre Foreninger havde fundet et Telegrafparti og et almindeligt Korrespondanceparti Sted med Kjøbenhavn, med sejrrikt Udfald for sidstnævnte By, og et Korrespondanceparti med Throndhjem, som blev vundet af Kristiania. Indenfor Foreningen havde der været afholdt en lille Udligningsturnering, i hvilken A. Bjørnvall fik 1ste, J. G. Heftye 2den og F. W. Blehr, efter Omspil med A. Christensen, 3die Præmie. Derefter skredes til Valg af Embedsmænd; til Formand valgtes A. Landmark (i Ihlens Sted, der havde frabedt sig Gjenvalg), til Viceformand gjenvalgtes A. Bjørnvall, til Kasserer E. Timme, (da J. G. Heftye ønskede sig fritaget), Sekretæren, F. W. Blehr, og Revisorerne, A. Christensen og Ebbell, gjenvalgtes. Da Forhandlingerne vare tilendebragte, tilbragtes Resten af Aftenen med talrige Skakkampe af alvorligere og lettere Art.

Tydskland. Af v. Bilguer: *Handbuch des Schachspiels* er i disse Dage udkommet 6te Oplag. Desværre har v. d. Lasa, hvem de 5 foregaaende Oplag skyldes, set sig nødsaget til, navnlig paa Grund af Øjensvaghed, at træde tilbage fra Udgivelsen af det Værk, han nu i 30 Aar med utrættelig Flid har arbejdet paa. Det foreliggende Oplag er udgivet af C. Schwede i Forening med flere Skakvenner; det er blevet endel udvidet ved Optagelsen af flere Mønsterpartier. Vi skulle senere fremkomme med en udførligere Anmeldelse.

England. *Blackburnes* Rundrejse som Skakspiller er denne gang mere storartet end nogensinde. Han gjæster saa godt som alle Byer af nogen Betydning i det ganske Brittanien og slaar alle — med eller uden Brikker. I Derby spillede han en Aften 27 samtidige Partier, hvoraf han vandt de 25, og næste Aften 10 blinde Partier, hvoraf han vandt de 9. Den lykkelige 10de Derbyspiller hed Mr. Hanson og skal være en dansk Mand.

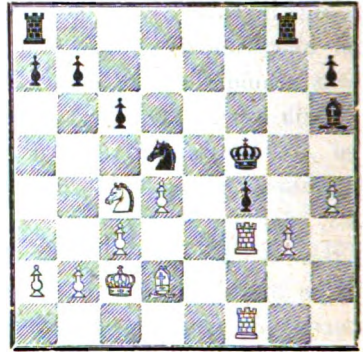
Korrespondancepartier.

Glasgow-Kjøbenhavn.

Stilling efter Sorts 25de Træk.

Kjøbenhavn-Glasgow.

Stilling efter Hvids 24de Træk.

Netop som forrige Hefte udkom, modtog den danske Spillekomitets Formand nedenstaaende Skrivelse fra Glasgow:

„Glasgow, den 29de November 1879.

„Deres Brevkort rigtig modtaget; efter en omhyggelig Under-søgelse af Stillingerne i de to Partier, foreslaa vi at hæve det første som Remis og opgive det andet.

„Paa Sheriff Spens's, Mr. Jenkins og egne Vegne skal jeg udtale den store Fornøjelse, det har været os at spille disse Partier med Dem og Deres udmærkede Medspillere.

„Tillige takker jeg Dem, fordi De har set igjennem Fingre med, at vi undertiden have overskredet Tidsfristen, hvilket hvergang har hidrørt fra, at vi kun med Vanskelighed kunde mødes alle tre.

„Idet jeg lykønsker Dem til Deres Sejr, forbliver jeg osv.

John Crum.“

Herpaa svarede G. Nielsen paa den danske Spillekomitets Vegne:

„Kjøbenhavn, den 6te December 1879.

„Deres meget ærede Skrivelse af 29de f. M., hvori De paa den skotske Komitets Vegne foreslaar at hæve det 1ste af de mellem Glasgow og Kjøbenhavn spillede Korrespondancepartier

„som remis, det 2det som tabt for Glasgow, er under 3die
 „dennes kommen mig i Hænde.

„I Gjensvar herpaa skal jeg ikke undlade at meddele, at
 „den danske Spillekomité, der ikke kan skjønne, at der foreligger
 „nogen Remisstilling i Parti Nr. 1, eller at Sorts Stilling i Parti
 „Nr. 2 i den sidste Tid synderlig har forværret sig, i Betragtning
 „heraf finder det rettest at fortsætte Kampen, indtil der
 „foreligger en klarere Situation.

„Skulde imidlertid den Omstændighed, at den skotske
 „Komité har undladt samtidig med sit fornævnte Forslag at
 „indsende de den paahvilende Træk i Partierne, være en Antyd-
 „ning af, at Komitéen kun med Ulyst gaar ind paa en videre
 „Fortsættelse, ville vi ikke insistere paa en saadan, og acceptere
 „da Deres afberørte Forslag.

„Jeg forbliver osv.

G. Nielsen.“

Som Svar modtog G. Nielsen ved Heftets Slutning nede-
 staaende Skrivelse:

„Glasgow, den 17de December 1879.

„Jeg har modtaget Deres ærede Brev af 6te ds. og omsendt
 „det til begge mine Medspillere samt til vor Præsident.

„Disse Herrer ere enige med mig i at antage, at det er
 „det rigtigste at lade det oprindelige Forslag være antaget af
 „Dem, og jeg skal udtale min Tak til Dem, fordi De ikke har
 „taget Hensyn til den lidt uregelmæssige Maade, hvorpaa vor
 „Opgivelse af Matchen fremkom.

„De skulde tidligere have modtaget dette Svar, men jeg
 „har først i dette Øjeblik modtaget Deres Brev tilbage fra Præ-
 „sidenten.

„Jeg forbliver med venlig Hilsen

Deres hengivne

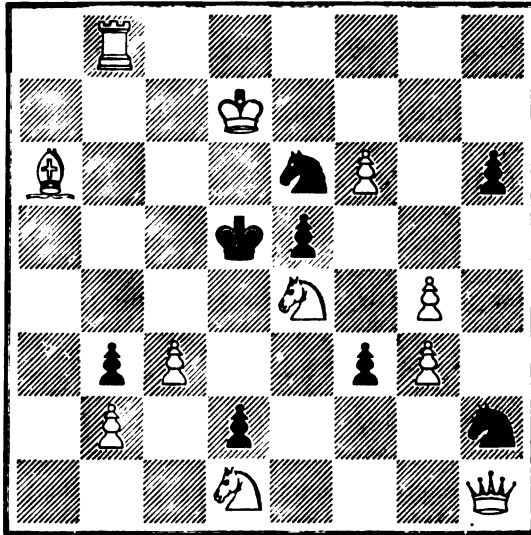
John Crum.“

Kampen er altsaa hermed tilende; men vi haabe ret snart
 at kunne meddele nogle Bemærkninger til de to paagjældende
 Partier.

Opgaver.

943.

Th. Jensen.

Mat i 4 Træk.

944.

C. F. Wennberg, Barnarp.

Mat i 2 Træk.

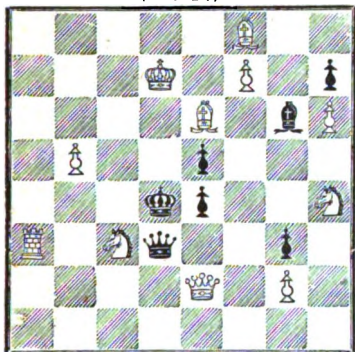
945.

A. Norlin, Stockholm.

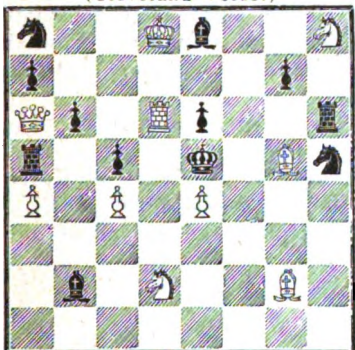
Mat i 4 Træk.

946.
Motto: "Peep Beneath"¹⁾
(W. P.)

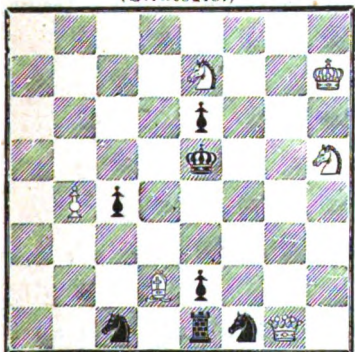
Mat 1 2 Træk.

948.
F. W. Martindale.
(Cleveland Voice.)

Mat 1 3 Træk.

950.
M. Leprettel.
(Stratégie.)

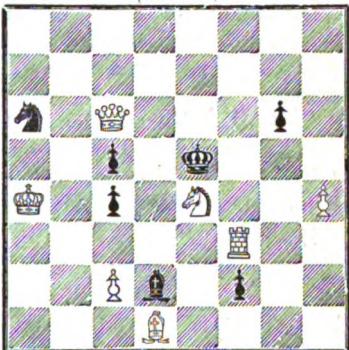
Mat 1 3 Træk.

947.
W. A. Shinkman.
(Detr. Fr. Pr.)

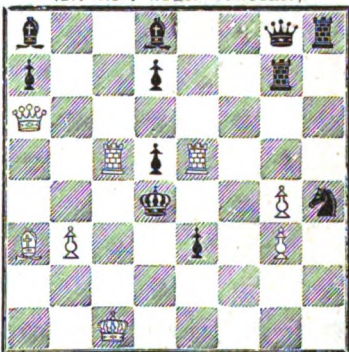
Mat 1 2 Træk.

949.
K. Kondelk.
(D. Sz.)

Mat 1 3 Træk.

951.
F. Schröder.
(N. Riv. degli Scacchi.)

Mat 1 4 Træk.

¹⁾ Fra Løwenthal-Problemturnering Nr. 2.

FØLGENDE GODE SKRIFTER OM SKAK

ANBEFALES:

	Kr. Ø.
Handbuch des Schachspiels. P. R. v. Bilguer.	
1874. 5te Udgave	18 ”
Leitfaden für Schachspieler. v. d. Lasa. 1876.	
4de Udgave	5 ”
Leerboek van het Schaakspel. A. v. d. Linde. 1876.	
Synopsis of the Chess Openings. W. Cook. 1876.	
2den Udgave	2 75
Undervisning i Schackspelet. J. G. Schultz. 1869.	
Handledning i Schackspel. R. Sahlberg. 1876 . .	2 25
Geschichte und Literatur des Schachspiels. A. v. d.	
Linde. 1874	40 ”
Das Schachspiel des XVI. Jahrhunderts. A. v. d.	
Linde. 1874	8 ”
De Kerkvaders der Schaakgemeente. A. v. d. Linde.	
1874.	
Skaktournering i London 1851. M. O. Møllerstrøm.	
1853.	2 ”
Book of the Chess Congres, London 1862. J. J.	
Løwenthal. 1862	7
Congrés des Echecs, Paris 1867. D'esclands	
Rivière & Neumann. 1868	10

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

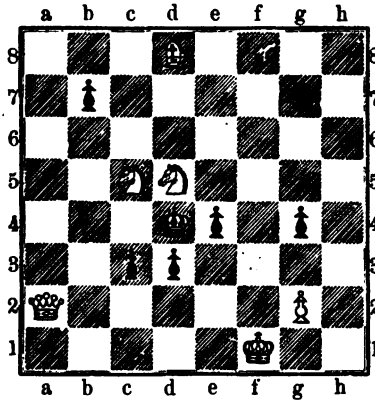
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

SJETTE AARGANG.

Af F. V. Blehr.

Mat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Indhold.

	Side
Stadgar för Göteborgs Schachsällskap.....	265
Korrespondancepartiet Kristiania—Thronhjem med Parti (Nr. 640) ..	268
Parti (Nr. 641)	273
Nyeste Post.....	274
Korrespondancepartier	276
Opgaver (Nr. 943—951)	278
Brevvexling.....	280
Rettelse	280
Titelblad for 1879	I
Indhold af 1879.....	III
Sag- og Navneregister for 1879	V
Oversigt over Partierne i 1879	VIII

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**
